

Verordening waterbeheer Zuid-Holland [vervallen]

Vervallen per 22-05-2007

Gegevens deze versie

Bronpublicatie:

31-01-2007, Provinciaal blad van Zuid-Holland 2007, 48 (uitgifte: 14-05-2007, kamerstukken/regelingnummer: -)

Inwerkingtreding

22-05-2007

Bronpublicatie inwerkingtreding:

31-01-2007, Provinciaal blad van Zuid-Holland 2007, 48 (uitgifte: 14-05-2007, kamerstukken/regelingnummer: -)

Gegevens oorspronkelijke regeling

Bronpublicatie:

22-11-1996, Provinciaal blad van Zuid-Holland 1997, 55 (uitgifte: 02-01-1997, regelingnummer: 4a)

Inwerkingtreding

22-11-1996

Bronpublicatie inwerkingtreding:

22-11-1996, Provinciaal blad van Zuid-Holland 1997, 55 (uitgifte: 02-01-1997, regelingnummer: 4a)

Datum vervallen

22-05-2007

Eerste regelgevende instantie

Provincie Zuid-Holland

Citeertitel

De citeertitel is in de regeling vastgesteld.

Afkorting(en)

Verordening waterbeheer Zuid-Holland

Vakgebied(en)

Waterrecht (V)

Soort regeling

verordening lagere overheid

Werkingsfeer

Nederland

Historie

Datum inwerkingtreding	Terugwerkend tot en met	Datum afkondiging	Publicatiebron	Opmerking
22-05-2007		31-01-2007	Provinciaal blad van Zuid-Holland 2007, 48	
22-11-1996		22-11-1996	Provinciaal blad van Zuid-Holland 1997, 55	

Verordening Waterbeheer Zuid-Holland 2007 [vervallen]

Vervallen per 22-12-2009

Gegevens deze versie

Bronpublicatie:

14-10-2009, Provinciaal blad van Zuid-Holland 2009, 79 (uitgifte: 02-12-2009, kamerstukken/regelingnummer: -)

Inwerkingtreding

22-12-2009

Bronpublicatie inwerkingtreding:

14-10-2009, Provinciaal blad van Zuid-Holland 2009, 79 (uitgifte: 02-12-2009, kamerstukken/regelingnummer: -)

Gegevens oorspronkelijke regeling

Bronpublicatie:

31-01-2007, Provinciaal blad van Zuid-Holland 2007, 48 (uitgifte: 14-05-2007, kamerstukken/regelingnummer: -)

Inwerkingtreding

22-05-2007

Bronpublicatie inwerkingtreding:

31-01-2007, Provinciaal blad van Zuid-Holland 2007, 48 (uitgifte: 14-05-2007, kamerstukken/regelingnummer: -)

Datum vervallen

22-12-2009

Eerste regelgevende instantie

Provincie Zuid-Holland

Citeertitel

De citeertitel is in de regeling vastgesteld.

Afkorting(en)

Verordening Waterbeheer Zuid-Holland 2007

Vakgebied(en)

Staatsrecht / Staatsinrichting

Bestuursrecht algemeen / Bestuursbevoegdheden

Waterrecht (V)

Soort regeling

verordening lagere overheid

Werkingsfeer

Nederland

Gefaseerde inwerkingtreding

Datum iwtr.: 22-05-2007

Artikel: 1 t/m 37

Bron: 31-01-2007, Provinciaal blad van Zuid-Holland, nr 48 (www.zuid-holland.nl)

Nog niet in werking:

Artikel: 9 t/m 23 voor het Zuid-Hollandse grondgebied van het Hoogheemraadschap van Rijnland

Historie

Datum inwerkingtreding	Terugwerkend tot en met	Datum afkondiging	Publicatiebron	Opmerking
22-12-2009		14-10-2009	Provinciaal blad van Zuid-Holland 2009, 79	

22-05-2007

31-01-2007

Provinciaal blad van Zuid-Holland
2007, 48

Provinciaal blad van Zuid-Holland

48**VASTSTELLING VERORDENING
WATERBEHEER ZUID-HOLLAND 2007**

Provinciale Staten van Zuid-Holland,

gelezen de voordracht van Gedeputeerde Staten van 12 december 2006, nummer 5783;

gelet op de artikelen 7 en 8 van de Wet op de Waterhuishouding, de artikelen 11, 12, 15, 15 a, 16 en 20 van de Grondwaterwet en de artikelen 105 en 145 van de Provinciewet;

Besluiten:

vast te stellen de navolgende Verordening waterbeheer Zuid-Holland 2007:

HOOFDSTUK 1 ALGEMEEN**Artikel 1 Begripsomschrijving**

In deze verordening wordt, voorzover niet anders bepaald, verstaan onder:

- a. wet:
de Wet op de waterhuishouding;
- b. beheerder:
een waterschap dat geheel of gedeeltelijk in Zuid-Holland is gelegen;
- c. beheersplan:
het plan van de beheerder, als bedoeld in artikel 9 van de wet;
- d. peilbesluit:
het besluit als bedoeld in artikel 16 van de wet;
- e. functie(s):
de in het waterhuishoudingsplan en de beheersplannen toegekende functie(s) aan watersystemen;
- f. watersysteem:
een samenhangend geheel van een of meer oppervlaktewaterlichamen en grondwaterlichamen, met bijbehorende bergingsgebieden, waterkeringen en ondersteunende kunstwerken;
- g. waterhuishoudingsplan:
het provinciaal plan, als bedoeld in artikel 7 van de wet;
- h. commissie:
de commissie als bedoeld in artikel 8, tweede lid van de Wet op de waterhuishouding;
- i. inundatienorm:
de gemiddelde kans dat een gebied als gevolg van wateroverlast inundeert;
- j. infiltratiewerk:
een inrichting voor het infiltreren van water als bedoeld in artikel 1 van de Grondwaterwet;
- k. inrichting:
een inrichting als bedoeld in artikel 1 van de Grondwaterwet;
- l. pompcapaciteit:
het maximum wateropbrengend vermogen van een pompinstallatie in m³ per uur;
- m. grondsanering:
het beperken en zoveel mogelijk ongedaan maken van verontreiniging van grond;
- n. grondwatersanering:
het beperken en zoveel mogelijk ongedaan maken van verontreiniging van grondwater;
- o. onttrekken:
het onttrekken van grondwater als bedoeld in artikel 1, eerste lid van de Grondwaterwet;
- p. goed werkende watermeter:
een watermeter die wordt toegepast in overeenstemming met de technische voorschriften van de fabrikant;
- q. betrouwbaar werkende watermeter:
een watermeter waarvan door kalibratie is vastgesteld dat de maximale afwijking tussen het overgangsdebiet (Q t) en het maximaal meetvermogen (Q max) 2% bedraagt;
- r. kwetsbaar gebied:
gebied dat is aangegeven op de bij deze verordening behorende en als zodanig gewaarmerkte kaart;
- s. milieubeschermingsgebied voor grondwater:
gebied dat is aangegeven op de bij de Provinciale Milieuverordening behorende kaart(en).

Artikel 2 Toepasselijkheid verordening

De hoofdstukken 3 en 4 van deze verordening zijn niet van toepassing op het Zuid-Hollandse grondgebied van het Hoogheemraadschap Amstel, Gooi en Vecht en het Zuid-Hollands grondgebied van het Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden.

HOOFDSTUK 2 WATERHUISHOUDINGSPLAN**Artikel 3 Inrichting waterhuishoudingsplan**

Naast de hoofdlijnen vermeld in artikel 7, derde lid, van de wet, bevat het waterhuishoudingsplan één of meer kaarten met bijbehorende verklaring, waarin de hoofdlijnen zoveel mogelijk in beeld zijn gebracht.

Artikel 4 Voorbereiding

Het ontwerp van het waterhuishoudingsplan wordt voorbereid en vastgesteld door Gedeputeerde Staten.

Artikel 5 Overleg

1. Onverminderd artikel 8 van de wet voeren Gedeputeerde Staten ter voorbereiding van het waterhuishoudingsplan tenminste overleg met de beheerders die een beheersplan vaststellen, de betrokken gemeentebesturen, de Minister van Verkeer en Waterstaat en Gedeputeerde Staten van de aangrenzende provincies.
2. Zij betrekken daarnaast bij de voorbereiding van het waterhuishoudingsplan de naar hun oordeel bij de te behandelen onderwerpen meest belanghebbende instellingen en organisaties.

Artikel 6 Advisering

Gedeputeerde Staten leggen het vastgestelde ontwerpplan ter advisering voor aan de commissie.

Artikel 7 Openbare voorbereiding

Op de voorbereiding van het waterhuishoudingsplan is de in afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht geregelde procedure van toepassing, met dien verstande dat:

- a. de terinzagelegging geschiedt tevens ter secretarie van de in de provincie gelegen gemeenten en ten kantore van de beheerders;
- b. gedurende de periode van terinzagelegging eenieder bij Gedeputeerde Staten zijn zienswijze omtrent het ontwerp naar voren kan brengen.

Artikel 8 Uitwerkingsbevoegdheid

1. In het waterhuishoudingsplan kan worden bepaald dat Gedeputeerde Staten bepaalde onderdelen van het plan nader uitwerken of van bepaalde onderdelen van het plan kunnen afwijken.
2. Bij de toepassing van het eerste lid geeft het waterhuishoudingsplan aan welke thema's onderwerp kunnen zijn van een uitwerking of afwijking, waarbij de begrenzing van de thema's wordt aangegeven. De artikelen 4 tot en met artikel 7 van dit hoofdstuk zijn van overeenkomstige toepassing op de uitwerking of afwijking.

HOOFDSTUK 3 BEHEERSPLAN**Artikel 9 Inrichting beheersplan**

1. Het beheersplan bevat met inachtnaam van artikel 9 van de wet tenminste:
 - a. een beschrijving van de toestand van de watersystemen waarover het beheer zich uitstrekt;

- b. het resultaat van het beheer dat in de voorafgaande beheersplanperiode is gevoerd;
 - c. de regionale uitwerking van de functies van de watersystemen en - voorzover van toepassing - van de bijzondere gebruiksdoel-einden;
 - d. de gewenste situatie en de doelstellingen inzake de inrichting, het beheer en het onderhoud van de watersystemen mede in relatie tot de grondwaterstanden en -stromingen;
 - e. een omschrijving van de maatregelen die nodig zijn om de gewenste situatie en de doelstellingen, bedoeld in onderdeel d, te bereiken, alsmede de prioriteitstelling en de fasering van de maatregelen;
 - f. de uitgangspunten van het grondwater- en oppervlaktewaterregime (GGOR);
 - g. een omschrijving van het te voeren beheer;
 - h. een meetplan met betrekking tot het peilbeheer en de hoeveelheden aan- en af te voeren water, alsmede met betrekking tot de waterkwaliteit;
 - i. een raming van de kosten van de maatregelen, voorzover die gedurende de beheersplanperiode tot stand zullen worden gebracht;
 - j. een raming van het verloop van de op te leggen heffingen en omslagen;
 - k. een toelichtende kaart en een overzicht die tenminste betrekking hebben op bestaande en geplande waterhuishoudkundige werken en op de waterhuishoudkundige toestand van de in het beheersplangebied gelegen watersystemen.
2. Het beheersplan gaat vergezeld van een toelichting, waarin ten minste zijn opgenomen:
 - a. de aan het beheersplan ten grondslag liggende uitgangspunten en de uitkomsten van eventueel verrichte onderzoeken; en
 - b. een weergave van het bij de voorbereiding van het beheersplan gevoerde overleg en de uitkomsten daarvan.

Artikel 10 Overleg

Bij de opstelling van het beheersplan pleegt de beheerder ten minste overleg met de beheerders van aangrenzende gebieden, de gemeenten waarvan het grondgebied geheel of gedeeltelijk in het beheersplangebied is gelegen, en natuurterreinbeherende instanties.

Artikel 11 Openbare voorbereiding

Op de voorbereiding van het beheersplan is de in afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht geregelde procedure van toepassing, met dien verstande dat:

- a. het ontwerp ter inzage ligt ten kantore van de beheerder en ter secretarie van de gemeenten binnen het gebied waarop het beheersplan betrekking heeft;
- b. gedurende de periode van terinzagelegging eenieder bij de beheerder zijn zienswijze omtrent het ontwerp naar voren kan brengen.

Artikel 12 Goedkeuring

Het beheersplan wordt binnen vier weken na dagtekening van het vaststellingsbesluit, ter goedkeuring gezonden aan Gedeputeerde Staten, vergezeld van een overzicht van de ingediende zienswijzen alsmede de beschouwingen van de beheerder daarover.

Artikel 13 Evaluatie

De beheerder rapporteert ten minste eenmaal per jaar aan Gedeputeerde Staten over de voortgang van de uitvoering van het beheersplan, de mate waarin de gestelde doelen van het beheersplan en het waterhuishoudingsplan worden bereikt, de redenen van eventuele afwijkingen en de voorgestelde maatregelen.

HOOFDSTUK 4 OPPERVLAKTEWATER

Paragraaf 1 Peilbesluiten

Artikel 14 Aanwijzing verplichte peilbesluiten

1. De beheerder stelt voor de oppervlaktewateren onder zijn beheer peilbesluiten vast als bedoeld in artikel 16 van de wet.
2. Het bepaalde in het eerste lid vindt geen toepassing ten aanzien van wateren gelegen in het duingebied en voor de rivier de Linge.

Artikel 15 Inhoud van het peilbesluit

1. Het peilbesluit omvat ten minste:
 - a. een kaart met de begrenzing van de gebieden, waarbinnen oppervlaktewateren gelegen zijn waarop het peilbesluit betrekking heeft, en
 - b. de te handhaven waterstanden, aangegeven in hoogte ten opzichte van NAP, met daarbij aangegeven de perioden en de peilvakken waarvoor de waterstanden gelden.
2. Het peilbesluit gaat vergezeld van een toelichting, waarin ten minste zijn opgenomen:
 - a. een beschrijving van de aan het peilbesluit ten grondslag liggende uitgangspunten en uitkomsten van verrichte onderzoeken;
 - b. een aanduiding van de veranderingen van de waterstanden ten opzichte van de bestaande situatie;

- c. een aanduiding van de gevolgen van de te handhaven waterstanden voor de diverse belangen;
- d. de uitkomst van het onderzoek genoemd in artikel 18 vierde lid van deze verordening;
- e. een verslag van het bij de voorbereiding van het besluit gevoerde overleg en de uitkomsten daarvan.

Artikel 16 Voorbereiding en onderzoek

1. Op de voorbereiding van het peilbesluit is de in afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht geregelde procedure van toepassing.
2. Gedeputeerde Staten kunnen richtlijnen geven omtrent de in het vorige lid bedoelde voorbereiding.

Artikel 17 Herziening

1. Een peilbesluit wordt ten minste eenmaal in de tien jaren herzien.
2. Op aanvraag van de beheerder kunnen Gedeputeerde Staten van de in het eerste lid bedoelde verplichting vrijstelling verlenen voor ten hoogste vijf jaren.

Artikel 18 Peilafwijkingen

1. Het is verboden zonder vergunning van de beheerder de waterstand te brengen of te houden op een peil dat afwijkt van het peil dat is vastgesteld in het peilbesluit.
2. In de vergunning bedoeld in het eerste lid wordt ten minste aangegeven op welk gebied de vergunning betrekking heeft en binnen welke grenzen het peil in dat gebied moet worden gehouden.
3. Op de voorbereiding van de vergunning bedoeld in het eerste lid is de in afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht geregelde procedure van toepassing.
4. De beheerder onderzoekt regelmatig en in elk geval bij de herziening van het desbetreffende peilbesluit, of de vergunning en de daaraan verbonden voorschriften moeten worden gewijzigd of ingetrokken.

Artikel 19 Tijdelijke peilafwijkingen

Het verbod bedoeld in artikel 18, eerste lid, geldt niet voor strikt tijdelijke afwijkingen van het peil ten behoeve van het normale onderhoudswerk aan watergangen en oevers, alsmede ten behoeve van de bestrijding van muskusratten.

Paragraaf 2 Waterkwaliteit

Artikel 20 Uitbesteding zuivering

1. Een privaatrechtelijke rechtspersoon die door een beheerder is belast met de exploitatie van een of meer inrichting(en) voor de zuivering van stedelijk afvalwater is gehouden deze inrichting(en) zodanig te exploiteren dat de continuïteit en goede werking daarvan is verzekerd, een en ander ten genoegen van de beheerder die de rechtspersoon met de zuivering heeft belast.
2. Een beheerder belast met de zuivering van stedelijk afvalwater die gebruik maakt van een inrichting voor de zuivering van rioolwater in exploitatie bij een privaatrechtelijke rechtspersoon kan bij verordening nadere regels stellen ter verzekering van de continuïteit en goede werking van deze inrichting.
3. De in het eerste lid bedoelde beheerder is gerechtigd in geval van calamiteiten of dreiging daarvan bindende instructies te geven aan de in het eerste lid bedoelde rechtspersoon, gericht op het voorkomen en/of opheffen van storingen in de zuivering van stedelijk afvalwater.

Artikel 21 Overleggen resultaten onderzoek zwemwater

De beheerder dient met betrekking tot de oppervlaktewateren in zijn gebied, waarvoor in het waterhuishoudingsplan de kwaliteitsdoelstelling zwemwater is vastgelegd, de resultaten van de onderzoeken op grond van artikel 4, eerste en derde lid van het Besluit kwaliteitsdoelstellingen en metingen oppervlaktewateren, aan Gedeputeerde Staten over te leggen.

Paragraaf 3 Normering watersystemen

Artikel 22 Verantwoordelijkheden provincie

Provinciale Staten stellen op voordracht van de waterschappen per gebied normen vast voor het beschermingsniveau, dat wordt geboden tegen wateroverlast.

Artikel 23 Verantwoordelijkheden beheerder

1. De beheerder draagt ervoor zorg dat het regionale watersysteem zodanig wordt ingericht en onderhouden, dat de bergings- en afvoercapaciteit een beschermingsniveau bieden, waarmee aan de vastgestelde gebiedsnorm wordt voldaan.
2. De beheerder draagt zorg voor het veilig en doelmatig gebruik van een watersysteem overeenkomstig de vastgestelde normering en de daaraan in het waterhuishoudingsplan toegekende functies.

3. Bij de rapportage als bedoeld onder artikel 13 doet de beheerder verslag van de voortgang van het op orde brengen en houden van de watersystemen.

HOOFDSTUK 5 GRONDWATER

Artikel 24 Inrichtingen

1. Inrichtingen en/of infiltratiewerken die vanwege één opdrachtgever plaatsvinden en die een samenhangend geheel vormen, gelden als één inrichting.
2. Inrichtingen en/of infiltratiewerken vormen geen samenhangend geheel, indien de invloedsgebieden van die onttrekkingen en/of infiltratiewerken elkaar niet overlappen.
3. Deze vormen eveneens geen samenhangend geheel, indien:
 - a. zes maanden of meer bestaan tussen de beëindiging van een onttrekking en het begin van de volgende onttrekking en/of,
 - b. is aangetoond dat de grondwaterstand en de stijghoogte in de diepere watervoerende pakketten zich na het beëindigen van een onttrekking hebben hersteld tot de onbeïnvloede grondwaterstand en de stijghoogte in de diepere watervoerende pakketten alvorens de volgende onttrekking begint.

Artikel 25 Uitzondering registratieverplichting

1. De in artikel 11, eerste lid van de Grondwaterwet genoemde verplichting geldt niet voor inrichtingen, zoals genoemd in artikel 26, eerste lid onder a van deze verordening.
2. De in artikel 11, eerste lid onder b en c van de Grondwaterwet genoemde verplichting geldt niet voor inrichtingen, zoals genoemd in artikel 26, eerste lid onder b en het tweede lid van deze verordening.

Artikel 26 Uitzondering vergunningvereiste: meldplicht

1. Buiten een milieubeschermingsgebied voor grondwater is een vergunning tot onttrekking als bedoeld in artikel 14, eerste lid van de Grondwaterwet niet vereist ten aanzien van:
 - a. een inrichting waarmee, ongeacht het doel van de onttrekking, niet meer dan 1 m³ grondwater per uur wordt onttrokken;
 - b. een inrichting waarmee, voor een ander doel dan koude/warmteopslag of gietwatervoorzieningen in de glastuinbouw, meer dan 1 m³ grondwater per uur en:
 1. niet meer dan 10 m³ grondwater per uur wordt onttrokken, en
 2. niet meer dan 12.000 m³ grondwater per jaar wordt onttrokken.

2. Een vergunning tot onttrekking als bedoeld in artikel 14, eerste lid van de Grondwaterwet is niet vereist ten aanzien van een inrichting voor noodvoorzieningen.
3. Bij twijfel of de grenzen genoemd in het eerste lid worden overschreden, kunnen Gedeputeerde Staten aan de opdrachtgever van de onttrekking de verplichting opleggen om blijvend of gedurende een door hen te bepalen periode de hoeveelheid water die wordt onttrokken regelmatig te meten. Indien deze verplichting wordt opgelegd, dient de opdrachtgever van deze metingen op een vanwege Gedeputeerde Staten aangegeven wijze aantekening te houden en draagt hij er zorg voor dat deze gegevens maandelijks aan hen worden gezonden.
4. Inrichtingen als bedoeld in het eerste lid onder b en het tweede lid, dienen door of vanwege de opdrachtgever uiterlijk twee weken voor de aanvang van de onttrekking schriftelijk aan Gedeputeerde Staten te worden gemeld, onder vermelding van de locatie, debiet en periode van de onttrekking.

Artikel 27 Uitzondering vergunningvereiste: grondwateronttrekkingen waarvoor algemene regels gelden

Een vergunning tot onttrekking als bedoeld in artikel 14, eerste lid van de Grondwaterwet, is eveneens niet vereist voor het onttrekken van grondwater in de hierna genoemde gevallen, voorzover het geen onttrekking betreft die op grond van artikel 26 kan plaatsvinden:

1. inrichtingen die uitsluitend worden gebruikt voor het droog houden van een bouwput ten behoeve van bouwkundige of civieltechnische werken en waarvan de onttrekking plaatsvindt binnen een periode van zes maanden:
 - a. in kwetsbare gebieden en milieubeschermingsgebieden voor grondwater waarbij gedurende die periode:
 1. niet meer dan 60 m³ per uur wordt onttrokken, en
 2. niet meer dan 20.000 m³ per maand wordt onttrokken, en
 3. niet meer dan 50.000 m³ in totaal wordt onttrokken;
 - b. in andere dan de onder het eerste lid onder a, genoemde gebieden waarbij gedurende die periode:
 1. niet meer dan 150 m³ per uur wordt onttrokken, en
 2. niet meer dan 50.000 m³ per maand wordt onttrokken, en
 3. niet meer dan 200.000 m³ in totaal wordt onttrokken;
2. inrichtingen, die uitsluitend bij wijze van proef grondwater onttrekken en waarvan de onttrekking plaatsvindt binnen een periode van een maand:
 - a. in kwetsbare gebieden en milieubeschermingsgebieden voor grondwater waarbij gedurende die periode:
 1. niet meer dan 60 m³ per uur wordt onttrokken, en
 2. niet meer dan 20.000 m³ in totaal wordt onttrokken;
 - b. in andere dan de onder het tweede lid onder a, genoemde gebieden waarbij gedurende die periode:
 1. niet meer dan 150 m³ per uur wordt onttrokken, en
 2. niet meer dan 50.000 m³ in totaal wordt onttrokken;
3. inrichtingen, die uitsluitend worden gebruikt voor een bodemsanering, die kan bestaan uit grondsanering, grondwatersanering of een combinatie daarvan:
 - a. waarbij voor (de) grondsanering in kwetsbare gebieden en milieubeschermingsgebieden voor grondwater geldt dat deze plaatsvindt binnen een periode van zes maanden, waarbij gedurende die periode:
 1. niet meer dan 60 m³ per uur wordt onttrokken, en
 2. niet meer dan 20.000 m³ per maand wordt onttrokken, en
 3. niet meer dan 50.000 m³ in totaal wordt onttrokken;
 - b. waarbij voor (de) grondsanering in de onder het derde lid onder a, genoemde gebieden geldt dat deze plaatsvindt binnen een periode van zes maanden, waarbij gedurende die periode:
 1. niet meer dan 150 m³ per uur wordt onttrokken, en
 2. niet meer dan 50.000 m³ per maand wordt onttrokken, en
 3. niet meer dan 200.000 m³ in totaal wordt onttrokken;
 - c. waarbij voor grondwatersanering geldt dat deze plaatsvindt binnen een periode van maximaal vier jaar, en waarbij gedurende die periode:
 1. niet meer dan 15 m³ per uur wordt onttrokken, en
 2. niet meer dan 4.200 m³ per maand wordt onttrokken;
 - d. voor inrichtingen als bedoeld in dit lid geldt dat deze onafhankelijk van elkaar dienen te worden beoordeeld aan de hand van de in het derde lid gestelde debieten en tijdsgrenzen; indien hetzij de grondsanering, hetzij de

grondwatersanering daaraan niet voldoet met als gevolg dat daarvoor een vergunning als bedoeld in artikel 14 van de Grondwaterwet is vereist, dan is voor de gehele bodemsanering een vergunning vereist.

4. inrichtingen, die uitsluitend worden gebruikt voor beregening en niet langer dan vijf maanden per jaar in gebruik zijn, waarmee gedurende die periode:
 1. niet meer dan 60 m³ per uur wordt onttrokken, en
 2. niet meer dan 50.000 m³ in wordt onttrokken.
5. een inrichting, niet genoemd in de voorgaande leden en niet zijnde een inrichting in een milieubeschermingsgebied voor grondwater en voorzover voor een ander doel dan koeling en het droog houden van kelders en ondergrondse ruimten wordt onttrokken, waarmee:
 1. niet meer dan 10 m³ grondwater per uur wordt onttrokken, en
 2. niet meer dan 50.000 m³ per jaar wordt onttrokken.

Artikel 28 Wijzigingen in de bestaande toestand

Indien een wijziging optreedt in de bestaande toestand van de inrichting, die niet ten gevolge heeft dat de debieten, genoemd in de oorspronkelijke melding worden overschreden, dient dit, tenminste twee weken voordat deze wijziging wordt doorgevoerd, schriftelijk aan Gedeputeerde Staten te worden medegedeeld.

Artikel 29 Algemene regels

1. Voor de in artikel 27 bedoelde gevallen (waaronder de in artikel 26, eerste lid onder b, genoemde uitzonderingen voor koude/warmteopslag en voor gietwatervoorziening in de glastuinbouw) gelden de volgende algemene regels:
 - a. de onttrekking mag slechts plaatsvinden overeenkomstig de ingevolge artikel 30, tweede lid, en indien van toepassing derde lid, van deze verordening overgelegde gegevens;
 - b. indien water wordt geretourneerd, dient het te worden teruggevoerd in hetzelfde watervoerende pakket als waaruit het is onttrokken en dient het ten minste dezelfde kwaliteit te hebben als het grondwater waarnaar het wordt teruggevoerd: bij twijfel daaraan, dient daarnaar door of vanwege de onttrekker onderzoek te worden gedaan;
 - c. de opgepompte hoeveelheden grondwater dienen met een goed en betrouwbaar werkende watermeter te worden gemeten en geregistreerd. De meterstanden dienen

- tenminste te worden geregistreerd voor de aanvang van de onttrekking, aan het eind van ieder kwartaal en na beëindiging van de onttrekking. De bedoelde gegevens dienen telkenmale in de maand januari, of bij beëindiging van de onttrekking uiterlijk binnen vier weken na de onttrekking, en op verzoek van een ambtenaar als bedoeld in de artikelen 34 en 35 aan Gedeputeerde Staten te worden gezonden onder vermelding van het type, het nominaal meetvermogen en het registratienummer van de watermeter;
- d. een niet of niet goed of niet betrouwbaar werkende watermeter dient zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen 48 uur, te worden vervangen: bij vervanging van een watermeter dient zowel de meterstand als het type, het nominaal meetvermogen en registratienummer van de oude en nieuwe watermeter genoteerd te worden en dient dit schriftelijk of per telefax, binnen één dag na plaatsing van de vervangende watermeter aan Gedeputeerde Staten te worden gemeld;
- e. de grondwaterstand en de stijghoogte van het grondwater in het watervoerende pakket waaruit wordt onttrokken, dienen te worden gemeten en geregistreerd en de desbetreffende gegevens dienen binnen zes weken na beëindiging van de onttrekking schriftelijk aan Gedeputeerde Staten te worden gemeld;
- f. indien ten gevolge van het onttrekken schade voor de bij het grondwaterbeheer betrokken belangen dreigt te ontstaan of is ontstaan, dient dit door of vanwege de opdrachtgever van de betreffende onttrekking onmiddellijk schriftelijk of per fax aan Gedeputeerde Staten te worden gemeld;
- g. indien ten gevolge van de onttrekking schade voor de bij het grondwaterbeheer betrokken belangen ontstaat of dreigt te ontstaan, zijn Gedeputeerde Staten bevoegd de onttrekking te verbieden: een beschikking hiertoe wordt niet genomen dan nadat de onttrekker en eventuele belanghebbenden zijn gehoord, en wordt bij aangezekende brief aan de onttrekker en eventuele belanghebbenden medegedeeld;
- h. de putten dienen na beëindiging van de inrichting te worden verwijderd en afgedicht. Afdichting van de tot de inrichting behorende put(ten) wordt, ten minste één maand van tevoren aan Gedeputeerde Staten gemeld: de tot die inrichting behorende put(ten) met een diameter van vijf centimeter of meer, moet(en) - zoveel mogelijk overeenkomstig de oorspronkelijke bodemopbouw - worden

- gedicht met schoon opvulmateriaal, welke afdichting binnen drie maanden na beëindiging van de inrichting geschiedt, tenzij met een ambtenaar als bedoeld in de artikelen 34 en 35 anders wordt overeengekomen;
- i. de onttrekker dient uiterlijk 48 uur voor aanvang van de onttrekking de definitieve startdatum van de onttrekking schriftelijk aan Gedeputeerde Staten te melden;
 - j. de onttrekker dient binnen zes weken na de beëindiging van de onttrekking de definitieve einddatum van de onttrekking schriftelijk aan Gedeputeerde Staten te melden;
 - k. indien omstandigheden hiertoe aanleiding geven, kunnen Gedeputeerde Staten nadere eisen stellen.
2. Indien de onttrekking een koude/warmteopslag betreft dan gelden bovendien de volgende algemene regels:
- a. het systeem dient op een zodanige wijze te worden uitgevoerd dat water uit het gebouw-circuit niet in de bodem terecht kan komen. Het grondwater dient door middel van warmtewisselaars gescheiden te worden gehouden van het gebouw-circuit, zodat contact van het grondwater met ander water niet mogelijk is. Bovendien dient het grondwatercircuit luchtdicht en onder overdruk te worden gehouden, zodat ook contact van het grondwater met de atmosfeer is uitgesloten;
 - b. de temperatuur van het te retourneren grondwater mag nooit hoger zijn dan 25°C en gemiddeld over het seizoen niet hoger dan 20°C;
 - c. De hoeveelheid opgeslagen energie mag over een periode van vijf jaar niet meer dan 37,5 MWh afwijken van de hoeveelheid onttrokken energie en over een periode van tien jaar niet meer dan 25 MWh;
 - d. de temperatuur van het onttrokken en te retourneren grondwater dient dagelijks te worden gemeten. De maximale, minimale en gemiddelde temperatuur van het onttrokken en te retourneren grondwater (over de periode van een kalenderkwartaal) dienen maandelijks te worden geregistreerd;
 - e. de energiehoeveelheid die aan het grondwater is toegevoegd en onttrokken dient per kwartaal te worden berekend en geregistreerd, op basis van de gegevens bedoeld in dit artikel eerste lid onder c en het tweede lid onder d;
 - f. door of vanwege de onttrekker dient jaarlijks een rapportage te worden gemaakt van de onder b., c., d. en e. genoemde gegevens. Een afschrift van deze rapportage dient aan Gedeputeerde Staten te worden gezonden;
 - g. koudewarmteopslag mag alleen worden toegepast in een watervoerend pakket dat grondwater bevat dat of over de hele diepte zoet is of dat over de hele diepte brak en/of zout is.

Artikel 30 Bij de melding over te leggen gegevens

1. Inrichtingen als bedoeld in artikel 27 (waaronder de in artikel 26, eerste lid onder b genoemde uitzonderingen voor koude/warmteopslag en gietwatervoorziening voor de glastuinbouw) dienen door of vanwege de opdrachtgever, uiterlijk twee weken voor de aanvang van de onttrekking, schriftelijk aan Gedeputeerde Staten te worden gemeld.
2. Bij de melding dienen tenminste de volgende gegevens in tweevoud te worden overgelegd:
 - a. het doel van de onttrekking;
 - b. de totale tijdsduur van de onttrekking;
 - c. de periode(n), waarin de onttrekking naar verwachting plaatsvindt;
 - d. duiding van de plaats waar de inrichting is gelegen door middel van kadastrale uittreksels en kadastrale kaarten, welke niet ouder dan één jaar zijn;
 - e. een opgave van de pompcapaciteit en een raming van de maximale hoeveelheid te onttrekken grondwater in kubieke meters per uur, per etmaal, per maand en per jaar: ingeval van een tijdelijke onttrekking wordt bovendien de totale hoeveelheid aangegeven;
 - f. de diepte waarop de onttrekking plaatsvindt ten opzichte van het maaiveld en het NAP;
 - g. plattegrond(en) op zodanige schaal dat een duidelijk beeld wordt verkregen van de situatie van de bestaande en/of geprojecteerde inrichting waarop de melding betrekking heeft, met daarop tenminste aangegeven de plaats van de onttrekkings- en retourneringsputten, drains, peilbuizen, eventuele damwanden alsmede het te ontgraven gebied.
3. Indien de melding betrekking heeft op een koude/warmteopslag dient tevens bij de melding te worden overgelegd:
 - a. een beschrijving van het bodemprofiel: geohydrologische schematisatie, kD- en c-waarden en grondwaterstand en stijghoogten in de watervoerende pakketten;
 - b. een kaart waarop het hydrologisch invloedsgebied is aangegeven, zowel voor het freatisch grondwater als voor het grondwater in de diepere, beïnvloede watervoerende pakketten, bij maximale onttrekking of infiltratie met de 5 cm-beïnvloedingslijnen als grens van de invloedsgebieden;

- c. een kaart waarop is aangegeven het hydrotermische invloedsgebied na 20 jaar koude/ warmteopslag/recirculatie, zowel voor de zomer- als wintersituatie, bij maximale onttrekking of infiltratie met de 0,5°C beïnvloedingslijnen ten opzichte van de natuurlijke grondwatertemperatuur als grens van de invloedsgebieden;
 - d. de milieuvoordelen van een koude/warmteopslag uitgedrukt in "vermeden primaire energie" (Joules/jaar) en "CO₂-emissiereductie" (Kg/jaar) al dan niet in combinatie met een waterpomp;
 - e. de gemiddelde en maximale temperatuur van het te retourneren water;
 - f. de hoeveelheid spuiwater ten behoeve van de regeneratie van de bronnen;
 - g. verandering in kwel en inzijing;
 - h. het chloridegehalte van het te onttrekken grondwater;
 - i. de energiehoeveelheid die per kwartaal aan het water wordt onttrokken respectievelijk wordt toegevoegd.
4. Op verzoek vanwege Gedeputeerde Staten dienen nadere gegevens als bedoeld in artikel 31 te worden overgelegd.

Artikel 31 Vergunningvereiste: bij aanvraag over te leggen gegevens

1. Bij een aanvraag tot verlening of wijziging van een vergunning als bedoeld in artikel 14, eerste lid en artikel 16, eerste lid van de Grondwaterwet dienen de volgende gegevens in zesvoud, of desgevraagd in een ander aantal, te worden overgelegd:
 - a. kaarten van de inrichting op zodanige schaal dat een duidelijk beeld wordt verkregen van de situatie van de bestaande en/of geprojecteerde inrichting of infiltratiewerk waarop de aanvraag betrekking heeft, met daarop tenminste aangegeven de plaats van de onttrekkingsputten/drainen, retournerings- en infiltratieputten en peilbuizen, eventuele damwanden alsmede het te ontgraven gebied;
 - b. een kadastrale kaart en kadastrale uittreksels, welke niet ouder dan één jaar zijn, aanduidende de percelen waarop de bestaande en/of geprojecteerde inrichting of infiltratiewerk zich bevindt en van het gebied binnen een afstand van 100 m daarvan;
 - c. een kaart waarop is aangegeven het hydrologisch invloedsgebied, zowel voor het freatisch grondwater als voor het grondwater in de diepere, beïnvloede watervoerende pakketten, bij een maximale onttrekking of infiltratie met de 5 cm-beïnvloedingslijnen als grens van de invloedsgebieden;
 - d. een beschrijving van de bestaande en/of geplande inrichting of infiltratiewerk, waarbij - voorzover van toepassing - wordt vermeld ten aanzien van de onttrekking:
 1. het aantal bestaande, en/of te verwachten putten;
 2. de diepte van de onderkant van het (de) filter(s) van iedere put ten opzichte van het maaiveld en NAP;
 3. de diameter en de lengte van het (de) filter(s) in iedere put;
 4. de pompcapaciteit van de inrichting in m³ per uur;
 5. de gemiddelde en maximaal te onttrekken hoeveelheid grondwater van de inrichting in m³ per uur, per etmaal, per maand, per kwartaal en per jaar, te splitsen naar de bestaande en geplande inrichting: bij een tijdelijke onttrekking dient de totale hoeveelheid te worden aangegeven;
 6. het doel waarvoor het onttrokken grondwater zal worden gebruikt;
 7. de plaats en de wijze waarop het onttrokken grondwater zal worden geloosd;
 8. het chloridegehalte van het te onttrekken grondwater;
 - e. ter motivering van het debiet:
 1. de tijdsduur en het debiet van de onttrekking/infiltratie gebaseerd op rekenmethoden en gebruikte parameters;
 2. de noodzaak voor het gebruik van grondwater;
 - f. ten aanzien van het infiltratiewerk en/of de retourbemaling:
 1. de wijze waarop het water in de bodem wordt gebracht;
 2. de diepte van de onderkant van het (de) filter(s) van iedere put ten opzichte van het maaiveld en NAP;
 3. de gemiddelde en maximaal te retourneren of infiltreren hoeveelheid grondwater van de inrichting in m³ per uur, per etmaal, per maand, per kwartaal en per jaar, te splitsen naar de bestaande en geplande inrichting;
 4. het doel waarvoor het grondwater wordt getourneerd.
2. Bij de aanvraag dient tevens informatie te worden verstrekt over de bodemgesteldheid, de stand van het grondwater en de stijghoogte in de watervoerende pakketten ter plaatse van de inrichting/het infiltratiewerk en van de omgeving daarvan; tevens dient inzicht te worden gegeven in de te verwachten wijziging van de grondwaterstand en de stijghoogte van de diepere watervoerende pakketten ten gevolge van de onttrekking/het infiltratiewerk waarvoor vergun-

ning wordt aangevraagd; dientengevolge moeten tenminste de volgende gegevens in zesvoud, of desgevraagd in een ander aantal worden overgelegd:

- a. hoogteligging maaiveld ten opzichte van NAP;
 - b. beschrijving van het bodemprofiel: geohydrologische schematisatie, kD- en c-waarden en grondwaterstand/stijghoogten in de watervoerende pakketten;
 - c. maximale grondwaterstand/stijghoogteverandering in watervoerende pakketten als gevolg van de onttrekking/infiltratie;
 - d. verandering in kwel en inzigging;
 - e. diepteligging van het zoet/brak en het brak/zout grensvlak ten opzichte van maaiveld en NAP alsmede de invloed van de onttrekking hierop;
 - f. berekeningen van de maaiveldvaling voor een maximale verlaging;
 - g. gevolgen van zetting voor aanwezige kwetsbare bebouwing en infrastructuur binnen het invloedsgebied;
 - h. invloed op (andere) bij de gemeente of de provincie bekende bodemverontreinigingen binnen het invloedsgebied;
 - i. invloed op andere bij de provincie bekende grondwateronttrekkingen binnen het invloedsgebied;
 - j. gevolgen van de verandering van de grondwaterstand voor landbouw, natuurwaarden en andere waardevolle groenvoorzieningen;
 - k. indien als gevolg van de onttrekking de zoetwatervoorraad wordt aangetast of schade dreigt: welke waterbesparende maatregelen worden getroffen om dit te beperken;
 - l. indien als gevolg van de onttrekking schade dreigt: welke maatregelen worden getroffen om dit te beperken;
 - m. de overige voor dit project benodigde vergunningen/ontheffingen;
 - n. een voorstel tot doorlopende observatie en registratie van de hydrologische effecten.
3. Indien de aanvraag betrekking heeft op een koude/warmteopslag dient tevens bij de aanvraag te worden overgelegd:
 - a. een kaart waarop is aangegeven het hydrotermische invloedsgebied na 20 jaar koude/warmteopslag/recirculatie, zowel voor de zomer- als wintersituatie, bij maximale onttrekking of infiltratie met de 0,5°C beïnvloedingslijnen ten opzichte van de natuurlijke grondwatertemperatuur als grens van de invloedsgebieden;
 - b. de milieuvordelen van een koude/warmteopslag uitgedrukt in "vermeden primaire energie" (Joules/jaar) en "CO₂ emissie-

reductie" (Kg/jaar) al dan niet in combinatie met een waterpomp;

- c. de gemiddelde grondwatertemperatuur in het te bemalen watervoerend pakket;
 - d. de gemiddelde grondwatertemperatuur in de watervoerende pakketten als gevolg van de onttrekking en retournering bij een klimatologisch gemiddeld jaar in de zomer- en wintersituatie en bij een klimatologisch extreem jaar in de zomer- en wintersituatie;
 - e. de minimale en maximale temperaturen in de watervoerende pakketten als gevolg van de onttrekking en retournering;
 - f. de gemiddelde en maximale temperatuur van het te retourneren water;
 - g. de energiehoeveelheid die per kwartaal aan het water wordt onttrokken respectievelijk wordt toegevoegd;
 - h. de hoeveelheid spuiwater ten behoeve van de regeneratie van de bronnen.
4. Indien Gedeputeerde Staten dit nodig achten dient op verzoek door of vanwege de onttrekker nadere gegevens te worden overlegd en nader inzicht verschaft in de effecten van de onttrekking en/of het infiltratiewerk.

Artikel 32 Uitzondering horen commissie

1. De commissie is tevens de commissie als bedoeld in artikel 20, eerste lid van de Grondwaterwet.
2. De commissie behoeft niet omtrent een aanvraag tot vergunning te worden gehoord, indien naar de mening van Gedeputeerde Staten de onttrekking of de wijziging daarvan in overeenstemming is met het beleid vastgelegd in het grondwater(beheers)plan, mits het een onttrekking of infiltratie betreft waarvoor in het kader van het Besluit milieueffectrapportage geen milieueffectrapport wordt vereist.

HOOFDSTUK 6 STRAFBEPALING, TOEZICHT EN OPSPORING

Artikel 33 Strafbepaling

1. Handelen in strijd met:
 - a. het in artikel 18 omschreven verbod, of
 - b. een voorschrift van een krachtens artikel 18 verleende vergunning wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van de tweede categorie.
2. Handelen, in strijd met het in artikel 26, tweede of derde lid, het in artikel 28 of artikel 30 omschreven verplichting wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of een geldboete van de tweede categorie.
3. Handelen in strijd met de algemene regels als bedoeld in artikel 29 wordt gestraft met hech-

tenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van de tweede categorie.

Artikel 34 Toezicht

1. Met het toezicht op de naleving van het in artikel 18, vastgestelde verbod zijn belast de door de beheerder aangewezen toezichthouders.
2. Met het toezicht op de naleving van de in hoofdstuk 5 gestelde regels zijn belast de door Gedeputeerde Staten aangewezen toezichthouders.

Artikel 35 Opsporing

Met de opsporing van de bij deze verordening strafbaar gestelde feiten zijn, onverminderd het bepaalde in artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering, belast de door het bevoegd gezag daartoe aangewezen buitengewone opsporingsambtenaren.

HOOFDSTUK 7 INTREKKING, OVERGANGS- EN SLOTBEPALING

Artikel 36 Intrekking en overgangsbepaling

1. De Verordening waterbeheer Zuid-Holland wordt ingetrokken, tevens wordt voorzover bevoegd ingetrokken de Verordening waterkwaliteit Rivierengebied.
2. De Verordening waterbeheer Rijnland wordt ingetrokken met ingang van een door Gedeputeerde Staten van de provincies Zuid-Holland en Noord-Holland bij gemeenschappelijk besluit te bepalen datum.
3. De op de dag, voorafgaande aan de datum van inwerkingtreding van deze verordening, geldende besluiten die op grond van de verordeningen, bedoeld in het eerste lid en tweede lid zijn genomen, blijven van kracht zolang het bevoegde bestuursorgaan niet anders heeft beslist.
4. Onder de zorg voor het watersysteem, bedoeld in artikel 1 onder f van deze verordening wordt tot de inwerkingtreding van de Waterwet niet verstaan het grondwaterbeheer.

Artikel 37 Inwerkingtreding en citeertitel

1. Dit besluit treedt in werking met ingang van de achtste dag na publicatie in het Provinciaal blad, met dien verstande dat in afwijking hiervan voor het Zuid-Hollandse grondgebied van het Hoogheemraadschap van Rijnland de hoofdstukken 3 en 4 van deze verordening in werking treden op een later door Gedeputeerde Staten te bepalen datum.
2. Deze verordening kan worden aangehaald als: Verordening waterbeheer Zuid-Holland 2007.

Den Haag, 31 januari 2007.

Provinciale Staten van Zuid-Holland,

J. FRANSSEN, voorzitter.

H. ENGELS-VAN NIJEN, griffier.

provincie **HOLLAND**
ZUID

Memo

Contact

art.5.1-2e

T 070 - 441 art.5.1-

art.5.1-2e @pzh.nl

Datum

18 september 2009

Aan

H.M.C. Dwarshuis- van de Beek

art.5.1-2e

Kopie aan

art.5.1-2e

Onderwerp

aanpassing provinciale regelgeving als gevolg van de invoering van de Waterwet

Op 1 september 2009 is door Gedeputeerde Staten vastgesteld de Statenvoordracht waarbij ter vaststelling aan Provinciale Staten wordt aangeboden 5 Waterverordeningen.

Door Gedeputeerde Staten is de 1st portefeuillehouder tevens gemachtigd om wijzigingen ten gevolge van wijzigingen in de Waterwet, Waterwet en Waterregeling aan te brengen in de verordeningen.

Na vaststelling door Gedeputeerde Staten van de Statenvoordracht is de definitieve tekst van de Waterregeling door het Ministerie vrij gegeven.

De tekst van de Waterregeling geeft aanleiding tot aanpassing van de Waterverordeningen. Het betreft hier een puur technische wijziging van het hoofdstuk over het Grondwater. De oude tekst sloot namelijk niet goed aan op de Waterregeling en er waren ook dubbelingen met de Waterregeling.

Verzocht wordt accoord te gaan met de aangepaste wijzigingen.

Ter informatie volgt hieronder de oude en de nieuwe tekst :

OUDE TEKST

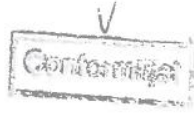
Artikel 5.1 Grondwaterregister

1. Gedeputeerde staten houden een grondwaterregister bij waarin de inrichtingen voor grondwateronttrekkingen of grondwaterinfiltraties worden ingeschreven met vermelding van de gegevens die wat betreft de niet-vergunningsplichtige onttrekkingen en infiltraties op grond van artikel 6.11 van het Waterbesluit en wat betreft de vergunningplichtige onttrekkingen en infiltraties op grond van artikel PM van de Waterregeling aan hen dan wel aan de dagelijkse besturen van de waterschappen worden verstrekt. Voorts worden daarin ingeschreven de vergunningen krachtens welke het onttrekken van water of infiltreren van water plaatsvindt.

provincie **HOLLAND**
ZUID

6099
16-10-2009

PS

**Voorstel voor Besluitvorming
aan Gedeputeerde Staten**

A4

Registratienummer
PZH-2009-121357575 (DOS-2007-
0008967)

Afdeling
Water

Ambtenaar
art.5.1-2e
T 070 - 441 art.5.1-2
K

		Paraaf
Leidinggevende:	art.5.1-2 programmamanager C	digitaal
Provinciesecretaris	Van Wieringen - Wagenaar	art.5.1-2e
Portefeuillehouders:	1. Dwarshuis - van de Beek, HMC	
	2. Veldhuijzen, G	

Status: Openbaar
Eindtermijn: 22 december 2009

Datum vergadering Gedeputeerde Staten
1 september 2009

Onderwerp
aanpassing provinciale regelgeving als gevolg van de invoering van de Waterwet

Bijlagen

- Statenvoordracht
- Ontwerp van de Waterverordening Zuid-Holland
- Ontwerp van de Waterverordening Rijnland
- Ontwerp van de Waterverordening waterschap Rivierenland
- Ontwerp van de Waterverordening Hoogheemraadschap Amstel, Gooi en Vecht (AVG)
- Ontwerp van de Waterverordening Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden (HDSR)
- Ontwerp van de Grondwaterheffingsverordening Zuid-Holland
- Commentaarnota mbt de zienswijze op het ontwerp van de Waterverordening Zuid-Holland
- Commentaarnota mbt de zienswijze op het ontwerp van de Waterverordening waterschap Rivierenland
- Commentaarnota mbt de zienswijze op het ontwerp van de Waterverordening Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden (HDSR)
- 5 minuten versie

Aandachtspunten van 1e portefeuillehouder bij agendering

Paraaf Provinciesecretaris

art.5.1-2e

Opmerkingen

Datum vergadering Gedeputeerde Staten
1 september 2009

Verzenddatum

01. SEP. 2009

Geheim
Nee

Portefeuillehouder
Dwarshuis - van de Beek, HMC

Paraaf Provinciesecretaris art.5.1-2e

Termijn
22 december 2009

Onderwerp
aanpassing provinciale regelgeving als gevolg van de invoering van de Waterwet

Bijlagen

Statenvoordracht van GS aan PS
Ontwerp Waterverordening Zuid-Holland
Ontwerp Waterverordening Rijnland
Ontwerp Waterverordening waterschap Rvierenland
Ontwerp Waterverordening Hoogheemraadschap Amstel Gooi en Vecht
Ontwerp Waterverordening Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden (HDSR)
Ontwerp Grondwaterheffingsverordening Zuid-Holland
Commentaarnota mbt de zienswijze op het ontwerp van de Waterverordening Zuid-Holland
Commentaarnota mbt de zienswijze op het ontwerp van de Waterverordening waterschap Rivierenland
Commentaarnota mbt de zienswijze op het ontwerp van de Waterverordening Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden

Voorstel van GS aan PS: Vaststellen van bijgaande ontwerpverordeningen op basis van de Waterwet en de Provinciewet

1. Onderwerp in kort bestek

Op 22 december 2009 treedt naar verwachting de Waterwet en de daarbij horende Invoeringswet in werking. Ook de op deze wetten gebaseerde regelgeving dienen op dat moment te zijn ingevoerd.

De Waterwet voorziet in een modern juridisch instrumentarium om het waterbeheer te ondersteunen. De inwerkingtreding van de Waterwet heeft tot gevolg dat de provinciale regels op het beleidsterrein Water moeten worden aangepast.

De provinciale regelgeving die als gevolg van het invoeringstraject dient te worden gewijzigd, betreft de volgende verordeningen:

- Verordeningen waterbeheer;
- Verordening waterkering West-Nederland;
- Vaarwegenverordening Zuid-Holland (op termijn, uiterlijk 1 januari 2013);
- Reglementen van bestuur voor de waterschappen;
- Heffingsverordening grondwaterbeheer Zuid-Holland.

Dit voorstel beoogt invulling te geven aan de noodzaak tot aanpassing van de provinciale regelgeving door het vaststellen van nieuwe Waterverordeningen. Deze nieuwe Waterverordeningen komen in de plaats van de Verordeningen waterbeheer en de Verordening waterkering West-Nederland en de Vaarwegenverordening Zuid-Holland (op termijn, uiterlijk 1 januari 2013).

Tevens wordt voorgesteld de Heffingsverordening grondwaterbeheer Zuid Holland opnieuw vast te stellen. Het opnieuw vaststellen van deze verordening is noodzakelijk omdat de huidige verordening van rechtswege komt te vervallen op 1 januari 2010. Deze verordening is aangepast aan de terminologie van de Waterwet en er zijn kleine technische verbeteringen aangebracht.

Verordening Waterbeheer Zuid-Holland 2007 [vervallen]

Vervallen per 22-12-2009

Gegevens deze versie

Bronpublicatie:

14-10-2009, Provinciaal blad van Zuid-Holland 2009, 79 (uitgifte: 02-12-2009, kamerstukken/regelingnummer: -)

Inwerkingtreding

22-12-2009

Bronpublicatie inwerkingtreding:

14-10-2009, Provinciaal blad van Zuid-Holland 2009, 79 (uitgifte: 02-12-2009, kamerstukken/regelingnummer: -)

Gegevens oorspronkelijke regeling

Bronpublicatie:

31-01-2007, Provinciaal blad van Zuid-Holland 2007, 48 (uitgifte: 14-05-2007, kamerstukken/regelingnummer: -)

Inwerkingtreding

22-05-2007

Bronpublicatie inwerkingtreding:

31-01-2007, Provinciaal blad van Zuid-Holland 2007, 48 (uitgifte: 14-05-2007, kamerstukken/regelingnummer: -)

Datum vervallen

22-12-2009

Eerste regelgevende instantie

Provincie Zuid-Holland

Citeertitel

De citeertitel is in de regeling vastgesteld.

Afkorting(en)

Verordening Waterbeheer Zuid-Holland 2007

Vakgebied(en)

Staatsrecht / Staatsinrichting

Bestuursrecht algemeen / Bestuursbevoegdheden

Waterrecht (V)

Soort regeling

verordening lagere overheid

Werkingsfeer

Nederland

Gefaseerde inwerkingtreding

Datum iwtr.: 22-05-2007

Artikel: 1 t/m 37

Bron: 31-01-2007, Provinciaal blad van Zuid-Holland, nr 48 (www.zuid-holland.nl)

Nog niet in werking:

Artikel: 9 t/m 23 voor het Zuid-Hollandse grondgebied van het Hoogheemraadschap van Rijnland

Historie

Datum inwerkingtreding	Terugwerkend tot en met	Datum afkondiging	Publicatiebron	Opmerking
22-12-2009		14-10-2009	Provinciaal blad van Zuid-Holland 2009, 79	

22-05-2007

31-01-2007

Provinciaal blad van Zuid-Holland
2007, 48

Waterverordening Zuid-Holland (inclusief toelichting)

Provinciale Staten van Zuid-Holland;

Gelezen het voorstel van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland (datum, nummer);

Gelet op de artikelen 2.4, 2.8, 3.2, 3.11, 4.5, 4.7, 5.1, 5.2, 5.5 en 7.14a van de Waterwet en artikel 82 en 145 van de Provinciewet;

Overwegende dat het in verband met de inwerkingtreding van de Waterwet noodzakelijk is de regelgeving met betrekking tot het waterbeheer algeheel te herzien;

Besluiten vast te stellen:

WATERVERORDENING ZUID-HOLLAND

Hoofdstuk 1 Begripsbepalingen, toepassing en toedeling beheer

Artikel 1.1 Begripsbepalingen

In deze verordening wordt verstaan onder:

algemeen bestuur	algemeen bestuur van het waterschap;
bebouwde kom	gebied van een gemeente zoals bedoeld bij of krachtens artikel 20a van de Wegenverkeerswet 1994;
beheerplan	plan als bedoeld in artikel 4.6 van de wet;
dagelijks bestuur	dagelijks bestuur van het waterschap;
gedeputeerde staten	Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland;
hoofdinfrastructuur	hoofdweg of landelijke spoorweg, met bijbehorende voorzieningen, zoals bedoeld in artikel 1 van de Tracéwet, alsmede de overige spoorwegen;
milieubeschermingsgebied voor grondwater	gebied waarvoor in de Provinciale milieuverordening Zuid-Holland regels zijn gesteld ter bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning;
peilbesluit	besluit als bedoeld in artikel 5.2 van de wet;
projectplan	plan als bedoeld in artikel 5.5 van de wet;

profiel van vrije ruimte	ruimte ter weerszijden van en boven een primaire of regionale waterkering die naar het oordeel van de beheerder benodigd is ten behoeve van een toekomstige versterking van de waterkering;
regionale waterkering	waterkering, niet zijnde een primaire waterkering als bedoeld in de wet, die beveiliging biedt tegen overstroming en als zodanig is aangegeven op de als bijlage 1 bij deze verordening behorende kaarten;
regionaal waterplan	plan als bedoeld in artikel 4.4 van de wet;
reglement	Reglement van bestuur voor het hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard, Reglement van bestuur voor het hoogheemraadschap van Delfland en Reglement van bestuur voor het waterschap Hollandse Delta;
ruimtelijk plan	bestemmingsplan, provinciaal of rijksinpassingsplan, zoals bedoeld in de artikelen 3.1, 3.26 en 3.28 van de Wet ruimtelijke ordening;
waterschap	Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard, Hoogheemraadschap van Delfland en Waterschap Hollandse Delta, ieder voor zover hun bevoegdheid strekt;
wet	Waterwet.

Artikel 1.2 Toepassing

De titels 2.2, 2.3, 2.4 en 3.2, alsmede hoofdstuk 4 en titel 5.3 van deze verordening zijn van toepassing in het gebied van het waterschap, bedoeld in artikel 2, eerste lid, van het reglement.

Artikel 1.3 Toedeling watersysteembeheer

Het waterschap is belast met het beheer van het watersysteem dat behoort tot de taak van het waterschap, zoals omschreven in artikel 3 van het reglement voor het betreffende waterschap.

Artikel 1.4 Toedeling technisch vaarwegbeheer

(gereserveerd in verband met toekomstige aanvulling)

Hoofdstuk 2 Normen en veiligheid

Titel 2.1 Provinciaal overlegorgaan voor de kust

Artikel 2.1 Provinciaal overlegorgaan voor de kust

1. Gedeputeerde staten stellen een provinciaal overlegorgaan voor de kust in dat hen adviseert over de veiligheid van de kust en het waterbeheer in het kustfundament. Deze adviezen kunnen onder meer zien op voorstellen van rijkswege als bedoeld in artikel 2.7 van de wet om landinwaartse verplaatsing van de kustlijn te voorkomen of tegen te gaan.

2. Het overlegorgaan wordt samengesteld uit vertegenwoordigers van provincie, waterbeheerders, Rijk, kustgemeenten, relevante terreinbeheerders en belangenorganisaties.
3. De vergaderingen van het overlegorgaan zijn niet openbaar, tenzij het overlegorgaan anders beslist.
4. Het overlegorgaan stelt een reglement op waarin zij haar werkwijze nader regelt.

Titel 2.2 Regionale waterkeringen

Artikel 2.2 Veiligheidsnorm

1. Op de als bijlage 1 bij deze verordening behorende kaarten is voor de betreffende regionale waterkering of voor elk deel daarvan een veiligheidsnorm aangegeven als de gemiddelde overschrijdingskans per jaar.
2. Gedeputeerde staten stellen een technische leidraad vast voor het ontwerp van regionale waterkeringen. Deze strekt tot aanbeveling voor het waterschap.
3. Gedeputeerde staten stellen voorschriften vast voor de door het dagelijks bestuur te verrichten beoordeling van het waterkerend vermogen van de regionale waterkeringen.
4. Gedeputeerde staten stellen, na overleg met het dagelijks bestuur, het tijdstip vast waarop de verschillende regionale waterkeringen voor de eerste keer moeten voldoen aan de veiligheidsnorm, bedoeld in het eerste lid.

Titel 2.3 Waterkwantiteit

Artikel 2.3 Normen waterkwantiteit

1. Met het oog op de bergings- en afvoercapaciteit waarop regionale wateren moeten zijn ingericht geldt, voor het gebied van een gemeente binnen de bebouwde kom, als norm een gemiddelde overstromingskans van:
 - a. 1/100 per jaar voor bebouwing niet zijnde glastuinbouw;
 - b. 1/50 per jaar voor glastuinbouw;
 - c. 1/10 per jaar voor het overige gebied.
2. Met het oog op de bergings- en afvoercapaciteit waarop de regionale wateren moeten zijn ingericht geldt, voor het gebied van een gemeente buiten de bebouwde kom, als norm een gemiddelde overstromingskans van:
 - a. 1/100 per jaar voor hoofdinfrastructuur;
 - b. 1/50 per jaar voor glastuinbouw en hoogwaardige land- en tuinbouw;
 - c. 1/25 per jaar voor akkerbouw;
 - d. 1/10 per jaar voor grasland.
3. Voor de toepassing van het tweede lid is wat betreft het landgebruik de situatie zoals vastgelegd in een ruimtelijk plan bepalend. Indien een ruimtelijk plan onvoldoende duidelijkheid verschaft omtrent het type landgebruik dan kan het landgebruik ook worden bepaald met behulp van het Landelijk Grondgebruikersbestand Nederland versie 5 van Wageningen Universiteit en Researchcentrum.
4. Voor bebouwing, gelegen buiten de bebouwde kom, geldt de norm van het omringend landgebruik genoemd in het tweede lid, onder b, c of d.
5. Gedeputeerde staten kunnen nadere voorschriften stellen aangaande de toepassing van het eerste, tweede en vierde lid.
6. Gedeputeerde staten stellen, na overleg met het dagelijks bestuur, een leidraad vast voor de door het dagelijks bestuur te verrichten beoordeling van de bergings- en afvoercapaciteit van de regionale wateren.

7. Gedeputeerde staten stellen, na overleg met het dagelijks bestuur, het tijdstip vast waarop de inrichting van de regionale wateren voldoet aan de bij het eerste, tweede en vierde lid opgenomen normen.

Titel 2.4 Meten en beoordelen

Artikel 2.4 Verslag toetsing watersysteem

1. Het dagelijks bestuur brengt periodiek verslag uit aan gedeputeerde staten over de algemene waterstaatkundige toestand van de regionale waterkeringen onder zijn beheer.
2. Het verslag bedoeld in het voorgaande lid, bevat een beoordeling van de veiligheid van de regionale waterkeringen. Die beoordeling geschiedt onder meer in het licht van de veiligheidsnorm, de technische leidraad en voorschriften bedoeld in artikel 2.2 van deze verordening, en de legger bedoeld in artikel 5.1 van de wet.
3. Het dagelijks bestuur brengt periodiek verslag uit aan gedeputeerde staten over de algemene waterstaatkundige toestand van de regionale wateren onder zijn beheer.
4. Het verslag bedoeld in het voorgaande lid, bevat een beoordeling van de regionale wateren met het oog op de bergings- en afvoercapaciteit waarop deze moeten zijn ingericht. Die beoordeling geschiedt onder meer in het licht van de normen, de leidraad, en de voorschriften bedoeld in artikel 2.3 van deze verordening, en de legger bedoeld in artikel 5.1 van de wet.
5. Indien de beoordeling daartoe aanleiding geeft, bevatten de verslagen bedoeld in dit artikel een omschrijving van de voorzieningen die op een daarbij aan te geven termijn nodig worden geacht.
6. Gedeputeerde staten stellen, na overleg met het dagelijks bestuur, het tijdstip vast waarop de verslagen bedoeld in dit artikel, voor de eerste maal worden uitgebracht. Ook stellen zij de frequentie vast waarmee de verslagen daarna worden uitgebracht.
7. Gedeputeerde staten kunnen nadere voorschriften stellen met betrekking tot de vorm en inhoud van de verslagen bedoeld in dit artikel.

Hoofdstuk 3 Plannen

Titel 3.1 Regionaal waterplan

Artikel 3.1 Inhoud

De ruimtelijke aspecten als bedoeld in artikel 4.4, eerste lid, van de wet worden in het regionaal waterplan aangeduid als onderdeel van de provinciale structuurvisie.

Artikel 3.2 Voorbereiding

1. Gedeputeerde staten overleggen, bij de voorbereiding van het regionaal waterplan, met het dagelijks bestuur van de geheel of gedeeltelijk binnen Zuid-Holland gelegen waterschappen, de betrokken hoofdingenieur-directeur van Rijkswaterstaat en de colleges van burgemeesters en wethouders van de binnen het plangebied liggende gemeenten.
2. Gedeputeerde staten raadplegen, bij de voorbereiding van het regionaal waterplan, de minister van Verkeer en Waterstaat en gedeputeerde staten van de aangrenzende provincies.
3. Op de voorbereiding van het regionaal waterplan is afdeling 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing, met dien verstande dat naast de belanghebbenden ook de ingezetenen van de provincie zienswijzen over het ontwerp van het regionaal waterplan naar keuze schriftelijk of mondeling naar voren kunnen brengen.

4. Gedeputeerde staten sturen het regionaal waterplan na vaststelling aan de in het eerste en tweede lid genoemde bestuursorganen.

Artikel 3.3

(geschrapt, naar aanleiding van ingediende zienswijzen)

Titel 3.2 Beheerplan

Artikel 3.4 Inhoud

1. Het beheerplan bevat, in aansluiting op artikel 4.6 van de wet, tenminste:
 - a. een beschrijving van de bestaande toestand van de watersystemen waarover het beheer zich uitstrekt;
 - b. een beschrijving van het beheer van de watersystemen gericht op de aan de watersystemen toegekende functies en doelstellingen;
 - c. een beschrijving van de maatregelen met prioriteitstelling en fasering, met het oog op de realisering van de gestelde doelstellingen;
 - d. een raming van de kosten van de gedurende de planperiode te nemen maatregelen en een indicatie van het verloop van de op te leggen heffingen in de planperiode;
 - e. de wijze van toepassing van het gewenste grond- en oppervlaktewaterregiem voor de aan het oppervlaktewater en het freatisch grondwater toegekende functies.
2. Het beheerplan is voorzien van een toelichting, waarin tenminste is opgenomen:
 - a. de aan het plan ten grondslag liggende afwegingen en de uitkomsten van eventueel uitgevoerde onderzoeken;
 - b. een overzicht van de strategische doelstellingen in het regionaal waterplan, die worden gerealiseerd door het uitvoeren van de in het eerste lid, onder c, van dit artikel genoemde maatregelen;
 - c. een beschrijving van de wijze waarop het watersysteem is getoetst aan de normen, zoals bedoeld in artikel 2.3 van deze verordening.

Artikel 3.5 Voorbereiding

1. Het dagelijks bestuur raadpleegt, bij de voorbereiding van het beheerplan, de dagelijks besturen van de aangrenzende waterbeheerders, gedeputeerde staten en de colleges van burgemeesters en wethouders van de binnen het plangebied liggende gemeenten.
2. Op de voorbereiding van het beheerplan is afdeling 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing, met dien verstande dat naast de belanghebbenden ook de ingezetenen van het beheersgebied van het waterschap hun zienswijze over het ontwerp van het beheerplan naar keuze schriftelijk of mondeling naar voren kunnen brengen.

Artikel 3.6 Goedkeuring en toezending

1. Het dagelijks bestuur stuurt binnen vier weken na vaststelling door het algemeen bestuur het beheerplan ter goedkeuring naar gedeputeerde staten. Als bijlagen voegt het toe een verslag van het bij de voorbereiding gevoerde overleg, een overzicht van de ingediende zienswijzen en de beschouwingen van het algemeen bestuur daarover.
2. Het dagelijks bestuur stuurt het beheerplan binnen vier weken na de goedkeuring door gedeputeerde staten aan de ingevolge artikel 3.5, eerste lid, van deze verordening geraadpleegde bestuursorganen, alsmede aan de minister van Verkeer en Waterstaat.

Artikel 3.7 Voortgangsrapportage uitvoering beheerplan

1. Het dagelijks bestuur rapporteert ten minste eenmaal per jaar aan gedeputeerde staten over de voortgang van de uitvoering van het beheerplan, de mate waarin de gestelde doelen worden bereikt, de redenen van eventuele afwijkingen en de als gevolg daarvan voorgestelde maatregelen.
2. Gedeputeerde staten kunnen nadere voorschriften stellen met betrekking tot de vorm en inhoud van de in het eerste lid bedoelde voortgangsrapportage.

Hoofdstuk 4 Aanleg en beheer van waterstaatswerken

Titel 4.1 Legger

Artikel 4.1 Legger waterstaatswerken

1. De legger bedoeld in artikel 5.1 van de wet bevat, in aansluiting op het bepaalde in het eerste en tweede lid van dat artikel, in ieder geval:
 - a. het lengteprofiel en de dwarsprofielen van de primaire en regionale waterkeringen, alsmede het profiel van vrije ruimte;
 - b. de gemiddelde dwarsprofielen van de oppervlaktewaterlichamen en bergingsgebieden onder beheer van het waterschap;
 - c. een omschrijving van de ondersteunende kunstwerken en de bijzondere constructies die deel uitmaken van de primaire en regionale waterkering onder beheer van het waterschap;
 - d. een omschrijving van de ondersteunende kunstwerken en de bijzondere constructies die deel uitmaken van de oppervlaktewaterlichamen en bergingsgebieden onder beheer van het waterschap.
2. Op de voorbereiding van de legger is afdeling 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.
3. In afwijking van hetgeen in het eerste lid, onder letter d is bepaald, geldt de aldaar omschreven verplichting, met ingang van een door gedeputeerde staten in onderling overleg met het dagelijks bestuur te bepalen datum.

Titel 4.2 Peilbesluiten

Artikel 4.2 Aanwijzing verplichte peilbesluiten

Het algemeen bestuur stelt één of meer peilbesluiten vast voor de oppervlaktewaterlichamen in de gebieden die zijn aangegeven op de als bijlage 2 bij deze verordening behorende kaart.

Artikel 4.3 Inhoud peilbesluit

1. Het peilbesluit bevat naast het bepaalde in het tweede lid van artikel 5.2, van de wet één of meer kaarten met de begrenzing van het gebied waarbinnen de oppervlaktewaterlichamen gelegen zijn waarop het peilbesluit betrekking heeft.
2. Het peilbesluit gaat vergezeld van een toelichting waarin tenminste zijn opgenomen:
 - a. de aan het besluit ten grondslag liggende afwegingen en uitkomsten van verrichte onderzoeken;
 - b. een aanduiding van de veranderingen van de waterstanden ten opzichte van de bestaande situatie;
 - c. een aanduiding van de gevolgen van de te handhaven waterstanden voor alle betrokken belangen.

Artikel 4.4 Openbare voorbereiding

Op de voorbereiding van het peilbesluit is afdeling 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

Artikel 4.5 Herziening

1. Een peilbesluit wordt ten minste eenmaal in de tien jaar herzien.
2. Gedeputeerde staten, kunnen op verzoek van het algemeen bestuur voor ten hoogste vijf jaar vrijstelling verlenen van de verplichting genoemd in het eerste lid.

Titel 4.3 Projectprocedure voor waterstaatswerken

Artikel 4.6 Projectprocedure

Gedeputeerde staten kunnen, in overleg met of op verzoek van het dagelijks bestuur, paragraaf 2 van hoofdstuk 5 van de wet van toepassing verklaren op projectplannen tot aanleg of wijziging van andere waterstaatswerken dan primaire waterkeringen, welke met spoed op een gecoördineerde wijze tot stand moeten worden gebracht.

Artikel 4.7 Toezending projectplan

Een aan gedeputeerde staten ter goedkeuring toegezonden projectplan, als bedoeld in artikel 5.5 van de wet, dat betrekking heeft op een primaire waterkering die onderdeel uitmaakt van een dijkkring die tevens is gelegen op het grondgebied van een andere provincie of andere provincies, wordt door het dagelijks bestuur tevens ter kennisneming toegezonden aan gedeputeerde staten van die andere provincie of provincies.

Hoofdstuk 5 Handelingen in watersystemen

Titel 5.1 Grondwaterregister

Artikel 5.1 Grondwaterregister

1. Gedeputeerde staten houden een grondwaterregister bij waarin de inrichtingen voor grondwateronttrekkingen of grondwaterinfiltraties worden ingeschreven met vermelding van de gegevens die wat betreft de niet-vergunningsplichtige onttrekkingen en infiltraties op grond van artikel 6.11 van het Waterbesluit en wat betreft de vergunningplichtige onttrekkingen en infiltraties op grond van artikel **PM** van de Waterregeling aan hen dan wel aan de dagelijkse besturen van de waterschappen worden verstrekt. Voorts worden daarin ingeschreven de vergunningen krachtens welke het onttrekken van water of infiltreren van water plaatsvindt.
2. Gedeputeerde staten kunnen een inrichting die niet met toepassing van het voorgaande lid is opgegeven, ambtshalve inschrijven in het register. Als datum van de ambtshalve inschrijving wordt de datum aangehouden waarop de onttrekking of infiltratie is aangevangen.

Titel 5.2 Registratieplicht onder bevoegd gezag van gedeputeerde staten

Artikel 5.2 Registratieplicht

(vervallen geregeld in Waterbesluit en Waterregeling)

Artikel 5.3 Inrichtingen

1. Inrichtingen en/of infiltratiewerken die vanwege één opdrachtgever en/of één project plaatsvinden en die een samenhangend geheel vormen, gelden als één inrichting.
2. In aanvulling op het voorgaande lid, is er in één of meer van de volgende gevallen geen sprake van een samenhangend geheel indien:

- a. de invloedsgebieden van onttrekkingen en/of infiltraties elkaar niet overlappen;
- b. bij onttrekkingen een periode van zes maanden of langer ligt tussen de beëindiging van een onttrekking en het begin van de volgende onttrekking;
- c. is aangetoond dat voorafgaand aan een opvolgende onttrekking de grondwaterstand en de stijghoogte in de diepere watervoerende pakketten zich hebben hersteld tot het natuurlijk niveau.

Titel 5.3 Registratieplicht en vergunningsplicht onder bevoegd gezag van het waterschap

Artikel 5.4 Verstrekken gegevens

1. Het dagelijks bestuur verstrekt aan gedeputeerde staten de gegevens die door toepassing van artikel 5.4.a van deze verordening worden verkregen. Voorts wordt een overzicht verstrekt van de vergunningen en meldingen krachtens welke het onttrekken van grondwater of infiltreren van water plaatsvindt en wordt de plaatsaanduiding van elke onttrekking of infiltratie vermeld.
2. De opgave, bedoeld in het eerste lid, wordt jaarlijks in de maand mei of, bij beëindiging van de onttrekking, binnen vier maanden na die beëindiging verstrekt.
3. Gedeputeerde staten kunnen, na overleg moet het dagelijks bestuur, nadere regels stellen omtrent de wijze waarop de gegevens, bedoeld in het eerste lid, moeten worden aangeleverd.

Artikel 5.4 a Registratieplicht

1. Het algemeen bestuur regelt bij verordening dat ten minste degene die jaarlijks of in geval van een tijdelijke onttrekking degene die in totaal meer dan 12.000 m³ water onttrekt aan een grondwaterlichaam of infiltreert in een grondwaterlichaam voor andere doeleinden dan genoemd in artikel 6.4, onder a en b, van de wet, verplicht is de onttrekking op te geven aan het dagelijks bestuur met vermelding van de gegevens die:
 - a. wat betreft de niet-vergunningplichtige onttrekkingen en infiltraties zijn opgenomen in artikel 6.11 van het Waterbesluit, en
 - b. wat betreft de vergunningplichtige onttrekkingen en infiltraties zijn opgenomen in artikel **PM** van de Waterregeling.
2. De verplichting genoemd in het eerste lid geldt tevens voor permanente onttrekkingen van water aan een grondwaterlichaam of infiltraties van water in een grondwaterlichaam van minder dan 12.000 m³ per jaar voor andere doeleinden dan genoemd in artikel 6.4, onder a en b, van de wet, welke zijn gelegen in een milieubeschermingsgebied voor grondwater.

Artikel 5.5 Vergunningsplicht en begripsbepaling inrichting

1. Het algemeen bestuur regelt bij verordening, dat het verboden is zonder vergunning van het dagelijks bestuur permanent water te onttrekken aan een grondwaterlichaam of water te infiltreren in een grondwaterlichaam voor andere doeleinden dan genoemd in artikel 6.4, onder a en b, van de wet binnen een milieubeschermingsgebied voor grondwater.
2. Bij de in het voorgaande lid bedoelde verordening regelt het algemeen bestuur dat het begrip onttrekkingsinrichtingen uit de wet wordt aangevuld met het bepaalde in artikel 5.3 van deze verordening.

Titel 5.4 Technisch beheer vaarwegen (Gereserveerd in verband met toekomstige aanvulling)

Hoofdstuk 6 Schadevergoeding

Artikel 6.1 Instelling commissie

Gedeputeerde staten stellen een commissie van deskundigen in die is belast met het adviseren inzake verzoeken als bedoeld in artikel 7.14a, eerste lid, van de wet.

Artikel 6.2 Procedure advies

1. Gedeputeerde staten kunnen een verzoek als bedoeld in artikel 7.14a, eerste lid, van de wet in handen van de commissie van deskundigen stellen. Indien zij de commissie een verzoek voorleggen, zenden zij daarvan een afschrift aan de vergunninghouder of vergunninghouders die zij daarbij betrokken achten. Zij doen daarvan mededeling aan de verzoeker en, in geval het verzoek verband houdt met een door het dagelijks bestuur van een waterschap verleende vergunning, aan het desbetreffende dagelijks bestuur.
2. De commissie van deskundigen brengt zo spoedig mogelijk advies uit over de ondervanging of vergoeding van schade dan wel over de overneming van de onroerende zaak.
3. De commissie van deskundigen zendt het ontwerp van haar advies toe aan degene op wiens verzoek zij een onderzoek heeft ingesteld en aan de betrokken vergunninghouder of vergunninghouders.

Artikel 6.3 Indienen zienswijzen

1. Gedurende zes weken na de verzending van het ontwerpadvies kunnen de betrokkenen, bedoeld in artikel 6.2, derde lid van deze verordening, schriftelijk hun zienswijze over het ontwerp naar voren brengen bij de commissie van deskundigen. De commissie stelt degenen die een zienswijze hebben ingediend in de gelegenheid hun zienswijze in persoon of bij gemachtigde op een daartoe door haar te beleggen zitting voor één of meer van haar leden mondeling toe te lichten, daarbij desgewenst bijgestaan door deskundigen.
2. Van hetgeen op de zitting, bedoeld in het eerste lid, naar voren wordt gebracht wordt een verslag gemaakt.
3. Indien zienswijzen naar voren zijn gebracht stelt de commissie haar advies al dan niet gewijzigd vast en zendt dat gelijktijdig met het verslag van de hoorzitting en haar beschouwingen omtrent de zienswijzen toe aan de betrokkenen, bedoeld in artikel 6.2, derde lid van deze verordening.
4. Indien geen zienswijzen naar voren zijn gebracht stelt de commissie haar advies binnen vier weken nadat de termijn voor het naar voren brengen van zienswijzen is verstreken, vast en zendt dat toe aan de betrokkenen, bedoeld in artikel 6.2, derde lid van deze verordening.
5. De in het derde en vierde lid genoemde stukken worden tevens toegezonden aan gedeputeerde staten en, in geval het verzoek, bedoeld in 7.14a, eerste lid, van de wet, verband houdt met een door het dagelijks bestuur van een waterschap verleende vergunning, aan het desbetreffende bestuur.

Hoofdstuk 7 Handhaving

Artikel 7.1 Toezichthouders

Met het toezicht op de naleving van het bepaalde in titel 5.1 van deze verordening zijn belast de door gedeputeerde staten aangewezen toezichthouders.

Hoofdstuk 8 Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 8.1 Intrekking verordeningen

De Verordening waterbeheer Zuid-Holland 2007 en de Verordening waterkering West-Nederland, voor zover deze betrekking heeft op het gebied van het waterschap worden ingetrokken.

Artikel 8.2 Overgangsrecht

1. De onmiddellijk voor de datum van inwerkingtreding van deze verordening geldende besluiten die zijn genomen op grond van de verordeningen, genoemd in artikel 8.1 van deze verordening, blijven van kracht zolang het bevoegde bestuursorgaan niet anders heeft beslist.
2. Op procedures op grond van de verordeningen genoemd in artikel 8.1 van deze verordening, die zijn aangevangen voor de datum van inwerkingtreding van deze verordening, blijft het op dat tijdstip geldende recht van toepassing.

Artikel 8.3 Citeertitel

Deze verordening kan worden aangehaald als Waterverordening Zuid-Holland.

Artikel 8.4 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op het tijdstip waarop de wet van 29 januari 2009, houdende regels met betrekking tot het beheer en gebruik van watersystemen (Waterwet), in werking treedt.

Artikel 8.5 Aanbrengen doorlopende nummering: aanpassing aanhalingen

Voor de plaatsing in het provinciaal blad stellen gedeputeerde staten de nummering van de artikelen van deze verordening opnieuw vast en brengen zij de in deze verordening voorkomende aanhalingen van de artikelen met de nieuwe nummering in overeenstemming en brengen zij de in deze verordening voorkomende aanhalingen van de artikelen van de wet, het Waterbesluit en de Waterregeling met de nieuwe nummering van de wet, het Waterbesluit en de Waterregeling in overeenstemming.

Den Haag,

Provinciale Staten van Zuid-Holland,

griffier

voorzitter

Bijlagen

- Bijlage 1 Kaarten behorende bij artikel 2.2, normering regionale waterkeringen:
Waterschap Hollandse Delta;
Hoogheemraadschap van Delfland;
Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard.
- Bijlage 2 Kaarten behorende bij artikel 4.2, aanwijzing verplichte peilbesluiten:
Waterschap Hollandse Delta;
Hoogheemraadschap van Delfland;
Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard.

Algemene toelichting

De Waterwet is op 12 maart 2009 gepubliceerd in het Staatsblad (Stb. 2009, 107). Deze zal naar verwachting 22 december 2009 in werking treden. De Waterwet vervangt veel bestaande wetten op het gebied van het watersysteembeheer. Modernisering, stroomlijning en vermindering van regels en administratieve lasten zijn leidraad geweest bij de totstandkoming ervan. Teneinde het watersysteembeheer slagvaardig te maken voorziet de Waterwet is een modern juridisch instrumentarium.

Eén van de gevolgen van de invoering van de Waterwet is dat de provinciale regelgeving op het terrein van het watersysteembeheer ingrijpend moet worden herzien. Daarbij is ervoor gekozen om nieuwe waterverordeningen vast te stellen. Een uitgangspunt daarbij is dat waterschappen in de nieuwe situatie voor wat hun watersysteembeheer betreft nog maar te maken hebben met één (interprovinciaal vastgestelde) waterverordening.

In de Waterverordening Zuid-Holland zijn algemene regels opgenomen over provinciebrede onderwerpen, zoals het regionaal waterplan, de vaarwegen en het grondwater. Ook zijn regels opgenomen op het gebied van het watersysteembeheer voor uitsluitend binnen Zuid-Holland werkzame water- en hoogheemraadschappen.

De regels voor het watersysteembeheer voor de interprovinciaal werkende water- en hoogheemraadschappen zijn in aparte (interprovinciale) waterverordeningen vastgelegd¹.

Artikelsgewijze toelichting

Hoofdstuk 1 Begripsbepalingen, toepassing en toedeling beheer

Artikel 1.1 Begripsbepalingen

In artikel 1.1 zijn de begripsbepalingen opgenomen. Begripsbepalingen die in de mede aan deze verordening ten grondslag liggende Waterwet zijn opgenomen, zoals die van een oppervlakte-waterlichaam en een bergingsgebied, zijn niet in deze verordening herhaald. Gemakshalve wordt voor de uitleg van die begripsbepalingen verwezen naar de Waterwet.

Artikel 1.2 Toepassing

Het doel van dit artikel is aan te geven welke gedeelten van deze waterverordening van toepassing zijn op de waterschappen die uitsluitend in de provincie Zuid-Holland werkzaam zijn, te weten het hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard, het hoogheemraadschap van Delfland en het waterschap Hollandse Delta. Voor de interprovinciale waterschappen zijn aparte (interprovinciale) verordeningen opgesteld.

De niet in dit artikel genoemde gedeelten van de waterverordening zijn aldus alleen gericht tot de provincie Zuid-Holland zelf. Het betreft de bepalingen over het provinciaal overlegorgaan voor de kust, het regionaal waterplan, het grondwaterregister, de vaarwegen, de schadevergoeding en de handhaving.

Artikel 1.3 Toedeling watersysteembeheer

De artikelen 3.1 en 3.2 van de Waterwet voorzien in een landsdekkend systeem waarin is bepaald wie belast is met het beheer van watersystemen. De beheerders voor (onderdelen van) bij het Rijk in beheer zijnde watersystemen worden bij algemene maatregel van bestuur aangewezen. De overige beheerders van (onderdelen van) watersystemen worden bij provinciale verordening

¹ Zie daartoe de Waterverordening Rijnland, de Waterverordening Waterschap Rivierenland, de Waterverordening Hoogheemraadschap Amstel, Gooi en Vecht en de Waterverordening Hoogheemraadschap de Stichtse Rijnlanden.

aangewezen. Daarbij dient artikel 2.2, tweede lid, van de Waterschapswet in acht te worden genomen, waarin is bepaald dat de zorg voor het regionale watersysteem bij reglement aan waterschappen wordt opgedragen, tenzij dat niet verenigbaar is met een goede organisatie van de waterstaatkundige verzorging.

Ter uitvoering van artikel 3.2, eerste lid, van de Waterwet wordt daarom in dit artikel het waterschap aangewezen als beheerder van het regionale watersysteem. Hierbij is verwezen naar de reglementaire omschrijving van de taak van het waterschap, zijnde de waterstaatkundige verzorging van het gebied, voor zover deze taak niet aan andere publiekrechtelijke lichamen is opgedragen. Met de in de taakopdracht opgenomen clausulering wordt bereikt dat de toedeling van beheer geen betrekking heeft op watersystemen die in beheer zijn bij het Rijk of op vaarwegbeheer dat als onderdeel van het watersysteembeheer bij een gemeente of provincie berust, zijnde een uitzonderings-situatie als bedoeld in artikel 2.2, tweede lid, van de Waterschapswet.

Artikel 1.4 Toedeling technisch vaarwegenbeheer

[Gereserveerd in verband met nog in de toekomst te nemen besluitvorming over de aanwijzing van een overheidslichaam dat belast zal zijn met het beheer van de technische vaarwegfunctie]

De aanwijzing van de technisch vaarwegbeheerders zal, in aanvulling op hetgeen is bepaald in het vorige artikel, geschieden bij provinciale verordening. De Invoeringswet behorende bij de Waterwet geeft aan dat deze aanwijzing uiterlijk binnen drie jaar na inwerkingtreding van de Waterwet moet zijn geschied. Deze periode wordt gebruikt om te onderzoeken welke vaarwegen- en havenbeheerders moeten worden aangewezen en welke financiële regeling daarbij hoort.

Hoofdstuk 2 Normen en veiligheid

Titel 2.1 Provinciaal overlegorgaan voor de kust

Artikel 2.1 Provinciaal overlegorgaan voor de kust

In artikel 2.7 van de Waterwet is aangegeven dat landwaartse verplaatsing van de kustlijn van rijkswege wordt voorkomen voor zover dat naar het oordeel van de minister van Verkeer en Waterstaat nodig is ter handhaving van de bij de wet bepaalde veiligheidsnorm.

Tot voor kort werd ten aanzien van dit beleid samengewerkt met het bij wet ingestelde provinciaal overlegorgaan voor de kust, dat functioneerde onder het voorzitterschap van de watergedeputeerde. Het provinciaal overlegorgaan voor de kust adviseerde niet alleen over de handhaving van de basiskustlijn, de kustlijnkarten en de kustsuppleties, maar ook over relevante beleidsontwikkelingen, zoals zwakke schakels, kustfundament, kustzoning, strandpaviljoens, bouwbeleid kust, Kustnota, Beleidslijn Kust, risicobeheersing badplaatsen en dergelijke.

In strikte zin is het met de nieuwe wetgeving niet langer noodzakelijk dat wordt samengewerkt met het provinciaal overlegorgaan voor de kust en komt wettelijke grondslag voor dit orgaan te vervallen. De provincie hecht er, mede gelet op de relevantie van de advisering over kustgerelateerde onderwerpen, aan dat dit orgaan wordt voortgezet. Artikel 2.1 voorziet hierin door de instelling, samenstelling en rol van het provinciaal overlegorgaan voor de kust te regelen in deze verordening.

In lid 3 van het artikel wordt bepaald dat het overlegorgaan een reglement opstelt met betrekking tot haar werkwijze. Gelet op de praktische betekenis van dit reglement is de bevoegdheid voor het opstellen ervan gelegd bij het overlegorgaan zelf.

Titel 2.2 Regionale waterkeringen

Artikel 2.2 Veiligheidsnorm

Op grond van artikel 2.4 van de Waterwet moeten bij provinciale verordening voor daarbij aan te wijzen andere dan primaire waterkeringen die in beheer zijn bij een andere beheerder dan het Rijk, veiligheidsnormen worden vastgesteld. In dit artikel wordt daarin voorzien.

Vastgelegd is wat het gewenste beschermingsniveau is van de waterkeringen die op grond van hun functie van regionale betekenis worden geacht. De betreffende regionale waterkeringen zijn aangegeven op de als bijlage 1 bij deze verordening behorende kaarten.

Door het stellen van normen geeft de provincie nader invulling aan de reglementair opgedragen taak van de waterschappen, te weten de waterstaatkundige verzorging van zijn gebied. Het waterschap is reglementair gehouden het watersysteem zo in te richten en te beheren dat het voldoet aan de in deze verordening nader gestelde eisen in de vorm van normen. In verband hiermee is ervan afgezien in deze titel een specifieke beheersopdracht op te nemen die inhoudt dat het waterschap er zorg voor draagt dat de regionale waterkeringen aan de gestelde veiligheidsnorm voldoen. Hetzelfde geldt voor de normen wateroverlast (zie artikel 2.3).

In het eerste lid is bepaald dat voor de regionale waterkeringen de gemiddelde overschrijdingsfrequentie per jaar (kans van voorkomen van een bepaalde waterstand) de veiligheidsnorm is. Het wenselijke veiligheidsniveau is gerelateerd aan de economische schade die bij het falen van de waterkering kan optreden. Hiertoe zijn de waterkeringen die op de als bijlage 1 bij deze verordening behorende kaarten zijn opgenomen, naar gelang de mogelijk optredende schade in vijf klassen ingedeeld, oplopend van een overschrijdingskans van 1/10 per jaar (kadeklasse I) tot een overschrijdingskans van 1/1.000 per jaar (kadeklasse V). De uitgangspunten voor de berekening van de schade en de vertaling naar de kadeklassen zijn afgeleid van de IPO-Leidraad ter bepaling van normen voor boezemkaden. Voor elk van de regionale waterkeringen is de veiligheidsnorm ook op de kaart opgenomen. Om een bepaald veiligheidsniveau voor een gebied te verzekeren behoeven de rond dat gebied gelegen waterkeringen niet alle aan dezelfde veiligheidseisen te voldoen. De te stellen eisen kunnen afhankelijk gesteld worden van factoren als het watervolume dat door een waterkering wordt gekeerd, het landgebruik direct achter de waterkering en de aanwezigheid van polderkades in het gebied. Om die reden is ervoor gekozen niet een gebied te normeren, maar de waterkeringen rondom een gebied. Aldus kunnen gedifferentieerde eisen worden gesteld en kan in bepaalde situaties met kleinere kadeverbeteringen worden volstaan en kunnen de kosten van verbetering worden beperkt.

Zoals hiervoor is aangegeven is op de kaarten voor de verschillende regionale waterkeringen of delen daarvan de veiligheidsnorm aangegeven. Deze abstracte norm dient voor de dagelijkse praktijk geoperationaliseerd te worden. Dit geschiedt enerzijds in de vorm van een voorschrift voor de toetsing en anderzijds in de vorm van een technische leidraad voor het ontwerp van een regionale waterkering. Omdat het hierbij om een uitwerking van de veiligheidsnorm gaat, is de bevoegdheid tot vaststelling in handen van gedeputeerde staten gelegd.

Om te bereiken dat de toetsing van de actuele veiligheidssituatie door de beheerders op uniforme wijze tot stand komt, hebben de daarvoor gestelde regels het karakter van een bindend voorschrift. Afwijking hiervan is niet mogelijk.

Wat betreft het ontwerp hebben de regels het karakter van een richtlijn. Dat betekent dat de beheerder een bepaalde ruimte wordt gelaten om in verband met specifieke plaatselijke omstandigheden af te wijken. Een afwijking kan bijvoorbeeld wenselijk zijn om voor de langere termijn een optimum te realiseren tussen aanleg- en onderhoudskosten.

Het vaststellen van het tijdstip waarop de verschillende regionale waterkeringen aan de gestelde veiligheidsnorm moeten voldoen is bepalend voor de zorgplicht van de beheerder en is derhalve een aangelegenheid van het provinciaal bestuur. Er is echter om de volgende reden niet voor gekozen dat tijdstip in deze verordening vast te leggen. De omvang van het door de beheerder uit te voeren maatregelenpakket wordt bepaald door de uitkomst van het toetsingsproces. De (financiële) inspanningen die de beheerder zal moeten leveren om de regionale waterkeringen te laten voldoen aan de vastgestelde veiligheidsnorm worden verder in hoge mate bepaald door het tijdsbestek waarbinnen de gevraagde inspanning geleverd moet worden.

Het bepalen van het tijdstip waarop de waterkeringen op orde moeten zijn, vereist een afweging tussen enerzijds wat wenselijk is wat betreft veiligheid en anderzijds wat aanvaardbaar is wat betreft lastenstijging. Dat is maatwerk. Om die reden is die bevoegdheid in handen van gedeputeerde staten gelegd en is bepaald dat gedeputeerde staten overleg voeren met het dagelijks bestuur van de beheerder alvorens zij een dergelijk besluit nemen.

In het regionaal waterplan is bepaald dat de regionale waterkeringen uiterlijk in 2015 aan de in de bijlage opgenomen veiligheidsnorm moeten voldoen. Gedeputeerde staten kunnen echter op basis van een voldoende gemotiveerd verzoek van het waterschap uitloop tot uiterlijk 2020 toestaan.

Titel 2.3 Waterkwantiteit

Artikel 2.3 Normen waterkwantiteit

Algemeen

Op grond van artikel 2.8 van de Waterwet moeten bij provinciale verordening, met het oog op de bergings- en afvoercapaciteit waarop de regionale wateren moeten zijn ingericht, normen worden gesteld met betrekking tot de gemiddelde overstromingskans per jaar. In deze titel wordt daarin voorzien.

In dit artikel worden normen gegeven waarbij de kans op overstroming als gevolg van grote hoeveelheden neerslag is gerelateerd aan de economische waarde van landgebruik en de te verwachten schade bij overstroming. De normen drukken de gemiddeld toelaatbaar geachte kans op overstroming uit ofwel het wenselijk geachte beschermingsniveau. De normering bakent de zorgplicht af die de waterbeheerder heeft op het vlak van het voorkomen dan wel beperken van ontoelaatbare wateroverlast door inundatie vanuit oppervlaktewater ten gevolge van neerslag. De in dit artikel vastgelegde normen moeten worden gezien als een minimumnorm. Het waterschap is bevoegd om scherpere normen te hanteren voor percelen waar dat nodig is vanuit het oogpunt van de maatschappelijke functie van die percelen (daarbij valt bijvoorbeeld te denken aan volkstuincomplexen).

In het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW) van 2003 zijn werknormen opgenomen die voor de verschillende vormen van landgebruik de gemiddeld toelaatbaar geachte kans op overstroming uitdrukken. De vormen van landgebruik die daarbij worden onderscheiden zijn grasland, akkerbouw, hoogwaardige land- en tuinbouw, glastuinbouw en bebouwd gebied.

De werknormen uit het NBW zijn als uitgangspunt genomen bij het bepalen van het beschermingsniveau voor de verschillende vormen van landgebruik binnen het waterschapsgebied. De maatregelen die nodig zijn om de bergings- en afvoercapaciteit van de regionale wateren aan de in dit artikel vastgelegde norm te laten voldoen, neemt de waterbeheerder op in het beheerplan, bedoeld in artikel 4.6 van de Waterwet.

Eerste tot en met vierde lid

Binnen het gebied van het waterschap zijn verschillende gebieden met de daarbij behorende normen onderscheiden.

Wat betreft het gebied *binnen* de bebouwde kom (lid 1) is onderscheid gemaakt tussen:

- het gebied dat is bebouwd. Hiervoor geldt de norm van 1/100 per jaar, vanwege de hoge economische waarde. Onder bebouwd gebied wordt hier niet alleen bebouwing in enge zin verstaan, maar ook bebouwing met bijvoorbeeld wegen en spoorwegen kunnen daaronder worden verstaan. Voor glastuinbouw binnen de bebouwde kom wordt als uitgangspunt de NBW-werknorm van 1/50 per jaar gehanteerd.
- het overige gebied, zoals openbaar groen en sportvelden. Hiervoor geldt een norm van 1/10 per jaar. Dit vanwege de relatief lage economische waarde van dat gebied en de onevenredige kosten van de benodigde maatregelen die gemoeid zijn met het realiseren van een hogere norm.

Voor het gebied *buiten* de bebouwde kom (lid 2) zijn bij de normering als uitgangspunt gehanteerd de NBW-werknormen voor de verschillende vormen van landgebruik.

In de tabel hieronder zijn de verschillende normen voor de verschillende vormen van landgebruik opgenomen.

Norm gerelateerd aan vorm van landgebruik	Norm	Maaiveldcriterium	
Binnen bebouwde kom	Bebouwd gebied	1/100	0%
	Overig gebied	1/10	5%
	Glastuinbouw	1/50	1%
Buiten bebouwde kom	Hoofdinfrastructuur en spoorwegen	1/100	0%
	Glastuinbouw en hoogwaardige land- en tuinbouw	1/50	1%
	Akkerbouw	1/25	1%
	Grasland	1/10	5%

Zoals uit de tabel blijkt zijn bij de totstandkoming van de noodzakelijk geachte beschermingsniveaus niet alleen de normen tot uitgangspunt genomen, maar vervult ook het zogeheten maaiveldcriterium een rol. Hoewel bij de beantwoording van de vraag of een norm voor een bepaald gebied wordt gerealiseerd het gehele gebied getoetst wordt, maakt het maaiveldcriterium het mogelijk dat een bepaald (klein) percentage van de oppervlakte, buiten beschouwing kan blijven. Reden daarvoor is dat het in algemene zin niet kosteneffectief is om maatregelen te treffen voor een dergelijk klein deel van het gebied, indien het overige gebied al voldoet aan de norm. Ook bij bebouwing binnen bebouwd gebied is het denkbaar dat in hele specifieke situaties (op perceelsniveau bezien) niet aan de norm kan worden voldaan. Dat betreft bijvoorbeeld vlonders langs watergangen, parkeerterreinen, et cetera. Doorgaans gaat het hier om locaties waar tijdelijke inundatie niet als wateroverlast wordt beschouwd. Deze situaties zullen uit het gebiedsproces blijken en hierover wordt met betrokkenen gecommuniceerd door het waterschap.

Voor een aantal situaties kan afwijking ten opzichte van de normen in lid 1 en lid 2 wenselijk zijn. Daarvoor zijn in lid 4 tot en met lid 7 bepalingen opgenomen.

Het noodzakelijk geachte beschermingsniveau voor verspreid buiten de bebouwde kom gelegen opstallen, soortgelijke bebouwing en glastuinbouw volgt de norm van het omringend landgebruik,

zoals genoemd in artikel 2, lid b, c en d (lid 4). Overigens blijkt in de praktijk dat veel woonpercelen feitelijk vaak al het beschermingsniveau van 1/100 per jaar hebben vanwege een hogere ligging.

Aan de indeling van het eerste tot en met zesde lid liggen voorts de volgende overwegingen ten grondslag:

1. Door wat betreft de stedelijke kernen aansluiting te zoeken bij het begrip 'bebouwde kom' van een gemeente, zoals bedoeld in artikel 20a van de Wegenverkeerswet 1994, wordt bereikt dat bij stedelijke uitbreiding de norm automatisch opschuift. Bepalend daarvoor is het tijdstip waarop het besluit van de gemeenteraad tot wijziging van de grens van de bebouwde kom onherroepelijk is. Omdat de vastgestelde norm kan worden aangemerkt als een minimumnorm staat het het waterschap vrij om desgewenst reeds in de tussentijd (periode tussen feitelijke realisering stedelijke uitbreiding een onherroepelijke besluit tot aanpassing grens bebouwde kom) te anticiperen op de toekomstige 'bebouwingsnorm'. Aldus kan het waterschap soepel inspelen op de nieuwe situatie. Door ervan af te zien de bebouwde kom op de kaart bij de verordening aan te geven wordt voorkomen dat bij iedere wijziging van de bebouwde kom de (kaart bij de) verordening moet worden aangepast.
2. Uit de toetsing van het watersysteem aan de NBW-werknormen bleek dat het waterschap in het algemeen technisch en tegen redelijke kosten in staat is om de bergings- en afvoercapaciteit te realiseren die hoort bij de normen voor verschillende vormen van landgebruik. Om die reden is ervoor gekozen de NBW-werknormen te verheffen tot definitieve normen. De benodigde maatregelen zullen door het waterschap worden opgenomen in het door haar algemeen bestuur vast te stellen waterbeheerplan en worden in beginsel uitgevoerd gedurende de zesjarige looptijd van het plan.

Om te kunnen bepalen welk landgebruik ter plaatse aanwezig is, is in het derde lid bepaald dat de situatie zoals deze is vastgesteld in het ruimtelijk plan bepalend is. Omdat het ruimtelijk plan niet over alle typen landgebruik duidelijkheid verschaft is tevens bepaald dat het landgebruik ook met behulp van het Landelijk Grondgebruikbestand Nederland versie 5 van Wageningen Universiteit en Researchcentrum kan worden bepaald. Deze kaart is op dit moment de beste grondgebruikkaart die beschikbaar is.

Het ligt in de verwachting dat in de toekomst een aparte kaart bij deze verordening zal worden opgenomen, waarop gebieden worden vastgelegd waarop normen van toepassing zijn die afwijken van de normen gesteld in het eerste, tweede en vierde lid van dit artikel. Deze afwijkende normering zal echter pas plaats kunnen vinden nadat de lopende gebiedsprocessen zijn afgerond.

Vijfde lid

Om iedere discussie omtrent het vereiste beschermingsniveau van percelen uit te sluiten kan het wenselijk zijn dat het eerste lid, tweede lid en vierde lid van dit artikel nader worden uitgewerkt. Hierbij gaat het om een onderverdeling van de in het tweede lid genoemde hoofdcategorieën van landgebruik en aan een uitwerking van de in het vierde lid gebruikte zinsnede 'omringend landgebruik'. Vanwege het detailniveau van deze uitwerking en vanwege de inhoudelijke relatie met de in het zesde lid bedoelde leidraad, zijn gedeputeerde staten bevoegd tot het vaststellen van nadere voorschriften ter zake.

Zesde lid

Om te bereiken dat de toetsing van het actuele beschermingsniveau door de verschillende waterschappen op uniforme wijze tot stand komt, en meer in het bijzonder of voldaan wordt aan de normen, is in dit lid bepaald dat gedeputeerde staten daarvoor een leidraad vaststellen. Tevens is

bepaald dat gedeputeerde staten overleg voeren met het dagelijks bestuur van het waterschap alvorens zij een leidraad vaststellen. Het betreft hier een kaderstellende leidraad op hoofdlijnen. Bij de in het NBW-actueel aangekondigde toetsronde in 2012 zal deze leidraad worden gehanteerd om te komen tot een meer uniforme toetsmethodiek.

Zevende lid

Uitgangspunt in het NBW-actueel is dat de regionale watersystemen in 2015 op orde zijn. In het NBW-actueel zijn evenwel enkele uitzonderingssituaties benoemd wat betreft het tijdstip-op-orde. Dat betreft onder meer bestaand stedelijk gebied waar geen sprake is van een urgente water-opgave. Voor dergelijk gebied geldt dat de opgave uiterlijk in de periode tot en met 2027 wordt uitgevoerd door gemeente en waterschap. Eenzelfde termijn geldt voor maatregelen die veel goedkoper kunnen worden uitgevoerd door ze op een later tijdstip dan 2015 te koppelen aan andere projecten.

In verband met deze mogelijke uitzonderingssituaties is de bevoegdheid tot het vaststellen van een tijdstip-op-orde voor onderdelen van de watersystemen in handen gelegd van gedeputeerde staten en is bepaald dat gedeputeerde staten overleg voeren met het dagelijks bestuur alvorens zij dergelijke besluiten nemen.

Titel 2.4 Meten en beoordelen

Artikel 2.4 Verslaglegging toetsing watersysteem

Uit artikel 2.14 van de Waterwet volgt dat bij of krachtens provinciale verordening regels kunnen worden gesteld ten aanzien van het periodiek door de beheerder meten van daarbij aan te geven grootheden en het aan de hand van de meetresultaten beoordelen van de mate van verwezenlijking van de in deze verordening neergelegde normen met betrekking tot de waterkering en de waterkwantiteit. Het is gelet op de Memorie van Toelichting bij artikel 2.14 van de Waterwet gewenst dat de beheerder "de vinger aan de pols van het watersysteem houdt" en periodiek nagaat in hoeverre de normen verwezenlijkt zijn.

De resultaten van de beoordeling van het watersysteem en de bevindingen bij de beoordeling worden door de beheerder vastgelegd in een verslag, dat wordt toegezonden aan gedeputeerde staten. Het verslag heeft een ander karakter en wordt met een andere frequentie opgesteld dan de algemene voortgangsrapportage bedoeld in artikel 3.7 van deze verordening. Om die reden maken de verslagen, bedoeld in dit artikel geen onderdeel uit van de algemene voortgangsrapportage.

De beheerder draagt zorg voor de periodieke beoordeling van het watersysteem, meer specifiek de beoordeling van de primaire en regionale waterkering, de regionale wateren en de ondersteunende kunstwerken.

Daarbij wordt beoordeeld in hoeverre de waterstaatwerken voldoen aan de gestelde normen met betrekking tot de veiligheid van de regionale waterkering respectievelijk het tegengaan van wateroverlast. De beheerder rapporteert de uitkomsten van deze beoordeling periodiek aan gedeputeerde staten zodat gedeputeerde staten kunnen nagaan of aan de normen is voldaan.

In de toelichting bij de artikelen 2.2 en 2.3 is het belang aangegeven dat de beoordeling van de veiligheid van regionale waterkeringen en de beoordeling van de bergings- en afvoercapaciteit van regionale wateren op uniforme wijze worden uitgevoerd, zodat eenduidig kan worden bepaald wanneer het watersysteem kan worden gekwalificeerd als 'op orde'.

In verband hiermee is in het zevende lid van dit artikel bepaald dat gedeputeerde staten voorschriften kunnen stellen met betrekking tot de vorm en inhoud van de toetsingsverslagen.

In deze verordening is geen rapportageverplichting opgenomen voor de in artikel 2.10 van de Waterwet genoemde normen voor de chemische en ecologische kwaliteit van de watersystemen. Artikel 2.10 van de Waterwet geeft aan dat deze normen worden vastgesteld op de voet van hoofdstuk 5 van de Wet milieubeheer. In het op deze wet gebaseerde Besluit kwaliteitseisen en monitoring water is vastgelegd dat voor elk stroomgebieddistrict een monitoringsprogramma wordt vastgesteld teneinde representatieve monitoringsgegevens te verkrijgen die een samenhangend totaalbeeld van de toestand van de waterlichamen binnen het stroomgebieddistrict geven. Een aparte rapportageverplichting aan gedeputeerde staten op dit punt is dan ook overbodig. Overigens is in het Besluit kwaliteitseisen en monitoring water de koppeling gemaakt met het planstelsel uit de Waterwet. Dit betekent dat in de algemene voortgangsrapportage zoals bedoeld in artikel 3.7 van deze verordening ook zal worden gerapporteerd door het waterschap over voortgang van de maatregelen die in het beheerplan zijn opgenomen om te voldoen aan een goede chemische en ecologische kwaliteit van het watersysteem.

Hoofdstuk 3 Plannen

Titel 3.1 Regionaal waterplan

Artikel 3.1 Inhoud

De bestaande planstructuur van de wet op de waterhuishouding is grotendeels overgenomen in de Waterwet. De provincie stelt het regionaal waterplan op. De waterschappen houden hier rekening mee bij het opstellen van hun beheerplan. Dit is de waarborg dat het uitvoeringsgerichte beheerplan goed wordt ingebed in het breder afgewogen regionaal waterplan.

De wet geeft in artikel 4.4 duidelijk aan welke onderdelen het regionaal waterplan moet bevatten. De verordening is op dit punt dan ook beknopt.

Integratie van water en ruimtelijke ordening is alleen mogelijk wanneer de ruimtelijke gevolgen van de wateropgaven worden uitgewerkt in ruimtelijke plannen. De Waterwet brengt daarom een koppeling aan tussen de wateropgaven en de uitwerking daarvan door het regionaal waterplan tegelijkertijd de status te geven van structuurvisie in de zin van de Wet ruimtelijke ordening.

Artikel 3.2 Voorbereiding

Het eerste lid verplicht gedeputeerde staten tot het voeren van overleg met tenminste het dagelijks bestuur van de geheel of gedeeltelijk binnen Zuid-Holland gelegen waterschappen, Rijkswaterstaat en burgemeesters en wethouders van de binnen het plangebied gelegen gemeenten.

De in het tweede lid neergelegde verplichting tot raadplegen heeft een wat lichter karakter. Dit lid bepaalt namelijk dat gedeputeerde staten, in plaats van te overleggen, gehouden zijn om tenminste de minister en gedeputeerde staten van de aangrenzende provincies te raadplegen.

De opsomming in het eerste en tweede lid is niet limitatief. Het staat Gedeputeerde staten vrij bijvoorbeeld andere overheden, bedrijven en instanties te raadplegen. Daarbij kan worden gedacht aan waterleidingbedrijven en belangenorganisaties, zoals LTO, natuur- en milieuorganisaties en de Kamer van Koophandel.

Artikel 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht is van toepassing op de voorbereiding van het regionaal waterplan.

Titel 3.2 Beheerplan

Artikel 3.4 Inhoud

De bepalingen in dit hoofdstuk hebben betrekking op de totstandkoming en de inhoud van het beheerplan en de voortgangsrapportage. De bestaande planstructuur van de Wet op de waterhuishouding is grotendeels overgenomen in de Waterwet. De provincie stelt het regionaal waterplan op. De waterschappen houden hier rekening mee, bij het opstellen van het beheerplan. Dit is de waarborg dat het uitvoeringsgerichte beheerplan goed wordt ingebed in het breder afgewogen regionaal waterplan.

Het beheerplan bevat, op de schaal van het waterschap, een uitwerking van de strategische doelen, die de provincie in haar regionaal waterplan formuleert. De uitwerking bevat tenminste concrete maatregelen, de bijbehorende planning en de kosten die nodig zijn om deze maatregelen te realiseren. Dat betekent dat het beheerplan de normering uitwerkt, dat het ingaat op de belangrijkste knelpunten in functies, een beleidskader biedt voor wateraanvoer en voor gebieden met een geringe drooglegging. In lijn met de in het NBW-actueel gemaakte afspraak is bepaald dat in het beheerplan ook de resultaten van het onderzoek naar het gewenste grondwater- en oppervlaktewaterregiem (GGOR) worden opgenomen. Het GGOR is een instrument dat het waterschap gebruikt om de waterpeilen en ruimtelijke grondgebruikfuncties op elkaar af te stemmen. Hierbij wordt ook de functiegeschiktheid van gronden betrokken. De in het beheerplan op te nemen resultaten van het GGOR betreft minimaal een beschrijving van de knelpunten die in het GGOR-proces naar voren zijn gekomen alsmede de maatregelen die nodig zijn om die knelpunten op te lossen. Dit is voorgeschreven in het eerste lid onder c en e.

Het tweede lid van dit artikel bevat een motiveringsplicht voor het waterschap bij het opstellen van het beheerplan. Voor wat betreft de normen voor de waterkwantiteit wordt eraan gehecht dat in de toelichting bij het beheerplan aandacht wordt besteed aan de wijze waarop het waterschap de normen voor haar beheersgebied heeft bepaald. Op deze wijze wordt het mogelijk om te bepalen in welke situatie welke norm geldt en dus ook op welke norm een beroep kan worden gedaan.

Artikel 3.5 Voorbereiding

Dit artikel bepaalt dat het dagelijks bestuur gehouden is om bij de voorbereiding van het beheerplan tenminste de dagelijkse besturen van de aangrenzende waterbeheerders, gedeputeerde staten en de colleges van burgemeesters en wethouders van de binnen het plangebied liggende gemeenten te raadplegen. Deze opsomming is niet limitatief.

Het staat het dagelijks bestuur vrij bijvoorbeeld andere overheden dan wel bedrijven en instanties te raadplegen. Daarbij kan worden gedacht aan waterleidingbedrijven en belangenorganisaties, zoals LTO, natuur- en milieuorganisaties en de Kamer van Koophandel. Afdeling 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht is van toepassing op de voorbereiding van het beheerplan.

Artikel 3.6 Goedkeuring

Het waterschap stuurt bij het goed te keuren beheerplan de in dit artikel genoemde bijlagen mee. Deze zijn geen onderdeel van het beheerplan. Gedeputeerde staten gebruiken de bijlagen bij de beoordeling van het plan en bij het beantwoorden van de vraag of het beheerplan is voorbereid en vastgesteld volgens de daarvoor geldende procedure.

Artikel 3.7 Voortgangsrapportage

In artikel 3.10 van de Waterwet is bepaald dat bij provinciale verordening met het oog op een samenhangend en doelmatig regionaal waterbeheer regels kunnen worden gesteld omtrent de door de besturen van waterschappen te vertrekken informatie. Voor het kunnen uitoefenen van toezicht is het van belang dat gedeputeerde staten over adequate en voldoende actuele informatie beschikken.

In dit artikel is geregeld dat de beheerder, ten minste eenmaal per jaar, aan gedeputeerde staten rapporteert over de voortgang van de uitvoering van het beheerplan en de mate waarin de in het beheerplan gestelde doelen worden bereikt. Deze voortgangsrapportage vormt de basis voor het periodiek bestuurlijk overleg in de beleidscyclus tussen de provincie en het waterschap. In dit verband kan worden gewezen op de afspraken die het IPO en de Unie van Waterschappen hebben neergelegd in de rapportage 'Afstemming van taken in het regionaal waterbeheer' (2005). Uitgangspunt is dat de samenwerking tussen provincie en waterschap zich toespitst op de gezamenlijke beleidsvorming (met ieder een eigen rol hierin), de uitvoering en het toezicht op de uitvoering.

In het periodiek overleg kunnen alle onderwerpen betreffende het regionaal waterbeheer, het regionaal waterplan en het waterbeheerplan aan de orde worden gesteld. Ook de wijze waarop het toezicht wordt ingevuld en het maken van afspraken ter evaluatie in het eerstvolgende overleg kunnen hiervan deel uitmaken. In de voortgangsrapportage en het overleg daaromtrent kan onder meer worden ingegaan op de aspecten en planonderdelen, genoemd in artikel 4.6, tweede lid, van de Waterwet. Hierbij kan worden gedacht aan de uitvoering van het programma van maatregelen en voorzieningen, de planning van de uitvoering, de daarvoor beschikbare en/of benodigde financiële middelen, de gekwantificeerde opgaven en de condities (zoals de mogelijkheden voor de ruimtelijke inpassing van waterhuishoudkundige voorzieningen, het draagvlak bij belanghebbenden, de acceptatie van de financiële gevolgen die nodig zijn om de strategische doelen te kunnen realiseren en overige, voor de realisatie, relevante omstandigheden).

Het verslag en het periodiek overleg daarover stellen de provincie in staat te beoordelen of de gestelde strategische doelen worden gehaald. In voorkomende gevallen, wanneer blijkt dat de strategische doelen niet worden gehaald, kunnen specifieke nadere afspraken worden gemaakt.

Hoofdstuk 4 Aanleg en beheer van waterstaatswerken

Titel 4.1 Legger

Artikel 4.1 Legger van waterstaatswerken

In artikel 5.1 van de Waterwet is bepaald dat de beheerder zorg draagt voor de vaststelling van een legger waarin is omschreven waaraan waterstaatswerken naar richting, vorm, afmeting en constructie moeten voldoen. In artikel 1.1 van de Waterwet is bepaald welke beheersobjecten onder waterstaatswerken zijn begrepen. De Waterwet vermeldt de basisgegevens die van de legger deel moeten uitmaken. De ligging van de waterstaatswerken en daaraan grenzende beschermingszones wordt aangegeven op overzichtskaarten. Onder beschermingszone verstaat artikel 1.1 van de Waterwet: aan een waterstaatswerk grenzende zone waarin ter bescherming van dat werk voorschriften en beperkingen kunnen gelden.

In de Waterwet is bepaald dat bij provinciale verordening ten aanzien van inhoud, vorm en periodieke herziening van de legger voor daarbij te onderscheiden categorieën van waterstaatswerken nadere voorschriften kunnen worden gegeven. In dit artikel wordt daaraan uitvoering gegeven.

De legger is van belang voor de toetsing van de waterstaatswerken aan de gestelde normen. Deze toetsing wordt mogelijk door de gegevens in de legger, waarin de vereiste toestand van de waterstaatswerken is aangegeven, te vergelijken met de feitelijke toestand van de water-

staatswerken. Daarnaast is de legger bepalend voor toepassingsbereik van de waterschapskeur. De legger en de keur vormen samen het instrumentarium waarmee het waterschap handelingen kan tegengaan die nadelig kunnen zijn voor het functioneren van de waterstaatswerken.

Voor de vast te leggen gegevens in de legger van de primaire en regionale waterkering zijn de gestelde veiligheidsnorm, de technische leidraad en de voorschriften, bedoeld in artikel 2.2 van deze verordening, maatgevend. Met behulp van situatietekeningen en dwarsprofielen wordt in de legger aangegeven wat de vereiste en de te handhaven afmetingen van de primaire en regionale waterkering en de daaraan grenzende beschermingszones zijn. Tevens dient ten aanzien van de primaire en regionale waterkeringen het profiel van de vrije ruimte te worden aangegeven. Met dit profiel wordt aangegeven welke ruimte door een toekomstige dijkverzwaring in beslag zal worden genomen. Dit kan een extra ruimte binnendijs, buitendijs of aan beide kanten van de dijk zijn. Het profiel van de vrije ruimte dient, evenals de beschermingszones, als toetsingskader voor de beheerder bij het verlenen van vergunningen.

Voor de vast te leggen gegevens in de legger van de oppervlaktewaterlichamen en bergingsgebieden zijn de gestelde normen en de technische leidraad, bedoeld in artikel 2.3 van deze verordening, met het oog op de bergings- en afvoercapaciteit waarop de regionale wateren moeten zijn ingericht (het voorkomen en tegengaan van wateroverlast), maatgevend. Met behulp van situatietekeningen en, waar mogelijk, overige gegevens met betrekking tot de bergings- en afvoercapaciteit, wordt in de legger aangegeven wat de vereiste en de te handhaven afmetingen van de te onderscheiden oppervlaktewaterlichamen of categorieën van oppervlaktewaterlichamen en daaraan grenzende beschermingszones, alsmede van de bergingsgebieden, zijn. Gebleken is dat de ondersteunende kunstwerken en bijzondere constructies voor oppervlaktewateren en bergingsgebieden niet altijd in de legger zijn opgenomen. Daarom wordt in het derde lid van dit artikel geregeld dat om redenen van praktische aard deze verplichting pas geldt met ingang van een door gedeputeerde staten in onderling overleg met het dagelijks bestuur te bepalen datum.

De legger is, mede van belang voor het toepassingsbereik van de keur. Omdat hieruit gevolgen kunnen voortvloeien voor belanghebbende eigenaren en gebruikers van onroerende zaken die nabij waterstaatswerken zijn gelegen, ligt het in de rede dat bij de voorbereiding van de legger de procedure, bedoeld in afdeling 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht, wordt gevolgd.

Titel 4.2 Peilbesluiten

Artikel 4.2 Aanwijzing verplichte peilbesluiten

Op grond van artikel 5.2 van de Waterwet moeten bij of krachtens provinciale verordening de oppervlaktewaterlichamen worden aangewezen waarvoor de beheerder peilbesluiten dient vast te stellen. In dit artikel is daarin voorzien. In het peilbesluit worden op een voor de beheerder bindende wijze waterstanden opgenomen of bandbreedten waarbinnen de waterstanden onder reguliere omstandigheden kunnen variëren. Bij het nemen van een peilbesluit is de functie van de betrokken oppervlaktewateren van groot belang. In het licht van die functie moet een afweging plaatsvinden van alle bij de waterhuishouding betrokken belangen. Bij de afweging kunnen belangen betrokken zijn die niet primair door de waterbeheerder worden behartigd.

De verplichting tot het vaststellen van een peilbesluit is in deze verordening alleen opgelegd voor die gebieden waar het waterschap onder normale omstandigheden de wateraanvoer en waterafvoer kan beheersen. De desbetreffende gebieden zijn aangegeven op de als bijlage 2 bij deze

verordening behorende kaart. Deze kaart kent een globale begrenzing. De exacte begrenzing zal door het waterschap bij de vaststelling van het peilbesluit worden bepaald.

Artikel 4.3 Inhoud peilbesluit

Wat betreft de inhoud van peilbesluiten is gezocht naar een systeem dat voldoet aan de rechtszekerheid van de burger aan de ene kant en de benodigde flexibiliteit van het waterschap aan de andere kant. Niet alleen in verband met wisselende weersomstandigheden, maar ook in het kader van het streven naar duurzaam waterbeheer heeft het waterschap behoefte aan flexibel peilbeheer. Het tweede lid van artikel 5.2 van de wet voorziet er daarom in dat peilbesluiten door de toepassing van bandbreedten flexibel kunnen zijn. In het peilbesluit zal in verband met de rechtszekerheid moeten worden aangegeven wat het minimum en maximumpeil zijn. Ten behoeve van een zorgvuldige belangenafweging van het te voeren flexibele peilbeheer is adequaat onderzoek naar de gevolgen van de in te stellen peilen noodzakelijk. Een en ander dient in de toelichting op het peilbesluit te worden verwoord. Het waterschap heeft een inspanningsverplichting om de in het peilbesluit aangegeven waterstanden te handhaven. De toelichting bij het peilbesluit dient op grond van onderdeel b, van het tweede lid, inzicht te geven in de verhouding tussen de gekozen oppervlaktewaterstanden ten opzichte van het optimale grond- en oppervlaktewaterregime.

Artikel 4.4 Openbare voorbereiding

Op de voorbereiding van het peilbesluit is afdeling 3: 4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing verklaard.

Artikel 4.5 Herziening

Het eerste lid geeft aan dat een peilbesluit ten minste eenmaal in de tien jaar moet worden herzien. De termijn van tien jaar waarbinnen de herziening moet plaatsvinden, vangt aan op de datum waarop het peilbesluit is bekendgemaakt overeenkomstig het bepaalde in de Algemene wet bestuursrecht. Op verzoek van het algemeen bestuur kunnen gedeputeerde staten de geldigheidsduur van een peilbesluit voor ten hoogste vijf jaar verlengen.

Titel 4.3 Projectprocedure voor waterstaatswerken

Artikel 4.6 Projectprocedure

Artikel 5.5 van de Waterwet bevat voor de aanleg, verlegging en versterking van primaire waterkeringen een specifieke coördinatieregeling, de projectprocedure voor waterstaatswerken genoemd. Daarmee worden de besluitvormingsprocedures bespoedigd en vereenvoudigd. De wet beperkt deze coördinatieregeling niet tot primaire waterkeringen, maar geeft de provincies de mogelijkheid deze regeling ook open te stellen voor andere projecten. In dit artikel is van deze mogelijkheid gebruik gemaakt.

Ten behoeve van de flexibiliteit is de besluitvorming over de inzet van de projectprocedure neergelegd bij gedeputeerde staten. Dat biedt het voordeel dat per project kan worden overwogen of de inzet van de projectprocedure noodzakelijk is gelet op de te realiseren doelstellingen. Het wel of niet van toepassing verklaren van de projectprocedure wordt hiermee maatwerk.

Een terughoudend gebruik van de coördinatieregeling wordt voorgestaan vanwege de ingrijpende gevolgen die de projectprocedure heeft. Projectplannen worden onder de goedkeuring van gedeputeerde staten gebracht en bij het vaststellen van de bijbehorende uitvoeringsbesluiten kunnen gedeputeerde staten, indien nodig, in de plaats treden van de medeoverheden.

De wetgever heeft de inzet van de projectprocedure geclausuleerd. De procedure is bedoeld voor projecten die voldoen aan de criteria:

- van bovenlokale betekenis, die
- met spoed en
- op gecoördineerde wijze tot stand moeten worden gebracht.

Het van toepassing verklaren van de projectprocedure op een projectplan door gedeputeerde staten zal in de meeste gevallen gebeuren op verzoek van het waterschap. Als voorbeelden van situaties waarbij het gewenst kan zijn om gebruik te maken van de inzet van de projectprocedure kan worden gedacht aan werken aan regionale waterkeringen, de aanleg van waterbergingsgebieden en de aanleg of wijziging van grote oppervlaktewaterlichamen. Bij deze laatste categorie gaan de gedachten uit naar oppervlaktewateren met een oppervlakte van ten minste een hectare of met een lengte van ten minste vijfhonderd meter.

Artikel 4.7 Toezending projectplan

In artikel 5.7, eerste lid, van de Waterwet is bepaald dat het projectplan de goedkeuring behoeft van de provincie op wier grondgebied het wordt uitgevoerd. Vanwege het belang dat de uitvoering van een projectplan tot de aanleg, verlegging of versterking van een primaire waterkering heeft voor de veiligheid in het totale dijkkringgebied, is in dit artikel aanvullend bepaald dat als die primaire waterkering deel uitmaakt van een dijkkring die op het grondgebied van een andere provincie ligt, het projectplan tevens ter kennisneming wordt toegezonden aan die andere provincie.

Hoofdstuk 5 Handelingen in watersystemen

Titel 5.1 Grondwaterregister

Artikel 5.1 Grondwaterregister

De inrichting van het grondwaterregister is niet expliciet geregeld in de Waterwet, maar er wordt naar verwezen in artikel 7.4, eerste lid, onder c, van de Waterwet. Dit houdt in dat de provincie bevoegd is daarin zelf bij of krachtens verordening te voorzien. Het grondwaterregister bevat de gegevens die van belang zijn voor zowel de beleidsinhoudelijke beslissingen van provincie en waterschap (de belangenafweging bij vergunningen) als voor de grondwaterheffing. Deze grondwaterheffing kan worden geheven van de houders van inrichtingen voor onttrekkingen die onder het bevoegd gezag van zowel de provincie als het waterschap vallen.

Dit brengt met zich mee dat het grondwaterregister moet worden gevuld met gegevens die door de provincie en het waterschap afzonderlijk worden verkregen. Dit artikel geeft hier invulling aan door te bepalen dat de gegevens die door provincie en waterschap worden verkregen in het register moeten worden opgenomen. In samenhang hiermee is in artikel 5.4 van deze verordening de verplichting voor de waterschappen opgenomen om de benodigde gegevens te verstrekken.

Het beheer van het grondwaterregister is expliciet neergelegd bij gedeputeerde staten. Op basis van afspraken tussen IPO en Unie van Waterschappen wordt gewerkt aan het opzetten van een landelijk register. Ook bij een landelijk register is het noodzakelijk de verantwoordelijkheid voor het grondwaterregister bij een daartoe aangewezen bestuursorgaan, in casu gedeputeerde staten, neer te leggen. De aangewezen bestuursorganen kunnen dan gezamenlijk besluiten een landelijk register in te richten en te vullen.

Gedeputeerde staten kunnen, als verantwoordelijke voor het register, blijkens het tweede lid van dit artikel overgaan tot het ambtshalve inschrijven van inrichtingen. Deze bevoegdheid is nodig om zelfstandig over te kunnen gaan tot inschrijving indien niet (volledig) wordt voldaan aan de

inschrijvingsverplichtingen, terwijl er wel aanleiding is om een grondwaterheffing op te leggen. De ambtshalve inschrijving werkt terug tot de datum waarop de onttrekking of infiltratie is aangevangen.

Titel 5.2 Registratieplicht onder bevoegd gezag van gedeputeerde staten

Artikel 5.2 Registratieplicht

(vervallen is geregeld in het Waterbesluit en Waterregeling)

Artikel 5.3 Inrichtingen

Dit artikel geeft invulling aan het gestelde in artikel 6.1, tweede lid, van de wet. Daar is bepaald dat onttrekkingsinrichtingen die een samenhangend geheel vormen, als één inrichting worden beschouwd.

Artikel 5.3 van deze verordening koppelt het samenhangend geheel aan één opdrachtgever en/of één project voor de onttrekking en geeft in het tweede lid van het artikel ook aan wanneer er sprake is van een samenhangend geheel. Bovendien is dit artikel niet alleen van toepassing op grondwateronttrekkingen, maar ook op grondwaterinfiltraties.

Titel 5.3 Registratieplicht grondwateronttrekkingen onder bevoegd gezag van het waterschap

Artikel 5.4 Verstrekken gegevens

Het grondwaterregister bevat de gegevens die van belang zijn voor zowel de beleidsinhoudelijke beslissingen van provincie en waterschap (de belangenafweging bij vergunningen) als voor de grondwaterheffing. Deze grondwaterheffing kan worden geheven van de houders van inrichtingen voor onttrekkingen die onder het bevoegd gezag van zowel de provincie als het waterschap vallen. Dit brengt met zich mee dat het grondwaterregister moet worden gevuld met gegevens die door de provincie en het waterschap afzonderlijk worden verkregen. Dit artikel geeft hier invulling aan door te bepalen dat het waterschap de gegevens die het verzamelt op het gebied van het grondwaterbeheer, aanlevert aan gedeputeerde staten. Deze kunnen die gegevens dan opnemen in het register. Met het oog op de invoering van de gegevens in het register is in het derde lid bepaald dat gedeputeerde staten nadere regels kunnen stellen aangaande de wijze waarop de gegevens moeten worden aangeleverd. Het waterschap kan gebruik maken van alle in het register opgenomen gegevens.

Artikel 5.4 a Registratieplicht

In dit artikel is de registratieplicht vastgelegd voor de categorieën van onttrekkingen voor de vergunningverlening waarvan het dagelijks bestuur van het waterschap bevoegd gezag is. Het algemeen bestuur van het waterschap dient bij verordening te regelen dat degene die grondwater onttrekt aan een grondwaterlichaam en degene die water infiltreert de gegevens die zij opgenomen in artikel 6.11 van het Waterbesluit dan wel in artikel **PM** van de Waterregeling, verstrekt aan het dagelijks bestuur.

Een registratieplicht voor alle onttrekkingen en infiltraties (inclusief de relatief kleine en nauwelijks fluctuerende onttrekkingen en infiltraties) is niet altijd noodzakelijk.

Dit artikel geeft aan dat waterschappen onttrekkingen en infiltraties van minder dan 12.000 m³ van de registratieplicht kan uitzonderen. De overige onttrekkingen en infiltraties dienen door het waterschap onder de registratieplicht te worden gebracht.

Deze instructiebepaling hangt samen met een betrouwbaar grondwaterregister en is essentieel zowel voor beleidsinhoudelijke beslissingen door provincie en waterschap (zoals belangenafweging bij vergunningverlening) als voor de provinciale grondwaterheffing. Een betrouwbaar grondwater-

register heeft met name waarde indien zowel de grondwateronttrekkingen en grondwaterinfiltraties waarvoor gedeputeerde staten bevoegd zijn, als de grondwateronttrekkingen en grondwaterinfiltraties waarvoor het dagelijks bestuur bevoegd is, onder de registratieplicht vallen. Op die manier ontstaat een dekkend beeld van de belangrijkste grondwateronttrekkingen en -infiltraties.

In het licht van de doelen van de Kaderrichtlijn Water en in verband met de bijzondere bodemstructuur in de provincie Zuid-Holland is het noodzakelijk rond winningen ten behoeve van de openbare drinkwatervoorziening een beschermingszone in te stellen. In de Provinciale milieuverordening Zuid-Holland zijn daarom gebieden aangewezen waarvoor regels zijn gesteld ter bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning (de milieubeschermingsgebieden voor grondwater). Ter bescherming van de openbare drinkwatervoorziening is het van belang dat er een dekkend beeld is van alle permanente grondwateronttrekkingen en infiltraties in deze gebieden. Daarom is in het tweede lid van dit artikel bepaald dat in deze gebieden alle permanente onttrekkingen en infiltraties moeten worden geregistreerd.

Artikel 5.5 Vergunningsplicht en begripsbepaling inrichting

De waterschappen zijn als watersysteembeheerder verantwoordelijk voor de regulering van de handelingen in het regionale watersysteem. De Waterwet maakt hierop een uitzondering voor een drietal specifieke categorieën van grondwateronttrekkingen. Voor deze categorieën is gedeputeerde staten bevoegd gezag. Het betreft onttrekkingen ten behoeve van de openbare drinkwatervoorziening, bodemenergiesystemen en onttrekkingen van meer dan 150.000 m³ per jaar ten behoeve van industriële toepassingen. Het infiltreren van water ten behoeve van voornoemde toepassingen valt ook onder het bevoegd gezag van gedeputeerde staten. Onttrekkingen voor andere doeleinden kunnen worden gereguleerd door de waterschappen. De Waterwet laat de mogelijkheid voor de overige onttrekkingen een verbodstelsel te introduceren met de mogelijkheid van vergunningen, algemene regels en vrijstellingen. De waterschappen zijn bevoegd om - met inachtneming van het bepaalde in dit artikel- zelf te bepalen, welke onttrekkingen en infiltraties vergunningsplichtig zijn.

Ter bescherming van de openbare drinkwatervoorziening is in het tweede lid van artikel 5.4a van deze verordening opgenomen dat in de milieubeschermingsgebieden voor grondwater een registratieplicht geldt voor alle permanente onttrekkingen en infiltraties. In dit artikel wordt in aanvulling op deze registratieplicht voorgeschreven dat de waterschappen de permanente onttrekkingen en infiltraties in de milieubeschermingsgebieden voor grondwater dienen te reguleren via een verbodstelsel in de keur met de mogelijkheid van vergunningverlening.

Een vergunningsplicht stelt het waterschap in staat om een afweging te maken en bepaalde regels te stellen. Hierdoor is het mogelijk om bepaalde onttrekkingen toe te staan en andere onttrekkingen te weigeren. Zo kan in combinatie met een registratieplicht het overzicht worden behouden en kunnen beperkingen worden opgelegd en kan "wildgroei" worden voorkomen.

In het tweede lid is bepaald dat het algemeen bestuur het samenhangend geheel bij inrichtingen, zoals bedoeld in artikel 6.1, tweede lid, van de wet, op dezelfde wijze invullen als de provincie dat doet. Daarmee wordt eenheid in regelgeving beoogd en tevens een praktische toevoeging gedaan voor de werkbaarheid van het grondwaterregister. Het tweede lid koppelt het samenhangend geheel aan één opdrachtgever en/of project voor de onttrekking en geeft aan wanneer er sprake is van een samenhangend geheel. Bovendien is dit lid niet alleen van toepassing op grondwateronttrekkingen, maar ook op grondwaterinfiltraties.

Titel 5.4 Technisch beheer vaarwegen

[Gereserveerd in verband met nog in de toekomst te nemen besluitvorming over de aanwijzing van een overheidslichaam dat belast zal zijn met het beheer van de technische vaarwegfunctie]
De Invoeringswet behorende bij de Waterwet geeft aan dat de aanwijzing van de technisch vaarwegbeheerders uiterlijk binnen drie jaar na inwerkingtreding van de Waterwet moet zijn geschied. Deze periode wordt gebruikt om te onderzoeken welke vaarwegen- en havenbeheerders moeten worden aangewezen en welke financiële regeling daarbij hoort.
Gelijktijdig met de aanwijzing van de vaarwegbeheerders in de provinciale verordening wordt de vaarwegenverordening geïncorporeerd in de verordening.

Hoofdstuk 6 Schadevergoeding

Artikel 6.1 tot en met artikel 6.3 Commissie van deskundigen

In artikel 7.14a, eerste lid, van de wet is bepaald dat degene die bij een vergunninghouder een vordering kan indienen tot vergoeding van schade die is veroorzaakt door een onttrekking van grondwater of infiltratie krachtens een watervergunning, eerst gedeputeerde staten kan verzoeken een onderzoek in te stellen.

Deze voorziening houdt verband met de in artikel 5.22 van de wet opgenomen gedoogplicht. Deze houdt in dat rechthebbenden ten aanzien van onroerende zaken waarin het grondwater invloed ondergaat door een onttrekking of infiltratie krachtens een watervergunning, verplicht zijn die onttrekking of infiltratie te gedogen.

Deze bepalingen zijn overgenomen uit de Grondwaterwet (artikel 37, eerste lid, respectievelijk artikel 33).

Het faciliteren van de burger die overweegt een schadeclaim in te dienen bij de vergunninghouder werd door de wetgever wenselijk geacht vanwege het complexe karakter van schadevragen die samenhangen met grondwateronttrekkingen, de voor het beoordelen daarvan benodigde specifieke kennis en de hoge kosten van het inhuren van dergelijke kennis voor de burger.

De wetgever achtte het tevens wenselijk dat de vraag of er schade is en zo ja wat de omvang van die schade is door een onpartijdige partij werd vastgesteld. In verband daarmee was in de Grondwaterwet de bepaling opgenomen (artikel 37, lid 2) dat gedeputeerde staten een verzoek tot het instellen van een onderzoek in handen stellen van een commissie van deskundigen die daarover advies uitbrengt aan de verzoeker.

Ter uitvoering daarvan hebben gedeputeerde staten van de provincies in 1996 gezamenlijk één commissie ingesteld, de Commissie van Deskundigen Grondwaterwet.

In de Waterwet ontbreekt de verplichting tot het instellen van een commissie van deskundigen. Het is aan de provincies overgelaten om te bepalen op welke wijze zij verzoeken als bedoeld in artikel 7.14a, eerste lid, van de wet behandelen.

In IPO-verband is uitgesproken dat het wenselijk is vast te houden aan één landelijke, onafhankelijk opererende commissie vanwege het beperkte aantal verzoeken op jaarbasis, de complexiteit van de schadevragen, de wenselijkheid van bundeling van expertise voor het beoordelen van die schadevragen en voorts vanwege de voordelen van een landelijk toegepaste uniforme werkwijze bij de behandeling van verzoeken.

In verband hiermee zijn in dit hoofdstuk de bepalingen uit de Grondwaterwet omtrent de verplichting tot het instellen van een commissie van deskundigen en de werkwijze van die commissie overgenomen. Wel is de procedure qua termijnen en terminologie op enkele punten in overeenstemming gebracht met de Algemene wet bestuursrecht.

Hierbij wordt nog opgemerkt dat artikel 7.14a, eerste lid van de wet, ook van toepassing kan zijn op verzoeken die betrekking hebben op grondwateronttrekkingen die zijn vergund door een waterschapsbestuur. Dat betekent dat de bepalingen van dit hoofdstuk ook op die verzoeken van toepassing zijn. Om die reden is in artikel 6.2, eerste lid, en in artikel 6.3, vijfde lid, van deze verordening bepaald dat in dat geval het desbetreffende waterschapsbestuur wordt geïnformeerd over de adviesaanvraag en dat het advies ook wordt toegezonden aan dat bestuur.

Het ligt in de rede dat de commissie van deskundigen ook wordt ingeschakeld bij een verzoek op grond van artikel 7.14a, tweede lid, van de wet. In dat artikellid is bepaald dat gedeputeerde staten rechthebbenden ten aanzien van een onroerende zaak een schadevergoeding toekennen in het geval er sprake is van meer dan één grondwateronttrekking en binnen redelijke termijn niet is vast te stellen door welke onttrekking de schade wordt veroorzaakt. Bij een dergelijk verzoek brengt de commissie van deskundigen haar advies uit aan gedeputeerde staten.

Hoofdstuk 7 Handhaving

Artikel 7.1 Toezichthouders

In dit artikel is geregeld wie bevoegd gezag is tot toezicht.

Hoofdstuk 8 Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 8.1 Intrekken verordeningen

De Verordening Waterbeheer Zuid-Holland en de Verordening waterkering West-Nederland, voor zover deze betrekking heeft op het gebied van het waterschap, kunnen worden ingetrokken, want deze verordeningen worden vervangen voor de nieuwe Waterverordening Zuid-Holland.

Artikel 8.2 Overgangsrecht

Dit artikel regelt het overgangsrecht voor besluiten, die zijn genomen op basis van de verordeningen die worden ingetrokken. Het gaat hier bijvoorbeeld om het Uitvoeringsbesluit regionale waterkeringen West-Nederland. Met het tweede lid van dit artikel wordt geregeld dat procedures die zijn aangevangen voor de inwerkingtreding van de verordening onder het 'oude' rechtsregime worden afgehandeld.

Artikel 8.3 Citeertitel

In dit artikel wordt de titel van de verordening vastgelegd.

Artikel 8.4 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op het tijdstip waarop de wet van 29 januari 2008, houdende regels met betrekking tot het beheer en gebruik van watersystemen (Waterwet), in werking treedt. Met deze bepaling wordt gewaarborgd dat de nieuwe Waterverordening Zuid-Holland gelijktijdig met de Waterwet in werking. Naar verwachting zal 22 december 2009 de Waterwet in werking treden.

Artikel 8.5 Aanbrengen doorlopende nummering: aanpassing aanhalingen

Door enkele wijzigingen van de verordening gedurende de besluitvormingsprocedure zijn de artikelen niet meer doorlopend genummerd. Op grond van dit artikel moeten gedeputeerde staten ervoor zorgdragen dat de verordening voor plaatsing in het provinciaal blad een doorlopende nummering krijgt.

Door middel van de Invoeringswet Waterwet is een groot aantal wijzigingen aangebracht in de Waterwet. In verband daarmee zullen de artikelen van de Waterwet hernoemd worden. Ook wat betreft het Waterbesluit en de Waterregeling zal er naar verwachting nog een hernoeming van artikelen plaatsvinden. Het is wenselijk dat de in deze verordening voorkomende aanhalingen van artikel van de Waterwet, het Waterbesluit en de Waterregeling met de nieuwe nummering in overeenstemming worden gebracht. Dit artikel voorziet er tevens in dat gedeputeerde staten de desbetreffende aanhalingen aanpassen voor plaatsing van de verordening in het provinciaal blad.

[Zoek regelingen op overheid.nl](#)

Ziet u een fout in deze regeling? [Meld het ons op regelgeving@overheid.nl!](mailto:Meld_het_ons_op_regelgeving@overheid.nl)

Zuid-Holland

Waterverordening Zuid-Holland (Waterverordening Zuid-Holland)

Wetstechnische informatie

Gegevens van de regeling	
Organisatie	Zuid-Holland
Organisatietype	Provincie
Officiële naam regeling	Waterverordening Zuid-Holland (Waterverordening Zuid-Holland)
Citeertitel	Waterverordening Zuid-Holland
Vastgesteld door	provinciale staten
Onderwerp	bestuur en recht
Eigen onderwerp	water

Opmerkingen met betrekking tot de regeling

geen

Wettelijke grondslag(en) of bevoegdheid waarop de regeling is gebaseerd

Waterwet, art. 2.4; Provinciewet, art. 145

Regelgeving die op deze regeling is gebaseerd (gedelegeerde regelgeving)

Geen

Overzicht van in de tekst verwerkte wijzigingen

Datum inwerkingtreding	Terugwerken de kracht tot en met	Datum uitwerkingtreding	Betreft	Datum ondertekening	Kenmerk voorstel
16-11-2016		11-04-2018	In bijlage 1 worden de Kaarten regionale waterkeringen en veiligheidsnormering	14-10-2009 Provinciaal blad, 2016, nr. 6122	DOS-2015-0006145

	<p>ng voor het waterschap Hollandse Delta (Gedeelte Goeree Overflakkee, Gedeelte Voorne-Putten en Rozenburg, Gedeelte Hoekse Waard) vervangen door de bij dit besluit behorende Kaarten regionale waterkeringen en veiligheidsnormering voor het waterschap Hollandse Delta (deelgebied 1 Eiland van Dordrecht, deelgebied 2 IJsselmonde, deelgebied 3 Hoekse Waard, deelgebied 4 Voorne Putten en Rozenburg, deelgebied 5 Goeree Overflakkee)</p>	
16-07-2016	16-11-2016	<p>In bijlage 1 wordt de Kaart regionale waterkeringen en veiligheidsnormering voor het Hoogheemraadschap van Delfland vervangen door nieuwe kaart en ook de kaart in bijlage 1 regionale waterkeringen en veiligheidsnormering voor het Hoogheemraadschap van Schieland en Krimpenerwaard wordt vervangen</p> <p>14-10-2009 DOS-2015-0006145</p> <p>Provinciaal blad, 2016, nr. 4093</p>

		door een nieuwe kaart.		
		wijziging van artikelen 2.3, 3.2, 3.4, 4.1, 4.2.	14-10-2009	
27-02-2015	16-07-2016	Artikelen 4.5, 5.2, hoofdstuk 6, artikel 8.5 zijn vervallen.	Provinciaal blad, 2015, nr. 1005	DOS
		Toegevoegd een bijlage 3.		
		Wijziging van de kaart "Regionale waterkeringen en veiligheidsnormering		
		Hoogheemraadschap van Delfland";	14-10-2009	
09-08-2014	27-02-2015	bedoeld in artikel 2.2 eerste lid van de	Provinciaal blad, 2014, nr. 1607	DOS-2007-0008967
		Waterverordening Zuid-Holland en opgenomen in bijlage 1		
		behorende bij de Waterverordening Zuid-Holland	14-10-2009	
22-12-2009	09-08-2014	Nieuwe regeling	Provinciaal blad, 2009, 79	DOS-2007-0008967

Tekst van de regeling

Intitulé

Besluit van Provinciale Staten van 14 oktober 2009 tot vaststelling van de Waterverordening Zuid-Holland (voordracht 6099, Prov. Blad 2009, nr. 79), gewijzigd bij besluit van 25 juni 2014 (Prov. Blad 2014, nr. 1607), bij besluit van 28 januari 2015 (Prov. Blad 2015, 1005), bij besluit van 29 juni 2016 (Prov. Blad 2016, 4093) en bij besluit van 4 oktober 2016 (Prov. Blad 2016, 6042, gerectificeerd in Prov. Blad 2016, 6122)

Provinciale Staten van Zuid-Holland;

Gelezen het voorstel van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland (14 oktober 2009, 6099);

Gelet op de artikelen 2.4, 2.8, 3.2, 3.11, 4.5, 4.7, 5.1, 5.2, 5.5 en 7.19 van de Waterwet en artikel 82 en 145 van de Provinciewet;

Overwegende dat het in verband met de inwerkingtreding van de Waterwet noodzakelijk is de regelgeving met betrekking tot het waterberheer algeheel te herzien;

Besluiten vast te stellen:

Hoofdstuk 1 Begripsbepalingen, toepassing en toedeling beheer

Artikel 1.1 Begripsbepalingen

In deze verordening wordt verstaan onder:

algemeen bestuur algemeen bestuur van het waterschap;

bebouwde kom gebied van een gemeente zoals bedoeld bij of krachtens artikel 20a van de Wegenverkeerswet 1994;

beheerplan plan als bedoeld in artikel 4.6 van de wet;

dagelijks bestuur dagelijks bestuur van het waterschap;

gedeputeerde staten Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland;

hoofdinfrastructuur hoofdweg of landelijke spoorweg, met bijbehorende voorzieningen, zoals bedoeld in artikel 1 van de Tracéwet, alsmede de overige spoorwegen;

milieubeschermingsgebiedvoor grondwater gebied waarvoor in de provinciale milieuverordening Zuid-Holland regels zijn gesteld ter bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning;

peilbesluit besluit als bedoeld in artikel 5.2 van de wet;

projectplan plan als bedoeld in artikel 5.5 van de wet;

profiel van vrije ruimte ruimte ter weerszijden van en boven een primaire of regionale waterkering die naar het oordeel van de beheerder benodigd is ten behoeve van een toekomstige versterking van de waterkering;

regionale waterkering waterkering, niet zijnde een primaire waterkering als bedoeld in de wet, die beveiliging biedt tegen overstroming en als zodanig is aangegeven op de als bijlage 1 bij deze verordening behorende kaarten;

regionaal waterplan plan als bedoeld in artikel 4.4 van de wet;

reglement Reglement van bestuur voor het hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard, Reglement van bestuur voor het hoogheemraadschap van Delfland en Reglement van bestuur voor het waterschap Hollandse Delta;

ruimtelijk plan bestemmingsplan, provinciaal of rijksinpassingsplan, zoals bedoeld in de artikelen 3.1, 3.26 en 3.28 van de Wet ruimtelijke ordening;

waterschap Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard, Hoogheemraadschap van Delfland en Waterschap Hollandse Delta, ieder voor zover hun bevoegdheid strekt;

wet Waterwet.

Artikel 1.2 Toepassing

De titels 2.2, 2.3, 2.4 en 3.2, alsmede hoofdstuk 4 en titel 5.2 van deze verordening zijn van toepassing in het gebied van het waterschap, bedoeld in artikel 2, eerste lid, van het reglement.

Artikel 1.3 Toedeling watersysteembeheer

Het waterschap is belast met het beheer van het watersysteem dat behoort tot de taak van het waterschap, zoals omschreven in artikel 3 van het reglement voor het betreffende waterschap.

Hoofdstuk 2 Normen en veiligheid

Titel 2.1 Provinciaal overlegorgaan voor de kust

Artikel 2.1 Provinciaal overlegorgaan voor de kust

1. Gedeputeerde staten stellen een provinciaal overlegorgaan voor de kust in dat hen adviseert over de veiligheid van de kust en het waterbeheer in het kustfundament. Deze adviezen kunnen onder meer zien op voorstellen van rijkswege als bedoeld in artikel 2.7 van de wet om landinwaartse verplaatsing van de kustlijn te voorkomen of tegen te gaan.

2. Het overlegorgaan wordt samengesteld uit vertegenwoordigers van provincie, waterbeheerders, Rijk, kustgemeenten, relevante terreinbeheerders en belangenorganisaties.
3. De vergaderingen van het overlegorgaan zijn niet openbaar, tenzij het overlegorgaan anders beslist.
4. Het overlegorgaan stelt een reglement op waarin zij haar werkwijze nader regelt.

Titel 2.2 Regionale waterkeringen

Artikel 2.2 Veiligheidsnorm

1. Op de als bijlage 1 bij deze verordening behorende kaarten is voor de betreffende regionale waterkering of voor elk deel daarvan een veiligheidsnorm aangegeven als de gemiddelde overschrijdingskans per jaar.
2. Gedeputeerde staten stellen een technische leidraad vast voor het ontwerp van regionale waterkeringen. Deze strekt tot aanbeveling voor het waterschap.
3. Gedeputeerde staten stellen voorschriften vast voor de door het dagelijks bestuur te verrichten beoordeling van het waterkerend vermogen van de regionale waterkeringen.
4. Gedeputeerde staten stellen, na overleg met het dagelijks bestuur, het tijdstip vast waarop de verschillende regionale waterkeringen voor de eerste keer moeten voldoen aan de veiligheidsnorm, bedoeld in het eerste lid.

Titel 2.3 Waterkwantiteit

Artikel 2.3 Normen waterkwantiteit

1. Met het oog op de bergings- en afvoercapaciteit waarop regionale wateren moeten zijn ingericht geldt, voor het gebied van een gemeente binnen de bebouwde kom, als norm een gemiddelde overstromingskans van:
 - a. 1/100 per jaar voor bebouwing niet zijnde glastuinbouw;
 - b. 1/50 per jaar voor glastuinbouw;
 - c. 1/10 per jaar voor het overige gebied.
2. Met het oog op de bergings- en afvoercapaciteit waarop de regionale wateren moeten zijn ingericht geldt, voor het gebied van een gemeente buiten de bebouwde kom, als norm een gemiddelde overstromingskans van:
 - a. 1/100 per jaar voor hoofdinfrastructuur;
 - b. 1/50 per jaar voor glastuinbouw en hoogwaardige land- en tuinbouw;

- c. 1/25 per jaar voor akkerbouw;
- d. 1/10 per jaar voor grasland, gedurende de periode van 1 maart tot 1 oktober.

3. Voor de toepassing van het tweede lid is wat betreft het landgebruik de situatie zoals vastgelegd in een ruimtelijk plan bepalend. Indien een ruimtelijk plan onvoldoende duidelijkheid verschaft omtrent het type landgebruik dan kan het landgebruik ook worden bepaald met behulp van het Landelijk Grondgebruikersbestand Nederland versie 5 van Wageningen Universiteit en Researchcentrum.

4. Voor bebouwing, gelegen buiten de bebouwde kom, geldt de norm van het omringend landgebruik genoemd in het tweede lid, onder b, c of d.

5. Gedeputeerde staten kunnen nadere voorschriften stellen aangaande de toepassing van het eerste, tweede en vierde lid.

6. Bij de beoordeling of een gebied voldoet aan de norm kan een gedeelte van de oppervlakte van het gebied overeenkomstig de percentages genoemd in bijlage 3 behorende bij deze verordening, buiten beschouwing worden gelaten.

7. Uiterlijk 31 december 2027 voldoet de inrichting van de regionale wateren aan de in het eerste, tweede en vierde lid opgenomen normen.

Titel 2.4 Meten en beoordelen

Artikel 2.4 Verslag toetsing watersysteem

1. Het dagelijks bestuur brengt periodiek verslag uit aan gedeputeerde staten over de algemene waterstaatkundige toestand van de regionale waterkeringen onder zijn beheer.

2. Het verslag bedoeld in het voorgaande lid, bevat een beoordeling van de veiligheid van de regionale waterkeringen. Die beoordeling geschiedt onder meer in het licht van de veiligheidsnorm, de technische leidraad en voorschriften bedoeld in artikel 2.2 van deze verordening, en de legger bedoeld in artikel 5.1 van de wet.

3. Het dagelijks bestuur brengt periodiek verslag uit aan gedeputeerde staten over de algemene waterstaatkundige toestand van de regionale wateren onder zijn beheer.

4. Het verslag bedoeld in het voorgaande lid, bevat een beoordeling van de regionale wateren met het oog op de bergings- en afvoercapaciteit waarop deze moeten zijn ingericht. Die beoordeling geschiedt onder meer in het licht van de

normen, de leidraad, en de voorschriften bedoeld in artikel 2.3 van deze verordening, en de legger bedoeld in artikel 5.1 van de wet.

5. Indien de beoordeling daartoe aanleiding geeft, bevatten de verslagen bedoeld in dit artikel een omschrijving van de voorzieningen die op een daarbij aan te geven termijn nodig worden geacht.

6. Gedeputeerde staten stellen, na overleg met het dagelijks bestuur, het tijdstip vast waarop de verslagen bedoeld in dit artikel, voor de eerste maal worden uitgebracht. Ook stellen zij de frequentie vast waarmee de verslagen daarna worden uitgebracht.

7. Gedeputeerde staten kunnen nadere voorschriften stellen met betrekking tot de vorm en inhoud van de verslagen bedoeld in dit artikel.

Hoofdstuk 3 Plannen

Titel 3.1 Regionaal waterplan

Artikel 3.1 Inhoud

De ruimtelijke aspecten als bedoeld in artikel 4.4, eerste lid, van de wet worden in het regionaal waterplan aangeduid als onderdeel van de provinciale structuurvisie.

Artikel 3.2 Voorbereiding

1. Gedeputeerde staten overleggen, bij de voorbereiding van het regionaal waterplan, met het dagelijks bestuur van de geheel of gedeeltelijk binnen Zuid-Holland gelegen waterschappen, de betrokken hoofdingenieur-directeur van Rijkswaterstaat en de colleges van burgemeesters en wethouders van de binnen het plangebied liggende gemeenten.

2. Gedeputeerde staten raadplegen, bij de voorbereiding van het regionaal waterplan, de Minister van Verkeer en Waterstaat en gedeputeerde staten van de aangrenzende provincies.

3. Op de voorbereiding van het regionaal waterplan is afdeling 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing, met dien verstande dat naast de belanghebbenden ook de ingezetenen van de provincie zienswijzen over het ontwerp van het regionaal waterplan naar keuze schriftelijk of mondeling naar voren kunnen brengen.

4. Gedeputeerde staten sturen het regionaal waterplan na vaststelling aan de in het eerste en tweede lid genoemde bestuursorganen.

5. Op de voorbereiding van een tussentijdse wijziging van het regionaal waterplan, zoals bedoeld in artikel 4.12, derde lid van het Waterbesluit is slechts het derde lid van toepassing.

Titel 3.2 Beheerplan

Artikel 3.4 Inhoud

1. Het beheerplan bevat, in aansluiting op artikel 4.6 van de wet, tenminste:

- a. een beschrijving van de bestaande toestand van de watersystemen waarover het beheer zich uitstrekt;
- b. een beschrijving van het beheer van de watersystemen gericht op de aan de watersystemen toegekende functies en doelstellingen;
- c. een beschrijving van de maatregelen met prioriteitstelling en fasering, met het oog op de realisering van de gestelde doelstellingen;
- d. een raming van de kosten van de gedurende de planperiode te nemen maatregelen en een indicatie van het verloop van de op te leggen heffingen in de planperiode.

2. Het beheerplan is voorzien van een toelichting, waarin tenminste is opgenomen:

- a. de aan het plan ten grondslag liggende afwegingen en de uitkomsten van eventueel uitgevoerde onderzoeken;
- b. een overzicht van de strategische doelstellingen in het regionaal waterplan, die worden gerealiseerd door het uitvoeren van de in het eerste lid, onder c, van dit artikel genoemde maatregelen;
- c. een beschrijving van de wijze waarop het watersysteem is getoetst aan de normen, zoals bedoeld in artikel 2.3 van deze verordening.

Artikel 3.5 Voorbereiding

1. Het dagelijks bestuur raadpleegt, bij de voorbereiding van het beheerplan, de dagelijks besturen van de aangrenzende waterbeheerders, gedeputeerde staten en de colleges van burgemeesters en wethouders van de binnen het plangebied liggende gemeenten.

2. Op de voorbereiding van het beheerplan is afdeling 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing, met dien verstande dat naast de belanghebbenden ook de ingezetenen van het beheersgebied van het waterschap hun zienswijze over het ontwerp van het beheerplan naar keuze schriftelijk of mondeling naar voren kunnen brengen.

Artikel 3.6 Toezending

1. Het dagelijks bestuur stuurt binnen vier weken na vaststelling door het algemeen bestuur het beheerplan naar gedeputeerde staten. Als bijlagen voegt het toe een verslag van het bij de voorbereiding gevoerde overleg, een overzicht van de ingediende zienswijzen en de beschouwingen van het algemeen bestuur daarover.

2. Het dagelijks bestuur stuurt het beheerplan binnen vier weken na de vaststelling aan de ingevolge artikel 3.5, eerste lid, geraadpleegde bestuursorganen en aan de minister van Infrastructuur en Milieu.

Artikel 3.7 Voortgangsrapportage uitvoering beheerplan

1. Het dagelijks bestuur rapporteert ten minste eenmaal per jaar aan gedeputeerde staten over de voortgang van de uitvoering van het beheerplan, de mate waarin de gestelde doelen worden bereikt, de redenen van eventuele afwijkingen en de als gevolg daarvan voorgestelde maatregelen.

2. Gedeputeerde staten kunnen nadere voorschriften stellen met betrekking tot de vorm en inhoud van de in het eerste lid bedoelde voortgangsrapportage.

Hoofdstuk 4 Aanleg en beheer van waterstaatswerken

Titel 4.1 Legger

Artikel 4.1 Legger waterstaatswerken

1. De legger bedoeld in artikel 5.1 van de wet bevat, in aansluiting op het bepaalde in het eerste en tweede lid van dat artikel, in ieder geval:

- a. het lengteprofiel en de dwarsprofielen van de primaire en regionale waterkeringen, alsmede het profiel van vrije ruimte;
- b. de gemiddelde dwarsprofielen van de oppervlaktewaterlichamen en bergingsgebieden onder beheer van het waterschap;
- c. een omschrijving van de ondersteunende kunstwerken en de bijzondere constructies die deel uitmaken van de primaire en regionale waterkering onder beheer van het waterschap;
- d. een omschrijving van de ondersteunende kunstwerken en de bijzondere constructies die deel uitmaken van de oppervlaktewaterlichamen en bergingsgebieden onder beheer van het waterschap.

2. Op de voorbereiding van de legger, voor zover daarbij de ligging van een bergingsgebied of de ligging van een beschermingszone wordt vastgesteld of gewijzigd, is afdeling 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

3. In afwijking van hetgeen in het eerste lid, onder letter d is bepaald, geldt de aldaar omschreven verplichting, met ingang van een door gedeputeerde staten in onderling overleg met het dagelijks bestuur te bepalen datum.

Titel 4.2 Peilbesluiten

Artikel 4.2 Aanwijzing verplichte peilbesluiten

1. Het algemeen bestuur stelt één of meer peilbesluiten vast voor de oppervlaktewaterlichamen in de gebieden die zijn aangegeven op de als bijlage 2 bij deze verordening behorende kaart.
2. Het algemeen bestuur draagt zorg voor de actuele peilbesluiten, die in ieder geval toegesneden zijn op veranderingen in zowel de omstandigheden ter plaatse als de aanwezige functies en belangen.

Artikel 4.3 Inhoud peilbesluit

1. Het peilbesluit bevat naast het bepaalde in het tweede lid van artikel 5.2, van de wet één of meer kaarten met de begrenzing van het gebied waarbinnen de oppervlaktewaterlichamen gelegen zijn waarop het peilbesluit betrekking heeft.
2. Het peilbesluit gaat vergezeld van een toelichting waarin tenminste zijn opgenomen:
 - a. de aan het besluit ten grondslag liggende afwegingen en uitkomsten van verrichte onderzoeken;
 - b. een aanduiding van de veranderingen van de waterstanden ten opzichte van de bestaande situatie;
 - c. een aanduiding van de gevolgen van de te handhaven waterstanden voor alle betrokken belangen.

Artikel 4.4 Openbare voorbereiding

Op de voorbereiding van het peilbesluit is afdeling 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

Artikel 4.5

Vervallen

Titel 4.3 Projectprocedure voor waterstaatswerken

Artikel 4.6 Projectprocedure

Gedeputeerde staten kunnen, in overleg met of op verzoek van het dagelijks bestuur, paragraaf 2 van hoofdstuk 5 van de wet van toepassing verklaren op projectplannen tot aanleg of wijziging van andere waterstaatswerken dan primaire waterkeringen, welke met spoed op een gecoördineerde wijze tot stand moeten worden gebracht.

Artikel 4.7 Toezending projectplan

Een aan gedeputeerde staten ter goedkeuring toegezonden projectplan, als bedoeld in artikel 5.5 van de wet, dat betrekking heeft op een primaire waterkering die onderdeel uitmaakt van een dijkkring die tevens is gelegen op het grondgebied van een andere provincie of andere provincies, wordt door het dagelijks bestuur tevens ter kennisneming toegezonden aan gedeputeerde staten van die andere provincie of provincies.

Hoofdstuk 5 Grondwater

Titel 5.1 Grondwaterregister en definitiebepaling inrichtingen

Artikel 5.1 Grondwaterregister

1. Gedeputeerde staten houden een grondwaterregister bij waarin inrichtingen voor het onttrekken van grondwater of het infiltreren van water worden ingeschreven met vermelding van de gegevens die op grond van artikel 6.11 van het Waterbesluit aan hen dan wel aan de dagelijkse besturen van de waterschappen worden verstrekt. Voorts worden daarin vermeld de vergunningen, krachtens welke het onttrekken van grondwater of het infiltreren van water plaatsvindt.
2. Gedeputeerde staten kunnen een inrichting die niet ingevolge artikel 6.11, eerste lid van het Waterbesluit is opgegeven, ambtshalve inschrijven in het grondwaterregister. Als datum van de ambtshalve inschrijving wordt de datum aangehouden waarop de onttrekking of infiltratie is aangevangen.

Artikel 5.2

Vervallen

Titel 5.2 Verstrekken gegevens en vergunningsplicht onder bevoegd gezag van het waterschap

Artikel 5.3 Verstrekken gegevens

1. Het dagelijks bestuur verstrekt aan gedeputeerde staten:
 - a. de gegevens die op grond van artikel 6.11 van het Waterbesluit worden verkregen;

- b. een overzicht van de vergunningen en meldingen op basis waarvan het onttrekken van grondwater of het infiltreren van water plaatsvindt.

2. De opgave, bedoeld in het eerste lid, wordt uiterlijk 31 mei van elk jaar of, bij beëindiging van de onttrekking, binnen vier maanden na die beëindiging verstrekt.

3. Gedeputeerde staten kunnen, na overleg moet het dagelijks bestuur, nadere regels stellen omtrent de wijze waarop de gegevens, bedoeld in het eerste lid, moeten worden aangeleverd.

Artikel 5.4 Melden, meten en registreren

1. Het algemeen bestuur kan de vrijstellingsmogelijkheid, bedoeld in artikel 6.11, vijfde lid, van het Waterbesluit niet toepassen voor onttrekkingen of infiltraties van meer dan 12.000 m³ per jaar en voor tijdelijke onttrekkingen of infiltraties van in totaal meer dan 12.000 m³.

2. Het eerste lid geldt tevens voor permanente onttrekkingen van grondwater of permanente infiltraties van water van minder dan 12.000 m³ per jaar, voor andere doeleinden dan genoemd in artikel 6.4, van de wet, welke zijn gelegen in een milieubeschermingsgebied voor grondwater.

Artikel 5.5 Vergunningsplicht en begripsbepaling inrichting

Het algemeen bestuur regelt bij verordening, dat het verboden is zonder vergunning van het dagelijks bestuur, permanent grondwater te onttrekken of permanent water te infiltreren voor andere doeleinden dan genoemd in artikel 6.4, van de wet binnen een milieubeschermingsgebied voor grondwater.

Hoofdstuk 6 Vervallen

Hoofdstuk 7 Handhaving

Artikel 7.1 Toezichthouders

Met het toezicht op de naleving van het bepaalde in titel 5.1 van deze verordening zijn belast de door gedeputeerde staten aangewezen toezichthouders.

Hoofdstuk 8 Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 8.1 Intrekking verordeningen

De Verordening waterbeheer Zuid-Holland 2007 en de Verordening waterkering West-Nederland, voor zover deze betrekking heeft op het gebied van het waterschap worden ingetrokken.

Artikel 8.2 Overgangsrecht

1. De onmiddellijk voor de datum van inwerkingtreding van deze verordening geldende besluiten die zijn genomen op grond van de verordeningen, genoemd in artikel 8.1 van deze verordening, blijven van kracht zolang het bevoegde bestuursorgaan niet anders heeft beslist.

2. Op procedures op grond van de verordeningen genoemd in artikel 8.1 van deze verordening, die zijn aangevangen voor de datum van inwerkingtreding van deze verordening, blijft het op dat tijdstip geldende recht van toepassing.

Artikel 8.3 Citeertitel

Deze verordening kan worden aangehaald als Waterverordening Zuid-Holland.

Artikel 8.4 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op het tijdstip waarop de wet van 29 januari 2009, houdende regels met betrekking tot het beheer en gebruik van watersystemen (Waterwet), in werking treedt.

Artikel 8.5

Vervallen.

Den Haag, 14 oktober 2009

Provinciale Staten van Zuid-Holland,

J. FRANSSEN, voorzitter

H. ENGELS-VAN NEIJEN, griffier

Bijlagen behorende bij de Waterverordening Zuid-Holland:

Bijlage 1 Kaart regionale waterkeringen en veiligheidsnormering
Hoogheemraadschap van Delfland

http://www.zuid-holland.nl/publish/pages/14782/bijlage_1_waterverordening_zuid-holland_regionale_waterkeringen_en_veiligheidsnormering_van_het_.pdf

Bijlage 1 Kaart regionale waterkeringen en veiligheidsnormering
Hoogheemraadschap van Schieland en Krimpenerwaard

<http://www.zuid-holland.nl/publish/pages/13825/bijlage1waterverordeningzuid-hollandregionalewaterkeringenenveiligheidsnormeringvanhethoogheemra.pdf>

Bijlage 1 Waterverordening Zuid-Holland. Regionale waterkeringen en veiligheidsnormering voor het Waterschap Hollandse Delta, deelgebied 1 Eiland van Dordrecht

<http://www.zuid-holland.nl/publish/pages/14678/bijlage1-deelgebied1-eilandvandordrecht.pdf>

Bijlage 1 Waterverordening Zuid-Holland. Regionale waterkeringen en veiligheidsnormering voor het Waterschap Hollandse Delta, deelgebied 2 IJsselmonde

<http://www.zuid-holland.nl/publish/pages/14679/bijlage1-deelgebied2-ijsselmonde.pdf>

Bijlage 1 Waterverordening Zuid-Holland. Regionale waterkeringen en veiligheidsnormering voor het Waterschap Hollandse Delta, deelgebied 3 Hoekse Waard

<http://www.zuid-holland.nl/publish/pages/14680/bijlage1-deelgebied3-hoekschevaard.pdf>

Bijlage 1 Waterverordening Zuid-Holland. Regionale waterkeringen en veiligheidsnormering voor het Waterschap Hollandse Delta, deelgebied 4, Voorne-Putten Rozenburg

<http://www.zuid-holland.nl/publish/pages/14681/bijlage1-deelgebied4-voorne-puttenrozenburg.pdf>

Bijlage 1 Waterverordening Zuid-Holland. Regionale waterkeringen en veiligheidsnormering voor het Waterschap Hollandse Delta, deelgebied 5, Goeree Overflakkee

<http://www.zuid-holland.nl/publish/pages/14682/bijlage1-deelgebied5-goeree-overflakkee.pdf>

Bijlage 2 Kaart aanwijzingsgebieden met verplichte peilbesluiten Waterschap Hollandse Delta; gedeelte Goeree Overflakkee

http://www.zuid-holland.nl/publish/pages/14783/2009-079f_bijlage_2_waterverordening_zuid-holland_kaart_goeree_overflakkee.pdf

Bijlage 2 Kaart aanwijzing gebieden met verplichte peilbesluiten Hoogheemraadschap van Delfland

http://www.zuid-holland.nl/publish/pages/14795/2009-079h_bijlage_2_waterverordening_zuid-holland_kaart_hoogheemraadschap_van_delfland.pdf

Bijlage 2 Kaart aanwijzingsgebieden met verplichte peilbesluiten Schieland en Krimpenerwaard

http://www.zuid-holland.nl/publish/pages/14780/2009-079i_bijlage_2_waterverordening_zuid-holland_kaart_hoogheemraadschap_van_schieland_en_de_kr.pdf

Bijlage 2 Kaart aanwijzingsgebieden met verplichte peilbesluiten Waterschap Hollandse Delta; gedeelte Voorne-Putten Rozenburg

http://www.zuid-holland.nl/publish/pages/14781/2009-079j_bijlage_2_waterverordening_zuid-holland_kaart_voorne-putten_en_rozenburg.pdf

Bijlage 2 Kaart aanwijzingsgebieden met verplichte peilbesluiten Hollandse Delta, Hoekse Waard, IJsselmonde en Eiland van Dordrecht

http://www.zuid-holland.nl/publish/pages/14782/bijlage_1_waterverordening_zuid-holland_regionale_waterkeringen_en_veiligheidsnormering_van_het_.pdf

Bijlage 3 behorende bij art. 2.3, zesde lid, van de Waterverordening Zuid-Holland

http://www.zuid-holland.nl/publish/pages/14778/bijlage_behorende_bij_art-2-3 zesde_lid_van_de_waterverordening_zuid-holland.pdf

Toelichting Waterverordening Zuid-Holland

Algemene toelichting

De Waterwet is op 12 maart 2009 gepubliceerd in het taatsblad (Stb. 2009, 107). Deze zal naar verwachting 2 december 2009 in werking treden. De

Waterwet vervangt veel bestaande wetten op het gebied van het watersysteembeheer. Modernisering, stroomlijning en vermindering van regels en administratieve lasten zijn leidraad geweest bij de totstandkoming ervan. Teneinde het watersysteembeheer slagvaardig te maken voorziet de Waterwet is een modern juridisch instrumentarium.

Eén van de gevolgen van de invoering van de Waterwet is dat de provinciale regelgeving op het terrein van het watersysteembeheer ingrijpend moet

worden herzien. Daarbij is ervoor gekozen om nieuwe waterverordeningen vast te stellen. Een uitgangspunt daarbij is dat waterschappen in de nieuwe situatie voor

wat hun watersysteembeheer betreft nog maar te maken hebben met één (interprovinciaal vastgestelde) waterverordening.

In de Waterverordening Zuid-Holland zijn algemene regels opgenomen over provinciebrede onderwerpen, zoals het regionaal waterplan en het grondwater.

Ook zijn regels opgenomen op het gebied van het watersysteembeheer voor uitsluitend binnen Zuid-Holland werkzame water- en hoogheemraadschappen.

De regels voor het watersysteembeheer voor de interprovinciaal werkende water- en hoogheemraadschappen zijn in aparte (interprovinciale)

waterverordeningen vastgelegd¹.

¹ Zie daartoe de Waterverordening Rijnland, de Waterverordening Waterschap Rivierenland, de Waterverordening Hoogheemraadschap Amstel. Gooi en Vecht en de Waterverordening Hoogheemraadschap de Stichtse Rijnlanden.

Artikelsgewijze toelichting

Hoofdstuk 1 Begripsbepalingen, toepassing en toedeling beheer

Artikel 1.1 Begripsbepalingen

In artikel 1.1 zijn de begripsbepalingen opgenomen. Begripsbepalingen die in de mede aan deze verordening ten grondslag liggende Waterwet zijn opgenomen, zoals die van een oppervlaktewaterlichaam en een bergingsgebied, zijn niet in deze verordening herhaald. Gemakshalve wordt voor de uitleg van die begripsbepalingen verwezen naar de Waterwet.

Artikel 1.2 Toepassing

Het doel van dit artikel is aan te geven welke gedeelten van deze waterverordening van toepassing zijn op de waterschappen die uitsluitend in de provincie Zuid-Holland werkzaam zijn, te weten het hoogheemraadschap

van Schieland en de Krimpenerwaard, het hoogheemraadschap van Delfland en het waterschap Hollandse Delta. Voor de interprovinciale waterschappen

zijn aparte (interprovinciale) verordeningen opgesteld.

De niet in dit artikel genoemde gedeelten van de waterverordening zijn aldus alleen gericht tot de provincie Zuid-Holland zelf. Het betreft de bepalingen over het provinciaal overlegorgaan voor de kust, het

regionaal waterplan, het grondwaterregister, de schadevergoeding en de handhaving.

Artikel 1.3 Toedeling watersysteembeheer

De artikelen 3.1 en 3.2 van de Waterwet voorzien in een landsdekkend systeem waarin is bepaald wie belast is met het beheer van watersystemen. De beheerders voor (onderdelen van) bij het Rijk in beheer zijnde watersystemen worden bij algemene maatregel van bestuur aangewezen. De overige beheerders van (onderdelen van) watersystemen worden bij provinciale verordening aangewezen.

Daarbij dient artikel 2.2, tweede lid, van de Waterschapswet

in acht te worden genomen, waarin is bepaald dat de zorg voor het regionale watersysteem bij reglement aan waterschappen wordt opgedragen, tenzij dat niet verenigbaar is met een goede organisatie

van de waterstaatkundige verzorging.

Ter uitvoering van artikel 3.2, eerste lid, van de Waterwet wordt daarom in dit artikel het waterschap aangewezen als beheerder van het regionale watersysteem.

Hierbij is verwezen naar de reglementaire omschrijving van de taak van het waterschap, zijnde de waterstaatkundige verzorging van het gebied, voor

zover deze taak niet aan andere publiekrechtelijke lichamen is opgedragen. Met de in de taakopdracht opgenomen clausulering wordt bereikt dat de toedeling van beheer geen betrekking heeft op watersystemen die in beheer zijn bij het Rijk of op vaarwegbeheer dat als onderdeel van het watersysteembeheer bij een gemeente of provincie berust, zijnde

een uitzonderingssituatie als bedoeld in artikel 2.2, tweede lid, van de Waterschapswet.

Hoofdstuk 2 Normen en veiligheid

Titel 2.1 Provinciaal overlegorgaan voor de kust

Artikel 2.1 Provinciaal overlegorgaan voor de kust

In artikel 2.7 van de Waterwet is aangegeven dat landwaartse verplaatsing van de kustlijn van rijkswegen wordt voorkomen voor zover dat naar het

oordeel van de minister van Verkeer en Waterstaat nodig is ter handhaving van de bij de wet bepaalde veiligheidsnorm.

Tot voor kort werd ten aanzien van dit beleid samengewerkt met het bij wet ingestelde provinciaal overlegorgaan voor de kust, dat functioneerde onder

het voorzitterschap van de watergedeputeerde. Het provinciaal overlegorgaan voor de kust adviseerde niet alleen over de handhaving van de basiskustlijn, de kustlijnkaarten en de kustsuppleties, maar ook

over relevante beleidsontwikkelingen, zoals zwakke schakels, kustfundament, kustzoning, strandpaviljoens, bouwbeleid kust, Kustnota, Beleidslijn Kust, risicobeheersing badplaatsen en dergelijke.

In strikte zin is het met de nieuwe wetgeving niet langer noodzakelijk dat wordt samengewerkt met het provinciaal overlegorgaan voor de kust en komt wettelijke grondslag voor dit orgaan te vervallen. De provincie hecht er, mede gelet op de relevantie van de advisering over kustgerelateerde onderwerpen, aan dat dit orgaan wordt voortgezet. Artikel 2.1 voorziet hierin door de instelling, samenstelling en rol van het provinciaal overlegorgaan voor de kust te regelen in deze verordening.

In lid 3 van het artikel wordt bepaald dat het overlegorgaan een reglement opstelt met betrekking tot haar werkwijze. Gelet op de praktische betekenis van dit reglement is de bevoegdheid voor het opstellen ervan gelegd bij het overlegorgaan zelf.

Titel 2.2 Regionale waterkeringen

Artikel 2.2 Veiligheidsnorm

Op grond van artikel 2.4 van de Waterwet moeten bij provinciale verordening voor daarbij aan te wijzen andere dan primaire waterkeringen die in beheer zijn bij een andere beheerder dan het Rijk, veiligheidsnormen

worden vastgesteld. In dit artikel wordt daarin voorzien.

Vastgelegd is wat het gewenste beschermingsniveau is van de waterkeringen die op grond van hun functie van regionale betekenis worden geacht. De betreffende regionale waterkeringen zijn aangegeven op de

als bijlage 1 bij deze verordening behorende kaarten.

Door het stellen van normen geeft de provincie nader invulling aan de reglementair opgedragen taak van de waterschappen, te weten de waterstaatkundige verzorging van zijn gebied. Het waterschap is reglementair gehouden het watersysteem zo in te richten en te beheren dat het voldoet aan de in deze verordening nader gestelde eisen in de vorm van normen. In verband hiermee is ervan afgezien in deze titel een specifieke beheersopdracht op te nemen die inhoudt dat het waterschap er zorg voor draagt dat de regionale waterkeringen aan de gestelde veiligheidsnorm

voldoen. Hetzelfde geldt voor de normen wateroverlast (zie artikel 2.3).

In het eerste lid is bepaald dat voor de regionale waterkeringen de gemiddelde overschrijdingsfrequentie per jaar (kans van voorkomen van een bepaalde waterstand) de veiligheidsnorm is. Het wenselijke veiligheidsniveau is gerelateerd aan de economische schade die bij het falen van de waterkering kan optreden. Hiertoe zijn de waterkeringen die op de als bijlage 1 bij deze verordening behorende kaarten zijn opgenomen, naar gelang de mogelijk optredende schade in vijf klassen ingedeeld, oplopend

van een overschrijdingskans van 1/10 per jaar (kadeklasse I) tot een overschrijdingskans van 1/1.000 per jaar (kadeklasse V). De uitgangspunten voor de berekening van de schade en de vertaling

naar de kadeklassen zijn afgeleid van de IPO-Leidraad ter bepaling van normen voor boezemkaden. Voor elk van de regionale waterkeringen is de

veiligheidsnorm ook op de kaart opgenomen. Om een bepaald veiligheidsniveau voor een gebied te verzekeren behoeven de rond dat gebied gelegen waterkeringen niet alle aan dezelfde veiligheidseisen te

voldoen. De te stellen eisen kunnen afhankelijk gesteld worden van factoren als het watervolume dat door een waterkering wordt gekeerd, het landgebruik direct achter de waterkering en de aanwezigheid van

polderkades in het gebied. Om die reden is ervoor gekozen niet een gebied te normeren, maar de waterkeringen rondom een gebied. Aldus kunnen

gedifferentieerde eisen worden gesteld en kan in bepaalde situaties met kleinere kadeverbeteringen worden volstaan en kunnen de kosten van

verbetering worden beperkt.

Zoals hiervoor is aangegeven is op de kaarten voor de verschillende regionale waterkeringen of delen daarvan de veiligheidsnorm aangegeven. Deze abstracte norm dient voor de dagelijkse praktijk geoperationaliseerd te worden. Dit geschiedt enerzijds in de vorm van een voorschrift voor de

toetsing en anderzijds in de vorm van een technische leidraad voor het ontwerp van een regionale waterkering.

Omdat het hierbij om een uitwerking van de veiligheidsnorm gaat, is de bevoegdheid tot vaststelling in handen van gedeputeerde staten gelegd.

Om te bereiken dat de toetsing van de actuele veiligheidssituatie door de beheerders op uniforme wijze tot stand komt, hebben de daarvoor gestelde

regels het karakter van een bindend voorschrift.

Afwijking hiervan is niet mogelijk.

Wat betreft het ontwerp hebben de regels het karakter van een richtlijn. Dat betekent dat de beheerder een bepaalde ruimte wordt gelaten om in verband met specifieke plaatselijke omstandigheden af te wijken. Een afwijking kan

bijvoorbeeld wenselijk zijn om voor de langere termijn een optimum te realiseren tussen aanleg- en onderhoudskosten.

Het vaststellen van het tijdstip waarop de verschillende regionale water-keringen aan de gestelde veiligheidsnorm moeten voldoen is bepalend voor de zorgplicht van de beheerder en is derhalve een aangelegenheid van het provinciaal bestuur. Er is echter om de volgende reden niet voor gekozen dat tijdstip in deze verordening vast te leggen. De omvang van het door de beheerder uit te voeren maatregelenpakket wordt bepaald door de uitkomst

van het toetsingsproces. De (financiële) inspanningen die de beheerder zal moeten leveren om de regionale waterkeringen te laten voldoen aan de vastgestelde veiligheidsnorm worden verder in hoge mate bepaald door het tijdsbestek waarbinnen de gevraagde inspanning geleverd moet worden.

Het bepalen van het tijdstip waarop de waterkeringen op orde moeten zijn, vereist een afweging tussen enerzijds wat wenselijk is wat betreft veiligheid en anderzijds wat aanvaardbaar is wat betreft lastenstijging.

Dat is maatwerk. Om die reden is die bevoegdheid in handen van gedeputeerde staten gelegd en is bepaald dat gedeputeerde staten overleg voeren met het dagelijks bestuur van de beheerder alvorens zij een dergelijk besluit nemen.

In het regionaal waterplan is bepaald dat de regionale waterkeringen uiterlijk in 2015 aan de in de bijlage opgenomen veiligheidsnorm moeten voldoen.

Gedeputeerde staten kunnen echter op basis van een voldoende gemotiveerd verzoek van het waterschap uitloop toestaan.

Titel 2.3 Waterkwantiteit

Artikel 2.3 Normen waterkwantiteit

Algemeen

Op grond van artikel 2.8 van de Waterwet moeten bij provinciale verordening, met het oog op de bergings- en afvoercapaciteit waarop de regionale wateren moeten zijn ingericht, normen worden gesteld met

betrekking tot de gemiddelde overstromingskans per jaar. In deze titel wordt daarin voorzien.

In dit artikel worden normen gegeven waarbij de kans op overstroming als gevolg van grote hoeveelheden neerslag is gerelateerd aan de economische waarde van landgebruik en de te verwachten schade bij overstroming. De normen drukken de gemiddeld toelaatbaar geachte kans op overstroming uit ofwel het wenselijk geachte beschermingsniveau. De normering bakent de zorgplicht af die de waterbeheerder heeft op het vlak van het voorkomen dan wel beperken van ontoelaatbare wateroverlast door inundatie vanuit oppervlaktewater ten gevolge van neerslag.

De in dit artikel vastgelegde normen moeten worden gezien als een minimumnorm. Het waterschap is bevoegd om scherpere normen te hanteren voor percelen waar dat nodig is vanuit het oogpunt van de

maatschappelijke functie van die percelen (daarbij valt bijvoorbeeld te denken aan volkstuincomplexen).

In het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW) van 2003 zijn werknormen opgenomen die voor de verschillende vormen van landgebruik de gemiddeld

toelaatbaar geachte kans op overstroming uitdrukken. De vormen van landgebruik die daarbij worden onderscheiden zijn grasland, akkerbouw, hoogwaardige land- en tuinbouw, glastuinbouw en bebouwd

gebied.

De werknormen uit het NBW zijn als uitgangspunt genomen bij het bepalen van het beschermingsniveau voor de verschillende vormen van landgebruik

binnen het waterschapsgebied. De maatregelen die nodig zijn om de bergings- en afvoercapaciteit van de regionale wateren aan de in dit artikel vastgelegde norm te laten voldoen, neemt de waterbeheerder op

in het beheerplan, bedoeld in artikel 4.6 van de Waterwet.

Eerste tot en met vierde lid

Binnen het gebied van het waterschap zijn verschillende gebieden met de daarbij behorende normen onderscheiden.

Wat betreft het gebied binnen de bebouwde kom (lid 1) is onderscheid gemaakt tussen:

- het gebied dat is bebouwd. Hiervoor geldt de norm van 1/100 per jaar, vanwege de hoge economische waarde. Onder bebouwd gebied

wordt hier niet alleen bebouwing in enge zin verstaan, maar ook bebouwing met bijvoorbeeld wegen en spoorwegen kunnen daaronder worden verstaan. Voor glastuinbouw binnen de bebouwde kom wordt als uitgangspunt de NBW-werknorm van 1/50 per jaar gehanteerd.

- het overige gebied, zoals openbaar groen en sportvelden. Hiervoor geldt een norm van 1/10 per jaar. Dit vanwege de relatief lage economische

waarde van dat gebied en de onevenredige kosten van de benodigde maatregelen die gemoeid zijn met het realiseren van een hogere norm.

Voor het gebied buiten de bebouwde kom (lid 2) zijn bij de normering als uitgangspunt gehanteerd de NBW-werknormen voor de verschillende vormen van landgebruik.

In de tabel hieronder zijn de verschillende normen voor de verschillende vormen van landgebruik opgenomen.

Zoals uit de tabel blijkt zijn bij de totstandkoming van de noodzakelijk geachte beschermingsniveaus niet alleen de normen tot uitgangspunt genomen, maar vervult ook het zogeheten maaiveldcriterium een rol.

Hoewel bij de beantwoording van de vraag of een norm voor een bepaald gebied wordt gerealiseerd het gehele gebied getoetst wordt, maakt het maaiveldcriterium het mogelijk dat een bepaald (klein) percentage van de oppervlakte, buiten beschouwing kan blijven. Reden daarvoor is dat het in algemene zin niet kosteneffectief is om maatregelen te treffen

voor een dergelijk klein deel van het gebied, indien het overige gebied al voldoet aan de norm. Ook bij bebouwing binnen bebouwd gebied is het denkbaar dat in hele specifieke situaties (op perceelsniveau gezien) niet aan de norm kan worden voldaan. Dat betreft bijvoorbeeld vlonders langs watergangen, parkeerterreinen, et cetera. Doorgaans gaat het hier

om locaties waar tijdelijke inundatie niet als wateroverlast wordt beschouwd. Deze situaties zullen uit het gebiedsproces blijken en hierover wordt met

betrokkenen gecommuniceerd door het waterschap.

Voor een aantal situaties kan afwijking ten opzichte van de normen in lid 1 en lid 2 wenselijk zijn. Daarvoor zijn in lid 4 tot en met lid 7 bepalingen

opgenomen.

Het noodzakelijk geachte beschermingsniveau voor verspreid buiten de bebouwde kom gelegen opstallen, soortgelijke bebouwing en glastuinbouw volgt de norm van het omringend landgebruik, zoals genoemd in lid 2 onder b, c en d (lid 4). Overigens blijkt in de praktijk dat veel woonpercelen feitelijk vaak al het beschermingsniveau van 1/100 per jaar hebben vanwege een hogere ligging.

Aan de indeling van het eerste tot en met zesde lid liggen voorts de volgende overwegingen ten grondslag:

1. Door wat betreft de stedelijke kernen aansluiting te zoeken bij het begrip 'bebouwde kom' van een gemeente, zoals bedoeld in artikel 20a van de

Wegenverkeerswet 1994, wordt bereikt dat bij stedelijke uitbreiding de norm automatisch opschuift. Bepalend daarvoor is het tijdstip waarop het besluit van de gemeenteraad tot wijziging van de grens van de bebouwde kom onherroepelijk is. Omdat de vastgestelde norm kan worden aangemerkt als een minimumnorm staat het het waterschap vrij om desgewenst reeds in de tussentijd (periode tussen feitelijke realisering stedelijke uitbreiding een onherroepelijke besluit tot

aanpassing grens bebouwde kom) te anticiperen op de toekomstige 'bebouwingsnorm'.

Aldus kan het waterschap soepel inspelen op de nieuwe situatie. Door ervan af te zien de bebouwde kom op de kaart bij de verordening aan te geven wordt voorkomen dat bij iedere wijziging van de bebouwde kom de

(kaart bij de) verordening moet worden aangepast.

2. Uit de toetsing van het watersysteem aan de NBW-werknormen bleek dat het waterschap in het algemeen technisch en tegen redelijke kosten in staat is om de bergings- en afvoercapaciteit te realiseren die hoort bij de normen

voor verschillende vormen van landgebruik. Om die reden is ervoor gekozen de NBW-werknormen te verheffen tot definitieve normen. De

benodigde maatregelen zullen door het waterschap worden opgenomen in het door haar algemeen bestuur vast te stellen waterbeheerplan

en worden in beginsel uitgevoerd gedurende de zesjarige looptijd van het plan.

Om te kunnen bepalen welk landgebruik ter plaatse aanwezig is, is in het derde lid bepaald dat de situatie zoals deze is vastgesteld in het ruimtelijk plan bepalend is. Omdat het ruimtelijk plan niet over alle typen landgebruik duidelijkheid verschaft is tevens bepaald dat het landgebruik ook met behulp van het Landelijk Grondgebruikbestand Nederland versie 5

van Wageningen Universiteit en Researchcentrum kan worden bepaald. Deze kaart is op dit moment de beste grondgebruikkaart die beschikbaar is.

Het ligt in de verwachting dat in de toekomst een aparte kaart bij deze verordening zal worden opgenomen, waarop gebieden worden vastgelegd waarop normen van toepassing zijn die afwijken van de normen gesteld in het eerste, tweede en vierde lid van dit artikel. Deze afwijkende normering zal echter pas plaats kunnen vinden nadat de lopende gebiedsprocessen

zijn afgerond.

Vijfde lid

Om iedere discussie omtrent het vereiste beschermingsniveau van percelen uit te sluiten kan het wenselijk zijn dat het eerste lid, tweede lid en vierde

lid van dit artikel nader worden uitgewerkt.

Hierbij gaat het om een onderverdeling van de in het tweede lid genoemde hoofdcategorieën van landgebruik en aan een uitwerking van de in het vierde lid gebruikte zinsnede 'omringend landgebruik'. Vanwege het detailniveau van deze uitwerking en vanwege de inhoudelijke relatie met de in het zesde lid bedoelde leidraad, zijn gedeputeerde staten

bevoegd tot het vaststellen van nadere voorschriften ter zake.

Zesde lid

Om te bereiken dat de toetsing van het actuele beschermingsniveau door de verschillende waterschappen op uniforme wijze tot stand komt, en meer

in het bijzonder of voldaan wordt aan de normen, is in dit lid bepaald dat gedeputeerde staten daarvoor een leidraad vaststellen. Tevens is bepaald dat gedeputeerde staten overleg voeren met het dagelijks bestuur van het waterschap alvorens zij een leidraad vaststellen. Het betreft hier een kaderstellende leidraad op hoofdlijnen. Bij de in het NBW-actueel

aangekondigde toetsronde in 2012 zal deze leidraad worden gehanteerd om te komen tot een meer uniforme toetsmethodiek.

Zevende lid

Uitgangspunt in het NBW-actueel is dat de regionale watersystemen in 2015 op orde zijn. In het NBW-actueel zijn evenwel enkele uitzonderingssituaties

benoemd wat betreft het tijdstip-op-orde. Dat betreft onder meer bestaand stedelijk gebied waar geen sprake is van een urgente wateropgave. Voor

dergelijk gebied geldt dat de opgave uiterlijk in de periode tot en met 2027 wordt uitgevoerd door gemeente en waterschap. Eenzelfde termijn geldt

voor maatregelen die veel goedkoper kunnen worden uitgevoerd door ze op een later tijdstip dan 2015 te koppelen aan andere projecten.

In verband met deze mogelijke uitzonderingssituaties is de bevoegdheid tot het vaststellen van een tijdstip-op-orde voor onderdelen van de watersystemen in handen gelegd van gedeputeerde staten en is bepaald dat gedeputeerde staten overleg voeren met het dagelijks bestuur alvorens zij dergelijke besluiten nemen.

Titel 2.4 Meten en beoordelen

Artikel 2.4 Verslaglegging toetsing watersysteem

Uit artikel 2.14 van de Waterwet volgt dat bij of krachtens provinciale verordening regels kunnen worden gesteld ten aanzien van het periodiek door de beheerder meten van daarbij aan te geven grootheden en het aan de hand van de meetresultaten beoordelen van de mate van verwezenlijking van de in deze verordening neergelegde normen met betrekking tot de waterkering en de waterkwantiteit. Het is gelet op de Memorie van Toelichting bij artikel 2.14 van de Waterwet gewenst dat de beheerder "de vinger aan de pols van het watersysteem houdt" en

periodiek nagaat in hoeverre de normen verwezenlijkt zijn.

De resultaten van de beoordeling van het watersysteem en de bevindingen bij de beoordeling worden door de beheerder vastgelegd in een verslag,

dat wordt toegezonden aan gedeputeerde staten. Het verslag heeft een ander karakter en wordt met een andere frequentie opgesteld dan de algemene voortgangsrapportage bedoeld in artikel 3.7 van deze

verordening. Om die reden maken de verslagen, bedoeld in dit artikel geen onderdeel uit van de algemene voortgangsrapportage.

De beheerder draagt zorg voor de periodieke beoordeling van het watersysteem, meer specifiek de beoordeling van de primaire en regionale waterkering, de regionale wateren en de ondersteunende kunstwerken.

Daarbij wordt beoordeeld in hoeverre de waterstaatwerken voldoen aan de gestelde normen met betrekking tot de veiligheid van de regionale waterkering

respectievelijk het tegengaan van wateroverlast. De beheerder rapporteert de uitkomsten van deze beoordeling periodiek aan gedeputeerde staten zodat gedeputeerde staten kunnen nagaan of aan de

normen is voldaan.

In de toelichting bij de artikelen 2.2 en 2.3 is het belang aangegeven dat de beoordeling van de veiligheid van regionale waterkeringen en de beoordeling van de bergings- en afvoercapaciteit van regionale wateren op uniforme wijze worden uitgevoerd, zodat eenduidig kan worden bepaald wanneer het watersysteem kan worden gekwalificeerd als 'op orde'.

In verband hiermee is in het zevende lid van dit artikel bepaald dat gedeputeerde staten voorschriften kunnen stellen met betrekking tot de vorm en inhoud van de toetsingsverslagen.

In deze verordening is geen rapportageverplichting opgenomen voor de in artikel 2.10 van de Waterwet genoemde normen voor de chemische en ecologische kwaliteit van de watersystemen. Artikel 2.10 van de Waterwet geeft aan dat deze normen worden vastgesteld op de voet van hoofdstuk 5 van de Wet milieubeheer. In het op deze wet gebaseerde Besluit

kwaliteitseisen en monitoring water is vastgelegd dat voor elk stroomgebieddistrict een monitoringsprogramma wordt vastgesteld teneinde representatieve monitoringsgegevens te verkrijgen die een samenhangend totaalbeeld van de toestand van de waterlichamen binnen het stroomgebieddistrict geven.

Een aparte rapportageverplichting aan gedeputeerde staten op dit punt is dan ook overbodig.

Overigens is in het Besluit kwaliteitseisen en monitoring water de koppeling gemaakt met het planstelsel uit de Waterwet. Dit betekent dat in de algemene voortgangsrapportage zoals bedoeld in artikel 3.7 van deze verordening ook zal worden gerapporteerd door het waterschap over voortgang van de maatregelen die in het beheerplan zijn opgenomen om te voldoen aan een goede chemische en ecologische kwaliteit van het watersysteem.

Hoofdstuk 3 Plannen

Titel 3.1 Regionaal waterplan

Artikel 3.1 Inhoud

De bestaande planstructuur van de wet op de waterhuishouding is grotendeels overgenomen in de Waterwet. De provincie stelt het regionaal waterplan op. De waterschappen houden hier rekening mee bij het opstellen van hun beheerplan. Dit is de waarborg dat het uitvoeringsgerichte beheerplan goed wordt ingebed in het breder afgewogen regionaal waterplan.

De wet geeft in artikel 4.4 duidelijk aan welke onderdelen het regionaal waterplan moet bevatten. De verordening is op dit punt dan ook beknopt.

Integratie van water en ruimtelijke ordening is alleen mogelijk wanneer de ruimtelijke gevolgen van de wateropgaven worden uitgewerkt in ruimtelijke

plannen. De Waterwet brengt daarom een koppeling aan tussen de wateropgaven en de uitwerking daarvan door het regionaal waterplan tegelijkertijd de status te geven van structuurvisie in de zin van de

Wet ruimtelijke ordening.

Artikel 3.2 Voorbereiding

Het eerste lid verplicht gedeputeerde staten tot het voeren van overleg met tenminste het dagelijks bestuur van de geheel of gedeeltelijk binnen Zuid-

Holland gelegen waterschappen, Rijkswaterstaat en burgemeesters en wethouders van de binnen het plangebied gelegen gemeenten.

De in het tweede lid neergelegde verplichting tot raadplegen heeft een wat lichter karakter. Dit lid bepaalt namelijk dat gedeputeerde staten, in plaats

van te overleggen, gehouden zijn om tenminste de minister en gedeputeerde staten van de aangrenzende provincies te raadplegen.

De opsomming in het eerste en tweede lid is niet limitatief. Het staat gedeputeerde staten vrij bijvoorbeeld andere overheden, bedrijven en instanties te raadplegen. Daarbij kan worden gedacht aan waterleiding-bedrijven en belangenorganisaties, zoals LTO, natuur- en milieuorganisaties en de Kamer van Koophandel.

Artikel 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht is van toepassing op de voorbereiding van het regionaal waterplan.

Titel 3.2 Beheerplan

Artikel 3. 4 Inhoud

De bepalingen in dit hoofdstuk hebben betrekking op de totstandkoming en de inhoud van het beheerplan en de voortgangsrapportage. De bestaande planstructuur van de Wet op de waterhuishouding is grotendeels overgenomen in de Waterwet. De provincie stelt het regionaal waterplan op. De waterschappen houden hier rekening mee, bij het opstellen

van het beheerplan. Dit is de waarborg dat het uitvoeringsgerichte

beheerplan goed wordt ingebed in het breder afgewogen regionaal waterplan.

Het beheerplan bevat, op de schaal van het waterschap, een uitwerking van de strategische doelen, die de provincie in haar regionaal waterplan formuleert. De uitwerking bevat tenminste concrete maatregelen,

de bijbehorende planning en de kosten die nodig zijn om deze maatregelen te realiseren. Dat betekent dat het beheerplan de normering uitwerkt, dat het ingaat op de belangrijkste knelpunten in functies, een beleidskader biedt voor wateraanvoer en voor gebieden met een geringe drooglegging. In lijn met de in het NBW-actueel gemaakte afspraak is bepaald dat in het beheerplan ook de resultaten van het onderzoek naar het gewenste grondwater- en oppervlaktewaterregiem (GGOR) worden opgenomen. Het

GGOR is een instrument dat het waterschap gebruikt om de waterpeilen en ruimtelijke grondgebruikfuncties op elkaar af te stemmen. Hierbij wordt ook de functiegeschiktheid van gronden betrokken. De in het beheerplan op te nemen resultaten van het GGOR betreft minimaal een beschrijving van de knelpunten die in het GGOR-proces naar voren zijn gekomen alsmede de maatregelen die nodig zijn om die knelpunten op te lossen. Dit is voorgeschreven in het eerste lid onder c en e.

Het tweede lid van dit artikel bevat een motiveringsplicht voor het waterschap bij het opstellen van het beheerplan. Voor wat betreft de normen voor de waterkwantiteit wordt eraan gehecht dat in de toelichting

bij het beheerplan aandacht wordt besteed aan de wijze waarop het waterschap de normen voor haar beheersgebied heeft bepaald. Op deze wijze wordt het mogelijk om te bepalen in welke situatie welke norm geldt en dus ook op welke norm een beroep kan worden gedaan.

Artikel 3.5 Voorbereiding

Dit artikel bepaalt dat het dagelijks bestuur gehouden is om bij de voorbereiding van het beheerplan tenminste de dagelijkse besturen van de aangrenzende waterbeheerders, gedeputeerde staten en de colleges van burgemeesters en wethouders van de binnen het plangebied liggende gemeenten te raadplegen. Deze opsomming is niet limitatief.

Het staat het dagelijks bestuur vrij bijvoorbeeld andere overheden dan wel bedrijven en instanties te raadplegen. Daarbij kan worden gedacht aan waterleidingbedrijven en belangenorganisaties, zoals LTO, natuur- en milieuorganisaties en de Kamer van Koophandel. Afdeling 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht is van toepassing op de voorbereiding

van het beheerplan.

Artikel 3.6 Goedkeuring

Het waterschap stuurt bij het goed te keuren beheerplan de in dit artikel genoemde bijlagen mee. Deze zijn geen onderdeel van het beheerplan.

Gedeputeerde staten gebruiken de bijlagen bij de beoordeling van het plan en bij het beantwoorden van de vraag of het beheerplan is voorbereid en

vastgesteld volgens de daarvoor geldende procedure.

Artikel 3.7 Voortgangsrapportage

In artikel 3.10 van de Waterwet is bepaald dat bij provinciale verordening met het oog op een samenhangend en doelmatig regionaal waterbeheer regels kunnen worden gesteld omtrent de door de besturen van waterschappen te vertrekken informatie. Voor het kunnen uitoefenen van toezicht is het van belang dat gedeputeerde staten over adequate en voldoende actuele informatie beschikken.

In dit artikel is geregeld dat de beheerder, ten minste eenmaal per jaar, aan gedeputeerde staten rapporteert over de voortgang van de uitvoering van het beheerplan en de mate waarin de in het beheerplan gestelde doelen worden bereikt. Deze voortgangsrapportage vormt de basis voor het periodiek bestuurlijk overleg in de beleidscyclus tussen de provincie en het waterschap. In dit verband kan worden gewezen op de afspraken die het IPO en de Unie van Waterschappen hebben neergelegd in de rapportage 'Afstemming van taken in het regionaal waterbeheer' (2005).

Uitgangspunt is dat de samenwerking tussen provincie en waterschap zich toespitst op de gezamenlijke beleidsvorming (met ieder een eigen rol

hierin), de uitvoering en het toezicht op de uitvoering.

In het periodiek overleg kunnen alle onderwerpen betreffende het regionaal waterbeheer, het regionaal waterplan en het beheerplan aan de orde worden gesteld. Ook de wijze waarop het toezicht wordt ingevuld en het maken van afspraken ter evaluatie in het eerstvolgende overleg kunnen hiervan deel uitmaken. In de voortgangsrapportage en het overleg

daaromtrent kan onder meer worden ingegaan op de aspecten en planonderdelen, genoemd in artikel 4.6, tweede lid, van de Waterwet. Hierbij kan worden gedacht aan de uitvoering van het programma van

maatregelen en voorzieningen, de planning van de uitvoering, de daarvoor beschikbare en/of benodigde financiële middelen, de gekwantificeerde opgaven en de condities (zoals de mogelijkheden voor de ruimtelijke

inpassing van waterhuishoudkundige voorzieningen, het draagvlak bij belanghebbenden, de acceptatie van de financiële gevolgen die nodig zijn

om de strategische doelen te kunnen realiseren en overige, voor de realisatie, relevante omstandigheden).

Het verslag en het periodiek overleg daarover stellen de provincie in staat te beoordelen of de gestelde strategische doelen worden gehaald. In voorkomende gevallen, wanneer blijkt dat de strategische doelen

niet worden gehaald, kunnen specifieke nadere afspraken worden gemaakt.

Hoofdstuk 4 Aanleg en beheer van waterstaatswerken

Titel 4.1 Legger

Artikel 4.1 Legger van waterstaatswerken

In artikel 5.1 van de Waterwet is bepaald dat de beheerder zorg draagt voor de vaststelling van een legger waarin is omschreven waaraan waterstaatswerken naar richting, vorm, afmeting en constructie moeten voldoen. In artikel 1.1 van de Waterwet is bepaald welke beheersobjecten onder waterstaatswerken zijn begrepen. De Waterwet vermeldt de

basisgegevens die van de legger deel moeten uitmaken. De ligging van de waterstaatswerken en daaraan grenzende beschermingszones wordt

aangegeven op overzichtskaarten. Onder beschermingszone verstaat artikel 1.1 van de Waterwet: aan een waterstaatswerk grenzende zone waarin ter

bescherming van dat werk voorschriften en beperkingen kunnen gelden.

In de Waterwet is bepaald dat bij provinciale verordening ten aanzien van inhoud, vorm en periodieke herziening van de legger voor daarbij te

onderscheiden categorieën van waterstaatswerken nadere voorschriften kunnen worden gegeven. In dit artikel wordt daaraan uitvoering gegeven.

De legger is van belang voor de toetsing van de waterstaatswerken aan de gestelde normen. Deze toetsing wordt mogelijk door de gegevens in de

legger, waarin de vereiste toestand van de waterstaatswerken is aangegeven, te vergelijken met de feitelijke toestand van de waterstaatswerken. Daarnaast is de legger bepalend voor toepassingsbereik

van de waterschapskeur. De legger en de keur vormen samen het instrumentarium waarmee het waterschap handelingen kan tegengaan die nadelig kunnen zijn voor het functioneren van de waterstaatswerken.

Voor de vast te leggen gegevens in de legger van de primaire en regionale waterkering zijn de gestelde veiligheidsnorm, de technische leidraad en de voorschriften, bedoeld in artikel 2.2 van deze verordening, maatgevend. Met behulp van situatietekeningen en dwarsprofielen wordt in de legger aangegeven wat de vereiste en de te handhaven afmetingen van de

primaire en regionale waterkering en de daaraan grenzende beschermingszones zijn. Tevens dient ten aanzien van de primaire en regionale waterkeringen het profiel van de vrije ruimte te worden aangegeven. Met dit profiel wordt aangegeven welke ruimte door

een toekomstige dijkverzwaring in beslag zal worden genomen. Dit kan een extra ruimte binnendijks, buitendijks of aan beide kanten van de dijk zijn. Het profiel van de vrije ruimte dient, evenals de beschermingszones,

als toetsingskader voor de beheerder bij het verlenen van vergunningen.

Voor de vast te leggen gegevens in de legger van de oppervlaktewaterlichamen en bergingsgebieden zijn de gestelde normen en de technische leidraad, bedoeld in artikel 2.3 van deze verordening, met het oog op de bergings- en afvoercapaciteit waarop de regionale wateren moeten zijn ingericht (het voorkomen en tegengaan van wateroverlast), maatgevend. Met behulp van situatietekeningen en, waar mogelijk, overige gegevens met betrekking tot de bergings- en afvoercapaciteit, wordt in de legger aangegeven wat de vereiste en de te handhaven afmetingen van de te onderscheiden oppervlaktewaterlichamen of categorieën van oppervlaktewaterlichamen en daaraan grenzende beschermingszones,

alsmede van de bergingsgebieden, zijn.

Gebleken is dat de ondersteunende kunstwerken en bijzondere constructies voor oppervlaktewateren en bergingsgebieden niet altijd in de legger zijn opgenomen. Daarom wordt in het derde lid van dit artikel geregeld dat om redenen van praktische aard deze verplichting pas geldt met ingang van een door gedeputeerde staten in onderling overleg met het dagelijks bestuur te bepalen datum.

De legger is, mede van belang voor het toepassingsbereik van de keur. Omdat hieruit gevolgen kunnen voortvloeien voor belanghebbende eigenaren en gebruikers van onroerende zaken die nabij waterstaatswerken

zijn gelegen, ligt het in de rede dat bij de voorbereiding van de legger de procedure, bedoeld in afdeling 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht,

wordt gevolgd.

Titel 4.2 Peilbesluiten

Artikel 4.2 Aanwijzing verplichte peilbesluiten

Op grond van artikel 5.2 van de Waterwet moeten bij of krachtens provinciale verordening de oppervlaktewaterlichamen worden aangewezen waarvoor de beheerder peilbesluiten dient vast te stellen. In dit artikel is daarin voorzien. In het peilbesluit worden op een voor de beheerder bindende wijze waterstanden opgenomen of bandbreedten waarbinnen de waterstanden onder reguliere omstandigheden kunnen variëren. Bij het nemen van een peilbesluit is de functie van de betrokken oppervlakte-wateren van groot belang. In het licht van die functie moet een afweging plaatsvinden van alle bij de waterhuishouding betrokken belangen. Bij de afweging kunnen belangen betrokken zijn die niet primair door de waterbeheerder worden behartigd.

De verplichting tot het vaststellen van een peilbesluit is in deze verordening alleen opgelegd voor die gebieden waar het waterschap onder normale

omstandigheden de wateraanvoer en waterafvoer kan beheersen. De desbetreffende gebieden zijn aangegeven op de als bijlage 2 bij deze verordening behorende kaarten. Deze kaarten kennen een globale begrenzing. De exacte begrenzing zal door het waterschap bij de vaststelling van het peilbesluit worden bepaald.

Artikel 4.3 Inhoud peilbesluit

Wat betreft de inhoud van peilbesluiten is gezocht naar een systeem dat voldoet aan de rechtszekerheid van de burger aan de ene kant en de benodigde flexibiliteit van het waterschap aan de andere kant.

Niet alleen in verband met wisselende weersomstandigheden, maar ook in het kader van het streven naar duurzaam waterbeheer heeft het waterschap behoefte aan flexibel peilbeheer. Het tweede lid van artikel 5.2 van de wet voorziet er daarom in dat peilbesluiten door de toepassing van bandbreedten flexibel kunnen zijn. In het peilbesluit zal in verband met de rechtszekerheid moeten worden aangegeven wat het minimum en maximumpeil zijn. Ten behoeve van een

zorgvuldige belangenafweging van het te voeren flexibele peilbeheer is adequaat onderzoek naar de

gevolgen van de in te stellen peilen noodzakelijk. Een en ander dient in de toelichting op het peilbesluit te worden verwoord. Het waterschap heeft een inspanningsverplichting om de in het peilbesluit aangegeven waterstanden te handhaven. De toelichting bij het peilbesluit dient op grond van onderdeel b, van het tweede lid, inzicht te geven in de verhouding tussen de gekozen oppervlaktewaterstanden ten opzichte van het optimale grond- en oppervlaktewaterregime.

Artikel 4.4 Openbare voorbereiding

Op de voorbereiding van het peilbesluit is afdeling 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing verklaard.

Artikel 4.5 Herziening

Het eerste lid geeft aan dat een peilbesluit ten minste eenmaal in de tien jaar moet worden herzien. De termijn van tien jaar waarbinnen de herziening moet plaatsvinden, vangt aan op de datum waarop het peilbesluit is bekendgemaakt overeenkomstig het bepaalde in de Algemene wet bestuursrecht. Op verzoek van het algemeen bestuur kunnen gedeputeerde staten de geldigheidsduur van een peilbesluit voor ten hoogste vijf jaar verlengen.

Titel 4.3 Projectprocedure voor waterstaatswerken

Artikel 4.6 Projectprocedure

Artikel 5.5 van de Waterwet bevat voor de aanleg, verlegging en versterking van primaire waterkeringen een specifieke coördinatieregeling, de projectprocedure voor waterstaatswerken genoemd. Daarmee

worden de besluitvormingsprocedures bespoedigd en vereenvoudigd. De wet beperkt deze coördinatieregeling niet tot primaire waterkeringen, maar

geeft de provincies de mogelijkheid deze regeling ook open te stellen voor andere projecten. In dit artikel is van deze mogelijkheid gebruik gemaakt.

Ten behoeve van de flexibiliteit is de besluitvorming over de inzet van de projectprocedure neergelegd bij gedeputeerde staten. Dat biedt het voordeel dat per project kan worden overwogen of de inzet van de

projectprocedure noodzakelijk is gelet op de te realiseren doelstellingen. Het wel of niet van toepassing verklaren van de projectprocedure wordt hiermee

maatwerk.

Een terughoudend gebruik van de coördinatieregeling wordt voorgestaan vanwege de ingrijpende gevolgen die de projectprocedure heeft. Projectplannen worden onder de goedkeuring van gedeputeerde staten

gebracht en bij het vaststellen van de bijbehorende uitvoeringsbesluiten kunnen gedeputeerde staten, indien nodig, in de plaats treden van de medeoverheden.

De wetgever heeft de inzet van de projectprocedure geclausuleerd. De procedure is bedoeld voor projecten die voldoen aan de criteria:

- van bovenlokale betekenis, die
- met spoed en
- op gecoördineerde wijze tot stand moeten worden gebracht.

Het van toepassing verklaren van de projectprocedure op een projectplan door gedeputeerde staten zal in de meeste gevallen gebeuren op verzoek van het waterschap. Als voorbeelden van situaties waarbij het gewenst kan zijn om gebruik te maken van de inzet van de projectprocedure kan worden gedacht aan werken aan regionale waterkeringen, de aanleg van waterbergingsgebieden en de aanleg of wijziging van grote oppervlakte-waterlichamen. Bij deze laatste categorie gaan de gedachten uit naar oppervlaktewateren met een oppervlakte van ten minste een hectare of met een lengte van ten minste vijfhonderd meter.

Artikel 4.7 Toezending projectplan

In artikel 5.7, eerste lid, van de Waterwet is bepaald dat het projectplan de goedkeuring behoeft van de provincie op wier grondgebied het wordt uitgevoerd.

Vanwege het belang dat de uitvoering van een projectplan tot de aanleg, verlegging of versterking van een primaire waterkering heeft voor de veiligheid in het totale dijkkringgebied, is in dit artikel aanvullend bepaald dat als die primaire waterkering

deel uitmaakt van een dijkkring die op het grondgebied van een andere provincie ligt, het projectplan tevens ter

kennisneming wordt toegezonden aan die andere provincie.

Hoofdstuk 5 Grondwater

Algemeen

In lijn met het uitgangspunt “decentraal wat kan, centraal wat moet” zijn in de wet de eigen verordenende bevoegdheden van provincie en waterschap niet verder ingeperkt dan nodig. Dit blijkt onder andere uit hoofdstuk 6 van de wet, waar ruimte wordt geboden aan provincie en waterschap om zelf

in de benodigde regelgeving te voorzien. Alleen waar dat nodig is met het oog op internationale verplichtingen of bovenregionale belangen, zullen door het Rijk regels worden gesteld. Dit betekent dat, waar van rijkswege gestelde regels ontbreken, waterschappen en provincies bevoegd zijn om daarin zelf bij verordening te voorzien.

De waterschappen zijn als watersysteembeheerder verantwoordelijk voor de regulering van de handelingen in het regionale watersysteem. De wet maakthierop één uitzondering voor een drietal specifieke categorieën van grondwateronttrekkingen. Deze categorieën zijn opgenomen in artikel 6.4 van de wet.

Het betreft grondwateronttrekkingen ten behoeve van de openbare drinkwatervoorziening, bodemenergiesystemen en onttrekkingen van meer dan 150.000 m³ per jaar ten behoeve van industriële toepassingen.

Deze vallen onder het bevoegd gezag van gedeputeerde staten. Ook het infiltreren van water ten behoeve van voornoemde toepassingen valt

onder het bevoegd gezag van gedeputeerde staten.

Onttrekkingen en infiltraties voor andere doeleinden kunnen worden gereguleerd door de waterschappen. De wet laat de waterschappen de mogelijkheid een verbodstelsel te introduceren met de mogelijkheid

van vergunningen, algemene regels en vrijstellingen. De provincie heeft de mogelijkheid de regulering van de overige onttrekkingen en infiltraties te sturen via instructieregels bedoeld in artikel 3.11 van de wet.

Van deze mogelijkheid is in deze verordening alleen gebruik gemaakt in artikel 5.4 en 5.5. Artikel 5.4 bevat een beperking van de bevoegdheid van het algemeen bestuur om bij verordening onttrekkingen of infiltratiesvrij te stellen van de verplichting deze te melden, te meten en te registreren. Artikel 5.5 bevat de instructie dat de waterschappen de permanente onttrekkingen en infiltraties in de milieubeschermingsgebieden voor grondwater via een vergunningenstelsel dienen te reguleren.

Titel 5.1 Grondwaterregister en definitiebepaling inrichtingen

Artikel 5.1 Grondwaterregister

De inrichting van het grondwaterregister is niet expliciet geregeld in de wet, maar er wordt naar verwezen in artikel 7.7, eerste lid, onder c van de wet.

Dit houdt in dat de provincie bevoegd is daarin zelf bij of krachtens verordening te voorzien. Het grondwaterregister is gekoppeld aan de grondwaterheffing.

Deze grondwaterheffing kan van toepassing zijn op onttrekkingen die onder het bevoegd gezag van provincie en waterschap vallen. Dit brengt met zich

mee dat het grondwaterregister moet worden gevuld met gegevens die door de provincie en het waterschap afzonderlijk worden verkregen. Artikel 5.1 geeft hier invulling aan door te bepalen dat de gegevens die door provincie en waterschap worden verkregen in het register moeten worden opgenomen. In samenhang hiermee is in artikel 5.3 van deze verordening

en in de waterverordeningen voor de interprovinciale waterschappen de verplichting opgenomen om de benodigde gegevens te verstrekken.

Het beheer van het grondwaterregister is expliciet neergelegd bij gedeputeerde staten. In overleg tussen IPO en de Unie van Waterschappen wordt gewerkt aan het opzetten van een landelijk register. Ook bij een landelijk register is het noodzakelijk de verantwoordelijkheid voor het grondwaterregister bij een daar toe aangewezen bestuursorgaan, in casu

gedeputeerde staten, neer te leggen. De aangewezen bestuursorganen kunnen gezamenlijk besluiten een landelijk register in te richten en te

vullen.

De ambtshalve inschrijving in het openbaar register met terugwerkende kracht tot de datum, waarop de onttrekking is aangevangen, is noodzakelijk in verband met de grondwaterheffing.

Artikel 5.2 Definitiebepaling inrichtingen

Dit artikel bepaald dat onttrekkingsinrichtingen die een samenhangend geheel vormen, als één inrichting worden beschouwd.

Dit artikel koppelt het samenhangend geheel aan één opdrachtgever en/of één project voor de onttrekking en geeft in het tweede lid van het artikel ook aan wanneer er sprake is van een samenhangend geheel.

Bovendien is dit artikel niet alleen van toepassing op grondwateronttrekkingen, maar ook op grondwaterinfiltraties.

Titel 5.2 Verstekken gegevens en vergunningsplicht onder bevoegd gezag van het waterschap

Artikel 5.3 Verstrekken gegevens

De inrichting van het grondwaterregister is niet expliciet geregeld in de wet, maar er wordt naar verwezen in artikel 7.7, eerste lid, onder c van de wet.

Dit houdt in dat de provincie bevoegd is daarin zelf bij of krachtens verordening te voorzien. Het grondwaterregister is gekoppeld aan de grondwaterheffing.

Deze grondwaterheffing kan van toepassing zijn op onttrekkingen die onder het bevoegd gezag van provincie en waterschap vallen. Dit brengt met zich

mee dat het grondwaterregister moet worden gevuld met gegevens die door de provincie en het waterschap afzonderlijk worden verkregen. Het beheer van het

grondwaterregister is expliciet neergelegd bij de provincie conform bestuurlijke afspraken tussen het IPO en de Unie van Waterschappen.

Artikel 5.4 Melden, meten en registeren

In het eerste lid is bepaald dat het algemeen bestuur de vrijstellings-mogelijkheid die artikel 6.11, vijfde lid, van het Waterbesluit biedt, niet kan toepassen voor onttrekkingen of infiltraties van meer dan 12.000 m³

per jaar en voor tijdelijke onttrekkingen of infiltraties van in totaal meer dan 12.000 m³. Door middel van dit artikel wordt de vrijstellingsmogelijkheid van het waterschap beperkt.

Een registratieplicht voor alle onttrekkingen (inclusief de relatief kleine en nauwelijks fluctuerende onttrekkingen) is niet altijd noodzakelijk. Dit artikel geeft aan dat het waterschap onttrekkingen van minder dan 12.000 m³ van de registratieplicht kan uitzonderen.

Het dagelijks bestuur van het waterschap verstrekt onder andere de gegevens die op grond van artikel 6.11 van het Waterbesluit worden verkregen aan gedeputeerde staten. Artikel 6.11, eerste lid, van het

Waterbesluit bepaalt dat degene die grondwater onttrekt of water infiltreert, waarvoor geen vergunning is vereist krachtens artikel 6.4 van de wet of een

verordening van het waterschap, dit bij het bevoegd gezag meldt. De gegevens die bij een dergelijke melding moeten worden verstrekt zijn opgenomen in de artikelen 6.27 en 6.28 van de Waterregeling.

Deze instructiebepaling hangt samen met het grondwaterregister

(artikel 5.1 van deze verordening) en is opgenomen vanwege het grote provinciale belang bij registratie. Een betrouwbaar grondwaterregister is

belangrijk, zowel voor beleidsinhoudelijke beslissingen door provincie en waterschap (zoals belangenafweging bij vergunningen) als voor de

provinciale grondwaterheffing. Een betrouwbaar register heeft met name waarde indien de grondwateronttrekkingen waarvoor de provincie en die

waarvoor de waterschappen bevoegd zijn onder de registratieplicht vallen. Hierdoor ontstaat er een dekkend beeld van de belangrijkste grondwateronttrekkingen.

In het licht van de doelen van de Kaderrichtlijn Water en in verband met de bijzondere bodemstructuur in de provincie Zuid-Holland is het noodzakelijk rond winningen ten behoeve van de openbare drinkwatervoorziening

een beschermingszone in te stellen. In de Provinciale milieuverordening Zuid-Holland zijn daar om gebieden aangewezen waarvoor regels zijn gesteld ter bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning (de milieubeschermingsgebieden voor grondwater). Ter bescherming van de openbare drinkwatervoorziening is het van belang dat er een dekkend beeld is van alle permanente grondwateronttrekkingen en infiltraties in deze gebieden. Daarom is in het tweede lid van dit artikel bepaald dat in deze gebieden alle permanente onttrekkingen en infiltraties moeten worden geregistreerd.

Artikel 5.5 Vergunningsplicht en begripsbepaling inrichting

Ter bescherming van de openbare drinkwatervoorziening is in het tweede lid van artikel 5.4 van deze verordening opgenomen dat in de milieubeschermingsgebieden voor grondwater een registratieplicht geldt voor alle permanente onttrekkingen en infiltraties. In dit artikel wordt in aanvulling op deze registratieplicht voorgeschreven dat de waterschappen

de permanente onttrekkingen en infiltraties in de milieubeschermings-gebieden voor grondwater dienen te reguleren via een verbodstelsel in de keur met de mogelijkheid van vergunningverlening. Een vergunningsplicht

stelt het waterschap in staat om een afweging te maken en bepaalde regels te stellen.

Hierdoor is het mogelijk om bepaalde onttrekkingen toe te staan en andere onttrekkingen te weigeren. Zo kan in combinatie met een registratieplicht het overzicht worden behouden en kunnen beperkingen worden opgelegd en kan "wildgroei" worden voorkomen.

In het tweede lid is bepaald dat het algemeen bestuur het samenhangend geheel bij inrichtingen op dezelfde wijze invullen als de provincie dat doet. Daarmee wordt

eenheid in regelgeving beoogd en tevens een praktische toevoeging gedaan voor de werkbaarheid van het grondwaterregister. Het tweede lid koppelt het samenhangend geheel aan één opdrachtgever

en/of project voor de onttrekking en geeft aan wanneer er sprake is van een samenhangend geheel. Bovendien is dit lid niet alleen van toepassing op grondwateronttrekkingen, maar ook op grondwaterinfiltraties.

Hoofdstuk 6 Schadevergoeding

Artikel 6.1 tot en met artikel 6.3 Commissie van deskundigen

In artikel 7.19, eerste lid, van de wet is bepaald dat degene die bij een vergunninghouder een vordering kan indienen tot vergoeding van schade die is veroorzaakt door een onttrekking van grondwater of infiltratie krachtens een watervergunning, eerst gedeputeerde staten kan verzoeken een onderzoek in te stellen.

Deze voorziening houdt verband met de in artikel 5.22 van de wet opgenomen gedoogplicht. Deze houdt in dat rechthebbenden ten aanzien van onroerende zaken waarin het grondwater invloed ondergaat door een onttrekking of infiltratie krachtens een watervergunning, verplicht zijn die onttrekking of infiltratie te gedogen.

Deze bepalingen zijn overgenomen uit de Grondwaterwet.

Het faciliteren van de burger die overweegt een schadeclaim in te dienen bij de vergunninghouder werd door de wetgever wenselijk geacht vanwege het

complexe karakter van schadevragen die samenhangen met grondwateronttrekkingen, de voor het beoordelen daarvan benodigde specifieke kennis en de hoge kosten van het inhuren van dergelijke kennis

voor de burger.

De wetgever achtte het tevens wenselijk dat de vraag of er schade is en zo ja wat de omvang van die schade is door een onpartijdige partij werd vastgesteld.

In verband daarmee was in de Grondwaterwet de bepaling opgenomen dat gedeputeerde staten een verzoek tot het instellen van een onderzoek in

handen stellen van een commissie van deskundigen die daarover advies uitbrengt aan de verzoeker.

Ter uitvoering daarvan hebben gedeputeerde staten van de provincies in 1996 gezamenlijk één commissie ingesteld, de Commissie van Deskundigen

Grondwaterwet.

In de Waterwet ontbreekt de verplichting tot het instellen van een commissie van deskundigen. Het is aan de provincies overgelaten om te bepalen op welke wijze zij verzoeken als bedoeld in artikel 7.19,

eerste lid, van de wet behandelen.

In IPO-verband is uitgesproken dat het wenselijk is vast te houden aan één landelijke, onafhankelijk wege het beperkte aantal verzoeken op jaarbasis, de complexiteit van de schadevragen, de wenselijkheid van bundeling van

expertise voor het beoordelen van die schadevragen en voorts vanwege de voordelen van een landelijk toegepaste uniforme werkwijze bij de behandeling van verzoeken.

In verband hiermee zijn in dit hoofdstuk de bepalingen uit de Grondwaterwet omtrent de verplichting tot het instellen van een commissie van deskundigen en de werkwijze van die commissie overgenomen. Wel

is de procedure qua termijnen en terminologie op enkele punten in overeenstemming gebracht met de Algemene wet bestuursrecht.

Hierbij wordt nog opgemerkt dat artikel 7.19, eerste lid van de wet, ook van toepassing kan zijn op verzoeken die betrekking hebben op grondwater-onttrekkingen die zijn vergund door een waterschapsbestuur.

Dat betekent dat de bepalingen van dit hoofdstuk ook op die verzoeken van toepassing zijn.

Om die reden is in artikel 6.2, eerste lid, en in artikel 6.3, vijfde lid, van deze verordening bepaald dat in dat geval het desbetreffende waterschaps-bestuur wordt

geïnformeerd over de adviesaanvraag en dat het advies ook wordt toegezonden aan dat bestuur.

Het ligt in de rede dat de commissie van deskundigen ook wordt ingeschakeld bij een verzoek op grond van artikel 7.19 tweede lid, van de wet. In dat artikellid is bepaald dat gedeputeerde staten rechthebbenden ten

aanzien van een onroerende zaak een schadevergoeding toekennen in het geval er sprake is van meer dan één grondwateronttrekking en binnen redelijke termijn niet is vast te stellen door welke onttrekking de schade wordt veroorzaakt. Bij een dergelijk verzoek brengt de commissie van deskundigen haar advies uit aan gedeputeerde staten.

Hoofdstuk 7 Handhaving

Artikel 7.1 Toezichthouders

In dit artikel is geregeld wie bevoegd gezag is tot toezicht.

Hoofdstuk 8 Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 8.1 Intrekken verordeningen

De Verordening Waterbeheer Zuid-Holland en de Verordening waterkering West-Nederland, voor zover deze betrekking heeft op het gebied van het waterschap, kunnen worden ingetrokken, want deze verordeningen worden vervangen voor de nieuwe Waterverordening Zuid-Holland.

Artikel 8.2 Overgangsrecht

Dit artikel regelt het overgangsrecht voor besluiten, die zijn genomen op basis van de verordeningen die worden ingetrokken. Het gaat hier bijvoorbeeld om het Uitvoeringsbesluit regionale waterkeringen West-

Nederland. Met het tweede lid van dit artikel wordt geregeld dat procedures die zijn aangevangen voor de inwerkingtreding van de verordening onder het 'oude' rechtsregime worden afgehandeld.

Artikel 8.3 Citeertitel

In dit artikel wordt de titel van de verordening vastgelegd.

Artikel 8.4 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op het tijdstip waarop de wet van 29 januari 2008, houdende regels met betrekking tot het beheer en gebruik van watersystemen (Waterwet), in werking treedt. Met deze

bepaling wordt gewaarborgd dat de nieuwe Waterverordening Zuid-Holland gelijktijdig met de Waterwet in werking. Naar verwachting zal 22

december 2009 de Waterwet in werking treden.

Artikel 8.5 Aanbrengen doorlopende nummering: aanpassing aanhalingen

Door enkele wijzigingen van de verordening gedurende de besluitvormingsprocedure zijn de artikelen niet meer doorlopend genummerd. Op grond van dit artikel moeten gedeputeerde staten ervoor

zorgdragen dat de verordening voor plaatsing in het provinciaal blad een doorlopende nummering krijgt.

Door middel van de Invoeringswet Waterwet is een groot aantal wijzigingen aangebracht in de Waterwet. In verband daarmee zullen de artikelen van de

Waterwet hernummerd worden. Ook wat betreft het Waterbesluit en de Waterregeling zal er naar verwachting nog een hernummering van artikelen

plaatsvinden. Het is wenselijk dat de in deze verordening voorkomende aanhalingen van artikel van de Waterwet, het Waterbesluit en de Waterregeling met de nieuwe nummering in overeenstemming worden

gebracht. Dit artikel voorziet er tevens in dat gedeputeerde staten de desbetreffende aanhalingen aanpassen voor plaatsing van de verordening in het Provinciaal blad.

Toelichting behorende bij het wijzigingsbesluit Waterverordening Zuid-Holland, Prov. Blad 2014, 1607

Wijziging vanwege Bochtafsnijding Delftse Schie

De provincie Zuid-Holland is in een vergevorderd stadium van het project bochtafsnijding Delftse Schie in de gemeente Rotterdam en de gemeente Schiedam. In dit project wordt een nieuw stuk vaarweg aangelegd ten einde twee haakse bochten uit de vaarweg te halen. Onderdeel van de te doorlopen procedures is het aanpassen van de kaart “Regionale waterkeringen en veiligheidsnormering Hoogheemraadschap

van Delfland” in bijlage 1 van de Waterverordening Zuid-Holland. Hiervoor is bij de provincie een verzoek ingediend door het Hoogheemraadschap van Delfland (afgekort: Delfland).

De veiligheidsklasse van een regionale waterkering wordt bepaald door de economische schade die optreedt in de polder bij het falen van de waterkering (IPO-methodiek). Bij het vaststellen van de veiligheidsklasse

voor de regionale waterkeringen wordt binnen het beheergebied van Delfland sinds invoering van de IPO-methodiek minimaal veiligheidsklasse III (normfrequentie 1/100 jaar) en maximaal veiligheidsklasse

V (normfrequentie 1/1000 jaar) aangehouden.

De huidige regionale waterkering langs de Oost-Abtspolder is ingedeeld in veiligheidsklasse IV (normfrequentie 1/300 jaar). Door de aanleg van de bochtafsnijding wordt er een nieuwe polder gecreëerd aan de oostzijde van de

nieuwe vaarweg (en westzijde van de oude waterweg). Gezien de hoofdfunctie/het grondgebruik van deze nieuwe polder, namelijk agrarisch natuurbeheer, wordt voor de kaden rondom deze nieuwe polder veiligheidsklasse III voorgesteld.

Aan de westelijke zijde van de nieuwe vaarweg komt eveneens een nieuwe regionale waterkering. Delfland stelt voor het huidige veiligheidsniveau van de Oost-Abtspolder, waarin onder andere een bedrijventerrein is gelegen, te handhaven en verzoekt de provincie voor deze nieuwe regionale waterkering veiligheidsklasse IV vast te stellen.

Met het hiervoor beschreven voorstel van Delfland kan worden ingestemd en de kaart "Regionale waterkeringen en veiligheidsnormering Hoogheemraadschap van Delfland" in bijlage 1 van de Waterverordening

Zuid-Holland is conform het verzoek aangepast.

Overige wijzigingen

Gelijkertijd met de wijziging vanwege de hiervoor beschreven bocht-afsnijding is van de gelegenheid gebruik gemaakt om voornoemde kaart bij de Waterverordening Zuid-Holland ook op een aantal andere punten te wijzigen. Ten behoeve van deze aanvullende wijzigingen is de door Delfland in het voorjaar van 2013 vastgestelde nieuwe Legger Regionale waterkeringen ook in ogenschouw genomen.

Dit leidt tot de volgende (administratieve) wijzigingen:

- De kering langs de waterberging Hoekpolder: Deze kering, die behalve in de Legger ook al planologisch is vastgelegd, wordt aangewezen en hieraan wordt klasse III toegekend conform de veiligheidsklasse die voor deze polder is berekend. Voor de kering tussen de waterberging en de boezem

is in de Waterverordening uit 2009 abusievelijk niet de juiste veiligheidsklasse opgenomen. Deze moet eveneens klasse III zijn en is hierbij ook aangepast.

- Een deel van de Boschpolder is opgehoogd (en daarmee op boezempeil gebracht) voor de aanleg van een bedrijventerrein, waardoor een deel van de waterkeringen is komen te vervallen dan wel qua ligging is veranderd. De provincie neemt deze wijzigingen over van de Leggerkaart. De veiligheidsnorm voor deze polder blijft klasse III.

- De waterkering langs de Spaanse polder is op papier verlegd. In de praktijk lag de kering echter al dicht langs het water. Ligging is volgens de recent vastgestelde legger overgenomen op de kaart bij de Waterverordening Zuid-Holland.
- De tracés van de waterkeringen zijn (indien noodzakelijk) exacter weergegeven.

Inspraak

Het ontwerpbesluit tot wijziging van de Waterverordening Zuid-Holland heeft van 17 februari 2014 tot en met 31 maart 2014 ter inzage gelegen. In deze periode is één zienswijze ingediend. Deze zienswijze heeft voor wat betreft één onderdeel geleid tot een wijziging van het ontwerpbesluit, nl. het toevoegen van een overgangsbepaling aan artikel II van het ontwerpbesluit tot wijziging. Hierdoor behoudt het achterland van de bestaande waterkering aan de westkant van de Schie, ter hoogte van de beoogde bochtafsnijding Delftse Schie, zijn huidige beschermingsniveau tot een nader door GS te bepalen moment (samenhangende met de doorgraving van de bestaande regionale waterkering ten behoeve van het doorvaarmaar maken van de bochtafsnijding Delftse Schie).

Toelichting behorende bij het wijzigingsbesluit Waterverordening Zuid-Holland, Prov. Blad 2015, 1005

A

In het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW) van 2003 zijn afspraken gemaakt om de kans op wateroverlast vanuit het oppervlaktewatersysteem aan te pakken op basis van generieke normen voor verschillende vormen van landgebruik. Deze normen bestaan uit een statistisch bepaalde kans dat wateroverlast vanuit het oppervlaktewatersysteem optreedt. De normen zijn gerelateerd aan de economischewaarde van landgebruik en de te verwachten schade bij overstroming.

In artikel 2.3 van de Waterverordening Zuid-Holland zijn de generieke normen uit het NBW overgenomen. Deze normen bakenen de zorgplicht af die de waterbeheerder heeft op het vlak van het voorkomen danwel beperken van ontoelaatbare wateroverlast door inundatie vanuit oppervlaktewater ten gevolge van neerslag.

De normen in de verordening zijn voor de waterschappen het vertrekpunt bij de voorbereiding van waterhuishoudkundige en ruimtelijke maatregelen gericht op het op orde brengen van de regionale watersystemen. Voor een doelmatige en gedragen aanpak doorlopen de waterschappen zogenaamde gebiedsprocessen. Bij de inwerkingtreding van de verordening in december 2009 was het de verwachting dat de waterschappen in staat zouden zijn om tegen redelijke kosten de bij de normen uit de verordening behorende bergings- en afvoercapaciteit te realiseren. Deze aanname is juist gebleken voor het overgrote deel van het grondgebied. De afgelopen jaren is veel geïnvesteerd in de optimalisatie van het boezemsysteem, kreekherstel, de aanleg van waterberging en het vergoten van gemalen. Op dit moment voldoet ongeveer 95 % van het grondgebied aan de in artikel 2.3 opgenomen normen.

Om de overige 5 % van het grondgebied op orde te krijgen zijn vaak ingrijpende en/of kostbare maatregelen nodig in een veel groter watersysteemgebied. In een aantal gebieden staan de hoge kosten van de maatregelen niet in verhouding tot de (mogelijke) schade die daarmee wordt voorkomen. Voor deze gebieden is behoefte aan een doelmatigheids-slag. Op grond van een transparante analyse van de kosteneffectiviteit van de te treffen maatregelen in relatie tot de legitimiteit van de publieke investeringen kan een gebied specifieke norm worden bepaald. Zo ontstaat gebiedsgericht maatwerk. Het uitgangspunt verschuift van normgericht naar doelgericht. Deze gebiedsgerichte benadering is vastgelegd in de Wateragenda Zuid-Holland (vastgesteld door PS 27 juni 2012, nr 6495) en recent ook in de provinciale Visie Ruimte en Mobiliteit (vastgesteld door PS 9 juli 2014, nr 6721) bevestigd. De wijzigingen met betrekking tot de normen waterkwantiteit zijn de uitwerking van dit beleid.

Gebiedsnormen

De gebiedsnorm gezien als maatwerkoplossing in uitzonderlijke situaties. De provincie ambiert daarbij een grotere inzet op het creatief omgaan met wateroverlast zoals alternatieve vormen van water vasthouden en bergen, waarmee ook andere ruimtelijke functies worden gefaciliteerd.

Het streven is uiteraard zoveel mogelijk met de generieke beschermings-niveaus te werken. Voor slechts een beperkt aantal zeer specifieke situaties zullen in de toekomst gebiedsgerichte beschermingsniveaus worden vastgesteld. Het gaat om enkele stedelijke gebieden, (glas)tuingebieden en een enkel veenweidegebied. Op dit moment zijn de gebiedsprocessen voor deze gebieden nog niet afgerond. Met de

waterschappen is afgesproken dat na afronding van deze gebiedsprocessen een voorstel voor aanpassing van de verordening met betrekking tot de gebiedsnormen aan provinciale staten kan worden aangeboden.

De verwachting is dat de eerste gebiedsnormen in 2017 aan Provinciale Staten kunnen worden aangeboden. Er wordt dan een aparte kaart bij de verordening opgenomen met daarop de gebieden waarvoor specifieke gebiedsnormen gaan gelden.

Wijziging van de norm voor grasland buiten de bebouwde kom en het maaiveldcriterium

Voor gebieden buiten de bebouwde kom met de gebruiksfunctie grasland is in artikel 2.3 tweede lid onder d de generieke norm opgenomen van een gemiddelde overstromingskans van 1/10 jaar. In een aantal graslandgebieden (veenweidegebieden) kan deze norm alleen worden bereikt door ondoelmatige maatregelen tegen kosten die maatschappelijk gezien niet verantwoord zijn. Onderzocht is op welke wijze het meest doelmatig met wateroverlast binnen deze graslandgebieden kan worden omgegaan. Hierbij zijn verschillende belangen afgewogen. Gekeken is naar de uitgangspunten waarop de normering is gebaseerd, te weten de economische waarde van landgebruik en de te verwachten schade bij overstroming. Daarnaast hebben ook de maatschappelijke kosten en conflicten met andere provinciale beleidsdoelen zoals “remmen maaiveldaling” een rol gespeeld. Dit resulteert in een aanpassing van de norm voor grasland voor het gebied buiten de bebouwde kom.

De eerste aanpassing betreft het nieuwe artikel 2.3 tweede lid onder d, waarin de norm grasland alleen gedurende het groeiseizoen van 1 maart tot 1 oktober van toepassing is. Het treffen van maatregelen om te kunnen voldoen aan de graslandnorm buiten het groeiseizoen is niet doelmatig. De schade door inundaties ligt namelijk een factor tien lager dan de kosten van de fysieke maatregelen om aan de norm uit de verordening te voldoen.

De tweede aanpassing betreft een verhoging van het maaiveldcriterium voor grasland. Bij de beantwoording van de vraag of een norm voor een bepaald gebied wordt gerealiseerd wordt het gehele gebied getoetst. Het maaiveldcriterium maakt het mogelijk dat inundatie van een bepaald (klein) percentage van het oppervlakte buiten beschouwing kan blijven. Het maaiveldcriterium voor grasland is hierbij verhoogd van 5 % naar 10 %. Reden daarvoor is dat het in algemene zin niet

kosteneffectief is om maatregelen te treffen voor de lagere delen van het grasland, zoals langs sloten, indien het overige gebied aan de norm voldoet.

In de Waterverordening Zuid-Holland uit 2009 staan de percentages van het peilgebied wat buiten beschouwing kan worden gelaten (maaiveldcriterium) in de toelichting beschreven. Juridisch is het zuiverder om het maaiveldcriterium in de verordening tekst op te nemen. Daarom is in artikel 2.3 een nieuw zesde lid opgenomen.

Met de aangepaste norm voor grasland wordt het huidige niveau van de graslandgebieden gehandhaafd. Er treedt dus geen verslechtering op. Dit sluit ook goed aan bij de perceptie van betrokkenen in het gebied, die de bestaande situatie vaak als niet problematisch ervaren. De bereidheid om bijvoorbeeld substantiële arealen land beschikbaar te stellen om deze om te zetten in (open) waterberging om daarmee wateroverlast te beperken is in deze gebieden ook zeer beperkt.

Door de wijziging van de norm voor grasland voldoen de meeste veenweidegebieden aan de generiekenormen in artikel 2.3. Voor slechts een enkel gebied zullen in de toekomst nog specifieke gebiedsnormen moeten worden vastgesteld zoals hierboven beschreven.

Uitvoeringsbesluiten: tijdstip op orde

Het hanteren van een termijn waarop het watersysteem op orde moet zijn is onlosmakelijk verbonden aan het stellen van normen. Het oorspronkelijke doel van het NBW is dat de regionale watersystemen in 2015 op orde zijn. Er zijn echter enkele uitzonderingssituaties benoemd waarin het watersysteem uiterlijk in 2027 op orde moet zijn.

Er is aanleiding om gebruik te maken van de mogelijkheid uit het NBW en in een deel van het gebied de aanpak van de wateroverlast te faseren. Redenen zijn:

- de opgedane ervaring met de gebiedsprocessen om tot een doelmatig maatregelen pakket te komen en de realisatie daarvan kost meer tijd dan verwacht;
- de stilgevallen of veranderende ruimtelijke ontwikkelingen (bijvoorbeeld EHS);

-om geen ondoelmatige maatregelen te nemen en tariefontwikkeling van de waterschappen tematigen (afgesproken in het NBW).

In het nieuwe zevende lid wordt het tijdstip waarop het watersysteem op orde moet zijn vastgelegd op 31 december 2027. De waterschappen nemen de meerjarenprogrammering van de aanpak van de wateroverlast op in het beheerplan 2016-2021 en het beheerplan 2021-2027 met bij ieder beheerplan een tussentijdse mid term review. Het gaat om een meerjarenprogrammering waarbij ook ruimte wordt gelaten voor bijstelling om bijvoorbeeld synergie te kunnen realiseren. De meest actuele programmering laat per waterschap zien welke gebieden nu al aan de normen voldoen en de prognose voor de periode tot en met 2027. De voortgang en verantwoording maken onderdeel uit van de jaarlijkse voortgangsrapportages en voortgangsgesprekken. Daarbij zal als uitgangspunt worden gehanteerd dat de te treffen maatregelen zo snel mogelijk worden uitgevoerd, maar dat het beheersgebied in ieder geval eind 2027 volledig op orde is.

Aan de hand van deze jaarlijkse voortgangsrapportages en de tussentijdse mid term review wordt provinciale staten iedere drie jaar geïnformeerd over de programmering en de voortgang van de aanpak van de opgave op het gebied van wateroverlast in Zuid-Holland.

Schrappen van de leidraad

De verplichting in het zesde lid van artikel 2.3 van de verordening dat Gedeputeerde Staten een leidraad vaststellen voor de door het dagelijks bestuur te verrichten beoordeling van de bergings- en afvoercapaciteit van de regionale wateren is geschrapt. De Stichting toegepast onderzoek waterbeheer (STOWA) heeft een standaard werkwijze ontwikkeld voor de beoordeling van de bergings- en afvoercapaciteit van de regionale wateren (Stowa richtlijn: Standaard werkwijze voor de toetsing van watersystemen aan de normen voor regionale wateroverlast, nr 2011- 31, dd 30 november 2011). Alle waterschappen werken met deze landelijk ontwikkelde standaard werkwijze van de STOWA. Deze werkwijze biedt voldoende transparantie en kwaliteitsborging. Een leidraad opgesteld door gedeputeerde staten is daarmee overbodig geworden.

B

Het aanwijzen of intrekken van zwemwaterlocaties in regionale wateren vergt een aanpassing van het regionaal waterplan. In artikel 4.12 derde lid van het Waterbesluit is een tussentijdse wijziging van het regionaal waterplan voor zover het de zwemwaterfunctie betreft bij gedeputeerde staten neergelegd. De voorbereiding van een tussentijdse wijziging is thans niet expliciet vastgelegd. Daarom wordt een vijfde lid aan artikel 3.2 toegevoegd waarin is voorgeschreven dat afdeling 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing is bij een tussentijdse wijziging. Het vooroverleg met waterschappen, Rijkswaterstaat, gemeenten, minister en de aangrenzende provincies is voor de wijziging van een regionaal waterplan voor de functie zwemwater overbodig. Hierbij is overwogen dat op grond van de Wethygiëne en veiligheid badinrichtingen en zwemgelegenheden het al verplicht is om voor de aanwijzing van de zwemwaterlocaties overleg te voeren met het bevoegde gezag (het waterschap voor het regionaalwater en Rijkswaterstaat voor het rijkswater).

C

In onderdeel e van het eerste lid van artikel 3.4 is opgenomen dat het waterschap in het beheerplan de resultaten van het onderzoek naar het gewenste grond- en oppervlaktewaterregiem (GGOR) opneemt. Het GGOR is een instrument voor het waterschap om de waterpeilen en de ruimtelijke grondgebruik-functies op elkaar af te stemmen. Het GGOR is een methodiek die door de waterschappen wordt gebruikt bij de voorbereiding van de peilbesluiten. Deze methodiek past niet goed in een beheerplan. Daarom kan onderdeel e worden geschrapt.

D

Bij een wijziging van de Waterwet (Stb. 2014, 21) is de goedkeuring door gedeputeerde staten van het beheerplan komen te vervallen. In verband hiermee is artikel 3.6 tekstueel aangepast. Gehandhaafd blijft de bepaling in het eerste lid dat het beheerplan wordt toegezonden aan gedeputeerde staten. In het tweede lid zijn de woorden 'na de goedkeuring' gewijzigd in 'na de vaststelling' en is de aanduiding van de desbetreffende minister geactualiseerd.

E

De legger beschrijft de eisen naar ligging, vorm, afmeting en constructie waaraan waterstaatswerken op grond van waterstaatkundige eisen moeten voldoen

(normatieve toestand) en heeft als zodanig geen rechtsgevolg. De legger volgt in beginsel de waterstaatkundige besluitvorming en wettelijk eisen.

Bij wet van 18 december 2013 (Stb 2014/21) is de mogelijkheid om beroep in te stellen tegen het vaststellen of wijzigen van een legger ingeperkt. Hiertoe is bijlage 2 van de Algemene wet bestuursrecht aangepast die op 1 juli 2014 in werking is getreden. Tegen de vaststelling van een legger staat alleen beroep open, voor zover de legger niet wordt voorafgegaan door een besluit, omdat hierbij rechten van derden in het geding kunnen zijn (bijvoorbeeld gebruiksbeperkingen). Tegen de exacte vaststelling van ligging en omvang van een bergingsgebied blijft beroep mogelijk, evenals tegen de vastlegging van de ligging van een beschermingszone, bijvoorbeeld langs een waterkering of watergang, waarin voorschriften en beperkingen kunnen gelden ter bescherming van het waterstaatswerk.

De voorbereidingsprocedure voor het vaststellen of wijziging van de legger is dienovereenkomstig aangepast. Heeft de vaststelling of wijziging van de legger betrekking heeft op de ligging van een bergingsgebied of de ligging van een beschermingszone dan is de openbare voorbereidings-procedurevoorgeschreven. Bij de overige leggerwijzigingen worden geen specifieke voorbereidings-eisen meer gesteld. Afhankelijk van de mate van ingrijpendheid van de leggerwijziging is het ter beoordeling van het waterschap om te beoordelen op welke wijze de voorbereiding van het besluit wordt vormgegeven. Daar waar dit meerwaarde heeft kan er voor gekozen worden om de openbare voorbereidingsprocedure te volgen. Bij beperkte leggerwijzigingen kan gekozen worden voor een eenvoudige voorbereiding, bijvoorbeeld door toezending van het besluit aan belanghebbenden.

F en G

De verplichting in artikel 4.5 dat peilbesluiten tenminste eenmaal in de tien jaar moeten worden herzien vervalt. De bevoegdheid voor Gedeputeerde Staten om van deze verplichting vrijstelling te verlenen vervalt eveneens. In artikel 4.2 is een nieuw lid ingevoegd waarin wordt voorgeschreven dat het waterschap moet zorgen voor een ‘actueel’ peilbesluit.

In het peilbesluit worden op een voor de beheerder bindende wijze waterstanden opgenomen of bandbreedten waarbinnen de waterstanden onder reguliere omstandigheden kunnen variëren. De waterbeheerder is verantwoordelijk voor een voor alle functies en belangen zo optimaal mogelijk peilbeheer. Aan de hand van een integrale en transparante afweging tussen de functies en alle bij de

waterhuishouding betrokken belangen wordt de optimale waterstand door de waterbeheerder vastgelegd in het peilbesluit.

Bij veranderende omstandigheden, waardoor gewijzigde eisen aan het waterbeheer worden gesteld, beoordeelt de beheerder of er aanleiding is om het peilbesluit te herzien. Herziening van het peilbesluit is dus niet meer gebonden aan de termijn van tien jaar, maar aan de actualiteit. Is het peilbesluit niet meer actueel dan dient het peilbesluit te worden herzien. Dit kan dus zowel korter dan langer zijn dan tien jaar.

Redenen voor herziening van het peilbesluit kunnen zijn:

- een structurele wijziging in de grondgebruiksfunctie of een functiewijziging in een gemeentelijk bestemmingsplan of provinciale structuurvisie;
- autonome verandering van maaiveldhoogte in met name dalende gevoelige veenbodem;
- een verandering in de belangenafweging, mede op verzoek van ingelanden;
- veranderingen in het (technisch) beheer met gevolgen voor het watersysteem.

De provincie wil conform de Wateragenda Zuid-Holland (vastgesteld door PS 27 juni 2012, nr 6495) en de Visie Ruimte en Mobiliteit (vastgesteld door PS 6 juli 2014, nr 6721) vooral op doelen sturen (het“wat”) en minder op werkwijzen (het “hoe”). Volgens deze sturingsfilosofie is het aan het waterschap om te zorgen voor een ‘actueel’ peilbesluit. De beheerder toetst periodiek (ambtelijk) of het peilbesluit nog actueel is. De provincie ziet toe op de actualiteit van de peilbesluiten via de jaarlijkse voortgangs-rapportages en voortgangsgesprekken.

Over de provinciale rol en betrokkenheid bij peilbesluiten zijn in het kader van de Wateragenda Zuid-Holland nadere procesafspraken gemaakt. Dit betreft situaties waarin waterschap en provincie elkaar nodig hebben en onderwerpen waarin ook de provincie een keuze moet maken vanuit haar eigen provinciale belangen. Dit speelt vooral bij veenbodemdaling, natuur en archeologie.

H en I

In artikel 5.2 is een definitiebepaling opgenomen voor grondwater-onttrekkingen en infiltraties. Volgens deze definitiebepaling worden meerdere onttrekkingen of

infiltraties die een samenhangend geheel vormen als één onttrekking gezien. Daarmee vallen deze onttrekkingen onder de vergunningsplicht en kunnen ze niet met een melding worden afgedaan. In het tweede lid van artikel 5.5 is de instructiebepaling opgenomen dat de waterschappen de definitiebepaling uit artikel 5.2 opnemen in de Keur.

Alle onttrekkingen en infiltraties waarvoor de provincie bevoegd gezag is, vallen onder de vergunningsplicht. Daarom is voor deze onttrekkingen en infiltraties de definitiebepaling niet nodig. Voor de onttrekkingen en infiltraties waarvoor het waterschap bevoegd gezag is, is het aan het waterschap om het eenen ander goed vast te leggen in de Keur. Het bepalen van het “hoe” past niet bij de huidige sturingsfilosofie van de provincie. Daarom wordt de instructiebepaling geschrapt uit de verordening.

J

In de artikelen 6.1, 6.2 en 6.3 zijn procedureregels opgenomen voor verzoeken tot onderzoek naar schade die is veroorzaakt door een onttrekking van grondwater of infiltratie krachtens een watervergunning. In 2010 hebben alle provincies gezamenlijk één commissie ingesteld, “de adviescommissie schade grondwater”. In het instellingsbesluit van deze commissie zijn procedureregels opgenomen voor de schadeverzoeken. Hierdoor zijn de procedureregels in de Waterverordening Zuid-Holland overbodig en kan hoofdstuk 6 vervallen.

K

Artikel 8.5 voorzag er in dat gedeputeerde staten voor plaatsing in het provinciaal blad een doorlopende nummering konden aanbrenge. Inmiddels is de verordening in het provinciaal blad (2009, nummer 79) gepubliceerd. Artikel 8.5 is hiermee achterhaald en kan vervallen.

Dit wijzigingsbesluit heeft betrekking op de aanpassing van de kaarten met de regionale waterkeringen voor het Hoogheemraadschap van Delfland en het Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard.

In dit besluit worden vier droge dijken met een compartimenterende functie, toegevoegd aan de kaart met de regionale keringen.

Op de kaart met regionale waterkeringen voor het Hoogheemraadschap Van Delfland worden twee waterkeringen toegevoegd.

- De compartimenterende waterkering in Schiedam-centrum;
- De compartimenterende waterkering in Rotterdam-Delfshaven.

Op de kaart met regionale waterkeringen voor het Hoogheemraadschap Van Schieland en de Krimpenerwaard worden twee waterkeringen toegevoegd.

Alinea

- De compartimenterende waterkering in Rotterdam centrum en Kralingen;
- De compartimenterende waterkering in Capelle-West en 's- Gravenland.

Wettelijk kader en taakstelling provincie

Op grond van artikel 2.4 van de Waterwet zijn Provinciale Staten bevoegd om bij provinciale verordening regionale waterkeringen (niet-primaire keringen) aan te wijzen en van een veiligheidsnorm te voorzien. In artikel 2.2 van de Waterverordening Zuid-Holland is hierin voorzien.

Provinciale Staten hebben in het provinciaal Waterplan Zuid-Holland 2010-2015 aangegeven dat moet worden onderzocht of compartimenterings-keringen (droge dijken) moeten worden opgenomen in de Waterverordening Zuid-Holland.

Om aan deze taakstelling te voldoen is in een technische studie nut en noodzaak van het opnemen van deze waterkeringen in de Waterverordening Zuid-Holland onderzocht.

In een waterstaatkundige analyse is een afweging gemaakt tussen de kosten van het instandhouden van een kering en de baten (het aantal slachtoffers, getroffen en de economische schade bij een overstroming). Hiervoor zijn overstromingsrisicomodellen gebruikt. Het onderzoek was onderdeel van de ontwikkeling van een nieuwe normeringssystematiek voor de primaire keringen in het Deltaprogramma Waterveiligheid.

Conclusies onderzoek

In de technische studie zijn droge dijken met een compartimenterende functie onderzocht.

De hierboven genoemde vier waterkeringen leveren een belangrijke bijdrage aan het beperken van de gevolgschade en hersteltijd bij een doorbraak van de primaire kering. Wanneer de primaire kering bezwijkt zorgt de compartimenterende kering er voor dat het overstroomde gebied in omvang beperkt blijft. Hierdoor blijven het aantal getroffen inwoners en de potentiële schade beperkt. Als onderdeel van de ruimtelijke inrichting van Zuid-Holland is het nuttig om deze keringen op te nemen in de Water-verordening Zuid-Holland.

Uit het onderzoek blijkt dat delen van de Maasdijk (gelegen in de gemeenten Westland, Maassluis en Vlaardingen) en de waterkering Rotterdam-Den Esch (gelegen in Rotterdam en Capelle) geen significante invloed hebben op de waterveiligheid. De kosten die nodig zijn om de keringen in stand te houden wegen niet op tegen de baten. Het is daarom niet doelmatig om deze keringen op te nemen in de Waterverordening Zuid-Holland.

Veiligheidsnorm

De veiligheidsnormen die in de Waterverordening Zuid-Holland zijn opgenomen zijn gebaseerd op de economische schade die optreedt bij een overstroming. Voor de nieuw op te nemen waterkeringen wordt hiervan afgeweken. Voor deze waterkeringen wordt vastgelegd dat het (theoretisch) profiel zoals dit in de legger van de waterschappen is opgenomen moet worden gehandhaafd. Voor deze waterkeringen wordt dus geen getalsmatige norm opgenomen maar een

behoudsnorm. Het huidig beheer en onderhoud dient te worden voortgezet waarbij het profiel van de keringen niet mag worden aangetast. Voor de aanwonenden aan de keringen zal het afwegingskader voor de waterschapsvergunningen niet veranderen.

De belangrijkste overweging is hierbij dat in het kader van het Deltaprogramma nieuwe richtlijnen voor de toetsing worden ontwikkeld. Naar verwachting zijn deze richtlijnen medio 2020 beschikbaar. Zodra deze nieuwe richtlijnen beschikbaar zijn, wordt in overleg met het waterschap, bekeken of in plaats van het leggerprofiel een normgetal wordt aangehouden.

Toelichting behorende bij het wijzigingsbesluit Waterverordening Zuid-Holland, Prov. Blad 2016, 6042 en 6122

Dit wijzigingsbesluit heeft betrekking op de aanpassing van de kaarten met de regionale waterkeringen voor het waterschap Hollandse Delta.

Door middel van dit besluit worden stelsels van droge dijken met een compartimenterende functie, toegevoegd aan de kaart met de regionale waterkeringen. Daar waar de compartimenterende functie samenvalt met de functie van boezemwaterkering is dit met een bijzonder lijnkarakter aangegeven.

Een overzicht van de keringen die worden toegevoegd zijn weergegeven op de bij dit wijzigingsbesluit behorende kaarten.

Wettelijk kader en taakstelling provincie

Op grond van artikel 2.4 van de Waterwet zijn Provinciale Staten bevoegd om bij provinciale verordening regionale waterkeringen (niet-primaire keringen) aan te wijzen en van een veiligheidsnorm te voorzien.

In artikel 2.2 van de Waterverordening Zuid-Holland is hierin voorzien.

Provinciale Staten hebben in het provinciaal Waterplan Zuid-Holland 2010-2015 aangegeven dat moet worden onderzocht of compartimenterings-keringen (droge dijken) moeten worden opgenomen in de Waterverordening Zuid-Holland. In het Regionaal Waterplan Zuid-Holland 2016-2021 is bepaald dat de doelstelling uit het oude waterplan van kracht blijft gedurende de nieuwe planperiode (vastgesteld door PS op 29 juni 2016..

Om aan deze taakstelling te voldoen is in een technische studie nut en noodzaak van het in de Waterverordening Zuid-Holland opnemen van deze waterkeringen onderzocht.

In een waterstaatkundige analyse is een afweging gemaakt tussen de kosten van het instandhouden van een kering en de baten (het aantal slachtoffers, getroffen en de economische schade bij een overstroming). Hiervoor zijn overstromingsrisico modellen gebruikt.

Het onderzoek was onderdeel van de ontwikkeling van een nieuwe normeringssystematiek voor de primaire keringen in het Deltaprogramma Waterveiligheid¹

¹ De nieuwe normeringssystematiek gaat uit van een basisveiligheidsniveau voor gebieden, dat wordt vertaald in veiligheidsnormen voor delen van dijkringen. Iedereen die achter een dijk of duin woont krijgt minimaal een basisveiligheid tegen overstromingen. De nieuwe normen voor de primaire keringen zullen met ingang van 1 januari 2017 in de Waterwet zijn verankerd

Standpunt waterschap

Het waterschap Hollandse Delta is nauw betrokken geweest bij de keuze en bouw van het onderzoek instrumentarium en bij de keuze van de vele modelsonnen. Ook bij het trekken van conclusies uit de onderzoeksresultaten heeft het waterschap een belangrijke rol gespeeld.

Het waterschap stemt in met dit wijzigingsbesluit.

Resultaat consultatie gemeenten en veiligheidsrisico's

De gemeenten en veiligheidsregio's zijn geïnformeerd over dit wijzigingsbesluit.

Conclusies onderzoek

Uit het onderzoek blijkt dat de compartimenterende keringen die op de kaarten worden toegevoegd een belangrijke bijdrage leveren aan het beperken van de gevolgschade en hersteltijd bij een doorbraak van de primaire kering. Wanneer de primaire kering bezwijkt zorgt de compartimenterende kering ervoor dat het overstroomde gebied in omvang beperkt blijft. Hierdoor blijven het aantal getroffen inwoners en de potentiële schade beperkt. Als onderdeel van de ruimtelijke inrichting van Zuid-Holland is het nuttig om deze keringen op te nemen in de Waterverordening Zuid-Holland.

Voor dijkkring 22 is het voorstel om de keringen voorlopig op te nemen in de waterverordening. Als uit het Meerjarenprogramma Infrastructuur, Ruimten en Transport (MIRT) Dordrecht blijkt dat een deel van deze keringen uiteindelijk de status van regionale kering niet hoeft te behouden zal dit nader worden bekeken. .

Veiligheidsnorm

De veiligheidsnormen die in de Waterverordening Zuid-Holland zijn opgenomen zijn gebaseerd op de economische schade die optreedt bij een overstroming. Voor de nieuw op te nemen waterkeringen wordt hiervan afgeweken. Voor deze waterkeringen wordt vastgelegd dat het (theoretisch) profiel zoals dit in de legger van de waterschappen is opgenomen moet worden gehandhaafd. Voor deze waterkeringen wordt dus geen getalsmatige norm opgenomen maar een

behoudsnorm. Het huidig beheer en onderhoud dient te worden voortgezet waarbij het profiel van de keringen niet mag worden aangetast. Voor de aanwonenden aan de keringen zal het afwegingskader voor de waterschap vergunningen niet veranderen.

De belangrijkste overweging is hierbij dat in het kader van het Deltaprogramma nieuwe richtlijnen voor de toetsing worden ontwikkeld. Naar verwachting zijn deze richtlijnen medio 2020 beschikbaar. Zodra deze nieuwe richtlijnen beschikbaar zijn zal in overleg met het waterschap worden bezien of in plaats van het leggerprofiel een normgetal wordt aangehouden.

Den Haag, 4 oktober 2016

Gedeputeerde Staten van Zuid-holland,

secretaris,

drs.J.H. de Baas

voorzitter,

drs. J. Smit

Waterverordening Zuid-Holland (Waterverordening Zuid-Holland)

Geldend van 27-02-2015 t/m 15-07-2016

Besluit van Provinciale Staten van 14 oktober 2009 tot vaststelling van de Waterverordening Zuid-Holland (voordracht 6099, Prov. Blad 2009, nr. 79), gewijzigd bij besluit van 25 juni 2014 (Prov. Blad 2014, nr. 1607) en bij besluit van 28 januari 2015 (Prov. Blad 2015, 1005)

Hoofdstuk 1 Begripsbepalingen, toepassing en toedeling beheer

Artikel 1.1 Begripsbepalingen

In deze verordening wordt verstaan onder: algemeen bestuur algemeen bestuur van het waterschap;

bebouwde kom gebied van een gemeente zoals bedoeld bij of krachtens artikel 20a van de Wegenverkeerswet 1994;

beheerplan plan als bedoeld in artikel 4.6 van de wet;

dagelijks bestuur dagelijks bestuur van het waterschap;

gedeputeerde staten Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland;

hoofdinfrastructuur hoofdweg of landelijke spoorweg, met bijbehorende voorzieningen, zoals bedoeld in artikel 1 van de Tracéwet, alsmede de overige spoorwegen;

milieubeschermingsgebied voor grondwater gebied waarvoor in de provinciale milieuverordening Zuid-Holland regels zijn gesteld ter bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning;

peilbesluit besluit als bedoeld in artikel 5.2 van de wet;

projectplan plan als bedoeld in artikel 5.5 van de wet;

profiel van vrije ruimte ruimte ter weerszijden van en boven een primaire of regionale waterkering die naar het oordeel van de beheerder benodigd is ten behoeve van een toekomstige versterking van de waterkering;

regionale waterkering waterkering, niet zijnde een primaire waterkering als bedoeld in de wet, die beveiliging biedt tegen overstroming en als zodanig is aangegeven op de als bijlage 1 bij deze verordening behorende kaarten;

regionaal waterplan plan als bedoeld in artikel 4.4 van de wet;

reglement Reglement van bestuur voor het hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard, Reglement van bestuur voor het hoogheemraadschap van Delfland en Reglement van bestuur voor het waterschap Hollandse Delta;

ruimtelijk plan bestemmingsplan, provinciaal of rijksinpassingsplan, zoals bedoeld in de artikelen 3.1, 3.26 en 3.28 van de Wet ruimtelijke ordening;

waterschap Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard, Hoogheemraadschap van Delfland en Waterschap Hollandse Delta, ieder voor zover hun bevoegdheid strekt;

wet Waterwet.

Artikel 1.2 Toepassing

De titels 2.2, 2.3, 2.4 en 3.2, alsmede hoofdstuk 4 en titel 5.2 van deze verordening zijn van toepassing in het gebied van het waterschap, bedoeld in artikel 2, eerste lid, van het reglement.

Artikel 1.3 Toedeling watersysteembeheer

Het waterschap is belast met het beheer van het watersysteem dat behoort tot de taak van het waterschap, zoals omschreven in artikel 3 van het reglement voor het betreffende waterschap.

Hoofdstuk 2 Normen en veiligheid

Titel 2.1 Provinciaal overlegorgaan voor de kust

Artikel 2.1 Provinciaal overlegorgaan voor de kust

1. Gedeputeerde staten stellen een provinciaal overlegorgaan voor de kust in dat hen adviseert over de veiligheid van de kust en het waterbeheer in het kustfundament. Deze adviezen kunnen onder meer zien op voorstellen van rijksweg als bedoeld in artikel 2.7 van de wet om landinwaartse verplaatsing van de kustlijn te voorkomen of tegen te gaan.
2. Het overlegorgaan wordt samengesteld uit vertegenwoordigers van provincie, waterbeheerders, Rijk, kustgemeenten, relevante terreinbeheerders en belangenorganisaties.
3. De vergaderingen van het overlegorgaan zijn niet openbaar, tenzij het overlegorgaan anders beslist.
4. Het overlegorgaan stelt een reglement op waarin zij haar werkwijze nader regelt.

Titel 2.2 Regionale waterkeringen

Artikel 2.2 Veiligheidsnorm

1. Op de als bijlage 1 bij deze verordening behorende kaarten is voor de betreffende regionale waterkering of voor elk deel daarvan een veiligheidsnorm aangegeven als de gemiddelde overschrijdingskans per jaar.
2. Gedeputeerde staten stellen een technische leidraad vast voor het ontwerp van regionale waterkeringen. Deze strekt tot aanbeveling voor het waterschap.
3. Gedeputeerde staten stellen voorschriften vast voor de door het dagelijks bestuur te verrichten beoordeling van het waterkerend vermogen van de regionale waterkeringen.
4. Gedeputeerde staten stellen, na overleg met het dagelijks bestuur, het tijdstip vast waarop de verschillende regionale waterkeringen voor de eerste keer moeten voldoen aan de veiligheidsnorm, bedoeld in het eerste lid.

Titel 2.3 Waterkwantiteit

Artikel 2.3 Normen waterkwantiteit

1. Met het oog op de bergings- en afvoercapaciteit waarop regionale wateren moeten zijn ingericht geldt, voor het gebied van een gemeente binnen de bebouwde kom, als norm een gemiddelde overstromingskans van:
 - a. 1/100 per jaar voor bebouwing niet zijnde glastuinbouw;
 - b. 1/50 per jaar voor glastuinbouw;
 - c. 1/10 per jaar voor het overige gebied.
2. Met het oog op de bergings- en afvoercapaciteit waarop de regionale wateren moeten zijn ingericht geldt, voor het gebied van een gemeente buiten de bebouwde kom, als norm een gemiddelde overstromingskans van:

- a. 1/100 per jaar voor hoofdinfrastructuur;
 - b. 1/50 per jaar voor glastuinbouw en hoogwaardige land- en tuinbouw;
 - c. 1/25 per jaar voor akkerbouw;
 - d. 1/10 per jaar voor grasland, gedurende de periode van 1 maart tot 1 oktober.
3. Voor de toepassing van het tweede lid is wat betreft het landgebruik de situatie zoals vastgelegd in een ruimtelijk plan bepalend. Indien een ruimtelijk plan onvoldoende duidelijkheid verschaft omtrent het type landgebruik dan kan het landgebruik ook worden bepaald met behulp van het Landelijk Grondgebruikersbestand Nederland versie 5 van Wageningen Universiteit en Researchcentrum.
4. Voor bebouwing, gelegen buiten de bebouwde kom, geldt de norm van het omringend landgebruik genoemd in het tweede lid, onder b, c of d.
5. Gedeputeerde staten kunnen nadere voorschriften stellen aangaande de toepassing van het eerste, tweede en vierde lid.
6. Bij de beoordeling of een gebied voldoet aan de norm kan een gedeelte van de oppervlakte van het gebied overeenkomstig de percentages genoemd in bijlage 3 behorende bij deze verordening, buiten beschouwing worden gelaten.
7. Uiterlijk 31 december 2027 voldoet de inrichting van de regionale wateren aan de in het eerste, tweede en vierde lid opgenomen normen.

Titel 2.4 Meten en beoordelen

Artikel 2.4 Verslag toetsing watersysteem

1. Het dagelijks bestuur brengt periodiek verslag uit aan gedeputeerde staten over de algemene waterstaatkundige toestand van de regionale waterkeringen onder zijn beheer.
2. Het verslag bedoeld in het voorgaande lid, bevat een beoordeling van de veiligheid van de regionale waterkeringen. Die beoordeling geschiedt onder meer in het licht van de veiligheidsnorm, de technische leidraad en voorschriften bedoeld in artikel 2.2 van deze verordening, en de legger bedoeld in artikel 5.1 van de wet.
3. Het dagelijks bestuur brengt periodiek verslag uit aan gedeputeerde staten over de algemene waterstaatkundige toestand van de regionale wateren onder zijn beheer.
4. Het verslag bedoeld in het voorgaande lid, bevat een beoordeling van de regionale wateren met het oog op de bergings- en afvoercapaciteit waarop deze moeten zijn ingericht. Die beoordeling geschiedt onder meer in het licht van de normen, de leidraad, en de voorschriften bedoeld in artikel 2.3 van deze verordening, en de legger bedoeld in artikel 5.1 van de wet.
5. Indien de beoordeling daartoe aanleiding geeft, bevatten de verslagen bedoeld in dit artikel een omschrijving van de voorzieningen die op een daarbij aan te geven termijn nodig worden geacht.
6. Gedeputeerde staten stellen, na overleg met het dagelijks bestuur, het tijdstip vast waarop de verslagen bedoeld in dit artikel, voor de eerste maal worden uitgebracht. Ook stellen zij de frequentie vast waarmee de verslagen daarna worden uitgebracht.
7. Gedeputeerde staten kunnen nadere voorschriften stellen met betrekking tot de vorm en inhoud van de verslagen bedoeld in dit artikel.

Hoofdstuk 3 Plannen

Titel 3.1 Regionaal waterplan

Artikel 3.1 Inhoud

De ruimtelijke aspecten als bedoeld in artikel 4.4, eerste lid, van de wet worden in het regionaal waterplan aangeduid als onderdeel van de provinciale structuurvisie.

Artikel 3.2 Voorbereiding

1. Gedeputeerde staten overleggen, bij de voorbereiding van het regionaal waterplan, met het dagelijks bestuur van de geheel of gedeeltelijk binnen Zuid-Holland gelegen waterschappen, de betrokken hoofdingenieur-directeur van Rijkswaterstaat en de colleges van burgemeesters en wethouders van de binnen het plangebied liggende gemeenten.
2. Gedeputeerde staten raadplegen, bij de voorbereiding van het regionaal waterplan, de Minister van Verkeer en Waterstaat en gedeputeerde staten van de aangrenzende provincies.
3. Op de voorbereiding van het regionaal waterplan is afdeling 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing, met dien verstande dat naast de belanghebbenden ook de ingezetenen van de provincie zienswijzen over het ontwerp van het regionaal waterplan naar keuze schriftelijk of mondeling naar voren kunnen brengen.
4. Gedeputeerde staten sturen het regionaal waterplan na vaststelling aan de in het eerste en tweede lid genoemde bestuursorganen.
5. Op de voorbereiding van een tussentijdse wijziging van het regionaal waterplan, zoals bedoeld in artikel 4.12, derde lid van het Waterbesluit is slechts het derde lid van toepassing.

Titel 3.2 Beheerplan

Artikel 3.4 Inhoud

1. Het beheerplan bevat, in aansluiting op artikel 4.6 van de wet, tenminste:
 - a. een beschrijving van de bestaande toestand van de watersystemen waarover het beheer zich uitstrekt;
 - b. een beschrijving van het beheer van de watersystemen gericht op de aan de watersystemen toegekende functies en doelstellingen;
 - c. een beschrijving van de maatregelen met prioriteitstelling en fasering, met het oog op de realisering van de gestelde doelstellingen;
 - d. een raming van de kosten van de gedurende de planperiode te nemen maatregelen en een indicatie van het verloop van de op te leggen heffingen in de planperiode.
2. Het beheerplan is voorzien van een toelichting, waarin tenminste is opgenomen:
 - a. de aan het plan ten grondslag liggende afwegingen en de uitkomsten van eventueel uitgevoerde onderzoeken;
 - b. een overzicht van de strategische doelstellingen in het regionaal waterplan, die worden gerealiseerd door het uitvoeren van de in het eerste lid, onder c, van dit artikel genoemde maatregelen;
 - c. een beschrijving van de wijze waarop het watersysteem is getoetst aan de normen, zoals bedoeld in artikel 2.3 van deze verordening.

Artikel 3.5 Voorbereiding

1. Het dagelijks bestuur raadpleegt, bij de voorbereiding van het beheerplan, de dagelijks besturen van de aangrenzende waterbeheerders, gedeputeerde staten en de colleges van burgemeesters en wethouders van de binnen het plangebied liggende gemeenten.

2. Op de voorbereiding van het beheerplan is afdeling 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing, met dien verstande dat naast de belanghebbenden ook de ingezetenen van het beheersgebied van het waterschap hun zienswijze over het ontwerp van het beheerplan naar keuze schriftelijk of mondeling naar voren kunnen brengen.

Artikel 3.6 Toezending

1. Het dagelijks bestuur stuurt binnen vier weken na vaststelling door het algemeen bestuur het beheerplan naar gedeputeerde staten. Als bijlagen voegt het toe een verslag van het bij de voorbereiding gevoerde overleg, een overzicht van de ingediende zienswijzen en de beschouwingen van het algemeen bestuur daarover.

2. Het dagelijks bestuur stuurt het beheerplan binnen vier weken na de vaststelling aan de ingevolge artikel 3.5, eerste lid, geraadpleegde bestuursorganen en aan de minister van Infrastructuur en Milieu.

Artikel 3.7 Voortgangsrapportage uitvoering beheerplan

1. Het dagelijks bestuur rapporteert ten minste eenmaal per jaar aan gedeputeerde staten over de voortgang van de uitvoering van het beheerplan, de mate waarin de gestelde doelen worden bereikt, de redenen van eventuele afwijkingen en de als gevolg daarvan voorgestelde maatregelen.

2. Gedeputeerde staten kunnen nadere voorschriften stellen met betrekking tot de vorm en inhoud van de in het eerste lid bedoelde voortgangsrapportage.

Hoofdstuk 4 Aanleg en beheer van waterstaatswerken

Titel 4.1 Legger

Artikel 4.1 Legger waterstaatswerken

1. De legger bedoeld in artikel 5.1 van de wet bevat, in aansluiting op het bepaalde in het eerste en tweede lid van dat artikel, in ieder geval:

- a. het lengteprofiel en de dwarsprofielen van de primaire en regionale waterkeringen, alsmede het profiel van vrije ruimte;
- b. de gemiddelde dwarsprofielen van de oppervlaktewaterlichamen en bergingsgebieden onder beheer van het waterschap;
- c. een omschrijving van de ondersteunende kunstwerken en de bijzondere constructies die deel uitmaken van de primaire en regionale waterkering onder beheer van het waterschap;
- d. een omschrijving van de ondersteunende kunstwerken en de bijzondere constructies die deel uitmaken van de oppervlaktewaterlichamen en bergingsgebieden onder beheer van het waterschap.

2. Op de voorbereiding van de legger, voor zover daarbij de ligging van een bergingsgebied of de ligging van een beschermingszone wordt vastgesteld of gewijzigd, is afdeling 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

3. In afwijking van hetgeen in het eerste lid, onder letter d is bepaald, geldt de aldaar omschreven verplichting, met ingang van een door gedeputeerde staten in onderling overleg met het dagelijks bestuur te bepalen datum.

Titel 4.2 Peilbesluiten

Artikel 4.2 Aanwijzing verplichte peilbesluiten

1. Het algemeen bestuur stelt één of meer peilbesluiten vast voor de oppervlaktewaterlichamen in de gebieden die zijn aangegeven op de als bijlage 2 bij deze verordening behorende kaart.
2. Het algemeen bestuur draagt zorg voor de actuele peilbesluiten, die in ieder geval toegesneden zijn op veranderingen in zowel de omstandigheden ter plaatse als de aanwezige functies en belangen.

Artikel 4.3 Inhoud peilbesluit

1. Het peilbesluit bevat naast het bepaalde in het tweede lid van artikel 5.2, van de wet één of meer kaarten met de begrenzing van het gebied waarbinnen de oppervlaktewaterlichamen gelegen zijn waarop het peilbesluit betrekking heeft.
2. Het peilbesluit gaat vergezeld van een toelichting waarin tenminste zijn opgenomen:
 - a. de aan het besluit ten grondslag liggende afwegingen en uitkomsten van verrichte onderzoeken;
 - b. een aanduiding van de veranderingen van de waterstanden ten opzichte van de bestaande situatie;
 - c. een aanduiding van de gevolgen van de te handhaven waterstanden voor alle betrokken belangen.

Artikel 4.4 Openbare voorbereiding

Op de voorbereiding van het peilbesluit is afdeling 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

Artikel 4.5

Vervallen

Titel 4.3 Projectprocedure voor waterstaatswerken

Artikel 4.6 Projectprocedure

Gedeputeerde staten kunnen, in overleg met of op verzoek van het dagelijks bestuur, paragraaf 2 van hoofdstuk 5 van de wet van toepassing verklaren op projectplannen tot aanleg of wijziging van andere waterstaatswerken dan primaire waterkeringen, welke met spoed op een gecoördineerde wijze tot stand moeten worden gebracht.

Artikel 4.7 Toezending projectplan

Een aan gedeputeerde staten ter goedkeuring toegezonden projectplan, als bedoeld in artikel 5.5 van de wet, dat betrekking heeft op een primaire waterkering die onderdeel uitmaakt van een dijkkring die tevens is gelegen op het grondgebied van een andere provincie of andere provincies, wordt door het dagelijks bestuur tevens ter kennisneming toegezonden aan gedeputeerde staten van die andere provincie of provincies.

Hoofdstuk 5 Grondwater

Titel 5.1 Grondwaterregister en definitiebepaling inrichtingen

Artikel 5.1 Grondwaterregister

1. Gedeputeerde staten houden een grondwaterregister bij waarin inrichtingen voor het onttrekken van grondwater of het infiltreren van water worden ingeschreven met vermelding van de gegevens die op grond van artikel 6.11 van het Waterbesluit aan hen dan wel aan de dagelijkse besturen van de waterschappen

worden verstrekt. Voorts worden daarin vermeld de vergunningen, krachtens welke het onttrekken van grondwater of het infiltreren van water plaatsvindt.

2. Gedeputeerde staten kunnen een inrichting die niet ingevolge artikel 6.11, eerste lid van het Waterbesluit is opgegeven, ambtshalve inschrijven in het grondwaterregister. Als datum van de ambtshalve inschrijving wordt de datum aangehouden waarop de onttrekking of infiltratie is aangevangen.

Artikel 5.2

Vervallen

Titel 5.2 Verstrekken gegevens en vergunningsplicht onder bevoegd gezag van het waterschap

Artikel 5.3 Verstrekken gegevens

1. Het dagelijks bestuur verstrekt aan gedeputeerde staten:

- a. de gegevens die op grond van artikel 6.11 van het Waterbesluit worden verkregen;
- b. een overzicht van de vergunningen en meldingen op basis waarvan het onttrekken van grondwater of het infiltreren van water plaatsvindt.

2. De opgave, bedoeld in het eerste lid, wordt uiterlijk 31 mei van elk jaar of, bij beëindiging van de onttrekking, binnen vier maanden na die beëindiging verstrekt.

3. Gedeputeerde staten kunnen, na overleg moet het dagelijks bestuur, nadere regels stellen omtrent de wijze waarop de gegevens, bedoeld in het eerste lid, moeten worden aangeleverd.

Artikel 5.4 Melden, meten en registreren

1. Het algemeen bestuur kan de vrijstellingsmogelijkheid, bedoeld in artikel 6.11, vijfde lid, van het Waterbesluit niet toepassen voor onttrekkingen of infiltraties van meer dan 12.000 m³ per jaar en voor tijdelijke onttrekkingen of infiltraties van in totaal meer dan 12.000 m³.

2. Het eerste lid geldt tevens voor permanente onttrekkingen van grondwater of permanente infiltraties van water van minder dan 12.000 m³ per jaar, voor andere doeleinden dan genoemd in artikel 6.4, van de wet, welke zijn gelegen in een milieubeschermingsgebied voor grondwater.

Artikel 5.5 Vergunningsplicht en begripsbepaling inrichting

Het algemeen bestuur regelt bij verordening, dat het verboden is zonder vergunning van het dagelijks bestuur, permanent grondwater te onttrekken of permanent water te infiltreren voor andere doeleinden dan genoemd in artikel 6.4, van de wet binnen een milieubeschermingsgebied voor grondwater.

Hoofdstuk 6 Vervallen

Hoofdstuk 7 Handhaving

Artikel 7.1 Toezichthouders

Met het toezicht op de naleving van het bepaalde in titel 5.1 van deze verordening zijn belast de door gedeputeerde staten aangewezen toezichthouders.

Hoofdstuk 8 Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 8.1 Intrekking verordeningen

De Verordening waterbeheer Zuid-Holland 2007 en de Verordening waterkering West-Nederland, voor zover deze betrekking heeft op het gebied van het waterschap worden ingetrokken.

Artikel 8.2 Overgangsrecht

1. De onmiddellijk voor de datum van inwerkingtreding van deze verordening geldende besluiten die zijn genomen op grond van de verordeningen, genoemd in artikel 8.1 van deze verordening, blijven van kracht zolang het bevoegde bestuursorgaan niet anders heeft beslist.
2. Op procedures op grond van de verordeningen genoemd in artikel 8.1 van deze verordening, die zijn aangevangen voor de datum van inwerkingtreding van deze verordening, blijft het op dat tijdstip geldende recht van toepassing.

Artikel 8.3 Citeertitel

Deze verordening kan worden aangehaald als Waterverordening Zuid-Holland.

Artikel 8.4 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op het tijdstip waarop de wet van 29 januari 2009, houdende regels met betrekking tot het beheer en gebruik van watersystemen (Waterwet), in werking treedt.

Artikel 8.5

Vervallen.

Ondertekening

Den Haag, 14 oktober 2009 Provinciale Staten van Zuid-Holland, J. FRANSSSEN, voorzitter H. ENGELS-VAN NEIJEN, griffier

Bijlagen behorende bij de Waterverordening Zuid-Holland:

Bijlage 1: Kaart regionale waterkeringen en veiligheidsnormering Waterschap Hollandse Delta; Gedeelte Goeree Overflakke

Bijlage 1: Kaart regionale waterkeringen en veiligheidsnormering Hoogheemraadschap van Delfland

Bijlage 1: Kaart regionale waterkeringen en veiligheidsnormering Hoogheemraadschap van Schieland en Krimpenerwaard

Bijlage 1: Kaart regionale waterkeringen en veiligheidsnormering Waterschap Hollandse Delta; gedeelte Voorne-Putten en Rozenburg

Bijlage 1: Kaart regionale waterkeringen en veiligheidsnormering Waterschap Hollandse Delta; gedeelte Hoeksche Waard

Bijlage 2: Kaart aanwijzing gebieden met verplichte peilbesluiten Waterschap Hollandse Delta; Gedeelte Goeree Overflakkee

Bijlage 2: Kaart aanwijzing gebieden met verplichte peilbesluiten Hoogheemraadschap van Delfland

Bijlage 2: Kaart aanwijzing gebieden met verplichte peilbesluiten Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard

Bijlage 2: Kaart aanwijzing gebieden met verplichte peilbesluiten Waterschap Hollandse Delta; Gedeelte Voorne-Putten en Rozenburg

Bijlage 2: Kaart aanwijzing gebieden met verplichte peilbesluiten Waterschap Hollandse Delta; Gedeelte Hoeksche Waard, IJsselmonde en Eiland van Dordrecht

Bijlage 3: Behorende bij artikel 2.3, zesde lid, van de Waterverordening Zuid-Holland

Ziet u een fout in deze regeling?

Bent u van mening dat de inhoud niet juist is? Neem dan contact op met de organisatie die de regelgeving heeft gepubliceerd. Deze organisatie is namelijk zelf verantwoordelijk voor de inhoud van de regelgeving. De naam van de organisatie ziet u bovenaan de regelgeving. De contactgegevens van de organisatie kunt u hier opzoeken: almanak.overheid.nl

Werkt de website of een link niet goed? Stuur dan een e-mail naar regelgeving@overheid.nl

Waterverordening Zuid-Holland (Waterverordening Zuid-Holland)

Geldend van 16-11-2016 t/m 10-04-2018

Intitulé

Besluit van Provinciale Staten van 14 oktober 2009 tot vaststelling van de Waterverordening Zuid-Holland (voordracht 6099, Prov. Blad 2009, nr. 79), gewijzigd bij besluit van 25 juni 2014 (Prov. Blad 2014, nr. 1607), bij besluit van 28 januari 2015 (Prov. Blad 2015, 1005), bij besluit van 29 juni 2016 (Prov. Blad 2016, 4093) en bij besluit van 4 oktober 2016 (Prov. Blad 2016, 6042, gerectificeerd in Prov. Blad 2016, 6122)

Provinciale Staten van Zuid-Holland;

Gelezen het voorstel van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland (14 oktober 2009, 6099);

Gelet op de artikelen 2.4, 2.8, 3.2, 3.11, 4.5, 4.7, 5.1, 5.2, 5.5 en 7.19 van de Waterwet en artikel 82 en 145 van de Provinciewet;

Overwegende dat het in verband met de inwerkingtreding van de Waterwet noodzakelijk is de regelgeving met betrekking tot het waterbeheer algeheel te herzien;

Besluiten vast te stellen:

Hoofdstuk 1 Begripsbepalingen, toepassing en toedeling beheer

Artikel 1.1 Begripsbepalingen

In deze verordening wordt verstaan onder:

algemeen bestuur algemeen bestuur van het waterschap;

bebouwde kom gebied van een gemeente zoals bedoeld bij of krachtens artikel 20a van de Wegenverkeerswet 1994;

beheerplan plan als bedoeld in artikel 4.6 van de wet;

dagelijks bestuur dagelijks bestuur van het waterschap;

gedeputeerde staten Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland;

hoofdinfrastructuur hoofdweg of landelijke spoorweg, met bijbehorende voorzieningen, zoals bedoeld in artikel 1 van de Tracéwet, alsmede de overige spoorwegen;

milieubeschermingsgebied voor grondwater gebied waarvoor in de provinciale milieuverordening Zuid-Holland regels zijn gesteld ter bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning;

peilbesluit besluit als bedoeld in artikel 5.2 van de wet;

projectplan plan als bedoeld in artikel 5.5 van de wet;

profiel van vrije ruimte ruimte ter weerszijden van en boven een primaire of regionale waterkering die naar het oordeel van de beheerder benodigd is ten behoeve van een toekomstige versterking van de waterkering;

regionale waterkering waterkering, niet zijnde een primaire waterkering als bedoeld in de wet, die beveiliging biedt tegen overstroming en als zodanig is aangegeven op de als bijlage 1 bij deze verordening behorende kaarten;

regionaal waterplan plan als bedoeld in artikel 4.4 van de wet;

reglement Reglement van bestuur voor het hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard, Reglement van bestuur voor het hoogheemraadschap van Delfland en Reglement van bestuur voor het waterschap Hollandse Delta;

ruimtelijk plan bestemmingsplan, provinciaal of rijksinpassingsplan, zoals bedoeld in de artikelen 3.1, 3.26 en 3.28 van de Wet ruimtelijke ordening;

waterschap Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard, Hoogheemraadschap van Delfland en Waterschap Hollandse Delta, ieder voor zover hun bevoegdheid strekt;

wet Waterwet.

Artikel 1.2 Toepassing

De titels 2.2, 2.3, 2.4 en 3.2, alsmede hoofdstuk 4 en titel 5.2 van deze verordening zijn van toepassing in het gebied van het waterschap, bedoeld in artikel 2, eerste lid, van het reglement.

Artikel 1.3 Toedeling watersysteembeheer

Het waterschap is belast met het beheer van het watersysteem dat behoort tot de taak van het waterschap, zoals omschreven in artikel 3 van het reglement voor het betreffende waterschap.

Hoofdstuk 2 Normen en veiligheid

Titel 2.1 Provinciaal overlegorgaan voor de kust

Artikel 2.1 Provinciaal overlegorgaan voor de kust

1. Gedeputeerde staten stellen een provinciaal overlegorgaan voor de kust in dat hen adviseert over de veiligheid van de kust en het waterbeheer in het kustfundament. Deze adviezen kunnen onder meer zien op voorstellen van rijkswege als bedoeld in artikel 2.7 van de wet om landinwaartse verplaatsing van de kustlijn te voorkomen of tegen te gaan.
2. Het overlegorgaan wordt samengesteld uit vertegenwoordigers van provincie, waterbeheerders, Rijk, kustgemeenten, relevante terreinbeheerders en belangenorganisaties.
3. De vergaderingen van het overlegorgaan zijn niet openbaar, tenzij het overlegorgaan anders beslist.
4. Het overlegorgaan stelt een reglement op waarin zij haar werkwijze nader regelt.

Titel 2.2 Regionale waterkeringen

Artikel 2.2 Veiligheidsnorm

1. Op de als bijlage 1 bij deze verordening behorende kaarten is voor de betreffende regionale waterkering of voor elk deel daarvan een veiligheidsnorm aangegeven als de gemiddelde overschrijdingskans per jaar.
2. Gedeputeerde staten stellen een technische leidraad vast voor het ontwerp van regionale waterkeringen. Deze strekt tot aanbeveling voor het waterschap.
3. Gedeputeerde staten stellen voorschriften vast voor de door het dagelijks bestuur te verrichten beoordeling van het waterkerend vermogen van de regionale waterkeringen.
4. Gedeputeerde staten stellen, na overleg met het dagelijks bestuur, het tijdstip vast waarop de verschillende regionale waterkeringen voor de eerste keer moeten voldoen aan de veiligheidsnorm, bedoeld in het eerste lid.

Titel 2.3 Waterkwantiteit

Artikel 2.3 Normen waterkwantiteit

1. Met het oog op de bergings- en afvoercapaciteit waarop regionale wateren moeten zijn ingericht geldt, voor het gebied van een gemeente binnen de bebouwde kom, als norm een gemiddelde overstromingskans van:
 - a. 1/100 per jaar voor bebouwing niet zijnde glastuinbouw;
 - b. 1/50 per jaar voor glastuinbouw;
 - c. 1/10 per jaar voor het overige gebied.
2. Met het oog op de bergings- en afvoercapaciteit waarop de regionale wateren moeten zijn ingericht geldt, voor het gebied van een gemeente buiten de bebouwde kom, als norm een gemiddelde overstromingskans van:
 - a. 1/100 per jaar voor hoofdinfrastructuur;
 - b. 1/50 per jaar voor glastuinbouw en hoogwaardige land- en tuinbouw;
 - c. 1/25 per jaar voor akkerbouw;
 - d. 1/10 per jaar voor grasland, gedurende de periode van 1 maart tot 1 oktober.
3. Voor de toepassing van het tweede lid is wat betreft het landgebruik de situatie zoals vastgelegd in een ruimtelijk plan bepalend. Indien een ruimtelijk plan onvoldoende duidelijkheid verschaft omtrent het type landgebruik dan kan het landgebruik ook worden bepaald met behulp van het Landelijk Grondgebruikersbestand Nederland versie 5 van Wageningen Universiteit en Researchcentrum.
4. Voor bebouwing, gelegen buiten de bebouwde kom, geldt de norm van het omringend landgebruik genoemd in het tweede lid, onder b, c of d.
5. Gedeputeerde staten kunnen nadere voorschriften stellen aangaande de toepassing van het eerste, tweede en vierde lid.
6. Bij de beoordeling of een gebied voldoet aan de norm kan een gedeelte van de oppervlakte van het gebied overeenkomstig de percentages genoemd in bijlage 3 behorende bij deze verordening, buiten beschouwing worden gelaten.
7. Uiterlijk 31 december 2027 voldoet de inrichting van de regionale wateren aan de in het eerste, tweede en vierde lid opgenomen normen.

Titel 2.4 Meten en beoordelen

Artikel 2.4 Verslag toetsing watersysteem

1. Het dagelijks bestuur brengt periodiek verslag uit aan gedeputeerde staten over de algemene waterstaatkundige toestand van de regionale waterkeringen onder zijn beheer.
2. Het verslag bedoeld in het voorgaande lid, bevat een beoordeling van de veiligheid van de regionale waterkeringen. Die beoordeling geschiedt onder meer in het licht van de veiligheidsnorm, de technische leidraad en voorschriften bedoeld in artikel 2.2 van deze verordening, en de legger bedoeld in artikel 5.1 van de wet.
3. Het dagelijks bestuur brengt periodiek verslag uit aan gedeputeerde staten over de algemene waterstaatkundige toestand van de regionale wateren onder zijn beheer.
4. Het verslag bedoeld in het voorgaande lid, bevat een beoordeling van de regionale wateren met het oog op de bergings- en afvoercapaciteit waarop deze moeten zijn ingericht. Die beoordeling geschiedt onder meer in het licht van de normen, de leidraad, en de voorschriften bedoeld in artikel 2.3 van deze verordening, en de legger bedoeld in artikel 5.1 van de wet.

5. Indien de beoordeling daartoe aanleiding geeft, bevatten de verslagen bedoeld in dit artikel een omschrijving van de voorzieningen die op een daarbij aan te geven termijn nodig worden geacht.
6. Gedeputeerde staten stellen, na overleg met het dagelijks bestuur, het tijdstip vast waarop de verslagen bedoeld in dit artikel, voor de eerste maal worden uitgebracht. Ook stellen zij de frequentie vast waarmee de verslagen daarna worden uitgebracht.
7. Gedeputeerde staten kunnen nadere voorschriften stellen met betrekking tot de vorm en inhoud van de verslagen bedoeld in dit artikel.

Hoofdstuk 3 Plannen

Titel 3.1 Regionaal waterplan

Artikel 3.1 Inhoud

De ruimtelijke aspecten als bedoeld in artikel 4.4, eerste lid, van de wet worden in het regionaal waterplan aangeduid als onderdeel van de provinciale structuurvisie.

Artikel 3.2 Voorbereiding

1. Gedeputeerde staten overleggen, bij de voorbereiding van het regionaal waterplan, met het dagelijks bestuur van de geheel of gedeeltelijk binnen Zuid-Holland gelegen waterschappen, de betrokken hoofdingenieur-directeur van Rijkswaterstaat en de colleges van burgemeesters en wethouders van de binnen het plangebied liggende gemeenten.
2. Gedeputeerde staten raadplegen, bij de voorbereiding van het regionaal waterplan, de Minister van Verkeer en Waterstaat en gedeputeerde staten van de aangrenzende provincies.
3. Op de voorbereiding van het regionaal waterplan is afdeling 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing, met dien verstande dat naast de belanghebbenden ook de ingezetenen van de provincie zienswijzen over het ontwerp van het regionaal waterplan naar keuze schriftelijk of mondeling naar voren kunnen brengen.
4. Gedeputeerde staten sturen het regionaal waterplan na vaststelling aan de in het eerste en tweede lid genoemde bestuursorganen.
5. Op de voorbereiding van een tussentijdse wijziging van het regionaal waterplan, zoals bedoeld in artikel 4.12, derde lid van het Waterbesluit is slechts het derde lid van toepassing.

Titel 3.2 Beheerplan

Artikel 3.4 Inhoud

1. Het beheerplan bevat, in aansluiting op artikel 4.6 van de wet, tenminste:
 - a. een beschrijving van de bestaande toestand van de watersystemen waarover het beheer zich uitstrekt;
 - b. een beschrijving van het beheer van de watersystemen gericht op de aan de watersystemen toegekende functies en doelstellingen;
 - c. een beschrijving van de maatregelen met prioriteitstelling en fasering, met het oog op de realisering van de gestelde doelstellingen;
 - d. een raming van de kosten van de gedurende de planperiode te nemen maatregelen en een indicatie van het verloop van de op te leggen heffingen in de planperiode.
2. Het beheerplan is voorzien van een toelichting, waarin tenminste is opgenomen:

- a. de aan het plan ten grondslag liggende afwegingen en de uitkomsten van eventueel uitgevoerde onderzoeken;
- b. een overzicht van de strategische doelstellingen in het regionaal waterplan, die worden gerealiseerd door het uitvoeren van de in het eerste lid, onder c, van dit artikel genoemde maatregelen;
- c. een beschrijving van de wijze waarop het watersysteem is getoetst aan de normen, zoals bedoeld in artikel 2.3 van deze verordening.

Artikel 3.5 Voorbereiding

1. Het dagelijks bestuur raadpleegt, bij de voorbereiding van het beheerplan, de dagelijks besturen van de aangrenzende waterbeheerders, gedeputeerde staten en de colleges van burgemeesters en wethouders van de binnen het plangebied liggende gemeenten.
2. Op de voorbereiding van het beheerplan is afdeling 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing, met dien verstande dat naast de belanghebbenden ook de ingezetenen van het beheersgebied van het waterschap hun zienswijze over het ontwerp van het beheerplan naar keuze schriftelijk of mondeling naar voren kunnen brengen.

Artikel 3.6 Toezending

1. Het dagelijks bestuur stuurt binnen vier weken na vaststelling door het algemeen bestuur het beheerplan naar gedeputeerde staten. Als bijlagen voegt het toe een verslag van het bij de voorbereiding gevoerde overleg, een overzicht van de ingediende zienswijzen en de beschouwingen van het algemeen bestuur daarover.
2. Het dagelijks bestuur stuurt het beheerplan binnen vier weken na de vaststelling aan de ingevolge artikel 3.5, eerste lid, geraadpleegde bestuursorganen en aan de minister van Infrastructuur en Milieu.

Artikel 3.7 Voortgangsrapportage uitvoering beheerplan

1. Het dagelijks bestuur rapporteert ten minste eenmaal per jaar aan gedeputeerde staten over de voortgang van de uitvoering van het beheerplan, de mate waarin de gestelde doelen worden bereikt, de redenen van eventuele afwijkingen en de als gevolg daarvan voorgestelde maatregelen.
2. Gedeputeerde staten kunnen nadere voorschriften stellen met betrekking tot de vorm en inhoud van de in het eerste lid bedoelde voortgangsrapportage.

Hoofdstuk 4 Aanleg en beheer van waterstaatswerken

Titel 4.1 Legger

Artikel 4.1 Legger waterstaatswerken

1. De legger bedoeld in artikel 5.1 van de wet bevat, in aansluiting op het bepaalde in het eerste en tweede lid van dat artikel, in ieder geval:
 - a. het lengteprofiel en de dwarsprofielen van de primaire en regionale waterkeringen, alsmede het profiel van vrije ruimte;
 - b. de gemiddelde dwarsprofielen van de oppervlaktewaterlichamen en bergingsgebieden onder beheer van het waterschap;
 - c. een omschrijving van de ondersteunende kunstwerken en de bijzondere constructies die deel uitmaken van de primaire en regionale waterkering onder beheer van het waterschap;
 - d. een omschrijving van de ondersteunende kunstwerken en de bijzondere constructies die deel uitmaken van de oppervlaktewaterlichamen en bergingsgebieden onder beheer van het waterschap.

2. Op de voorbereiding van de legger, voor zover daarbij de ligging van een bergingsgebied of de ligging van een beschermingszone wordt vastgesteld of gewijzigd, is afdeling 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

3. In afwijking van hetgeen in het eerste lid, onder letter d is bepaald, geldt de aldaar omschreven verplichting, met ingang van een door gedeputeerde staten in onderling overleg met het dagelijks bestuur te bepalen datum.

Titel 4.2 Peilbesluiten

Artikel 4.2 Aanwijzing verplichte peilbesluiten

1. Het algemeen bestuur stelt één of meer peilbesluiten vast voor de oppervlaktewaterlichamen in de gebieden die zijn aangegeven op de als bijlage 2 bij deze verordening behorende kaart.

2. Het algemeen bestuur draagt zorg voor de actuele peilbesluiten, die in ieder geval toegesneden zijn op veranderingen in zowel de omstandigheden ter plaatse als de aanwezige functies en belangen.

Artikel 4.3 Inhoud peilbesluit

1. Het peilbesluit bevat naast het bepaalde in het tweede lid van artikel 5.2, van de wet één of meer kaarten met de begrenzing van het gebied waarbinnen de oppervlaktewaterlichamen gelegen zijn waarop het peilbesluit betrekking heeft.

2. Het peilbesluit gaat vergezeld van een toelichting waarin tenminste zijn opgenomen:

- a. de aan het besluit ten grondslag liggende afwegingen en uitkomsten van verrichte onderzoeken;
- b. een aanduiding van de veranderingen van de waterstanden ten opzichte van de bestaande situatie;
- c. een aanduiding van de gevolgen van de te handhaven waterstanden voor alle betrokken belangen.

Artikel 4.4 Openbare voorbereiding

Op de voorbereiding van het peilbesluit is afdeling 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

Artikel 4.5

Vervallen

Titel 4.3 Projectprocedure voor waterstaatswerken

Artikel 4.6 Projectprocedure

Gedeputeerde staten kunnen, in overleg met of op verzoek van het dagelijks bestuur, paragraaf 2 van hoofdstuk 5 van de wet van toepassing verklaren op projectplannen tot aanleg of wijziging van andere waterstaatswerken dan primaire waterkeringen, welke met spoed op een gecoördineerde wijze tot stand moeten worden gebracht.

Artikel 4.7 Toezending projectplan

Een aan gedeputeerde staten ter goedkeuring toegezonden projectplan, als bedoeld in artikel 5.5 van de wet, dat betrekking heeft op een primaire waterkering die onderdeel uitmaakt van een dijkkring die tevens is gelegen op het grondgebied van een andere provincie of andere provincies, wordt door het dagelijks bestuur tevens ter kennisneming toegezonden aan gedeputeerde staten van die andere provincie of provincies.

Hoofdstuk 5 Grondwater

Titel 5.1 Grondwaterregister en definitiebepaling inrichtingen

Artikel 5.1 Grondwaterregister

1. Gedeputeerde staten houden een grondwaterregister bij waarin inrichtingen voor het onttrekken van grondwater of het infiltreren van water worden ingeschreven met vermelding van de gegevens die op grond van artikel 6.11 van het Waterbesluit aan hen dan wel aan de dagelijkse besturen van de waterschappen worden verstrekt. Voorts worden daarin vermeld de vergunningen, krachtens welke het onttrekken van grondwater of het infiltreren van water plaatsvindt.

2. Gedeputeerde staten kunnen een inrichting die niet ingevolge artikel 6.11, eerste lid van het Waterbesluit is opgegeven, ambtshalve inschrijven in het grondwaterregister. Als datum van de ambtshalve inschrijving wordt de datum aangehouden waarop de onttrekking of infiltratie is aangevangen.

Artikel 5.2

Vervallen

Titel 5.2 Verstrekken gegevens en vergunningsplicht onder bevoegd gezag van het waterschap

Artikel 5.3 Verstrekken gegevens

1. Het dagelijks bestuur verstrekt aan gedeputeerde staten:

- a. de gegevens die op grond van artikel 6.11 van het Waterbesluit worden verkregen;
- b. een overzicht van de vergunningen en meldingen op basis waarvan het onttrekken van grondwater of het infiltreren van water plaatsvindt.

2. De opgave, bedoeld in het eerste lid, wordt uiterlijk 31 mei van elk jaar of, bij beëindiging van de onttrekking, binnen vier maanden na die beëindiging verstrekt.

3. Gedeputeerde staten kunnen, na overleg moet het dagelijks bestuur, nadere regels stellen omtrent de wijze waarop de gegevens, bedoeld in het eerste lid, moeten worden aangeleverd.

Artikel 5.4 Melden, meten en registreren

1. Het algemeen bestuur kan de vrijstellingsmogelijkheid, bedoeld in artikel 6.11, vijfde lid, van het Waterbesluit niet toepassen voor onttrekkingen of infiltraties van meer dan 12.000 m³ per jaar en voor tijdelijke onttrekkingen of infiltraties van in totaal meer dan 12.000 m³.

2. Het eerste lid geldt tevens voor permanente onttrekkingen van grondwater of permanente infiltraties van water van minder dan 12.000 m³ per jaar, voor andere doeleinden dan genoemd in artikel 6.4, van de wet, welke zijn gelegen in een milieubeschermingsgebied voor grondwater.

Artikel 5.5 Vergunningsplicht en begripsbepaling inrichting

Het algemeen bestuur regelt bij verordening, dat het verboden is zonder vergunning van het dagelijks bestuur, permanent grondwater te onttrekken of permanent water te infiltreren voor andere doeleinden dan genoemd in artikel 6.4, van de wet binnen een milieubeschermingsgebied voor grondwater.

Hoofdstuk 6 Vervallen

Hoofdstuk 7 Handhaving

Artikel 7.1 Toezichthouders

Met het toezicht op de naleving van het bepaalde in titel 5.1 van deze verordening zijn belast de door gedeputeerde staten aangewezen toezichthouders.

Hoofdstuk 8 Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 8.1 Intrekking verordeningen

De Verordening waterbeheer Zuid-Holland 2007 en de Verordening waterkering West-Nederland, voor zover deze betrekking heeft op het gebied van het waterschap worden ingetrokken.

Artikel 8.2 Overgangsrecht

1. De onmiddellijk voor de datum van inwerkingtreding van deze verordening geldende besluiten die zijn genomen op grond van de verordeningen, genoemd in artikel 8.1 van deze verordening, blijven van kracht zolang het bevoegde bestuursorgaan niet anders heeft beslist.

2. Op procedures op grond van de verordeningen genoemd in artikel 8.1 van deze verordening, die zijn aangevangen voor de datum van inwerkingtreding van deze verordening, blijft het op dat tijdstip geldende recht van toepassing.

Artikel 8.3 Citeertitel

Deze verordening kan worden aangehaald als Waterverordening Zuid-Holland.

Artikel 8.4 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op het tijdstip waarop de wet van 29 januari 2009, houdende regels met betrekking tot het beheer en gebruik van watersystemen (Waterwet), in werking treedt.

Artikel 8.5

Vervallen.

Ondertekening

Den Haag, 14 oktober 2009

Provinciale Staten van Zuid-Holland,

J. FRANSSEN, voorzitter

H. ENGELS-VAN NEIJEN, griffier

Bijlagen behorende bij de Waterverordening Zuid-Holland:

Bijlage 1 Kaart regionale waterkeringen en veiligheidsnormering Hoogheemraadschap van Delfland

http://www.zuid-holland.nl/publish/pages/14782/bijlage_1_waterverordening_zuid-holland_regionale_waterkeringen_en_veiligheidsnormering_van_het_.pdf

Bijlage 1 Kaart regionale waterkeringen en veiligheidsnormering Hoogheemraadschap van Schieland en Krimpenerwaard

<http://www.zuid-holland.nl/publish/pages/13825/bijlage1waterverordeningzuid-hollandregionalewaterkeringenenveiligheidsnormeringvanhethoogheemra.pdf>

Bijlage 1 Waterverordening Zuid-Holland. Regionale waterkeringen en veiligheidsnormering voor het Waterschap Hollandse Delta, deelgebied 1 Eiland van Dordrecht

<http://www.zuid-holland.nl/publish/pages/14678/bijlage1-deelgebied1-eilandvandordrecht.pdf>

Bijlage 1 Waterverordening Zuid-Holland. Regionale waterkeringen en veiligheidsnormering voor het Waterschap Hollandse Delta, deelgebied 2 IJsselmonde

<http://www.zuid-holland.nl/publish/pages/14679/bijlage1-deelgebied2-ijsselmonde.pdf>

Bijlage 1 Waterverordening Zuid-Holland. Regionale waterkeringen en veiligheidsnormering voor het Waterschap Hollandse Delta, deelgebied 3 Hoekse Waard

<http://www.zuid-holland.nl/publish/pages/14680/bijlage1-deelgebied3-hoekschewaard.pdf>

Bijlage 1 Waterverordening Zuid-Holland. Regionale waterkeringen en veiligheidsnormering voor het Waterschap Hollandse Delta, deelgebied 4, Voorne-Putten Rozenburg

<http://www.zuid-holland.nl/publish/pages/14681/bijlage1-deelgebied4-voorne-puttenrozenburg.pdf>

Bijlage 1 Waterverordening Zuid-Holland. Regionale waterkeringen en veiligheidsnormering voor het Waterschap Hollandse Delta, deelgebied 5, Goeree Overflakkee

<http://www.zuid-holland.nl/publish/pages/14682/bijlage1-deelgebied5-goeree-overflakkee.pdf>

Bijlage 2 Kaart aanwijzingsgebieden met verplichte peilbesluiten Waterschap Hollandse Delta; gedeelte Goeree Overflakkee

http://www.zuid-holland.nl/publish/pages/14783/2009-079f_bijlage_2_waterverordening_zuid-holland_kaart_goeree_overflakkee.pdf

Bijlage 2 Kaart aanwijzing gebieden met verplichte peilbesluiten Hoogheemraadschap van Delfland

http://www.zuid-holland.nl/publish/pages/14795/2009-079h_bijlage_2_waterverordening_zuid-holland_kaart_hoogheemraadschap_van_delfland.pdf

Bijlage 2 Kaart aanwijzingsgebieden met verplichte peilbesluiten Schieland en Krimpenerwaard

http://www.zuid-holland.nl/publish/pages/14780/2009-079i_bijlage_2_waterverordening_zuid-holland_kaart_hoogheemraadschap_van_schieland_en_de_kr.pdf

Bijlage 2 Kaart aanwijzingsgebieden met verplichte peilbesluiten Waterschap Hollandse Delta; gedeelte Voorne-Putten Rozenburg

http://www.zuid-holland.nl/publish/pages/14781/2009-079j_bijlage_2_waterverordening_zuid-holland_kaart_voorne-putten_en_rozenburg.pdf

Bijlage 2 Kaart aanwijzingsgebieden met verplichte peilbesluiten Hollandse Delta, Hoekse Waard, IJsselmonde en Eiland van Dordrecht

http://www.zuid-holland.nl/publish/pages/14782/bijlage_1_waterverordening_zuid-holland_regionale_waterkeringen_en_veiligheidsnormering_van_het_.pdf

Bijlage 3 behorende bij art. 2.3, zesde lid, van de Waterverordening Zuid-Holland

http://www.zuid-holland.nl/publish/pages/14778/bijlage_behorende_bij_art-2-3_zesde_lid_van_de_waterverordening_zuid-holland.pdf

Toelichting Waterverordening Zuid-Holland

Algemene toelichting

De Waterwet is op 12 maart 2009 gepubliceerd in het Staatsblad (Stb. 2009, 107). Deze zal naar verwachting 2 december 2009 in werking treden. De

Waterwet vervangt veel bestaande wetten op het gebied van het watersysteembeheer. Modernisering, stroomlijning en vermindering van regels en administratieve lasten zijn leidraad geweest bij de totstandkoming ervan. Teneinde het watersysteembeheer slagvaardig te maken voorziet de Waterwet is een modern juridisch instrumentarium.

Eén van de gevolgen van de invoering van de Waterwet is dat de provinciale regelgeving op het terrein van het watersysteembeheer ingrijpend moet

worden herzien. Daarbij is ervoor gekozen om nieuwe waterverordeningen vast te stellen. Een uitgangspunt daarbij is dat waterschappen in de nieuwe situatie voor wat hun watersysteembeheer betreft nog maar te maken hebben met één (interprovinciaal vastgestelde) waterverordening.

In de Waterverordening Zuid-Holland zijn algemene regels opgenomen over provinciebrede onderwerpen, zoals het regionaal waterplan en het grondwater.

Ook zijn regels opgenomen op het gebied van het watersysteembeheer voor uitsluitend binnen Zuid-Holland werkzame water- en hoogheemraadschappen.

De regels voor het watersysteembeheer voor de interprovinciaal werkende water- en hoogheemraadschappen zijn in aparte (interprovinciale)

waterverordeningen vastgelegd¹.

¹ Zie daartoe de Waterverordening Rijnland, de Waterverordening Waterschap Rivierenland, de Waterverordening Hoogheemraadschap Amstel. Gooi en Vecht en de Waterverordening Hoogheemraadschap de Stichtse Rijnlanden.

Artikelsgewijze toelichting

Hoofdstuk 1 Begripsbepalingen, toepassing en toedeling beheer

Artikel 1.1 Begripsbepalingen

In artikel 1.1 zijn de begripsbepalingen opgenomen. Begripsbepalingen die in de mede aan deze verordening ten grondslag liggende Waterwet zijn opgenomen, zoals die van een oppervlaktewaterlichaam en een bergingsgebied, zijn niet in deze verordening herhaald. Gemakshalve wordt voor de uitleg van die begripsbepalingen verwezen naar de Waterwet.

Artikel 1.2 Toepassing

Het doel van dit artikel is aan te geven welke gedeelten van deze waterverordening van toepassing zijn op de waterschappen die uitsluitend in de provincie Zuid-Holland werkzaam zijn, te weten het hoogheemraadschap

van Schieland en de Krimpenerwaard, het hoogheemraadschap van Delfland en het waterschap Hollandse Delta. Voor de interprovinciale waterschappen

zijn aparte (interprovinciale) verordeningen opgesteld.

De niet in dit artikel genoemde gedeelten van de waterverordening zijn aldus alleen gericht tot de provincie Zuid-Holland zelf. Het betreft de bepalingen over het provinciaal overlegorgaan voor de kust, het

regionaal waterplan, het grondwaterregister, de schadevergoeding en de handhaving.

Artikel 1.3 Toedeling watersysteembeheer

De artikelen 3.1 en 3.2 van de Waterwet voorzien in een landsdekkend systeem waarin is bepaald wie belast is met het beheer van watersystemen. De beheerders voor (onderdelen van) bij het Rijk in beheer zijnde watersystemen worden bij algemene maatregel van bestuur aangewezen. De overige beheerders van (onderdelen van) watersystemen worden bij provinciale verordening aangewezen.

Daarbij dient artikel 2.2, tweede lid, van de Waterschapswet

in acht te worden genomen, waarin is bepaald dat de zorg voor het regionale watersysteem bij reglement aan waterschappen wordt opgedragen, tenzij dat niet verenigbaar is met een goede organisatie

van de waterstaatkundige verzorging.

Ter uitvoering van artikel 3.2, eerste lid, van de Waterwet wordt daarom in dit artikel het waterschap aangewezen als beheerder van het regionale watersysteem.

Hierbij is verwezen naar de reglementaire omschrijving van de taak van het waterschap, zijnde de waterstaatkundige verzorging van het gebied, voor

zover deze taak niet aan andere publiekrechtelijke lichamen is opgedragen. Met de in de taakopdracht opgenomen clausulering wordt bereikt dat de toedeling van beheer geen betrekking heeft op watersystemen die in beheer zijn bij het Rijk of op vaarwegbeheer dat als onderdeel van het watersysteembeheer bij een gemeente of provincie berust, zijnde

een uitzonderingssituatie als bedoeld in artikel 2.2, tweede lid, van de Waterschapswet.

Hoofdstuk 2 Normen en veiligheid

Titel 2.1 Provinciaal overlegorgaan voor de kust

Artikel 2.1 Provinciaal overlegorgaan voor de kust

In artikel 2.7 van de Waterwet is aangegeven dat landwaartse verplaatsing van de kustlijn van rijkswege wordt voorkomen voor zover dat naar het

oordeel van de minister van Verkeer en Waterstaat nodig is ter handhaving van de bij de wet bepaalde veiligheidsnorm.

Tot voor kort werd ten aanzien van dit beleid samengewerkt met het bij wet ingestelde provinciaal overlegorgaan voor de kust, dat functioneerde onder

het voorzitterschap van de watergedeputeerde. Het provinciaal overlegorgaan voor de kust adviseerde niet alleen over de handhaving van de basiskustlijn, de kustlijnkaarten en de kustsuppleties, maar ook

over relevante beleidsontwikkelingen, zoals zwakke schakels, kustfundament, kustzoning, strandpaviljoens, bouwbeleid kust, Kustnota, Beleidslijn Kust, risicobeheersing badplaatsen en dergelijke.

In strikte zin is het met de nieuwe wetgeving niet langer noodzakelijk dat wordt samengewerkt met het provinciaal overlegorgaan voor de kust en komt wettelijke grondslag voor dit orgaan te vervallen. De provincie hecht er, mede gelet op de relevantie van de advisering over kustgerelateerde onderwerpen, aan dat dit orgaan wordt voortgezet. Artikel 2.1 voorziet hierin door de instelling, samenstelling en rol van het provinciaal overlegorgaan voor de kust te regelen in deze verordening.

In lid 3 van het artikel wordt bepaald dat het overlegorgaan een reglement opstelt met betrekking tot haar werkwijze. Gelet op de praktische betekenis van dit reglement is de bevoegdheid voor het opstellen ervan gelegd bij het overlegorgaan zelf.

Titel 2.2 Regionale waterkeringen

Artikel 2.2 Veiligheidsnorm

Op grond van artikel 2.4 van de Waterwet moeten bij provinciale verordening voor daarbij aan te wijzen andere dan primaire waterkeringen die in beheer zijn bij een andere beheerder dan het Rijk, veiligheidsnormen

worden vastgesteld. In dit artikel wordt daarin voorzien.

Vastgelegd is wat het gewenste beschermingsniveau is van de waterkeringen die op grond van hun functie van regionale betekenis worden geacht. De betreffende regionale waterkeringen zijn aangegeven op de

als bijlage 1 bij deze verordening behorende kaarten.

Door het stellen van normen geeft de provincie nader invulling aan de reglementair opgedragen taak van de waterschappen, te weten de waterstaatkundige verzorging van zijn gebied. Het waterschap is reglementair gehouden het watersysteem zo in te richten en te beheren dat het voldoet aan de in deze verordening nader gestelde eisen in de vorm van normen. In verband hiermee is ervan afgezien in deze titel een specifieke beheersopdracht op te nemen die inhoudt dat het waterschap er zorg voor draagt dat de regionale waterkeringen aan de gestelde veiligheidsnorm

voldoen. Hetzelfde geldt voor de normen wateroverlast (zie artikel 2.3).

In het eerste lid is bepaald dat voor de regionale waterkeringen de gemiddelde overschrijdingsfrequentie per jaar (kans van voorkomen van een bepaalde waterstand) de veiligheidsnorm is. Het wenselijke veiligheidsniveau is gerelateerd aan de economische schade die bij het falen van de waterkering kan optreden. Hiertoe zijn de waterkeringen die op de als bijlage 1 bij deze verordening behorende kaarten zijn opgenomen, naar gelang de mogelijk optredende schade in vijf klassen ingedeeld, oplopend

van een overschrijdingskans van 1/10 per jaar (kadeklasse I) tot een overschrijdingskans van 1/1.000 per jaar (kadeklasse V). De uitgangspunten voor de berekening van de schade en de vertaling

naar de kadeklassen zijn afgeleid van de IPO-Leidraad ter bepaling van normen voor boezemkaden. Voor elk van de regionale waterkeringen is de

veiligheidsnorm ook op de kaart opgenomen. Om een bepaald veiligheidsniveau voor een gebied te verzekeren behoeven de rond dat gebied gelegen waterkeringen niet alle aan dezelfde veiligheidseisen te

voldoen. De te stellen eisen kunnen afhankelijk gesteld worden van factoren als het watervolume dat door een waterkering wordt gekeerd, het landgebruik direct achter de waterkering en de aanwezigheid van

polderkades in het gebied. Om die reden is ervoor gekozen niet een gebied te normeren, maar de waterkeringen rondom een gebied. Aldus kunnen

gedifferentieerde eisen worden gesteld en kan in bepaalde situaties met kleinere kadeverbeteringen worden volstaan en kunnen de kosten van

verbetering worden beperkt.

Zoals hiervoor is aangegeven is op de kaarten voor de verschillende regionale waterkeringen of delen daarvan de veiligheidsnorm aangegeven. Deze abstracte norm dient voor de dagelijkse praktijk geoperationaliseerd te worden. Dit geschiedt enerzijds in de vorm van een voorschrift voor de

toetsing en anderzijds in de vorm van een technische leidraad voor het ontwerp van een regionale waterkering.

Omdat het hierbij om een uitwerking van de veiligheidsnorm gaat, is de bevoegdheid tot vaststelling in handen van gedeputeerde staten gelegd.

Om te bereiken dat de toetsing van de actuele veiligheidssituatie door de beheerders op uniforme wijze tot stand komt, hebben de daarvoor gestelde

regels het karakter van een bindend voorschrift.

Afwijking hiervan is niet mogelijk.

Wat betreft het ontwerp hebben de regels het karakter van een richtlijn. Dat betekent dat de beheerder een bepaalde ruimte wordt gelaten om in verband met specifieke plaatselijke omstandigheden af te wijken. Een

afwijking kan bijvoorbeeld wenselijk zijn om voor de langere termijn een optimum te realiseren tussen aanleg- en onderhoudskosten.

Het vaststellen van het tijdstip waarop de verschillende regionale water-keringen aan de gestelde veiligheidsnorm moeten voldoen is bepalend voor de zorgplicht van de beheerder en is derhalve een aangelegenheid van het provinciaal bestuur. Er is echter om de volgende reden niet voor gekozen dat tijdstip in deze verordening vast te leggen. De omvang van het door de beheerder uit te voeren maatregelenpakket wordt bepaald door de uitkomst

van het toetsingsproces. De (financiële) inspanningen die de beheerder zal moeten leveren om de regionale waterkeringen te laten voldoen aan de vastgestelde veiligheidsnorm worden verder in hoge mate bepaald door het tijdsbestek waarbinnen de gevraagde inspanning geleverd moet worden.

Het bepalen van het tijdstip waarop de waterkeringen op orde moeten zijn, vereist een afweging tussen enerzijds wat wenselijk is wat betreft veiligheid en anderzijds wat aanvaardbaar is wat betreft lastenstijging.

Dat is maatwerk. Om die reden is die bevoegdheid in handen van gedeputeerde staten gelegd en is bepaald dat gedeputeerde staten overleg voeren met het dagelijks bestuur van de beheerder alvorens zij een dergelijk besluit nemen.

In het regionaal waterplan is bepaald dat de regionale waterkeringen uiterlijk in 2015 aan de in de bijlage opgenomen veiligheidsnorm moeten voldoen.

Gedeputeerde staten kunnen echter op basis van een voldoende gemotiveerd verzoek van het waterschap uitloop toestaan.

Titel 2.3 Waterkwantiteit

Artikel 2.3 Normen waterkwantiteit

Algemeen

Op grond van artikel 2.8 van de Waterwet moeten bij provinciale verordening, met het oog op de bergings- en afvoercapaciteit waarop de regionale wateren moeten zijn ingericht, normen worden gesteld met

betrekking tot de gemiddelde overstromingskans per jaar. In deze titel wordt daarin voorzien.

In dit artikel worden normen gegeven waarbij de kans op overstroming als gevolg van grote hoeveelheden neerslag is gerelateerd aan de economische waarde van landgebruik en de te verwachten schade bij overstroming. De normen drukken de gemiddeld toelaatbaar geachte kans op overstroming uit ofwel het wenselijk geachte beschermingsniveau. De normering bakent de zorgplicht af die de waterbeheerder heeft op het vlak van het voorkomen dan wel beperken van ontoelaatbare wateroverlast door inundatie vanuit oppervlaktewater ten gevolge van neerslag.

De in dit artikel vastgelegde normen moeten worden gezien als een minimumnorm. Het waterschap is bevoegd om scherpere normen te hanteren voor percelen waar dat nodig is vanuit het oogpunt van de

maatschappelijke functie van die percelen (daarbij valt bijvoorbeeld te denken aan volkstuincomplexen).

In het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW) van 2003 zijn werknormen opgenomen die voor de verschillende vormen van landgebruik de gemiddeld

toelaatbaar geachte kans op overstroming uitdrukken. De vormen van landgebruik die daarbij worden onderscheiden zijn grasland, akkerbouw, hoogwaardige land- en tuinbouw, glastuinbouw en bebouwd

gebied.

De werknormen uit het NBW zijn als uitgangspunt genomen bij het bepalen van het beschermingsniveau voor de verschillende vormen van landgebruik

binnen het waterschapsgebied. De maatregelen die nodig zijn om de bergings- en afvoercapaciteit van de regionale wateren aan de in dit artikel vastgelegde norm te laten voldoen, neemt de waterbeheerder op

in het beheerplan, bedoeld in artikel 4.6 van de Waterwet.

Eerste tot en met vierde lid

Binnen het gebied van het waterschap zijn verschillende gebieden met de daarbij behorende normen onderscheiden.

Wat betreft het gebied *binnen* de bebouwde kom (lid 1) is onderscheid gemaakt tussen:

- het gebied dat is bebouwd. Hiervoor geldt de norm van 1/100 per jaar, vanwege de hoge economische waarde. Onder bebouwd gebied

wordt hier niet alleen bebouwing in enge zin verstaan, maar ook bebouwing met bijvoorbeeld wegen en spoorwegen kunnen daaronder worden verstaan. Voor glastuinbouw binnen de bebouwde kom wordt als uitgangspunt de NBW-werknorm van 1/50 per jaar gehanteerd.

- het overige gebied, zoals openbaar groen en sportvelden. Hiervoor geldt een norm van 1/10 per jaar. Dit vanwege de relatief lage economische

waarde van dat gebied en de onevenredige kosten van de benodigde maatregelen die gemoeid zijn met het realiseren van een hogere norm.

Voor het gebied *buiten* de bebouwde kom (lid 2) zijn bij de normering als uitgangspunt gehanteerd de NBW-werknormen voor de verschillende vormen van landgebruik.

In de tabel hieronder zijn de verschillende normen voor de verschillende vormen van landgebruik opgenomen.

Norm gerelateerd aan vorm van landgebruik		Norm	Maaiveld-criterium
Binnen bebouwde kom	Bebouwd gebied	1/100	0%
	Overig gebied	1/10	5%
	Glastuinbouw	1/50	1%
Buiten bebouwde kom	Hoofdinfrastructuur en spoorwegen	1/100	0%
	Glastuinbouw en hoogwaardige land- en tuinbouw	1/50	1%
	Akkerbouw	1/25	1%
	Grasland	1/10	5%

Zoals uit de tabel blijkt zijn bij de totstandkoming van de noodzakelijk geachte beschermingsniveaus niet alleen de normen tot uitgangspunt genomen, maar vervult ook het zogeheten maaiveldcriterium een rol.

Hoewel bij de beantwoording van de vraag of een norm voor een bepaald gebied wordt gerealiseerd het gehele gebied getoetst wordt, maakt het maaiveldcriterium het mogelijk dat een bepaald (klein) percentage van de oppervlakte, buiten beschouwing kan blijven. Reden daarvoor is dat het in algemene zin niet kosteneffectief is om maatregelen te treffen

voor een dergelijk klein deel van het gebied, indien het overige gebied al voldoet aan de norm. Ook bij bebouwing binnen bebouwd gebied is het denkbaar dat in hele specifieke situaties (op perceelsniveau bezien) niet aan de norm kan worden voldaan. Dat betreft bijvoorbeeld vlonders langs watergangen, parkeerterreinen, et cetera. Doorgaans gaat het hier

om locaties waar tijdelijke inundatie niet als wateroverlast wordt beschouwd. Deze situaties zullen uit het gebiedsproces blijken en hierover wordt met

betrokkenen gecommuniceerd door het waterschap.

Voor een aantal situaties kan afwijking ten opzichte van de normen in lid 1 en lid 2 wenselijk zijn. Daarvoor zijn in lid 4 tot en met lid 7 bepalingen

opgenomen.

Het noodzakelijk geachte beschermingsniveau voor verspreid buiten de bebouwde kom gelegen opstallen, soortgelijke bebouwing en glastuinbouw volgt de norm van het omringend landgebruik, zoals genoemd in lid 2 onder b, c en d (lid 4). Overigens blijkt in de praktijk dat veel woonpercelen feitelijk vaak al het beschermingsniveau van 1/100 per jaar hebben vanwege een hogere ligging.

Aan de indeling van het eerste tot en met zesde lid liggen voorts de volgende overwegingen ten grondslag:

1. Door wat betreft de stedelijke kernen aansluiting te zoeken bij het begrip 'bebouwde kom' van een gemeente, zoals bedoeld in artikel 20a van de

Wegenverkeerswet 1994, wordt bereikt dat bij stedelijke uitbreiding de norm automatisch opschuift. Bepalend daarvoor is het tijdstip waarop het besluit van de gemeenteraad tot wijziging van de grens van de bebouwde kom onherroepelijk is. Omdat de vastgestelde norm kan worden aangemerkt als een minimumnorm staat het het waterschap vrij om desgewenst reeds in de tussentijd (periode tussen feitelijke realisering stedelijke uitbreiding een onherroepelijke besluit tot aanpassing grens bebouwde kom) te anticiperen op de toekomstige 'bebouwingsnorm'.

Aldus kan het waterschap soepel inspelen op de nieuwe situatie. Door ervan af te zien de bebouwde kom op de kaart bij de verordening aan te geven wordt voorkomen dat bij iedere wijziging van de bebouwde kom de

(kaart bij de) verordening moet worden aangepast.

2. Uit de toetsing van het watersysteem aan de NBW-werknormen bleek dat het waterschap in het algemeen technisch en tegen redelijke kosten in staat is om de bergings- en afvoercapaciteit te realiseren die hoort bij de normen

voor verschillende vormen van landgebruik. Om die reden is ervoor gekozen de NBW-werknormen te verheffen tot definitieve normen. De

benodigde maatregelen zullen door het waterschap worden opgenomen in het door haar algemeen bestuur vast te stellen waterbeheerplan

en worden in beginsel uitgevoerd gedurende de zesjarige looptijd van het plan.

Om te kunnen bepalen welk landgebruik ter plaatse aanwezig is, is in het derde lid bepaald dat de situatie zoals deze is vastgesteld in het ruimtelijk plan bepalend is. Omdat het ruimtelijk plan niet over alle typen landgebruik duidelijkheid verschaft is tevens bepaald dat het landgebruik ook met behulp van het Landelijk Grondgebruikbestand Nederland versie 5

van Wageningen Universiteit en Researchcentrum kan worden bepaald. Deze kaart is op dit moment de beste grondgebruikkaart die beschikbaar is.

Het ligt in de verwachting dat in de toekomst een aparte kaart bij deze verordening zal worden opgenomen, waarop gebieden worden vastgelegd waarop normen van toepassing zijn die afwijken van de normen gesteld in het eerste, tweede en vierde lid van dit artikel. Deze afwijkende normering zal echter pas plaats kunnen vinden nadat de lopende gebiedsprocessen

zijn afgerond.

Vijfde lid

Om iedere discussie omtrent het vereiste beschermingsniveau van percelen uit te sluiten kan het wenselijk zijn dat het eerste lid, tweede lid en vierde

lid van dit artikel nader worden uitgewerkt.

Hierbij gaat het om een onderverdeling van de in het tweede lid genoemde hoofdcategorieën van landgebruik en aan een uitwerking van de in het vierde lid gebruikte zinsnede 'omringend landgebruik'. Vanwege het detailniveau van deze uitwerking en vanwege de inhoudelijke relatie met de in het zesde lid bedoelde leidraad, zijn gedeputeerde staten

bevoegd tot het vaststellen van nadere voorschriften ter zake.

Zesde lid

Om te bereiken dat de toetsing van het actuele beschermingsniveau door de verschillende waterschappen op uniforme wijze tot stand komt, en meer

in het bijzonder of voldaan wordt aan de normen, is in dit lid bepaald dat gedeputeerde staten daarvoor een leidraad vaststellen. Tevens is bepaald dat gedeputeerde staten overleg voeren met het dagelijks bestuur van het waterschap alvorens zij een leidraad vaststellen. Het betreft hier een kaderstellende leidraad op hoofdlijnen. Bij de in het NBW-actueel

aangekondigde toetsronde in 2012 zal deze leidraad worden gehanteerd om te komen tot een meer uniforme toetsmethodiek.

Zevende lid

Uitgangspunt in het NBW-actueel is dat de regionale watersystemen in 2015 op orde zijn. In het NBW-actueel zijn evenwel enkele uitzonderingssituaties

benoemd wat betreft het tijdstip-op-orde. Dat betreft onder meer bestaand stedelijk gebied waar geen sprake is van een urgente wateropgave. Voor

dergelijk gebied geldt dat de opgave uiterlijk in de periode tot en met 2027 wordt uitgevoerd door gemeente en waterschap. Eenzelfde termijn geldt

voor maatregelen die veel goedkoper kunnen worden uitgevoerd door ze op een later tijdstip dan 2015 te koppelen aan andere projecten.

In verband met deze mogelijke uitzonderingssituaties is de bevoegdheid tot het vaststellen van een tijdstip-op-orde voor onderdelen van de watersystemen in handen gelegd van gedeputeerde staten en is bepaald dat gedeputeerde staten overleg voeren met het dagelijks bestuur alvorens zij dergelijke besluiten nemen.

Titel 2.4 Meten en beoordelen

Artikel 2.4 Verslaglegging toetsing watersysteem

Uit artikel 2.14 van de Waterwet volgt dat bij of krachtens provinciale verordening regels kunnen worden gesteld ten aanzien van het periodiek door de beheerder meten van daarbij aan te geven grootheden en het aan de hand van de meetresultaten beoordelen van de mate van verwezenlijking van de in deze verordening neergelegde normen met betrekking tot de waterkering en de waterkwantiteit. Het is gelet op de Memorie van Toelichting bij artikel 2.14 van de Waterwet gewenst dat de beheerder "de vinger aan de pols van het watersysteem houdt" en

periodiek nagaat in hoeverre de normen verwezenlijkt zijn.

De resultaten van de beoordeling van het watersysteem en de bevindingen bij de beoordeling worden door de beheerder vastgelegd in een verslag,

dat wordt toegezonden aan gedeputeerde staten. Het verslag heeft een ander karakter en wordt met een andere frequentie opgesteld dan de algemene voortgangsrapportage bedoeld in artikel 3.7 van deze

verordening. Om die reden maken de verslagen, bedoeld in dit artikel geen onderdeel uit van de algemene voortgangsrapportage.

De beheerder draagt zorg voor de periodieke beoordeling van het watersysteem, meer specifiek de beoordeling van de primaire en regionale waterkering, de regionale wateren en de ondersteunende kunstwerken.

Daarbij wordt beoordeeld in hoeverre de waterstaatwerken voldoen aan de gestelde normen met betrekking tot de veiligheid van de regionale waterkering respectievelijk het tegengaan van wateroverlast. De beheerder rapporteert de uitkomsten van deze beoordeling periodiek aan gedeputeerde staten zodat gedeputeerde staten kunnen nagaan of aan de

normen is voldaan.

In de toelichting bij de artikelen 2.2 en 2.3 is het belang aangegeven dat de beoordeling van de veiligheid van regionale waterkeringen en de beoordeling van de bergings- en afvoercapaciteit van regionale wateren op uniforme wijze worden uitgevoerd, zodat eenduidig kan worden bepaald wanneer het watersysteem kan worden gekwalificeerd als 'op orde'.

In verband hiermee is in het zevende lid van dit artikel bepaald dat gedeputeerde staten voorschriften kunnen stellen met betrekking tot de vorm en inhoud van de toetsingsverslagen.

In deze verordening is geen rapportageverplichting opgenomen voor de in artikel 2.10 van de Waterwet genoemde normen voor de chemische en ecologische kwaliteit van de watersystemen. Artikel 2.10 van de Waterwet geeft aan dat deze normen worden vastgesteld op de voet van hoofdstuk 5 van de Wet milieubeheer. In het op deze wet gebaseerde Besluit

kwaliteitseisen en monitoring water is vastgelegd dat voor elk stroomgebieddistrict een monitoringsprogramma wordt vastgesteld teneinde representatieve monitoringsgegevens te verkrijgen die een samenhangend totaalbeeld van de toestand van de waterlichamen binnen het stroomgebieddistrict geven.

Een aparte rapportageverplichting aan gedeputeerde staten op dit punt is dan ook overbodig.

Overigens is in het Besluit kwaliteitseisen en monitoring water de koppeling gemaakt met het planstelsel uit de Waterwet. Dit betekent dat in de algemene voortgangsrapportage zoals bedoeld in artikel 3.7 van deze verordening ook zal worden gerapporteerd door het waterschap over voortgang van de maatregelen die in het beheerplan zijn opgenomen om te voldoen aan een goede chemische en ecologische kwaliteit van het watersysteem.

Hoofdstuk 3 Plannen

Titel 3.1 Regionaal waterplan

Artikel 3.1 Inhoud

De bestaande planstructuur van de wet op de waterhuishouding is grotendeels overgenomen in de Waterwet. De provincie stelt het regionaal waterplan op. De waterschappen houden hier rekening mee bij het opstellen van hun beheerplan. Dit is de waarborg dat het uitvoeringsgerichte beheerplan goed wordt ingebed in het breder afgewogen regionaal waterplan.

De wet geeft in artikel 4.4 duidelijk aan welke onderdelen het regionaal waterplan moet bevatten. De verordening is op dit punt dan ook beknopt.

Integratie van water en ruimtelijke ordening is alleen mogelijk wanneer de ruimtelijke gevolgen van de wateropgaven worden uitgewerkt in ruimtelijke

plannen. De Waterwet brengt daarom een koppeling aan tussen de wateropgaven en de uitwerking daarvan door het regionaal waterplan tegelijkertijd de status te geven van structuurvisie in de zin van de

Wet ruimtelijke ordening.

Artikel 3.2 Voorbereiding

Het eerste lid verplicht gedeputeerde staten tot het voeren van overleg met tenminste het dagelijks bestuur van de geheel of gedeeltelijk binnen Zuid-

Holland gelegen waterschappen, Rijkswaterstaat en burgemeesters en wethouders van de binnen het plangebied gelegen gemeenten.

De in het tweede lid neergelegde verplichting tot raadplegen heeft een wat lichter karakter. Dit lid bepaalt namelijk dat gedeputeerde staten, in plaats

van te overleggen, gehouden zijn om tenminste de minister en gedeputeerde staten van de aangrenzende provincies te raadplegen.

De opsomming in het eerste en tweede lid is niet limitatief. Het staat gedeputeerde staten vrij bijvoorbeeld andere overheden, bedrijven en instanties te raadplegen. Daarbij kan worden gedacht aan waterleiding-bedrijven en belangenorganisaties, zoals LTO, natuur- en milieuorganisaties en de Kamer van Koophandel.

Artikel 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht is van toepassing op de voorbereiding van het regionaal waterplan.

Titel 3.2 Beheerplan

Artikel 3. 4 Inhoud

De bepalingen in dit hoofdstuk hebben betrekking op de totstandkoming en de inhoud van het beheerplan en de voortgangsrapportage. De bestaande planstructuur van de Wet op de waterhuishouding is grotendeels overgenomen in de Waterwet. De provincie stelt het regionaal waterplan op. De waterschappen houden hier rekening mee, bij het opstellen

van het beheerplan. Dit is de waarborg dat het uitvoeringsgerichte

beheerplan goed wordt ingebed in het breder afgewogen regionaal waterplan.

Het beheerplan bevat, op de schaal van het waterschap, een uitwerking van de strategische doelen, die de provincie in haar regionaal waterplan formuleert. De uitwerking bevat tenminste concrete maatregelen,

de bijbehorende planning en de kosten die nodig zijn om deze maatregelen te realiseren. Dat betekent dat het beheerplan de normering uitwerkt, dat het ingaat op de belangrijkste knelpunten in functies, een beleidskader biedt voor wateraanvoer en voor gebieden met een geringe drooglegging. In lijn met de in het NBW-actueel gemaakte afspraak is bepaald dat in het beheerplan ook de resultaten van het onderzoek naar het gewenste grondwater- en oppervlaktewaterregiem (GGOR) worden opgenomen. Het

GGOR is een instrument dat het waterschap gebruikt om de waterpeilen en ruimtelijke grondgebruikfuncties op elkaar af te stemmen. Hierbij wordt ook de functiegeschiktheid van gronden betrokken. De in het beheerplan op te nemen resultaten van het GGOR betreft minimaal een beschrijving van de knelpunten die in het GGOR-proces naar voren zijn gekomen alsmede de maatregelen die nodig zijn om die knelpunten op te lossen. Dit is voorgeschreven in het eerste lid onder c en e.

Het tweede lid van dit artikel bevat een motiveringsplicht voor het waterschap bij het opstellen van het beheerplan. Voor wat betreft de normen voor de waterkwantiteit wordt eraan gehecht dat in de toelichting

bij het beheerplan aandacht wordt besteed aan de wijze waarop het waterschap de normen voor haar beheersgebied heeft bepaald. Op deze wijze wordt het mogelijk om te bepalen in welke situatie welke norm geldt en dus ook op welke norm een beroep kan worden gedaan.

Artikel 3.5 Voorbereiding

Dit artikel bepaalt dat het dagelijks bestuur gehouden is om bij de voorbereiding van het beheerplan tenminste de dagelijkse besturen van de aangrenzende waterbeheerders, gedeputeerde staten en de colleges van burgemeesters en wethouders van de binnen het plangebied liggende gemeenten te raadplegen. Deze opsomming is niet limitatief.

Het staat het dagelijks bestuur vrij bijvoorbeeld andere overheden dan wel bedrijven en instanties te raadplegen. Daarbij kan worden gedacht aan waterleidingbedrijven en belangenorganisaties, zoals LTO, natuur- en milieuorganisaties en de Kamer van Koophandel. Afdeling 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht is van toepassing op de voorbereiding

van het beheerplan.

Artikel 3.6 Goedkeuring

Het waterschap stuurt bij het goed te keuren beheerplan de in dit artikel genoemde bijlagen mee. Deze zijn geen onderdeel van het beheerplan.

Gedeputeerde staten gebruiken de bijlagen bij de beoordeling van het plan en bij het beantwoorden van de vraag of het beheerplan is voorbereid en

vastgesteld volgens de daarvoor geldende procedure.

Artikel 3.7 Voortgangsrapportage

In artikel 3.10 van de Waterwet is bepaald dat bij provinciale verordening met het oog op een samenhangend en doelmatig regionaal waterbeheer regels kunnen worden gesteld omtrent de door de besturen van waterschappen te vertrekken informatie. Voor het kunnen uitoefenen van toezicht is het van belang dat gedeputeerde staten over adequate en voldoende actuele informatie beschikken.

In dit artikel is geregeld dat de beheerder, ten minste eenmaal per jaar, aan gedeputeerde staten rapporteert over de voortgang van de uitvoering van het beheerplan en de mate waarin de in het beheerplan gestelde doelen worden bereikt. Deze voortgangsrapportage vormt de basis voor het periodiek bestuurlijk overleg in de beleidscyclus tussen de provincie en het waterschap. In dit verband kan worden gewezen op de afspraken die het IPO en de Unie van Waterschappen hebben neergelegd in de rapportage 'Afstemming van taken in het regionaal waterbeheer' (2005).

Uitgangspunt is dat de samenwerking tussen provincie en waterschap zich toespitst op de gezamenlijke beleidsvorming (met ieder een eigen rol

hierin), de uitvoering en het toezicht op de uitvoering.

In het periodiek overleg kunnen alle onderwerpen betreffende het regionaal waterbeheer, het regionaal waterplan en het beheerplan aan de orde worden gesteld. Ook de wijze waarop het toezicht wordt ingevuld en het maken van afspraken ter evaluatie in het eerstvolgende overleg kunnen hiervan deel uitmaken. In de voortgangsrapportage en het overleg

daaromtrent kan onder meer worden ingegaan op de aspecten en planonderdelen, genoemd in artikel 4.6, tweede lid, van de Waterwet. Hierbij kan worden gedacht aan de uitvoering van het programma van

maatregelen en voorzieningen, de planning van de uitvoering, de daarvoor beschikbare en/of benodigde financiële middelen, de gekwantificeerde opgaven en de condities (zoals de mogelijkheden voor de ruimtelijke

inpassing van waterhuishoudkundige voorzieningen, het draagvlak bij belanghebbenden, de acceptatie van de financiële gevolgen die nodig zijn

om de strategische doelen te kunnen realiseren en overige, voor de realisatie, relevante omstandigheden).

Het verslag en het periodiek overleg daarover stellen de provincie in staat te beoordelen of de gestelde strategische doelen worden gehaald. In voorkomende gevallen, wanneer blijkt dat de strategische doelen

niet worden gehaald, kunnen specifieke nadere afspraken worden gemaakt.

Hoofdstuk 4 Aanleg en beheer van waterstaatswerken

Titel 4.1 Legger

Artikel 4.1 Legger van waterstaatswerken

In artikel 5.1 van de Waterwet is bepaald dat de beheerder zorg draagt voor de vaststelling van een legger waarin is omschreven waaraan waterstaatswerken naar richting, vorm, afmeting en constructie moeten voldoen. In artikel 1.1 van de Waterwet is bepaald welke beheersobjecten onder waterstaatswerken zijn begrepen. De Waterwet vermeldt de

basisgegevens die van de legger deel moeten uitmaken. De ligging van de waterstaatswerken en daaraan grenzende beschermingszones wordt

aangegeven op overzichtskaarten. Onder beschermingszone verstaat artikel 1.1 van de Waterwet: aan een waterstaatswerk grenzende zone waarin ter

bescherming van dat werk voorschriften en beperkingen kunnen gelden.

In de Waterwet is bepaald dat bij provinciale verordening ten aanzien van inhoud, vorm en periodieke herziening van de legger voor daarbij te

onderscheiden categorieën van waterstaatswerken nadere voorschriften kunnen worden gegeven. In dit artikel wordt daaraan uitvoering gegeven.

De legger is van belang voor de toetsing van de waterstaatswerken aan de gestelde normen. Deze toetsing wordt mogelijk door de gegevens in de

legger, waarin de vereiste toestand van de waterstaatswerken is aangegeven, te vergelijken met de feitelijke toestand van de waterstaatswerken. Daarnaast is de legger bepalend voor toepassingsbereik

van de waterschapskeur. De legger en de keur vormen samen het instrumentarium waarmee het waterschap handelingen kan tegengaan die nadelig kunnen zijn voor het functioneren van de waterstaatswerken.

Voor de vast te leggen gegevens in de legger van de primaire en regionale waterkering zijn de gestelde veiligheidsnorm, de technische leidraad en de voorschriften, bedoeld in artikel 2.2 van deze verordening, maatgevend. Met behulp van situatietekeningen en dwarsprofielen wordt in de legger aangegeven wat de vereiste en de te handhaven afmetingen van de

primaire en regionale waterkering en de daaraan grenzende beschermingszones zijn. Tevens dient ten aanzien van de primaire en regionale waterkeringen het profiel van de vrije ruimte te worden aangegeven. Met dit profiel wordt aangegeven welke ruimte door

een toekomstige dijkverzwaring in beslag zal worden genomen. Dit kan een extra ruimte binnendijs, buitendijs of aan beide kanten van de dijk zijn. Het profiel van de vrije ruimte dient, evenals de beschermingszones,

als toetsingskader voor de beheerder bij het verlenen van vergunningen.

Voor de vast te leggen gegevens in de legger van de oppervlaktewaterlichamen en bergingsgebieden zijn de gestelde normen en de technische leidraad, bedoeld in artikel 2.3 van deze verordening, met het oog op de bergings- en afvoercapaciteit waarop de regionale wateren moeten zijn ingericht (het voorkomen en tegengaan van wateroverlast), maatgevend. Met behulp van situatietekeningen en, waar mogelijk, overige gegevens met betrekking tot de bergings- en afvoercapaciteit, wordt in de legger aangegeven wat de vereiste en de te handhaven afmetingen van de te onderscheiden oppervlaktewaterlichamen of categorieën van oppervlaktewaterlichamen en daaraan grenzende beschermingszones,

alsmede van de bergingsgebieden, zijn.

Gebleden is dat de ondersteunende kunstwerken en bijzondere constructies voor oppervlaktewateren en bergingsgebieden niet altijd in de legger zijn opgenomen. Daarom wordt in het derde lid van dit artikel geregeld dat om redenen van praktische aard deze verplichting pas geldt met ingang van een door gedeputeerde staten in onderling overleg met het dagelijks bestuur te bepalen datum.

De legger is, mede van belang voor het toepassingsbereik van de keur. Omdat hieruit gevolgen kunnen voortvloeien voor belanghebbende eigenaren en gebruikers van onroerende zaken die nabij waterstaatswerken

zijn gelegen, ligt het in de rede dat bij de voorbereiding van de legger de procedure, bedoeld in afdeling 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht,

wordt gevolgd.

Titel 4.2 Peilbesluiten

Artikel 4.2 Aanwijzing verplichte peilbesluiten

Op grond van artikel 5.2 van de Waterwet moeten bij of krachtens provinciale verordening de oppervlaktewaterlichamen worden aangewezen waarvoor de beheerder peilbesluiten dient vast te stellen. In dit artikel is daarin voorzien. In het peilbesluit worden op een voor de beheerder bindende wijze waterstanden opgenomen of bandbreedten waarbinnen de waterstanden onder reguliere omstandigheden kunnen variëren. Bij het nemen van een peilbesluit is de functie van de betrokken oppervlakte-wateren van groot belang. In het licht van die functie moet een afweging plaatsvinden van alle bij de waterhuishouding betrokken belangen. Bij de afweging kunnen belangen betrokken zijn die niet primair door de

waterbeheerder worden behartigd.

De verplichting tot het vaststellen van een peilbesluit is in deze verordening alleen opgelegd voor die gebieden waar het waterschap onder normale

omstandigheden de wateraanvoer en waterafvoer kan beheersen. De desbetreffende gebieden zijn aangegeven op de als bijlage 2 bij deze verordening behorende kaarten. Deze kaarten kennen een globale begrenzing. De exacte begrenzing zal door het waterschap bij de vaststelling van het peilbesluit worden bepaald.

Artikel 4.3 Inhoud peilbesluit

Wat betreft de inhoud van peilbesluiten is gezocht naar een systeem dat voldoet aan de rechtszekerheid van de burger aan de ene kant en de benodigde flexibiliteit van het waterschap aan de andere kant.

Niet alleen in verband met wisselende weersomstandigheden, maar ook in het kader van het streven naar duurzaam waterbeheer heeft het waterschap behoefte aan flexibel peilbeheer. Het tweede lid van artikel 5.2 van de wet voorziet er daarom in dat peilbesluiten door de toepassing van bandbreedten flexibel kunnen zijn. In het peilbesluit zal in verband met de rechtszekerheid moeten worden aangegeven wat het minimum en maximumpeil zijn. Ten behoeve van een zorgvuldige belangenafweging van het te voeren flexibele peilbeheer is adequaat onderzoek naar de

gevolgen van de in te stellen peilen noodzakelijk. Een en ander dient in de toelichting op het peilbesluit te worden verwoord. Het waterschap heeft een inspanningsverplichting om de in het peilbesluit aangegeven waterstanden te handhaven. De toelichting bij het peilbesluit dient op grond van onderdeel b, van het tweede lid, inzicht te geven in de verhouding tussen de gekozen oppervlaktewaterstanden ten opzichte van het optimale grond- en oppervlaktewaterregime.

Artikel 4.4 Openbare voorbereiding

Op de voorbereiding van het peilbesluit is afdeling 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing verklaard.

Artikel 4.5 Herziening

Het eerste lid geeft aan dat een peilbesluit ten minste eenmaal in de tien jaar moet worden herzien. De termijn van tien jaar waarbinnen de herziening moet plaatsvinden, vangt aan op de datum waarop het peilbesluit is bekendgemaakt overeenkomstig het bepaalde in de Algemene wet bestuursrecht. Op verzoek van het algemeen bestuur kunnen gedeputeerde staten de geldigheidsduur van een peilbesluit voor ten hoogste vijf jaar verlengen.

Titel 4.3 Projectprocedure voor waterstaatswerken

Artikel 4.6 Projectprocedure

Artikel 5.5 van de Waterwet bevat voor de aanleg, verlegging en versterking van primaire waterkeringen een specifieke coördinatieregeling, de projectprocedure voor waterstaatswerken genoemd. Daarmee

worden de besluitvormingsprocedures bespoedigd en vereenvoudigd. De wet beperkt deze coördinatieregeling niet tot primaire waterkeringen, maar

geeft de provincies de mogelijkheid deze regeling ook open te stellen voor andere projecten. In dit artikel is van deze mogelijkheid gebruik gemaakt.

Ten behoeve van de flexibiliteit is de besluitvorming over de inzet van de projectprocedure neergelegd bij gedeputeerde staten. Dat biedt het voordeel dat per project kan worden overwogen of de inzet van de

projectprocedure noodzakelijk is gelet op de te realiseren doelstellingen. Het wel of niet van toepassing verklaren van de projectprocedure wordt hiermee

maatwerk.

Een terughoudend gebruik van de coördinatieregeling wordt voorgestaan vanwege de ingrijpende gevolgen die de projectprocedure heeft. Projectplannen worden onder de goedkeuring van gedeputeerde staten

gebracht en bij het vaststellen van de bijbehorende uitvoeringsbesluiten kunnen gedeputeerde staten, indien nodig, in de plaats treden van de medeoverheden.

De wetgever heeft de inzet van de projectprocedure geclausuleerd. De procedure is bedoeld voor projecten die voldoen aan de criteria:

- van bovenlokale betekenis, die
- met spoed en
- op gecoördineerde wijze tot stand moeten worden gebracht.

Het van toepassing verklaren van de projectprocedure op een projectplan door gedeputeerde staten zal in de meeste gevallen gebeuren op verzoek van het waterschap. Als voorbeelden van situaties waarbij het gewenst kan zijn om gebruik te maken van de inzet van de projectprocedure kan worden gedacht aan werken aan regionale waterkeringen, de aanleg van waterbergingsgebieden en de aanleg of wijziging van grote oppervlakte-waterlichamen. Bij deze laatste categorie gaan de gedachten uit naar oppervlaktewateren met een oppervlakte van ten minste een hectare of met een lengte van ten minste vijfhonderd meter.

Artikel 4.7 Toezending projectplan

In artikel 5.7, eerste lid, van de Waterwet is bepaald dat het projectplan de goedkeuring behoeft van de provincie op wier grondgebied het wordt uitgevoerd.

Vanwege het belang dat de uitvoering van een projectplan tot de aanleg, verlegging of versterking van een primaire waterkering heeft voor de veiligheid in het totale dijkkringgebied, is in dit artikel aanvullend bepaald dat als die primaire waterkering deel uitmaakt van een dijkkring die op het grondgebied van een andere provincie ligt, het projectplan tevens ter

kennismaking wordt toegezonden aan die andere provincie.

Hoofdstuk 5 Grondwater

Algemeen

In lijn met het uitgangspunt “decentraal wat kan, centraal wat moet” zijn in de wet de eigen verordenende bevoegdheden van provincie en waterschap niet verder ingeperkt dan nodig. Dit blijkt onder andere uit hoofdstuk 6 van de wet, waar ruimte wordt geboden aan provincie en waterschap om zelf

in de benodigde regelgeving te voorzien. Alleen waar dat nodig is met het oog op internationale verplichtingen of bovenregionale belangen, zullen door het Rijk regels worden gesteld. Dit betekent dat, waar van rijkswege gestelde regels ontbreken, waterschappen en provincies bevoegd zijn om daarin zelf bij verordening te voorzien.

De waterschappen zijn als watersysteembeheerder verantwoordelijk voor de regulering van de handelingen in het regionale watersysteem. De wet maakthierop één uitzondering voor een drietal specifieke categorieën van grondwateronttrekkingen. Deze categorieën zijn opgenomen in artikel 6.4 van de wet.

Het betreft grondwateronttrekkingen ten behoeve van de openbare drinkwatervoorziening, bodemenergiesystemen en onttrekkingen van meer dan 150.000 m³ per jaar ten behoeve van industriële toepassingen.

Deze vallen onder het bevoegd gezag van gedeputeerde staten. Ook het infiltreren van water ten behoeve van voornoemde toepassingen valt

onder het bevoegd gezag van gedeputeerde staten.

Onttrekkingen en infiltraties voor andere doeleinden kunnen worden gereguleerd door de waterschappen. De wet laat de waterschappen de mogelijkheid een verbodstelsel te introduceren met de mogelijkheid

van vergunningen, algemene regels en vrijstellingen. De provincie heeft de mogelijkheid de regulering van de overige onttrekkingen en infiltraties te sturen via instructieregels bedoeld in artikel 3.11 van de wet.

Van deze mogelijkheid is in deze verordening alleen gebruik gemaakt in artikel 5.4 en 5.5. Artikel 5.4 bevat een beperking van de bevoegdheid van het algemeen bestuur om bij verordening onttrekkingen of infiltraties vrij te stellen van de verplichting deze te melden, te meten en te registreren. Artikel 5.5 bevat de instructie dat de waterschappen de permanente onttrekkingen en infiltraties in de milieubeschermingsgebieden voor grondwater via een vergunningstelsel dienen te reguleren.

Titel 5.1 Grondwaterregister en definitiebepaling inrichtingen

Artikel 5.1 Grondwaterregister

De inrichting van het grondwaterregister is niet expliciet geregeld in de wet, maar er wordt naar verwezen in artikel 7.7, eerste lid, onder c van de wet.

Dit houdt in dat de provincie bevoegd is daarin zelf bij of krachtens verordening te voorzien. Het grondwaterregister is gekoppeld aan de grondwaterheffing.

Deze grondwaterheffing kan van toepassing zijn op onttrekkingen die onder het bevoegd gezag van provincie en waterschap vallen. Dit brengt met zich

mee dat het grondwaterregister moet worden gevuld met gegevens die door de provincie en het waterschap afzonderlijk worden verkregen. Artikel 5.1 geeft hier invulling aan door te bepalen dat de gegevens die door provincie en waterschap worden verkregen in het register moeten worden opgenomen. In samenhang hiermee is in artikel 5.3 van deze verordening

en in de waterverordeningen voor de interprovinciale waterschappen de verplichting opgenomen om de benodigde gegevens te verstrekken.

Het beheer van het grondwaterregister is expliciet neergelegd bij gedeputeerde staten. In overleg tussen IPO en de Unie van Waterschappen wordt gewerkt aan het opzetten van een landelijk register. Ook bij een landelijk register is het noodzakelijk de verantwoordelijkheid voor het grondwaterregister bij een daar toe aangewezen bestuursorgaan, in casu

gedeputeerde staten, neer te leggen. De aangewezen bestuursorganen kunnen gezamenlijk besluiten een landelijk register in te richten en te

vullen.

De ambtshalve inschrijving in het openbaar register met terugwerkende kracht tot de datum, waarop de onttrekking is aangevangen, is noodzakelijk in verband met de grondwaterheffing.

Artikel 5.2 Definitiebepaling inrichtingen

Dit artikel bepaald dat onttrekkingsinrichtingen die een samenhangend geheel vormen, als één inrichting worden beschouwd.

Dit artikel koppelt het samenhangend geheel aan één opdrachtgever en/of één project voor de onttrekking en geeft in het tweede lid van het artikel ook aan wanneer er sprake is van een samenhangend geheel.

Bovendien is dit artikel niet alleen van toepassing op grondwateronttrekkingen, maar ook op grondwaterinfiltraties.

Titel 5.2 Verstecken gegevens en vergunningsplicht onder bevoegd gezag van het waterschap

Artikel 5.3 Verstrekken gegevens

De inrichting van het grondwaterregister is niet expliciet geregeld in de wet, maar er wordt naar verwezen in artikel 7.7, eerste lid, onder c van de wet.

Dit houdt in dat de provincie bevoegd is daarin zelf bij of krachtens verordening te voorzien. Het grondwaterregister is gekoppeld aan de grondwaterheffing.

Deze grondwaterheffing kan van toepassing zijn op onttrekkingen die onder het bevoegd gezag van provincie en waterschap vallen. Dit brengt met zich

mee dat het grondwaterregister moet worden gevuld met gegevens die door de provincie en het waterschap afzonderlijk worden verkregen. Het beheer van het grondwaterregister is expliciet neergelegd bij de provincie conform bestuurlijke afspraken tussen het IPO en de Unie van Waterschappen.

Artikel 5.4 Melden, meten en registeren

In het eerste lid is bepaald dat het algemeen bestuur de vrijstellings-mogelijkheid die artikel 6.11, vijfde lid, van het Waterbesluit biedt, niet kan toepassen voor onttrekkingen of infiltraties van meer dan 12.000 m³

per jaar en voor tijdelijke onttrekkingen of infiltraties van in totaal meer dan 12.000 m³. Door middel van dit artikel wordt de vrijstellingsmogelijkheid van het waterschap beperkt.

Een registratieplicht voor alle onttrekkingen (inclusief de relatief kleine en nauwelijks fluctuerende onttrekkingen) is niet altijd noodzakelijk. Dit artikel geeft aan dat het waterschap onttrekkingen van minder dan 12.000 m³ van de registratieplicht kan uitzonderen.

Het dagelijks bestuur van het waterschap verstrekt onder andere de gegevens die op grond van artikel 6.11 van het Waterbesluit worden verkregen aan gedeputeerde staten. Artikel 6.11, eerste lid, van het

Waterbesluit bepaalt dat degene die grondwater onttrekt of water infiltreert, waarvoor geen vergunning is vereist krachtens artikel 6.4 van de wet of een

verordening van het waterschap, dit bij het bevoegd gezag meldt. De gegevens die bij een dergelijke melding moeten worden verstrekt zijn opgenomen in de artikelen 6.27 en 6.28 van de Waterregeling.

Deze instructiebepaling hangt samen met het grondwaterregister

(artikel 5.1 van deze verordening) en is opgenomen vanwege het grote provinciale belang bij registratie. Een betrouwbaar grondwaterregister is

belangrijk, zowel voor beleidsinhoudelijke beslissingen door provincie en waterschap (zoals belangenafweging bij vergunningen) als voor de

provinciale grondwaterheffing. Een betrouwbaar register heeft met name waarde indien de grondwateronttrekkingen waarvoor de provincie en die

waarvoor de waterschappen bevoegd zijn onder de registratieplicht vallen. Hierdoor ontstaat er een dekkend beeld van de belangrijkste grondwateronttrekkingen.

In het licht van de doelen van de Kaderrichtlijn Water en in verband met de bijzondere bodemstructuur in de provincie Zuid-Holland is het noodzakelijk rond winningen ten behoeve van de openbare drinkwatervoorziening

een beschermingszone in te stellen. In de Provinciale milieuverordening Zuid-Holland zijn daar om gebieden aangewezen waarvoor regels zijn gesteld ter bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning (de milieubeschermingsgebieden voor grondwater). Ter bescherming van de openbare drinkwatervoorziening is het van belang dat er een dekkend beeld is van alle permanente grondwateronttrekkingen en infiltraties in deze gebieden. Daarom is in het tweede lid van dit artikel bepaald dat in deze gebieden alle permanente onttrekkingen en infiltraties moeten worden geregistreerd.

Artikel 5.5 Vergunningsplicht en begripsbepaling inrichting

Ter bescherming van de openbare drinkwatervoorziening is in het tweede lid van artikel 5.4 van deze verordening opgenomen dat in de milieubeschermingsgebieden voor grondwater een registratieplicht geldt voor alle permanente onttrekkingen en infiltraties. In dit artikel wordt in aanvulling op deze registratieplicht voorgeschreven dat de waterschappen

de permanente onttrekkingen en infiltraties in de milieubeschermings-gebieden voor grondwater dienen te reguleren via een verbodstelsel in de keur met de mogelijkheid van vergunningverlening. Een vergunningsplicht

stelt het waterschap in staat om een afweging te maken en bepaalde regels te stellen.

Hierdoor is het mogelijk om bepaalde onttrekkingen toe te staan en andere onttrekkingen te weigeren. Zo kan in combinatie met een registratieplicht het overzicht worden behouden en kunnen beperkingen worden opgelegd en kan "wildgroei" worden voorkomen.

In het tweede lid is bepaald dat het algemeen bestuur het samenhangend geheel bij inrichtingen op dezelfde wijze invullen als de provincie dat doet. Daarmee wordt eenheid in regelgeving beoogd en tevens een praktische toevoeging gedaan voor de werkbaarheid van het grondwaterregister. Het tweede lid koppelt het samenhangend geheel aan één opdrachtgever

en/of project voor de onttrekking en geeft aan wanneer er sprake is van een samenhangend geheel. Bovendien is dit lid niet alleen van toepassing op grondwateronttrekkingen, maar ook op grondwaterinfiltraties.

Hoofdstuk 6 Schadevergoeding

Artikel 6.1 tot en met artikel 6.3 Commissie van deskundigen

In artikel 7.19, eerste lid, van de wet is bepaald dat degene die bij een vergunninghouder een vordering kan indienen tot vergoeding van schade die is veroorzaakt door een onttrekking van grondwater of infiltratie krachtens een watervergunning, eerst gedeputeerde staten kan verzoeken een onderzoek in te stellen.

Deze voorziening houdt verband met de in artikel 5.22 van de wet opgenomen gedoogplicht. Deze houdt in dat rechthebbenden ten aanzien van onroerende zaken waarin het grondwater invloed ondergaat door een onttrekking of infiltratie krachtens een watervergunning, verplicht zijn die onttrekking of infiltratie te gedogen.

Deze bepalingen zijn overgenomen uit de Grondwaterwet.

Het faciliteren van de burger die overweegt een schadeclaim in te dienen bij de vergunninghouder werd door de wetgever wenselijk geacht vanwege het

complexe karakter van schadevragen die samenhangen met grondwateronttrekkingen, de voor het beoordelen daarvan benodigde specifieke kennis en de hoge kosten van het inhuren van dergelijke kennis

voor de burger.

De wetgever achtte het tevens wenselijk dat de vraag of er schade is en zo ja wat de omvang van die schade is door een onpartijdige partij werd vastgesteld.

In verband daarmee was in de Grondwaterwet de bepaling opgenomen dat gedeputeerde staten een verzoek tot het instellen van een onderzoek in

handen stellen van een commissie van deskundigen die daarover advies uitbrengt aan de verzoeker.

Ter uitvoering daarvan hebben gedeputeerde staten van de provincies in 1996 gezamenlijk één commissie ingesteld, de Commissie van Deskundigen

Grondwaterwet.

In de Waterwet ontbreekt de verplichting tot het instellen van een commissie van deskundigen. Het is aan de provincies overgelaten om te bepalen op welke wijze zij verzoeken als bedoeld in artikel 7.19,

eerste lid, van de wet behandelen.

In IPO-verband is uitgesproken dat het wenselijk is vast te houden aan één landelijke, onafhankelijk wege het beperkte aantal verzoeken op jaarbasis, de complexiteit van de schadevragen, de wenselijkheid van bundeling van

expertise voor het beoordelen van die schadevragen en voorts vanwege de voordelen van een landelijk toegepaste uniforme werkwijze bij de behandeling van verzoeken.

In verband hiermee zijn in dit hoofdstuk de bepalingen uit de Grondwaterwet omtrent de verplichting tot het instellen van een commissie van deskundigen en de werkwijze van die commissie overgenomen. Wel

is de procedure qua termijnen en terminologie op enkele punten in overeenstemming gebracht met de Algemene wet bestuursrecht.

Hierbij wordt nog opgemerkt dat artikel 7.19, eerste lid van de wet, ook van toepassing kan zijn op verzoeken die betrekking hebben op grondwater-onttrekkingen die zijn vergund door een waterschapsbestuur.

Dat betekent dat de bepalingen van dit hoofdstuk ook op die verzoeken van toepassing zijn.

Om die reden is in artikel 6.2, eerste lid, en in artikel 6.3, vijfde lid, van deze verordening bepaald dat in dat geval het desbetreffende waterschaps-bestuur wordt geïnformeerd over de adviesaanvraag en dat het advies ook wordt toegezonden aan dat bestuur.

Het ligt in de rede dat de commissie van deskundigen ook wordt ingeschakeld bij een verzoek op grond van artikel 7.19 tweede lid, van de wet. In dat artikellid is bepaald dat gedeputeerde staten rechthebbenden ten

aanzien van een onroerende zaak een schadevergoeding toekennen in het geval er sprake is van meer dan één grondwateronttrekking en binnen redelijke termijn niet is vast te stellen door welke onttrekking de schade wordt veroorzaakt. Bij een dergelijk verzoek brengt de commissie van deskundigen haar advies uit aan gedeputeerde staten.

Hoofdstuk 7 Handhaving

Artikel 7.1 Toezichthouders

In dit artikel is geregeld wie bevoegd gezag is tot toezicht.

Hoofdstuk 8 Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 8.1 Intrekken verordeningen

De Verordening Waterbeheer Zuid-Holland en de Verordening waterkering West-Nederland, voor zover deze betrekking heeft op het gebied van het waterschap, kunnen worden ingetrokken, want deze verordeningen worden vervangen voor de nieuwe Waterverordening Zuid-Holland.

Artikel 8.2 Overgangsrecht

Dit artikel regelt het overgangsrecht voor besluiten, die zijn genomen op basis van de verordeningen die worden ingetrokken. Het gaat hier bijvoorbeeld om het Uitvoeringsbesluit regionale waterkeringen West-

Nederland. Met het tweede lid van dit artikel wordt geregeld dat procedures die zijn aangevangen voor de inwerkingtreding van de verordening onder het 'oude' rechtsregime worden afgehandeld.

Artikel 8.3 Citeertitel

In dit artikel wordt de titel van de verordening vastgelegd.

Artikel 8.4 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op het tijdstip waarop de wet van 29 januari 2008, houdende regels met betrekking tot het beheer en gebruik van watersystemen (Waterwet), in werking treedt. Met deze

bepaling wordt gewaarborgd dat de nieuwe Waterverordening Zuid-Holland gelijktijdig met de Waterwet in werking. Naar verwachting zal 22

december 2009 de Waterwet in werking treden.

Artikel 8.5 Aanbrengen doorlopende nummering: aanpassing aanhalingen

Door enkele wijzigingen van de verordening gedurende de besluitvormingsprocedure zijn de artikelen niet meer doorlopend genummerd. Op grond van dit artikel moeten gedeputeerde staten ervoor

zorgdragen dat de verordening voor plaatsing in het provinciaal blad een doorlopende nummering krijgt.

Door middel van de Invoeringswet Waterwet is een groot aantal wijzigingen aangebracht in de Waterwet. In verband daarmee zullen de artikelen van de

Waterwet hernummerd worden. Ook wat betreft het Waterbesluit en de Waterregeling zal er naar verwachting nog een hernummering van artikelen

plaatsvinden. Het is wenselijk dat de in deze verordening voorkomende aanhalingen van artikel van de Waterwet, het Waterbesluit en de Waterregeling met de nieuwe nummering in overeenstemming worden

gebracht. Dit artikel voorziet er tevens in dat gedeputeerde staten de desbetreffende aanhalingen aanpassen voor plaatsing van de verordening in het Provinciaal blad.

Toelichting behorende bij het wijzigingsbesluit Waterverordening Zuid-Holland, Prov. Blad 2014, 1607

Wijziging vanwege Bochtafsnijding Delftse Schie

De provincie Zuid-Holland is in een vergevorderd stadium van het project bochtafsnijding Delftse Schie in de gemeente Rotterdam en de gemeente Schiedam. In dit project wordt een nieuw stuk vaarweg aangelegd ten einde twee haakse bochten uit de vaarweg te halen. Onderdeel van de te doorlopen procedures is het aanpassen van de kaart "Regionale waterkeringen en veiligheidsnormering Hoogheemraadschap

van Delfland" in bijlage 1 van de Waterverordening Zuid-Holland. Hiervoor is bij de provincie een verzoek ingediend door het Hoogheemraadschap van Delfland (afgekort: Delfland).

De veiligheidsklasse van een regionale waterkering wordt bepaald door de economische schade die optreedt in de polder bij het falen van de waterkering (IPO-methodiek). Bij het vaststellen van de veiligheidsklasse

voor de regionale waterkeringen wordt binnen het beheergebied van Delfland sinds invoering van de IPO-methodiek minimaal veiligheidsklasse III (normfrequentie 1/100 jaar) en maximaal veiligheidsklasse

V (normfrequentie 1/1000 jaar) aangehouden.

De huidige regionale waterkering langs de Oost-Abtspolder is ingedeeld in veiligheidsklasse IV (normfrequentie 1/300 jaar). Door de aanleg van de bochtafsnijding wordt er een nieuwe polder gecreëerd aan de oostzijde van de nieuwe vaarweg (en westzijde van de oude waterweg). Gezien de hoofdfunctie/het grondgebruik van deze nieuwe polder, namelijk agrarisch natuurbeheer, wordt voor de kaden rondom deze nieuwe polder veiligheidsklasse III voorgesteld.

Aan de westelijke zijde van de nieuwe vaarweg komt eveneens een nieuwe regionale waterkering. Delfland stelt voor het huidige veiligheidsniveau van de Oost-Abtspolder, waarin onder andere een bedrijventerrein is gelegen, te handhaven en verzoekt de provincie voor deze nieuwe regionale waterkering veiligheidsklasse IV vast te stellen.

Met het hiervoor beschreven voorstel van Delfland kan worden ingestemd en de kaart "Regionale waterkeringen en veiligheidsnormering Hoogheemraadschap van Delfland" in bijlage 1 van de Waterverordening

Zuid-Holland is conform het verzoek aangepast.

Overige wijzigingen

Gelijktijdig met de wijziging vanwege de hiervoor beschreven bocht-afsnijding is van de gelegenheid gebruik gemaakt om voornoemde kaart bij de Waterverordening Zuid-Holland ook op een aantal andere punten te wijzigen. Ten behoeve van deze aanvullende wijzigingen is de door Delfland in het voorjaar van 2013 vastgestelde nieuwe Legger Regionale waterkeringen ook in oenschouw genomen.

Dit leidt tot de volgende (administratieve) wijzigingen:

- De kering langs de waterberging Hoekpolder: Deze kering, die behalve in de Legger ook al planologisch is vastgelegd, wordt aangewezen en hieraan wordt klasse III toegekend conform de veiligheidsklasse die voor deze polder is berekend. Voor de kering tussen de waterberging en de boezem

is in de Waterverordening uit 2009 abusievelijk niet de juiste veiligheidsklasse opgenomen. Deze moet eveneens klasse III zijn en is hierbij ook aangepast.

- Een deel van de Boschpolder is opgehoogd (en daarmee op boezempeil gebracht) voor de aanleg van een bedrijventerrein, waardoor een deel van de waterkeringen is komen te vervallen dan wel qua ligging is veranderd. De provincie neemt deze wijzigingen over van de Leggerkaart. De veiligheidsnorm voor deze polder blijft klasse III.

- De waterkering langs de Spaanse polder is op papier verlegd. In de praktijk lag de kering echter al dichter langs het water. Ligging is volgens de recent vastgestelde legger overgenomen op de kaart bij de Waterverordening Zuid-Holland.

- De tracés van de waterkeringen zijn (indien noodzakelijk) exacter weergegeven.

Inspraak

Het ontwerpbesluit tot wijziging van de Waterverordening Zuid-Holland heeft van 17 februari 2014 tot en met 31 maart 2014 ter inzage gelegen. In deze periode is één zienswijze ingediend. Deze zienswijze heeft voor wat betreft één onderdeel geleid tot een wijziging van het ontwerpbesluit, nl. het toevoegen van een overgangsbepaling aan artikel II van het ontwerpbesluit tot wijziging. Hierdoor behoudt het achterland van de bestaande waterkering aan de westkant van de Schie, ter hoogte van de beoogde bochtafsnijding Delftse Schie, zijn huidige beschermingsniveau tot een nader door GS te bepalen moment (samenhangende met de doorgraving van de bestaande regionale waterkering ten behoeve van het doorvaarbaar maken van de bochtafsnijding Delftse Schie).

Toelichting behorende bij het wijzigingsbesluit Waterverordening Zuid-Holland, Prov. Blad 2015, 1005

A

In het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW) van 2003 zijn afspraken gemaakt om de kans op wateroverlast vanuit het oppervlaktewatersysteem aan te pakken op basis van generieke normen voor verschillende vormen van landgebruik. Deze normen bestaan uit een statistisch bepaalde kans dat wateroverlast vanuit het oppervlaktewatersysteem optreedt. De normen zijn gerelateerd aan de economischewaarde van landgebruik en de te verwachten schade bij overstroming.

In artikel 2.3 van de Waterverordening Zuid-Holland zijn de generieke normen uit het NBW overgenomen. Deze normen bakenen de zorgplicht af die de waterbeheerder heeft op het vlak van het voorkomen danwel beperken van ontoelaatbare wateroverlast door inundatie vanuit oppervlaktewater ten gevolge van neerslag.

De normen in de verordening zijn voor de waterschappen het vertrekpunt bij de voorbereiding van waterhuishoudkundige en ruimtelijke maatregelen gericht op het op orde brengen van de regionale watersystemen. Voor een doelmatige en gedragen aanpak doorlopen de waterschappen zogenaamde gebiedsprocessen. Bij de inwerkingtreding van de verordening in december 2009 was het de verwachting dat de waterschappen in staat zouden zijn om tegen redelijke kosten de bij de normen uit de verordening behorende bergings- en afvoercapaciteit te realiseren. Deze aanname is juist gebleken voor het overgrote deel van het grondgebied. De afgelopen jaren is veel geïnvesteerd in de optimalisatie van het boezemsysteem, kreekherstel, de aanleg van waterberging en het vergoten van gemalen. Op dit moment voldoet ongeveer 95 % van het grondgebied aan de in artikel 2.3 opgenomen normen.

Om de overige 5 % van het grondgebied op orde te krijgen zijn vaak ingrijpende en/of kostbare maatregelen nodig in een veel groter watersysteemgebied. In een aantal gebieden staan de hoge kosten van de maatregelen niet in verhouding tot de (mogelijke) schade die daarmee wordt voorkomen. Voor deze gebieden is behoefte aan een doelmatigheids-slag. Op grond van een transparante analyse van de kosteneffectiviteit van de te treffen maatregelen in relatie tot de legitimiteit van de publieke investeringen kan een gebied specifieke norm worden bepaald. Zo ontstaat gebiedsgericht maatwerk. Het uitgangspunt verschuift van normgericht naar doelgericht. Deze gebiedsgerichte benadering is vastgelegd in de Wateragenda Zuid-Holland (vastgesteld door PS 27 juni 2012, nr 6495) en recent ook in de provinciale Visie Ruimte en Mobiliteit (vastgesteld door PS 9 juli 2014, nr 6721) bevestigd. De wijzigingen met betrekking tot de normen waterkwantiteit zijn de uitwerking van dit beleid.

Gebiedsnormen

De gebiedsnorm gezien als maatwerkoplossing in uitzonderlijke situaties. De provincie ambieert daarbij een grotere inzet op het creatief omgaan met wateroverlast zoals alternatieve vormen van water vasthouden en bergen, waarmee ook andere ruimtelijke functies worden gefaciliteerd.

Het streven is uiteraard zoveel mogelijk met de generieke beschermings-niveaus te werken. Voor slechts een beperkt aantal zeer specifieke situaties zullen in de toekomst gebiedsgerichte beschermingsniveaus worden vastgesteld. Het gaat om enkele stedelijke gebieden, (glas)tuingebeden en een enkel veenweidegebied. Op dit moment zijn de gebiedsprocessen voor deze gebieden nog niet afgerond. Met de waterschappen is afgesproken dat na afronding van deze gebiedsprocessen een voorstel voor aanpassing van de verordening met betrekking tot de gebiedsnormen aan provinciale staten kan worden aangeboden.

De verwachting is dat de eerste gebiedsnormen in 2017 aan Provinciale Staten kunnen worden aangeboden. Er wordt dan een aparte kaart bij de verordening opgenomen met daarop de gebieden waarvoor specifieke gebiedsnormen gaan gelden.

Wijziging van de norm voor grasland buiten de bebouwde kom en het maaiveldcriterium

Voor gebieden buiten de bebouwde kom met de gebruiksfunctie grasland is in artikel 2.3 tweede lid onder d de generieke norm opgenomen van een gemiddelde overstromingskans van 1/10 jaar. In een aantal graslandgebieden (veenweidegebieden) kan deze norm alleen worden bereikt door ondoelmatige maatregelen tegen kosten die maatschappelijk gezien niet verantwoord zijn. Onderzocht is op welke wijze het meest doelmatig met wateroverlast binnen deze graslandgebieden kan worden omgegaan. Hierbij zijn verschillende belangen afgewogen. Gekeken is naar de uitgangspunten waarop de normering is gebaseerd, te weten de economische waarde van landgebruik en de te verwachten schade bij overstroming. Daarnaast hebben ook de maatschappelijke kosten en conflicten met andere provinciale beleidsdoelen zoals "remmen maaiveldvaling" een rol gespeeld. Dit resulteert in een aanpassing van de norm voor grasland voor het gebied buiten de bebouwde kom.

De eerste aanpassing betreft het nieuwe artikel 2.3 tweede lid onder d, waarin de norm grasland alleen gedurende het groeiseizoen van 1 maart tot 1 oktober van toepassing is. Het treffen van maatregelen om te kunnen voldoen aan de graslandnorm buiten het groeiseizoen is niet doelmatig. De schade door inundaties ligt namelijk een factor tien lager dan de kosten van de fysieke maatregelen om aan de norm uit de verordening te voldoen.

De tweede aanpassing betreft een verhoging van het maaiveldcriterium voor grasland. Bij de beantwoording van de vraag of een norm voor een bepaald gebied wordt gerealiseerd wordt het gehele gebied getoetst. Het maaiveldcriterium maakt het mogelijk dat inundatie van een bepaald (klein) percentage van het oppervlakte buiten beschouwing kan blijven. Het maaiveldcriterium voor grasland is hierbij verhoogd van 5 % naar 10 %. Reden daarvoor is dat het in algemene zin niet kosteneffectief is om maatregelen te treffen voor de lagere delen van het grasland, zoals langs sloten, indien het overige gebied aan de norm voldoet.

In de Waterverordening Zuid-Holland uit 2009 staan de percentages van het peilgebied wat buiten beschouwing kan worden gelaten (maaiveldcriterium) in de toelichting beschreven. Juridisch is het zuiverder om het maaiveldcriterium in de verordening tekst op te nemen. Daarom is in artikel 2.3 een nieuw zesde lid opgenomen.

Met de aangepaste norm voor grasland wordt het huidige niveau van de graslandgebieden gehandhaafd. Er treedt dus geen verslechtering op. Dit sluit ook goed aan bij de perceptie van betrokkenen in het gebied, die de bestaande situatie vaak als niet problematisch ervaren. De bereidheid om bijvoorbeeld substantiële arealen land beschikbaar te stellen om deze om te zetten in (open) waterberging om daarmee wateroverlast te beperken is in deze gebieden ook zeer beperkt.

Door de wijziging van de norm voor grasland voldoen de meeste veen-weidegebieden aan de generiekenormen in artikel 2.3. Voor slechts een enkel gebied zullen in de toekomst nog specifieke gebiedsnormen moeten worden vastgesteld zoals hierboven beschreven.

Uitvoeringsbesluiten: tijdstip op orde

Het hanteren van een termijn waarop het watersysteem op orde moet zijn is onlosmakelijk verbonden aan het stellen van normen. Het oorspronkelijke doel van het NBW is dat de regionale watersystemen in 2015 op orde zijn. Er zijn echter enkele uitzonderingssituaties benoemd waarin het watersysteem uiterlijk in 2027 op orde moet zijn.

Er is aanleiding om gebruik te maken van de mogelijkheid uit het NBW en in een deel van het gebied de aanpak van de wateroverlast te faseren. Redenen zijn:

- de opgedane ervaring met de gebiedsprocessen om tot een doelmatig maatregelen pakket te komen en de realisatie daarvan kost meer tijd dan verwacht;
- de stilgevallen of veranderende ruimtelijke ontwikkelingen (bijvoorbeeld EHS);
- om geen ondoelmatige maatregelen te nemen en tariefontwikkeling van de waterschappen tematigen (afgesproken in het NBW).

In het nieuwe zevende lid wordt het tijdstip waarop het watersysteem op orde moet zijn vastgelegd op 31 december 2027. De waterschappen nemen de meerjarenprogrammering van de aanpak van de wateroverlast op in het beheerplan 2016-2021 en het beheerplan 2021-2027 met bij ieder beheerplan een tussentijdse mid term review. Het gaat om een meerjarenprogrammering waarbij ook ruimte wordt gelaten voor bijstelling om bijvoorbeeld synergie te kunnen realiseren. De meest actuele programmering laat per waterschap zien welke gebieden nu al aan de normen voldoen en de prognose voor de periode tot en met 2027. De voortgang en verantwoording maken onderdeel uit van de jaarlijkse voortgangsrapportages en voortgangsgesprekken. Daarbij zal als uitgangspunt worden gehanteerd dat de te treffen maatregelen zo snel mogelijk worden uitgevoerd, maar dat het beheersgebied in ieder geval eind 2027 volledig op orde is.

Aan de hand van deze jaarlijkse voortgangsrapportages en de tussentijdse mid term review wordt provinciale staten iedere drie jaar geïnformeerd over de programmering en de voortgang van de aanpak van de opgave op het gebied van wateroverlast in Zuid-Holland.

Schrappen van de leidraad

De verplichting in het zesde lid van artikel 2.3 van de verordening dat Gedeputeerde Staten een leidraad vaststellen voor de door het dagelijks bestuur te verrichten beoordeling van de bergings- en afvoercapaciteit van de regionale wateren is geschrapt. De Stichting toegepast onderzoek waterbeheer (STOWA) heeft een standaard werkwijze ontwikkeld voor de beoordeling van de bergings- en afvoercapaciteit van de regionale wateren (Stowa richtlijn: Standaard werkwijze voor de toetsing van watersystemen aan de normen voor regionale wateroverlast, nr 2011- 31, dd 30 november 2011). Alle waterschappen werken met deze landelijk ontwikkelde standaard werkwijze van de STOWA. Deze werkwijze biedt voldoende transparantie en kwaliteitsborging. Een leidraad opgesteld door gedeputeerde staten is daarmee overbodig geworden.

B

Het aanwijzen of intrekken van zwemwaterlocaties in regionale wateren vergt een aanpassing van het regionaal waterplan. In artikel 4.12 derde lid van het Waterbesluit is een tussentijdse wijziging van het regionaal waterplan voor zover het de zwemwaterfunctie betreft bij gedeputeerde staten neergelegd. De voorbereiding van een tussentijdse wijziging is thans niet expliciet vastgelegd. Daarom wordt een vijfde lid aan artikel 3.2 toegevoegd waarin is voorgeschreven dat afdeling 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing is bij een tussentijdse wijziging. Het vooroverleg met waterschappen, Rijkswaterstaat, gemeenten, minister en de aangrenzende provincies is voor de wijziging van een regionaal waterplan voor de functie zwemwater overbodig. Hierbij is overwogen dat op grond van de Wethygiëne en veiligheid badinrichtingen en zwemgelegenheden het al verplicht is om voor de aanwijzing van de zwemwaterlocaties overleg te voeren met het bevoegde gezag (het waterschap voor het regionaalwater en Rijkswaterstaat voor het rijkswater).

C

In onderdeel e van het eerste lid van artikel 3.4 is opgenomen dat het waterschap in het beheerplan de resultaten van het onderzoek naar het gewenste grond- en oppervlaktewaterregiem (GGOR) opneemt. Het GGOR is een instrument voor het waterschap om de waterpeilen en de ruimtelijke grondgebruik-functies op elkaar af te stemmen. Het GGOR is een methodiek die door de waterschappen wordt gebruikt bij de voorbereiding van de peilbesluiten. Deze methodiek past niet goed in een beheerplan. Daarom kan onderdeel e worden geschrapt.

D

Bij een wijziging van de Waterwet (Stb. 2014, 21) is de goedkeuring door gedeputeerde staten van het beheerplan komen te vervallen. In verband hiermee is artikel 3.6 tekstueel aangepast. Gehandhaafd blijft de bepaling in het eerste lid dat het beheerplan wordt toegezonden aan gedeputeerde staten. In het tweede lid zijn de woorden 'na de goedkeuring' gewijzigd in 'na de vaststelling' en is de aanduiding van de desbetreffende minister geactualiseerd.

E

De legger beschrijft de eisen naar ligging, vorm, afmeting en constructie waaraan waterstaatswerken op grond van waterstaatkundige eisen moeten voldoen (normatieve toestand) en heeft als zodanig geen rechtsgevolg.

De legger volgt in beginsel de waterstaatkundige besluitvorming en wettelijk eisen.

Bij wet van 18 december 2013 (Stb 2014/21) is de mogelijkheid om beroep in te stellen tegen het vaststellen of wijzigen van een legger ingeperkt. Hiertoe is bijlage 2 van de Algemene wet bestuursrecht aangepast die op 1 juli 2014 in werking is getreden. Tegen de vaststelling van een legger staat alleen beroep open, voor zover de legger niet wordt voorafgegaan door een besluit, omdat hierbij rechten van derden in het geding kunnen zijn (bijvoorbeeld gebruiksbeperkingen). Tegen de exacte vaststelling van ligging en omvang van een bergingsgebied blijft beroep mogelijk, evenals tegen de vastlegging van de ligging van een beschermingszone, bijvoorbeeld langs een waterkering of watergang, waarin voorschriften en beperkingen kunnen gelden ter bescherming van het waterstaatswerk.

De voorbereidingsprocedure voor het vaststellen of wijziging van de legger is dienovereenkomstig aangepast. Heeft de vaststelling of wijziging van de legger betrekking heeft op de ligging van een bergingsgebied of de ligging van een beschermingszone dan is de openbare voorbereidings-procedurevoorgeschreven. Bij de overige leggerwijzigingen worden geen specifieke voorbereidingseisen meer gesteld. Afhankelijk van de mate van ingrijpendheid van de leggerwijziging is het ter beoordeling van het waterschap om te beoordelen op welke wijze de voorbereiding van het besluit wordt vormgegeven. Daar waar dit meerwaarde heeft kan er voor gekozen worden om de openbare voorbereidingsprocedure te volgen. Bij beperkte leggerwijzigingen kan gekozen worden voor een eenvoudige voorbereiding, bijvoorbeeld door toezending van het besluit aan belanghebbenden.

F en G

De verplichting in artikel 4.5 dat peilbesluiten tenminste eenmaal in de tien jaar moeten worden herzien vervalft. De bevoegdheid voor Gedeputeerde Staten om van deze verplichting vrijstelling te verlenen vervalft eveneens. In artikel 4.2 is een nieuw lid ingevoegd waarin wordt voorgeschreven dat het waterschap moet zorgen voor een 'actueel' peilbesluit.

In het peilbesluit worden op een voor de beheerder bindende wijze waterstanden opgenomen of bandbreedten waarbinnen de waterstanden onder reguliere omstandigheden kunnen variëren. De waterbeheerder is verantwoordelijk voor een voor alle functies en belangen zo optimaal mogelijk peilbeheer. Aan de hand van een integrale en transparante afweging tussen de functies en alle bij de waterhuishouding betrokken belangen wordt de optimale waterstand door de waterbeheerder vastgelegd in het peilbesluit.

Bij veranderende omstandigheden, waardoor gewijzigde eisen aan het waterbeheer worden gesteld, beoordeelt de beheerder of er aanleiding is om het peilbesluit te herzien. Herziening van het peilbesluit is dus niet meer gebonden aan de termijn van tien jaar, maar aan de actualiteit. Is het peilbesluit niet meer actueel dan dient het peilbesluit te worden herzien. Dit kan dus zowel korter dan langer zijn dan tien jaar.

Redenen voor herziening van het peilbesluit kunnen zijn:

-een structurele wijziging in de grondgebruiksfunctie of een functiewijziging in een gemeentelijk bestemmingsplan of provinciale structuurvisie;

-autonome verandering van maaiveldhoogte in met name daling gevoelige veenbodem;

een verandering in de belangenafweging, mede op verzoek van ingelanden;

-veranderingen in het (technisch) beheer met gevolgen voor het watersysteem.

De provincie wil conform de Wateragenda Zuid-Holland (vastgesteld door PS 27 juni 2012, nr 6495) en de Visie Ruimte en Mobiliteit (vastgesteld door PS 6 juli 2014, nr 6721) vooral op doelen sturen (het "wat") en minder op werkwijzen (het "hoe"). Volgens deze sturingsfilosofie is het aan het waterschap om te zorgen voor een 'actueel' peilbesluit. De beheerder toetst periodiek (ambtelijk) of het peilbesluit nog actueel is. De provincie ziet toe op de actualiteit van de peilbesluiten via de jaarlijkse voortgangs-rapportages en voortgangsgesprekken.

Over de provinciale rol en betrokkenheid bij peilbesluiten zijn in het kader van de Wateragenda Zuid-Holland nadere procesafspraken gemaakt. Dit betreft situaties waarin waterschap en provincie elkaar nodig hebben en onderwerpen waarin ook de provincie een keuze moet maken vanuit haar eigen provinciale belangen. Dit speelt vooral bij veenbodemdaling, natuur en archeologie.

H en I

In artikel 5.2 is een definitiebepaling opgenomen voor grondwater-onttrekkingen en infiltraties. Volgens deze definitiebepaling worden meerdere onttrekkingen of infiltraties die een samenhangend geheel vormen als één onttrekking gezien. Daarmee vallen deze onttrekkingen onder de vergunningsplicht en kunnen ze niet met een

melding worden afgedaan. In het tweede lid van artikel 5.5 is de instructie-bepaling opgenomen dat de waterschappen de definitiebepaling uit artikel 5.2 opnemen in de Keur.

Alle onttrekkingen en infiltraties waarvoor de provincie bevoegd gezag is, vallen onder de vergunningsplicht. Daarom is voor deze onttrekkingen en infiltraties de definitiebepaling niet nodig. Voor de onttrekkingen en infiltraties waarvoor het waterschap bevoegd gezag is, is het aan het waterschap om het eenen ander goed vast te leggen in de Keur. Het bepalen van het "hoe" past niet bij de huidige sturingsfilosofie van de provincie. Daarom wordt de instructiebepaling geschrapt uit de verordening.

J

In de artikelen 6.1, 6.2 en 6.3 zijn procedureregels opgenomen voor verzoeken tot onderzoek naar schade die is veroorzaakt door een onttrekking van grondwater of infiltratie krachtens een watervergunning. In 2010 hebben alle provincies gezamenlijk één commissie ingesteld, "de adviescommissie schade grondwater". In het instellingsbesluit van deze commissie zijn procedureregels opgenomen voor de schadeverzoeken. Hierdoor zijn de procedureregels in de Waterverordening Zuid-Holland overbodig en kan hoofdstuk 6 vervallen.

K

Artikel 8.5 voorzag er in dat gedeputeerde staten voor plaatsing in het provinciaal blad een doorlopende nummering konden aanbrenge. Inmiddels is de verordening in het provinciaal blad (2009, nummer 79) gepubliceerd. Artikel 8.5 is hiermee achterhaald en kan vervallen.

Toelichting behorende bij het wijzigingsbesluit Waterverordening Zuid-Holland, Prov. Blad 2016, 4093

Dit wijzigingsbesluit heeft betrekking op de aanpassing van de kaarten met de regionale waterkeringen voor het Hoogheemraadschap van Delfland en het Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard.

In dit besluit worden vier droge dijken met een compartimenterende functie, toegevoegd aan de kaart met de regionale keringen.

Op de kaart met regionale waterkeringen voor het Hoogheemraadschap Van Delfland worden twee waterkeringen toegevoegd.

- De compartimenterende waterkering in Schiedam-centrum;
- De compartimenterende waterkering in Rotterdam-Delfshaven.

Op de kaart met regionale waterkeringen voor het Hoogheemraadschap Van Schieland en de Krimpenerwaard worden twee waterkeringen toegevoegd.

Alinea

- De compartimenterende waterkering in Rotterdam centrum en Kralingen;
- De compartimenterende waterkering in Capelle-West en 's- Gravenland.

Wettelijk kader en taakstelling provincie

Op grond van artikel 2.4 van de Waterwet zijn Provinciale Staten bevoegd om bij provinciale verordening regionale waterkeringen (niet-primaire keringen) aan te wijzen en van een veiligheidsnorm te voorzien. In artikel 2.2 van de Waterverordening Zuid-Holland is hierin voorzien.

Provinciale Staten hebben in het provinciaal Waterplan Zuid-Holland 2010-2015 aangegeven dat moet worden onderzocht of compartimenterings-keringen (droge dijken) moeten worden opgenomen in de Waterverordening Zuid-Holland.

Om aan deze taakstelling te voldoen is in een technische studie nut en noodzaak van het opnemen van deze waterkeringen in de Waterverordening Zuid-Holland onderzocht.

In een waterstaatkundige analyse is een afweging gemaakt tussen de kosten van het instandhouden van een kering en de baten (het aantal slachtoffers, getroffen en de economische schade bij een overstroming). Hiervoor zijn overstromingsrisicomodellen gebruikt. Het onderzoek was onderdeel van de ontwikkeling van een nieuwe normeringssystematiek voor de primaire keringen in het Deltaprogramma Waterveiligheid.

Conclusies onderzoek

In de technische studie zijn droge dijken met een compartimenterende functie onderzocht.

De hierboven genoemde vier waterkeringen leveren een belangrijke bijdrage aan het beperken van de gevolgschade en hersteltijd bij een doorbraak van de primaire kering. Wanneer de primaire kering bezwijkt zorgt de compartimenterende kering er voor dat het overstroomde gebied in omvang beperkt blijft. Hierdoor blijven het aantal getroffen inwoners en de potentiële schade beperkt. Als onderdeel van de ruimtelijke inrichting van Zuid-Holland is het nuttig om deze keringen op te nemen in de Waterverordening Zuid-Holland.

Uit het onderzoek blijkt dat delen van de Maasdijk (gelegen in de gemeenten Westland, Maassluis en Vlaardingen) en de waterkering Rotterdam-Den Esch (gelegen in Rotterdam en Capelle) geen significante invloed hebben op de waterveiligheid. De kosten die nodig zijn om de keringen in stand te houden wegen niet op tegen de baten. Het is daarom niet doelmatig om deze keringen op te nemen in de Waterverordening Zuid-Holland.

Veiligheidsnorm

De veiligheidsnormen die in de Waterverordening Zuid-Holland zijn opgenomen zijn gebaseerd op de economische schade die optreedt bij een overstroming. Voor de nieuw op te nemen waterkeringen wordt hiervan afgeweken. Voor deze waterkeringen wordt vastgelegd dat het (theoretisch) profiel zoals dit in de legger van de waterschappen is opgenomen moet worden gehandhaafd. Voor deze waterkeringen wordt dus geen getalsmatige norm opgenomen maar een behoudsnorm. Het huidig beheer en onderhoud dient te worden voortgezet waarbij het profiel van de keringen niet mag worden aangetast. Voor de aanwonenden aan de keringen zal het afwegingskader voor de waterschapsvergunningen niet veranderen.

De belangrijkste overweging is hierbij dat in het kader van het Deltaprogramma nieuwe richtlijnen voor de toetsing worden ontwikkeld. Naar verwachting zijn deze richtlijnen medio 2020 beschikbaar. Zodra deze nieuwe richtlijnen beschikbaar zijn, wordt in overleg met het waterschap, bekeken of in plaats van het leggerprofiel een normgetal wordt aangehouden.

Toelichting behorende bij het wijzigingsbesluit Waterverordening Zuid-Holland, Prov. Blad 2016, 6042 en 6122

Dit wijzigingsbesluit heeft betrekking op de aanpassing van de kaarten met de regionale waterkeringen voor het waterschap Hollandse Delta.

Door middel van dit besluit worden stelsels van droge dijken met een compartimenterende functie, toegevoegd aan de kaart met de regionale waterkeringen. Daar waar de compartimenterende functie samenvalt met de functie van boezemwaterkering is dit met een bijzonder lijn karakter aangegeven.

Een overzicht van de keringen die worden toegevoegd zijn weergegeven op de bij dit wijzigingsbesluit behorende kaarten.

Wettelijk kader en taakstelling provincie

Op grond van artikel 2.4 van de Waterwet zijn Provinciale Staten bevoegd om bij provinciale verordening regionale waterkeringen (niet-primaire keringen) aan te wijzen en van een veiligheidsnorm te voorzien.

In artikel 2.2 van de Waterverordening Zuid-Holland is hierin voorzien.

Provinciale Staten hebben in het provinciaal Waterplan Zuid-Holland 2010-2015 aangegeven dat moet worden onderzocht of compartimenterings-keringen (droge dijken) moeten worden opgenomen in de Waterverordening Zuid-Holland. In het Regionaal Waterplan Zuid-Holland 2016-2021 is bepaald dat de doelstelling uit het oude waterplan van kracht blijft gedurende de nieuwe planperiode (vastgesteld door PS op 29 juni 2016..

Om aan deze taakstelling te voldoen is in een technische studie nut en noodzaak van het in de Waterverordening Zuid-Holland opnemen van deze waterkeringen onderzocht.

In een waterstaatkundige analyse is een afweging gemaakt tussen de kosten van het instandhouden van een kering en de baten (het aantal slachtoffers, getroffen en de economische schade bij een overstroming). Hiervoor zijn overstromingsrisico modellen gebruikt.

Het onderzoek was onderdeel van de ontwikkeling van een nieuwe normeringssystematiek voor de primaire keringen in het Deltaprogramma Waterveiligheid¹

¹ De nieuwe normeringssystematiek gaat uit van een basisveiligheidsniveau voor gebieden, dat wordt vertaald in veiligheidsnormen voor delen van dijkringen. Iedereen die achter een dijk of duin woont krijgt minimaal een

basisveiligheid tegen overstromingen. De nieuwe normen voor de primaire keringen zullen met ingang van 1 januari 2017 in de Waterwet zijn verankerd

Standpunt waterschap

Het waterschap Hollandse Delta is nauw betrokken geweest bij de keuze en bouw van het onderzoek instrumentarium en bij de keuze van de vele modelsommen. Ook bij het trekken van conclusies uit de onderzoeksresultaten heeft het waterschap een belangrijke rol gespeeld.

Het waterschap stemt in met dit wijzigingsbesluit.

Resultaat consultatie gemeenten en veiligheidsrisico's

De gemeenten en veiligheidsregio's zijn geïnformeerd over dit wijzigingsbesluit.

Conclusies onderzoek

Uit het onderzoek blijkt dat de compartimenterende keringen die op de kaarten worden toegevoegd een belangrijke bijdrage leveren aan het beperken van de gevolgschade en hersteltijd bij een doorbraak van de primaire kering. Wanneer de primaire kering bezwijkt zorgt de compartimenterende kering ervoor dat het overstroomde gebied in omvang beperkt blijft. Hierdoor blijven het aantal getroffen inwoners en de potentiële schade beperkt. Als onderdeel van de ruimtelijke inrichting van Zuid-Holland is het nuttig om deze keringen op te nemen in de Waterverordening Zuid-Holland.

Voor dijkkring 22 is het voorstel om de keringen voorlopig op te nemen in de waterverordening. Als uit het Meerjarenprogramma Infrastructuur, Ruimten en Transport (MIRT) Dordrecht blijkt dat een deel van deze keringen uiteindelijk de status van regionale kering niet hoeft te behouden zal dit nader worden bekeken. .

Veiligheidsnorm

De veiligheidsnormen die in de Waterverordening Zuid-Holland zijn opgenomen zijn gebaseerd op de economische schade die optreedt bij een overstroming. Voor de nieuw op te nemen waterkeringen wordt hiervan afgeweken. Voor deze waterkeringen wordt vastgelegd dat het (theoretisch) profiel zoals dit in de legger van de waterschappen is opgenomen moet worden gehandhaafd. Voor deze waterkeringen wordt dus geen getalsmatige norm opgenomen maar een behoudsnorm. Het huidig beheer en onderhoud dient te worden voortgezet waarbij het profiel van de keringen niet mag worden aangetast. Voor de aanwonenden aan de keringen zal het afwegingskader voor de waterschap vergunningen niet veranderen.

De belangrijkste overweging is hierbij dat in het kader van het Deltaprogramma nieuwe richtlijnen voor de toetsing worden ontwikkeld. Naar verwachting zijn deze richtlijnen medio 2020 beschikbaar. Zodra deze nieuwe richtlijnen beschikbaar zijn zal in overleg met het waterschap worden gezien of in plaats van het leggerprofiel een normgetal wordt aangehouden.

3

Wat willen we bereiken?	De "nieuwe" regionale keringen worden onder de veiligheidscyclus gebracht. De waterschappen toetsen de keringen iedere 12 jaar en rapporteren hierover aan de provincie.
Wat gaan we daarvoor doen?	De verordening is kaderstellend voor het waterschap.
Wat mag het kosten?	Het vaststellen van de kaarten vergt enige apparaatslasten.

Den Haag, 4 oktober 2016

Gedeputeerde Staten van Zuid-holland,

secretaris,

drs.J.H. de Baas

voorzitter,

drs. J. Smit

Ziet u een fout in deze regeling?

Bent u van mening dat de inhoud niet juist is? Neem dan contact op met de organisatie die de regelgeving heeft gepubliceerd. Deze organisatie is namelijk zelf verantwoordelijk voor de inhoud van de regelgeving. De naam van de organisatie ziet u bovenaan de regelgeving. De contactgegevens van de organisatie kunt u hier opzoeken: almanak.overheid.nl

Werkt de website of een link niet goed? Stuur dan een e-mail naar regelgeving@overheid.nl

Provinciale milieuverordening Zuid-Holland 2021

Geldend van 12-11-2021 t/m heden

Intitulé

Provinciale milieuverordening Zuid-Holland 2021

Provinciale staten van Zuid-Holland,

Gelezen het voorstel van gedeputeerde staten van Zuid-Holland van 20 september, PZH-2021-784159562;

Gelet op artikel 1.2 van de Wet milieubeheer en artikel 143 van de Provinciewet;

Overwegende dat het mede ter uitvoering Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid¹, Richtlijn 2006/118/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende de bescherming van het grondwater tegen verontreiniging en achteruitgang van de toestand², de regels voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning te verbeteren en te actualiseren;

Besluiten vast te stellen het volgende besluit:

Provinciale milieuverordening Zuid-Holland 2021

Hoofdstuk 1 Algemeen

Artikel 1

1. In deze verordening wordt verstaan onder:

afvalwater: water als bedoeld in artikel 1.1, eerste lid, van de Wet milieubeheer;

anorganisch meststoffen: meststoffen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder h, van het Uitvoeringsbesluit Meststoffenwet;

baggerspecie: baggerspecie als bedoeld in artikel 1 van het Besluit bodemkwaliteit;

begraafplaats: een begraafplaats als bedoeld in de Wet op de lijkbezorging;

biociden: biociden als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onder a, van [Verordening 528/2012](#) ;

bodem: bodem als bedoeld in artikel 1 van de Wet bodembescherming;

bodembedreigende activiteit: bedrijfsmatige activiteit als bedoeld in artikel 1.1, eerste lid, van het Activiteitenbesluit;

bodembedreigende stof: stof of mengsel als bedoeld in artikel 1.1, eerste lid, van het Activiteitenbesluit;

bodemenergiesysteem: een installatie waarmee gebruik wordt gemaakt van de bodem voor de levering van warmte of koude ten behoeve van de verwarming of koeling van ruimten in bouwwerken;

EG-verordening indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels : Verordening nr. 1272/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 betreffende de indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels tot wijziging en intrekking van de Richtlijnen 67/548/EEG en 1999/45/EG en tot wijziging van Verordening nr. 1907/2006 (PbEU 2008, L 351);

carcinogeen: de eigenschappen beschreven in 3.6.1.1 van deel 3, bijlage I, bij de EG-verordening indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels;

compost: compost als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder f, van het Uitvoeringsbesluit Meststoffenwet;

cosmetisch product: een product als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder a, van de [Verordening \(EG\) nr. 1223/2009](#) van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2009 betreffende cosmetische producten;

diergeneesmiddelen: een stof of combinatie van stoffen als bedoeld in artikel 4, onder 1, van de [Verordening \(EU\) 2019/6](#) van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 betreffende diergeneesmiddelen;

dierlijke meststoffen: uitwerpselen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder c, van de Meststoffenwet;

distributiegebied: gebied als bedoeld in artikel 5 van de Drinkwaterwet.

drinkwaterbedrijf: drinkwaterbedrijf als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Drinkwaterwet;

eigenaar: de eigenaar als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Drinkwaterwet;

gebouw: gebouw als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Woningwet;

geneesmiddel: geneesmiddel als bedoeld in artikel 1, onder 2, van de richtlijn 2001/83/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 november 2001 tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor menselijk gebruik;

gesloten bodemenergiesysteem: gesloten bodemenergiesysteem als bedoeld in artikel 1.1, eerste lid, van het Activiteitenbesluit milieubeheer.

gevaarlijke afvalstof: afvalstof als bedoeld in artikel 1.1, eerste lid, van de Wet milieubeheer;

gewasbeschermingsmiddel: gewasbeschermingsmiddel als bedoeld in artikel 2, eerste lid, van de [Verordening nr. 1107/2009](#) ;

grond: vast materiaal als bedoeld in artikel 1 van het Besluit bodemkwaliteit;

grondwater: grondwater als bedoeld in artikel 1.1, eerste lid, van de Waterwet;

grondwaterbeschermingsgebied: grondwaterbeschermingsgebied als bedoeld in artikel 1.2, tweede lid, onder a, van de Wet milieubeheer met inbegrip van de ondergrond;

inrichting: inrichting als bedoeld in artikel 1.1, derde en vierde lid, van de Wet milieubeheer;

lozen: het brengen van water of een overige vloeistof op of in de bodem;

luchthaven: een luchthaven als bedoeld in artikel 1.1, eerste lid, van de Wet luchtvaart;

materialen: alle materie die niet als stof of mengsel kan worden aangemerkt;

mengsels: artikel 2, punt 8, van de EG-verordening indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels;

meststoffen: meststoffen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder d, van de Meststoffenwet;

mijnbouwactiviteit: een activiteit als bedoeld in de artikelen 1, onderdeel d tot en met i, van de Mijnbouwwet;

motorvoertuigen: motorvoertuigen als bedoeld in artikel 1.1, eerste lid, van het Activiteitenbesluit milieubeheer;

mutageen: de eigenschappen beschreven in 3.5.2.1 van deel 3, bijlage I, van de EG-verordening indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels;

niet-omgevingsvergunningplichtige inrichting: een inrichting ten aanzien waarvan het in artikel 2.1, eerste lid, onder e, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht gestelde verbod jo. artikel 2.1, tweede lid, van het Besluit omgevingsrecht niet van toepassing is;

NRB: Nederlandse Richtlijn Bodembescherming als bedoeld in artikel 1.1, eerste lid, van het Activiteitenbesluit milieubeheer;

omgevingsvergunningplichtige inrichting: een inrichting waarop verbod van artikel 2.1, eerste lid, onder e, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht jo. artikel 2.1, tweede lid, van het Besluit omgevingsrecht, van toepassing is;

ontvlambare vloeistof: hetgeen daaronder wordt verstaan in de EG-verordening indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels;

openbaar riool: gemeentelijke voorziening als bedoeld in artikel 1 van de Regels over het ontwerpen, bouwen, aanpassen en onderhouden van openbare riolen.

openbare drinkwatervoorziening: productie en distributie van drinkwater als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Drinkwaterwet;

ondergrond: het vaste deel van de aarde met de zich daarin bevindende vloeistoffen en gassen, inclusief de daarin aanwezige holle ruimtes, dat zich onder het aardoppervlak bevindt;

open bodemenergiesysteem: open bodemenergiesysteem als bedoeld in artikel 1.1, eerste lid, van het Activiteitenbesluit milieubeheer;

PGS: Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen;

PGS 8: Organische peroxiden: Opslag, december 2011;

PGS 15: Opslag van verpakte gevaarlijke stoffen, september 2016;

PGS 28: Vloeibare brandstoffen – ondergrondse tankinstallaties en afleverinstallaties, december 2011;

PGS 30: Vloeibare brandstoffen – bovengrondse tankinstallaties en afleverinstallaties, december 2011;

productie van drinkwater: productie als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Drinkwaterwet;

reprotoxisch: de voortplantingstoxiciteit, bedoeld in 3.7.1.1 van deel 3, bijlage I, van de EG-verordening indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels;

schadelijke stoffen:

- chemische elementen en hun verbindingen,
- mengsels,
- materialen, alsmede
- producten

met fysische, chemische en toxicologische eigenschappen die direct of door omzettingen nadelig zijn of kunnen zijn voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning;

slopen: slopen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Woningwet;

spoorweg: weg als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Spoorwegwet;

stoffen: chemische elementen en hun verbindingen, mengsels, producten en materialen niet zijnde afvalstoffen;

terrein voor de uitstrooiing van as: een terrein als bedoeld in de Wet op de lijkbezorging;

toepassen van grond of baggerspecie: het aanbrengen, verspreiden of tijdelijk opslaan van grond of baggerspecie als bedoeld in artikel 1 van het Besluit bodemkwaliteit;

verontreiniging: een biologische, chemische of thermische verontreiniging;

weg: weg of een pad dat voor gemotoriseerd verkeer openstaat;

werk: een door menselijke activiteit tot stand gebracht materieel voortbrengsel, zoals een gebouw, een bouwwerk of een installatie;

winning: winning als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Drinkwaterwet;

zuiveringsinstallatie: een zuiveringstechnisch werk als bedoeld in 1.1, eerste lid, van de Waterwet, of een zuiveringsvoorziening als bedoeld in artikel 1.1, eerste lid, Activiteitenbesluit milieubeheer;

zuiverings-slib: slib als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder e, van het Uitvoeringsbesluit Meststoffenwet.

2. Tot een ingreep aan of in de bodem in de zin van deze verordening behoren in ieder geval:

- a. graven in verband met de aanleg of wijziging van een constructie;
- b. de aanleg, verandering of verwijdering van een ondergronds bouwwerk, zoals een kelder, of een ondergrondse installatie of constructie, zoals een damwand of heipaal;
- c. een gestuurde boring;
- d. de aanleg en het veranderen van een gat;
- e. de plaatsing van een peilbuis of een sondering;
- f. werkzaamheden voor bodemstabilisering, met inbegrip van verticale drainage, en voor fundering; en
- g. het gebruik van stoffen die de slecht-doorlatende eigenschappen van bodemlagen kunnen aantasten.

Artikel 2

Tot de grondwaterbeschermingsgebieden behoren de volgende gebiedscategorieën:

- a. waterwingebieden;
- b. grondwaterbeschermingszones;
- c. boringsvrije zones; en
- d. gebieden voor aanvullende strategische voorraden met de onder die gebiedscategorieën gelegen ondergrond.

Artikel 3

1. Grondwaterbeschermingsgebieden zijn gebieden waarvan de plaats geometrisch is bepaald, en die zijn verbeeld op de kaart in bijlage 3.
2. In de grondwaterbeschermingsgebieden zijn de waterwingebieden, de grondwaterbeschermingszones, de boringsvrije zones en de gebieden voor aanvullende strategische voorraden als zodanig aangegeven.
3. Gedeputeerde staten zijn bevoegd de grenzen van de grondwaterbeschermingsgebieden nader uit te werken.

Artikel 4

1. Het drinkwaterbedrijf draagt zorg voor een goed zichtbare aanduiding van de begrenzing van een waterwingebied en een grondwaterbeschermingszone door middel van borden.
2. Het drinkwaterbedrijf kan zorgdragen voor een goed zichtbare aanduiding van de begrenzing van een boringsvrije zone en een gebied voor aanvullende strategische voorraden.
3. De borden, bedoeld in het eerste lid, worden in ieder geval geplaatst langs alle openbare wegen en vaarwegen die tot het waterwingebied en de grondwaterbeschermingszone toegang geven dan wel daaraan grenzen, op of nabij de grens van het gebied.
4. Het model van de borden, bedoeld in het eerste lid, wordt vastgesteld door gedeputeerde staten.
5. De aanduiding van een grondwaterbeschermingsgebied als bedoeld in het eerste lid, kan in aanvulling op de bebording, bedoeld in het tweede lid, ook plaatsvinden op een andere wijze welke door gedeputeerde staten wordt aangegeven.

Artikel 5

1. Schadelijke stoffen zijn in ieder geval:
 - a. acuut toxische stoffen en mengsels, als bedoeld in 3.1.1.1, deel 3, bijlage I, van de EG-verordening indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels;
 - b. corrosieve en irriterende stoffen en mengsels, als bedoeld in 3.2.1, deel 3, bijlage I, van de EG-verordening indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels;
 - c. carcinogene stoffen en mengsels, categorie I en II, als bedoeld in 3.6.2.1 en 3.6.3.1.1, deel 3, bijlage I, van de EG-verordening indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels;
 - d. mutagene stoffen en mengsels, categorie I en II, als bedoeld in 3.5.2.2 en 3.5.3.1.1 van deel 3, van bijlage I, van de EG-verordening indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels;
 - e. reprotoxische stoffen en mengsels, categorie I en II, als bedoeld in 3.7.2.1.1 en 3.7.3.1.2 van deel 3, van bijlage I, van de EG-verordening indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels;
 - f. stoffen en mengsels met doelorgaan toxische eigenschappen, als bedoeld in 3.8.1 en 3.9.1, deel 3, bijlage I, van de EG-verordening indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels;
 - g. hormoonverstorende stoffen en mengsels: stoffen en mengsels met die eigenschappen voor zover aangewezen in EG-verordening indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels dan wel EG-verordening registratie, evaluatie en autorisatie van chemische stoffen;
 - h. persistente, organische en verontreinigende stoffen: stoffen, mengsels en voorwerpen als bedoeld in bijlage I tot en met IV van Verordening 2019/1021 ;
 - i. gewasbeschermingsmiddelen, biociden, cosmetische producten, geneesmiddelen en diergeneesmiddelen met een eigenschap als bedoeld onder b tot en met e;
 - j. zeer zorgwekkende stoffen als bedoeld in artikel 76, eerste lid, onder e, van verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van Richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en Verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede Richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de Richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie (PbEU 2007, L 136/30);
 - k. zzs: stofcategorie als bedoeld in artikel 1.1, tweede lid, van het Activiteitenbesluit;
 - l. opkomende stoffen: stoffen en mengsels als bedoeld in artikel 13, eerste lid, onder b, Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009;
 - m. andere producten, voorwerpen en materialen waarvan bekend is of in redelijkheid bekend zou moeten zijn, dat deze een, onder a tot en met l, aangewezen stof of mengsel bevat;
 - n. bodembedreigende stoffen en mengsels anders dan die vermeld in meststoffen.
2. Gedeputeerde staten kunnen andere dan de in het eerste lid bedoelde stoffen, mengsels en producten als schadelijke stof aanwijzen.

*HOOFDSTUK 2: ALGEMENE REGELS VOOR GRONDWATERBESCHERMINGSGBIEDEN**Titel 2.1 Algemeen**Artikel 6*

Deze titel is niet van toepassing op activiteiten door een drinkwaterbedrijf in direct verband met haar zorg voor een voldoende en duurzame uitvoering van de openbare drinkwatervoorziening in haar distributiegebied.

Artikel 7

1. Ieder die weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat door zijn handelen of nalaten in een grondwaterbeschermingsgebied de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning kan worden geschaad, laat dergelijk handelen achterwege dan wel, indien dat achterwege laten redelijkerwijs niet kan worden gevergd, treft alle maatregelen die redelijkerwijs van deze persoon kunnen worden gevergd teneinde die schade te voorkomen, dan wel indien die schade zich voordoet, deze zoveel mogelijk te beperken en de gevolgen daarvan zoveel mogelijk te beperken en ongedaan te maken.
2. Ieder die weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat door zijn handelen of nalaten buiten een grondwaterbeschermingsgebied de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning in een grondwaterbeschermingsgebied kan worden geschaad, treft alle maatregelen die redelijkerwijs van deze persoon kunnen worden gevergd teneinde die schade te voorkomen, dan wel indien schade zich voordoet, deze zoveel mogelijk te beperken en de gevolgen daarvan zoveel mogelijk te beperken en ongedaan te maken.
3. Het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing voor zover de artikelen 1.1a, 9.2.1 2 of 10.1 van de Wet milieubeheer, artikel 13 van de Wet bodembescherming of artikel 2.1 van het Activiteitenbesluit milieubeheer van toepassing zijn.

Artikel 8

1. Gedeputeerde staten kunnen in verband met een wetstechnische aanpassing van een verwijzing naar een bindende EU-rechtshandeling en een verdrag of een onderdeel daarvan, deze verordening wijzigen.
2. Gedeputeerde staten stellen provinciale staten onverwijld in kennis van hun besluit als bedoeld in het eerste lid.

Artikel 9

1. Indien een activiteit, gezien de schadelijke aspecten voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning in een grondwaterbeschermingsgebied, ongewenst is en de omstandigheden van dien aard zijn dat de totstandkoming van een regeling van die activiteit bij verordening niet kan worden afgewacht, kan bij besluit van gedeputeerde staten worden bepaald dat het verboden is zodanige activiteit uit te voeren.
2. Een krachtens het eerste lid vastgesteld besluit wordt aan provinciale staten overgelegd.
3. Een krachtens het eerste lid vastgesteld besluit vervalt hetzij:
 - a. twee jaar na de inwerkingtreding, of,
 - b. indien dat eerder is, op het moment van inwerkingtreding van de wijziging van deze verordening waarin de activiteit waarop het besluit betrekking heeft wordt geregeld.

*Titel 2.2 Waterwingebieden**Afdeling 2.2.1 Toepassingsbereik*

Artikel 10

Deze titel is van toepassing op een waterwingebied.

Afdeling 2.2.2 Niet toegelaten inrichtingen of mijnbouwactiviteiten

Artikel 11

1. Het is verboden een inrichting op te richten.
2. Het is verboden een inrichting te veranderen of de werking van de inrichting te veranderen, indien die verandering of de verandering van de werking van de inrichting nadelige gevolgen heeft of kan hebben voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning.
3. Gedeputeerde staten kunnen de gevallen aangeven waarin:
 - a. de verandering of de verandering van de werking van de inrichting in ieder geval nadelige gevolgen heeft of kan hebben voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning;
 - b. de verandering of de verandering van de werking van de inrichting in ieder geval geen nadelige gevolgen heeft of kan hebben voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning.
4. Gedeputeerde staten kunnen nadere regels stellen over het veranderen van een inrichting of de verandering van de werking van de inrichting.
5. Gedeputeerde staten kunnen regels stellen over het melden aan gedeputeerde staten van het veranderen van een inrichting of de verandering van de werking van de inrichting.

Artikel 12

1. Het is verboden een mijnbouwactiviteit te verrichten.
2. Het verbod is niet van toepassing op een mijnbouwactiviteit waarvoor op het moment van inwerkingtreding van deze verordening een mijnbouwvergunning is verleend.

*Afdeling 2.2.3 Regels voor niet-omgevingsvergunningplichtige inrichtingen**Paragraaf 2.2.3.1
Algemeen*

Artikel 13

Deze afdeling is van toepassing op een niet-omgevingsvergunningplichtige inrichting.

*Paragraaf 2.2.3.2**Regels ter voorkoming of beperking van verontreiniging van grondwater*

Artikel 14

De regels in deze paragraaf zijn gesteld met het oog op de voorkoming of beperking van verontreiniging.

Artikel 15

Een inrichting waarin een activiteit plaatsvindt als bedoeld in bijlage 1, kolom 2, voldoet aan de voorschriften, bedoeld in kolom 1, onder A en B, jo. kolom 3, indien die activiteit plaatsvindt in een gebiedscategorie aangegeven in kolom 5.

*Paragraaf 2.2.3.3**Regels ter bescherming van de slecht-doorlatende eigenschappen van bodemlagen*

Artikel 16

De regels in deze paragraaf zijn gesteld met het oog op de bescherming van de slecht-doorlatende eigenschappen van bodemlagen.

Artikel 17

Een inrichting waarin een activiteit plaatsvindt als bedoeld in bijlage 1, kolom 2, voldoet aan de voorschriften, vermeld in kolom 1, onder C, jo. kolom 3, indien die activiteit plaatsvindt in een gebiedscategorie aangegeven in kolom 5.

*Paragraaf 2.2.3.4**Ontheffing*

Artikel 18

Gedeputeerde staten kunnen ontheffing verlenen van:

- a. artikel 15 jo. bijlage 1, kolom 3, onder A en B, indien dit is aangegeven in kolom 6; en
- b. artikel 17 jo. bijlage 1, kolom 3, onder C, indien dit is aangegeven in kolom 6.

*Afdeling 2.2.4 Instructieregels voor omgevingsvergunningplichtige inrichtingen**Paragraaf 2.2.4.1**Algemeen*

Artikel 19

Deze afdeling is van toepassing op een omgevingsvergunningplichtige inrichting.

*Paragraaf 2.2.4.2**Regels ter voorkoming of beperking van verontreiniging van grondwater*

Artikel 20

De regels in deze paragraaf zijn gesteld met het oog op de voorkoming of beperking van verontreiniging.

Artikel 21

Aan de omgevingsvergunning waarin een activiteit plaatsvindt als bedoeld in bijlage 1, kolom 2, worden in ieder geval de in kolom 1, onder A en B, jo. kolom 4, vermelde instructieregels als voorschriften verbonden, indien die activiteit plaatsvindt in een gebiedscategorie aangegeven in kolom 5.

*Paragraaf 2.2.4.3**Regels ter bescherming van de slecht-doorlatende eigenschappen van bodemlagen*

Artikel 22

De regels in deze paragraaf zijn gesteld met het oog op de bescherming van de slecht-doorlatende eigenschappen van bodemlagen.

Artikel 23

Aan de omgevingsvergunning waarin een activiteit plaatsvindt als bedoeld in bijlage 1, kolom 2, worden in ieder geval de in kolom 1, onder C, jo. kolom 4, vermelde instructieregels als voorschriften verbonden, indien die activiteit plaatsvindt in een gebiedscategorie aangegeven in kolom 5.

*Paragraaf 2.2.4.4**Afwijking en nadere eisen*

Artikel 24

Gedeputeerde staten kunnen van een voorschrift voor een activiteit als bedoeld in artikel 21 en 23, indien dat in bijlage 1, kolom 6, is bepaald, afwijken, dan wel met betrekking tot het in dat voorschrift gereguleerde onderwerp nadere eisen stellen.

Afdeling 2.2.5 Activiteiten buiten inrichtingen

Paragraaf 2.2.5.1 Algemeen

Artikel 25

Deze afdeling is van toepassing op een activiteit buiten een inrichting.

Paragraaf 2.2.5.2 Regels ter voorkoming of beperking van verontreiniging van grondwater

Artikel 26

De regels in deze paragraaf zijn gesteld met het oog op de voorkoming of beperking van verontreiniging.

Artikel 27

1. Het is verboden een weg die voor gemotoriseerd verkeer openstaat, een terrein voor dat verkeer, een spoorweg, een luchthaven, een begraafplaats en een terrein voor de uitstrooiing van as, een camping of een ander recreatieterrein aan te leggen, in gebruik te nemen, te gebruiken of uit te breiden.
2. Het eerste lid is met betrekking tot de aanleg, de ingebruikname en het gebruik, niet van toepassing, indien de weg die voor gemotoriseerd verkeer openstaat, het terrein voor dat verkeer, de spoorweg, de luchthaven, de begraafplaats, het terrein voor de uitstrooiing van as, de camping of het andere recreatieterrein op het tijdstip van inwerkingtreding van deze verordening reeds was aangelegd in overeenstemming met de regels voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning, bedoeld in de Provinciale milieuverordening Zuid-Holland.
3. Het eerste lid is niet van toepassing op een uitbreiding van niet-relevante omvang mits door de initiator ten minste veertien dagen voor aanvang van de uitbreiding melding is gedaan aan gedeputeerde staten en ten genoegen van gedeputeerde staten kan worden aangetoond dat het risico van verontreiniging van grondwater door die uitbreiding niet toeneemt. Gedeputeerde staten kunnen bepalen bij welke omvang de uitbreiding niet-relevant is en het risico niet toeneemt.

Artikel 28

1. Het is verboden een gebouw te bouwen, in gebruik te nemen of te gebruiken.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op een gebouw dat op het tijdstip van inwerkingtreding van deze verordening reeds was gebouwd in overeenstemming met de voor dat werk of dat gebouw geldende regels voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning neergelegd in de provinciale milieuverordening Zuid-Holland.

Artikel 29

1. Artikel 12 is van overeenkomstige toepassing.
2. Het is niet toegestaan een bodemenergiesysteem te installeren, in gebruik te nemen en te gebruiken.
3. Het verbod, bedoeld in het tweede lid, is niet van toepassing op een bodemenergiesysteem dat op het tijdstip van inwerkingtreding van deze verordening in overeenstemming met de op dat moment geldende regels voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning is geïnstalleerd of wordt gebruikt.
4. Een bodemenergiesysteem, als bedoeld in het derde lid, voldoet aan de voorschriften, bedoeld in bijlage 2, kolom 1, onder A, jo. kolom 3, indien het bodemenergiesysteem is gelegen in een gebiedscategorie aangegeven in kolom 4.
5. Het is niet toegestaan vanaf 1 januari 2034 een bodemenergiesysteem, als bedoeld in het derde lid, te gebruiken, dan wel aanwezig te hebben.

Artikel 30

1. Het is verboden een vaste installatie of leiding met schadelijke vaste en vloeibare stoffen aan te leggen, in gebruik te nemen, te gebruiken of te veranderen.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op een vaste installatie of leiding die op het tijdstip van inwerkingtreding van deze verordening reeds was aangelegd in overeenstemming met de voor die installatie of leiding geldende regels voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning neergelegd in de provinciale milieuverordening Zuid-Holland.
3. Een installatie of leiding als bedoeld in het tweede lid, verkeert in deugdelijke technische staat en biedt voldoende bescherming tegen de invloed van weersomstandigheden en tegen het gevaar van vrijkomen en verspreiding van schadelijke stoffen.
4. Het eerste lid is niet van toepassing op een openbaar riool, voor zover dit riool niet dieper is gelegen dan 2,5 meter onder het maaiveld, en het niet gaat om een pers riool.

Artikel 31

1. Het is verboden meststoffen op of in de bodem te brengen.
2. Het is verboden meststoffen op te slaan in een hoeveelheid kleiner dan 10 m³ in een waterwingebied gelegen in het duingebied.
3. Het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing op normaal landbouwkundig gebruik van anorganische meststoffen.
4. Het eerste lid is niet van toepassing op beweiding.

Artikel 32

Het is verboden grond of baggerspecie toe te passen, tenzij is voldaan aan de voorschriften, bedoeld in bijlage 2, kolom 1, onder A2.1, jo. kolom 3, voorschrift 1.

Artikel 33

1. Het is verboden te lozen.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op een lozing die kan worden geacht een voortzetting te betreffen van een lozing die op het tijdstip van inwerkingtreding van deze verordening plaatsvond in overeenstemming met de voor die lozing geldende regels voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning neergelegd in de Provinciale milieuverordening Zuid-Holland.
3. Het eerste lid is niet van toepassing op:
 - a. een lozing van water van ter plaatse opgepompt grondwater dat in dezelfde laag wordt gebracht als waaruit het afkomstig is, tenzij:
 - i. aan dat water schadelijke stoffen zijn toegevoegd;
 - ii. de concentratie van schadelijke stoffen door een bewerking is toegenomen;
 - iii. aan dat water warmte is toegevoegd;
 - b. een lozing van grondwater voor het beregenen, bevoeien of besproeien met het oog op:
 - i. de vochtvoorziening van gewassen;
 - ii. het schoonmaken van gewassen op het veld;
 - c. een lozing van regenwater afkomstig van daken samengesteld uit materiaal waaruit schadelijke stoffen niet kunnen uitloggen;
 - d. een lozing ten behoeve van het voorkomen van verstuiving van op de bodem gebrachte materiaal;
 - e. een lozing van afvalwater afkomstig van het reinigen van een landbouwvoertuig of landbouwmachine tenzij dat voertuig of die machine is gebruikt voor gewasbeschermingsmiddelen of biociden;
 - f. een lozing van water in of op een vloeiveld, bezinkveld of een veld met gewassen; of
 - g. een lozing in verband met het opspuiten van terreinen met het oog op het bouwrijp maken onder de voorwaarde dat een bodemlaag met slecht-doorlatende eigenschappen ter plaatse aanwezig is.

Artikel 34

1. Het is verboden schadelijke vaste en vloeibare stoffen voorhanden te hebben, te gebruiken, te vervoeren of op of in de bodem te brengen.
2. Onder een activiteit als bedoeld in het eerste lid, wordt in ieder geval verstaan:
 - a. een ingreep aan of in de bodem waarbij schadelijke vaste en vloeibare stoffen worden gebruikt, op of in de bodem worden gebracht dan wel daarop of daarin terecht kunnen komen;
 - b. het voorhanden hebben van stoffen in een vervoermiddel of een verplaatsbaar werktuig of apparaat; en
 - c. het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen en biociden.
3. Het tweede lid is niet van toepassing op:
 - a. geringe hoeveelheden schadelijke stoffen ten behoeve van normaal, bovengronds, gebruik in en bij woningen en andere gebouwen, mits bewaard in een deugdelijke verpakking en afdoende beschermd tegen invloeden van weersomstandigheden;
 - b. schadelijke stoffen in een vervoermiddel of een verplaatsbaar werktuig of apparaat ten behoeve van het doen functioneren van zo'n vervoermiddel, werktuig of apparaat, mits deugdelijk geladen en verpakt, afdoende beschermd tegen invloeden van weersomstandigheden en op zodanige wijze dat geen gevaar voor verspreiding of verstuiving bestaat;
 - c. het op of in de bodem brengen van wegzout ter bestrijding van de gladheid van wegen;
 - d. handelingen met gevaarlijke stoffen overeenkomstig de bij of krachtens de Wet vervoer gevaarlijke stoffen gestelde voorschriften.
4. Van een verontreiniging van de bodem met schadelijke stoffen worden gedeputeerde staten terstond in kennis gesteld.

*Paragraaf 2.2.5.3**Regels ter bescherming van de slecht-doorlatende eigenschappen van bodemlagen*

Artikel 35

De regels in deze paragraaf zijn gesteld met het oog op de bescherming van de slecht-doorlatende eigenschappen van bodemlagen.

Artikel 36

1. Het is verboden een ingreep aan of in de bodem uit te voeren of te doen uitvoeren die de slecht-doorlatende eigenschappen van de bodemlagen aantast of kan aantasten.
2. Het eerste lid is in ieder geval niet van toepassing op:
 - a. graven in verband met de aanleg of wijziging van een constructie;
 - b. de aanleg van een gladde heipaal, tenzij het gaat om een palenmatras ten behoeve van de aanleg van een weg, een spoorweg of een parkeerterrein;
 - c. de plaatsing van een aardpen;
 - d. grondwaterbeheer voor zover daarvoor een vergunning krachtens artikel 6.4 van de Waterwet is verleend;
 - e. een sanering van de bodem welke sanering op grond van hoofdstuk IV van de Wet bodembescherming is voorgeschreven of toegestaan door gedeputeerde staten; en
 - f. een ingreep waarvoor een vergunning als bedoeld in artikel 3 van de Ontgrondingenwet is verleend.

*Paragraaf 2.2.5.4**Ontheffing*

Artikel 37

Gedeputeerde staten kunnen ontheffing verlenen:

- a. artikel 27, eerste lid, met betrekking tot een weg die voor gemotoriseerd verkeer openstaat, een terrein voor dat verkeer, of een spoorweg;
- b. artikel 27, eerste lid met betrekking tot de uitbreiding van een camping, een ander recreatieterrein, een begraafplaats of een terrein voor de uitstrooiing van as;
- c. artikel 28;
- d. artikel 30 met betrekking tot een vaste installatie of leiding, anders dan een ondergrondse opslag in zo'n installatie of leiding;
- e. artikel 31 met betrekking tot meststoffen met een plantaardige herkomst, zoals compost;
- f. artikel 32;
- g. artikel 34, eerste lid, anders dan voor ondergrondse activiteiten met schadelijke stoffen; en
- h. artikel 36, eerste lid.

*Titel 2.3 Grondwaterbeschermingszones**Afdeling 2.3.1 Toepassingsbereik*

Artikel 38

Deze titel is van toepassing op een grondwaterbeschermingszone.

Afdeling 2.3.2 Niet toegelaten inrichtingen of mijnbouwactiviteiten

Artikel 39

In afwijking van de artikelen 40 tot en met 55 kunnen gedeputeerde staten inrichtingen of categorieën van inrichtingen aanwijzen waarop die verboden niet van toepassing zijn.

Artikel 40

1. Het is verboden een inrichting, als bedoeld in bijlage I, onderdeel C, categorie 3.1, van het Besluit omgevingsrecht, op te richten.
2. Het verbod is niet van toepassing op detailhandel, alsmede ambachts- en verhuuractiviteiten.

Artikel 41

1. Het is verboden een inrichting, als bedoeld in bijlage I, onderdeel C, categorie 4, van het Besluit omgevingsrecht, op te richten, waarin
 - a. vloeibare en vaste stoffen en preparaten met gezondheids- en milieugevaren, als bedoeld in artikel 3 van de EG-verordening indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels verordening;
 - b. andere schadelijke vaste en vloeibare stoffen en preparaten als bedoeld in bijlage I, onderdeel C, categorie 4, onder f, van het Besluit omgevingsrecht;
 - c. cosmetische en farmaceutische producten, als bedoeld in bijlage I, onderdeel C, categorie 4, onder c, van het Besluit omgevingsrecht;worden vervaardigd, bewerkt, verwerkt, op- of overgeslagen.
2. Het is verboden een inrichting, als bedoeld in bijlage I, onderdeel C, categorie 4, van het Besluit omgevingsrecht op te richten voor het vervaardigen van producten waarin vloeibare stoffen en preparaten, als bedoeld in het eerste lid, onder a en b, worden verwerkt.
3. Artikel 40, tweede lid, is van toepassing.

Artikel 42

1. Het is verboden een inrichting, als bedoeld in bijlage I, onderdeel C, categorie 5.1, van het Besluit omgevingsrecht, op te richten.
2. Artikel 40, tweede lid, is van toepassing.

Artikel 43

1. Het is verboden een inrichting, als bedoeld in bijlage I, onderdeel C, categorie 7.1, onder a, van het Besluit omgevingsrecht, op te richten.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op de opslag van dierlijke meststoffen:
 - a. afkomstig van de agrarische bedrijfsvoering van degene die de inrichting drijft, en
 - b. bestemd voor het op of in de bodem brengen in verband met die bedrijfsvoering.
3. Artikel 40, tweede lid, is van toepassing.

Artikel 44

1. Het is verboden een inrichting, als bedoeld in bijlage I, onderdeel C, categorie 10.1, van het Besluit omgevingsrecht, op te richten.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op de opslag in verband met de agrarische bedrijfsvoering in de inrichting, bedoeld in het eerste lid.
3. Artikel 40, tweede lid, is van toepassing.

Artikel 45

1. Het is verboden een inrichting, als bedoeld in bijlage I, onderdeel C, categorie 11.1, onder c en f, van het Besluit omgevingsrecht, op te richten.
2. Artikel 40, tweede lid, is van toepassing.

Artikel 46

1. Het is verboden een inrichting, als bedoeld in bijlage I, onderdeel C, categorie 12.1, van het Besluit omgevingsrecht, op te richten.
2. Artikel 40, tweede lid, is van toepassing.

Artikel 47

1. Het is verboden een inrichting, als bedoeld in bijlage I, onderdeel C, categorie 13.1, van het Besluit omgevingsrecht, op te richten.
2. Artikel 40, tweede lid, is van toepassing.

Artikel 48

Het is verboden een inrichting, als bedoeld in bijlage I, onderdeel C, categorie 14.1, van het Besluit omgevingsrecht, op te richten.

Artikel 49

1. Het is verboden een inrichting, als bedoeld in bijlage I, onderdeel C, categorie 15.2, van het Besluit omgevingsrecht, op te richten.
2. Artikel 40, tweede lid, is van toepassing.

Artikel 50

1. Het is verboden een inrichting, als bedoeld in bijlage I, onderdeel C, categorie 16.4, onder b tot en met e, van het Besluit omgevingsrecht, op te richten.
2. Artikel 40, tweede lid, is van toepassing.

Artikel 51

Het is verboden een inrichting, als bedoeld in bijlage I, onderdeel C, categorie 17.1, van het Besluit omgevingsrecht, op te richten.

Artikel 52

Het is verboden een inrichting, als bedoeld in bijlage I, onderdeel C, categorie 25.1, van het Besluit omgevingsrecht, op te richten.

Artikel 53

Het is verboden een inrichting, als bedoeld in bijlage I, onderdeel C, categorie 27.1, van het Besluit omgevingsrecht, op te richten.

Artikel 54

1. Het is verboden een inrichting, als bedoeld in bijlage I, onderdeel C, categorie 28.1, van het Besluit omgevingsrecht, op te richten.
2. Het in het eerste lid gestelde verbod geldt niet voor inrichtingen voor hergebruik van afvalstoffen anders dan gevaarlijke, voor de grond-, weg- en waterbouw, mits dit hergebruik geen schade kan berokkenen aan de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning.
3. Gedeputeerde staten kunnen onder daaraan te stellen voorwaarden andere activiteiten aanwijzen die in inrichtingen, als bedoeld in het eerste lid, mogen worden verricht, indien die activiteiten zijn gericht op de totstandkoming van een circulaire economie en die activiteiten geen schade kunnen berokkenen aan de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning.

Artikel 55

Het is verboden een inrichting, als bedoeld in de artikelen 41 tot en met 54 te veranderen of de werking van de inrichting te veranderen, indien die verandering of de verandering van de werking van de inrichting nadelige gevolgen heeft of kan hebben voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning.

Artikel 56

Artikel 12 is van toepassing.

Afdeling 2.3.3 Regels voor niet-omgevingsvergunningplichtige inrichtingen

*Paragraaf 2.3.3.1
Algemeen*

Artikel 57

Deze afdeling is van toepassing op een niet-omgevingsvergunningplichtige inrichting.

*Paragraaf 2.3.3.2
Regels ter voorkoming of beperking van verontreiniging van grondwater*

Artikel 58

De regels in deze paragraaf zijn gesteld met het oog op de voorkoming of beperking van verontreiniging.

Artikel 59

Artikel 15 is van toepassing.

Paragraaf 2.3.3.3

Regels ter bescherming van de slecht-doorlatende eigenschappen van bodemlagen

Artikel 60

De regels in deze paragraaf zijn gesteld met het oog op de bescherming van de slecht-doorlatende eigenschappen van bodemlagen.

Artikel 61

Artikel 17 is van toepassing.

Paragraaf 2.3.3.4

Ontheffing

Artikel 62

Gedeputeerde staten kunnen ontheffing verlenen van artikel 59 en 61.

Afdeling 2.3.4 Instructieregels voor omgevingsvergunningplichtige inrichtingen

Paragraaf 2.3.4.1

Algemeen

Artikel 63

Deze afdeling is van toepassing op een omgevingsvergunningplichtige inrichting.

Paragraaf 2.3.4.2

Regels ter voorkoming of beperking van verontreiniging van grondwater

Artikel 64

De regels in deze paragraaf zijn gesteld met het oog op de voorkoming of beperking van verontreiniging.

Artikel 65

Artikel 21 is van toepassing.

Paragraaf 2.3.4.3

Regels ter bescherming van de slecht-doorlatende eigenschappen van bodemlagen

Artikel 66

De regels in deze paragraaf zijn gesteld met het oog op de bescherming van de slecht-doorlatende eigenschappen van bodemlagen.

Artikel 67

Artikel 23 is van toepassing.

Paragraaf 2.3.4.4

Afwijking en nadere eisen

Artikel 68

Artikel 24 is van toepassing.

Afdeling 2.3.5 Activiteiten buiten inrichtingen

Paragraaf 2.3.5.1

Algemeen

Artikel 69

Deze afdeling is van toepassing op een activiteit buiten een inrichting.

*Paragraaf 2.3.5.2**Regels ter voorkoming of beperking van verontreiniging van grondwater*

Artikel 70

De regels in deze paragraaf zijn gesteld met het oog op de voorkoming of beperking van verontreiniging.

Artikel 71

1. De artikelen 27, met uitzondering van een weg die voor het openbaar verkeer openstaat, 28, 29, 33 en 34 zijn van toepassing.
2. Artikel 27 is van toepassing op een weg die voor het openbaar verkeer openstaat, met dien verstande dat het verbod niet van toepassing is op een weg met een intensiteit van 2.500 motorvoertuigen per etmaal of minder.
3. Artikel 30 (installaties) is van toepassing met dien verstande dat het verbod niet van toepassing is op een openbaar riool niet dieper gelegen dan 4 meter en het niet gaat om een persriool.
4. Artikel 31 is van toepassing met dien verstande dat het verbod niet van toepassing is op dierlijke meststoffen, compost en andere meststoffen met een plantaardige herkomst, anders dan zuiveringsslib, en het normaal landbouwkundig gebruik van anorganische meststoffen.
5. Gedeputeerde staten kunnen verdere activiteiten, die vallen onder de verboden van dit artikel, aanwijzen waarop het verbod al dan niet onder voorwaarden niet van toepassing is.

Artikel 72

Het is verboden grond of baggerspecie toe te passen, tenzij is voldaan aan de voorschriften, bedoeld in bijlage 2, kolom 1, A2.2 jo. kolom 3.

Artikel 73

Het is verboden een ingreep aan of in de bodem uit te voeren waarbij schadelijke vaste en vloeibare stoffen worden gebruikt, dan wel op of in de bodem worden gebracht, tenzij:

- a. ten minste veertien dagen voor aanvang van de werkzaamheid melding is gedaan aan gedeputeerde staten; en
- b. voldaan is aan de voorschriften, bedoeld in bijlage 2, kolom 1, onder A3, jo. kolom 3.

*Paragraaf 2.3.5.3**Regels ter bescherming van de slecht-doorlatende eigenschappen van bodemlagen*

Artikel 74

De regels in deze paragraaf zijn gesteld met het oog op de bescherming van de slecht-doorlatende eigenschappen van bodemlagen.

Artikel 75

Artikel 36 is van toepassing met dien verstande dat het verbod, bedoeld in het eerste lid, niet van toepassing is op een ingreep waarvoor:

- a. ten minste veertien dagen voor aanvang van de werkzaamheid melding is gedaan aan gedeputeerde staten; en
- b. voldaan is aan de voorschriften, bedoeld in bijlage 2, kolom 1, onder B, jo. kolom 3.

Afdeling 2.3.6 Ontheffing

Artikel 76

Gedeputeerde staten kunnen ontheffing verlenen van:

- a. artikel 71, eerste lid, jo. artikel 27, met uitzondering van een weg, artikel 28, 32, 33 en artikel 34, anders dan voor ondergrondse opslag met schadelijke stoffen,
- b. artikel 71, tweede lid, jo. artikel 27,
- c. artikel 71, derde lid, jo. artikel 30,
- d. artikel 71, vierde lid, jo. artikel 31,
- e. artikel 73, en
- f. artikel 75 jo. artikel 36.

*Titel 2.4 Boringsvrije zones en gebieden voor aanvullende strategische voorraden**Afdeling 2.4.1 Toepassingsbereik*

Artikel 77

Deze titel is van toepassing op een boringsvrije zone en een gebied voor aanvullende strategische voorraden.

Afdeling 2.4.2 Niet toegelaten inrichtingen of mijnbouwactiviteiten

Artikel 78

Deze afdeling is van toepassing op een inrichting of een mijnbouwactiviteit.

Artikel 79

Artikel 12 is van toepassing.

Afdeling 2.4.3 Regels voor niet-omgevingsvergunningplichtige inrichtingen

Paragraaf 2.4.3.1

Algemeen

Artikel 80

Deze afdeling is van toepassing op een niet-omgevingsvergunningplichtige inrichting.

Paragraaf 2.4.3.2

Regels ter voorkoming of beperking van verontreiniging van grondwater

Artikel 81

De regels in deze paragraaf zijn gesteld met het oog op de voorkoming of beperking van verontreiniging.

Artikel 82

Artikel 15 is van toepassing.

Paragraaf 2.4.3.3

Regels ter bescherming van de slecht-doorlatende eigenschappen van bodemlagen

Artikel 83

De regels in deze paragraaf zijn gesteld met het oog op de bescherming van de slecht-doorlatende eigenschappen van bodemlagen.

Artikel 84

Artikel 23 is van toepassing.

Paragraaf 2.4.3.4

Ontheffing

Artikel 85

Gedeputeerde staten kunnen ontheffing verlenen van de artikel 82 jo. artikel 15 en artikel 84 jo. artikel 23.

Afdeling 2.4.4 Instructieregels voor omgevingsvergunningplichtige inrichtingen

Paragraaf 2.4.4.1

Algemeen

Artikel 86

Deze afdeling is van toepassing op een omgevingsvergunningplichtige inrichting.

Paragraaf 2.4.4.2

Regels ter voorkoming of beperking van verontreiniging van grondwater

Artikel 87

Artikel 21 is van toepassing.

Paragraaf 2.4.4.3

Regels ter bescherming van de slecht-doorlatende eigenschappen van bodemlagen

Artikel 88

Artikel 23 is van toepassing.

*Paragraaf 2.4.4.4**Afwijking en nadere eisen*

Artikel 89

Artikel 24 is van toepassing.

*Afdeling 2.4.5 Activiteiten buiten inrichtingen**Paragraaf 2.4.5.1**Algemeen*

Artikel 90

Deze afdeling is van toepassing op een activiteit buiten een inrichting.

*Paragraaf 2.4.5.2**Regels ter voorkoming of beperking van verontreiniging van grondwater*

Artikel 91

De regels in deze paragraaf zijn gesteld met het oog op de voorkoming of beperking van verontreiniging.

Artikel 92

Artikel 29 is van toepassing.

Artikel 93

Artikel 32 is van toepassing, met dien verstande dat het verbod niet van toepassing is op de toepassing van grond of baggerspecie, indien:

- a. ten minste veertien dagen voor aanvang van de werkzaamheid melding is gedaan aan gedeputeerde staten, en
- b. voldaan is aan de voorschriften, bedoeld in bijlage 2, kolom 1, onder A2.2 jo. kolom 3.

Artikel 94

Het is verboden een ingreep aan of in de bodem uit te voeren waarbij schadelijke vaste en vloeibare stoffen worden gebruikt, dan wel op of in de bodem worden gebracht, tenzij:

- a. ten minste veertien dagen voor aanvang van de werkzaamheid melding is gedaan aan gedeputeerde staten, en
- b. voldaan is aan de voorschriften, bedoeld in bijlage 2, kolom 1, onder A3, jo. kolom 3.

*Paragraaf 2.4.5.3**Regels ter bescherming van de werking van slecht-doorlatende eigenschappen van bodemlagen*

Artikel 95

De regels in deze paragraaf zijn gesteld met het oog op de bescherming van de slecht-doorlatende eigenschappen van bodemlagen.

Artikel 96

1. Artikel 36 is van overeenkomstige toepassing met dien verstande dat het verbod, bedoeld in het eerste lid, niet van toepassing is, indien:
 - a. ten minste veertien dagen voor aanvang melding is gedaan aan gedeputeerde staten, en
 - b. voldaan is aan de voorschriften, bedoeld in bijlage 2, onder B, voor die activiteit gestelde voorschriften.
2. Artikel 36 is evenmin van toepassing op:
 - a. een ingreep aan of in de bodem tot een diepte van 4 meter;
 - b. de aanleg en het veranderen van een gat onder de voorwaarde dat dit gat na gebruik weer wordt dichtgemaakt en de slecht-doorlatende eigenschappen zoveel als mogelijk in de oorspronkelijke staat worden hersteld met een hiervoor geschikt product, zoals bentoniet, tenzij het gaat om een gat afkomstig van een gestuurde boring, in welk geval drillgrout of dämmer wordt toegepast;
 - c. de plaatsing van een peilbuis of een sondering tot aan het zoetbrakgrensvlak;
 - d. een ingreep waarvoor een vergunning als bedoeld in artikel 3 van de Ontgrondingenwet is verleend.

Hoofdstuk 3 Handhaving

Artikel 97

1. Overtreding van de artikelen 7, 11, 12, 15, 17, 27 tot en met 34, 36, 40 tot en met 56, 59, 61, 71, 72, 73, 75, 79, 82, 84, 92, 93, 94 en 96 is een strafbaar feit.
2. Overtreding van een voorschrift verbonden aan een ontheffing als bedoeld in de artikelen 18, 37, 62, 76 en 85, dan wel een nadere eis, als bedoeld in artikel 24, 68 en 89, is een strafbaar feit.

*Hoofdstuk 4 Overgangs- en slotbepalingen**Artikel 98*

Op een activiteit in een niet-omgevingsvergunningplichtige inrichting waarvan kan worden aangetoond dat deze activiteit uiterlijk tot een jaar voor de inwerkingtreding van deze verordening werd verricht en waarvoor met de Provinciale milieuverordening 2021 voor het eerst regels gaan gelden, dan wel andere regels gaan gelden, is deze verordening tot twee jaar na inwerkingtreding niet van toepassing.

Artikel 99

Voor een activiteit in een omgevingsvergunningplichtige inrichting waarvan kan worden aangetoond dat deze activiteit uiterlijk tot een jaar voor de inwerkingtreding van deze verordening werd verricht en waarvoor met de Provinciale milieuverordening 2021 voor het eerst instructieregels gaan gelden, dan wel andere instructieregels gaan gelden, zijn de via die instructieregels te verbinden voorschriften twee jaar na inwerkingtreding van deze verordening in de omgevingsvergunning opgenomen en van toepassing.

Artikel 100

Op een activiteit buiten een inrichting waarvan kan worden aangetoond dat deze activiteit uiterlijk tot een jaar voor de inwerkingtreding van deze verordening werd verricht en waarvoor met de Provinciale milieuverordening 2021 voor het eerst regels gaan gelden, dan wel andere regels gaan gelden, is deze verordening tot twee jaar na inwerkingtreding niet van toepassing.

Artikel 101

Gedeputeerde staten kunnen, in afwijking van de artikelen 98, 99 en 100, in uitzonderlijke gevallen, regelen dat de Provinciale milieuverordening Zuid-Holland gedurende een langere termijn dan de termijn genoemd in de artikelen 98, 99 en 100 van toepassing blijft op de in de artikelen 98, 99 en 100 genoemde activiteiten, voor zover toepassing van die termijn zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

Artikel 102

Deze verordening treedt wat betreft de regels voor de toepassing van grond of baggerspecie in een grondwaterbeschermingsgebied voor de waterschappen, in de uitoefening van de waterstaatkundige verzorging van een grondwaterbeschermingsgebied, in werking op een bij gedeputeerde staten vast te stellen tijdstip.

Artikel 103

Een ontheffing verleend op grond van de Provinciale milieuverordening Zuid-Holland in verband met een bepaling voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning wordt gelijk gesteld aan een ontheffing op grond van de Provinciale milieuverordening Zuid-Holland 2021 in verband met een bepaling voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning.

Artikel 104

1. Indien van de aanvraag om een omgevingsvergunning voor een inrichting kennisgeving is gedaan overeenkomstig artikel 3:12, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht voor het tijdstip waarop deze verordening in werking treedt, blijft het voor dat tijdstip ten aanzien van zodanige aanvraag geldend recht van toepassing tot het tijdstip waarop de beschikking onherroepelijk is geworden.
2. Indien van het voornemen tot het ambtshalve wijzigen van een omgevingsvergunning voor een inrichting overeenkomstig 3:12, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht kennisgeving is gedaan vóór het tijdstip waarop deze verordening in werking treedt, blijft het voor dat tijdstip ten aanzien van zodanige wijziging geldend recht van toepassing tot het tijdstip waarop de beschikking onherroepelijk is geworden.

Artikel 105

1. Indien de aanvraag tot het geven van een ontheffing van de Provinciale milieuverordening Zuid-Holland is ingediend voor het tijdstip waarop deze verordening in werking treedt, blijft het voor dat tijdstip ten aanzien van zodanige ontheffingen geldend recht van toepassing tot het tijdstip waarop de beschikking onherroepelijk is geworden.
2. Indien van een ontwerp van een besluit tot wijziging van een ontheffing van de Provinciale milieuverordening Zuid-Holland met toepassing van artikel 3:12, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht kennisgeving is gedaan voor het tijdstip waarop deze verordening in werking treedt, blijft het voor dat tijdstip ten aanzien van zodanige ontheffingen geldend recht van toepassing tot het tijdstip waarop de beschikking onherroepelijk is geworden.

Artikel 106

De Provinciale milieuverordening Zuid-Holland wordt ingetrokken.

Artikel 108

Deze verordening treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Provinciaal blad waarin deze verordening wordt geplaatst.

Artikel 109

Deze verordening wordt aangehaald als Provinciale milieuverordening Zuid-Holland 2021.

Ondertekening

Provinciale staten van Zuid-Holland

BIJLAGE 1: INRICHTINGEN

behorende bij de artikelen 15, 17, 21, 23, 59, 61, 67, 79, 82 en 88 van de Provinciale milieuverordening Zuid-Holland 2021

1	KOLOM 2	KOLOM 3	KOLOM 4	5
A	Gereguleerde activiteit Abm	Rechtstreeks werkende regels voor niet-vergunningplichtige inrichtingen ter voorkoming of beperking van verontreiniging	Instructieregels voor vergunningplichtige inrichtingen ter voorkoming of beperking van verontreiniging	Typegebied
A1	Bodemenergiesysteem	<p><i>Voorschrift 1</i></p> <p>Het is niet toegestaan een bodemenergiesysteem te installeren, in gebruik te nemen en te gebruiken.</p> <p><i>Voorschrift 2</i></p> <p>Voorschrift 1 is niet van toepassing op een bodemenergiesysteem dat op het tijdstip van inwerkingtreding van deze verordening in overeenstemming met de op dat moment geldend recht voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning was geïnstalleerd of werd gebruikt.</p> <p><i>Voorschrift 3</i></p> <p>Het is niet toegestaan een bodemenergiesysteem, als bedoeld in voorschrift 2 te vervangen.</p> <p><i>Voorschrift 4</i></p> <p>Het is niet toegestaan een bodemenergiesysteem te veranderen, indien die verandering nadelige gevolgen heeft of kan hebben voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning.</p> <p><i>Voorschrift 5</i></p> <p>Gedeputeerde staten kunnen aangeven wanneer</p> <ul style="list-style-type: none"> - de verandering, bedoeld in het voorschrift 4, in ieder geval nadelige gevolgen heeft of kan hebben voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning; - de verandering in ieder geval geen nadelige gevolgen heeft of kan hebben voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning. <p><i>Voorschrift 6</i></p> <p>Met betrekking tot een gesloten bodemenergiesysteem gelden de voorschriften, bedoeld in voorschrift 7 tot en met 9.</p> <p><i>Voorschrift 7</i></p> <p>In geval van lekkage of andere bodembedreigende situaties worden alle maatregelen genomen die redelijkerwijs kunnen worden gevergd om aantasting van de kwaliteit van het grondwater te voorkomen; indien die aantasting niet kan worden voorkomen, wordt deze zoveel mogelijk beperkt of ongedaan gemaakt.</p> <p><i>Voorschrift 8</i></p> <p>Van een lekkage of andere bodembedreigende situatie wordt onmiddellijk melding gemaakt aan gedeputeerde staten.</p> <p><i>Voorschrift 9</i></p> <p>Het bodemenergiesysteem is voorzien van een lekdetectiesysteem met automatisch alarm.</p> <p><i>Voorschrift 10</i></p> <p>In het ondergrondse deel van het bodemenergiesysteem wordt uitsluitend leidingwater, dan wel monpropyleen glycol of een stof met een in vergelijking met monpropyleen glycol aantoonbaar vergelijkbare of betere biologische afbreekbaarheid en een aantoonbaar vergelijkbare of lagere toxiciteit, als medium toegepast.</p> <p><i>Voorschrift 11</i></p> <p>Het is niet toegestaan vanaf 1 januari 2034 een bodemenergiesysteem te gebruiken, dan wel aanwezig te hebben.</p>	<p><i>Voorschrift 1</i></p> <p>Het is niet toegestaan een bodemenergiesysteem te installeren, in gebruik te nemen en te gebruiken.</p> <p><i>Voorschrift 2</i></p> <p>Voorschrift 1 is niet van toepassing op een bodemenergiesysteem dat op het tijdstip van inwerkingtreding van deze verordening in overeenstemming met de op dat moment geldend recht voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning was geïnstalleerd of werd gebruikt.</p> <p><i>Voorschrift 3</i></p> <p>Het is niet toegestaan een bodemenergiesysteem, als bedoeld in voorschrift 2 te vervangen.</p> <p><i>Voorschrift 4</i></p> <p>Het is niet toegestaan een bodemenergiesysteem te veranderen, indien die verandering nadelige gevolgen heeft of kan hebben voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning.</p> <p><i>Voorschrift 5</i></p> <p>Gedeputeerde staten kunnen aangeven wanneer</p> <ul style="list-style-type: none"> - de verandering, bedoeld in het voorschrift 4, in ieder geval nadelige gevolgen heeft of kan hebben voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning; - de verandering in ieder geval geen nadelige gevolgen heeft of kan hebben voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning. <p><i>Voorschrift 6</i></p> <p>Met betrekking tot een gesloten bodemenergiesysteem gelden de voorschriften, bedoeld in voorschrift 7 tot en met 9.</p> <p><i>Voorschrift 7</i></p> <p>In geval van lekkage of andere bodembedreigende situaties worden alle maatregelen genomen die redelijkerwijs kunnen worden gevergd om aantasting van de kwaliteit van het grondwater te voorkomen; indien die aantasting niet kan worden voorkomen, wordt deze zoveel mogelijk beperkt of ongedaan gemaakt.</p> <p><i>Voorschrift 8</i></p> <p>Van een lekkage of andere bodembedreigende situatie wordt onmiddellijk melding gemaakt aan gedeputeerde staten.</p> <p><i>Voorschrift 9</i></p>	<p>Ww</p> <p>Gbz</p> <p>Bvz</p> <p>ASV</p>

			<p>Het bodemenergiesysteem is voorzien van een lekdetectiesysteem met automatisch alarm.</p> <p><i>Voorschrift 10</i></p> <p>In het ondergrondse deel van het bodemenergiesysteem wordt uitsluitend leidingwater, dan wel monopropyleen glycol of een stof met een in vergelijking met monopropyleen glycol aantoonbaar vergelijkbare of betere biologische afbreekbaarheid en een aantoonbaar vergelijkbare of lagere toxiciteit, als medium toegepast.</p> <p><i>Voorschrift 11</i></p> <p>Het is niet toegestaan vanaf 1 januari 2034 een bodemenergiesysteem te gebruiken, dan wel aanwezig te hebben.</p>	
A2	Bodembedreigende activiteit	<p><i>Voorschrift 1</i></p> <p>In afwijking van artikel 2.1 Arm is een geomembraanbaksysteem niet toegestaan.</p> <p><i>Voorschrift 2</i></p> <p>Artikel 2.9a Abm is niet van toepassing.</p>	<p><i>Voorschrift 1</i></p> <p>In afwijking van artikel 2.1 Arm is een geomembraanbaksysteem niet toegestaan.</p> <p><i>Voorschrift 2</i></p> <p>Artikel 2.9a Abm is niet van toepassing.</p> <p><i>Voorschrift 3</i></p> <p>Voorschrift 1 is van toepassing op een inrichting waarop hoofdstuk 3 niet van toepassing is.</p>	Ww Gbz
A3	Opslag van gevaarlijke stoffen, CMR-stoffen of bodembedreigende stoffen in verpakking, als bedoeld in artikel 4a Abm	<p><i>Voorschrift 1</i></p> <p>De opslag van een werkvoorraad aan brandbare vloeistoffen van 50 liter of minder vindt, in afwijking van artikel 4.10, vierde lid, tweede volzin, Arm, plaats boven een lekbak.</p> <p><i>Voorschrift 2</i></p> <p>De capaciteit van de lekbak is van een zodanige omvang dat deze ten minste de vanwege de opslag maximaal vrij te komen hoeveelheid vloeistof kan opvangen. Een lekbak in de buitenlucht is tegen inregenen beschermd.</p>	<p><i>Voorschrift</i></p> <p>In de omgevingsvergunning worden voorschriften opgenomen voor een beschermingsniveau vergelijkbaar met dat voor niet-vergunningplichtige inrichtingen.</p>	Ww Gbz
A4	Opslag van gasolie, smeerolie of afgewerkte olie als bedoeld in artikel 3.54c Abm	<p><i>Voorschrift 1</i></p> <p>Het bepaalde in 2.5.2 en 2.5.3 van de PGS 30 zijn van overeenkomstige toepassing.</p> <p><i>Voorschrift 2</i></p> <p>Het gebruik van een enkelwandige tank voor de opslag is niet toegestaan.</p> <p><i>Voorschrift 3</i></p> <p>De opslag vindt plaats boven een lekbak. De capaciteit van de lekbak is van een zodanige omvang dat deze ten minste de vanwege de opslag maximaal vrij te komen hoeveelheid vloeistof kan opvangen. Een lekbak in de buitenlucht is tegen inregenen beschermd.</p> <p><i>Voorschrift 4</i></p> <p>De Beoordelingsrichtlijn voor het Kiwa-procescertificaat voor de Regeling Erkenning Installateurs Tankinstallaties (<u>REIT-2011, BRL-K903/081</u>) is wat betreft de</p>	<p><i>Voorschrift 1</i></p> <p>Het bepaalde in 2.5.2 en 2.5.3 van de PGS 30 zijn van overeenkomstige toepassing.</p> <p><i>Voorschrift 2</i></p> <p>Het gebruik van een enkelwandige tank voor de opslag is niet toegestaan.</p> <p><i>Voorschrift 3</i></p> <p>De opslag vindt plaats boven een lekbak. De capaciteit van de lekbak is van een zodanige omvang dat deze ten minste de vanwege de opslag maximaal vrij te komen hoeveelheid vloeistof kan opvangen. Een lekbak in de buitenlucht is tegen inregenen beschermd.</p> <p><i>Voorschrift 4</i></p> <p>De Beoordelingsrichtlijn voor het Kiwa-procescertificaat voor de Regeling Erkenning Installateurs Tankinstallaties (<u>REIT-2011, BRL-K903/081</u>) is wat betreft de</p>	Ww Gbz

		opslagtank van overeenkomstige toepassing. <i>Voorschrift 5</i> Artikel 3.71f, tweede lid, Arm, is niet van toepassing.	opslagtank van overeenkomstige toepassing. <i>Voorschrift 5</i> Art kel 3.71f, tweede lid, Arm, is niet van toepassing.	
A5	Opslag van stoffen als bedoeld in artikel 4.4a Abm	<i>Voorschrift 1</i> Het bepaalde in 2.5.2 en 2.5.3 van de PGS 30 zijn van overeenkomstige toepassing. <i>Voorschrift 2</i> Het gebruik van een enkelwandige tank is niet toegestaan. <i>Voorschrift 3</i> De capaciteit van de lekbak is van een zodanige omvang dat deze ten minste de vanwege de opslag maximaal vrij te komen hoeveelheid vloeistof kan opvangen. Een lekbak in de buitenlucht is tegen inregenen beschermd. <i>Voorschrift 4</i> Artikel 4.15, elfde lid, onder b, tweede volzin, Arm, is niet van toepassing.	<i>Voorschrift</i> In de omgevingsvergunning worden voorschriften opgenomen voor een beschermingsniveau vergelijkbaar met dat voor niet-vergunningplichtige inrichtingen.	Ww Gbz
A6	Het gebruik en de opslag in verpakking van stoffen als bedoeld in artikel 4.8 Abm.	<i>Voorschrift 1</i> In aanvulling op artikel 4.23 Arm wordt voldaan aan het bepaalde in 5.4.11 van PGS 8:2011. <i>Voorschrift 2</i> In aanvulling op artikel 4.25, eerste lid, onderdeel b, Arm jo. het bepaalde in vs 3.6.1 van PGS 15 vindt de opslag plaats boven een lekbak. <i>Voorschrift 3</i> De capaciteit van de lekbak is van een zodanige omvang dat deze ten minste de vanwege de opslag maximaal vrij te komen hoeveelheid vloeistof kan opvangen. Een lekbak in de buitenlucht is tegen inregenen beschermd.	<i>Voorschrift</i> In de omgevingsvergunning worden voorschriften opgenomen voor een beschermingsniveau vergelijkbaar met dat voor niet-vergunningplichtige inrichtingen.	Ww Gbz
A7	Opslag van vaste anorganische meststoffen als bedoeld in artikel 4.16 Abm	<i>Voorschrift 1</i> De opslag vindt plaats boven een bodembeschermende voorziening. <i>Voorschrift 2</i> Vloeistoffen, zoals hemelwater, die terecht komen op de bodembeschermende voorziening, dienen zodanig te worden verwijderd dat geen verontreiniging van de bodem kan plaatsvinden.	<i>Voorschrift</i> In de omgevingsvergunning worden voorschriften opgenomen voor een beschermingsniveau vergelijkbaar met dat voor niet-vergunningplichtige inrichtingen.	Ww Gbz
A8	Op- en overslag van goederen als bedoeld in artikel 3.31 Abm.	<i>Voorschrift 1</i> De opslag vindt plaats boven een lekbak. De capaciteit van de lekbak is van een zodanige omvang dat deze ten minste de vanwege de opslag maximaal vrij te komen hoeveelheid vloeistof kan opvangen. Een lekbak in de buitenlucht is tegen inregenen beschermd. <i>Voorschrift 2</i> Van een significante hoeveelheid als bedoeld in artikel 3.43, tweede lid, Arm, is in ieder geval sprake wanneer in redelijkheid wordt aangenomen dat na het uitloggen de maximale waarden van de	<i>Voorschrift 1</i> De opslag vindt plaats boven een lekbak. De capaciteit van de lekbak is van een zodanige omvang dat deze ten minste de vanwege de opslag maximaal vrij te komen hoeveelheid vloeistof kan opvangen. Een lekbak in de buitenlucht is tegen inregenen beschermd. <i>Voorschrift 2</i> Van een significante hoeveelheid als bedoeld in artikel 3.43, tweede lid, Arm, is in ieder geval sprake wanneer in redelijkheid wordt aangenomen dat na het uitloggen de maximale waarden van de	Ww Gbz

		microbiologische en chemische parameters, bedoeld in b jlage A, tabel I respectievelijk tabel II, van het Drinkwaterbesluit door de lozing zullen worden overschreden. <i>Voorschrift 3</i> Artikel 3.43, vierde lid, Arm is niet van toepassing.	microbiologische en chemische parameters, bedoeld in b jlage A, tabel I respectievelijk tabel II, van het Drinkwaterbesluit door de lozing zullen worden overschreden. <i>Voorschrift 3</i> Art kel 3.43, vierde lid, Arm is niet van toepassing.	
A9	Het in werking hebben van een installatie als bedoeld in artikel 3.7, tweede lid, Abm.	<i>Voorschrift</i> Een vloeistofkerende voorziening als bodembeschermende voorziening is bij de toepassing van artikel 2.9, eerste lid, Abm, niet toegestaan.	<i>Voorschrift</i> Een vloeistofkerende voorziening als bodembeschermende voorziening is bij de toepassing van art kel 2.9, eerste lid, Abm, niet toegestaan.	Ww Gbz
A10	Het afleveren van vloeibare brandstof en gecompriemd aardgas als bedoeld in artikel 3.17 Abm met een omzet groter dan 25 m3 per jaar.	<i>Voorschrift</i> Het bepaalde in 3.4.1 van PGS 28 is van toepassing.	<i>Voorschrift</i> Het bepaalde in 3.4.1 van PGS 28 is van toepassing.	Ww Gbz
A11	Het afleveren van vloeibare brandstof en gecompriemd aardgas als bedoeld in artikel 3.17 Abm met een omzet kleiner of gelijk dan 25 m3 per jaar.	<i>Voorschrift 1</i> Het bepaalde in 3.4.2 van PGS 30 is van toepassing. <i>Voorschrift 2</i> In afwijking van art kel 3.25, zevende lid, Arm zijn het eerste tot en met zesde lid ook van toepassing op het afleveren van vloeibare brandstof aan motorvoertuigen of spoorvoertuigen waarbij minder dan 25 kubieke meter per jaar wordt afgeleverd.	<i>Voorschrift 1</i> Het bepaalde 3.4.2 van PGS 30 is van toepassing. <i>Voorschrift 2</i> In afwijking van art kel 3.25, zevende lid, Arm zijn het eerste tot en met zesde lid ook van toepassing op het afleveren van vloeibare brandstof aan motorvoertuigen of spoorvoertuigen waarbij minder dan 25 kubieke meter per jaar wordt afgeleverd.	Ww Gbz
A 12	Het afleveren van vloeibare brandstof en gecompriemd aardgas als bedoeld in artikel 4.80 Abm.	<i>Voorschrift 1</i> In aanvulling op artikel 4.88, tweede lid, Arm wordt aan artikel 4.94 Arm voldaan. <i>Voorschrift 2</i> De toepassing van een geomembraanbaksysteem als bedoeld in artikel 4.94a Arm is niet toegestaan.	<i>Voorschrift</i> In de omgevingsvergunning worden voorschriften opgenomen voor een beschermingsniveau vergelijkbaar met dat voor niet-vergunningplichtige inrichtingen.	Ww Gbz
A13	Mechanische bewerking van steen als bedoeld in art kel 4.74a Abm.	<i>Voorschrift</i> In aanvulling op artikel 4.84f Arm kan de vloeistofdichte vloer of de verharding de maximale inhoud van de dompelbak volledig opvangen. De capaciteit van de lekbak is van een zodanige omvang dat deze ten minste de vanwege de opslag maximaal vrij te komen hoeveelheid vloeistof kan opvangen. Een lekbak in de buitenlucht is tegen inregenen beschermd.	<i>Voorschrift</i> In de omgevingsvergunning worden voorschriften opgenomen voor een beschermingsniveau vergelijkbaar met dat voor niet-vergunningplichtige inrichtingen	Ww Gbz
A14	Lijmen, coaten of veredelen van textiel, leer of bont als bedoeld in artikel 4.103ca Abm.	<i>Voorschrift</i> De bodembeschermende voorziening, bedoeld in artikel 4.104g Arm is een vloeistofdichte vloer of verharding of een andere doelmatige fysieke voorziening.	<i>Voorschrift</i> In de omgevingsvergunning worden voorschriften opgenomen voor een beschermingsniveau vergelijkbaar met dat voor niet-vergunningplichtige inrichtingen.	Ww Gbz
A15	In werking hebben van een acculader als bedoeld in paragraaf 4.8.6 Abm.	<i>Voorschrift</i> De bodembeschermende voorziening, bedoeld in artikel 4.109 Arm, is een vloeistofdichte vloer of verharding of een andere doelmatige fysieke voorziening.	<i>Voorschrift</i> In de omgevingsvergunning worden voorschriften opgenomen voor een beschermingsniveau vergelijkbaar met dat voor niet-vergunningplichtige inrichtingen.	Ww Gbz
A 16	Activiteiten met voertuigen of werktuigen, als bedoeld in artikel 3.23a Abm	<i>Voorschrift 1</i> Artikel 3.23b, tweede lid, Abm vindt geen toepassing.	<i>Voorschrift 1</i> Art kel 3.23b, tweede lid, Abm vindt geen toepassing.	Ww Gbz

		<i>Voorschrift 2</i>	<i>Voorschrift 2</i>	
		Nevels afkomstig van het wassen mogen zich niet buiten de wasplaats verspreiden.	Nevels afkomstig van het wassen mogen zich niet buiten de wasplaats verspreiden.	
A17.1	Lozen van afvalwater en andere afvalstoffen als bedoeld in artikel 2.2, eerste lid, onder a, tweede lid, Abm.	<i>Voorschrift</i> Artikel 2.2, derde lid, Abm vindt geen toepassing.	<i>Voorschrift 1</i> Art kel 2.2, derde lid, Abm vindt geen toepassing. <i>Voorschrift 2</i> In een omgevingsvergunning die betrekking heeft op een activiteit waarop hoofdstuk 3 Abm niet van toepassing is, worden de voorschriften van artikel 2.2, eerste lid, onderdeel a, en tweede lid, Abm opgenomen.	Ww Gbz
A17.2	Lozen van grondwater vanuit een proefbronnering in het kader van een saneringsonderzoek of vanuit een bodemsanering als bedoeld in artikel 3.1, eerste lid, eerste volzin, Abm.	<i>Voorschrift</i> In afwijking van art kel 3.1, vierde lid, Abm, is een lozing niet toegestaan, tenz j in redelijkheid kan worden aangenomen dat de maximale waarden van de microbiologische en chemische parameters, bedoeld in b jlage A, tabel I respectievelijk tabel II, van het Drinkwaterbesluit door de lozing niet zullen worden overschreden.	<i>Voorschrift</i> In afwijking van art kel 3.1, vierde lid, Abm, is een lozing niet toegestaan, tenz j in redelijkheid kan worden aangenomen dat de maximale waarden van de microbiologische en chemische parameters, bedoeld in b jlage A, tabel I respectievelijk tabel II, van het Drinkwaterbesluit door de lozing niet zullen worden overschreden.	Ww Gbz
A17.3	Lozen van afvloeiend hemelwater als bedoeld in artikel 3.3, eerste lid, van Abm.	<i>Voorschrift</i> In afwijking van art kel 3.3, tweede lid, Abm is het lozen niet toegestaan tenz j kan worden aangenomen dat de maximale waarden van de microbiologische en chemische parameters, bedoeld in bijlage A, tabel I respectievelijk tabel II, van het Drinkwaterbesluit door de lozing niet zullen worden overschreden.	<i>Voorschrift</i> In afwijking van art kel 3.3, tweede lid, Abm is het lozen niet toegestaan tenz j kan worden aangenomen dat de maximale waarden van de microbiologische en chemische parameters, bedoeld in bijlage A, tabel I respectievelijk tabel II, van het Drinkwaterbesluit door de lozing niet zullen worden overschreden.	Ww Gbz
A17.4	Lozing van reinigingswater als bedoeld in artikel 3.6a, vierde lid, Abm.	<i>Voorschrift</i> In afwijking van art kel 3.6a, vierde lid, Abm is het lozen van reinigingswater met bodembedreigende stoffen niet toegestaan.	<i>Voorschrift</i> In afwijking van art kel 3.6a, vierde lid, Abm, is het lozen van reinigingswater met bodembedreigende stoffen niet toegestaan.	Ww Gbz
A17.5	Lozen van afvalwater dat vrijkomt bij een calamiteitenoefening, als bedoeld in artikel 3.6g, eerste lid, Abm.	<i>Voorschrift</i> In afwijking van art kel 3.6g, tweede lid, Abm is het lozen niet toegestaan tenz j deze lozing plaatsvindt op of boven een bodembeschermende voorziening.	<i>Voorschrift</i> In afwijking van art kel 3.6g, tweede lid, Abm is het lozen niet toegestaan tenz j deze lozing plaatsvindt op of boven een bodembeschermende voorziening.	Ww Gbz
A 17.6	Lozen van spuiwater van een stoomketel als bedoeld in artikel 3.10k, tweede lid, Abm.	<i>Voorschrift</i> In afwijking van art kel 3.10k, tweede lid, Abm is het lozen niet toegestaan.	<i>Voorschrift</i> In afwijking van art kel 3.10k, tweede lid, Abm is het lozen niet toegestaan.	Ww Gbz
A 17.7	Lozen van afvalwater afkomstig van het uitwendig wassen van bepaalde voertuigen en werktuigen als bedoeld in artikel 3.23d en 3.24 Abm.	<i>Voorschrift</i> In afwijking van art kel 3.23d en 3.24 Abm is het lozen van afvalwater niet toegestaan.	<i>Voorschrift</i> In afwijking van art kel 3.23d en 3.24 Abm is het lozen van afvalwater niet toegestaan.	Ww Gbz
A 17.8	Lozen van afvalwater afkomstig van de opslag van agrarische bedrijfsstoffen, bedoeld in artikel 3.47, derde lid, Abm.	<i>Voorschrift</i> In afwijking van art kel 3.47, derde lid, Abm is het in dit artikel vermelde lozen niet toegestaan.	<i>Voorschrift</i> In afwijking van art kel 3.47, derde lid, Abm is het in dit artikel vermelde lozen niet toegestaan.	Ww Gbz
A 17.9	Lozen: a. uit het hemelwater-afvoersysteem van een kas	<i>Voorschrift</i> Een lozing als bedoeld in artikel 3.60, derde lid, artikel 3.62, derde lid, artikel 3.77, vijfde lid, en art kel	<i>Voorschrift</i> Een lozing als bedoeld in artikel 3.60, derde lid, artikel 3.62, derde lid, artikel 3.77, v jfde lid, en art kel	Ww Gbz

	<p>als bedoeld in artikel 3.60, eerste lid, Abm;</p> <p>van afvalwater afkomstig van het reinigen van de buitenkant van een kas als bedoeld in artikel 3.62, eerste lid, Abm;</p> <p>b. van afvalwater als gevolg van het telen of kweken van gewassen in een gebouw, anders dan in een kas, als bedoeld in artikel 3.76, eerste lid, Abm;</p> <p>c. van afvalwater als gevolg van de teelt van gewassen in substraat als bedoeld in artikel 3.87, eerste lid, Abm.</p>	<p>3.87, tweede lid, Abm is slechts toegestaan indien:</p> <p>a. het afvalwater afkomstig is van een teelt waarbij geen gewasbeschermingsmiddelen of biociden zijn gebruikt, dan wel</p> <p>b. het afvalwater afkomstig is van uitsluitend biologische teelt.</p>	<p>3.87, tweede lid, Abm is slechts toegestaan indien:</p> <p>a. het afvalwater afkomstig is van een teelt waarbij geen gewasbeschermingsmiddelen of biociden zijn gebruikt, dan wel</p> <p>b. het afvalwater afkomstig is van uitsluitend biologische teelt.</p>	
A17.10	<p>Lozen van afvalwater afkomstig van fusten en verpakking-materiaal voor de opslag van gewassen als bedoeld in artikel 3.100, eerste lid, Abm,</p> <p>en de lozing van afvalwater afkomstig van het spoelen van gewassen, bedoeld in artikel 3.102, eerste lid, Abm.</p>	<p><i>Voorschrift</i></p> <p>Het lozen op of in de bodem van afvalwater als bedoeld in artikel 3.100 dan wel 3.102, achtste lid, Abm is slechts toegestaan, indien:</p> <p>a. het afvalwater afkomstig is van gewassen van een teelt waarbij geen gewasbeschermingsmiddelen of biociden zijn gebruikt, dan wel</p> <p>b. het afvalwater uitsluitend afkomstig is van biologische teelt.</p>	<p><i>Voorschrift</i></p> <p>Het lozen op of in de bodem van afvalwater als bedoeld in artikel 3.100 dan wel 3.102, achtste lid, Abm is slechts toegestaan, indien:</p> <p>a. het afvalwater afkomstig is van gewassen van een teelt waarbij geen gewasbeschermingsmiddelen of biociden zijn gebruikt, dan wel</p> <p>b. het afvalwater uitsluitend afkomstig is van biologische teelt.</p>	<p>Ww</p> <p>Gbz</p>
A17.11	<p>Lozen van afvalwater afkomstig van het sorteren van gewassen als bedoeld in artikel 3.105, eerste lid, Abm.</p>	<p><i>Voorschrift</i></p> <p>Het lozen van afvalwater als bedoeld in artikel 3.105, derde lid, Abm, is slechts toegestaan indien het afvalwater afkomstig is van het sorteren van uitsluitend biologisch geteelde gewassen.</p>	<p><i>Voorschrift</i></p> <p>Het lozen van afvalwater als bedoeld in artikel 3.105, derde lid, Abm, is slechts toegestaan indien het afvalwater afkomstig is van het sorteren van uitsluitend biologisch geteelde gewassen.</p>	<p>Ww</p> <p>Gbz</p>
A17.12	<p>Lozen op of in de bodem van afvalwater afkomstig van</p> <p>b. het mechanisch bewerken van natuursteen of beton,</p> <p>c. een luchtreinigingsinstallatie voor het mechanisch bewerken van natuursteen of beton, of</p> <p>d. het reinigen van apparatuur of werkruimten voor het mechanisch bewerken van natuursteen of beton,</p> <p>als bedoeld in artikel 4.74c, derde lid, Abm.</p>	<p><i>Voorschrift</i></p> <p>In afwijking van artikel 4.74c, derde lid, Abm, is het lozen niet toegestaan.</p>	<p><i>Voorschrift</i></p> <p>In de omgevingsvergunning worden voorschriften opgenomen voor een beschermingsniveau vergelijkbaar met dat voor niet-vergunningplichtige inrichtingen.</p>	<p>Ww</p> <p>Gbz</p>
A17.13	<p>Lozen van afvalwater, afkomstig van het inwendig reinigen of ontsmetten van vrachtwagens of andere transportmiddelen waarin dieren zijn vervoerd als bedoeld in artikel 4.104b, eerste lid, Abm.</p>	<p><i>Voorschrift</i></p> <p>In afwijking van artikel 4.104b, derde lid, Abm is het lozen niet toegestaan.</p>	<p><i>Voorschrift</i></p> <p>In de omgevingsvergunning worden voorschriften opgenomen voor een beschermingsniveau vergelijkbaar met dat voor niet-vergunningplichtige inrichtingen.</p>	<p>Ww</p> <p>Gbz</p>
A17.14	<p>Lozen van afvalwater afkomstig van het inwendig reinigen van werktuigen, waarmee gewasbeschermingsmiddelen of meststoffen zijn toegepast als bedoeld in artikel 4.104c, eerste lid, Abm.</p>	<p><i>Voorschrift</i></p> <p>In afwijking van artikel 4.104c, derde lid, Abm is het lozen op of in de bodem van het in dat lid bedoelde afvalwater niet toegestaan.</p> <p>Dit verbod is van overeenkomstige toepassing op afvalwater afkomstig van het inwendig reinigen van werktuigen, waarop of waarin biociden of gewasbeschermingsmiddelen aanwezig zijn of geweest.</p>	<p><i>Voorschrift</i></p> <p>In de omgevingsvergunning worden voorschriften opgenomen voor een beschermingsniveau vergelijkbaar met dat voor niet-vergunningplichtige inrichtingen</p> <p>Dit verbod is van overeenkomstige toepassing op afvalwater afkomstig van het inwendig reinigen van werktuigen, waarop of waarin biociden of gewasbeschermingsmiddelen aanwezig zijn of zijn geweest.</p>	<p>Ww</p> <p>Gbz</p>

B	Activiteit niet gereguleerd in Abm (andere activiteit)	Rechtstreeks werkende regels voor activiteiten in niet-vergunningplichtige inrichtingen ter voorkoming of beperking van verontreiniging	Instructieregels voor activiteiten in vergunningplichtige inrichtingen ter voorkoming of beperking van verontreiniging	
B1	<p>Ingreep aan of in de bodem waarb j vaste en vloeibare stoffen worden gebruikt of op of in de bodem worden gebracht dan wel daarin of daarop terecht kunnen komen.</p>	<p><i>Voorschrift 1</i></p> <p>Een ingreep is niet toegestaan tenzij ten minste veertien dagen voor de ingreep melding is gedaan aan gedeputeerde staten en wordt voldaan aan de voorschriften 3 tot en met 22.</p> <p><i>Voorschrift 2</i></p> <p>Degene die is belast met de werkzaamheden, wordt voorafgaand daaraan, door degene die voor die werkzaamheden opdracht heeft gegeven op de hoogte gesteld van de aanwezigheid van het milieubeschermingsgebied voor grondwater en van de toepasselijkheid van de voor dat gebied ten aanzien van die werkzaamheden geldende regels.</p> <p><i>Voorschrift 3</i></p> <p>Het tijdens de werkzaamheden toe te passen water is van drinkwaterkwaliteit.</p> <p><i>Voorschrift 4</i></p> <p>Zodanige voorzieningen worden getroffen dat tijdens het gebruik of het aanleggen van een gat geen schadelijke stoffen via dit gat in de bodem terecht kunnen komen.</p> <p><i>Voorschrift 5</i></p> <p>Voor het maken van boorspoeling mag slechts klei worden toegepast. Het toepassen van andersoortige organische of anorganische hulpstoffen is niet toegestaan, uitgezonderd natriumhydroxide voor het reguleren van de zuurgraad.</p> <p><i>Voorschrift 6</i></p> <p>Zodanige voorzieningen worden getroffen dat gedurende de werkzaamheden geen schadelijke stoffen in de bodem terecht kunnen komen.</p> <p><i>Voorschrift 7</i></p> <p>De plaats van opslag van bouw materiaal en –materieel is afgedekt met folie.</p> <p><i>Voorschrift 8</i></p> <p>In een bouwput mogen geen schadelijke stoffen worden opgeslagen.</p> <p><i>Voorschrift 9</i></p> <p>De staat, uitrusting en het gebruik van bouw materieel is zodanig dat de kans op olie verontreiniging of andere vormen van verontreiniging van de bodem verwaarloosbaar is.</p> <p><i>Voorschrift 10</i></p> <p>Grond die bij de werkzaamheden vrijkomt moet verzameld en afgevoerd worden naar een erkend verwerker.</p> <p><i>Voorschrift 11</i></p> <p>Het tijdens en na de werkzaamheden gebruikte spoelwater moet worden opgevangen in een daartoe geschikte vloeistofdichte opvangvoorziening en afgevoerd</p>	<p><i>Voorschrift 1</i></p> <p>Een ingreep is niet toegestaan tenzij ten minste veertien dagen voor de ingreep melding is gedaan aan het bevoegd gezag en wordt voldaan aan de voorschriften 3 tot en met 22.</p> <p><i>Voorschrift 2</i></p> <p>Degene die is belast met de werkzaamheden, wordt voorafgaand daaraan, door degene die voor die werkzaamheden opdracht heeft gegeven op de hoogte gesteld van de aanwezigheid van het milieubeschermingsgebied voor grondwater en van de toepasselijkheid van de voor dat gebied ten aanzien van die werkzaamheden geldende regels.</p> <p><i>Voorschrift 3</i></p> <p>Het tijdens de werkzaamheden toe te passen water is van drinkwaterkwaliteit.</p> <p><i>Voorschrift 4</i></p> <p>Zodanige voorzieningen worden getroffen dat tijdens het gebruik of het aanleggen van een gat geen schadelijke stoffen via dit gat in de bodem terecht kunnen komen.</p> <p><i>Voorschrift 5</i></p> <p>Voor het maken van boorspoeling mag slechts klei worden toegepast. Het toepassen van andersoortige organische of anorganische hulpstoffen is niet toegestaan, uitgezonderd natriumhydroxide voor het reguleren van de zuurgraad.</p> <p><i>Voorschrift 6</i></p> <p>Zodanige voorzieningen worden getroffen dat gedurende de werkzaamheden geen schadelijke stoffen in de bodem terecht kunnen komen.</p> <p><i>Voorschrift 7</i></p> <p>De plaats van opslag van bouw materiaal en –materieel is afgedekt met folie.</p> <p><i>Voorschrift 8</i></p> <p>In een bouwput mogen geen schadelijke stoffen worden opgeslagen.</p> <p><i>Voorschrift 9</i></p> <p>De staat, uitrusting en het gebruik van bouw materieel is zodanig dat de kans op olie verontreiniging of andere vormen van verontreiniging van de bodem verwaarloosbaar is.</p> <p><i>Voorschrift 10</i></p> <p>Grond die bij de werkzaamheden vrijkomt moet verzameld en afgevoerd worden naar een erkend verwerker.</p> <p><i>Voorschrift 11</i></p> <p>Het tijdens en na de werkzaamheden gebruikte spoelwater moet worden opgevangen in een daartoe geschikte vloeistofdichte opvangvoorziening en afgevoerd</p>	<p>Ww</p> <p>Gbz</p> <p>Bvz</p> <p>ASV</p>

		<p>worden naar een erkende verwerker.</p> <p><i>Voorschrift 12</i></p> <p>Gemorste of anderszins vrijgekomen schadelijke stoffen worden terstond verzameld in een vloeistofdichte verpakking en op een zodanige wijze verwerkt of verwijderd dat verontreiniging van de bodem in het betreffende gebied is uitgesloten.</p> <p><i>Voorschrift 13</i></p> <p>Indien als gevolg van lekkage, morsen of anderszins grond en grondwater wordt verontreinigd of gevaar voor verontreiniging dreigt, stelt de ter plaatse verantwoordelijke persoon onmiddellijk het bevoegd gezag en de directeur van het drinkwaterbedrijf hiervan in kennis.</p> <p><i>Voorschrift 14</i></p> <p>Indien tijdens de werkzaamheden gebruik wordt gemaakt van een bouwkeet, gelden de voorschriften 17 tot en met 21.</p> <p><i>Voorschrift 15</i></p> <p>De afvoer van huishoudelijk afvalwater van een bouwkeet geschiedt via een vloeistofdicht stelsel van leidingen naar het openbaar riool.</p> <p><i>Voorschrift 16</i></p> <p>Indien aan deze eis om technische of operationele redenen niet kan worden voldaan is, geschiedt de afvoer van</p> <p>toiletafvalwater via een stelsel van vloeistofdichte en goed onderhouden leidingen aangesloten op een opvangtank die of een mobiel toilet dat steeds bijtijds geleegd wordt.</p> <p><i>Voorschrift 17</i></p> <p>Keukenafvalwater wordt via een stelsel van vloeistofdichte en goed onderhouden leidingen aangesloten op een bezinkput die steeds bijtijds geleegd wordt.</p> <p><i>Voorschrift 18</i></p> <p>Toiletafvalwater, keukenafvalwater en ander afvalwater worden te allen tijde gescheiden gehouden en afgevoerd naar een rioolwaterzuiveringsinstallatie of geloosd op het openbaar riool.</p> <p><i>Voorschrift 19</i></p> <p>Een bouwkeet wordt niet op aardolie verwarmd.</p>	<p>worden naar een erkende verwerker.</p> <p><i>Voorschrift 12</i></p> <p>Gemorste of anderszins vrijgekomen schadelijke stoffen worden terstond verzameld in een vloeistofdichte verpakking en op een zodanige wijze verwerkt of verwijderd dat verontreiniging van de bodem in het betreffende gebied is uitgesloten.</p> <p><i>Voorschrift 13</i></p> <p>Indien als gevolg van lekkage, morsen of anderszins grond en grondwater wordt verontreinigd of gevaar voor verontreiniging dreigt, stelt de ter plaatse verantwoordelijke persoon onmiddellijk het bevoegd gezag en de directeur van het drinkwaterbedrijf hiervan in kennis.</p> <p><i>Voorschrift 14</i></p> <p>Indien tijdens de werkzaamheden gebruik wordt gemaakt van een bouwkeet, gelden de voorschriften 17 tot en met 21.</p> <p><i>Voorschrift 15</i></p> <p>De afvoer van huishoudelijk afvalwater van een bouwkeet geschiedt via een vloeistofdicht stelsel van leidingen naar het openbaar riool.</p> <p><i>Voorschrift 16</i></p> <p>Indien aan deze eis om technische of operationele redenen niet kan worden voldaan is, geschiedt de afvoer van toiletafvalwater via een stelsel van vloeistofdichte en goed onderhouden leidingen aangesloten op een opvangtank die of een mobiel toilet dat steeds bijtijds geleegd wordt.</p> <p><i>Voorschrift 17</i></p> <p>Keukenafvalwater wordt via een stelsel van vloeistofdichte en goed onderhouden leidingen aangesloten op een bezinkput die steeds bijtijds geleegd wordt.</p> <p><i>Voorschrift 18</i></p> <p>Toiletafvalwater, keukenafvalwater en ander afvalwater worden te allen tijde gescheiden gehouden en afgevoerd naar een rioolwaterzuiveringsinstallatie of geloosd op het openbaar riool.</p> <p><i>Voorschrift 19</i></p> <p>Een bouwkeet wordt niet op aardolie verwarmd.</p>	
<p>B2.1</p>	<p>Toepassing van grond of baggerspecie</p>	<p><i>Voorschrift 1</i></p> <p>Het is niet toegestaan grond of baggerspecie toe te passen, indien die grond of baggerspecie niet voldoet aan de kwaliteitsklasse wonen als bedoeld in artikel 4.4.1, tweede lid, van de Regeling bodemkwaliteit.</p> <p><i>Voorschrift 2</i></p> <p>In afwijking van voorschrift 1 is het verboden grond of baggerspecie toe te passen in het duingebied, indien die grond of baggerspecie het gehalte aan chemische stoffen in die grond of baggerspecie hoger is dan de achtergrondwaarden als bedoeld in artikel 1 van het Besluit bodemkwaliteit.</p>	<p><i>Voorschrift 1</i></p> <p>Het is niet toegestaan grond of baggerspecie toe te passen, indien die grond of baggerspecie niet voldoet aan de kwaliteitsklasse wonen als bedoeld in artikel 4.4.1, tweede lid, van de Regeling bodemkwaliteit.</p> <p><i>Voorschrift 2</i></p> <p>In afwijking van voorschrift 1 is het verboden grond of baggerspecie toe te passen in het duingebied, indien die grond of baggerspecie het gehalte aan chemische stoffen in die grond of baggerspecie hoger is dan de achtergrondwaarden als bedoeld in artikel 1 van het Besluit bodemkwaliteit.</p>	<p>Ww</p>

<p>B2.2</p>	<p>Toepassing van grond of baggerspecie</p>	<p><i>Voorschrift 1</i></p> <p>Het is niet toegestaan grond of baggerspecie toe te passen, indien die grond of baggerspecie niet voldoet aan de kwaliteitsklasse wonen als bedoeld in artikel 4.4.1, tweede lid, van de Regeling bodemkwaliteit.</p> <p><i>Voorschrift 2</i></p> <p>In afwijking van voorschrift 1 is het verboden grond of baggerspecie toe te passen in het duingebied, indien die grond of baggerspecie het gehalte aan chemische stoffen in die grond of baggerspecie hoger is dan de achtergrondwaarden als bedoeld in artikel 1 van het Besluit bodemkwaliteit.</p> <p><i>Voorschrift 3</i></p> <p>Voorschrift 1 is niet van toepassing op grond of baggerspecie van kwaliteitsklasse industrie, bedoeld in artikel 4.4.1, tweede lid, van de Regeling bodemkwaliteit, afkomstig is uit hetzelfde grondwaterbeschermingsgebied als waarin die grond of baggerspecie zal worden toegepast, indien wordt voldaan aan de volgende voorwaarden:</p> <ul style="list-style-type: none"> a. de grond van de bodem waarop de grond of de baggerspecie zal worden toegepast is van kwaliteitsklasse industrie, b. de grond is niet gelegen in het duingebied . 	<p><i>Voorschrift 1</i></p> <p>Het is niet toegestaan grond of baggerspecie toe te passen, indien die grond of baggerspecie niet voldoet aan de kwaliteitsklasse wonen als bedoeld in artikel 4.4.1, tweede lid, van de Regeling bodemkwaliteit.</p> <p><i>Voorschrift 2</i></p> <p>In afwijking van voorschrift 1 is het verboden grond of baggerspecie toe te passen in het duingebied, indien die grond of baggerspecie het gehalte aan chemische stoffen in die grond of baggerspecie hoger is dan de achtergrondwaarden als bedoeld in artikel 1 van het Besluit bodemkwaliteit.</p> <p><i>Voorschrift 3</i></p> <p>Voorschrift 1 is niet van toepassing op grond of baggerspecie van kwaliteitsklasse industrie, bedoeld in artikel 4.4.1, tweede lid, van de Regeling bodemkwaliteit, afkomstig is uit hetzelfde grondwaterbeschermingsgebied als waarin die grond of baggerspecie zal worden toegepast, indien wordt voldaan aan de volgende voorwaarden:</p> <ul style="list-style-type: none"> a. de grond van de bodem waarop de grond of de baggerspecie zal worden toegepast is van kwaliteitsklasse industrie, b. de grond is niet gelegen in het duingebied . 	<p>Gbz</p> <p>BvZ</p> <p>ASV</p>
<p>B3</p>	<p>Aanleg, in gebruik name, gebruik of verandering van een weg die of terrein dat voor gemotoriseerd verkeer openstaat, een spoorweg of een luchthaven.</p>	<p><i>Voorschrift 1</i></p> <p>Het is niet toegestaan een weg die voor gemotoriseerd verkeer openstaat, een terrein voor dat verkeer, een spoorweg, of een luchthaven aan te leggen, in gebruik te nemen, te gebruiken of uit te breiden.</p> <p><i>Voorschrift 2</i></p> <p>Voorschrift 1 is niet van toepassing op een uitbreiding van niet-relevante omvang mits door de houder van de inrichting ten genoegen van gedeputeerde staten kan worden aangetoond dat het risico van verontreiniging van grondwater door die uitbreiding niet toeneemt. Gedeputeerde staten kunnen bepalen bij welke omvang de uitbreiding niet relevant is en het risico niet toeneemt.</p> <p><i>Voorschrift 3</i></p> <p>Voorschrift 1 is niet van toepassing, indien de weg die voor gemotoriseerd verkeer openstaat, het terrein voor dat verkeer, de spoorweg of de luchthaven op het tijdstip van inwerkingtreding van deze verordening reeds was aangelegd in overeenstemming met het daarvoor geldend recht voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning neergelegd in de Provinciale milieuverordening Zuid-Holland, mits voldaan wordt aan de in voorschrift 4 tot en met 6 bedoelde voorschriften.</p> <p><i>Voorschrift 4</i></p> <p>Voorzieningen worden aangebracht welke duurzaam voorkomen dat schadelijke stoffen in de bodem kunnen komen, en</p>	<p><i>Voorschrift 1</i></p> <p>Het is niet toegestaan een weg die voor gemotoriseerd verkeer openstaat, een terrein voor dat verkeer, een spoorweg, of een luchthaven aan te leggen, in gebruik te nemen, te gebruiken of uit te breiden.</p> <p><i>Voorschrift 2</i></p> <p>Voorschrift 1 is niet van toepassing op een uitbreiding van niet-relevante omvang mits door de houder van de inrichting ten genoegen van het bevoegd gezag kan worden aangetoond dat het risico van verontreiniging van grondwater door die uitbreiding niet toeneemt. Het bevoegd gezag kan bepalen bij welke omvang de uitbreiding niet relevant is en het risico niet toeneemt.</p> <p><i>Voorschrift 3</i></p> <p>Voorschrift 1 is niet van toepassing, indien de weg die voor gemotoriseerd verkeer openstaat, het terrein voor dat verkeer, de spoorweg of de luchthaven op het tijdstip van inwerkingtreding van deze verordening reeds was aangelegd in overeenstemming met het daarvoor geldend recht voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning neergelegd in de Provinciale milieuverordening Zuid-Holland, mits voldaan wordt aan de in voorschrift 4 tot en met 6 bedoelde voorschriften.</p> <p><i>Voorschrift 4</i></p> <p>Voorzieningen worden aangebracht welke duurzaam voorkomen dat schadelijke stoffen in de bodem kunnen komen, en</p>	<p>Ww</p> <p>Gbz</p> <p>BvZ</p> <p>ASV</p>

		<p>met regelmaat wordt controle uitgeoefend ten aanzien van het functioneren van deze voorzieningen.</p> <p><i>Voorschrift 5</i></p> <p>Vloeistoffen afkomstig van de weg, spoorweg of het luchthaventerrein dienen zodanig te worden afgevoerd dat deze niet in de bodem terecht kunnen komen.</p> <p><i>Voorschrift 6</i></p> <p>Voorschrift 4 en 5 vinden ten aanzien van een parkeerterrein en een weg geen toepassing indien:</p> <ul style="list-style-type: none"> - het bevoegde gezag vaststelt dat het gebruik gelijk is aan een openbaar parkeerterrein of een openbare weg, of - indien de houder van de inrichting door middel van een risicoanalyse aantoont dat op andere wijze eenzelfde beschermingsniveau wordt verkregen. 	<p>met regelmaat wordt controle uitgeoefend ten aanzien van het functioneren van deze voorzieningen.</p> <p><i>Voorschrift 5</i></p> <p>Vloeistoffen afkomstig van de weg, spoorweg of het luchthaventerrein dienen zodanig te worden afgevoerd dat deze niet in de bodem terecht kunnen komen.</p> <p><i>Voorschrift 6</i></p> <p>Voorschrift 4 en 5 vinden ten aanzien van een parkeerterrein en een weg geen toepassing indien:</p> <ul style="list-style-type: none"> - het bevoegde gezag vaststelt dat het gebruik gelijk is aan een openbaar parkeerterrein of een openbare weg, of - indien de houder van de inrichting door middel van een risicoanalyse aantoont dat op andere wijze eenzelfde beschermingsniveau wordt verkregen. 	
C	Activiteit niet gereguleerd in Abm (andere activiteit)	Rechtstreeks werkende regels voor andere activiteiten in niet-vergunningplichtige inrichtingen ter bescherming van de slecht-doorlatende eigenschappen van de bodem	Instructieregels voor andere activiteiten in vergunningplichtige inrichtingen ter bescherming van de slecht-doorlatende eigenschappen van de bodem	
C1.1	Ingrep aan of in de bodem	<p><i>Voorschrift 1</i></p> <p>Het is niet toegestaan een ingrep aan of in de bodem uit te voeren of te doen uitvoeren die de slecht-doorlatende eigenschappen van bodemlagen aantast of kan aantasten.</p> <p><i>Voorschrift 2</i></p> <p>Voorschrift 1 is niet van toepassing op:</p> <ul style="list-style-type: none"> - graven in verband met de aanleg of wijziging van een constructie, voor zover dit graven niet plaatsvindt in een bodemlaag met slecht-doorlatende eigenschappen, - de aanleg of verwijdering van kabels of leidingen gelegen niet dieper dan 2,5 meter onder het maaiveld, - de aanleg van een gladde heipaal, tenzij het gaat om een palenmatras voor een weg, spoorweg of luchthaven met in begrip van de daarbij horende kunstwerken, - de plaatsing van een aardpen, - grondwaterbeheer voor zover daarvoor een vergunning krachtens artikel 6.4 van de Waterwet is verleend, - een sanering van de bodem welke sanering op grond van hoofdstuk IV van de Wet bodembescherming is voorgeschreven of toegestaan, of - een vergunning voor een activiteit als bedoeld in artikel 3 van de Ontgrondingenwet. 	<p><i>Voorschrift 1</i></p> <p>Het is niet toegestaan een ingrep aan of in de bodem uit te voeren of te doen uitvoeren die de slecht-doorlatende eigenschappen van bodemlagen aantast of kan aantasten</p> <p><i>Voorschrift 2</i></p> <p>Voorschrift 1 is niet van toepassing op:</p> <ul style="list-style-type: none"> - graven in verband met de aanleg of wijziging van een constructie, voor zover dit graven niet plaatsvindt in een bodemlaag met slecht-doorlatende eigenschappen, - de aanleg of verwijdering van kabels of leidingen gelegen niet dieper dan 2,5 meter onder het maaiveld, - de aanleg van een gladde heipaal, tenzij het gaat om een palenmatras voor een weg, spoorweg of luchthaven met in begrip van de daarbij horende kunstwerken, - de plaatsing van een aardpen, - grondwaterbeheer voor zover daarvoor een vergunning krachtens artikel 6.4 van de Waterwet is verleend, - een sanering van de bodem welke sanering op grond van hoofdstuk IV van de Wet bodembescherming is voorgeschreven of toegestaan, of - een vergunning voor een activiteit als bedoeld in artikel 3 van de Ontgrondingenwet. 	Ww
C.1.2	Ingrep aan of in de bodem	<p><i>Voorschrift 1</i></p> <p>Het is niet toegestaan een ingrep aan of in de bodem uit te voeren of</p>	<p><i>Voorschrift 1</i></p> <p>Het is niet toegestaan een ingrep aan of in de bodem uit te voeren of</p>	Gwbz Bvz

te doen uitvoeren die de slecht-doorlatende eigenschappen van bodemlagen aantast of kan aantasten.

Voorschrift 2

Voorschrift 1 is niet van toepassing op:

- graven in verband met de aanleg of wijziging van een constructie, voor zover dit graven niet plaatsvindt in een bodemlaag met slecht-doorlatende eigenschappen,
- de aanleg van een gladde heipaal, tenzij het gaat om een palenmatras voor een weg, spoorweg of luchthaven met in begrip van de daarbij horende kunstwerken,
- de plaatsing van een aardpen,
- grondwaterbeheer voor zover daarvoor een vergunning krachtens art 6.4 van de Waterwet is verleend,
- een sanering van de bodem welke sanering op grond van hoofdstuk IV van de Wet bodembescherming is voorgeschreven of toegestaan, of
- een vergunning voor een activiteit als bedoeld in art 3 van de Ontgrondingenwet.

Voorschrift 3

- Voorschrift 1 is eveneens niet van toepassing op een van de volgende ingrepen, onder de voorwaarde dat daarvan ten minste veertien dagen voor aanvang melding is gedaan aan gedeputeerde staten en voldaan is aan voorschrift 4 tot en met 7:
- graven voor de aanleg of wijziging van een kabel of leiding tot een diepte van 2,5 meter,
- de aanleg en het verwijderen van een gat,
- de plaatsing van een peilbuis of een sondering tot aan het zoetbrakgrensvlak.

Voorschrift 4

De aanleg van een leiding vindt plaats via een gegraven sleuf.

Voorschrift 5

De mate van doorlatendheid van de weerstandbiedende lagen is na de ingreep niet groter dan daarvoor.

Voorschrift 6

Na beëindiging van een boring of een sondering wordt het gat meteen volledig afsluitend opgevuld.

Voorschrift 7

Na afronding van de werkzaamheden worden slecht-doorlatende bodemlagen zoveel als mogelijk in de oorspronkelijke staat hersteld met een hiervoor geschikt product, zoals bentoniet, tenzij het gaat om:

- a een gat afkomstig van een gestuurde boring, in welk geval voor het herstel van de slecht-doorlatendheid

te doen uitvoeren die de slecht-doorlatende eigenschappen van bodemlagen aantast of kan aantasten.

Voorschrift 2

Voorschrift 1 is niet van toepassing op:

- graven in verband met de aanleg of wijziging van een constructie, voor zover dit graven niet plaatsvindt in een bodemlaag met slecht-doorlatende eigenschappen,
- de aanleg van een gladde heipaal, tenzij het gaat om een palenmatras voor een weg, spoorweg of luchthaven met in begrip van de daarbij horende kunstwerken,
- de plaatsing van een aardpen,
- grondwaterbeheer voor zover daarvoor een vergunning krachtens art 6.4 van de Waterwet is verleend,
- een sanering van de bodem welke sanering op grond van hoofdstuk IV van de Wet bodembescherming is voorgeschreven of toegestaan, of
- een vergunning voor een activiteit als bedoeld in artikel 3 van de Ontgrondingenwet.

Voorschrift 3

- Voorschrift 1 is eveneens niet van toepassing op een van de volgende ingrepen, onder de voorwaarde dat daarvan ten minste veertien dagen voor aanvang melding is gedaan aan gedeputeerde staten en voldaan is aan voorschrift 4 tot en met 7:

- graven voor de aanleg of wijziging van een kabel of leiding tot een diepte van 2,5 meter,
- de aanleg en het verwijderen van een gat,
- de plaatsing van een peilbuis of een sondering tot het zoetbrakgrensvlak.

Voorschrift 4

De aanleg van een leiding vindt plaats via een gegraven sleuf.

Voorschrift 5

De mate van doorlatendheid van de weerstandbiedende lagen is na de ingreep niet groter dan daarvoor.

Voorschrift 6

Na beëindiging van een boring of een sondering wordt het gat meteen volledig afsluitend opgevuld.

Voorschrift 7

Na afronding van de werkzaamheden worden slecht-doorlatende bodemlagen zoveel als mogelijk in de oorspronkelijke staat hersteld met een hiervoor geschikt product, zoals bentoniet, tenzij het gaat om:

- a een gat afkomstig van een gestuurde boring, in welk geval voor het herstel van de slecht-doorlatendheid

	<p>b drillgrout of dämmer wordt toegepast; een sleuf, in welk geval voor het herstel van de slecht-doorlatendheid de afgegraven grond wordt teruggebracht dan wel grond wordt toegepast met dezelfde slecht-doorlatende eigenschappen.</p>	<p>b drillgrout of dämmer wordt toegepast; een sleuf, in welk geval voor het herstel van de slecht-doorlatendheid de afgegraven grond wordt teruggebracht dan wel grond wordt toegepast met dezelfde slecht-doorlatende eigenschappen.</p>
--	---	---

Betekenis afkortingen:**Abm** Activiteitenbesluit milieubeheer**Arm** Activiteitenregeling milieubeheer**Pgs** Publica iereeks gevaarlijke stoffen**Ww** Waterwingebied**Gbz** Grondwaterbeschermingszone**Bvz** Boringsvrije zone**ASV** Gebied voor aanvullende strategische grondwatervoorraden**BIJLAGE 2: ACTIVITEITEN BUITEN INRICHTINGEN**

behorende bij de artikelen 29, 32, 72, 73, 75, 93.94 en 96 van de Provinciale milieuverordening Zuid-Holland 2021

1	2	3	4	5
	Activiteit	Voorschriften	Gebiedstype	Ontheffing
A1	Bodemenergiesysteem	<p><i>Voorschrift 1</i></p> <p>Het is niet toegestaan een bodemenergiesysteem te vervangen.</p> <p><i>Voorschrift 2</i></p> <p>Het is niet toegestaan een bodemenergiesysteem te veranderen, indien die verandering nadelige gevolgen heeft of kan hebben voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning.</p> <p><i>Voorschrift 3</i></p> <p>Gedeputeerde staten kunnen aangeven wanneer</p> <ul style="list-style-type: none"> - de verandering, bedoeld in het voorschrift 2, in ieder geval nadelige gevolgen heeft of kan hebben voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning; - de verandering in ieder geval geen nadelige gevolgen heeft of kan hebben voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning. <p><i>Voorschrift 4</i></p> <p>Met betrekking tot een gesloten bodemenergiesysteem gelden de voorschriften, bedoeld in voorschrift 5 tot en met 8.</p> <p><i>Voorschrift 5</i></p> <p>In geval van lekkage of andere bodembedreigende situaties worden alle maatregelen genomen die redelijkerwijs kunnen worden gevergd om aantasting van de kwaliteit van het grondwater te voorkomen; indien die aantasting niet kan worden voorkomen, wordt deze zoveel mogelijk beperkt of ongedaan gemaakt.</p> <p><i>Voorschrift 6</i></p> <p>Van een lekkage of andere bodembedreigende situatie wordt</p>	<p>Ww</p> <p>Gbz</p> <p>Bvz</p> <p>ASV</p>	Nee

		<p>onmiddellijk melding gemaakt aan gedeputeerde staten.</p> <p><i>Voorschrift 7</i></p> <p>Het bodemenergiesysteem is voorzien van een lekdetectiesysteem met automatisch alarm.</p> <p><i>Voorschrift 8</i></p> <p>In het ondergrondse deel van het bodemenergiesysteem wordt uitsluitend leidingwater, dan wel monopropyleen glycol of een stof met een in vergelijking met monopropyleen glycol</p> <p>aantoonbaar vergelijkbare of betere biologische afbreekbaarheid en een aantoonbaar vergelijkbare of lagere toxiciteit, als medium toegepast.</p>		
A2.1	Toepassing grond of baggerspecie	<p><i>Voorschrift 1</i></p> <p>Het is niet toegestaan grond of baggerspecie toe te passen, indien die grond of baggerspecie niet voldoet aan de kwaliteitsklasse wonen als bedoeld in artikel 4.4.1, tweede lid, van de Regeling bodemkwaliteit.</p> <p><i>Voorschrift 2</i></p> <p>In afwijking van voorschrift 1 is het verboden grond of baggerspecie toe te passen in het duingebied, indien die grond of baggerspecie het gehalte aan chemische stoffen in die grond of baggerspecie hoger is dan de achtergrondwaarden als bedoeld in artikel 1 van het Besluit bodemkwaliteit.</p>	Ww	Ja
A2.2	Toepassing grond of baggerspecie	<p><i>Voorschrift 1</i></p> <p>Het is niet toegestaan grond of baggerspecie toe te passen, indien die grond of baggerspecie niet voldoet aan de kwaliteitsklasse wonen als bedoeld in artikel 4.4.1, tweede lid, van de Regeling bodemkwaliteit.</p> <p><i>Voorschrift 2</i></p> <p>In afwijking van voorschrift 1 is het verboden grond of baggerspecie toe te passen in het duingebied, indien die grond of baggerspecie het gehalte aan chemische stoffen in die grond of baggerspecie hoger is dan de achtergrondwaarden als bedoeld in artikel 1 van het Besluit bodemkwaliteit.</p> <p><i>Voorschrift 3</i></p> <p>Voorschrift 1 is niet van toepassing op grond of baggerspecie van kwaliteitsklasse industrie, bedoeld in artikel 4.4.1, tweede lid, van de Regeling bodemkwaliteit, afkomstig is</p> <p>uit hetzelfde grondwaterbeschermingsgebied als waarin die grond of baggerspecie zal worden toegepast, indien wordt voldaan aan de volgende voorwaarden:</p> <p>c. de grond van de bodem waarop de grond of de baggerspecie zal worden toegepast is van kwaliteitsklasse industrie,</p> <p>d. de grond is niet gelegen in het duingebied.</p>	Gbz Bvz ASV	Ja
A3	Een ingreep aan of in de bodem waarbij	<i>Voorschrift 1</i>	Ww	Ja

schadelijke vaste en vloeibare stoffen worden gebruikt dan wel op of in de bodem worden gebracht dan wel daarop of daarin terecht kunnen komen.

Degene die is belast met de werkzaamheden, wordt voorafgaand daaraan, door degene die voor die werkzaamheden opdracht heeft gegeven op de hoogte gesteld van de aanwezigheid van het milieubeschermingsgebied voor grondwater en van de toepasselijkheid van de voor dat gebied ten aanzien van die werkzaamheden geldende regels.

Gbz

Bvz

ASV

Voorschrift 2

Het tijdens de werkzaamheden toe te passen water is van drinkwaterkwaliteit.

Voorschrift 3

Zodanige voorzieningen worden getroffen dat tijdens het gebruik of het aanleggen van een gat geen schadelijke stoffen via dit gat in de bodem terecht kunnen komen.

Voorschrift 4

Voor het maken van boerspoeling mag slechts klei worden toegepast. Het toepassen van andersoortige organische of anorganische hulpstoffen is niet toegestaan, uitgezonderd natriumhydroxide voor het reguleren van de zuurgraad.

Voorschrift 5

Zodanige voorzieningen worden getroffen dat gedurende de werkzaamheden geen schadelijke stoffen in de bodem terecht kunnen komen.

Voorschrift 6

Bij een ingreep toe te passen opvulmaterialen, zoals bentoniet zijn voorzien van een erkende kwaliteitsverklaring. Deze verklaring is op het werk aanwezig.

Voorschrift 7

De plaats van opslag van bouw materiaal en –materieel is afgedekt met folie.

Voorschrift 8

In een bouwput mogen geen schadelijke stoffen worden opgeslagen.

Voorschrift 9

De staat, uitrusting en het gebruik van bouw materieel is zodanig dat de kans op olie verontreiniging of andere vormen van verontreiniging van de bodem verwaarloosbaar is.

Voorschrift 10

Grond die bij de werkzaamheden vrijkomt wordt verzameld en afgevoerd naar een erkend verwerker.

Voorschrift 11

Het tijdens en na de werkzaamheden gebruikte spoelwater wordt opgevangen in een daartoe geschikte vloeistofdichte opvangvoorziening en afgevoerd naar een erkende verwerker.

Voorschrift 12

Gemorste of anderszins vrijgekomen schadelijke stoffen worden terstond verzameld in een vloeistofdichte verpakking en op een zodanige wijze verwerkt of

		<p>verwijderd dat verontreiniging van de bodem in het betreffende gebied is uitgesloten.</p> <p><i>Voorschrift 13</i></p> <p>Indien als gevolg van lekkage, morsen of anderszins grond en grondwater wordt verontreinigd of gevaar voor verontreiniging dreigt, stelt de ter plaatse verantwoordelijke persoon onmiddellijk het bevoegd gezag en de directeur van het drinkwaterbedrijf hiervan in kennis.</p> <p><i>Voorschrift 14</i></p> <p>Indien tijdens de werkzaamheden gebruik wordt gemaakt van een bouwkeet, gelden de volgende voorschriften:</p> <ol style="list-style-type: none"> de afvoer van huishoudelijk afvalwater van een bouwkeet geschiedt via een vloestofdicht stelsel van leidingen naar het openbaar riool. Indien aan deze eis om technische of operationele redenen niet kan worden voldaan is, geschiedt de afvoer van toiletafvalwater via een stelsel van vloestofdichte en goed onderhouden leidingen aangesloten op een septic tank die of een mobiel toilet dat steeds bijtjds geleegd wordt; keukenafvalwater via een stelsel van vloestofdichte en goed onderhouden leidingen aangesloten op een bezinkput die steeds bijtjds geleegd wordt; toiletafvalwater, keukenafvalwater en ander afvalwater worden te allen tijde gescheiden gehouden en afgevoerd naar een rioolwaterzuiveringsinstallatie of geloosd op het openbaar riool. een bouwkeet wordt niet op aardolie verwarmd. 		
B	Activiteit	Voorschriften ter bescherming van de slecht-doorlatende eigenschappen van de bodem	Gebiedstypen	Ontheffing
B1		<p>Voorschrift 1</p> <p>De aanleg van een leiding vindt plaats via een gegraven sleuf.</p> <p>Voorschrift 2</p> <p>De mate van doorlatendheid van de weerstandbiedende laag is na de ingreep niet groter dan daarvoor.</p> <p>Voorschrift 3</p> <p>Na beëindiging van een boring of een sondering wordt het gat meteen volledig afsluitend opgevuld.</p> <p>Voorschrift 4</p> <p>Na afronding van de werkzaamheden worden slecht doorlatende bodemlagen zoveel als mogelijk in de oorspronkelijke staat hersteld met een hiervoor geschikt product, zoals bentoniet, tenzij het gaat om:</p> <ol style="list-style-type: none"> een gat afkomstig van een gestuurde boring, in welk geval drillgrout of dämmer wordt toegepast; een sleuf, in welk geval de afgegraven grond moet worden teruggebracht dan 	Gwbz Bvz ASV	Ja

wel grond wordt toegepast met dezelfde slecht-doorlatende eigenschappen.

Betekenis afkortingen:

Ww Waterwingebied

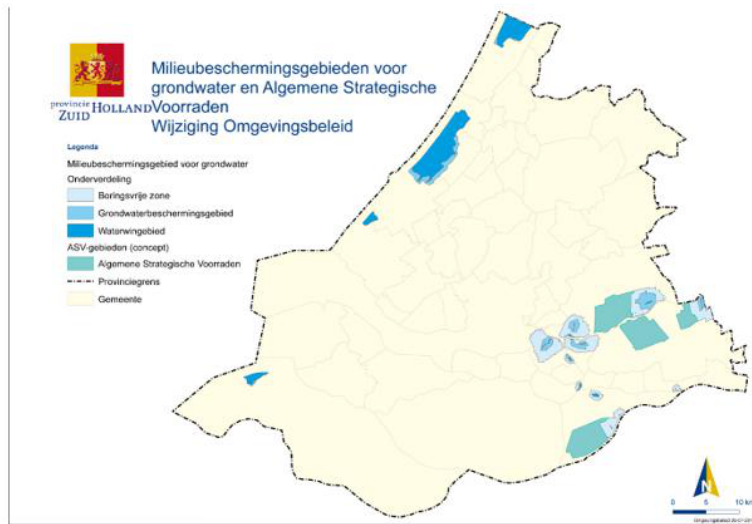
Gbz Grondwaterbeschermingszone

Bvz Boringsvrije zone

ASV Gebied voor aanvullende strategische grondwatervoorraden

BIJLAGE 3: GRONDWATERBESCHERMINGSGEBIEDEN

Kaarten behorende bij artikel 3 van de Provinciale milieuverordening Zuid-Holland 2021

TOELICHTING**HOOFDSTUKINDELING:**

HOOFDSTUK 1: ALGEMEEN

HOOFDSTUK 2: GRONDWATER EN DE GEVAREN VOOR DE KWALITEIT MET HET OOG OP DE WATERWINNING

HOOFDSTUK 3: BESTUURLIJK EN JURIDISCH KADER

HOOFDSTUK 4: DE OMGEVINGSWET- EN VERORDENING

HOOFDSTUK 5: AANLEIDING, UITGANGSPUNTEN EN MEEST RELEVANTE WIJZIGINGEN TEN OPZICHTE VAN DE PROVINCIALE MILIEUVERORDENING

HOOFDSTUK 6: AANWIJZING GRONDWATERBESCHERMINGSGEBIEDEN

HOOFDSTUK 7: BEBORDING EN ANDERE INFORMATIEVERSCAFFING

HOOFDSTUK 8: HOOFDELEMENTEN VAN DE PMV2021

HOOFDSTUK 9: ONDERWERPEN VAN REGULERING: VERONTREINIGING

HOOFDSTUK 10: ONDERWERPEN VAN REGULERING: AANTASTING SLECHT-DOORLATENDE EIGENSCHAPPEN VAN BODEMLAGEN

HOOFDSTUK 11: UITVOERBAARHEID EN HANDHAAFBAARHEID

HOOFDSTUK 12: EUROPEESRECHTELIJKE ASPECTEN

HOOFDSTUK 13: GEVOLGEN VOOR BURGERS, BEDRIJVEN EN OVERHEDEN

HOOFDSTUK 14: OVERGANGSRECHT

HOOFDSTUK 15: ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

HOOFDSTUK 16: TRANSPONERINGSTABEL

HOOFDSTUK 1: ALGEMEEN**1.1 Inleiding**

De Provinciale milieuverordening Zuid-Holland, verder te noemen de *Pmv*, bevat regels voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning in bij de verordening aangewezen gebieden. Deze regels vormen het achtergebleven deel van de *Pmv*. De regels voor de overige onderwerpen van de *Pmv* zijn overgeheveld naar de Omgevingsverordening Zuid-Holland, die op 1 april 2019 in werking is getreden.

In de Omgevingsverordening Zuid-Holland zijn alleen de beleidsarme onderdelen van de *Pmv* opgegaan. Beleidsarm zijn de te wijzigen regels voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning niet (geheel).

De regels voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning van de *Pmv* worden gewijzigd en ondergebracht in de Provinciale milieuverordening Zuid-Holland 2021, verder te noemen de *Pmv2021*.

'Beleidsneutraliteit' is uitgangspunt geweest voor besluitvorming voor de Pmv2021. In principe zijn ten opzichte van de Pmv geen nieuwe verplichtingen gegeven. Aan dit uitgangspunt is niet de hand gehouden om de navolgende dwingende redenen.

Ten eerste wordt met de Pmv2021 ten dele uitvoering gegeven aan [richtlijn 2000/60/EG](#) ofwel de *Kaderrichtlijn water*¹ en [richtlijn 2006/118/EG](#) ofwel de *Grondwaterrichtlijn*². De Kaderrichtlijn water en de Grondwaterrichtlijn stellen eisen aan de kwaliteit van grondwater. De eisen hebben onder meer betrekking op grondwaterlichamen met een waterwinlocatie. Naleving van de eisen moet worden verwezenlijkt via het regionaal waterplan.³ Het regionaal waterplan is onderdeel van de [Omgevingsvisie Zuid-Holland 2019](#). Het regionaal waterplan bevat een omschrijving van de gewenste bescherming van grondwaterlichamen en van de daarbij horende termijnen.⁴ De provincie is medeverantwoordelijk voor de bescherming van de bronnen voor de drinkwaterproductie en dus ook voor de naleving van de kwaliteitseisen voor die bronnen op grond van de Kaderrichtlijn water. Deze bescherming wordt concreet gegeven via onder meer de Pmv2021.⁵

Met de Pmv2021 wordt ter uitvoering van de Kaderrichtlijn water tevens een nieuw gebiedsbeschermingsregime geïntroduceerd: *gebieden voor aanvullende strategische voorraden*. Dit zijn delen van grondwaterlichamen bestemd voor toekomstige drinkwaterwinning. De term gebieden voor aanvullende strategische voorraden is afkomstig uit de [Structuurvisie Ondergrond](#).⁶

Ontwikkelingen hebben de afgelopen veertig jaar niet stilgestaan. Vele veranderingen hebben zich voorgedaan in de landelijke en deels Europese regelgeving anders dan in verband met de Kaderrichtlijn water en de Grondwaterrichtlijn. In de Pmv is geen rekening gehouden met die veranderingen. Ook om die redenen moeten de vigerende provinciale regels voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning worden aangepast.

Nieuwe bedreigingen doen zich voor. Reeds langer bestaande bedreigingen zijn soms meer of minder ernstig van aard dan veertig jaar geleden werd aangenomen. Daarom zijn de regels ook inhoudelijk tegen het licht gehouden. Dit heeft deels geleid tot aanscherpingen, deels tot versoepelingen.

In het kader van de vaststelling van deze regels is, zoals wettelijk voorgeschreven, de duurzame veiligstelling van de openbare drinkwatervoorziening aangemerkt als een *dwingende reden van groot openbaar belang*.¹⁰

1.2 Pmv2021

Gekozen is om de regels voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning tijdelijk in een zelfstandige regeling onder te brengen: de Pmv2021. Dit hangt samen met de urgentie van de regeling. Uitvoering moet worden gegeven aan de Kaderrichtlijn water en de Grondwaterrichtlijn. Daarnaast behoeven de regels om allerlei redenen te worden geactualiseerd.

Een afzonderlijke regeling is op dit moment het meest efficiënt. Inpassing van de regels voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning in de vigerende Omgevingsverordening Zuid-Holland is een lastige aangelegenheid, mede vanwege de juridische complexe structuur en omvang van de regels.

De werkzaamheden voor de inbouw van de regels voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning in de Zuid-Hollandse Omgevingsverordening zijn op dit moment eveneens gaande.

Een ontwerp van de Zuid-Hollandse Omgevingsverordening met regels voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater vanwege de waterwinning overeenkomstig de uit de Omgevingswet voortvloeiende structuur heeft van 11 mei tot 22 juni 2020 voor inspraak ter inzage gelegen.

1.3 Procedureel

De Pmv2021 is in nauwe samenspraak met de Omgevingsdienst Haaglanden tot stand gekomen. Deze dienst is belast met de uitvoering van de regels voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning.

Op een voorontwerp van de Pmv2021 is eind 2019 een niet-verplichte digitale inspraakprocedure toegepast. Daarbij is eenieder in de gelegenheid gesteld opmerkingen over het ontwerp te maken. De inspraakprocedure heeft geleid tot een eerste verbeteringslag.

Op de totstandkoming van de Pmv2021 is daarna afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (uniforme openbare voorbereidingsprocedure) toegepast. In het kader van deze procedure is eenieder in de gelegenheid gesteld een zienswijze over het ontwerp naar voren te brengen. Een ontwerp van de Pmv2021 is in het kader van de openbare voorbereidingsprocedure voor commentaar toegezonden aan een groot aantal betrokkenen. Het gaat om de volgende partijen.

Overheidsorganisaties:

het ministerie van Infrastructuur en Waterstaat,
 het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
 het ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Sport,
 het ministerie van Economische Zaken en Klimaat,
 de Inspectie Leefomgeving en Transport,
 gedeputeerde Staten van Noord-Holland, Utrecht, Noord-Brabant en Zeeland,
 het Interprovinciaal Overleg (IPO),
 burgemeester en wethouders van de gemeenten in de provincie Zuid-Holland,
 het dagelijks bestuur van de waterschappen in de provincie Zuid-Holland,
 de omgevingsdiensten in Zuid-Holland,
 het Functioneel Parket (Openbaar Ministerie),
 de politie van Rotterdam/Rijnmond en van Zuid-Holland Zuid.

Bedrijfsleven;

drinkwaterbedrijven,
 VNO-NCW,
 de Vereniging van de Nederlandse Chemische Industrie (VNCI),
 Deltalinqs,
 agrarische sector,
 bouwsector.

Door een aantal partijen zijn zienswijzen ingediend. Het gaat ten eerste om de gemeenten Krimpenerwaard en Rotterdam. Daarnaast zijn zienswijzen ingediend door het Hoogheemraadschap van Schieland en Krimpenerwaard, het Waterschap Hollandse Delta, het Waterschap Rivierenland, het Hoogheemraadschap van Rijnland, het Hoogheemraadschap van Delfland, het Hoogheemraadschap van Stichtse Rijnlanden, en het Waterschap Amstel, Gooi en Vecht. Ook zijn zienswijzen ingediend door de drinkwaterbedrijven, Oasen, Dunea en Evides en door de Omgevingsdienst Haaglanden. Ten slotte heeft LTO Noord een zienswijze ingediend.

Op 4 mei 2021 is over het ontwerp van de Pmv2021 een advies ontvangen van de Provinciale Adviescommissie Leefomgevingskwaliteit.

Uit het ingekomen commentaar kan het volgende worden afgeleid.

- Ad** De noodzaak van een actualisatie van de regels voor de bescherming van de kwaliteit van grondwater met het oog op de waterwinning wordt door veel partijen met nadruk onderschreven.
- Ad** Door de gemeente Krimpenerwaard wordt de aanwijzing van een gebied voor aanvullende strategische voorraden of in ieder geval de omvang daarvan op haar grondgebied, ter discussie gesteld.
- Ad** Door drinkwaterbedrijven wordt gewezen op de risico's van activiteiten verricht buiten grondwaterbeschermingsgebieden voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning.

Ten aanzien van een aantal van voornoemde punten wordt het volgende opgemerkt.

- Ad** Uit de Pmv2021 kunnen beperkingen voortvloeien voor het gebruik van ruimte voor allerlei andere maatschappelijke functies, zoals woningbouw en energie.
- b.** Met de aanwijzing van een gebied voor aanvullende strategische voorraden in een deel van de Krimpenerwaard wordt de toepassing van bodemenergie in dat gebiedsdeel niet meer mogelijk. Daarnaast worden activiteiten beperkt, voor zover deze noodzakelijk tot ingrepen aan of in de bodem, die de slecht-doorlatende eigenschappen ter plaatse kunnen aantasten. Met de Pmv2021 zal met andere woorden in de gebieden voor aanvullende strategische voorraden nog steeds het een en ander mogelijk blijven.

Dat wordt wat anders wanneer een gebied voor aanvullende strategische voorraden of een deel daarvan, wordt aangewezen als waterwingebied of grondwaterbeschermingszone. In dat geval geldt een uitgebreide procedure, welke is beschreven in paragraaf 3.6 van deze toelichting.

Overigens wordt opgemerkt dat de ruimte in Zuid-Holland beperkt is en dat fricties van planologische aard vanwege de noodzaak te voorzien in voldoende drinkwater in deze provincie snel aan de orde zijn.

Ook voor gemeentelijke bestuursorganen geldt voornoemde verplichting in hun (planologische) besluitvorming de duurzame veiligstelling van de openbare drinkwatervoorziening aan te merken als een dwingende reden van groot openbaar belang.

- Ad** De zorgplicht zoals deze op dit moment is neergelegd in de Pmv wordt uitgebreid en zal ten dele ook betrekking hebben op activiteiten verricht buiten grondwaterbeschermingsgebieden. Zie hiervoor verder onder 8.4 en de Nota van beantwoording.

Een deel van de zienswijzen heeft geleid tot wijzigingen in de tekst van het ontwerp Pmv2021 dan wel in de daarbij horende toelichting. Verder zijn in de tekst en in de toelichting wijzigingen van redactionele aard aangebracht. Voor een toelichting hierop wordt verwezen naar de tekst van de Pmv2021 en de Nota van beantwoording met de daarbij horende nota van wijzigingen.

In de Nota van beantwoording van gedeputeerde staten is in extenso ingegaan op de zienswijzen en aangegeven hoe daarmee is omgegaan.

1.4 Communicatie

Vanwege het grote maatschappelijke belang van de regels voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning, de introductie van een nieuw gebiedsbeschermingsregime, de gebieden voor aanvullende strategische voorraden, en de diverse wijzigingen ten opzichte van de huidige regels voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning, zal bij gelegenheid van de inwerkingtreding van de Pmv2021 de nodige informatie worden gegeven.

Primair moet daarbij worden gedacht aan informatie op de [provinciale website](#) en sociale media. Verder zullen, indien daaraan behoefte blijkt te zijn, informatiebijeenkomsten, worden georganiseerd.

1.5 Uitvoeringsregelgeving van gedeputeerde staten

Op grond van de Provinciewet kunnen provinciale staten de bevoegdheid tot het stellen van regels overdragen aan gedeputeerde staten, tenzij de aard van de bevoegdheid zich tegen een dergelijke overdracht verzet. De overdracht kan ook betrekking hebben op de vaststelling van verordeningen.

Voor zover de bevoegdheid betrekking heeft op verordeningen (of delen daarvan) door strafbepalingen of bestuursdwang te handhaven, kan overdracht van deze bevoegdheid alleen plaatsvinden voor zover het betreft de vaststelling van nadere regels voor door provinciale staten aangewezen onderwerpen.

De overdracht heeft in beginsel alleen betrekking op de regulering van beleidsarme onderwerpen. ¹¹

Van dit uitgangspunt is op een punt afgeweken. De Pmv2021 bevat een *spoedvoorziening*. Deze heeft betrekking op de bevoegdheid voor gedeputeerde staten (snel) te voorzien in een regeling voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning. Van deze bevoegdheid kan gebruik worden gemaakt, indien de verwachte of gebleken effecten van een activiteit voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning in een grondwaterbeschermingsgebied het stellen van regels naar het oordeel van gedeputeerde staten dringend noodzakelijk maken en naar hun oordeel een wijziging van de omgevingsverordening door provinciale staten niet kan worden afgewacht. Een spoedvoorziening wordt noodzakelijk geacht omdat aard, omvang en intensiteit van het gebruik van de bodem en ondergrond is toegenomen en de gevolgen daarvan voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning niet altijd ruim van tevoren goed voorzienbaar zijn. Een spoedvoorziening kan daarom aan de orde zijn.

Over een door ons getroffen spoedvoorziening worden provinciale staten onverwijld in kennis gesteld. Een door gedeputeerde staten genomen besluit vervalt uiterlijk binnen twee jaar en wordt al dan niet vervangen door een definitieve regeling van provinciale staten.

Wellicht zal, bijvoorbeeld op basis van de onder 1.6 te behandelen evaluatie, blijken dat meer grootschalig gebruik zal moeten worden gemaakt van het instrument van uitvoeringsregelgeving van gedeputeerde staten. Deze kan meer dan op dit moment het geval is betrekking hebben op de onderdelen die in het bijzonder gaan over de voorgeschreven technische maatregelen.

Een meer grootschalig gebruik van de bevoegdheid tot het stellen van regels door gedeputeerde staten houdt verband met de volgende redenen. De Pmv2021 gaat over veel onderwerpen met allerlei daaraan verbonden specifieke problemen en aspecten. De ontwikkelingen daarin gaan, mede vanwege de grote te voorzien veranderingen, bijvoorbeeld op het gebied van klimaatadaptie en de energietransitie, vaak razendsnel.

Daarnaast zijn die onderwerpen bijna altijd ook op hoger (internationaal, EU, landelijk) niveau gereguleerd, welke regulering ook nog eens veelvuldig wordt gewijzigd. De Pmv2021 op die internationale, Europese en landelijke regulering steeds goed zijn aangepast. Een goed en onafgebroken beheer en onderhoud van de provinciale regels voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning is daarvoor noodzakelijk en zal naar verwachting veelvuldig dwingen tot aanpassing van die regels. Een meer strikt onderscheid tussen de 'hoofd- en bijzaken' van die regulering kan wellicht bijdragen aan een meer effectieve en efficiënte omgang met voornoemde regels en het onderhoud daarvan.

1.6 Evaluatie

Een eerste evaluatie van de toepassing van de regels voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning zal uiterlijk twee jaar na inwerkingtreding van de Pmv2021 plaatsvinden. Dit zal een eerste korte evaluatie betreffen, waarbij op basis van de eerste ervaringen, vooral zal worden gekeken naar een aantal onderwerpen, zoals kenbaarheid, uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid van de regels.

1.7 Leeswijzer

In hoofdstuk 2 wordt ingegaan op de betekenis van drinkwater, grondwater en op de diverse typen bedreigingen van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning.

In hoofdstuk 3 wordt een uiteenzetting gegeven van de relevante regelgeving in verband met de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning (het bestuurlijk en juridisch kader).

In hoofdstuk 4 wordt ingegaan op de Omgevingswet en op de gevolgen van die wet voor de regels voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater vanwege de waterwinning.

In hoofdstuk 5 wordt ingegaan op aanleiding en uitgangspunten en de Pmv2021 en op de meest relevante wijzigingen.

In hoofdstuk 6 wordt ingegaan op de aanwijzing van grondwaterbeschermingsgebieden, de verschillende gebiedscategorieën daarvan en de wijzigingen van die gebieden respectievelijk gebiedscategorieën.

Hoofdstuk 7 bevat informatie over de aanduiding van grondwaterbeschermingsgebieden.

Hoofdstuk 8 gaat over een aantal hoofdelementen van de Pmv2021.

Hoofdstuk 9 gaat in op de onderwerpen van regulering met betrekking tot het voorkomen of beperken van verontreiniging.

Hoofdstuk 10 gaat in op de specifieke onderwerpen met betrekking tot het voorkomen of beperken van de aantasting van de slecht-doorlatende eigenschappen van bodemlagen.

Hoofdstuk 11 gaat over de uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid.

Hoofdstuk 12 gaat over Europeesrechtelijke aspecten in relatie tot de regels voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning.

Hoofdstuk 13 bevat informatie over de gevolgen voor burgers, bedrijfsleven en overheden.

Hoofdstuk 14 bevat informatie over het overgangsrecht.

Hoofdstuk 15 bevat de artikelsgewijze toelichting.

Hoofdstuk 16 bevat de transponeringstabel.

HOOFDSTUK 2: GRONDWATER EN DE GEVAREN VOOR DE KWALITEIT MET HET OOG OP DE WATERWINNING

2.1 Drinkwater en haar bedreigingen

Drinkwater wordt in ons land gewonnen uit oppervlakte- en grondwater.

Grondwatervoorraden voor de winning van drinkwater kunnen zowel kwantitatief als kwalitatief worden bedreigd. Van een kwantitatieve bedreiging is sprake wanneer de voorraad grondwater vermindert. Daarvan kan sprake zijn wanneer te veel grondwater aan een grondwaterlichaam wordt onttrokken. Onttrekkingen vinden in waterwingebieden plaats door drinkwaterbedrijven. Maar grondwater wordt ook om andere redenen, zoals voor bedrijvigheid en landbouw, onttrokken. Ook kan de voorraad grondwater door opwarming worden vermindert, zowel door klimaatverandering als door de thermische effecten van bodemenergiesystemen.

De omgang met de kwantitatieve bedreigingen voor grondwater wordt niet op grond van de Pmv2021 gereguleerd. De Wet milieubeheer biedt alleen grondslag voor regeling van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning.

Regels voor de kwaliteit van grondwater, al dan niet in verband met de openbare drinkwatervoorziening, zijn gegeven in onder meer in de Waterwet (provinciale vergunning voor het onttrekken van en infiltreren in grondwater in bepaalde gevallen)¹² en de regelgeving van de waterschappen (vergunning te verlenen door het bestuur van waterschap voor het onttrekken van en infiltreren in grondwater in andere gevallen)¹³. In grondwaterbeschermingsgebieden is het onttrekken van en infiltreren van grondwater sowieso aan het vereiste van een vergunning onderworpen. Deze eis moet worden voorgeschreven in een regeling van het dagelijks bestuur van het desbetreffende waterschap.¹⁴

De kwaliteit van het grondwater kan in chemische en biologische zin in het geding zijn. Chemische verontreinigingen houden vaak verband met het doorsijpelen van bodemverontreiniging. Biologische verontreinigingen hebben meestal een bacteriologische oorsprong. Dergelijke verontreinigingen kunnen afkomstig zijn van meststoffen en dergelijke. Ook thermische invloed kan een rol spelen bij het ontstaan van een biologische en chemische verontreiniging. Opgewarmd grondwater vormt een bron voor biologische verontreiniging. Door opwarming kunnen chemische reacties ook (versneld) op gang worden gebracht met schadelijke reactieproducten.

De mate van doorlatendheid van de bodem speelt een belangrijke rol in relatie tot de kwaliteit van het grondwater. Veen- en kleilagen hebben sterk slecht-doorlatende eigenschappen. Ook verontreinigingen van de bodem worden door die lagen in meerdere of mindere mate tegengehouden. Dit is anders wanneer die slecht-doorlatende eigenschappen zijn aangetast, bijvoorbeeld door een boring in zo'n laag.

Zand is in hoge mate doorlatend. Zandlagen, zoals gelegen in de Zuid-Hollandse duinen, bieden geen of nauwelijks bescherming tegen het doorsijpelen van verontreinigingen van de bodem in het grondwater.

Een ander aspect speelt eveneens een rol in de Pmv2021: de richting en snelheid van de beweging van het grondwater. De stroomrichting en -snelheid zijn van invloed op de tijd dat een verontreiniging zich kan manifesteren bij een winlocatie en daarmee ook op de reikwijdte van de Pmv2021.

2.2 Openbare drinkwatervoorziening

Winning van grondwater vindt plaats ten behoeve van de openbare drinkwatervoorziening, maar ook om private redenen (zoals voor de landbouw). De openbare drinkwatervoorziening heeft betrekking op de verplichting tot levering van voldoende drinkwater van deugdelijke kwaliteit aan burgers en bedrijven.¹⁵

Met de winning ten behoeve van de openbare drinkwatervoorziening zijn de *drinkwaterbedrijven* belast.

Bestuursorganen in ons land hebben, zoals hieronder nog uiteen zal worden gezet, zorg te dragen voor een duurzame veiligstelling van de openbare drinkwatervoorziening. Deze taak is voor de provincies verder ingevuld door de verplichting tot het stellen van regels voor de bescherming van de kwaliteit van grondwater in grondwaterbeschermingsgebieden.

HOOFDSTUK 3: BESTUURLIJK EN JURIDISCH KADER

3.1 Inleiding

In dit hoofdstuk wordt ingegaan op een aantal algemene bestuurlijke en juridische aspecten van de regels voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning. Deze aandacht is onder meer noodzakelijk om de vereiste structuur en opzet van de provinciale regelgeving voor dit onderwerp duidelijk te maken.

3.2 Terugblik

De bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning is sinds 1965 onderwerp van provinciale regulering. In dat jaar stelden provinciale staten van Zuid-Holland de Verordening bescherming waterwingebieden Zuid-Holland vast. Dit was een zogenaamde autonome verordening. Aan deze regulering lag met andere woorden geen wettelijke verplichting van het Rijk ten grondslag.

In 1989 werd in de Wet bodembescherming een specifieke wettelijke grondslag gecreëerd voor de provinciale regelgeving voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning. De juridische grondslag voor deze regulering werd een vijftal jaren later overgeheveld van de Wet bodembescherming naar de Wet milieubeheer.

Eind 1994 werd de Pmv vastgesteld¹⁶ met onder meer regels voor milieubeschermingsgebieden voor grondwater.

Met de millenniumwisseling kwam een integraal Europees kader tot stand voor de omgang met de problemen voor grondwater: de *Kaderrichtlijn water*.¹⁷ De Kaderrichtlijn water bevat een beschermingsregime voor de bescherming van de kwaliteit van grondwater welk regime nader is uitgewerkt¹⁸ in de Grondwaterrichtlijn¹⁹.

Met de Omgevingswet zullen de regels voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning worden ondergebracht in de Zuid-Hollandse Omgevingsverordening en gesteld worden voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater vanwege de waterwinning.

3.3 Openbare drinkwatervoorziening

In de Pmv2021 zijn regels gesteld voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning. Daarmee moet de openbare drinkwatervoorziening worden verzekerd. Onder de openbare drinkwatervoorziening valt de (duurzame) productie en distributie van drinkwater van goede kwaliteit

door drinkwaterbedrijven. Onder de productie van drinkwater valt onder meer de winning vanuit grondwater. ²⁰

Een drinkwaterbedrijf heeft de levering van drinkwater aan consumenten of andere afnemers tot taak.

Op de eigenaar van een drinkwaterbedrijf rust de zorg voor een voldoende en duurzame uitvoering van de openbare drinkwatervoorziening binnen zijn distributiegebied. ²¹ Daarnaast heeft deze eigenaar onder meer tot taak de kwaliteit en de duurzaamheid van het productieproces te verzekeren. In verband daarmee rust op de eigenaar de verplichting bij te dragen aan de bescherming van de bronnen van drinkwatervoorziening in het distributiegebied tegen verontreiniging. ²²

De openbare drinkwatervoorziening moet duurzaam door bestuursorganen worden veiliggesteld. ²³ Deze verplichting heeft betrekking op alle bestuursorganen in ons land met taken en bevoegdheden direct of indirect van invloed op de openbare drinkwatervoorziening. ²⁴ Deze verplichting rust dus ook op provinciale staten in verband met de totstandkoming van de Pmv2021 en op gedeputeerde staten in verband met de uitwerking, uitvoering en handhaving daarvan. Deze verplichting kleurt de wijze waarop uitvoering moet worden gegeven aan de op Zuid-Holland rustende wettelijke verplichting tot aanwijzing van grondwaterbeschermingsgebieden en de wijze waarop deze moeten worden beschermd: de Pmv2021 moet met andere woorden gericht zijn op een duurzame veiligstelling van de openbare drinkwatervoorziening.

Alle betrokken bestuursorganen in ons land hebben bij de uitoefening van bevoegdheden en de toepassing van wettelijke voorschriften de duurzame veiligstelling van de openbare drinkwatervoorziening aan te merken als een *dwingende reden van groot openbaar belang*. ²⁵ Ook dit belang 'kleurt' de wijze waarop provinciale staten uitvoering hebben te geven aan hun verplichting regels te stellen voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog de waterwinning. Dit belang moet zwaarder wegen dan andere belangen. De wijze waarop in het kader van de vaststelling van de Pmv2021 aan dit belang invulling wordt gegeven, moet zijn gemotiveerd. Een enkele verwijzing naar dit belang van de Drinkwaterwet volstaat niet. ²⁶

Een vergelijkbare verplichting geldt voor de uitoefening van bevoegdheden door gedeputeerde staten in verband met de Pmv2021. Te denken valt aan de bevoegdheid tot vaststelling van nadere regels dan wel de verlening van een ontheffing.

Ook geldt deze verplichting voor gedeputeerde staten in verband met het wettelijk recht van advies voor het college in verband met de totstandkoming van een besluit tot verlening van een omgevingsvergunning op basis van de Mijnbouwwet en de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo).

3.4 Juridische grondslag: Europese Unie

De Pmv2021 strekt mede ter uitvoering van de Kaderrichtlijn water. De Kaderrichtlijn water bevat regels voor de bescherming van de kwaliteit van grondwater in zijn algemeenheid en het grondwater specifiek bestemd voor de huidige en toekomstige onttrekking voor drinkwater.

De Kaderrichtlijn water heeft onder meer voldoende schoon grondwater en een significante vermindering van verontreiniging ten doel. ²⁷ De grondwatertoestand moet goed zijn ²⁸, ook in chemische zin ²⁹. Daartoe moet worden voldaan aan de Europees ³⁰ en landelijk ³¹ vastgestelde waarden voor verontreinigende stoffen. Verontreinigend zijn stoffen schadelijk voor de gezondheid of vormen van rechtmatig gebruik, zoals de waterwinning. ³²

Lidstaten hebben ook de zogenaamde significante en aanhoudende stijgende trends ³³ in de gaten te houden. Criteria zijn gegeven voor de vraag wanneer een toename significant en aanhoudend is. ³⁴

Lidstaten zijn gehouden (grond)waterlichamen voor de onttrekking van drinkwater aan te wijzen. De Kaderrichtlijn Water verplicht ook tot aanwijzing van (grond)waterlichamen bestemd voor toekomstige onttrekking van het in die lichamen aanwezige grondwater ten behoeve van de menselijke consumptie. ³⁵

Rond de aangewezen (grond)waterlichamen kunnen beschermingszones worden vastgesteld. ³⁶

De bescherming van de kwaliteit van het (grond)water moet plaatsvinden via zogenaamde maatregelenprogramma's. ³⁷ Specifieke maatregelen zijn vastgesteld ter voorkoming en beheersing van grondwaterverontreiniging. ³⁸ Deze maatregelen zijn uitgewerkt in de Grondwaterrichtlijn. ³⁹

Het eerste maatregelenprogramma moest uiterlijk eind 2009 zijn vastgesteld. De in het kader van deze programma's te treffen maatregelen moesten eind 2012 operationeel zijn. ⁴⁰

De maatregelenprogramma's moeten om de zes jaar worden beoordeeld en zo nodig worden aangepast. De aanpassingen van de maatregelen moeten binnen drie jaar operationeel zijn. ⁴¹

3.5 Implementatie Kaderrichtlijn Water en de Grondwaterrichtlijn

De Kaderrichtlijn water en de Grondwaterrichtlijn zijn in ons land geïmplementeerd in twee wetten: de Waterwet en de Wet milieubeheer. Op grond van de Waterwet zijn verantwoordelijkheden voor de kwaliteit van het grondwater al dan niet gebruikt voor waterwinning toebedeeld. Ook is een planmatige aanpak voorgeschreven.

Centraal in de omgang met de kwaliteit van dit grondwater in ons land staat het *regionaal waterplan* voor *regionale wateren*. Regionaal zijn watersystemen niet in beheer van het Rijk. ⁴² Onder regionale wateren vallen grondwaterlichamen.

Het regionaal waterplan wordt vastgesteld door provinciale staten. In Zuid-Holland is het regionaal waterplan ondergebracht in de Omgevingsvisie Zuid-Holland 2019.

In het regionaal waterplan moeten grondwaterlichamen in de zin van de Kaderrichtlijn water, grondwaterlichamen in zijn algemeenheid en grondwaterlichamen voor de onttrekking van voor menselijke consumptie in een bepaalde minimale hoeveelheid ⁴³, zijn aangewezen. Ook moet het regionaal waterplan een aanwijzing van waterwinlocaties ⁴⁴ bevatten. Een waterwinlocatie is een onttrekkingspunt (winput) van grondwater gebruikt voor de bereiding van voor menselijke consumptie bestemd water of een samenstel van onttrekkingspunten. ⁴⁵ Ook bevat het regionaal waterplan een omschrijving van de (aangewezen) grondwaterbeschermingsgebieden. ⁴⁶

Het regionaal waterplan bevat het provinciaal waterbeleid. ⁴⁷ Het regionaal waterplan bevat de gewenste bescherming van de grondwaterlichamen. ⁴⁸ Deze bescherming vindt plaats met het oog op de chemische kwaliteit en de maatschappelijke functies van een grondwaterlichaam. ⁴⁹ Winning van grondwater voor drinkwater is zo'n functie. ⁵⁰

Eisen aan de kwaliteit van het grondwater zijn gesteld in het Besluit kwaliteitseisen monitoring water 2009 op grond van hoofdstuk 5 van de Wet milieubeheer. Hoofdstuk 5 van de Wet milieubeheer biedt de mogelijkheid de kwaliteit van een onderdeel van het milieu te omschrijven. ⁵¹

De kwaliteitseisen voor grondwater hebben betrekking op grondwaterlichamen in het algemeen en grondwaterlichamen met waterwinlocaties. ⁵²

De chemische toestand van een grondwaterlichaam moet goed zijn.

Op 22 december 2015 moest op basis van het regionaal waterplan zijn voldaan aan de Europese kwaliteitseisen en landelijke drempelwaarden. ⁵³ Drempelwaarden zijn gegeven voor een beperkt aantal stoffen, vooral zware metalen. Voor andere stoffen kunnen provincies kwaliteitseisen vaststellen. ⁵⁴

Een significante en aanhoudende stijgende trend met een significant risico voor de gezondheid of waterwinning is sinds 22 december 2009 in een grondwaterlichaam niet meer toegestaan. ⁵⁵

Voor grondwaterlichamen met een waterwinlocatie moet een verbetering van de kwaliteit van het water in het grondwaterlichaam worden *nagestreefd*. ⁵⁶ Ook mag de noodzaak van zuivering niet toenemen door verminderde waterkwaliteit. ⁵⁷

Naleving van de gestelde kwaliteitseisen voor grondwaterlichamen in het algemeen⁵⁸ en grondwaterlichamen met een waterwinlocatie moet in ons land worden verwezenlijkt via het regionaal waterplan oftewel de Omgevingsvisie Zuid-Holland 2019.⁵⁹ Het regionaal waterplan bevat een omschrijving van de gewenste bescherming van die lichamen en van de daarbij horende termijnen.⁶⁰

Met het oog op de naleving van de kwaliteitseisen bevat het regionaal waterplan maatregelen gericht op het voorkomen van de inbreng in grondwater van toxische, persistente en bioaccumulerende stoffen.⁶¹ De inbreng van de overige verontreinigende stoffen in grondwaterlichamen moet worden beperkt.⁶²

3.6 Gebieden voor aanvullende strategische voorraden

In de Pmv2021 worden gebieden voor aanvullende strategische voorraden aangewezen. De verplichting tot aanwijzing van deze nieuwe gebiedscategorie vindt, zoals gezegd, zijn basis in de Kaderrichtlijn Water.⁶³

Deze verplichting is beleidsmatig uitgewerkt in het rijksbeleid voor de openbare drinkwatervoorziening. Dit rijksbeleid is neergelegd in de Beleidsnota Drinkwater⁶⁴ en de Structuurvisie Ondergrond⁶⁵. De aanvullende strategische voorraden in de betreffende gebieden zijn zowel bedoeld voor de opvang van pieken in het verbruik als voor calamiteiten op de kortere en middellange termijn.

De aanwijzing van gebieden voor aanvullende strategische voorraden heeft plaats te vinden in het regionaal waterplan (zie hierboven).⁶⁶

Definitieve vaststelling van de gebieden voor aanvullende strategische voorraden vindt volgens de Omgevingsvisie Zuid-Holland 2019 plaats in de Pmv2021. Deze aanwijzing heeft alleen betrekking op kwaliteit van het grondwater in die gebieden met het oog op toekomstige waterwinning.

De beperkingen die voortvloeien uit de aanwijzing van een gebied voor aanvullende strategische voorraden zijn relatief beperkt. Deze hebben vooral betrekking op het voorkomen van een aantasting van de slecht-doorlatende bodemlagen.

3.7 Aanwijzing van een gebied voor aanvullende strategische voorraden tot waterwingebied of grondwaterbeschermingszone.

Op termijn kan een gebied voor aanvullende strategische voorraden geheel of ten dele worden aangewezen als waterwingebied (een gebied met een waterwinlocatie), eventueel met een aanvullende grondwaterbeschermingszone. In dat geval gaan strengere gebiedsbeperkingen gelden.

Voor de transformatie van een gebied voor aanvullende strategische voorraden naar een waterwingebied of grondwaterbeschermingszone gelden de nodige procedurele waarborgen.

- a. Het grondwaterlichaam dat wordt gebruikt voor de onttrekking van voor menselijke consumptie bestemd water van waaruit dagelijks meer dan 10 m3 wordt onttrokken dan wel bedoeld voor meer dan 50 personen, moet worden opgenomen in het regionaal waterprogramma.⁶⁷ Voor de totstandkoming van dit regionaal waterprogramma geldt een procedure met inspraak.
- b. Voor het onttrekken van grondwater ten behoeve van de openbare drinkwatervoorziening is een vergunning vereist.⁶⁸ Op de verlening van die vergunning is afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.⁶⁹
- c. Met het oog op de vaststelling van een regionaal waterprogramma c.q. verlening van een onttrekkingsvergunning moet voor de onttrekking van grondwater in een hoeveelheid van meer dan 10 miljoen een milieueffectrapport worden opgesteld.⁷⁰ Daarnaast moet voor het onttrekken van grondwater in een hoeveelheid van 1,5 miljoen m3 of meer door het bevoegd gezag worden nagegaan of een milieueffectrapport vanwege belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu moet worden gemaakt.⁷¹ In een milieueffectrapport moet naar de diverse gevolgen voor het milieu, worden gekeken.
- d. Het betreffende gebied waarin onttrekking zal plaatsvinden moet worden aangewezen als waterwingebied en de wat verderop gelegen delen eventueel als grondwaterbeschermingszone. Een wijziging van de provinciale regelgeving voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning is daarvoor vereist. Op een dergelijke wijziging is afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

3.8 Omgevingsvisie en het regionaal waterplan Zuid-Holland

De Omgevingsvisie Zuid-Holland 2019, is zowel een provinciale ruimtelijke structuurvisie⁷², een provinciaal milieubeleidsplan⁷³ als een regionaal waterplan⁷⁴. Het regionaal waterplan vormt het primaire beleidskader voor de uitvoering van de Kaderrichtlijn water wat betreft grondwater(lichamen). Vanwege deze belangrijke en ook juridische betekenis wordt de Omgevingsvisie Zuid-Holland 2019 in dit hoofdstuk wat meer in extenso besproken.

In de Omgevingsvisie Zuid-Holland 2019 zijn de provinciale doelen beschreven in verband met de bescherming van de kwaliteit van het grondwater. Volgens de omgevingsvisie moet in Zuid-Holland voldoende zoet water aanwezig zijn voor de productie van drinkwater van voldoende kwaliteit. Deze productie vindt onder meer plaats via de winning van grondwater.

In de Omgevingsvisie Zuid-Holland 2019 is een aantal gebieden als strategische voorraad zoet grondwater of in de terminologie van de Structuurvisie ondergrond, gebieden voor aanvullende strategische voorraden, aangewezen. De gebieden voor aanvullende strategische voorraden zijn gelegen ter weerszijden van de Lek en in delen van de Vijfheerenlanden, Alblasserwaard en op het eiland van Dordrecht.⁷⁵ In het kader van die aanwijzing is aansluiting gezocht bij in gebruik zijnde winplaatsen. Deze gebieden zijn daarmee (bestuurlijk) gereserveerd voor toekomstige drinkwatervoorziening. De betreffende gebieden zullen, zoals gezegd, definitief worden aangewezen in de Pmv2021.

In de Omgevingsvisie Zuid-Holland 2019 is onder meer gewezen op de risico's van verontreiniging door allerlei stoffen, zoals van geneesmiddelen, hormoonverstorende stoffen en dergelijke. Ook is gewezen op het toegenomen gebruik van de ondergrond, zoals van bodemenergie en verticale drainage. Voor een deel van deze bedreigingen bevat de Pmv2021 voorzieningen.

3.9 Algemeen beschermingsniveau

De Europese en landelijke regelgeving bieden een algemeen niveau van bescherming voor de kwaliteit van het grondwater al dan niet bestemd voor waterwinning. Dit niveau wordt het algemeen beschermingsniveau genoemd.

De regelgeving voor het algemeen beschermingsniveau gaat over tal van activiteiten. Te denken valt aan activiteiten van bedrijvigheid, bouwnijverheid, mijnbouw, verkeer en vervoer etc.

- a. Regels zijn gegeven voor allerlei producten in de handel in de Europese Unie (EU). Ook zijn regels gegeven voor dienstverlening binnen de EU. Deze regulering gaat over de interne markt (van goederen en diensten). Deze regulering heeft betrekking op de voorwaarden waaronder een bepaald product in de Europese handel mag worden gebracht en in gebruik mag worden genomen, c.q. over de voorwaarden waaronder een dienst binnen de EU mag worden verricht. Deze voorwaarden hebben soms betrekking op de bescherming van het milieu, waaronder grondwater. Op deze rechten mogen lidstaten (en dat geldt ook voor provincies) niet interveniëren met strijdige of aanvullende regels, tenzij dat Europeesrechtelijk nadrukkelijk is toegestaan. Onder dit type van regulering vallen regels voor gevaarlijke stoffen, biociden, gewasbeschermingsmiddelen, meststoffen, geneesmiddelen en dergelijke. De betreffende regelingen zijn in ons land omgezet in allerlei wetten, zoals de Wet milieubeheer, de Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden, de Geneesmiddelenwet en dergelijke.
- b. Europese en landelijke regels zijn ook gegeven ter directe bescherming van het milieu. Met de Europese regels moet een minimaal beschermingsniveau in de landen van de Europese Unie worden verzekerd. Lidstaten zijn gerechtigd tot het stellen van verdergaande voorschriften oftewel tot een hoger niveau van bescherming. Onder dit type van regulering valt onder meer de richtlijn voor industriële activiteiten, de Sevesorichtlijn, de Grondwaterrichtlijn en de Kaderrichtlijn Water (zie hiervoor verder Bijlage IA). Deze Europese regelingen zijn vooral omgezet in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, de Wet milieubeheer en de Wet bodembescherming.

Meer uitgebreid wordt op voornoemde ingegaan in bijlage IA behorende bij deze toelichting. De betreffende landelijke regelingen zijn beschreven in bijlage IB bij deze toelichting.

3.10 Juridische grondslag voor de Pmv2021: landelijk

Provinciale staten zijn verplicht regels te stellen voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning in bij de verordening aangewezen gebieden.⁷⁶

De aangewezen gebieden worden op dit moment milieubeschermingsgebieden voor grondwater genoemd. In de Omgevingswet zullen deze gebieden worden aangeduid als grondwaterbeschermingsgebieden. Met de Pmv2021 wordt vooruit gelopen op de nieuwe gebiedsterminologie (zie verder hoofdstuk 6).

In essentie kunnen voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning de volgende categorieën van regels worden gegeven.

- a. Rechtstreeks werkende regels inhoudende een verbod op het oprichten, in werking hebben, veranderen of het veranderen van de werking van een inrichting in een milieubeschermingsgebied voor grondwater oftewel in de nieuwe terminologie, grondwaterbeschermingsgebied. ⁷⁷
- b. Rechtstreeks werkende regels voor niet-omgevingsvergunningplichtige inrichtingen en de in zo'n inrichting verrichte activiteiten. Deze regels zijn rechtstreeks gericht tot de exploitant van de inrichting. In dergelijke regels kan worden bepaald dat het bevoegd gezag, al dan niet in bij de verordening aangegeven categorieën van gevallen, nadere eisen kan stellen. Ook kan worden bepaald dat door het bevoegd gezag, in bij de verordening aangegeven categorieën van gevallen, kan worden afgeweken van de rechtstreeks werkende regels voor niet-omgevingsvergunningplichtige inrichtingen.⁷⁸In de Pmv2021 kan worden bepaald dat van aangewezen regels voor niet-omgevingsvergunningplichtige inrichtingen door een daarbij aangewezen bestuursorgaan ontheffing kan worden verleend. Van deze bevoegdheid is in de Pmv2021 gebruik gemaakt.
- c. Instructieregels voor het oprichten, in werking hebben, veranderen of het veranderen van de werking van een omgevingsvergunningplichtige inrichting. Omgevingsvergunningplichtig zijn een meer beperkt aantal inrichtingen. Het gaat over het algemeen over inrichtingen met een grotere milieubelasting. Instructieregels zijn gericht tot het bevoegd gezag, zijnde burgemeester en we houders of gedeputeerde staten. Het bevoegd gezag moet de instructieregels verwerken in de omgevingsvergunning. De instructieregels hebben betrekking op specifieke activiteiten verricht in omgevingsvergunningplichtige inrichtingen. De instructieregels bevatten beperkingen en/of voorschriften die aan de omgevingsvergunning moeten worden verbonden.⁷⁹In een instructieregel kan een termijn worden gesteld waarbinnen de omgevingsvergunning moet zijn aangepast. Uitgangspunt is dat een omgevingsvergunning uiterlijk binnen 2 jaar moet worden aangepast. Deze termijn is in de Pmv opgenomen. Deze termijn blijft van toepassing, tenzij een andere termijn is aangegeven.

In de instructieregels kan zijn bepaald dat het bevoegd gezag, al dan niet in bij de verordening aangegeven categorieën van gevallen, nadere eisen kan stellen. Ook kan worden bepaald dat door het bevoegd gezag, in bij de verordening aangegeven categorieën van gevallen, kan worden afgeweken van de instructieregels voor omgevingsvergunningplichtige inrichtingen.⁸⁰Rechtstreeks werkende regels voor omgevingsvergunningplichtige inrichtingen zijn niet toegestaan.⁸¹Van de bevoegdheid dat van aangewezen regels door een daarbij aangewezen bestuursorgaan ontheffing kan worden verleend kan geen gebruik worden gemaakt voor omgevingsvergunningplichtige inrichtingen. ⁸²

Gedeputeerde staten zijn adviseur inzake omgevingsvergunningplichtige inrichtingen geheel of in hoofdzaak gelegen in een grondwaterbeschermingsgebied.⁸³Daarmee kunnen gedeputeerde staten controle uitoefenen op de naleving van een instructieregel door het bevoegd gezag.

Ten overvloede wordt nog opgemerkt dat een instructieregel geen betrekking kan hebben op de weigering van een omgevingsvergunning. Voor de inrichtingen of de activiteiten die gedeputeerde staten in geen geval in grondwaterbeschermingsgebied willen toestaan, geldt het hierboven genoemde algemene verbod.

- d. Rechtstreeks werkende regels voor het verrichten van activiteiten buiten inrichtingen. Het kan gaan om activiteiten anders dan het oprichten, in werking hebben, veranderen of het veranderen van de werking van een omgevingsvergunningplichtige inrichting, welke activiteit deel uitmaakt van een project in de zin van artikel 2.1, eerste lid, en 2.2 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht. Gedacht kan worden aan activiteiten, zoals:
 - het bouwen van een bouwwerk,
 - het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden, in gevallen waarin in bijvoorbeeld het bestemmingsplan of voorbereidingsbesluit is bepaald dat voor die activiteiten een omgevingsvergunning is vereist,
 - het gebruik van gronden of bouwwerken in strijd met het bestemmingsplan of een voorbereidingsbesluit,
 - het slopen van een bouwwerk in gevallen waarin in bijvoorbeeld een bestemmingsplan of voorbereidingsbesluit is bepaald dat voor die activiteiten een omgevingsvergunning is vereist, of
 - het verrichten van een andere aangewezen activiteit van invloed op de fysieke leefomgeving (omgevingsvergunning beperkte milieutoets). ⁸⁴

Het kan ook gaan om activiteiten anders dan in een inrichting en anders dan voornoemde in de zin van artikel 2.1, eerste lid, en 2.2 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.

De rechtstreeks werkende regels kunnen een verbod bevatten een bepaalde activiteit te verrichten. In plaats van zo'n verbod kan ook worden bepaald dat voldaan moet worden aan een stelsel van algemene regels voor de betreffende activiteit met inbegrip van de verplichting tot het doen van een voorafgaande melding.

In de Pmv2021 kan worden bepaald dat van aangewezen regels door een daarbij aangewezen bestuursorgaan ontheffing kan worden verleend.⁸⁵Van deze bevoegdheid is wat betreft de regelgeving voor activiteiten buiten inrichtingen gebruik gemaakt. In de Pmv2021 zijn gedeputeerde staten aangewezen als bevoegd gezag.⁸⁶Een ontheffing kan onder meer worden verleend voor activiteiten in waterwingebieden. In het kader van de besluitvorming daarvoor kan door gedeputeerde staten een specifiek oordeel worden geveld over de mogelijke risico's van een te verlenen ontheffing voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning.

- e. Instructieregels voor een omgevingsvergunning voor een activiteit anders dan het oprichten, in werking hebben, veranderen of het veranderen van de werking van een omgevingsvergunningplichtige inrichting, welke activiteit deel uitmaakt van een project in de zin van de artikelen 2.1, eerste lid, en 2.2 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht. Het gaat om de activiteiten "waarvoor de ontheffing daarin (in de omgevingsvergunning) is geïntegreerd" ⁸⁷

De werking van voornoemde regels kan worden beperkt tot daarbij aan te wijzen delen van het grondgebied van de provincie.

De kans is groot dat wanneer een ontheffing voor een activiteit in een grondwaterbeschermingszone aan de orde is, voor die activiteit ook een omgevingsvergunning in de zin van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht vereist is. In dat geval maakt de aanvraag om ontheffing deel uit van de aanvraag om de omgevingsvergunning (het zogenaamde *aanhaken*).

In afwijking van voorgaande mogen geen regels worden gesteld voor:

- a. de samenstelling of eigenschappen van producten,
- b. omgevingsvergunningplichtige inrichtingen waarvoor de minister van Infrastructuur en Waterstaat of de minister van Economische Zaken en Klimaat zijn aangewezen als bevoegd gezag, en
- c. de agrarische bedrijfsvoering voor gebieden gelegen in grondwaterbeschermingsgebieden die door het Rijk zijn aangewezen. ⁸⁸

Ad a. Regels voor de samenstelling of eigenschappen van producten is een primaire verantwoordelijkheid van de Europese Unie en houdt verband met de regulering van de interne markt (zie verder hoofdstuk 12 van deze toelichting).

Ad b. Inrichtingen die vallen onder de bevoegdheid van het Rijk kunnen een bedreiging vormen voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning. Op het betrokken omgevingsvergunning verlenend rijksgezag rust de verplichting in de besluitvorming de duurzame veiligstelling van de openbare drinkwatervoorziening aan te merken als een dwingende reden van groot openbaar belang. Schending van dit uitgangspunt kan leiden tot vernietiging van de omgevingsvergunning door de rechter.

Wij zullen, primair verantwoordelijk voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning, betrokken bestuursorganen van het Rijk wijzen op deze op hen rustende verplichting.

Ad c. Geen regels kunnen worden gegeven voor de agrarische bedrijfsvoering voor gebieden gelegen in grondwaterbeschermingsgebieden die door het Rijk zijn aangewezen. Dergelijke gebieden zijn door het Rijk nooit aangewezen. Het was de bedoeling zogenaamde relatienotagebieden aan te wijzen. Dit zijn de gebieden van de nota betreffende de relatie landbouw en natuur- en landschapsbehoud. Deze nota dateert uit 1975. De nota had tot doel het beheer van waardevolle natuur- en landschappen en de landbouwontwikkelingen op elkaar af te stemmen. De bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning had de nota niet als oogmerk. Daarmee was dit belang met die nota niet beschermd.

3.11 Verhouding met de ruimtelijke ordening

De Pmv2021 bevat bepalingen welke van invloed zijn op de ruimtelijke ordening in deze provincie. Zo zijn bedrijvigheid en andere maatschappelijke functies in delen van Zuid-Holland om redenen van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning in (delen van) grondwaterbeschermingsgebieden niet toegestaan.

De Omgevingsverordening Zuid-Holland bevat, anders dan sommige andere provincies, geen specifieke planologische bepalingen in verband met de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning.

Op de bestuursorganen van de gemeente rust in het kader van hun ruimtelijke besluitvorming de plicht zorg te dragen voor een duurzame veiligstelling van de openbare drinkwatervoorziening. Ook hebben deze bestuursorganen bij de uitoefening van een ruimtelijke bevoegdheid de duurzame veiligstelling van de openbare drinkwatervoorziening aan te merken als een dwingende reden van groot openbaar belang.

Aan deze verplichting wordt gemeentelijk niet altijd adequaat uitvoering gegeven, onder meer, zoals in het recente⁸⁹ rapport van de Randstedelijke Rekenkamer "Bescherming drinkwaterbronnen" wordt geconstateerd. Dit houdt vooral verband met de onbekendheid van de provinciale regels voor grondwaterbeschermingsgebieden bij gemeenten. De gevolgen daarvan kunnen ernstig zijn, risicovol voor de duurzame veiligstelling van de openbare drinkwatervoorziening en soms noodzaken tot onevenredig dure (herstel)maatregelen.

Daarom is het van groot belang dat ten tijde van een ruimtelijk besluit meer specifiek rekening wordt gehouden met de aanwezigheid van een grondwaterbeschermingsgebied en met de daaruit voortvloeiende beperkingen voor de bestemming en het grondgebruik overeenkomstig de Pmv2021. Om deze reden wordt voorgesteld om in aanvulling op de Pmv2021, regels te stellen voor de gemeentelijke, ruimtelijke, besluitvorming. Bepaald zal in dat geval worden dat de in Pmv2021 vermelde grondwaterbeschermingsgebieden als zodanig ook zijn aangewezen in het gemeentelijk bestemmingsplan.

Daarnaast zal in de provinciale ruimtelijke regeling worden bepaald dat overeenkomstig de uitgangspunten die ten grondslag liggen aan de regels van de Pmv2021 in de gemeentelijke ruimtelijke besluitvorming voor de betreffende grondwaterbeschermingsgebieden rekening moet worden gehouden met de belangen van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning. Tot een inhoudelijke wijziging leidt de aanvullende ruimtelijke regeling overigens niet.

Met een dergelijke regeling sluit Zuid-Holland aan op vergelijkbare regulering in andere provincies, zoals Noord-Brabant en Gelderland.

Op het belang van een goede ruimtelijke regulering is gewezen in het in opdracht van de Vereniging van waterbedrijven in Nederland (Vewin) en het Interprovinciaal Overleg (IPO) op 6 november 2020 door RoyalHaskoningDHV uitgebracht rapport [Herijking grondwaterbeschermingsbeleid](#). Daarin is onder meer opgemerkt dat de "ruimtelijke inrichting het meest bepalend is voor de risico's van permanente aanwezigheid. "Ruimtelijke ontwikkelingen met onbeheersbare risico's voor de winning zullen moeten worden beperkt, gereguleerd of gestopt". Ook is een sterkere koppeling van het milieuspoor en het ruimtelijk spoor gewenst.⁹⁰

Ons voornemen sluit ook aan bij het recente advies van de Randstedelijke Rekenkamer: het drinkwaterbelang moet bij afwegingen over nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen zwaar meewegen.

De voornemens vinden ook steun in het advies van het Planbureau voor de Leefomgeving "Grote opgaven in een beperkte ruimte". Volgens dat advies is een nieuwe balans vereist in de ruimtelijke besluitvorming. In het kader daarvan moet het water- en bodemsysteem randvoorwaarden stellen aan ruimtelijke ingrepen.⁹¹

Ook de Vereniging van Waterbedrijven in Nederland (Vewin) [wijst op de noodzaak](#) bij de inrichting van de leefomgeving rekening te houden met de drinkwaterfunctie als publieke nutsfunctie.

Ten slotte kan worden gewezen op het rapport "Staat drinkwaterbronnen" van het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu uit 2020. In het rapport wordt een pleidooi gehouden voor een goede verankering van beschermingsgebieden in lokale ruimtelijke belangen.⁹²

Een voorstel voor een ruimtelijke regeling kan worden opgenomen in een ontwerp tot wijziging van de Omgevingsverordening Zuid-Holland dan wel de Zuid-Hollandse omgevingsverordening.

3.12 Bestuurlijke rollen

Hoewel op de provincie de belangrijkste verantwoordelijkheid voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning rust, hebben ook andere bestuursorganen ten aanzien van dit onderwerp belangrijke taken.

Bij gemeenten berusten vooral twee taken. Ten eerste hebben gemeenten, zoals gezegd, in het kader van hun ruimtelijke besluitvorming de plicht zorg te dragen voor een duurzame veiligstelling van de openbare drinkwatervoorziening. Ook hebben de gemeentelijke bestuursorganen bij de uitoefening van een (ruimtelijke) bevoegdheid de duurzame veiligstelling van de openbare drinkwatervoorziening aan te merken als een dwingende reden van groot openbaar belang.

Daarnaast hebben gemeenten de in de Pmv2021 voor de onder hun bevoegdheid vallende vergunningplichtige inrichtingen opgenomen instructieregels te verwerken in de vergunning. Ook hebben zij toe te zien op de naleving van die voorschriften.

Waterschappen hebben de waterstaatkundige verzorging van een bepaald gebied ten doel. In verband daarmee hebben de waterschappen de zorg voor een aantal watersystemen in dat gebied.⁹³Onder de betreffende watersystemen vallen oppervlakte- en grondwaterlichamen.

De waterschappen hebben taken op het gebied van grondwaterkwantiteit en grondwaterkwaliteit. Deze moeten door waterschappen worden uitgevoerd in de rol van (watersysteem)beheerder. In verband met deze taak moet door de waterschappen een beheerplan worden vastgesteld. In het kader daarvan moet rekening worden gehouden met het regionaal waterplan. Het beheerplan bevat maatregelen en voorzieningen in aanvulling op en ter uitwerking van maatregelen nodig voor ontwikkeling, werking en bescherming van grondwaterlichamen.⁹⁴

Waterschappen hebben specifieke taken voor de bescherming van de kwaliteit van grondwater bij een waterwinlocatie. Waterwinlocaties zijn aangewezen in het regionaal waterplan.⁹⁵Het beheerplan van het waterschap is gericht op een verbetering van de kwaliteit met het oog op een vermindering van de noodzaak van zuivering van het grondwater.⁹⁶Ook moet via het beheerplan een achteruitgang van de toestand van grondwaterlichamen worden tegengegaan, waarmee moet worden voorkomen dat het niveau van zuivering moet worden verhoogd.⁹⁷Het eerste betreft 'een streven', het tweede 'een harde eis'.

Op de bestuursorganen van het Rijk rusten vergelijkbare verplichtingen. De minister van Infrastructuur en Waterstaat en van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit stellen gezamenlijk het nationaal waterplan vast. In het nationaal waterplan zijn de hoofdlijnen vastgesteld van het nationale waterbeleid en de daarbij horende aspecten van het nationale ruimtelijke beleid. Het nationaal waterplan bevat onder meer een omschrijving van gewenste ontwikkeling, werking en bescherming van grondwaterlichamen tegen de achtergrond van de wettelijke doelstellingen en normen, bijvoorbeeld voor de kwaliteit van het grondwater, en een uiteenzetting van de daarvoor vereiste maatregelen en voorzieningen.⁹⁸

Ook het nationaal waterplan moet zijn gericht op een verbetering van de kwaliteit met het oog op een vermindering van de noodzaak van zuivering van het grondwater. Met het nationaal waterplan moet een achteruitgang van de toestand van grondwaterlichamen worden tegengegaan, eveneens om te voorkomen dat het niveau van zuivering moet worden verhoogd.

Diverse bewindspersonen, zoals die voor Economische Zaken en Klimaat, Infrastructuur en Waterstaat en Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit hebben belangrijke verantwoordelijkheden in verband met de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning. Deze vloeien onder meer voort uit Europese verordeningen, zoals voor gewasbeschermingsmiddelen en meststoffen (zie bijlage IA).

Ook de rol van de Europese Unie mag niet uit het oog worden verloren. Regulering van onderwerpen ter bescherming van milieu- of consumenten behoort tot de zogenaamde gedeelde bevoegdheid van de EU en de lidstaten.⁹⁹Europese milieuregels kunnen onder meer gericht zijn op de bescherming van de gezondheid.¹⁰⁰Met die regels moet een duurzame ontwikkeling worden bevorderd.¹⁰¹Het begrip duurzame ontwikkeling is uitgewerkt in de [resolutie](#) van 25 september

2015 van de Algemene Vergadering met een agenda voor 2030. Deze resolu tie bevat een aantal nadere doelstellingen, de Duurzame Ontwikkelingsdoelstellingen (SDG's). SDG6 gaat over de toegang en het duurzaam beheer van water. Drinkwater moet veilig zijn.¹⁰² In het kader van de zogenaamde Europese Green Deal wordt uitvoering gegeven aan de duurzaamheidsdoelstellingen van de Verenigde Naties.¹⁰³

HOOFDSTUK 4: DE OMGEVINGSWET EN -VERORDENING

4.1 Algemene beschrijving

De Omgevingswet is gericht op een gezonde fysieke leefomgeving, een goede omgevingskwaliteit en een doelmatig gebruik en doelmatige ontwikkeling van de fysieke leefomgeving. Deze (maatschappelijke) doelen strekken ter vervulling van allerlei maatschappelijke behoeften. De ontwikkeling van de fysieke leefomgeving moet duurzaam zijn.¹⁰⁴

De Omgevingswet bundelt landelijke wetten en regels voor een samenhangende benadering van de fysieke leefomgeving en de problemen in die leefomgeving, zoals waterkwaliteit. Te denken aan de Wet ruimtelijke ordening, de Wet bodembescherming, de Waterwet, en delen van de Wet milieubeheer. Deze zullen op termijn verdwijnen. In de Omgevingswet zullen de Drinkwaterwet, de Meststoffenwet en de Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden (vooralsnog) niet worden ondergebracht. Een deel van de algemene bescherming van de kwaliteit van het grondwater vanwege de waterwinning zal dus nog steeds voortvloeien uit andere wetten dan de Omgevingswet.

De Omgevingswet omvat vier uitvoeringsbesluiten (algemene maatregelen van bestuur): het *Besluit kwaliteit leefomgeving*, het *Besluit activiteiten leefomgeving*, het *Besluit bouwwerken leefomgeving* en het *Omgevingsbesluit*. Daarnaast zullen ministeriële regelingen, zoals de *Omgevingsregeling*, worden vastgesteld. De provinciale omgevingsregels worden neergelegd in de omgevingsverordening, de gemeentelijke in het *omgevingsplan* en die van de waterschappen in de *waterschapsverordening*.

De Omgevingswet bevat een verdeling van taken en bevoegdheden op het terrein van de fysieke leefomgeving. Uitgangspunt vormt daarbij het zogenaamde *subsidiariteitsvereiste*. Taken en bevoegdheden zijn zoveel als mogelijk bij gemeenten en wat betreft wateraangelegenheden bij waterschappen belegd. Een taak of bevoegdheid mag alleen door een bestuursorgaan van de provincie worden uitgeoefend:

- a. met het oog op een provinciaal belang dat niet doelmatig of doeltreffend door de gemeente kan worden behartigd,
- b. voor een doelmatige en doeltreffende uitoefening van taken en bevoegdheden, of
- c. ter uitvoering van een internationale (Europese) verplichting.¹⁰⁵

De aanpak van problemen in het kader van de Omgevingswet zal worden gestroomlijnd oftewel plaatsvinden via het gebruik van steeds dezelfde instrumenten: omgevingsvisies, programma's, projectbesluiten, omgevingsvergunningen, instructie(regel)s, maatwerkregels en -voorschriften, en algemene voorschriften.

Omgevingsvisies bevatten de hoofdlijnen van het beleid voor de fysieke leefomgeving.¹⁰⁶ In het kader van de vaststelling van een visie moet rekening zijn gehouden met het voorzorgs- en preventiebeginsel en de preferentie van een aanpak van de bron.¹⁰⁷ *Omgevingsvisies* moeten onder meer worden vastgesteld door het Rijk en de provincies.¹⁰⁸

Omgevingswaarden gaan over de gewenste staat of kwaliteit van de fysieke leefomgeving of de maximale toelaatbare concentratie van een stof.¹⁰⁹ Bij vaststelling moet de juridische strekking van de omgevingswaarde zijn aangegeven: een resultaats-, inspannings- of een andere te omschrijven verplichting. Omgevingswaarden werken in beginsel niet rechtstreeks door naar besluiten. Een toets aan een omgevingswaarde hoeft in het kader van de totstandkoming van een besluit, zoals een vergunning voor een milieubelastende activiteit, niet te worden verricht.¹¹⁰

Provincies zijn ook gerechtigd tot het stellen van omgevingswaarden. De *provinciale omgevingswaarden* moeten worden neergelegd in de omgevingsverordening. Een provinciale omgevingswaarde mag strenger zijn dan een landelijke.¹¹¹ Een provinciale omgevingswaarde voor een onderwerp waarvoor geen landelijke omgevingswaarde is vastgesteld, mag alleen worden vastgesteld na een onafhankelijk onderzoek.¹¹²

Een *andere doelstelling voor de fysieke leefomgeving* is een doelstelling anders dan een omgevingswaarde. Deze andere doelstellingen vormen eveneens een uitwerking van de maatschappelijke doelen van de Omgevingswet.¹¹³

De naleving van omgevingswaarden of een andere parameter (bijvoorbeeld voor een andere doelstelling voor de fysieke leefomgeving) moet worden *gemonitord*.¹¹⁴ De uitvoering van de monitoring heeft vaak plaats te vinden aan de hand van een zogenaamde *monitoringsprogramma*.¹¹⁵ Van de resultaten van de monitoring moet verslag worden gedaan.¹¹⁶

Een *programma* is uitvoeringsgericht. Een programma bevat maatregelen die moeten leiden tot de gewenste kwaliteit van een onderdeel van of gebied in de fysieke leefomgeving, al dan niet genomen in een omgevingswaarde of een andere doelstelling voor de fysieke leefomgeving.¹¹⁷ De maatregelen in een programma kunnen van publiekrechtelijke aard zijn: algemene regels, instructieregels of beschikkingen, zoals omgevingsvergunningen of projectbesluiten.¹¹⁸ Een programma bindt alleen het vaststellend bestuursorgaan¹¹⁹, maar niet automatisch in afdwingbare zin.¹²⁰ Gezamenlijke of een gecombineerde vaststelling van programma's door twee of meer bestuursorganen is mogelijk.¹²¹ Bestuursorganen kunnen bij de vaststelling van een programma expliciet worden betrokken.¹²²

Voor de naleving van de in een programma vermelde maatregelen geldt een *uitvoeringsplicht*. Via zo'n uitvoeringsplicht moet naleving van een omgevingswaarde of een andere doelstelling voor de fysieke leefomgeving zijn verzekerd. Op de naleving van een programma hebben vertegenwoordigende lichamen, zoals provinciale staten, toe te zien.¹²³

Instructieregels richten zich op de uitoefening van taken of bevoegdheden door een bepaald bestuursorgaan. Instructieregels kunnen worden gegeven door het Rijk, de zo te noemen *rijksinstructieregels*¹²⁴, en provincies, de zo te noemen *provinciale instructieregels*. De rijks- en provinciale instructieregels kunnen onder meer gericht zijn op de wetgevende bevoegdheid van gemeenten.

In verband met het subsidiariteitsvereiste hebben voor het Rijk en provincies instructieregels de voorkeur boven algemene regels.¹²⁵

Voornoemde instrumenten gaan over activiteiten te verrichten door de overheid. Een ander deel van de Omgevingswet gaat over de regulering van de activiteiten van burgers en bedrijven.

Algemene regels kunnen rechtstreeks zijn gericht tot (categorieën van) burgers en bedrijven.¹²⁶ De betrokken burgers en bedrijven hebben de tot hen gerichte regels na te leven. Algemene regels kunnen worden gegeven door alle overheden in ons land (*algemene rijksregels, provinciale regels, gemeentelijke en waterschapsregels*).

In de Omgevingswet staan de regels over de verdeling van de ruimte van ons land, de zogenaamde *evenwichtige toedeling van functies aan locaties*, centraal. Een *locatie* is bijvoorbeeld een bouwwerk, perceel, of een gebied en kan ook betrekking hebben op de ondergrond. De term *functie* ziet op het gebruiksdoel van de betreffende locatie. De locatie moet geschikt zijn voor de toegekende functie. Met het oog op die geschiktheid zijn eisen gesteld aan de kwaliteit van die locatie voor de functie. Die eisen impliceren vaak beperkingen op andere gebruiksmogelijkheden van die locatie, zoals een grondwaterbeschermingsgebied. Een belangenafweging is bij de toedeling dus aan de orde. Deze afweging moet *evenwichtig* zijn.¹²⁷ Die afweging is gericht op de maatschappelijke doelen van de wet, zoals gezond en veilig (grond)water.¹²⁸

De gemeenteraad is gehouden tot het stellen van regels voor een evenwichtige toedeling van een functie aan een locatie in het omgevingsplan.¹²⁹ Door het Rijk zijn instructieregels gegeven die de gemeenteraad bij de uitoefening van die bevoegdheid in acht heeft te nemen.¹³⁰ In de omgevingsverordening kunnen provinciale instructieregels worden gegeven voor een evenwichtige toedeling van een functie aan een locatie.¹³¹ In plaats daarvan kan een evenwichtige toedeling van een functie aan een locatie ook rechtstreeks worden geregeld in de omgevingsverordening. Dit is mogelijk wanneer regulering via een provinciale instructieregel voor een evenwichtige toedeling van een functie aan een locatie niet doelmatig en doeltreffend is.¹³²

Voor een activiteit strijdig met het omgevingsplan, de zogenaamde *omgevingsplanactiviteit*, is een *omgevingsvergunning* vereist. Een dergelijke omgevingsvergunning is ook vereist voor activiteiten niet strijdig met het omgevingsplan wanneer dat in het omgevingsplan is bepaald (*binnenplanse*

omgevingsplanactiviteit).¹³³Via deze weg kunnen activiteiten mogelijk schadelijk voor de kwaliteit van het grondwater vanwege de waterwinning die op zich zijn toegestaan, toch aan een voorafgaande beoordeling worden onderworpen.

Met het oog op de voorbereiding van een omgevingsplan voor een evenwichtige toedeling van een functie aan een locatie te stellen regels kan een *voorbereidingsbesluit* worden genomen. Een voorbereidingsbesluit wijzigt het omgevingsplan met zogenaamde *voorbeschermingsregels*. Met voorbeschermingsregels wordt voorkomen dat een locatie minder geschikt wordt voor de verwezenlijking van het doel van de regels voor het omgevingsplan. Voorbeschermingsregels hebben een termijn van werking van maximaal anderhalf jaar.¹³⁴Ook provinciale staten kunnen met toepassing van het subsidiariteitsvereiste een voorbereidingsbesluit nemen.¹³⁵

Een uitgebreide regeling is gegeven voor *projecten*. Onder een project valt een aantal specifieke activiteiten, zoals het bouwen van bouwwerken, de totstandkoming van installaties of werken en andere activiteiten die onderdelen van de fysieke leefomgeving wijzigen, zoals de winning van delfstoffen.¹³⁶Het gaat doorgaans om grootschalige activiteiten.¹³⁷De activiteiten kunnen zowel door de overheid als door een private partij, zoals aan de orde bij de winning van grondstoffen¹³⁸, worden ondernomen.

Voor projecten kan door het Rijk, de provincie of het waterschap ambtshalve een projectbesluit worden vastgesteld: een zogenaamd *rijksprojectbesluit* en een *provinciaal projectbesluit*. Bij het gebruik van de bevoegdheid tot vaststelling van een rijks- of provinciaal projectbesluit is het subsidiariteitsvereiste van toepassing.¹³⁹Het projectbesluit komt in de plaats van het Tracébesluit op grond van de Tracéwet, en de coördinatie-regeling van de Wet ruimtelijke ordening¹⁴⁰, de Waterwet¹⁴¹ en de Ontgrondingenwet¹⁴².

Een projectbesluit kan worden gezien als een specifieke vorm van een ruimtelijk besluit. Een brede belangenafweging is in het kader van een projectbesluit aan de orde.¹⁴³

Rijksprojectbesluiten worden in ieder geval vastgesteld voor de aanleg of een bepaalde wijziging van een autoweg of spoorweg.¹⁴⁴Aan een projectbesluit gaat een *verkenning* vooraf.¹⁴⁵De verkenning bevat de nodige informatie over de aard van de opgave en de voor de fysieke leefomgeving relevante ontwikkelingen.¹⁴⁶Ook een *voorkeursbeslissing* kan voorafgaan aan de vaststelling van een projectbesluit. In de voorkeursbeslissing is het voorkeursalternatief aangegeven.¹⁴⁷

Het projectbesluit bevat een beschrijving van het project en de te treffen maatregelen voor het ongedaan maken, beperken of compenseren van nadelige gevolgen.¹⁴⁸Het projectbesluit behelst een wijziging van het omgevingsplan met regels nodig voor het uitvoeren en in werking hebben of in stand houden van het project. Deze regels hebben een evenwichtige toedeling van een functie aan een locatie ten doel.¹⁴⁹

Met het oog op de voorbereiding van een projectbesluit kan door de betrokken minister(s) of gedeputeerde staten een voorbereidingsbesluit worden genomen, mits het subsidiariteitsvereiste in acht is genomen.¹⁵⁰

Bij omgevingsverordening kunnen instructieregels worden gegeven over inhoud en motivering van een projectbesluit van gedeputeerde staten en het dagelijks bestuur van een waterschap.¹⁵¹Ook kunnen gedeputeerde staten aan het dagelijks bestuur van het waterschap een instructie geven over een door dat bestuur vast te stellen projectbesluit. Een dergelijke instructie is alleen mogelijk in verband met een evenwichtige toedeling van een functie aan een locatie.¹⁵²

Ter uitvoering van een project zullen diverse activiteiten moeten worden verricht. De voor die activiteiten gestelde regels moeten in beginsel steeds in acht worden genomen. Specifieke omgevingsvergunningen voor die activiteiten hoeven niet te worden verleend. De besluitvorming voor die activiteiten wordt geacht te zijn verdisconteerd in het projectbesluit.¹⁵³

Van rijkswege zijn allerlei specifieke activiteiten in de fysieke leefomgeving gereguleerd, de zo te noemen *omgevingsactiviteiten van rijkswege*. Een deel van de omgevingsactiviteiten van rijkswege is onderworpen aan een (omgevings)vergunningvereiste.¹⁵⁴Van deze vergunningplicht kan in bepaalde gevallen in de omgevingsverordening, het omgevingsplan of de waterschapsverordening worden afgeweken.¹⁵⁵

Besluitvorming voor een omgevingsvergunning vindt plaats op basis van *beoordelingsregels*. Aan een vergunning kunnen voorschriften worden verbonden. Regels voor het verbinden van voorschriften aan een omgevingsvergunningplichtige milieubelastende activiteit kunnen worden gegeven in de omgevingsverordening.¹⁵⁶

Voor een niet-omgevingsvergunningplichtige omgevingsactiviteit van rijkswege kan door het bevoegd gezag een maatwerkvoorschrift worden gesteld. Met een maatwerkvoorschrift kan door het bevoegd gezag een algemene regel voor die activiteit worden aangevuld, dan wel van zo'n regel worden afgeweken.¹⁵⁷

Met een *maatwerkregel* kan het bevoegd gezag voor categorieën van activiteiten met betrekking tot een algemene regel aanvullende of afwijkende regels stellen.¹⁵⁸

Van rijkswege zijn onder meer regels gegeven voor milieubelastende activiteiten, ontgrondingsactiviteiten en bouwactiviteiten.

Onder een *milieubelastende activiteit* wordt verstaan een activiteit die nadelige gevolgen voor het milieu kan veroorzaken.¹⁵⁹Dit begrip vervangt het begrip 'inrichting'. Het begrip milieu is niet omschreven in de omgevingsregelgeving, wel in de toelichting. Daaronder wordt verstaan "de fysieke leefomgeving bezien vanuit het belang van de bescherming van mensen, dieren, planten en goederen, de bescherming en verbetering van de kwaliteit van water, bodem en lucht (...)". Onder milieu in de zin van het Besluit kwaliteit leefomgeving wordt onder meer verstaan water en bodem en een rechtmatig gebruik van bijvoorbeeld grondwater voor de waterwinning.¹⁶⁰

Een onderscheid kan worden gemaakt voor *omgevingsvergunningplichtige milieubelastende activiteiten* en *niet omgevingsvergunningplichtige*. De niet vergunningplichtige kunnen weer worden onderscheiden in *meldingsplichtige* en *niet-meldingsplichtige* milieubelastende activiteiten.

Door het Rijk zijn diverse milieubelastende activiteiten gereguleerd: de *rijksmilieubelastende activiteiten*. Provincies en gemeenten zijn gerechtigd regels te stellen voor andere milieubelastende activiteiten, de zo te noemen *provinciale* en *gemeentelijke milieubelastende activiteiten*.

Voor de *rijksmilieubelastende activiteiten* zijn algemene rijksregels gegeven met burgers en bedrijven bindende bepalingen.¹⁶¹Deze rijksregels zijn neergelegd in het Besluit activiteiten leefomgeving.¹⁶²De regels hebben onder meer de bescherming en verbetering van de kwaliteit van de chemische kwaliteit en de duurzame veiligstelling van de openbare drinkwatervoorziening van grondwaterlichamen als oogmerk.¹⁶³

Een ontgrondingsactiviteit is omgevingsrechtelijk zelfstandig gereguleerd. Een *ontgrondingsactiviteit* is het weggraven van een bovenlaag (van de bodem).¹⁶⁴ Ontgrondingsactiviteiten zijn omgevingsvergunningplichtig. Een aantal ontgrondingsactiviteiten zijn uitgezonderd van de omgevingsvergunningplicht. Een onderscheid wordt gemaakt tussen vergunningvrije gevallen met en zonder afwijkmogelijkheid.¹⁶⁵Bij omgevingsverordening kan voor de omgevingsvergunningplichtige gevallen met afwijkmogelijkheid een aanvullend verbod worden gesteld. Van deze bevoegdheid kan alleen gebruik worden gemaakt, indien dit verbod doelmatig en doeltreffend is.¹⁶⁶

Een bouwactiviteit is het bouwen van een bouwwerk. Een bouwwerk is een constructie van bijvoorbeeld hout of steen verbonden met of rustend op de grond, zoals een gebouw.¹⁶⁷Voor bouwactiviteiten zijn algemene rijksregels gegeven.¹⁶⁸Deze rijksregels hebben de veiligheid, de gezondheid, duurzaamheid en bruikbaarheid als oogmerk.¹⁶⁹Het gaat om de veiligheid en gezondheid van de gebruiker en de duurzaamheid en bruikbaarheid van het bouwwerk.

Rijksregels zijn ook gegeven voor bouw- en sloopwerkzaamheden. Deze regels hebben de veiligheid en de gezondheid in de directe omgeving als oogmerk.¹⁷⁰De gegeven regels voor bouwactiviteiten hebben aldus niet de kwaliteit van het grondwater vanwege de waterwinning als oogmerk. Het bouwen en slopen kan wel relevant zijn voor de kwaliteit van het grondwater vanwege de waterwinning en moeten dus anders gereguleerd worden.

Bij omgevingsverordening kunnen specifiek aangewezen omgevingsactiviteiten worden aangewezen, de zo te noemen *provinciale omgevingsactiviteiten* en gereguleerd. Een provinciale omgevingsactiviteit niet zijnde een rijksmilieubelastende activiteit kan worden onderworpen aan het vereiste van een provinciale omgevingsvergunning. De *provinciale omgevingsvergunning*¹⁷¹ kan worden verleend of geweigerd op basis van beoordelingsregels neergelegd in de omgevingsverordening.¹⁷²Deze zo te noemen *provinciale beoordelingsregels* kunnen onder meer gaan over de gezondheid en de bescherming en verbetering

van de chemische kwaliteit van een grondwaterlichaam.¹⁷³In de omgevingsverordening kunnen bestuursorganen of andere instanties worden aangewezen die in de gelegenheid worden gesteld advies uit te brengen over een aanvraag om een provinciale omgevingsvergunning.¹⁷⁴

De eis van een provinciale omgevingsvergunning kan in de omgevingsverordening ook worden gesteld voor een vergunningplichtige rijksmilieubelastende activiteit ter bescherming van de kwaliteit van het grondwater.¹⁷⁵

De omgevingsverordening kan ook een verbod bevatten een provinciale omgevingsactiviteit te verrichten zonder voorafgaande melding.¹⁷⁶

Ook in de waterschapsverordening kan de vergunningeis voor een activiteit worden gesteld: de *waterschapsomgevingsvergunning* voor een *waterschapsomgevingsactiviteit*.¹⁷⁷In de waterschapsverordening is aangegeven dat zo'n vergunning alleen kan worden verleend indien wordt voldaan aan de rijksomgevingswaarden voor de chemische toestand van het grondwaterlichaam. Ook mag de chemische toestand van het grondwaterlichaam niet achteruitgaan door verlening van de waterschapsomgevingsvergunning.¹⁷⁸

In de omgevingsverordening kunnen regels worden opgenomen over inhoud of motivering van een te verlenen waterschapsomgevingsvergunning.¹⁷⁹

De waterschapsverordening kan ook een verbod bevatten een waterschapsomgevingsactiviteit te verrichten zonder voorafgaande melding.¹⁸⁰

4.2 (Grond)water

Tot de fysieke leefomgeving behoren water en watersystemen.¹⁸¹Water is een natuurlijke hulpbron.¹⁸²Een onderscheid is gemaakt tussen grond- en drinkwater en voor menselijke consumptie bestemd water. Drinkwater is bestemd voor directe menselijke consumptie, water uit de kraan dus.¹⁸³Onder voor menselijke consumptie bestemd water in de zin van de Omgevingswet is ook water begrepen dienend als grondstof voor de levensmiddelenindustrie.¹⁸⁴

Een *watersysteem* is onder meer een samenhangend geheel van een of meer grondwaterlichamen. Een *grondwaterlichaam* is een afzonderlijke grondwatermassa in een of meer watervoerende (bodem)lagen.¹⁸⁵

Grondwaterlichamen zijn *regionale watersystemen*.¹⁸⁶Regionaal zijn watersystemen niet beheerd door het Rijk. Het beheer heeft betrekking op een 'samenstel van aan watersystemen verbonden taken' gericht op de kwantitatieve aspecten (overlast en schaarste) in samenhang met de kwalitatieve (zoals de chemische kwaliteit). Het beheer is onder meer gericht op de vervulling van de aan een watersysteem toegekende maatschappelijke functies, zoals drinkwaterwinning.¹⁸⁷

Het beheer van een grondwaterlichaam zal in beginsel berusten bij de waterschappen.¹⁸⁸De beheertaken moeten worden onderscheiden van andere taken voor de kwaliteit van een watersysteem, zoals die voor de kwaliteit van grondwater gebruikt voor waterwinning door de provincie.¹⁸⁹

Zoals gezegd, strekken de maatschappelijke doelen van de Omgevingswet ter vervulling van allerlei maatschappelijke behoeften. Een maatschappelijke behoefte vormt de duurzame veiligstelling van de openbare drinkwatervoorziening.¹⁹⁰Deze maatschappelijke behoefte heeft zowel betrekking op de kwantiteit als kwaliteit van voor waterwinning gebruikt grondwater.¹⁹¹De eis van duurzaamheid impliceert dat voorzien moet worden in de behoeften aan grondwater voor drinkwaterwinning van zowel de huidige als toekomstige generaties.¹⁹²

Emissies in de bodem of het grondwater dan wel risico's voor een grondwaterlichaam behoren tot de gevolgen voor de fysieke leefomgeving, al dan niet met invloed op de (gezondheid van de) mens.¹⁹³

De uitvoering van de beheer- en andere taken vindt onder meer plaats door uitoefening van bevoegdheden. Dit geldt onder meer voor de door de bestuursorganen van de provincie uit te oefenen bevoegdheden ter uitvoering van de Kaderrichtlijn water en de Grondwaterrichtlijn voor grondwaterlichamen, zoals de vaststelling van de Pmv2021.

Bij het provinciebestuur berust de taak de kwaliteit van het grondwater in grondwaterbeschermingsgebieden gebruikt voor de winning van voor de bereiding van voor menselijke consumptie bestemd water te beschermen.¹⁹⁴

Een groot deel van de bestuursorganen in ons land zijn uitgerust met bevoegdheden die al dan niet rechtstreeks van invloed zijn op de kwaliteit van het grondwater vanwege de waterwinning. De provinciale verantwoordelijkheid voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater vanwege de waterwinning, hoe belangrijk ook, is daarmee zeker geen exclusieve.

4.3 Kwaliteit van grondwaterlichamen

Rijksomgevingswaarden voor de kwaliteit van het water in grondwaterlichamen strekken deels ter uitvoering van de Kaderrichtlijn water en de Grondwaterrichtlijn. De omgevingswaarden hebben de gezondheid en het milieu als oogmerk.¹⁹⁵De gegeven omgevingswaarden zijn qua juridische strekking 'andere verplichtingen' waarvan de juridische strekking is omschreven in de Kaderrichtlijn water.¹⁹⁶

Naast omgevingswaarden zijn ook *andere doelstelling en voor* (het grondwaterdeel van) de *fysieke leefomgeving* gegeven.¹⁹⁷Dit geldt voor de zogenaamde significante en aanhoudende stijgende tendensen/trends¹⁹⁸oftewel de sluipende toename van concentraties verontreinigde stof(fen) in grondwater (*sast*).¹⁹⁹

Een achteruitgang in kwaliteit van een waterwinlocatie gelegen in een grondwaterlichaam mag niet leiden tot een verhoogde zuiveringsinspanning. Ook moet worden gestreefd naar een verbetering van de kwaliteit van dat grondwaterlichaam.²⁰⁰

4.4 De beleidsmatige omgang met de kwaliteit van het grondwater

Regionaal waterprogramma

Mede ter uitvoering van de Kaderrichtlijn water en de Grondwaterrichtlijn²⁰¹stellen gedeputeerde staten een *regionaal waterprogramma* vast.²⁰²Het regionaal waterprogramma bevat de uitwerking van beleid voor het gebruik, beheer of behoud dan wel de bescherming van het grondwaterlichaam. De delen van het regionaal waterprogramma die specifiek uitvoering geven aan de Kaderrichtlijn water vormen afzonderlijke delen.²⁰³

In het regionaal waterprogramma zijn in ieder geval grondwaterlichamen, grondwaterlichamen gebruikt voor de onttrekking van voor menselijke consumptie bestemd water en waterwinlocaties aangewezen.²⁰⁴

Het regionaal waterprogramma bevat maatregelen voorgeschreven krachtens de Kaderrichtlijn water en de Grondwaterrichtlijn.²⁰⁵In het kader van de vraag of een maatregel in het regionaal waterprogramma voor grondwatersanering nodig is, wordt rekening gehouden met zogenaamde signaleringsparameters voor grondwaterkwaliteit.²⁰⁶

Op de totstandkoming van een regionaal waterprogramma is afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing. Anders dan voor de totstandkoming van het nationaal waterprogramma is overleg met bestuursorganen van andere overheidslichamen wettelijk niet voorgeschreven.²⁰⁷Uiteraard zullen gedeputeerde staten wel in gesprek gaan met de diverse betrokken en belanghebbende partijen uit het openbaar bestuur en daarbuiten.

Het regionaal waterprogramma wordt iedere zes jaar geactualiseerd.

De in het regionaal waterprogramma op te nemen maatregelen kunnen van wetgevende aard zijn en betrekking hebben op een evenwichtige toedeling van een functie aan een locatie dan wel op de regulering van specifieke omgevingsactiviteiten.

Gebiedsdossiers voor waterwinning

Voor drinkwaterwinningen worden door de provincies zogenoemde *gebiedsdossiers waterwinning* opgesteld. In deze gebiedsdossiers worden problemen en risico's voor drinkwaterwinningen in beeld gebracht en worden op basis daarvan afspraken gemaakt over te treffen maatregelen. Gebiedsdossiers waterwinning zijn bestuurlijke afspraken waarover geen regels zijn gesteld. De gebiedsdossiers waterwinning kunnen inhoudelijke input opleveren voor op te stellen (maatregelen)programma's of de actualisatie daarvan.²⁰⁸

Nationaal waterprogramma

De minister van Infrastructuur en Waterstaat stelt, in overeenstemming met andere betrokken bewindspersonen, een *nationaal waterprogramma* vast.²⁰⁹ Het nationale waterprogramma bevat maatregelen voorgeschreven voor de kwaliteit van het grondwater krachtens de Kaderrichtlijn water en de Grondwaterrichtlijn. Deze maatregelen vormen afzonderlijke onderdelen van het nationale waterprogramma.²¹⁰

Waterbeheerprogramma

Voor grondwaterlichamen in beheer bij het waterschap stelt het algemeen bestuur een waterbeheerprogramma vast. In het kader van die vaststelling moet rekening zijn gehouden met het regionaal waterprogramma voor zover deze betrekking hebben op de uitvoering van de Kaderrichtlijn water en de Grondwaterrichtlijn.²¹¹

Het waterbeheerprogramma bevat maatregelen voorgeschreven voor de kwaliteit van het grondwater krachtens de Kaderrichtlijn water en de Grondwaterrichtlijn.²¹²

Verder geldt in het kader van het waterbeheerprogramma de hieronder vermelde uitvoeringsplicht met betrekking tot het voorkomen van de achteruitgang van de chemische toestand van het betreffende grondwaterlichaam.

Uitvoeringsplicht

De uitvoeringsplicht heeft betrekking op de verplichting dat de in een programma opgenomen maatregelen daadwerkelijk worden uitgevoerd.²¹³

Naleving van de omgevingswaarden voor de kwaliteit van grondwater in de in dat programma aangewezen grondwaterlichamen moet worden gerealiseerd via de uitvoering van het regionaal waterprogramma.²¹⁴ Naleving van de eis van vast voor die grondwaterlichamen heeft eveneens plaats te vinden op basis van het regionaal waterprogramma.²¹⁵ De verantwoordelijkheid voor naleving van deze normen is voor gedeputeerde staten een exclusieve. Andere bestuursorganen zijn voor niet-naleving wettelijk niet aanspreekbaar.

Het voorkomen van de achteruitgang van de chemische toestand van de betreffende grondwaterlichamen is een gezamenlijke verantwoordelijkheid van de minister van Infrastructuur en Waterstaat, het algemeen bestuur van het waterschap en gedeputeerde staten.²¹⁶ Deze verantwoordelijkheid is ook van toepassing op het voorkomen van de noodzaak van een verhoging van het niveau van zuivering vanwege de achteruitgang van de kwaliteit van het grondwaterlichaam met een waterwinlocatie en op het streven naar een steeds betere kwaliteit van het grondwater in zo'n grondwaterlichaam.²¹⁷

De in een geactualiseerd waterprogramma opgenomen maatregelen strekkende ter uitvoering van artikel 11 van de Kaderrichtlijn water moeten uiterlijk binnen drie jaar na actualisatie operationeel zijn.²¹⁸

Op de naleving van de uit hoofde van het regionaal omgevingsplan rustende uitvoeringsplicht voor gedeputeerde staten hebben provinciale staten toe te zien.²¹⁹

Monitoring

De naleving van de omgevingswaarden en andere parameters moet worden gemonitord.²²⁰ Met het oog op die monitoring moet door gedeputeerde staten een monitoringsprogramma worden vastgesteld.²²¹ Het monitoringsprogramma bevat methodes ter bepaling van bepaalde gegevens.²²²

Gedeputeerde staten zijn belast met de uitvoering van de monitoring overeenkomstig het monitoringsprogramma.²²³

Een monitoringsprogramma moet zo nodig worden bijgesteld als niet voldaan wordt aan bijvoorbeeld een omgevingswaarde voor de chemische kwaliteit van grondwater.²²⁴

Van de resultaten van de monitoring moet verslag worden gedaan.

Verslaglegging

Gedeputeerde staten zijn gehouden verslag te doen van de resultaten van de monitoring van de omgevingswaarden.²²⁵ Daarnaast moet verslag worden gedaan van de resultaten van de monitoring van bepaalde andere parameters voor de grondwaterkwaliteit.²²⁶

Gedeputeerde staten stellen aan het eind van de looptijd van een regionaal waterprogramma een verslag van de resultaten van de monitoring van de omgevingswaarden en van bepaalde andere parameters voor de grondwaterkwaliteit elektronisch beschikbaar.

Gelijke verplichtingen rusten op de minister van Infrastructuur en Waterstaat wat betreft het nationaal waterprogramma en het dagelijks bestuur van het waterschap wat betreft het waterbeheerprogramma.²²⁷

4.5 Europees beschermingsregime

Bijlage IA bevat een overzicht van de Europese regelgeving met ten dele ook rechtstreeks werkende bepalingen mede strekkend ter bescherming van de kwaliteit van het grondwater vanwege de waterwinning. De rechtstreeks werkende bepalingen neergelegd in Europese verordeningen blijven met de Omgevingswet onverkort van kracht. Dit geldt ook voor de regelingen strekkende ter uitvoering van Europese richtlijnen al kunnen deze in ons land met de Omgevingswet wel anders zijn vormgegeven.

4.6 Landelijk beschermingsregime anders dan voortvloeiend uit Omgevingswet

Een deel van de bescherming van de kwaliteit van het grondwater vanwege de waterwinning zal, naast uit Europese verordeningen, voortvloeien uit andere wetten dan de Omgevingswet. Dit geldt onder meer voor de Meststoffenwet, de Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden, de Wet vervoer gevaarlijke stoffen en dergelijke. Voor een deel strekken de op grond van die wetten gestelde regels weer ter uitvoering van internationale en Europese regelgeving.

4.7 Beschermingsregels voor de kwaliteit van grondwater**Algemeen**

In essentie zal bescherming van de kwaliteit van het grondwater vanwege de waterwinning via twee sporen (kunnen) plaatsvinden. Het eerste spoor heeft betrekking op een *evenwichtige toedeling van een functie aan een locatie*. Het tweede spoor heeft betrekking op de besluitvorming voor specifieke omgevingsactiviteiten. Te denken valt aan milieubelastende activiteiten en ontgrondingsactiviteiten.

Evenwichtige toedeling van een functie aan een locatie

De gemeenteraad is gehouden tot het stellen van regels voor een evenwichtige toedeling van een functie aan een locatie in het omgevingsplan.²²⁸ Daarbij moeten de rijksinstructieregels en de eventueel gestelde provinciale instructieregels in acht worden genomen. Op grond van de rijksinstructieregels moet in het omgevingsplan rekening worden gehouden met de gevolgen voor het beheer van het grondwaterlichaam. Daarbij moeten de opvattingen van het bestuur van het waterschap worden betrokken.²²⁹

Gelijke verplichting geldt voor provinciale staten wanneer de omgevingsverordening betrekking heeft op een provinciale toedeling van een functie aan een locatie.²³⁰

Ook zijn rijksinstructieregels gegeven voor een evenwichtige toedeling van een functie aan een locatie in verband met de bescherming van de bodem.²³¹ Deze gaan over de toepassing van grond en baggerspecie in de bodem. Zo mag bij maatwerkvoorschrift of -regel grond of baggerspecie in afwijking van rijk kwaliteitseisen worden toegepast aangewezen bodembeheergebieden.²³² Dergelijke regels kunnen ook in de omgevingsverordening worden gegeven, mits het subsidiariteitsvereiste in acht is genomen.²³³

Specifieke omgevingsactiviteiten

Algemeen

Omgevingsactiviteiten van rijkswegen zijn landelijk gereguleerd, zoals milieubelastende en ontgrondingsactiviteiten. De rijksregels voor deze omgevingsactiviteiten van rijkswegen gaan onder meer over de bescherming van de bodem en het daarin aanwezige grondwater.

Een deel van de omgevingsactiviteiten van rijkswegen is onderworpen aan een vergunningvereiste. De door het Rijk aangewezen vergunningplichtige gevallen strekken in ieder geval ter uitvoering van de Kaderrichtlijn water, de Kaderrichtlijn afvalstoffen en de richtlijn industriële emissies.²³⁴

Rijksmilieubelastende activiteiten

De algemene rijksregels voor rijksmilieubelastende activiteiten hebben onder meer de bescherming en verbetering van de chemische kwaliteit en de duurzame veiligstelling van de openbare drinkwatervoorziening van grondwaterlichamen als oogmerk. ²³⁵

Voor de uitoefening van een aantal taken of bevoegdheden voor rijksmilieubelastende activiteiten is het ter zake bevoegde bestuursorgaan aangewezen: *het bevoegd gezag*. In de meeste gevallen is dit burgemeester en wethouders. Voor rijksmilieubelastende activiteiten met een grotere milieu impact zijn gedeputeerde staten bevoegd en in een enkel geval de minister van Economische Zaken en Klimaat, de minister van Infrastructuur en Waterstaat of de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit. ²³⁶

Voor alle rijksmilieubelastende activiteiten geldt een *zorgplicht*. De zorgplicht gaat over rijksmilieubelastende activiteiten met een mogelijk nadelig gevolg voor onder meer de gezondheid, de chemische kwaliteit van een grondwaterlichaam of de duurzame veiligstelling van de openbare drinkwatervoorziening. De zorgplicht is van toepassing op degene die een rijksmilieubelastende activiteit verricht.

De zorgplicht verplicht tot het nemen van maatregelen ter voorkoming van voornoemde nadelige gevolgen, of zo niet mogelijk, tot het zoveel mogelijk beperken of ongedaan maken van die gevolgen, of, zo dat beperken niet voldoende mogelijk is, tot het achterwege laten van de activiteit.

Voorwaarde voor toepassing van de zorgplicht is dat degene die de milieubelastende activiteit verricht "weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat die activiteiten (de betreffende) nadelige gevolgen kan hebben". Voorwaarde voor het treffen van maatregelen ter voorkoming van voornoemde nadelige gevolgen en voor het achterwege laten van de activiteit is dat deze verplichtingen in redelijkheid van degene die de rijksmilieubelastende activiteit verricht kunnen worden gevraagd. Deze 'redelijkheidseis' is niet van toepassing op de verplichting tot het zoveel als mogelijk beperken of ongedaan maken van nadelige gevolgen.

In het kader van de zorgplicht moeten alle passende preventieve maatregelen ter bescherming van de gezondheid en tegen (significante) verontreiniging en ongevallen worden getroffen. Ook moeten de beste beschikbare technieken (BBT) worden toegepast.²³⁷ Onder milieuverontreiniging wordt verstaan de directe of indirecte inbreng van stoffen in de bodem of water met een gevaar voor de gezondheid of de kwaliteit van grondwater dan wel voor een rechtmatig gebruik van grondwater voor de drinkwaterwinning. ²³⁸

Een aantal rijksmilieubelastende activiteiten is vergunningplichtig, andere niet.

Vergunningplichtig en zeker ook relevant voor de kwaliteit van het grondwater vanwege de waterwinning zijn onder meer:

- de aanleg en het gebruik van een open bodemenergiesysteem²³⁹,
- de opslag van bepaalde vloeibare en andere gevaarlijke stoffen²⁴⁰,
- het op de bodem brengen van bedrijfsafvalstoffen of gevaarlijke afvalstoffen²⁴¹,
- installaties voor het zuiveren van afvalwater²⁴²,
- het op de bodem brengen van zuiveringsslib afkomstig van zuiveringsinstallaties voor huishoudelijk of stedelijk afvalwater²⁴³,
- de opslag van en bepaalde bewerkingen met (poten leel) verontreinigde grond of baggerspecie²⁴⁴,
- het verrichten van activiteiten met metalen²⁴⁵,
- de exploitatie van een zogenaamde ippc-installatie (installaties vallend onder richtlijn 2010/75/EU of te wel de Rie-richtlijn)²⁴⁶,
- de behandeling van dierlijke meststoffen²⁴⁷,
- de vervaardiging en dergelijke van chemische producten²⁴⁸,
- de productie en het onderhoud van schepen²⁴⁹,
- activiteiten met dierlijke meststoffen²⁵⁰,
- oefenplaatsen voor brandbestrijding²⁵¹,
- activiteiten met voertuigen beladen met bepaalde gevaarlijke stoffen ²⁵²,
- de inwendige reiniging van tanks voor opslag en vervoer van bepaalde gevaarlijke stoffen²⁵³, en
- de aanleg en exploitatie van een aangewezen werk voor of in samenhang met het opsporen van delfstoffen of aardwarmte en de opslag van stoffen, zoals CO₂ (*mijnbouwwerken*)²⁵⁴.

Vergunningplichtig en relevant voor de kwaliteit van het grondwater vanwege de waterwinning zijn ook allerlei afvalbeheerbedrijven, zoals:

- de opslag van autowrakken²⁵⁵,
- de exploitatie van zuiveringstechnische werken²⁵⁶,
- de opslag van verontreinigde grond of baggerspecie²⁵⁷, en
- activiteiten met bedrijfs- of gevaarlijke afvalstoffen²⁵⁸.

Niet-vergunningplichtig, en relevant voor de kwaliteit van het grondwater vanwege de waterwinning zijn onder meer:

- het graven in²⁵⁹ en het saneren²⁶⁰ van de bodem,
- de toepassing van bouwstoffen²⁶¹,
- de exploitatie van buisleidingen met bepaalde gevaarlijke stoffen²⁶², en,
- het buiten gebruik stellen van een boorgat met een verplaatsbaar mijnbouwwerk. ²⁶³

Voor de al dan niet-vergunningplichtige rijksmilieubelastende activiteiten zijn landelijk algemene regels gegeven. Deze landelijke regels zijn gericht op degene die een rijksmilieubelastende activiteit verricht.²⁶⁴ Algemene rijksregels die direct betrekking hebben op de verontreiniging van grondwater zijn gesteld voor bepaalde

zuiveringstechnische werken²⁶⁵, de opslag van vloeibare brandstoffen²⁶⁶ en diesel²⁶⁷, alsmede de aanleg en het gebruik van gesloten²⁶⁸ en open²⁶⁹ bodemenergiesystemen.

Ook voor de aanleg en het buiten gebruik stellen van een boorgat met een verplaatsbaar mijnbouwwerk zijn regels gegeven.²⁷⁰ De regels hebben onder meer betrekking op de locatie van het boorgat, bodemonderzoek, bodembeschermende voorzieningen, de eis van vloeistofdichtheid, lozingen van afwater en hemelwater.²⁷¹

Het grootste deel van de voorschriften van de algemene regels voor rijksmilieubelastende activiteiten heeft de bescherming van de bodem tegen verontreiniging als oogmerk. Zo moet bij het beëindigen van een milieubelastende activiteit een bodemonderzoek worden verricht.²⁷² De kwaliteit van een verontreinigde bodem moet worden hersteld.²⁷³

Voor rijksmilieubelastende activiteiten kunnen in de omgevingsverordening provinciale maatwerkregels worden gesteld.²⁷⁴ Zoals gezegd, zijn diverse rijksmilieubelastende activiteiten omgevingsvergunningplichtig²⁷⁵ en bovendien relevant in verband met de bescherming van de kwaliteit van het grondwater vanwege de waterwinning.

De beoordelingsregels voor rijksmilieubelastende activiteiten gaan over onder meer de bescherming van de gezondheid en het milieu.²⁷⁶ Een omgevingsvergunning voor een rijksmilieubelastende activiteit kan alleen worden verleend, indien:

- milieuverontreiniging geïntegreerd wordt voorkomen of, wanneer niet mogelijk, beperkt,
- passende preventieve maatregelen tegen die verontreiniging worden getroffen,
- significante milieuverontreiniging niet wordt veroorzaakt, en
- de beste beschikbare technieken (BBT) worden toegepast.²⁷⁷

Onder milieuverontreiniging wordt, zoals eerder aangegeven, verstaan de directe of indirecte inbreng van stoffen in de bodem of het (grond)water met een gevaar voor de gezondheid of de kwaliteit dan wel voor een rechtmatig gebruik van bijvoorbeeld grondwater voor de drinkwaterwinning.

Bij de beoordeling van de vraag of sprake is van significante milieuverontreiniging moet onder meer rekening worden gehouden met het omgevingsplan en de omgevingsverordening.²⁷⁸

Specifieke rijksbeoordelingsregels zijn gegeven voor rijksmilieubelastende activiteiten met gevolgen voor grondwaterlichamen. Zo'n omgevingsvergunning mag alleen worden verleend, wanneer deze verlening verenigbaar is met de chemische kwaliteit van het grondwaterlichaam en de duurzame veiligstelling van de openbare drinkwatervoorziening. Rekening moet in verband daarmee worden gehouden met onder meer het nationale en regionaal waterprogramma.²⁷⁹ Deze verplichting noodzaakt tot een toets aan de omgevingswaarden voor de chemische kwaliteit en voor andere doelstellingen voor de fysieke leefomgeving, welke zijn opgenomen in het regionaal waterprogramma. Indien daaraan niet kan worden voldaan, dan moet een beroep worden gedaan op een van de wettelijke uitzonderingsmogelijkheden voortvloeiend uit de Kaderrichtlijn water. Indien deze uitzonderingsmogelijkheden niet aanwezig zijn, dan moet de vergunning worden geweigerd.²⁸⁰

Van de rijksbeoordelingsregels voor de verlening of weigering van een omgevingsvergunning kan op verzoek van een bestuursorgaan van een provincie, gemeente of waterschap door de betrokken minister ontheffing worden verleend wanneer die verlening of weigering onevenredig wordt belemmerd in verhouding tot het belang dat wordt gediend met die verlening of weigering.²⁸¹

Provinciale beoordelingsregels kunnen worden gegeven voor een omgevingsvergunningplichtige rijksmilieubelastende activiteit.²⁸² Deze regels moeten zijn gericht op onder meer het treffen van alle passende preventieve maatregelen, het tegengaan van (significante) verontreiniging en de toepassing van de beste beschikbare technieken (BBT).²⁸³ Een vergunning voor een rijksmilieubelastende activiteit moet worden geweigerd wanneer verlening strijdig is met de provinciale beoordelingsregels.²⁸⁴ Provinciale instructieregels kunnen ook worden gegeven voor het stellen van voorschriften voor de omgevingsvergunning voor rijksmilieubelastende activiteit.²⁸⁵

Van de provinciale beoordelingsregels kan op verzoek van een bestuursorgaan van een gemeente of waterschap door gedeputeerde staten ontheffing worden verleend wanneer die verlening of weigering onevenredig wordt belemmerd in verhouding tot het belang dat wordt gediend met die verlening of weigering.²⁸⁶

Aan de omgevingsvergunning voor een rijksmilieubelastende activiteit worden voorschriften verbonden. Deze voorschriften zijn nodig met het oog op de (naleving van) rijksbeoordelingsregels.²⁸⁷ De vergunning bevat in ieder geval emissiegrenswaarden voor stoffen die in significante hoeveelheden kunnen vrijkomen en in de bodem of het water milieuverontreiniging kunnen veroorzaken.²⁸⁸ De grenswaarden moeten overeenkomen met de zogenaamde emissieniveaus op basis van BBT.²⁸⁹ Voorschriften moeten worden gegeven ter bescherming van de bodem en het grondwater en voor voorzieningen ter bescherming van bodem en grondwater. Ook moeten voorschriften worden gegeven voor de beoordeling van de naleving van emissiegrenswaarden.²⁹⁰ Strengere voorschriften, zoals voor emissiegrenswaarden, kunnen worden gesteld met het oog op de naleving van een omgevingswaarde voor grondwaterkwaliteit.²⁹¹ Voorschriften kunnen ook worden gegeven voor monitoring.²⁹²

Regelmatig moet het bevoegd gezag nagaan of de voorschriften van een omgevingsvergunning voor een rijksmilieubelastende activiteit nog toereikend zijn gelet op de technische mogelijkheden ter bescherming van het milieu of de kwaliteit van het milieu.²⁹³ Deze beoordeling kan grond zijn tot wijziging van de omgevingsvergunning, bijvoorbeeld vanwege de ontwikkeling van technieken die de emissies aanzienlijk kunnen beperken.²⁹⁴

Voorschriften moeten worden gegeven voor stortplaatsen.²⁹⁵ Strengere voorschriften kunnen worden gegeven voor stortplaatsen in een grondwaterbeschermingsgebied.²⁹⁶ Relevante voorschriften moeten verder worden gesteld in de omgevingsvergunning voor het op of in de bodem brengen van bepaalde soorten zuiveringslib.²⁹⁷

Ontgrondingsactiviteiten

Beoordelingsregels voor de verlening of weigering van de omgevingsvergunning voor een ontgrondingsactiviteit zijn gesteld met het oog op de doelen van de wet, zoals de bescherming en verbetering van de kwaliteit van het grondwater al dan niet bestemd voor waterwinning, en een duurzame veiligstelling van de openbare drinkwatervoorziening.²⁹⁸ Bij de beoordeling van de aanvraag worden de gevolgen voor grondwaterlichamen betrokken.²⁹⁹ De omgevingsvergunning voor de ontgrondingsactiviteit wordt in ieder geval geweigerd "indien de inrichting van de locatie" niet aansluit bij de toegekende functie aan die locatie.³⁰⁰

Specifieke provinciale beoordelingsregels kunnen in verband met de totstandkoming van een besluit tot het verlenen of weigeren van een omgevingsvergunning voor een ontgrondingsactiviteit niet worden gesteld.

Bouwactiviteiten

De gegeven rijksregels voor bouwactiviteiten kunnen geen betrekking hebben op de bescherming van de kwaliteit van het grondwater vanwege de waterwinning. De eventuele problemen van bouwactiviteiten kunnen via de omgevingsverordening wel worden gereguleerd, bijvoorbeeld via een regeling voor een provinciale milieubelastende bouwactiviteit.

Provinciale omgevingsactiviteiten

In de omgevingsverordening kan een provinciale omgevingsactiviteit aan het vereiste van een omgevingsvergunning worden onderworpen.³⁰¹ In de omgevingsverordening moet zijn aangegeven dat zo'n provinciale omgevingsvergunning alleen kan worden verleend wanneer wordt voldaan aan de rijksomgevingswaarden voor de chemische toestand van het grondwaterlichaam. Ook mag de chemische toestand van het grondwaterlichaam niet achteruitgaan door verlening van een provinciale omgevingsvergunning.³⁰²

Waterschapsomgevingsactiviteiten

In de waterschapsverordening kan een omgevingsactiviteit aan het vereiste van een waterschapsomgevingsvergunning worden onderworpen. In de waterschapsverordening is aangegeven dat de vergunning alleen kan worden verleend indien wordt voldaan aan de rijksomgevingswaarden voor de chemische toestand van het grondwaterlichaam.³⁰³ Ook mag de chemische toestand van het grondwaterlichaam niet achteruitgaan door verlening van de waterschapsomgevingsvergunning.³⁰⁴

4.8 Duurzame veiligheidstelling van de openbare drinkwatervoorziening

Ook in het kader van de Omgevingswet zullen bestuursorganen gehouden zijn de openbare drinkwatervoorziening duurzaam veilig te stellen. Daarnaast zullen deze bestuursorganen in het kader van de uitoefening van bevoegdheden op grond van de Omgevingswet de duurzame veiligheidstelling van de openbare drinkwatervoorziening hebben aan te merken als een dwingende reden van groot openbaar belang. Op deze wijze zal dit belang ook een rol hebben te spelen in de besluitvorming op grond van de Omgevingswet van de diverse bestuursorganen voor grondwaterbeschermingsgebieden, voor zover dat niet specifiek voortvloeit uit de omgevingsverordening.

4.9 De rol van bestuursorganen in ons land in relatie tot de bescherming van de kwaliteit van het grondwater vanwege de waterwinning

Algemene verplichtingen ter bescherming van grondwater vanwege de waterwinning gelden voor de verschillende bestuursorganen in ons land. Bestuursorganen hebben hun taken en bevoegdheden uit te oefenen met het oog op de doelen van de Omgevingswet. Tot die doelen behoort de bescherming van de kwaliteit van het grondwater vanwege de waterwinning.

Een bestuursorgaan heeft in het kader van voornoemde uitoefening steeds rekening te houden met de samenhang tussen de verschillende onderdelen van de fysieke leefomgeving en daarbij betrokken belangen.³⁰⁵ Ook in het kader van de uitoefening van deze taak hebben bestuursorganen van dit land de duurzame veiligheidstelling van de openbare drinkwatervoorziening steeds aan te merken als een dwingende reden van groot openbaar belang. Bij de uitoefening van taken en bevoegdheden door bestuursorganen moet bovendien rekening worden gehouden met de hieronder te beschrijven provinciale verantwoordelijkheid ter zake van de bescherming van de kwaliteit van het grondwater vanwege de waterwinning.³⁰⁶

4.10 Grondwaterbeschermingsgebieden

Inleiding

Op het provinciaal bestuur rust de taak de kwaliteit van het grondwater in grondwaterbeschermingsgebieden in verband met de winning van dat grondwater voor de bereiding van voor menselijke consumptie bestemd water, te beschermen.³⁰⁷ Met deze taakopdracht is die bescherming een provinciaal belang.³⁰⁸

Provinciale staten zijn verplicht regels te stellen in de omgevingsverordening voor het beschermen van de kwaliteit van het grondwater vanwege de waterwinning in de bij de verordening aangewezen gebieden.³⁰⁹ Deze regels gaan over "het beschermen van de gezondheid en het milieu, het beheer van natuurlijke hulpbronnen en het duurzaam veiligstellen van de openbare drinkwatervoorziening, met betrekking tot het beschermen van de kwaliteit van regionale wateren waaruit water voor de bereiding van voor menselijke consumptie bestemd water wordt gewonnen (...)".³¹⁰

Met de Omgevingswet verandert de betekenis van het begrip 'grondwaterbeschermingsgebied'. Dit begrip komt in de plaats van het huidige milieubeschermingsgebieden voor grondwater. In de nieuwe betekenis omvat de term grondwaterbeschermingsgebied alle gebieden waarvoor een provinciaal beschermingsregime voor de kwaliteit van het grondwater vanwege de drinkwaterwinning van toepassing is.

De huidige betekenis van grondwaterbeschermingsgebied komt dus te vervallen. Dit gebied is in de Pmv een van de gebiedscategorieën die vallen onder milieubeschermingsgebieden voor grondwater. Met de Pmv2021 en de Omgevingsverordening Zuid-Holland zal het begrip grondwaterbeschermingsgebied worden vervangen door de term grondwaterbeschermingszone.

Het woord 'gebied' in de begrippen 'waterwingebied' en 'gebied voor aanvullende strategische voorraden' wordt gebruikt voor gebieden met een dubbele functie: gebruik voor de (potentiële) winning van drinkwater en bescherming. Het begrip 'zone' zoals gebruikt in grondwaterbeschermingszones en boringvrije zones, is voorbehouden aan gebieden met alleen een beschermende functie.

Figuur: schematische weergave van de gebiedsterminologie

Wet milieubeheer/Pmv Milieubeschermingsgebieden voor grondwater	Omgevingswet/Ov Grondwaterbeschermingsgebieden
Waterwingebied	Waterwingebied
Grondwaterbeschermingsgebied	Grondwaterbeschermingszone
Boringvrije zone	Boringvrije zone
n.v.t.	Gebied voor aanvullende strategische voorraden

Ter vermijding van misverstanden: grondwaterbeschermingsgebieden behoeven niet samen te vallen met de hierboven vermelde grondwaterlichamen waarin waterinlocaties gelegen zijn. Grondwaterlichamen met een waterwinlocatie worden primair gedefinieerd vanuit de fysieke betekenis van het begrip grondwaterlichaam, terwijl bij een grondwaterbeschermingsgebied de beschermende functie in verband met de waterwinning centraal staat.

Subsidiariteitsvereiste

Zoals gezegd, geldt op de uitoefening van provinciale taken en bevoegdheden de eis van subsidiariteit. Deze eis is niet van toepassing op de provinciale verplichting regels te stellen voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater vanwege de waterwinning in bij die verordening aangewezen gebieden. Dit is een wettelijke taak.

Het subsidiariteitsvereiste is wel van toepassing op de wijze waarop gebruik wordt gemaakt van de verplichting. Het subsidiariteitsvereiste impliceert de voorkeur voor instructieregels.³¹¹ Van dit uitgangspunt kan om goede redenen worden afgeweken. Zo kan het volgens de wetgever doelmatiger zijn regels die niet-locatiespecifiek zijn te vervatten in algemene regels. Het is niet altijd doelmatig wanneer alle omgevingsplannen van gemeenten aan provinciale instructieregels moeten worden aangepast.³¹²

De regels voor grondwaterbeschermingsgebieden gaan niet over het gehele grondgebied van de provincie, maar wel over gebieden gelegen op het grondgebied van meerdere Zuid-Hollandse gemeenten. Daarnaast rust op bestuursorganen van de provincie de verplichting het belang de duurzame veiligheidstelling van de openbare drinkwatervoorziening steeds aan te merken als een dwingende reden van groot openbaar belang. Deze dwingende reden vereist een tijdige en eensluidende vaststelling en toepassing van de regels voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater in grondwaterbeschermingsgebieden vanwege de waterwinning. Daarom zijn algemene regels voor dit onderwerp niet alleen doelmatiger, maar ook doeltreffender, dan instructieregels. De regels voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater vanwege de waterwinning zullen dan ook zoveel als mogelijk worden vervat in algemene regels. Dit geldt alleen niet voor vergunningplichtige rijksmilieubelastende activiteiten. Voor die activiteiten zal gebruik worden gemaakt van het instrument van instructieregels. Deze moeten door het bevoegd gezag worden verwerkt in de omgevingsvergunning.

Aanwijzing grondwaterbeschermingsgebieden

Grondwaterbeschermingsgebieden kunnen worden aangewezen via een toedeling van een functie aan een locatie. Deze weg wordt door de wetgever voorgestaan.³¹³

Provincies kunnen grondwaterbeschermingsgebieden rechtstreeks aanwijzen via een provinciale toedeling van een functie (zoals een waterwingebied) aan een locatie.³¹⁴ Bij voorkeur zal deze aanwijzing hebben plaats te vinden via een provinciale instructieregel gericht op de toedeling van de functie grondwaterbeschermingsgebied aan een locatie.³¹⁵ Van dit uitgangspunt kan, zoals gezegd, om goede redenen worden afgeweken.

Aanwijzing van grondwaterbeschermingsgebieden kan, zoals nu, ook plaatsvinden via het 'milieuspoor'. Een dergelijke aanwijzing impliceert geen doorwerking naar gemeentelijke besluitvorming voor de toedeling van een functie aan een locatie. Wel rust op de gemeente bij het stellen van regels voor een evenwichtige toedeling van een functie aan een locatie de verplichting de openbare drinkwatervoorziening duurzaam veilig te stellen. Ook zullen bestuursorganen van gemeenten in verband met de uitoefening van die bevoegdheid de duurzame veiligstelling van de openbare drinkwatervoorziening hebben aan te merken als een dwingende reden van groot openbaar belang. Bij het stellen van regels voor een evenwichtige toedeling van een functie moet door het betreffende bestuursorgaan van de gemeente rekening worden gehouden met de gevolgen voor het beheer van watersystemen.³¹⁶

Niet voldoende verzekerd is dat gemeenten daadwerkelijk de functie grondwaterbescherming zullen toedelen aan een locatie gelegen in een grondwaterbeschermingsgebied in het omgevingsplan. Zoals hierboven reeds is opgemerkt, wordt om die reden overwogen een flankerende regeling te treffen voor ruimtelijke besluitvorming door gemeenten. Deze zal zijn beslag kunnen krijgen in de Zuid-Hollandse omgevingsverordening met een regeling voor een evenwichtige toedeling van een functie aan een locatie. Via zo'n ruimtelijke regeling zal de duurzame veiligstelling van de openbare drinkwatervoorziening beter zijn verzekerd.

Regels voor grondwaterbeschermingsgebieden: typen voorschriften

De provinciale regels voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater vanwege de waterwinning kunnen in essentie op twee wijzen worden vormgegeven. Ten eerste kunnen de regels betrekking hebben op de evenwichtige toedeling van een functie aan een locatie in relatie tot de bescherming van de kwaliteit van grondwater vanwege de waterwinning.³¹⁷ Deze regels kunnen worden gegoten in de vorm van algemene of instructieregels. Het subsidiariteitsvereiste is van toepassing. Provinciale instructieregels kunnen worden gegeven voor de inhoud en motivering van een omgevingsplan met betrekking tot een evenwichtige toedeling van een functie aan een locatie.³¹⁸ Ook kunnen algemene regels worden gegeven voor een provinciale evenwichtige toedeling van een functie aan een locatie.

Provinciale instructieregels voor de inhoud of motivering van een omgevingsplan of waterschapsverordening kunnen ook worden gegeven voor allerlei omgevingsactiviteiten in verband met de bescherming van de kwaliteit van het grondwater in grondwaterbeschermingsgebieden. Deze instructieregels kunnen onder meer zijn gegoten in de vorm van de bevoegdheid tot het stellen van maatwerkregels in het omgevingsplan of de waterschapsverordening voor omgevingsactiviteiten.³¹⁹ Ook kunnen provinciale instructieregels verplichten tot de eis van een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit of tot het stellen van algemene regels door gemeenten.³²⁰

Provinciale algemene regels kunnen worden gesteld voor omgevingsactiviteiten, mits het subsidiariteitsvereiste in acht is genomen. Deze regels kunnen bijvoorbeeld aangegeven welke activiteiten in een grondwaterbeschermingsgebied zijn toegelaten en welke niet, en zo ja, onder welke voorwaarden. De omgevingsverordening kan beoordelingsregels bevatten voor de vergunningverlening voor rijksmilieubelastende activiteiten relevant voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater vanwege de waterwinning. Voor rijksmilieubelastende activiteiten kan de omgevingsverordening ook maatwerkregels bevatten.³²¹ Een afwijking van de algemene regels voor rijksmilieubelastende activiteiten kan een aanscherping of versoepeling van die regels impliceren.³²² Ook kan in de omgevingsverordening zijn aangegeven dat voor een bepaalde activiteit in het omgevingsplan of de waterschapsverordening maatwerkregels worden gegeven.³²³, dan wel dat het bevoegd gezag een maatwerkvoorschrift stelt.³²⁴ Ten slotte kunnen (provinciale milieubelastende) activiteiten, in aanvulling op de landelijke regelgeving voor vergunningplichtige rijksmilieubelastende activiteiten,³²⁵ aan een separate (provinciale) omgevingsvergunning worden onderworpen.³²⁶ De omgevingsverordening bevat in zo'n geval ook provinciale beoordelingsregels.

4.11 Zuid-Hollandse Omgevingsverordening

Provinciale regels voor de fysieke leefomgeving zullen zijn neergelegd in de Zuid-Hollandse Omgevingsverordening.³²⁷ Een voorstel voor een Zuid-Hollandse Omgevingsverordening heeft van 11 mei tot en met 22 juni 2020 voor inspraak ter inzage gelegen.

HOOFDSTUK 5: AANLEIDING, UITGANGSPUNTEN EN MEEST RELEVANTE WIJZIGINGEN TEN OPZICHTE VAN DE PROVINCIALE MILIEUVERORDENING

5.1 Aanleiding voor de Pmv2021

Voor een integrale herziening van de regels voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning zijn een aantal redenen.

- a. Zoals eerder reeds aangegeven, moet, mede ter uitvoering van de Kaderrichtlijn water en de Grondwaterrichtlijn, naleving van de gestelde kwaliteitseisen voor grondwaterlichamen in het algemeen en grondwaterlichamen met een waterwinlocatie, worden verwezenlijkt via het regionaal waterplan oftewel de Omgevingsvisie Zuid-Holland 2019. In de Omgevingsvisie Zuid-Holland 2019 is aangegeven dat de provincie verantwoordelijk is voor de bescherming van de bronnen voor de drinkwaterproductie. Deze bescherming wordt ten dele geboden met de Pmv2021.
- b. Ten tweede wordt uitvoering gegeven aan de verplichting voortvloeiend uit de Kaderrichtlijn water tot aanwijzing van een nieuwe gebiedscategorie voor grondwaterbescherming: de gebieden voor aanvullende strategische voorraden. Een (indicatieve) aanwijzing heeft reeds plaatsgevonden in de Omgevingsvisie Zuid-Holland 2019. Ter bescherming van de kwaliteit van het grondwater in deze gebiedscategorie is aanwijzing in de Pmv2021 en het stellen van regels voor dat gebied noodzakelijk.
- c. De duurzame veiligstelling van de openbare drinkwatervoorziening moet, zoals gezegd, ook in het kader van de vaststelling van de Pmv2021, worden aangemerkt als een dwingende reden van groot openbaar belang.
- d. De vigerende regels voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning zijn relatief oud. De regels zijn op onderdelen niet meer actueel. Zo zijn nieuwe technologieën en producten ontwikkeld met een risico voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning. Verder is het gebruik van de ondergrond sterk geïntensiveerd. Deze veranderingen vereisen aanpassingen van regels.
- e. Opzet en structuur van de Pmv zijn gebaseerd op de Wet milieubeheer zoals deze in de jaren negentig van de vorige eeuw van toepassing waren. Deze opzet en structuur zijn met de jaren danig veranderd. Op die veranderingen zijn de regels voor milieubeschermingsgebieden voor grondwater in allerlei opzichten niet aangepast.
 - De onderliggende uitgangspunten voor de milieuwetgeving zijn ingrijpend veranderd. In de jaren tachtig en negentig van de vorige eeuw werd een integratie van de regels voor alle milieuproblemen voorgestaan. Dit uitgangspunt is verlaten. Door de wetgever wordt een integratie van de regels voor diverse aspecten van de fysieke leefomgeving voorgestaan. Dit streven is tot uitdrukking gebracht in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en de Crisis- en herstelwet, maar zal met de Omgevingswet in nog verdergaande mate haar beslag krijgen.
 - In de milieuregelgeving wordt steeds meer nadruk gelegd op het begrip 'activiteit'. Een dergelijke ontwikkeling is bijvoorbeeld zichtbaar in het Activiteitenbesluit milieubeheer. Dit besluit richt zich op activiteiten in inrichtingen. Met de Omgevingswet zal het inrichtingenregime vrijwel geheel worden verlaten.
 - De omgevingsvergunningplicht is voor veel activiteiten omgezet in een meldingsplicht met een stelsel van algemene regels. Ten tijde van de totstandkoming van de Pmv, begin jaren negentig, was de omgevingsvergunningplicht niet van toepassing op een relatief klein aantal inrichtingen. Deze waren doorgaans ook niet erg milieurelevant. Daarom is indertijd afgezien van het stellen van provinciale voorschriften voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning voor deze inrichtingen. In de afgelopen twintig jaar is de omgevingsvergunningplicht komen te vervallen voor een veel groter aantal inrichtingen. Een groot deel van die inrichtingen is wel relevant in verband met de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning. Daarom is regulering van niet-omgevingsvergunningplichtige inrichtingen geboden.
- f. Grote veranderingen hebben zich Europeesrechtelijk voorgedaan. Zoals gezegd, is in 2000 de Kaderrichtlijn water en in 2006 de Grondwaterrichtlijn in werking getreden. Daarnaast zijn tal van bronnen van verontreiniging aan Europese regulering onderworpen.
- g. Met de Wet dualisering provinciebestuur wordt een duidelijker rolverdeling voorgestaan tussen de bestuursorganen binnen de provincies. Aan provinciale staten zijn vooral kaderstellende en controlerende taken toegedacht, aan gedeputeerde staten vooral bestuurlijke en uitvoerende taken. Dit uitgangspunt ligt ook ten grondslag aan de Pmv2021. Uitgangspunt zal zijn dat in de Pmv2021 in beginsel alleen de beleidsrijke onderwerpen en onderdelen zullen worden opgenomen. De technische uitwerking van onderwerpen zal meer dan nu het geval is vooral bij regeling door gedeputeerde staten geschieden.

- h. Redactie moeten de huidige regels voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning, neergelegd in de Pmv, worden geactualiseerd. In de Pmv wordt bijvoorbeeld verwezen naar vervallen regelingen en worden verouderde begrippen gehanteerd.
- i. De Pmv is de resultante van negen wijzigingen (tranches). Veel van deze wijzigingen dateren uit de tijd van voor de digitalisering. Deze wijzigingen en de daarbij horende toelichtingen zijn digitaal niet beschikbaar. Deze kunnen alleen op aanvraag schriftelijk worden verkregen. Alleen al om redenen van toegankelijkheid van de regelgeving is een algehele herziening in de vorm van Pmv2021 geboden.
- j. Met de Omgevingswet zal een digitaal stelsel worden geïntroduceerd. In verband met dat stelsel zal de regelgeving meer gebiedsgericht worden vormgegeven: welke regels zijn in dit gebied van toepassing? Dit uitgangspunt heeft ook gevolgen voor de wijze waarop de Omgevingsverordening Zuid-Holland zal zijn gestructureerd en geredigeerd. Met deze verdergaande digitalisering is ook rekening gehouden in het kader van deze herziening.

5.2 Uitgangspunten voor de Pmv2021

Voornoemde geeft aanleiding tot een herziening van de regels voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning. Mede in verband daarmee hebben de volgende uitgangspunten wat betreft opzet en redactie ten grondslag gelegen aan de Pmv2021.

- a. De structuur is vereenvoudigd. De regels zijn zoveel als mogelijk toegeschreven naar die van de Omgevingswet. Elk onderwerp van regulering is ondergebracht in een afzonderlijk hoofdstuk. Voorschriften van procedurele aard zijn eveneens in een afzonderlijk hoofdstuk ondergebracht.
- b. In de Pmv2021 zullen vooral beleidsrelevante onderdelen zijn terug te vinden. Door dit uitgangspunt hoeven technische uitwerkingsvoorschriften niet altijd in de Pmv2021 te worden opgenomen. Voorschriften voor beleidsarme onderwerpen kunnen ook worden gegoten in een uitvoeringsregeling van gedeputeerde staten.
- c. In de Pmv2021 is in analogie met het Activiteitenbesluit milieubeheer zoveel als mogelijk uitgegaan van het begrip activiteiten. Daarmee wordt ook vooruitgelopen op de Omgevingswet.
- d. Gekeken is naar de mogelijkheden van vermindering van de regeldruk en een vereenvoudiging van de regelgeving (zie onder 7.3).

5.3 Aanscherpingen en versoepelingen

Ten opzichte van de huidige regulering bevat de Pmv2021 de volgende aanscherpingen.

- a. Gebieden voor aanvullende strategische voorraden worden, ter uitvoering van de Kaderrichtlijn water, aangewezen. Voor deze gebieden is tevens een beschermingsregime vastgesteld.
- b. Een stelsel van algemene regels voor niet-omgevingsvergunningplichtige inrichtingen is vastgesteld.
- c. Luchthavens komen voor het eerst te vallen onder de regels voor infrastructuur.
- d. Regels worden vastgesteld voor de toepassing van grond en baggerspecie in alle categorieën van grondwaterbeschermingsgebieden.
- e. Regels worden vastgesteld voor een ingreep aan of in de bodem waarbij schadelijke vaste en vloeibare stoffen worden gebruikt op of in de bodem worden gebracht in alle categorieën van grondwaterbeschermingsgebieden.
- f. Regels zijn gegeven voor de aanleg en de uitbreiding van infrastructuur in inrichtingen.
- g. De regels voor het lozen, zoals bijvoorbeeld van afvalwater, vanuit inrichtingen zijn aangescherpt.
- h. De regels gericht op het voorkomen van de aantasting van de slecht-doorlatende eigenschappen van bodemlagen zijn in beginsel ook van toepassing op een ingreep aan of in de bodem in waterwingebieden en grondwaterbeschermingszones verricht op minder dan 2,5 meter.
- i. Milieustraten oftewel inzamelaars van particulier gevaarlijk afval zijn in waterwingebieden en grondwaterbeschermingszones niet meer toegestaan.

Op onderdelen is sprake van een vermindering van de regeldruk.

- a. Het veranderen of uitbreiden van een reeds in een waterwingebied rechtsgeldig aanwezig gebouw is niet langer verboden.
- b. Het verbod van de bouw, de in gebruik name, het gebruik en het veranderen van gebouwen in grondwaterbeschermingszones komt te vervallen.
- c. Het verbod van de aanleg, het in gebruik nemen en het gebruik van waterwegen is vervallen.
- d. Een aantal activiteiten in een grondwaterbeschermingszone zal niet langer worden toegestaan op basis van een ontheffing, maar op basis van een stelsel van algemene regels met een daaraan voorafgaande melding.
- e. Het aantal gevallen waarop het lozingsverbod niet van toepassing is, is uitgebreid.

HOOFDSTUK 6: AANWIJZING GRONDWATERBESCHERMINGSGBIEDEN

6.1 Inleiding

In de Pmv2021 wordt, zoals al eerder is uiteengezet, een nieuw overkoepelend begrip gehanteerd: *grondwaterbeschermingsgebieden*. Dit begrip vervangt het begrip 'milieubeschermingsgebieden voor grondwater'. Daarnaast wordt een nieuwe gebiedscategorie geïntroduceerd: gebieden voor *aanvullende strategische voorraden*. Een grondwaterbeschermingsgebied kan daarmee uit vier gebiedscategorieën bestaan:

waterwingebieden, grondwaterbeschermingszones, boringsvrije zones en gebieden voor aanvullende strategische voorraden. De eerste drie categorieën komen overeen met de huidige waterwingebieden, grondwaterbeschermingsgebieden en boringsvrije zones. Gebieden voor aanvullende strategische voorraden vormen dus een nieuwe categorie.

De categorieën van gebieden kennen een verschillend beschermingsregime. Deze bescherming is net als nu het grootst voor waterwingebieden.

Met de Pmv2021 wordt de begrenzing van een aantal van de al aangewezen gebiedscategorieën aangepast. Daarnaast worden met de Pmv2021 gebieden voor aanvullende strategische voorraden aangewezen.

De aanwijzing van de gebiedsdelen berust op dezelfde uitgangspunten als in het verleden. Deze uitgangspunten houden verband met:

- a. de afstand tot de winputten;
- b. het aantal slecht-doorlatende bodemlagen boven een watervoerend pakket;
- c. de dikte van een slecht-doorlatende laag.

Punt a is uitgewerkt in de zogenaamde reistijd. De reistijd is de tijd die grondwater, en daarmee ook de in dat water aanwezige chemische of biologische verontreinigingen, in het watervoerende pakket minimaal nodig heeft om de putten voor waterwinning te bereiken. Deze reistijd is voor de vaststelling van de omvang van waterwingebieden ten minste 60 dagen. Deze periode is over het algemeen lang genoeg voor de afbraak van ziekteverwekkende organismen. Dit betekent dat activiteiten met een risico van verontreiniging met ziektekiemen buiten een waterwingebied in beginsel kunnen worden toegestaan.

De eis van een minimale reistijd van 60 dagen correspondeert grosso modo met een afstand van ten minste 30 meter vanaf de grens van het waterwingebied tot de put voor winning. Een dergelijke afstand kan alleen gehanteerd worden bij een voldoende dikke klei- en/of veenlaag: een bodemlaag met slecht-doorlatende eigenschappen. Een bodemlaag met slecht-doorlatende eigenschappen biedt doorgaans voldoende bescherming tegen verontreinigingen.

Een voldoende dikke klei- of veenlaag is in de duinen niet aanwezig. De zandlaag biedt weinig tot geen bescherming tegen verontreinigingen. De Zuid-Hollandse duinen waar waterwinning plaatsvindt zijn om die reden dan ook geheel aangewezen als waterwingebied. Infiltratie en onttrekking van water in de duinen vindt plaats aan de oppervlakte.

Grondwaterbeschermingszones zijn als een schil om waterwingebieden gelegen. Voor de vaststelling van de buitengrens van een grondwaterbeschermingszone is uitgegaan van een minimale reistijd van 50 jaar naar de winputten. Deze reistijd is berekend aan de hand van een infiltratie vanaf het maaiveld in het watervoerend pakket. In die reistijd is dus zowel de verticale reistijd van het water door de bodem naar het watervoerende pakket verdisconteerd als de horizontale reistijd van het grondwater door dit pakket.

Geen grondwaterbeschermingszones zijn aangewezen wanneer grondwater vanaf het maaiveld niet binnen 50 jaar de winputten kan bereiken. Daarvan is doorgaans sprake wanneer grondwater wordt gewonnen uit het tweede of derde watervoerende pakket onder het maaiveld. Rond dergelijke winningsputten zijn gewoonlijk alleen waterwingebieden en boringsvrije zones gelegen. De aanwijzing van boringsvrije zones is nodig teneinde te voorkomen dat in het tweede of derde watervoerende pakket wordt geboord of een andere ingreep aan of in de bodem plaatsvindt waardoor de slecht-doorlatende laag van dat pakket wordt aangetast.

Boringsvrije zones zijn gelegen als een schil om grondwaterbeschermingszones of bij afwezigheid daarvan, om waterwingebieden. De omvang van de boringsvrije zone is afhankelijk van de (horizontale) reistijd van het grondwater vanaf een bepaalde plek naar de pompputten in het watervoerende pakket.

Met de aanwijzing van gebieden voor aanvullende strategische voorraden moet de kwaliteit van de drinkwatervoorziening in geval van grote(re) tekorten (zoals door klimaatopwarming) en calamiteiten op de middellange termijn worden verzekerd. Gebieden voor aanvullende strategische voorraden zijn in beginsel geschikt voor drinkwaterwinning vanuit grondwater. De gebieden zijn in de Omgevingsvisie Zuid-Holland 2019 indicatief aangegeven.

Bij de aanwijzing van gebieden voor aanvullende strategische voorraden is geografisch aangesloten op reeds aangewezen milieubeschermingsgebieden voor grondwater, dan wel categorieën daarvan. Met de Pmv2021 worden deze gebieden voor aanvullende strategische voorraden aangewezen. Aan deze aanwijzing wordt een beschermingsregime gekoppeld.

Tot de grondwaterbeschermingsgebieden behoren zowel het op de kaart aangeduide oppervlak, als de daaronder gelegen ondergrond. De begrenzing van die ondergrond wordt bepaald door een verticale lijn loodrecht vanaf de begrenzing van het grondwaterbeschermingsgebied of de gebiedscategorie daarvan, op het maaiveld.

Het zou wenselijk zijn wanneer de aanwijzing kan plaatsvinden in een 3D-modellering (op basis van drie dimensies). Daarmee wordt ook de toepasselijkheid van regels in de ondergrond scherper in beeld gebracht. Voor een 3D-modellering is op dit moment een instrumentarium ontwikkeld. 3D-ordening is op dit moment niet voor besluitvorming voorgeschreven en kan dus evenmin in de besluitvorming worden toegepast.

Gedeputeerde staten kunnen zo nodig de aangegeven grenzen uitwerken, bijvoorbeeld om aan te geven aan welke kant van een weg de grens van een grondwaterbeschermingsgebied ligt. Voor de aanwijzing is getracht de grenzen van een gebied zoveel als mogelijk te laten samenvallen met duidelijk in het veld herkenbare structuren welke bovendien zo min mogelijk aan verandering onderhevig zijn. Gedeputeerde staten zijn niet bevoegd tot wijziging van een gebiedsbegrenzing. Zowel bij een vergroting als een verkleining van een gebied zijn diverse belangen in het geding. Deze moeten goed tegen elkaar worden gewogen. Aanzienlijke gevolgen kunnen verbonden zijn aan een aanwijzing of aanpassing van een gebiedscategorie. Vereist is met andere woorden een procedure omkleed met de nodige waarborgen. Dit sluit aan bij het uitgangspunt dat de aanwijzing van milieubeschermingsgebieden bij provinciale staten ligt.

6.2 Aanpassingen van begrenzing van grondwaterbeschermingsgebieden

De begrenzingen van de volgende waterwingebieden, grondwaterbeschermingszones en boringsvrije zones worden aangepast.

a. *Waterwingebied Krimpenerwaard/Alblasserwaard gelegen bij de Dijklaan te Bergambacht*

Het waterwingebied Krimpenerwaard/Alblasserwaard gelegen bij de Dijklaan is verkleind. In dit waterwingebied heeft de gemeente Bergambacht de Watertoren en het voorterrein van het betreffende drinkwaterbedrijf (Oasen) gekocht. De watertoren is herbested en het voorterrein is ingericht als parkeerplaats. In verband met de herbesteding is de winning vanuit een tweetal putten in het waterwingebied beëindigd. Met de beëindiging van die winning is het waterwingebied verkleind. De nieuwe bestemmingen voor de Watertoren en het daaromheen gelegen gebied noodzakelijk tot aanwijzing van de betreffende locaties als grondwaterbeschermingszone. De onttrekkingsvergunning voor het betreffende drinkwaterbedrijf ten behoeve van de openbare drinkwatervoorziening is om dezelfde redenen gedeeltelijk ingetrokken.

b. *Waterwingebied Krimpenerwaard/Alblasserwaard te Rodenhuis te Bergambacht*

De begrenzingen van het waterwingebied Krimpenerwaard/Alblasserwaard te Rodenhuis te Bergambacht en van de daarbij horende grondwaterbeschermingszone worden gewijzigd. In het betreffende waterwingebied zijn 35 putten beschikbaar ten behoeve van de waterwinning. Vijftien van deze putten zullen in de komende twee tot vijf jaar buiten werking worden gesteld. De putten zullen worden vervangen door vijftien nieuwe putten. Deze nieuwe putten liggen op een afstand van ongeveer 90 meter evenwijdig aan de buiten gebruik gestelde putten. Het voedingsgebied van de winning schuift door die wijziging ongeveer 100 m op in noordoostelijke richting.

Uit een studie is gebleken dat er geen negatieve effecten voor de omgeving zijn te verwachten door de wijziging van het puttenveld.

De onttrekkingsvergunning voor deze aanpassingen is aan het betreffende drinkwaterbedrijf verleend. De maximaal te onttrekken hoeveelheden grondwater zullen niet wijzigen.

c. *Waterwingebied Krimpenerwaard/Alblasserwaard gelegen bij Crezeepolder Hendrik-Ido-Ambacht*

In het waterwingebied Krimpenerwaard/Alblasserwaard bij de Crezeepolder is een zoetwatergetijdengebied ontwikkeld. De in dit gebied gelegen waterwinputten van het betreffende drinkwaterbedrijf zijn in verband daarmee gewijzigd en verplaatst naar een verhoogd dijklichaam. Voor deze verandering is een onttrekkingsvergunning verleend. Deze verplaatsing noodzaakt tot aanpassing van het waterwingebied. Het waterwingebied valt samen met de grenzen van het terrein van het betreffende drinkwaterbedrijf.

d. *Waterwingebied Dordrecht e.o., locatie Ringdijk te Zwijndrecht*

Op de locatie Ringdijk te Zwijndrecht bevindt zich een watertoren. De watertoren is verkocht en het voornemen bestaat om de watertoren een nieuwe, recreatieve, bestemming te geven. Daarmee hoeft de locatie van de watertoren niet langer te zijn aangewezen als waterwingebied. Deze locatie wordt aangewezen als grondwaterbeschermingszone.

Daarnaast kunnen de grenzen van het betreffende waterwingebied worden verkleind. Dit houdt verband met een wijziging van de toegestane onttrekkingen. Grondwater kan krachtens de onttrekkingsvergunning niet meer worden gewonnen uit ondiepe en middeldiepe lagen. Alleen winning vanuit diepere lagen is toegestaan. De reistijd van dit te winnen grondwater is minimaal 25 jaar. Aan de activiteiten op het maaiveld zijn om die redenen kleinere bacteriologisch risico's verbonden, hetgeen een verkleining van het waterwingebied impliceert.

6.3 Gebieden voor aanvullende strategische voorraden

In het provinciaal Waterplan 2010-2015 wordt voor het eerst melding gemaakt van een zoekgebied voor gebieden voor aanvullende strategische voorraden. Een indicatieve aanwijzing van deze gebieden, toen genoemd strategische zoetwatervoorraden, heeft plaatsgevonden in de Visie Ruimte en Mobiliteit.³²⁸ Aan deze aanwijzing is het nodige overleg met betrokken gemeenten en waterschappen voorafgegaan. Ook is afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht toegepast op de totstandkoming van de Visie Ruimte en Mobiliteit.

De Visie Ruimte en Mobiliteit is opgegaan in de Omgevingsvisie provincie Zuid-Holland. Ook op de totstandkoming van deze visie is voornoemde inspraakprocedure toegepast.

In de Omgevingsvisie Zuid-Holland 2019 zijn eveneens gebieden voor aanvullende strategische voorraden aangewezen. Volgens de Omgevingsvisie Zuid-Holland 2019 zal definitieve vaststelling van de gebieden voor aanvullende strategische voorraden plaatsvinden in de Pmv2021. Deze aanwijzing heeft alleen betrekking op kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning.

In overleg met onder meer drinkwaterbedrijven, gemeenten en waterschappen is in de afgelopen jaren specifiek gekeken naar de voorgenoemde gebiedsaanwijzing. Ten eerste is gekeken naar de gebieden waar waterwinning daadwerkelijk (feitelijk en logistiek) mogelijk is. Daarnaast is specifiek rekening gehouden met te voorziene uitbreiding van woonkernen en op aansluiting met reeds aangewezen grondwaterbeschermingsgebieden.

De aanwijzing van gebieden voor algemene strategische voorraden vindt daadwerkelijk plaats in de Pmv2021 en daarna in de Zuid-Hollandse omgevingsverordening.

De aanwijzing heeft betrekking op locaties gelegen op het Eiland van Dordrecht en langs de Lek tussen Krimpen aan den IJssel en Krimpen aan de Lek in de Krimpenerwaard. Ook zijn gebieden in de Alblasserwaard aangewezen, namelijk gebied gelegen in de gemeente Molenlanden. In dit gebied is grondwater van het eerste watervoerende pakket gelegen tussen de winningsputten bij Nieuw-Lekkerland en Langerak geschikt voor drinkwaterwinning. De aanwijzing betreft twee locaties. De aanwijzing heeft geen betrekking op de in het gebied gelegen woonkernen van Nieuw-Lekkerland, Streefkerk, Groot Ammers, Nieuwpoort en Langerak. Aanwijzing van die woonkernen stuit op onoverkomelijke bezwaren. Zo is nieuwbouw in die woonkernen vanwege het verbod op een ingreep aan of in de bodem, zoals verticale drainage, niet of alleen na onheffing mogelijk. Ook staat aanwijzing van die woonkernen de energietransitie in de weg.

Het gebied voor aanvullende strategische voorraden in de Krimpenerwaard sluit aan op de boringsvrije zone gebied van Bergambacht. Verder is ook in dit gebied gekeken naar mogelijke uitbreiding van woonkernen.

In paragraaf 3.6 is de specifieke procedure geschetst voor de besluitvorming voor de omzetting van een gebied voor aanvullende strategische voorraden naar een waterwingebied.

HOOFDSTUK 7: BEBORDING EN ANDERE INFORMATIEVERSCHAFFING

In de Pmv2021 is voorgeschreven dat waterwingebieden en grondwaterbeschermingszones worden aangeduid met borden. Deze borden zullen in ieder geval worden geplaatst langs alle openbare wegen en vaarwegen die tot het betreffende waterwingebied en grondwaterbeschermingszone toegang geven dan wel daaraan grenzen.

De borden vormen belangrijke bronnen van informatie over waterwingebieden en grondwaterbeschermingszones.

Met de nieuwe benaming van de verschillende gebiedscategorieën is wellicht een aanpassing van het huidige bordenbestand vereist. Op dit moment zijn borden vooral geplaatst bij de huidige grondwaterbeschermingsgebieden. De huidige grondwaterbeschermingsgebieden zullen als gevolg van de verandering van gebiedsterminologie door de Omgevingswet worden vernoemd tot grondwaterbeschermingszones. Een herziening van het huidige bordenbestand is dan aan de orde.

Bebording van boringsvrije zones en gebieden voor aanvullende strategische voorraden is niet perse nodig. Dit heeft een aantal redenen. Ten eerste geldt voor deze gebiedscategorieën een lichter beschermingsregime. Dit regime adresseert een beperkt aantal partijen. Vooral partijen die een ingreep aan of in de bodem verrichten zijn geadresseerd. Deze partijen worden geacht beter op de hoogte te zijn van beperkingen voor de door hen te verrichten werkzaamheden. Desalniettemin staat het een drinkwaterbedrijf vrij om ook boringsvrije zones en gebieden voor aanvullende strategische voorraden te 'beborden'.

Opgemerkt wordt dat met het digitaal stelsel op basis van de Omgevingswet de informatie over de betreffende gebiedscategorieën en de daaruit voortvloeiende beperkingen voor het verrichten van activiteiten, beter dan op dit moment het geval is, zal zijn ontsloten.

De Pmv2021 bevat de bevoegdheid voor gedeputeerde staten om, indien zij dat nodig achten, tot verdere aanduiding van de betreffende gebieden over te gaan, bijvoorbeeld via informatiepanelen, of door middel van meer moderne bronnen van informatieverschaffing, zoals QR-codes. Dergelijke informatiebronnen bieden de mogelijkheid meer gedetailleerde informatie te verschaffen over de aanwijzing van een grondwaterbeschermingsgebied, de redenen daarvoor en de rechtsgevolgen daarvan. Uiteraard staat het drinkwaterbedrijven vrij om op eigen initiatief tot dergelijke vormen van informatieverschaffing over te gaan.

Ook voor derden, zoals omwonenden, is de kenbaarheid van de status als grondwaterbeschermingsgebied en de daarbij horende regels van belang. Omwonenden zijn niet zelden de ogen en oren van een grondwaterbeschermingsgebied.

HOOFDSTUK 8: HOOFDELEMENTEN VAN DE PMV2021

8.1 Inleiding

In dit hoofdstuk wordt ingegaan op diverse hoofdelementen van de Pmv2021.

8.2 Oogmerken van regulering

De Pmv2021 heeft de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning in de bij die verordening aangewezen gebieden als oogmerk.

De kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning kan door verontreiniging in het geding zijn.

Onder verontreiniging wordt verstaan een biologische of chemische verontreiniging dan wel een schadelijke thermische invloed. Door een thermische invloed is de kans op biologische of chemische verontreiniging groter.

De kans op zulke verontreiniging van het grondwater is aanzienlijk groter, indien de slecht-doorlatende eigenschappen van bodemlagen worden aangetast. Een dergelijke aantasting kan plaatsvinden door een ingreep aan of in de bodem, zoals een boring.

Gekozen is om redenen van duidelijkheid de twee typen van bedreigingen afzonderlijk te reguleren.

8.3 Algemene uitzondering voor drinkwaterbedrijven

De Pmv2021 is niet van toepassing op drinkwaterbedrijven in direct verband met de zorg voor een voldoende en duurzame uitvoering van de openbare drinkwatervoorziening in een grondwaterbeschermingsgebied van het betreffende drinkwaterbedrijf. Tot die zorg behoren diverse activiteiten, zoals de aanleg en instandhouding van winnings- en zuiveringsinstallaties. Daarnaast kan aan andere activiteiten te verrichten door drinkwaterbedrijven worden gedacht, zoals de opslag van drinkwaterslib.

8.4 Zorgplicht

De Pmv2021 bevat een zorgplicht. Deze gaat over zowel het handelen als het nalaten in en buiten een grondwaterbeschermingsgebied. De zorgplicht voor het handelen en nalaten in een grondwaterbeschermingsgebied wordt niet veranderd. Op grond van deze zorgplicht rust op eenieder die weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat door zijn handelen of nalaten in een grondwaterbeschermingsgebied de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning kan worden geschaad, de verplichting dergelijk handelen achterwege te laten dan wel, indien dat achterwege laten redelijkerwijs niet kan worden gevergd, alle maatregelen te nemen die redelijkerwijs kunnen worden gevergd teneinde schade te voorkomen, dan wel die schade te beperken en ongedaan te maken.

Aan deze verplichting wordt een zorgplicht voor het handelen of nalaten buiten een grondwaterbeschermingsgebied toegevoegd. Deze is exact hetzelfde als die voor het handelen of nalaten binnen een grondwaterbeschermingsgebied op een onderdeel na: deze verplicht (vooralsnog) niet tot het achterwege laten van een activiteit mogelijk schadelijk voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning, alleen tot het treffen van maatregelen.

Tot op heden zijn geen regels gesteld voor activiteiten buiten grondwaterbeschermingsgebieden. Het algemene vooral Europese en landelijke beschermingsregime ter voorkoming of beperking van bijvoorbeeld de uitstoot van schadelijke stoffen, bood naar ons vroeger oordeel voldoende bescherming ter verzekering van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning. De zienswijzen van een aantal drinkwaterbedrijven en de opmerkingen in een op 10 mei 2021 verschenen rapport van de Inspectie Leefomgeving en Transport over de risico's voor bodem en grondwater bij de aanleg van gesloten bodemenergiesystemen noodzaken tot een heroverweging van dit standpunt. In de zienswijzen en voornoemd rapport is aangegeven dat door initia iefnemers niet altijd voldoende rekening wordt gehouden met de risico's van de vervuiling van grondwater door gesloten bodemenergiesystemen. Dit kan de duurzame veiligstelling van de openbare drinkwatervoorziening in gevaar brengen.

Voorwaarde voor toepassing van voornoemde zorgplichten is steeds dat degene die een handeling verricht of nalaat weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat door dat handelen of nalaten de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning in een grondwaterbeschermingsgebied kan worden geschaad.

Op geadresseerden rust de plicht maatregelen te treffen die in redelijkheid kunnen worden gevergd, ter voorkoming van schade aan de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning, of, zo die schade zich voordoet, de gevolgen daarvan zoveel mogelijk te beperken en ongedaan te maken. In principe zal de zorgplicht alleen noodzaken tot maatregelen die horen bij een normale en verantwoorde bedrijfsvoering. Alleen bij uitzondering, bij activiteiten met een bovengemiddeld hoog risico, kunnen aanvullende maatregelen aan de orde zijn.

De zorgplicht van toepassing in een grondwaterbeschermingsgebied kan, zoals gezegd, ook noodzaken tot het achterwege laten van een activiteit.

De provinciale zorgplicht vervult wat betreft activiteiten in grondwaterbeschermingsgebieden de functie van vangnet voor de gevallen dat niet voorzien is in een meer specifieke regeling voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning.

Gewezen wordt in dit verband op een aantal landelijke zorgplichten. Deze zorgplichten adresseren de volgende partijen:

- a. eenieder die handelingen verricht met nadelige gevolgen voor het milieu³²⁹,
- b. degenen die beroepsmatig omgaan met voor het milieu gevaarlijke stoffen³³⁰,
- c. degenen die handelingen verrichten met afvalstoffen schadelijk voor het milieu³³¹,
- d. eenieder die op of in de bodem handelingen verricht met verontreinigende stoffen³³²,
- e. degenen die een inrichting exploiteert met nadelige gevolgen voor het milieu, zoals de bodem en het grondwater³³³, en
- f. degenen die afvalwater op of in de bodem brengt. ³³⁴

Op al deze geadresseerden rust in beginsel steeds de plicht de schadelijke gevolgen voor het milieu van die handelingen te voorkomen dan wel te beperken. Deze zorgplichten prevaleren vaak boven die van de Pmv2021. Dit vloeit voort uit het zogenaamde superioriteitsbeginsel: lagere, provinciale regelgeving, wijkt voor hogere rijksregelgeving.

Voornoemde zorgplichten van het Rijk zullen vaak voorzien in een regeling van een probleem waarop ook de provinciale zorgplicht voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning betrekking heeft. In die zin is een provinciale zorgplicht vaak niet nodig. De vraag is of de provinciale zorgplicht een zelfstandig bestaansrecht heeft. Deze vraag is positief beantwoord en wel om de volgende redenen.

Ten eerste wordt met de provinciale zorgplicht het grote en specifieke belang van de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning benadrukt. Tevens wordt uitvoering gegeven aan de op bestuursorganen van de provincie rustende plicht de duurzame veiligstelling van de openbare drinkwatervoorziening aan te brengen als een dwingende reden van groot openbaar belang.

Ten tweede is niet helemaal uitgesloten dat voornoemde zorgplichten uit de landelijke regelgeving niet altijd de specifieke bescherming bieden die wel voortvloeit uit de zorgplichtbepaling van de Pmv2021. Gewezen kan bijvoorbeeld op de specifieke risico's van activiteiten gesignaleerd in voornoemd rapport van de Inspectie Leefomgeving en Transport.

8.5 De instrumenten

De Pmv2021 bevat een aantal instrumenten. Op deze instrumenten is in hoofdstuk 3 ten dele reeds ingegaan. Het gaat om de volgende instrumenten.

- a. Een verbod met betrekking tot het oprichten, in werking hebben, veranderen of het veranderen van de werking van (categorieën van) inrichtingen in een grondwaterbeschermingsgebied.
- b. Rechtstreeks werkende regels voor niet-omgevingsvergunningplichtige inrichtingen en de in zo'n inrichting verrichte activiteiten.
- c. Rechtstreeks werkende regels voor activiteiten buiten inrichtingen.
- d. Instructieregels voor het oprichten, in werking hebben, veranderen of het veranderen van de werking van een omgevingsvergunningplichtige inrichting.
- e. De mogelijkheid van ontheffing van de rechtstreeks werkende regels voor niet-omgevingsvergunningplichtige inrichtingen en voor activiteiten buiten inrichtingen al dan niet met de verplichting tot het verbinden van bepaalde voorschriften aan de ontheffing.
- f. De mogelijkheid tot afwijking van de rechtstreeks werkende regels voor een activiteit in of buiten een niet-omgevingsvergunningplichtige inrichting met een daaraan voorafgaande verplichting tot melding en al dan niet met de verplichting tot naleving van bepaalde voorschriften.
- g. De mogelijkheid van een toestemming tot afwijking van een verbod opgenomen in een omgevingsvergunningvoorschrift ter uitvoering van een instructieregel, al dan niet gekoppeld aan de verplichting tot het verbinden van standaardvoorschriften in de omgevingsvergunning.
- h. De mogelijkheid tot afwijking van de instructieregels voor een activiteit in een omgevingsvergunningplichtige inrichting met een daaraan voorafgaande verplichting tot melding en al dan niet gekoppeld aan een verplichting tot naleving van standaardinstructievoorschriften.

Ad a Dit betreft een rechtstreeks verbod. Indien het gaat om een vergunningplichtige inrichting, dan moet een eventuele aanvraag worden geweigerd wegens strijdigheid met de Pmv2021.

Ad d Instructieregels zijn gericht op regulering van activiteiten verricht in omgevingsvergunningplichtige inrichtingen. Instructieregels moeten worden verwerkt in de omgevingsvergunning. De instructieregels bevatten beperkingen en/of voorschriften die aan de omgevingsvergunning moeten worden verbonden. ³³⁵

In een instructieregel kan een termijn worden gesteld waarbinnen de omgevingsvergunning moet zijn aangepast. Uitgangspunt is dat een omgevingsvergunning uiterlijk binnen 2 jaar moet zijn aangepast.

Gedeputeerde staten zijn adviseur voor gemeentelijke omgevingsvergunningplichtige inrichtingen geheel of in hoofdzaak gelegen in een grondwaterbeschermingsgebied ³³⁶. Daarmee kunnen gedeputeerde staten controle uitoefenen op de naleving van een instructieregel door het bevoegd gezag.

Een instructieregel kan een weigering van een omgevingsvergunning niet tot doel hebben. Indien een inrichting niet gewenst is, dan moet dat worden geregeld onder een regeling als bedoeld onder a.

Ad e en f Een ontheffing of afwijking heeft een specifieke beoordeling van risico's als oogmerk. Een dergelijke beoordeling is vooral aan de orde bij de beoordeling van activiteiten in of buiten een omgevingsvergunningplichtige inrichting in een waterwingebied. De risico's van verontreiniging door zo'n activiteit zijn relatief groot.

In het kader van zo'n beoordeling moet de duurzame veiligstelling van de openbare drinkwatervoorziening steeds worden aangemerkt als een dwingende reden van groot openbaar belang.

Een ontheffing kan alleen worden verleend indien het belang van de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning zich daartegen niet verzet. In verband daarmee zal ook moeten worden gekeken naar de Omgevingsvisie Zuid-Holland 2019. Een en ander betekent dat een ontheffing alleen zal worden verleend, indien verlening vanuit het oogpunt van de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning voldoende verantwoord is.

8.6 Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen

Voor vaststelling van instructieregels is gebruik gemaakt van voorschriften uit allerlei op zich niet-bindende juridische documenten. De belangrijkste zijn de publicaties van de Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen (PGS). De PGS-publicaties zijn handreikingen voor een veilige productie, opslag, gebruik of vervoer van gevaarlijke stoffen. De handreikingen worden beheerd door de PGS-beheerorganisatie. De PGS-publicaties worden aangemerkt als Nederlandse informatiedocumenten over beste beschikbare technieken (BBT). ³³⁷

8.7 Gebiedsgedifferentieerd

Zoals al eerder benadrukt, geldt een gebiedsgedifferentieerd beschermingsregime. De omvang van de diverse gebieden is, zoals in paragraaf 8.1 uiteen is gezet, wat betreft waterwingebieden, grondwaterbeschermingszones en boringsvrije zones bepaald door de reistijden van verontreinigingen in bodem en grondwater.

Ingrepen aan of in de bodem die de slecht-doorlatende eigenschappen van de bodem aantasten of kunnen aantasten zijn voor alle gebiedscategorieën gereguleerd. Dergelijke ingrepen behoren tot de meest risicovolle voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning.

Regels ter voorkoming of beperking van verontreiniging zijn daarentegen in beginsel alleen gegeven voor waterwingebieden en grondwaterbeschermingszones. Regulering van verontreiniging in boringsvrije zones en gebieden voor aanvullende strategische voorraden vindt in beginsel niet plaats. Indien de slecht-doorlatende bodemlagen in deze gebieden intact zijn, zal de reistijd tot de winputten groot genoeg zijn om tijds de vereiste maatregelen te treffen. Dit geldt overigens niet wanneer schadelijke stoffen in of op de bodem worden gebracht. De kans op onherstelbare of onbeheersbare verontreiniging is dan te groot.

De verschillen in bescherming tussen de regimes voor de gebiedscategorieën komen onder meer tot uitdrukking in:

- a. het aantal verboden;
- b. het aantal uitzonderingen;
- c. een stelsel van algemene voorschriften voor activiteiten al dan niet met de eis van een voorafgaande melding;
- d. de mogelijkheden van een ontheffing of afwijking van een verbod;
- e. de voorwaarden waaronder een ontheffing kan worden verleend.

Waterwingebieden zijn het meest kwetsbaar. In een waterwingebied zijn de winningsputten gelegen. Elk risico van verontreiniging dient te worden vermeden. In deze gebieden zijn in beginsel alleen activiteiten toegestaan die in verband staan met de grondwaterwinning ten behoeve van de waterwinning. Daaronder vallen onder meer het roeren van grond (graven en dergelijke), en het oprichten en exploiteren van boorputten ten behoeve van grondwaterbescherming of -beheer.

Historisch reeds langer verrichte (bestaande) activiteiten zijn toegestaan. Ter beteugeling van de gevaren van die activiteiten is voorzien in een stelsel van voorschriften met maatregelen ter beperking van de kans op bodemverontreiniging (zie volgende item).

In grondwaterbeschermingszones geldt in vergelijking met waterwingebieden een minder stringent regime. Dat blijkt bijvoorbeeld uit het aantal inrichtingen waarvoor een absoluut verbod geldt. Dit verbod heeft alleen betrekking op meer risicovolle inrichtingen.

Het beschermingsregime voor boringsvrije zones is primair gericht op het tegengaan van bodemingrepen die de beschermende functie van slecht-doorlatende eigenschappen van bodemlagen teniet kunnen doen. Dit verbod is onder meer van toepassing op bodemenergiesystemen en op ingrepen aan of in de bodem.

Vooralsnog is gekozen voor hetzelfde beschermingsregime voor gebieden voor aanvullende strategische voorraden als voor boringsvrije zones. Op dit moment is het lastig te bepalen welk niveau van bescherming voor gebieden voor aanvullende strategische voorraden noodzakelijk is. Dit kan in de toekomst veranderen. Een ander niveau van bescherming kan nodig zijn, vanwege de andere functie van een gebied voor aanvullende strategische voorraden ten opzichte van een boringsvrije zone: een gebied voor aanvullende strategische voorraden moet bruikbaar zijn en blijven voor waterwinning.

8.8 Pmv2021

In deze paragraaf wordt de Pmv2021 alsmede de structuur daarvan beschreven.

Verboden inrichtingen

De Wet milieubeheer geeft, zoals gezegd, provinciale staten de mogelijkheid het oprichten, het in werking hebben en het veranderen van inrichtingen, alsmede het veranderen van de werking van inrichtingen, in een grondwaterbeschermingsgebied te verbieden.

Het oprichten van inrichtingen (nieuwe inrichtingen) in een waterwingebied is in het geheel niet toegestaan. Het verbod is van toepassing op zowel omgevingsvergunningplichtige als niet-omgevingsvergunningplichtige inrichtingen. Ook maakt het niet uit wie het bevoegd gezag voor zo'n inrichting is: burgemeester en wethouders of gedeputeerde staten.

In grondwaterbeschermingszones is het oprichten van een deel van de inrichtingen niet toegestaan. Verboden zijn inrichtingen met een potentieel hoog risico voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning.

In de Pmv is uitgegaan van een aanwijzing van inrichtingen gebaseerd op de Handreiking bedrijven en milieuzonering van de Vereniging Nederlandse Gemeenten (VNG). Deze aanwijzing wordt met de Pmv2021 omgezet naar het begrip inrichting, zoals gehanteerd in de Wet milieubeheer, de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en het Besluit omgevingsrecht. Een sluitende een-op-een omzetting is lastig, omdat de standaard bedrijfsindeling waarop de VNG-Handreiking betrekking heeft, over andere activiteiten gaat dan die vallend onder het begrip inrichting in de zin van de Wet milieubeheer, de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en het Besluit omgevingsrecht.

Een beperkt aantal inrichtingen is niet toegestaan in boringsvrije zones en gebieden voor aanvullende strategische voorraden. Het gaat om inrichtingen die door hun ligging of constructie de slecht-doorlatende eigenschappen van bodemlagen kunnen aantasten. Te denken valt aan inrichtingen met bodemenergiesystemen.

Detailhandel, ambachtsbedrijven en verhuurbedrijven zijn in veel gebiedstypen doorgaans wel toegestaan. De milieubelasting van dergelijke bedrijven is beperkt. Wel zal door de exploitant van dergelijke inrichtingen steeds moeten worden voldaan aan de voorschriften die gelden voor activiteiten in inrichtingen, zoals met schadelijke stoffen.

Verbod van een verandering van een inrichting

Reeds legaal aanwezige inrichtingen zijn in een waterwingebied toegestaan. Wel geldt een verbod zo'n inrichting te veranderen of de werking van die inrichting te veranderen, indien die verandering of de verandering van de werking van de inrichting nadelige gevolgen heeft of kan hebben voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning. Dit verbod is van toepassing op zowel omgevingsvergunningplichtige als niet-omgevingsvergunningplichtige inrichtingen.

Het veranderingsverbod geldt onverminderd de specifieke verboden voor activiteiten in een inrichting, zoals een bepaalde ingreep aan of in de bodem. Deze activiteiten zijn sowieso niet toegestaan.

Gedeputeerde staten kunnen aangeven wanneer de verandering of de verandering van de werking in ieder geval nadelige gevolgen heeft of kan hebben voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning dan wel de gevallen waarin de verandering of de verandering van de werking in ieder geval geen nadelige gevolgen heeft of kan hebben voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning.

De vraag in hoeverre een andere verandering van een inrichting of een verandering van de werkwijze van een inrichting leidt tot nadelige gevolgen voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning is in zijn algemeenheid niet eenvoudig te beantwoorden. Het TNO-rapport "Een methodiek voor beoordelen van de risico's voor de bodem van bedrijfsmatige activiteiten in grondwaterbeschermingsgebieden" van januari 2004 kan hierbij hulp bieden. Het rapport geeft een methodiek waarmee inzicht kan worden verkregen in het risico van industriële activiteiten met betrekking tot bodemverontreiniging. Met de methodiek kan worden vastgesteld in welke mate de onderdelen van een installatie of inrichting kunnen bijdragen aan een verontreiniging van de bodem; tevens kan inzicht worden verkregen in het effect van een aantal bodembeschermende maatregelen. Aan de hand van dit bodemrisico-document kan de exploitant van een inrichting aantonen dat een verandering niet leidt tot extra milieubelasting. Het uiteindelijke oordeel van de juistheid van deze stelling komt toe aan het bevoegd gezag. ³³⁸

Gedeputeerde staten kunnen met betrekking tot het veranderen of de verandering van de werking van de inrichting nadere regels stellen. Tot die regels kan de verplichting behoren, voorafgaand aan het veranderen of de verandering van de werking van de inrichting, een melding te doen aan gedeputeerde staten. Met een voorafgaande melding kunnen gedeputeerde staten een oordeel vellen over de vraag of een verandering of een verandering van de werking van de inrichting, nadelig kan zijn voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning. Mochten gedeputeerde staten van oordeel zijn, anders dan de exploitant van de inrichting, dat een verandering of een verandering van de werking van de inrichting nadelig is of kan zijn voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning, dan kan het college bijtijds die exploitant van dit oordeel en de onderbouwing daarvan op de hoogte stellen. Mocht de exploitant zich niet aan dit oordeel houden en de verandering toch doorvoeren, dan kunnen gedeputeerde staten zo nodig de nodige dwangmiddelen toepassen. Tegen een besluit daarvoor staat voor de exploitant, waartegen bezwaar en beroep open.

Bestaande inrichtingen

Reeds (legaal) opgerichte en al dan niet in werking zijnde inrichtingen (bestaande inrichtingen) in grondwaterbeschermingsgebieden zijn in beginsel steeds toegestaan. Het aantal inrichtingen in Zuid-Hollandse waterwingebieden is beperkt. De oprichting van inrichtingen is al decennialang in waterwingebieden niet toegestaan. In grondwaterbeschermingszones is een meer beperkt aantal inrichtingen niet toegestaan. Dit zijn vooral inrichtingen met een industrieel karakter.

Voor bestaande inrichtingen in grondwaterbeschermingsgebieden zijn maatregelen voorgeschreven in verband met de belangrijkste bedreigingen voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning. Deze maatregelen hebben zowel betrekking op omgevingsvergunningplichtige als niet-omgevingsvergunningplichtige inrichtingen.

In het Activiteitenbesluit milieubeheer wordt een onderscheid gemaakt tussen omgevingsvergunningplichtige (type C in de terminologie van het Activiteitenbesluit milieubeheer) en niet-omgevingsvergunningplichtige inrichtingen. Niet-omgevingsvergunningplichtige inrichtingen worden in het Activiteitenbesluit milieubeheer

onderscheiden in meldingsplichtige (type B) en niet-meldingsplichtige (type A) inrichtingen.

In het Activiteitenbesluit milieubeheer zijn regels gesteld voor allerlei vormen van milieubelasting van activiteiten in niet-omgevingsvergunningplichtige inrichtingen en soms ook voor omgevingsvergunningplichtige inrichtingen. Deze regels hebben onder meer betrekking op de bescherming van de bodem en daarmee ook op de kwaliteit van het grondwater al dan niet bestemd voor de waterwinning.

In de Pmv2021 is zo nauw als mogelijk aangesloten op het Activiteitenbesluit milieubeheer. Daarmee wordt tegelijkertijd vooruitgelopen op de structuur van de Omgevingswet. De Omgevingswet zal het begrip inrichting in beginsel niet meer kennen. Uitgegaan zal worden van activiteiten en milieubelastende activiteiten.

De voorgeschreven maatregelen hebben tot doel het risico van verontreiniging van de bodem of aantasting van de beschermende laag in de bodem tot een aanvaardbaar niveau terug te brengen. De voorschriften zijn gegeven in de vorm van algemene voorschriften voor niet-omgevingsvergunningplichtige inrichtingen en instructieregels voor omgevingsvergunningplichtige inrichtingen en zijn inhoudelijk zoveel als mogelijk gelijk, in ieder geval wat betreft de beoogde gevolgen van de regulering. De twee groepen van voorschriften komen inhoudelijk grotendeels overeen.

Een deel van de voorschriften voor inrichtingen gaat over activiteiten waarvoor ook in het Activiteitenbesluit milieubeheer regels zijn gegeven. Een ander deel van de voorschriften heeft betrekking op activiteiten in inrichtingen niet specifiek gereguleerd in het Activiteitenbesluit milieubeheer.

De voorschriften kunnen in een aantal groepen worden onderverdeeld.

- Een verbod tot het verrichten van een bepaalde activiteit in een niet-omgevingsvergunningplichtige inrichting, al dan niet met de mogelijkheid van een ontheffing met voorschriften.
- Rechtstreeks werkende regels voor een activiteit in een niet-omgevingsvergunningplichtige inrichting.
- Een instructieregel inhoudende een verbod op te nemen in de omgevingsvergunning tot het verrichten van een activiteit in een omgevingsvergunningplichtige inrichting al dan niet met de mogelijkheid van afwijking van dit verbod, in de vorm van een toestemming tot afwijking van een verbod door het bevoegd gezag met voorschriften.
- Een instructieregel inhoudende de verplichting voorschriften op te nemen in de omgevingsvergunning voor een bepaalde activiteit.

Regulering van activiteiten buiten inrichtingen

De Pmv2021 bevat regels voor activiteiten buiten inrichtingen. Te denken aan de aanleg of exploitatie van

infrastructuur, begraafplaatsen, ondergrondse constructies met schadelijke stoffen, zoals buisleidingen en dergelijke. Dergelijke activiteiten kunnen 'structureel' belastend zijn voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning.

Diverse activiteiten in de verschillende gebiedscategorieën zijn verboden, de meeste in waterwingebieden. In een aantal gevallen kan van de verboden ontheffing worden verleend. Een aantal andere activiteiten is toegestaan mits is voldaan aan de daarvoor gestelde voorschriften al dan niet met de verplichting tot het doen van een voorafgaande melding.

Van deze laatste mogelijkheid is voor waterwingebieden geen gebruik gemaakt. Waterwingebieden zijn te kwetsbaar voor verontreinigingen en andere aantastingen. Wel kan van een aantal verboden activiteiten in waterwingebieden ontheffing worden verleend.

8.9 Gecumuleerde toepasselijkheid

De kans is aanwezig dat op een specifieke activiteit meerdere regelingen van de Pmv2021 van toepassing zijn. Hoe moet met dergelijke vormen van overlap worden omgegaan? Een aantal situaties valt te onderscheiden.

- De diverse van toepassing zijnde bepalingen hebben verschillende oogmerken. In dat geval zijn al die bepalingen van toepassing en voor zover dit tot strijdigheid leidt, de meest stringente.
- De diverse van toepassing zijnde bepalingen hebben eenzelfde oogmerk. In dat geval geldt de meest specifieke: *lex specialis derogat generali*. De specifieke regeling gaat voor de algemene.
- Wellicht zal op basis van voornoemde twee rechtsregels niet altijd duidelijk zijn welke bepaling prevaleert. Bij zo'n onduidelijkheid is de meest stringente van toepassing. Zo nodig moet voor een juiste uitleg contact worden getreden met de betreffende omgevingsdienst.

HOOFDSTUK 9: ONDERWERPEN VAN REGULERING: VERONTREINIGING

9.1 Inleiding

De in dit hoofdstuk te behandelen onderwerpen hebben alleen het voorkomen of beperken van verontreiniging als oogmerk. De behandeling van deze onderwerpen in deze toelichting wordt op verschillende niveaus 'aangevlogen'.

- 'Onroerende zaken'. Te denken valt aan infrastructuur, bouwwerken, begraafplaatsen en installaties (objecten).
- 'Producten'. Producten zijn te verhandelen materiële artefacten met een bepaald gebruiksdoel. Te denken valt aan meststoffen, biociden en gewasbeschermingsmiddelen.
- 'Stoffen'. Daaronder worden onder meer schadelijke stoffen (gekenmerkt door de gevareneigenschappen), afvalstoffen, afvalwater en (secundaire) grondstoffen (stoffen omschreven op basis van het stadium van de kringloop) verstaan.

9.2 Objecten anders dan installaties

Infrastructuur

Het gebruik van infrastructuur (wegen, spoorwegen en luchthavens) vormt een intrinsieke belasting voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning. Dit geldt bijvoorbeeld voor wegen. Door het gebruik van een weg kunnen relatief grote hoeveelheden schadelijke stoffen, zoals olierestanten, op of in de bodem terecht komen.

In principe is het altijd verboden vormen van infrastructuur in een waterwingebied en een grondwaterbeschermingszone aan te leggen, in gebruik nemen, te gebruiken of uit te breiden. Een dergelijk verbod gold al voor infrastructuur buiten inrichtingen. Dit verbod wordt uitgebreid met infrastructuur binnen inrichtingen. De ervaring heeft geleerd dat een aanleg of uitbreiding van een weg binnen een inrichting niet altijd op een voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning verantwoorde wijze plaatsvindt.

Het verbod is niet van toepassing op infrastructuur die op het moment van inwerkingtreding van de Pmv2021 reeds legaal aanwezig was (bestaande infrastructuur). Voor reeds aanwezige infrastructuur in inrichtingen moet worden voldaan aan eisen van technische en gedragsmatige aard.

Niet elke wijziging van de betreffende infrastructuur is verboden. Alleen op relevante uitbreidingen van infrastructuur is het verbod van toepassing. Relevant zijn uitbreidingen van een zodanige omvang dat de kans op verontreiniging substantieel groter is, dan zonder die uitbreiding. Te denken valt bijvoorbeeld aan een boerenlandweg die in een weg voor doorgaand verkeer wordt omgezet.

Gedeputeerde staten kunnen bepalen wanneer een uitbreiding in de zin van de Pmv2021 (niet-)relevant is.

De verboden zijn van toepassing op alle vormen van infrastructuur door wie dan ook beheerd. De verboden zijn bijvoorbeeld ook van toepassing op rijkswegen.

Het verbod is niet van toepassing op de aanleg, de in gebruik name en het gebruik van een weg met een verkeersintensiteit van minder dan 2.500 voertuigbewegingen per etmaal in een grondwaterbeschermingszone. Evenmin is het verbod van toepassing op een uitbreiding van de weg, indien de verkeersintensiteit na die uitbreiding lager is dan 2.500 voertuigbewegingen per etmaal.

De kans op verontreiniging van de bodem vanwege een weg met een verkeersintensiteit van minder dan 2.500 voertuigbewegingen per etmaal is beperkt. Daarom gelden geen specifieke eisen ten aanzien van zo'n weg. Uiteraard kunnen andere onderdelen van de Pmv2021 wel van toepassing zijn op activiteiten met een

weg. Te denken valt aan de regels voor werkzaamheden of het lozen.

Voornoemde uitzondering is overigens niet van toepassing op wegen in een inrichting in een grondwaterbeschermingszone.

Het verbod is eveneens van toepassing op een terrein dat voor gemotoriseerd verkeer openstaat, zoals een parkeerterrein. Onder een terrein voor gemotoriseerd verkeer is onder meer begrepen een militair oefenterrein en een terrein ten behoeve van de uitoefening van de motorsport. Ook een weiland dat bijvoorbeeld ten behoeve van een evenement tijdelijk voor het parkeren worden benut valt hieronder.

De aanleg van een wandel- of fietspad is in beginsel toegestaan, mits de toegang voor gemotoriseerd verkeer, zoals scooters, is verboden.

Voornoemd verbod voor infrastructuur is eveneens van toepassing op spoorvervoer, elektrisch aangedreven of niet. Elektrisch spoorvervoer levert bijvoorbeeld een kans op van koperverontreiniging.

In de Pmv is geen regeling gegeven voor luchthavens. Luchthavens zijn vermoedelijk in het kader van de Pmv over het hoofd gezien. Dit is niet wenselijk. Een luchthaven in een waterwingebied of grondwaterbeschermingszone levert een substantieel risico van bodemverontreiniging. Daarom zijn luchthavens in een waterwingebied en een grondwaterbeschermingszone verboden. Voor het opstijgen van en landen op een terrein anders dan van een luchthaven zijn (vooralsnog) geen regels gesteld. Voldaan moet uiteraard worden aan de gestelde regels voor bijvoorbeeld schadelijke stoffen, zoals brandstoffen.

Het is met de Pmv2021 niet langer verboden een vaarweg aan te leggen, in gebruik te nemen en te gebruiken. De aanwezigheid van een waterweg hoeft voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning op zich geen probleem te zijn. Problematisch kan wel de aanleg of het verder uitdiepen van een waterweg zijn. Daarmee kunnen de slecht-doorlatende eigenschappen van de bodem worden aangetast. In dit probleem wordt voorzien door de regeling voor een ingreep aan of in de bodem.

Voor inrichtingen zal wat betreft reeds aanwezige wegen moeten worden voldaan aan een aantal regels. Daarmee moet worden voorkomen dat schadelijke stoffen in de bodem terecht kunnen komen.

Van deze eisen kan worden afgeweken. Daartoe is vereist dat voldoende aannemelijk kan worden gemaakt dat alternatieve maatregelen eenzelfde beschermingsniveau bieden. Dit kan plaatsvinden door middel van een risicoanalyse.

Van voornoemde regels voor infrastructuur buiten inrichtingen en voor infrastructuur binnen een niet-omgevingsvergunningplichtige inrichting kan ontheffing worden verleend. Van een regel voor infrastructuur in een omgevingsvergunningplichtige inrichting kan worden afgeweken.

Voor de ontheffingverlening c.q. afwijking voor de aanleg of uitbreiding van een weg in een waterwingebied kan gebruik worden gemaakt van het rapport "Risicoanalyse bij wegen en parkeerterreinen in beschermingszones van waterwingebieden in Zuid-Holland". De resultaten van deze risicoanalyse kunnen worden gezien als de met het oog op een door ons te nemen besluit voor een ontheffing of afwijking te vergaren kennis omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen.

Begraafplaatsen en terreinen voor de uitstrooiing van as

Begraafplaatsen en terreinen voor de uitstrooiing van as vormen in biologische en chemische zin een gevaar voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning. De bodem kan worden verontreinigd met restanten van geneesmiddelen of zware metalen, zoals kwik, afkomstig uit het lichaam. Vanwege deze gevaren geldt al decennialang een verbod tot aanleg van een begraafplaats en een terrein voor de uitstrooiing van as.

Door het graven kunnen ook de slecht-doorlatende eigenschappen van de bodem worden aangetast. Dit graven valt echter niet onder het verbod voor begraafplaatsen maar onder de regels voor een ingreep aan of in de bodem.

Het is verboden in waterwingebieden begraafplaatsen en terreinen voor de uitstrooiing van as als bedoeld in de Wet op de lijkbezorging, aan te leggen, in gebruik te nemen, te gebruiken of te veranderen. Het verbod is niet van toepassing op begraafplaatsen en terreinen voor de uitstrooiing van as die ten tijde van de inwerkingtreding van de Pmv2021, reeds rechtsgeldig in gebruik zijn. Het gaat doorgaans om reeds lang in gebruik zijnde begraafplaatsen en terreinen voor de uitstrooiing van as. In grondwaterbeschermingszones zijn al dan niet gesloten begraafplaatsen of terreinen voor de uitstrooiing van as gelegen.³⁴⁰

Het is verboden een reeds rechtsgeldig aanwezige begraafplaats of terrein voor de uitstrooiing van as uit te breiden. Voor zo'n uitbreiding kan ontheffing worden verleend. Net als bij de duurzame veiligstelling van de openbare drinkwatervoorziening is een publiek belang in het geding bij voldoende capaciteit aan begraafplaatsen en terreinen voor de uitstrooiing van as. De vraag bij een uitbreiding van een begraafplaats of een terrein voor de uitstrooiing van as is uiteraard wel aan de orde of dit publieke belang zodanig zwaar is dat dit het belang van een duurzame veiligstelling van de openbare drinkwatervoorziening opzij kan zetten.

De regels voor begraafplaatsen en terreinen voor de uitstrooiing van as in grondwaterbeschermingszones zijn in hoge mate vergelijkbaar met die voor waterwingebieden. Verschil is alleen dat ook ontheffing kan worden verleend voor de aanleg van een begraafplaats of een terrein voor de uitstrooiing van as in een grondwaterbeschermingszone. Dit is in een waterwingebied niet mogelijk.

Delen van een begraafplaats, een crematorium of een terrein voor de uitstrooiing van as kunnen inrichtingen zijn. Voldaan moet in dat geval worden aan de gestelde eisen voor deze inrichtingen. Voor crematoria en terreinen voor de uitstrooiing van as geldt onder meer een verbod voor het verbranden van kasten met lood of zink bekled.³⁴¹

Campings, recreatieve nachtverblijven en recreatiecentra

De aanwezigheid van een camping, een andere vorm van recreatief nachtverblijf en een recreatiecentrum zijn in waterwingebieden en grondwaterbeschermingszones ongewenst vanwege de activiteiten die in dergelijke gelegenheden vaak worden bedreven. Deze leveren een kans op van biologische of chemische verontreiniging.

Het is om die redenen verboden een camping, een andere vorm van recreatief nachtverblijf, of een recreatiecentrum in een waterwin- en grondwaterbeschermingszone aan te leggen, in gebruik te nemen, te gebruiken of te veranderen. Het verbod is niet van toepassing op een bestaande camping, een andere vorm van recreatief nachtverblijf of een recreatiecentrum ofwel een camping die dan wel een verblijf of centrum dat op het moment van inwerkingtreding van de Pmv2021 rechtsgeldig aanwezig of in aanleg was.

Voor de aanleg en het in gebruik nemen van een camping, een andere vorm van recreatief nachtverblijf of een recreatiecentrum in een waterwingebied kan geen ontheffing worden verleend. Het belang van een verlening van een ontheffing voor zo'n nieuwe camping, verblijf of centrum weegt in geen enkel geval op tegen het belang van een duurzame veiligstelling van de openbare drinkwatervoorziening.

Verlening van een ontheffing is wel mogelijk voor een uitbreiding van een camping, een andere vorm van recreatief nachtverblijf of een recreatiecentrum in een waterwingebied. Aan een dergelijke ontheffing kunnen voorschriften worden verbonden gericht op het voorkomen of beperken van verontreiniging van het grondwater. Een dergelijke ontheffing is niet vereist bij een uitbreiding van een niet-relevante omvang mits door de initiatiefnemer een voorafgaande melding wordt gedaan van die uitbreiding en ten genoegen van gedeputeerde staten/het bevoegd gezag kan worden aangetoond dat het risico van verontreiniging door die uitbreiding niet toeneemt.

Bij een verandering van een camping, een andere vorm van recreatief nachtverblijf of een recreatiecentrum zal niet zelden ook een ingreep aan of in de bodem moeten worden verricht. Te denken valt bijvoorbeeld aan de uitbreiding van een riolering. De regels voor een ingreep aan of in de bodem zijn op dergelijke activiteiten van toepassing.

De regels voor een camping, een andere vorm van recreatief nachtverblijf of een recreatiecentrum in een grondwaterbeschermingszone zijn in hoge mate vergelijkbaar met die voor waterwingebieden. Verschil is alleen dat ook ontheffing kan worden verleend voor de aanleg van een camping, een andere vorm van recreatief nachtverblijf of een recreatiecentrum.

Een camping, een verblijf voor recreatief nachtverblijf of een recreatiecentrum zijn niet zelden een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer.³⁴² Voor dergelijke inrichtingen gelden voorschriften op grond van het Activiteitenbesluit milieubeheer.

In aanvulling daarop kunnen instructieregels voor omgevingsvergunningplichtige inrichtingen en rechtstreekse werkende regels voor niet-omgevingsvergunningplichtige inrichtingen op grond van de Pmv2021 van toepassing zijn. Te denken valt aan de regels voor het lozen.

Gebouwen

Het is niet toegestaan een gebouw, waaronder een woning, in een waterwingebied of grondwaterbeschermingszone te bouwen, in gebruik te nemen of te gebruiken. Een gebouw is een bouwwerk voor personen toegankelijk.³⁴³ Het verbod is niet van toepassing op een gebouw dat reeds rechtsgeldig in het waterwingebied van aanwezig is.

Van het verbod van het bouwen of het in gebruik nemen van een gebouw kan ontheffing worden verleend.

Het veranderen of uitbreiden van een reeds in een waterwingebied of grondwaterbeschermingszone rechtsgeldig aanwezig gebouw is eveneens verboden.

Overwogen is of dit verbod wat betreft een gebouw in een grondwaterbeschermingszone nog noodzakelijk is. Aanvankelijk was verondersteld dat het verbod in de Pmv niet zozeer was ingegeven door de aanwezigheid van een bouwwerk in het waterwingebied als zodanig, maar veeleer vanwege de noodzaak tot regulering van bouwwerkzaamheden. Bouwwerkzaamheden, zoals ingrepen aan of in de bodem, zijn in de Pmv2021 specifiek gereguleerd. Het verbod voor bouwwerken is echter ook ingegeven om eisen te stellen aan te gebruiken en aanwezige materialen in het bouwwerk. Vandaar dat ook een regeling is getroffen voor gebouwen in grondwaterbeschermingszones.

Een gebouw kan ook gebouwd worden in een inrichting. Het oprichten van een inrichting in een waterwingebied is niet toegestaan en dus ook niet van gebouwen die van zo'n inrichting deel uitmaken.

9.3 Installaties

Bodemenergiesystemen

De regels voor bodemenergiesystemen blijven ten opzichte van die van de Pmv ongewijzigd. Een bodemenergiesysteem is een installatie waarmee gebruik wordt gemaakt van de bodem voor de levering van warmte of koude ten behoeve van de verwarming of koeling van bijvoorbeeld ruimten. Een bodemenergiesysteem wordt aangedreven met behulp van een warmtepomp.

Een onderscheid wordt gemaakt tussen open en gesloten bodemenergiesystemen. In een open bodemenergiesysteem wordt gebruik gemaakt van grondwater voor de uitwisseling van warmte. In een gesloten bodemenergiesysteem wordt gebruik gemaakt van een andere vloeistof.

De Pmv2021 bevat een verbod een bodemenergiesysteem (open en gesloten systemen) te installeren en in gebruik te nemen, zowel binnen als buiten een inrichting. Dit verbod is van toepassing op waterwingebieden, grondwaterbeschermingszones, boringsvrije zones en gebieden voor aanvullende strategische voorraden. Van dit verbod kan geen ontheffing worden verleend.

Het verbod is niet van toepassing op een bodemsysteem dat met de inwerkingtreding van de Pmv2021 reeds rechtsgeldig in gebruik is. Zo'n bodemenergiesysteem mag echter niet worden vervangen. Een verandering van het betreffende systeem is alleen mogelijk indien de verandering geen nadelige gevolgen heeft of kan hebben voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning.

Een bodemenergiesysteem in gebruik moet voldoen aan allerlei eisen waarmee de kans op verontreiniging zo klein mogelijk wordt gemaakt. Zo moet een opvangvoorziening aanwezig zijn in geval van lekkage en een lekdetectiesysteem. Ook gelden beperkingen ten aanzien van het soort in een systeem toegepaste stoffen.

De reeds in gebruik zijnde bodemenergiesystemen zijn vanaf 1 januari 2034 niet meer toegestaan in grondwaterbeschermingsgebieden. Daarmee is rekening gehouden met de economische afschrijvingstermijn van de reeds in gebruik zijnde bodemenergiesystemen. Na het gebruik dient het bodemenergiesysteem niet te worden verwijderd, maar schoon te worden gespoeld en afgedicht. De kosten hiervan zijn beperkt.

Voor zover bekend vallen op dit moment één open bodemenergiesysteem en twee gesloten bodemenergiesystemen in Zuid-Holland onder het overgangsrecht.

Het stringente regime voor bodemenergiesystemen houdt verband met de risico's voor de drinkwatervoorziening. Een bodemenergiesysteem kan van invloed zijn op de kwaliteit van het watervoerende pakket, zoals door opwarming. Opwarming kan van invloed zijn op de microbiologische kwaliteit.

De aanleg of verandering van een bodemenergiesysteem kan ook de slecht-doorlatende lagen aantasten. Dit probleem wordt aangepakt via de regels voor een ingreep aan of in de bodem.

Het provinciale rechtsregime voor bodemenergiesystemen vormt een aanvulling op de uitgebreide rijksregels ter zake. Bepaalde bodemenergiesystemen behoren tot de categorie van activiteiten die van invloed zijn op de fysieke leefomgeving. Voor het verrichten van die activiteiten is een omgevingsvergunning vereist.³⁴⁴ In het kader daarvan wordt vooral gekeken naar de doelmatigheid van de bodemenergieopwekking.³⁴⁵

Een waterwetvergunning is ook vereist voor het onttrekken of infiltreren van grondwater ten behoeve van een bodemenergiesysteem. Een dergelijke waterwetvergunning wordt doorgaans door gedeputeerde staten verleend.³⁴⁶

Ter bescherming van de bodem zijn regels voor bodemenergiesystemen gesteld in het Besluit bodemkwaliteit.³⁴⁷

Regels zijn gegeven voor bodemenergiesystemen in inrichtingen.³⁴⁸ Deze regels hebben onder meer het voorkomen of beperken van bodemverontreiniging ten doel. Verder zijn uitgebreide regels gegeven voor het lozen van een gesloten en open bodemenergiesystemen buiten een inrichting.³⁴⁹

Installaties met schadelijke stoffen

Installaties met schadelijke stoffen leveren een aanzienlijk risico van bodemverontreiniging op. Daarom is het niet toegestaan een vaste installatie of een leiding met vaste en vloeibare schadelijke stoffen in een waterwingebied of grondwaterbeschermingszone aan te leggen, in gebruik te nemen, te gebruiken of te veranderen. Onder een installatie valt onder meer een tank, bijvoorbeeld voor de opslag van huisbrandolie. De installatie kan ondergronds of bovengronds zijn gelegen.

Het verbod is niet van toepassing op vaste installaties of leidingen die op het moment van inwerkingtreding van de Pmv2021 reeds rechtsgeldig waren aangelegd en/of in gebruik waren genomen.

Het verbod is evenmin van toepassing op de aanleg, in gebruik name, het gebruik of de verandering van een openbaar riool in een waterwingebied, mits dit riool niet dieper is gelegen dan 2,5 meter onder het maaiveld. Een openbaar riool is van publiek belang. De uitzondering geldt overigens niet voor een persriool. In een persriool wordt de inhoud onder druk verplaatst. Daardoor is de kans op een grootschalige verontreiniging na een lekkage van een persriool veel groter dan bij een andersoortig riool. Persriolen worden toegepast om grote hoeveelheden afvalwater te transporteren.

Van het verbod een vaste bovengrondse installatie of een leiding met vaste en vloeibare schadelijke stoffen in een waterwingebied aan te leggen, in gebruik te nemen, te gebruiken of te veranderen kan ontheffing worden verleend. Een dergelijke ontheffing kan niet worden verleend voor een ondergrondse installatie of leiding in een waterwingebied. Aan zo'n installatie of leiding in de ondergrond is een te groot risico van bodemverontreiniging verbonden. Voor grondwaterbeschermingszones kan voor zo'n ondergrondse installatie of leiding wel ontheffing worden verleend.

9.4 Producten

Meststoffen

Meststoffen zijn producten ter voeding van planten of ter verbetering van de voedingseigenschappen van de grond of een ander groeimedium dan wel producten ter verbetering van de groei van planten.³⁵⁰ Dierlijke meststoffen zijn afkomstig van dierlijke uitwerpselen. Meststoffen kunnen ook een andere oorsprong hebben. Te denken valt aan zuiveringslib en compost.

Een onderscheid wordt gemaakt tussen anorganische en organische meststoffen. Anorganisch zijn meststoffen waarvan de nutriënten afkomstig zijn van fysische of chemische processen. Anorganische stoffen worden in de volksmond kunstmest genoemd. Organische meststoffen zijn meststoffen niet zijnde anorganische meststoffen. Tot de organische meststoffen behoren onder meer dierlijke meststoffen, maar ook zuiveringslib en compost.³⁵¹ Ook agrarische restproducten kunnen worden gebruikt als organische meststof. Te denken valt aan uienpulp en eierafval.

Dierlijke meststoffen zijn vooral schadelijk vanwege de uitspoeling van nitraat naar grondwater. Ook is de kans aanwezig van besmetting van grondwater met ziekteverwekkende organismen (pathogenen). Dit laatste risico is vooral groot in waterwingebieden. Grondwater in dit gebied is maximaal 60 dagen onderweg om een waterput te bereiken. In die periode is afbraak van pa hogenen niet verzekerd.

Onder meststoffen zijn, zoals gezegd, ook compost en zuiveringslib begrepen. Zuiveringslib is bijvoorbeeld afkomstig van een afvalzuiveringsinstallatie.³⁵²

Eisen door het Rijk zijn onder meer gesteld aan de maximale concentratie zware metalen en de hoeveelheid op de bodem te brengen dierlijke meststoffen.

Op grond van de Pmv2021 is het verboden meststoffen in waterwingebieden op of in de bodem te brengen. Dit strenge regime houdt verband met de kans op verontreiniging met ziektekiemen van het grondwater.

Ook is het verboden meststoffen anders dan in een inrichting op te slaan in een hoeveelheid kleiner dan 10 m³ in een waterwingebied gelegen in het duingebied. Dit verbod is nodig, omdat in het duingebied een slecht-doorlatende bodemlaag niet aanwezig is.

De opslag van mest in een hoeveelheid groter dan of gelijk aan 10 m³ is een inrichting.

Het is niet toegestaan compost op of in de bodem van een waterwingebied te brengen. Van dit verbod kan ontheffing worden verleend. Het is niet toegestaan zuiveringslib op of in de bodem van een waterwingebied te brengen. Van dit verbod kan geen ontheffing worden verleend.

Het verbod met betrekking tot het op of in de bodem brengen van meststoffen in waterwingebieden zijn niet van toepassing op normaal landbouwkundig gebruik van anorganische meststoffen. Ook is het verbod niet van toepassing op het op of in de bodem brengen van meststoffen voor de beweiding van vee (grazen van vee op grasland).

In grondwaterbeschermingszones is het gebruik van dierlijke meststoffen en meststoffen met een plantaardige herkomst onvoorwaardelijk toegestaan. Het gebruik van anorganische meststoffen is alleen voor normaal landbouwkundig gebruik toegestaan.

Inrichtingen voor bijvoorbeeld de op- en overslag van dierlijke of overige organische meststoffen dan wel anorganische nitraathoudende meststoffen in een hoeveelheid groter dan 10 m³ kunnen nadelige gevolgen voor het milieu veroorzaken.³⁵³ Dit geldt ook voor inrichtingen waarin activiteiten worden verricht met anorganische nitraathoudende meststoffen. De op- en overslag van anorganische meststoffen in een hoeveelheid van 1.000 kg of minder is echter geen inrichting, tenzij die op- en overslag gepaard gaat met explosiegevaar.

Nieuwe inrichtingen voor het bewerken, verwerken, alsmede de op- en overslag van dierlijke of overige organische meststoffen zijn, ingevolge de Pmv2021, in waterwingebieden en grondwaterbeschermingszones niet toegestaan. Nieuwe inrichtingen voor het vervaardigen, bewerken, opslaan of overslaan van anorganische nitraathoudende meststoffen zijn in de betreffende gebieden dus wel toegestaan.

Vooromd verbod is niet van toepassing op nieuwe inrichtingen voor de opslag van dierlijke meststoffen in grondwaterbeschermingszones welke meststoffen afkomstig zijn van de agrarische bedrijfsvoering en welke zijn bestemd voor het op of in de bodem brengen in verband met die bedrijfsvoering. Ook moet zijn voldaan aan de desbetreffende regels voor die opslag van de Pmv2021. Nieuwe inrichtingen voor activiteiten met andere organische dan dierlijke meststoffen in grondwaterbeschermingszones zijn dus niet toegestaan.

Het verbod is niet van toepassing op inrichtingen in waterwingebieden en grondwaterbeschermingszones die op moment van inwerkingtreding van de Pmv2021 reeds rechtsgeldig waren opgericht en/of in werking waren. Voor deze bestaande en andere toegestane inrichtingen moet wat betreft de omgang met meststoffen worden voldaan aan de algemene regels. Op grond van deze regels moeten voorzieningen worden aangebracht teneinde te voorkomen dat vaste anorganische meststoffen in de bodem kunnen raken.

Grond en baggerspecie

Grond is afkomstig van landbodem, baggerspecie van de oever of de bodem van oppervlaktewater.³⁵⁴ De bodem of oever kan zijn verontreinigd. Het gebruik van verontreinigde grond of baggerspecie is problematisch voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning. Daarom zijn regels gegeven voor het gebruik van grond en baggerspecie in grondwaterbeschermingsgebieden.

Voor de toepassing van grond en baggerspecie zijn van rijkswege ook regels gegeven.³⁵⁵ De grond en baggerspecie moet bijvoorbeeld aan bepaalde kwaliteitseisen wat betreft chemische samenstelling voldoen.³⁵⁶ Grond en baggerspecie als gevaarlijk afval mag overigens in het geheel niet worden toegepast.³⁵⁷ Onder een toepassing moet onder meer worden verstaan het aanbrengen of verspreiden van grond of baggerspecie op of in de bodem.³⁵⁸

De Pmv2021 bevat een regeling voor het op of in de bodem brengen van grond en baggerspecie. Deze regels worden ten opzichte van de Pmv aangescherpt. Op grond van de Pmv zijn geen regels gesteld voor de toepassing van grond en baggerspecie in waterwingebieden, grondwaterbeschermingszones, boringsvrije zones en gebieden voor strategische grondwatervoorraden. De landelijke voorschriften boden naar het toenmalige oordeel voldoende bescherming voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning. Dit oordeel wordt niet langer onderschreven.

De toepassing van grond en baggerspecie in waterwingebieden die niet voldoen aan de voorwaarden voor een goede bodemkwaliteit is niet langer toegestaan. Van dit verbod kan ontheffing worden verleend.

Regels zijn ook gegeven voor de bescherming van de kwaliteit van grond en baggerspecie in grondwaterbeschermingszones, boringsvrije zones en gebieden voor strategische grondwatervoorraden. De toe te passen grond en baggerspecie in grondwaterbeschermingszones moet voldoen aan de kwaliteitsklasse 'wonen'. In boringsvrije zones en gebieden voor strategische grondwaterbeschermingszones mag onder voorwaarden grond en baggerspecie van de kwaliteitsklasse 'industrie' worden toegepast. Deze regels gelden zowel voor toepassing van grond en baggerspecie in inrichtingen als daarbuiten.

9.5 Stoffen

Afvalstoffen

Onder afvalstoffen worden alle stoffen, preparaten (mengsels) en voorwerpen verstaan waarvan een houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen.³⁵⁹ Afvalstoffen kunnen onder meer bestaan uit verontreinigde grond of verontreinigde baggerspecie.

De gebruikswaarde van afval is voor de bezitter doorgaans klein, zo niet afwezig. Daarmee is het risico aanwezig dat afval op een in maatschappelijke zin niet verantwoorde wijze verwijderd wordt. Om deze reden is de omgang met afval van oudsher uitgebreid gereguleerd. Dit is uiteraard in deze tijd nog steeds het geval.

Het is van rijkswege niet toegestaan afvalstoffen buiten een inrichting te storten of anderszins op de bodem te brengen.³⁶⁰ Dit verbod is in een aantal gevallen niet van toepassing.³⁶¹ In die gevallen moeten alle in redelijkheid te verlangen maatregelen worden getroffen teneinde bodemverontreiniging met afvalstoffen te voorkomen.³⁶²

Voor de omgang met afvalstoffen in inrichtingen, anders dan inrichtingen voor de verwerking, verwijdering en dergelijke van afval (afvalstoffeninrichtingen), geldt van rijkswege het algemene beschermingsniveau. Zo geldt een mengverbod voor gevaarlijke afvalstoffen met andere stoffen in een omgevingsvergunningplichtige en niet-omgevingsvergunningplichtige inrichting.³⁶³ Verder geldt ten aanzien van de verpakking en opslag van afvalstoffen waaruit vloeibare bodembedreigende stoffen kunnen lekken in een niet-omgevingsvergunningplichtige inrichting de eis van een zogenaamd verwaarloosbaar bodemrisico³⁶⁴ oftewel een risico van geen verontreiniging of een verontreiniging waarbij herstel van de bodem mogelijk is.

In een niet-omgevingsvergunningplichtige inrichting mogen afvalstoffen niet worden verbrand of op de bodem worden gebracht.³⁶⁵ Voor een vergunningplichtige inrichting zijn vergelijkbare regels gegeven in de vergunning.

Gevaarlijke afvalstoffen en bedrijfsafvalstoffen mogen alleen aan bepaalde bedrijven (afvalstoffeninzamelaars) worden afgegeven.³⁶⁶ Deze bedrijven zijn belast met een verantwoorde verwerking van dat afval. De in verband daarmee te verrichten activiteiten, de opslag, het verwerken, het vernietigen of het storten van een afvalstof, vindt eveneens in zo'n inrichting plaats.³⁶⁷

De oprichting van een dergelijke afvalstoffeninrichting in een waterwingebied of een grondwaterbeschermingszone is krachtens de Pmv2021 niet toegestaan. Het verbod is niet van toepassing op een afvalstoffeninrichting in een grondwaterbeschermingszone bestemd voor de productie van werken of producten voor de grond-, weg- en waterbouw uit afvalstoffen (hergebruik). Ook een andersoortige afvalstoffeninrichting kan voor dit doel door gedeputeerde staten worden aangewezen.

Voornoemd verbod was op grond van de Pmv niet van toepassing op door de overheid beheerde bewaardepots voor de afgifte van kleine hoeveelheden gevaarlijke afvalstoffen, de zogenaamde milieustraten. Dergelijke depots zijn niet (meer) aanwezig in waterwingebieden of grondwaterbeschermingszones. Daarom is deze uitzondering komen te vervallen. Dergelijke bewaardepots mogen niet meer in waterwingebieden en grondwaterbeschermingszones worden gevestigd.

Een milieustraat was een aantal jaren terug nog wel aanwezig in boringsvrije zones gelegen in de gemeente Ridderkerk. De milieustraat in Bergambacht is gelegen in de boringsvrije zones. De milieustraten in een boringsvrije zone of een gebied voor aanvullende strategische voorraden blijven toegestaan. Dit geldt voor alle afvalstoffeninrichtingen in zo'n gebied of zone. Voor die afvalstoffeninrichtingen volstaat het algemeen beschermingsniveau. Dit kan in de toekomst anders worden voor milieustraten thans gelegen in een gebied voor aanvullende strategische voorraden, wanneer zo'n gebied wordt aangewezen als waterwingebied of als grondwaterbeschermingszone. Voor die transformatie geldt uitgebreide besluitvorming welke is beschreven in 3.6 van deze toelichting.

Afvalwater

Afvalwater vormt een specifieke afvalstof. Onder afvalwater wordt verstaan al het water waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen.³⁶⁸ Dit water kan een verschillende herkomst hebben: grondwater, hemelwater (regen en sneeuw), spoelwater, spuiwater (geloosd water uit een circulatiesysteem), overstortwater uit het riool, of reinigingswater.

Afvalwater vormt een van de grotere bedreigingen voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning. Afvalwater op de bodem zakt vanzelf naar grondwater. Daarom zijn van rijkswege uitgebreide regels gesteld aan de wijze van omgang met afvalwater. Deze regels hebben betrekking op het lozen. Lozingen kunnen plaatsvinden in het oppervlaktewater, de bodem, het riool en allerlei andere voorzieningen voor de afvoer van water.

Het begrip lozen in de zin van de Pmv2021 heeft betrekking op een specifieke lozing: het brengen van afvalwater en andere vloeistoffen op of in de bodem. Dit begrip heeft daarmee een andere, beperktere, betekenis dan in de Waterwet³⁶⁹, het Activiteitenbesluit milieubeheer en het Besluit lozen buiten inrichtingen. Deze beperking houdt verband met het doel van de Pmv2021: de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning.

Lozen moet worden onderscheiden van het infiltreren van water in grondwater. Infiltreren vindt doelbewust plaats ter aanvulling van grondwater.³⁷⁰ Dat oogmerk ligt niet ten grondslag aan het lozen.

Het lozingsregime van het Activiteitenbesluit milieubeheer en het Besluit lozen buiten inrichtingen is minder stringent dan voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning wenselijk. Dit houdt verband met de samenstelling en kwaliteit van het legaal te lozen afvalwater.

Voor lozingen in een inrichting op de bodem geldt vaak het 'nee, tenzij principe': die lozingen zijn niet toegestaan tenzij wordt voldaan aan gestelde eisen.³⁷¹

De voorschriften voor het lozen op de bodem in een inrichting in een waterwingebied en een grondwaterbeschermingszone worden met de Pmv2021 aangescherpt. Deze stellen verdere beperkingen aan de voorwaarden waaronder een van rijkswege toegestane lozing in zo'n gebied of zone nog mag plaatsvinden.

In principe is het lozen van afvalwater van rijkswege op of in de bodem buiten een inrichting niet toegestaan.³⁷² Voor zo'n lozing zijn gewoonlijk burgemeester en wethouders bevoegd gezag.³⁷³ Het afvalwater moet zoveel als mogelijk via de riolering worden afgevoerd. Op de gemeente rust de plicht zorg te dragen voor de inzameling en het transport van stedelijk afvalwater afkomstig van percelen gelegen op haar grondgebied door middel van een zogenaamd vuilwaterriool of een systeem met een vergelijkbare graad van bescherming.³⁷⁴

Op voornoemd verbod van het lozen op de bodem buiten een inrichting gelden diverse uitzonderingen. Zo is het lozen van huishoudelijk afvalwater in of op de bodem onder voorwaarden toegestaan.³⁷⁵

Voor deze uitzonderingen gelden wel enige algemene regels: bekende of bekend te veronderstellen mogelijk nadelige gevolgen voor het grondwater moeten worden voorkomen of beperkt.³⁷⁶ Ook hebben bestuursorganen in verband met de uitoefening van een bevoegdheid inzake het lozen van afwater tot taak de omvang en verontreiniging van afvalwater zoveel als mogelijk te beperken, te zuiveren dan wel her te gebruiken.³⁷⁷

Voor het lozen buiten een inrichting bevat de Pmv2021 net als de Pmv een absoluut verbod tot lozing van afvalwater en andere vloeistoffen in een waterwingebied en een grondwaterbeschermingszone.

Dit verbod is niet van toepassing op bestaande lozingen in een waterwingebied en een grondwaterbeschermingszone voor zover deze legaal plaatsvinden.

Verder is een aantal uitzonderingen geïntroduceerd teneinde het lozen van water voor vooral agrarische toepassingen in waterwingebieden mogelijk te maken. Dit is onder meer het geval voor water onttrokken aan oppervlakte-, hemel- of drinkwater. Dit betreft een versoepeling ten opzichte van de Pmv.

Het lozen van afvalwater in verband met het schoonmaken van voertuigen of machines gebruikt in de landbouw is onder voorwaarden toegestaan. Voorwaarde is dat die voertuigen of machines niet in bedrijf zijn (geweest) voor het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen en biociden.

Voor nieuwe lozingen in waterwingebieden kan geen ontheffing worden verleend. Daarvoor is zo'n lozing te schadelijk voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning. Voor een ontheffing voor een nieuwe lozing in een grondwaterbeschermingszone is een lozing mogelijk onder strikte voorwaarden.

Schadelijke stoffen

Stoffen en schadelijk

De Pmv2021 bevat een regeling voor schadelijke stoffen.

Het begrip 'stoffen' heeft in de regelgeving verschillende betekenissen. Dit wordt soms in chemische betekenissen (chemische elementen en hun verbindingen) gebruikt, maar ook wel in de zin van 'materie', waaronder dan ook mengsels van stoffen zijn begrepen (ook wel preparaten genoemd) en soms nog breder (al wat 'stoffelijk' is, dus met in begrip van producten, voorwerpen etc.). In de Pmv2021 is het begrip 'stof' in chemische zin gebruikt. Voor overige 'stoffelijke' verschijnselen worden de termen producten, voorwerpen en materialen gebruikt.

Schadelijk in de zin van de Pmv2021 zijn stoffen welke direct of na chemische omzetting nadelig zijn of kunnen zijn voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning. Het gaat vooral om stoffen met gevaren voor de volksgezondheid en stoffen die anderszins van negatief van invloed kunnen zijn op de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning.

Voor de invulling van het begrip 'schadelijk' is in sterke mate gebruik gemaakt van de regelgeving voor *gevaarlijke stoffen*. Het begrip 'gevaarlijke stoffen' wordt vooral in de internationale en Europese regelgeving gebruikt. Deze Europese regels hebben betrekking op de omgang met gevaarlijke stoffen als zodanig, als op gevaarlijke stoffen in producten, zoals biociden, gewasbeschermingsmiddelen, en (dier)geneesmiddelen en dergelijke.

Bij de beantwoording van de vraag welke stoffen in ieder geval vallen onder het begrip schadelijke stoffen in de zin van de Pmv2021, is zoveel als mogelijk aangesloten op de uitgebreide Europese regelgeving voor gevaarlijke stoffen. Een in Europeesrechtelijke zin als gevaarlijk aangemerkte stof op basis van eigenschappen relevant voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning, is automatisch ook schadelijk in de zin van de Pmv2021. Landelijke implementatiewetgeving hoeft niet te worden afgewacht en afzonderlijke provinciale oordeelsvorming hoeft niet plaats te vinden.

Schadelijk zijn in ieder geval stoffen die krachtens Europese regelgeving zijn aangemerkt als carcinogeen, mutageen (schadelijk voor erfelijk materiaal in het lichaam) en reprotoxisch (schadelijk voor de voortplanting). Het gaat om zogenaamde CMR-stoffen.

Ook stoffen met zogenaamde hormoonverstorende of -ontregelende eigenschappen zijn schadelijk. Stoffen met hormoonontregelende eigenschappen staan steeds meer in de belangstelling. Een afzonderlijke gevarencategorie is anders dan voor bijvoorbeeld CMR-stoffen (nog) niet vastgesteld. Wel zijn stoffen vanwege de hormoonontregelende eigenschappen in het kader van EG-verordening registratie, evaluatie en autorisatie van chemische stoffen (REACH) aangemerkt als zeer zorgwekkend. Door blootstelling aan die stoffen verliezen organismen bijvoorbeeld mannelijke eigenschappen ten faveure van vrouwelijke. Ook kan blootstelling aan hormoonontregelende stoffen allerlei gezondheidsschadelijke eigenschappen veroorzaken, zoals obesitas, orgaanschade en kanker.

Ook zijn stoffen aangewezen waarvan het gebruik of emissies Europees- dan wel nationaalrechtelijk is beperkt. Ten eerste gaat het om *zeer zorgwekkende stoffen* in de zin van EG-verordening registratie, evaluatie en autorisatie van chemische stoffen (REACH). Op zeer zorgwekkende stoffen is de autorisatieplicht van

toepassing. Een autorisatie heeft betrekking op het in de handel brengen en het gebruik van een zeer zorgwekkende stof.³⁷⁸Een autorisatie wordt alleen verleend, indien het risico voor de gezondheid of het milieu vanwege het gebruik van een zeer zorgwekkende stof afdoende kan worden beheerst. ³⁷⁹

Daarnaast zijn bepaalde stofcategorieën in het Activiteitenbesluit milieubeheer aangeduid als zzs aangemerkt als schadelijk. Ter vermijding van misverstanden: hoewel zzs de afkorting vormt van zeer zorgwekkende stoffen, gaat het in het Activiteitenbesluit milieubeheer niet perse om dezelfde zeer zorgwekkende stoffen als in REACH. De verschillen houden onder meer verband met de verschillen in oogmerken en criteria van aanwijzing tussen REACH en het Activiteitenbesluit milieubeheer. REACH bevat regels voor de handel in en het gebruik van gevaarlijke stoffen (al dan niet in producten) in de Europese Unie en het Activiteitenbesluit milieubeheer voor emissies in de lucht vanuit inrichtingen.

Voor deze zzs gelden beperkingen voor de emissies in de lucht.³⁸⁰De betreffende zzs zijn omschreven in bijlage 12a van de Activiteitenregeling.

Ook zogenaamde persistente, organische en verontreinigende stoffen, de zogenaamde POP's³⁸¹, vermeld in Verordening 2019/1021³⁸²zijn als schadelijk aangemerkt. Stoffen met deze eigenschappen verplaatsen zich over grote afstanden, blijven langdurig in het milieu aanwezig, hopen zich op in de voedselketen en zijn schadelijk voor de gezondheid en het milieu.

Ook de zogenaamde *opkomende stoffen* zijn schadelijk in de zin van deze verordening. Opkomend zijn stoffen en mengsels vermeld in de zogenaamde aandachtstoffenlijst Rps (Richtlijn prioritair stoffen).³⁸³Voor opkomende stoffen moeten op basis van monitoring gegevens worden verzameld.³⁸⁴Deze gegevens zijn bedoeld voor de vaststelling van een lijst van prioritair stoffen. De lozingen of emissies van prioritair stoffen in grondwaterlichamen moeten al dan niet geleidelijk worden beëindigd. ³⁸⁵

Schadelijk in de zin van deze verordening zijn ook de zogenaamde *bodembedreigende stoffen* (en mengsels). Daaronder vallen in ieder geval stoffen vermeld in bijlage 2 van deel 3 van de *Nederlandse Richtlijn Bodembescherming* (NRB). Daartoe behoren stoffen vermeld op de stoffenlijst van de NRB. Op die lijst zijn onder meer polycyclische aromatische koolwaterstoffen (onder meer gebruikt bij het teren van hout), houtverduurzamingsmiddelen, bestrijdingsmiddelen (gewasbeschermingsmiddelen en biociden), oplos-, ontvettings-, ontlakkings- en reinigingsmiddelen, metaalbewerkingsvloeistoffen, lakken, verven en inktten, oliën en vetten, vloeibare brandstoffen, kuilvoer, plantaardig restmateriaal met uitzondering van hout- en snoeiafval, GFT-afval, niet gescheiden (huishoudelijk) afval en vliegias vermeld. De stoffenlijst omvat veel van de voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning meest relevante stoffen.

Onder bodembedreigende stoffen vallen ook meststoffen. Voor meststoffen is in de Pmv2021 een afzonderlijke regeling getroffen. Daarom zijn de regels voor schadelijke stoffen van de Pmv2021 niet van toepassing op meststoffen.

Onder bodembedreigende stoffen is een groot aantal van de stoffen en mengsels begrepen die krachtens voornoemde Europese regelingen ook als schadelijk zijn aangemerkt. Te denken valt aan de CMR-stoffen.

De regels voor schadelijke stoffen van de Pmv hebben niet altijd betrekking op materialen (en producten) waarin een of meer van voornoemde stoffen (inclusief mengsels) aanwezig zijn. In deze leemte wordt met de Pmv2021 voorzien. Voorwaarde voor toepassing van de Pmv2021 is dat bekend is of in redelijkheid bekend moet zijn, dat een product schadelijke stoffen in de zin van de Pmv2021 bevat. Informatie daarvoor is soms beschikbaar.³⁸⁶Dat is bij een aantal van de materialen en producten bijna altijd het geval. Zo zijn de gevaren van gewasbeschermingsmiddelen, biociden en (dier)geneesmiddelen op het etiket aangegeven.

Schadelijk in de zin van de Pmv2021 zijn alleen vaste en vloeibare stoffen. Voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning zijn emissies van gasvormige stoffen van minder belang. Uiteraard kunnen schadelijke stoffen via de lucht neerslaan in een grondwaterbeschermingsgebied, maar voorsnog wordt verondersteld dat luchtmissies van schadelijke stoffen afdoende via het algemeen beschermingsregime worden aangepakt.

Een geheel sluitende opsomming van schadelijke stoffen is per definitie niet mogelijk. Van tevoren is niet altijd voorzienbaar welke stoffen zoal schadelijk kunnen zijn voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning. Om deze redenen kunnen gedeputeerde staten ook andere stoffen aanwijzen die schadelijk zijn of kunnen zijn voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning.

De regels voor schadelijke stoffen

Nieuwe inrichtingen, ongeacht of daarin schadelijke stoffen aanwezig zijn of niet, zijn in waterwingebieden, zoals bekend, niet toegestaan. Dit is bijvoorbeeld het geval voor de opslag van ten minste 10 kg gewasbeschermingsmiddelen en biociden. ³⁸⁷

Daarnaast zijn veel inrichtingen waarin gevaarlijke stoffen aanwezig zijn in grondwaterbeschermingszones verboden. Te denken valt aan inrichtingen voor het verrichten van bedrijfsmatige activiteiten met explosieven, ((zeer) licht) ontvlambare stoffen, chemische producten, en gewasbeschermingsmiddelen. Dergelijke inrichtingen leveren een groot risico van bodemverontreiniging op en zijn dan ook al sinds jaar en dag in de betreffende grondwaterbeschermingszones niet toegestaan. Dit geldt ook voor metaalbedrijven en bedrijven voor de bouw, het onderhoud en de reparatie van vervoermiddelen.

Reeds legaal aanwezige inrichtingen in waterwingebieden en grondwaterbeschermingszones zijn wel toegestaan.

Voor dergelijke inrichtingen zijn in het Activiteitenbesluit milieubeheer voorschriften gegeven ter voorkoming of beperking van verontreiniging van de bodem. In aanvulling daarop zijn om dezelfde redenen met de Pmv2021 voor reeds aanwezige niet-omgevingsvergunningplichtige inrichtingen rechtstreeks werkende voorschriften gegeven en voor omgevingsvergunningplichtige inrichtingen instructieregels. Deze zijn neergelegd in bijlage 1 van de Pmv2021.

De betreffende voorschriften sluiten zo nauw als mogelijk aan op die van het Activiteitenbesluit milieubeheer.

Het wijzigen van een legaal aanwezige inrichting in een waterwingebied dan wel een grondwaterbeschermingszone, waarvan het oprichten krachtens de Pmv2021 is verboden, is niet toegestaan, indien deze wijziging schadelijk is of kan zijn voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning.

Ten aanzien van activiteiten met schadelijke stoffen anders dan in een inrichting gelden twee groepen van voorschriften.

De eerste groep heeft betrekking op de regels voor installaties en leidingen met schadelijke stoffen. Daarvoor wordt verwezen naar hetgeen hierover is opgemerkt hierboven. Dit betreft met andere woorden regels die primair aangrijpen op het begrip installatie en betrekking hebben op activiteiten die meer permanent plaatsvinden.

De tweede groep van voorschriften heeft betrekking op in essentie meer incidentele activiteiten met schadelijke stoffen.

Het verbod van het voorhanden hebben, op- en overslaan, gebruik, vervoer, of, op de bodem brengen van vaste en vloeibare schadelijke stoffen strekt, en daarop is hierboven al ingegaan, ter aanvulling van vooral Europese en landelijke regels voor gevaarlijke stoffen die mede zien of kunnen zien op de bescherming van de bodem en het daarin aanwezige grondwater met het oog op de waterwinning. Gedacht kan onder meer worden aan de Europese regels voor biociden, gewasbeschermingsmiddelen, geneesmiddelen en meststoffen. Op deze regels is in de bijlage bij deze toelichting meer in zijn algemeenheid ingegaan.

Met de Pmv2021 worden specifieke regels gegeven voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning in verband met activiteiten met schadelijke stoffen.

In principe geldt, zoals gezegd, een verbod schadelijke stoffen in een waterwingebied voorhanden te hebben, te gebruiken of op of in de bodem te brengen. Onder zo'n activiteit wordt onder meer verstaan het voorhanden hebben van schadelijke stoffen in een vervoermiddel of een verplaatsbaar werktuig of apparaat. Ook valt hieronder het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen en biociden. Ten slotte kan het gaan om het verrichten van werkzaamheden met schadelijke stoffen.

Het verbod schadelijke stoffen voorhanden te hebben en dergelijke is niet van toepassing op het normaal gebruik in en nabij woningen en andere gebouwen, zoals kantoren en boerderijen, onder de voorwaarde dat het gaat om geringe hoeveelheden schadelijke stoffen mits deugdelijk verpakt.

Wat onder een geringe hoeveelheid moet worden verstaan is in zijn algemeenheid moeilijk aan te geven. Dat hangt af van het concreet gebruik en de aard van de stof. In beginsel wordt uitgegaan van een hoeveelheid van ten hoogste 25 kilogram. Bij een dergelijke, toch al ruime hoeveelheid zal in beginsel nog worden uitgegaan van een particuliere toepassing. Bij een grotere hoeveelheid zal dat snel twijfelachtig zijn. Daarnaast wordt verondersteld dat de gevolgen voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning van een calamiteit in een hoeveelheid tot 25 kilogram in beginsel redelijk overzienbaar zullen zijn.

Ook de toepassing van zout op wegen ter bestrijding van gladheid is uitgezonderd van het verbod. Wel kan worden overwogen om met de betrokken diensten in overleg te treden over het te gebruiken middel voor gladheidsbestrijding op een weg gelegen in een waterwingebied dan wel een grondwaterbeschermingszone.

Verder is het vervoer van gevaarlijke stoffen in de zin van de Wet vervoer gevaarlijke stoffen in de betreffende gebieden toegestaan. Uiteraard moet zijn voldaan aan de voor dat vervoer gestelde voorschriften. Deze hebben een primair internationale en Europese herkomst. Provinciale afwijking van die voorschriften is niet

mogelijk.

Op grond van de regelgeving voor het vervoer van gevaarlijke stoffen kan de minister van Infrastructuur en Milieu het vervoer in milieugevoelige gebieden, zoals grondwaterbeschermingsgebieden, verbieden.³⁸⁸ Van deze bevoegdheid is door de minister tot op heden geen gebruik gemaakt. In het oog moet worden gehouden dat ook in het kader van de uitoefening van een bevoegdheid op grond van de Wet vervoer gevaarlijke stoffen de minister de openbare drinkwatervoorziening aan te merken als een dwingende reden van groot openbaar belang. Door ons zal worden overwogen om de minister van Infrastructuur en Waterstaat expliciet op deze rechtsplicht te wijzen, indien substantiële hoeveelheden gevaarlijke stoffen over (spoor- en vaar)wegen in waterwingebieden en grondwaterbeschermingszones worden vervoerd.

De Wet vervoer gevaarlijke stoffen heeft betrekking op het vervoer van gevaarlijke stoffen met vervoermiddelen.³⁸⁹

Een vervoermiddel is in de zin van de Wet vervoer gevaarlijke stoffen een voertuig overeenkomstig richtlijn 2008/68. Richtlijn 2008/68 gaat over het vervoer van gevaarlijke stoffen over wegen in de Europese Unie.³⁹⁰ Dit vervoer vindt plaats met voertuigen. Een voertuig in de zin van richtlijn 2008/68 is een motorvoertuig op ten minste vier wielen met een maximumsnelheid groter dan 25 km. Onder voertuigen zijn mobiele machines en landbouw- en bosbouwtractors met een snelheid niet groter dan 40 km/h niet begrepen.³⁹¹

De Pmv2021 is dus wel van toepassing op het vervoer van gewasbeschermingsmiddelen en biociden met tractoren.

In het kader van de regelgeving voor het vervoer van gevaarlijke stoffen wordt hoofdzakelijk gekeken naar de gevaren van ongevallen met gevaarlijke stoffen voor de openbare veiligheid. Gevaarlijk zijn vooral stoffen met acute gevaarseigenschappen. Over het algemeen zijn daaronder geen stoffen met (meer chronische) gezondheidsschadelijke en anderszins schadelijke eigenschappen begrepen. Een groot deel van de bodembedreigende en andere schadelijke stoffen is niet gevaarlijk in de zin van de regelgeving voor het vervoer van gevaarlijke stoffen. Voor dat vervoer in grondwaterbeschermingsgebieden zijn met de Pmv2021 specifieke regels gegeven. Dit vervoer is alleen mogelijk indien is voldaan aan de daartoe gestelde eisen voor de verpakking en het verpakken.

In waterwingebieden is, zoals gezegd, ook het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen en biociden verboden. De werkzame stoffen in gewasbeschermingsmiddelen en biociden zijn, vaak al in zeer geringe concentraties, schadelijk voor de mens. Dit betekent dat gewasbeschermingsmiddelen en biociden niet in het drinkwater en het voor de bereiding daarvan gebruikte grondwater, mogen voorkomen. Het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen en biociden in grondwaterbeschermingsgebieden is al sinds jaar en dag aan banden gelegd. Van dit verbod kan zo nodig ontheffing worden verleend.

In grondwaterbeschermingszones, boringsvrije zones en gebieden voor aanvullende strategische voorraden, is het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen en biociden ingevolge de Pmv2021 toegestaan. Uiteraard moet worden voldaan aan de ter zake gestelde voorschriften van de biociden- en gewasbeschermingsmiddelenverordening respectievelijk de Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden.

De Pmv bevat voorschriften ter voorkoming of beperking van verontreiniging vanwege het verrichten van bouw- en aanlegwerkzaamheden. Deze hebben echter alleen betrekking op werkzaamheden in inrichtingen.³⁹² Geen specifieke regels zijn gesteld voor werkzaamheden met een kans op bodemverontreiniging. In deze leemte wordt met de Pmv2021 voorzien. Deze voorschriften strekken in aanvulling van die voor bouwwerkzaamheden van het Bouwbesluit.³⁹³ De regels voor werkzaamheden in het kader van de bouwregelgeving hebben voornamelijk betrekking op vast gevaarlijk afval.³⁹⁴

Ingrepen aan of in de bodem waarbij werkzaamheden worden verricht met schadelijke stoffen zijn in verband met de kans van verontreiniging toegestaan, indien wordt voldaan aan een stelsel van voorschriften. De voorschriften hebben onder meer betrekking op de omgang met afvalwater.

Zoals gezegd, hebben deze voorschriften alleen betrekking op het voorkomen of beperken van de kans van verontreiniging. Een ingreep aan of in de bodem kan ook de slecht-doorlatende lagen van de bodem aantasten. Voor zo'n ingreep geldt een afzonderlijk rechtsregime dat in het volgende hoofdstuk wordt beschreven.

HOOFDSTUK 10: ONDERWERPEN VAN REGULERING: AANTASTING SLECHT-DOORLATENDE EIGENSCHAPPEN VAN BODEMLAGEN

10.1 Algemeen

Zoals eerder uiteengezet, is de bodem in het Zuid-Hollandse rivieren- en veenweidegebied sterk slecht-doorlatend. Deze slechte-doorlatendheid vormt een essentiële factor voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning. Door vernietiging of aantasting van de slecht-doorlatende eigenschappen van de bodem kunnen verontreinigingen in of vanaf de bodem eenvoudig in het grondwater terecht komen.

De slecht-doorlatendheid komt steeds meer onder druk te staan door de intensivering van het gebruik van de ondergrond. Daarin worden steeds meer kabels en leidingen aangelegd ten behoeve van de energie- en informatievoorziening. Ook bodemenergie, een duurzame vorm van energieopwekking, kan een gevaar opleveren voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning.

De Pmv2021 voorziet in een regeling waarmee de aantasting van de slecht-doorlatende eigenschappen van de bodem in grondwaterbeschermingsgebieden moet worden tegengegaan.

10.2 Regeling voor ingrepen: algemeen

In principe is elke ingreep aan of in de bodem die de slecht-doorlatende eigenschappen van bodemlagen in een grondwaterbeschermingsgebied kan aantasten, gereguleerd. Van een aantasting is sprake wanneer de doorlatendheid na de ingreep groter is dan voor de ingreep. Van een dergelijke aantasting kan geen sprake zijn wanneer een slecht-doorlatende laag in de bodem niet aanwezig is, zoals in het duingebied.

Hoe kan worden vastgesteld dat de doorlatendheid van een bodemlaag na een ingreep groter is dan daarvoor? De mate van doorlatendheid van de bodem kan onder meer worden vastgesteld op basis van die van de omliggende gronden. In de gebiedsdoelstellingen met informatie over gebieden in Zuid-Holland is de bodemopbouw aangegeven. Het voornemen is om deze informatie beter toegankelijk te maken.

Uiteraard kan de mate van doorlatendheid voorafgaand aan een ingreep in of aan de bodem ook worden onderzocht, op basis van soort, samenstelling en dikte van bodemlagen. Ten behoeve van de vaststelling daarvan kunnen wij (gedeputeerde staten) zo nodig nadere voorschriften dan wel een beleidsregel vaststellen.

Kennis van relevante aspecten van de bodem- of grondwatergesteldheid is soms ook in verband met de naleving van andere voorschriften vereist. Zo geldt een uitzondering van verplichtingen voor de plaatsing van een peilbuis of een sondering tot aan het zoekbrakgrensvlak in een boringsvrije zone of een gebied voor aanvullende strategische voorraden. Voor de vaststelling van dit grensvlak kan te rade worden gegaan bij de betreffende omgevingsdienst dan wel het waterschap. Zo nodig, moet onderzoek worden verricht. Dit kan bijvoorbeeld plaatsvinden aan de hand van het gewicht van water: zout water is zwaarder dan zoet.

De regels voor een ingreep aan of in de bodem hebben betrekking op alle milieubeschermingsgebieden voor grondwater en zowel voor ingrepen aan of in de bodem in inrichtingen als daarbuiten.

Een ingreep aan of in de bodem is verboden in een waterwingebied en een grondwaterbeschermingszone behoudens ontheffing. Een ingreep aan of in de bodem in een boringsvrije zone of een gebied voor aanvullende strategische voorraden is verboden, tenzij een aan die ingreep voorafgaande melding is gedaan en een pakket aan voorschriften in acht wordt genomen.

In de Pmv gold een verbod grond te roeren of anderszins werken op of in de bodem uit te voeren of te doen uit te voeren dieper dan 2,5 meter onder het maaiveld, waarbij ingrepen werden verricht of stoffen werden gebruikt die de beschermende werking van de slecht doorlatende bodemlagen aantasten of konden aantasten.

Onder een ingreep aan of in de bodem die de slecht-doorlatende eigenschappen van bodemlagen kan aantasten vallen veel activiteiten.

Een aantal ingrepen aan of in de bodem is in de Pmv2021 expliciet benoemd. Gedacht kan worden aan een gestuurde boring en de uitvoering van een sondering. Met de uitvoering van een sondering wordt de stabiliteit van de bodem verkend. Dit vindt plaats door een ijzeren staaf.

Verder kan worden gedacht aan de toepassing van een palenmatras. Een dergelijk matras is gefundeerd op gladde palen. De toepassing van gladde palen valt op zich niet onder een ingreep aan of in de bodem. Dat ligt anders voor een palenmatras. Dat houdt verband met het volgende. Een palenmatras wordt nogal eens geplaatst ter ondersteuning van bijvoorbeeld een weg of een rotonde. Met een palenmatras worden verzakkingen tegengegaan. Bij een reconstructie van de weg of de rotonde of bij aanleg van kabels of leidingen zitten de palen van het matras niet zelden in de weg. Palen moeten vaak worden verwijderd. Het verwijderen van die palen kan de slecht-doorlatende eigenschappen aantasten. Dit moet worden voorkomen. Invloed kan daarmee worden uitgeoefend op constructie en plaatsing van het palenmatras. De aanleg van een palenmatras kan dan ook alleen plaatsvinden op basis van een voorafgaande beoordeling van de risico's via een te verlenen ontheffing.

Het verbod een ingreep aan of in de bodem te verrichten die de slecht-doorlatende eigenschappen van bodemlagen kan aantasten, is niet van toepassing op een ingreep ten behoeve van bijvoorbeeld de aanleg of instandhouding van een openbaar riool, een kabel of een leiding mits het riool, de kabel of leiding wat betreft een waterwingebied niet dieper is gelegen dan 2,5 meter onder het maaiveld. Deze uitzondering houdt verband met het openbaar belang van een goede afvalwaterafvoer, de energie- of informatievoorziening etc.

Voornoemd verbod is wat betreft grondwaterbeschermingszones, boringsvrije zones en gebieden voor aanvullende strategische voorraden niet van toepassing op de aanleg of instandhouding van werken op een diepte van niet meer dan 5 meter onder het maaiveld.

Daarnaast is het verbod niet van toepassing op een gladde heipaal niet bestemd voor de fundering van een palenmatras. Een gladde heipaal tast de slecht-doorlatende eigenschappen van bodemlagen niet aan. Het veranderen of verwijderen van een gladde heipaal is wel verboden, behoudens ontheffing. Door zo'n verandering of verwijdering kunnen de slecht-doorlatende eigenschappen van bodemlagen worden aangetast.

Het verbod een ingreep aan of in de bodem te verrichten die de slecht-doorlatende eigenschappen van bodemlagen kan aantasten is evenmin van toepassing op de plaatsing van een zogenaamde aardpen. Met een dergelijke pen worden elektrische apparaten geaard.

Het verbod een ingreep aan of in de bodem te verrichten die de slecht-doorlatende eigenschappen van bodemlagen kan aantasten is evenmin van toepassing op het grondwaterbeheer waarvoor door gedeputeerde staten een Waterwetvergunning is verleend.³⁹⁵ Ook is het verbod niet van toepassing op een ingreep ten behoeve van wettelijk voorgeschreven of toegestane saneringen van de bodem. Achtergrond van deze uitzonderingen is het uitgangspunt dat provinciale beoordeling van de risico's voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning en het beperken van die risico's plaatsvindt in het kader van de Waterwet en de Wet bodembescherming. Voor zover die beoordeling plaatsvindt door anderen is het ingreepverbod wel van toepassing.

Eventuele gaten en andere aantastingen van de slecht-doorlatende eigenschappen moeten zoveel als mogelijk in de oorspronkelijke staat worden hersteld. Gebruik mag alleen worden gemaakt van een geschikt product, zoals bentoniet. Gaat het echter om een gat afkomstig van een gestuurde boring dan is dit materiaal niet geschikt. In dat geval moet drillgrout of dämmer worden toegepast.

10.3 Specifieke onderwerpen

Mijnbouwactiviteiten

Mijnbouwactiviteiten zijn in waterwingebieden, grondwaterbeschermingszones, boringsvrije zones en gebieden voor aanvullende strategische voorraden niet toegestaan. Van dit verbod kan geen ontheffing worden verleend. Het verbod is niet van toepassing op een mijnbouwactiviteit waarvoor op het moment van inwerkingtreding van deze verordening een mijnbouwvergunning is verleend.

Een mijnbouwactiviteit is een activiteit die onder de Mijnbouwwet valt. Onder een mijnbouwactiviteit vallen diverse activiteiten, zoals de winning van fossiele energie of aardwarmte, maar ook de opslag van koolstofdioxide.

De Mijnbouwwet is van toepassing op delfstoffen aanwezig op een diepte van meer dan 100 meter beneden de oppervlakte van de aardbodem en op aardwarmte aanwezig op een diepte van meer dan 500 meter.³⁹⁶ Indien niet aan deze 'diepte-eis' wordt voldaan, dan is geen sprake van een mijnbouwactiviteit en zijn de andere regels van de Pmv2021 van toepassing.

Gaten waaronder van boringen

Het aanbrengen van een gat vormt een inherente aantasting van de slecht-doorlatende eigenschappen van een bodemlaag. Eventuele verontreinigingen kunnen eenvoudig doordringen in de watervoerende lagen van een grondwaterbeschermingsgebied. Daarom is de aanleg of verandering van een gat, om welke reden dan ook, in beginsel niet toegestaan. Van dit verbod kan ontheffing worden verleend. Aan deze ontheffing zullen voorschriften worden verbonden ter betuigeling van het gevaar van een aantasting van de slecht-doorlatende eigenschappen van een bodemlaag.

In de Pmv2021 zijn aanvullende eisen aan de wel toegestane aanleg van gaten gesteld. Voorgeschreven is dat:

- bij een eventuele ingreep in de bodem, de doorlatendheid van de bodem niet groter mag zijn dan daarvoor;
- voorzieningen worden getroffen teneinde te voorkomen dat verontreinigende stoffen via het aangebrachte gat in de bodem terecht kunnen komen;
- na beëindiging van de aanleg het ontstane gat volledig wordt afgesloten.

Voor het mechanisch boren gelden rijksregels.³⁹⁷ De gestelde rijksregels gaan over de vakbekwaamheid van degenen die de boringen uitvoeren.

Ontgrondingen

Onder een ontgraving in de zin van de Ontgrondingenwet wordt verstaan een werkzaamheid aan of in de hoogteligging van een terrein. Onder een ontgraving valt onder meer de winning van zand, grind of klei, en het baggeren. De Ontgrondingenwet heeft een doelmatige afweging van de verschillende bij ontgrondingen betrokken belangen ten doel. Door ontgrondingen kunnen velerlei belangen worden geschaad. Gedacht is onder meer aan de drinkwatervoorziening.³⁹⁸ De Ontgrondingenwet heeft daarmee ook betrekking op de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning. Een regeling in de Pmv2021 is om die redenen niet nodig.

HOOFDSTUK 11: UITVOERBAARHEID EN HANDHAAFBAARHEID

11.1 Uitvoerbaarheid

De verantwoordelijkheid voor de uitvoering van de Pmv2021 is voor een groot deel belegd bij gedeputeerde staten. Gedeputeerde staten zijn onder meer belast met de verlening van ontheffingen, het in ontvangst nemen van meldingen en het toezicht op de naleving en de handhaving. In de praktijk zijn deze taken en daarmee verband houdende bevoegdheden op grond van mandaatbesluiten van gedeputeerde staten belegd bij de omgevingsdiensten, met een centrale rol voor die van Haaglanden. De bevoegdheid tot verlening van een ontheffing kan overigens ook bij een ander bestuursorgaan dan gedeputeerde staten worden belegd.³⁹⁹

Burgemeester en wethouders van betrokken gemeenten zijn in hun hoedanigheid van bevoegd gezag, belast met de uitvoering van de gestelde instructieregels voor omgevingsvergunningplichtige inrichtingen. Ook kunnen zij, in die hoedanigheid, afwijkende voorschriften geven van de provinciale instructieregels voor omgevingsvergunningplichtige inrichtingen, dan wel ten opzichte van die regels aanvullende eisen stellen. Deze bevoegdheid moet wel in de instructieregels zijn aangegeven.

11.2 Toezicht en handhaving

Tegen overtreding van de Pmv2021 kan zowel bestuursrechtelijk als strafrechtelijk worden opgetreden. Handhaving is onder meer aan de orde bij overtreding van een aantal algemene regels en voorschriften verbonden aan een ontheffing.

Wat betreft de bestuursrechtelijke handhaving wordt een onderscheid gemaakt tussen regels voor inrichtingen en regels voor activiteiten buiten inrichtingen.

De provincie is verantwoordelijk voor de bestuursrechtelijke handhaving van de rechtstreeks werkende verboden voor het oprichten en wijzigen van inrichtingen in een grondwaterbeschermingsgebied. Dit geldt ook voor de regels inhoudende een verbod tot oprichting of wijziging van een inrichting. Dit verbod heeft ook betrekking op omgevingsvergunningplichtige inrichtingen. Een weigering van een omgevingsvergunning is daarvoor niet eerst vereist.

Met het toezicht op de naleving en handhaving van de regels voor omgevingsvergunningplichtige inrichtingen, is het bevoegd gezag belast.⁴⁰⁰ Voor de regels voor niet-omgevingsvergunningplichtige inrichtingen zijn burgemeester en wethouders belast met de bestuursrechtelijke handhaving.⁴⁰¹

Voor activiteiten buiten inrichtingen zijn gedeputeerde staten verantwoordelijk voor de bestuursrechtelijke handhaving van de gestelde regels.⁴⁰² Gedeputeerde staten zijn bevoegd tot oplegging van een last onder bestuursdwang bij niet-naleving.⁴⁰³

Onder een last onder bestuursdwang wordt verstaan een last tot geheel of gedeeltelijk herstel van de overtreding, en de bevoegdheid van het bestuursorgaan om de last door feitelijk handelen ten uitvoer te leggen, indien de last niet of niet tijdig wordt uitgevoerd.⁴⁰⁴ De toepassing van een last onder bestuursdwang geschiedt in beginsel op kosten van de overtreder.⁴⁰⁵

Onder een last onder dwangsom wordt verstaan een last tot geheel of gedeeltelijk herstel van de overtreding met de daarbij horende verplichting tot betaling van een geldsom indien de last niet of niet-tijdig wordt uitgevoerd. ⁴⁰⁶

Toepassing van een last onder bestuursdwang en een last onder dwangsom is vaak een langdurige aangelegenheid. Toepassing van een last onder dwangsom bestaat doorgaans uit de volgende stappen:

- a. (voor)waarschuwingsbrief;
- b. vooraankondiging last onder dwangsom of hoorbrief;
- c. last onder dwangsom;
- d. (informele) inningsbrief, en
- e. Invorderingsbeschikking.

Met een last onder bestuursdwang of een last onder dwangsom wordt beoogd een eind te maken aan een illegale situatie.

Overtredingen van voorschriften zijn, voor zover aangeduid als strafbaar feit, een economisch delict.⁴⁰⁷ Indien de overtredingen opzettelijk zijn begaan, zijn zij misdrijven, anders overtredingen.⁴⁰⁸ Als misdrijf aangemerkte economische delicten in verband met de niet-naleving kunnen worden bestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaar of een geldboete van de vijfde categorie. Overtredingen kunnen worden bestraft met hechtenis van ten hoogste een jaar of een geldboete van de vierde categorie. ⁴⁰⁹

De bepaling dat overtredingen moeten zijn aangemerkt als strafbaar feit, vloeit voort uit artikel 16 van de Grondwet: geen feit is strafbaar dan uit kracht van een daaraan voorafgegane wettelijke strafbepaling. Overtreding van de Pmv2021 kan op grond daarvan strafbaar worden gesteld, mits de bevoegdheid daartoe aan de provincie is gedelegeerd. Deze bevoegdheid is aan de provincie toegekend in de Wet op de economische delicten. ⁴¹⁰

Met het toezicht op de naleving van de Pmv2021 zijn onder meer de door gedeputeerde staten aangewezen ambtenaren belast.⁴¹¹ Het gaat in ieder geval om ambtenaren van de regionale omgevingsdiensten. Deze ambtenaren zijn ook belast met de opsporing van de strafbaar gestelde feiten, indien zij door de minister van Veiligheid en Justitie zijn aangewezen (de zogenaamde buitengewone opsporingsambtenaren oftewel boa's). Verder zijn medewerkers van het landelijke politiekorps belast met de opsporing van de strafbaar gestelde feiten. ⁴¹²

HOOFDSTUK 12: EUROPEESRECHTELIJKE ASPECTEN

12.1 Inleiding

In dit hoofdstuk wordt ingegaan op een aantal Europeesrechtelijke aspecten van de provinciale regulering. Ingegaan wordt onder meer op de mogelijkheden van verdergaande provinciale regulering ten opzichte van de Europese regels voor het algemeen beschermingsniveau.

12.2 Verhouding met de Europese productregulering

In hoofdstuk 3 en in bijlage IA is een beschrijving gegeven van de Europese regelgeving voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater. Deze verplichten, doorgaans via de landelijke implementatieregulering, tot het stellen van provinciale regels. Dit vloeit bijvoorbeeld voort uit de Kaderrichtlijn water.

De Europese regelgeving beperkt soms de mogelijkheid tot het stellen van regels voor bepaalde onderwerpen. Over het algemeen kan worden gesteld dat provincies bevoegd zijn tot het stellen van regels voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning voor zover deze niet van invloed zijn op de interne markt: een vrij (handels)verkeer van goederen en diensten. Eisen aan producten in de handel zijn met andere woorden niet toegestaan.

Gewoonlijk zijn verdergaande eisen aan activiteiten (van fysieke aard), al dan niet verricht in inrichtingen wel mogelijk.

12.3 Europeesrechtelijk: Richtlijn 98/48/EG betreffende de informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij

Op grond van richtlijn 98/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 22 juni 1998 betreffende de informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij (PbEG 1998, L 204/37), zoals gewijzigd bij Richtlijn nr. 98/48/EG van het Europees Parlement van 20 juli 1998 (PbEG 1998, L 217/18), geldt de verplichting voor lidstaten normen en technische voorschriften, die zij voornemens zijn vast te stellen, bij de Europese Commissie te notificeren. De bedoeling van deze procedure is dat de Commissie en de overige lidstaten kunnen nagaan of die normen en technische voorschriften zullen leiden tot kwantitatieve invoerbeperkingen of maatregelen van gelijke werking, welke ingevolge artikel 30 van het EG-Verdrag zijn verboden. Onder een technisch voorschrift wordt verstaan een technische specificatie of een andere eis (...) voor de verhandeling (...) of het gebruik in een lidstaat of in een groot deel van een lidstaat (...). Door het kabinet is met het oog op de efficiency en eenduidigheid een voor de gehele overheid geldende notificatiehandleiding opgesteld. Daarin is vermeld dat regels van afzonderlijke provincies naar hun aard territoriaal beperkt zijn en dus geen notificatie behoeven.

12.4 Europeesrechtelijk: Richtlijn 2006/123/EG betreffende diensten op de interne markt

Richtlijn 2006/123/EG van het Europees parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt, verder te noemen de Dienstenrichtlijn, richt zich op het wegnemen van de belemmeringen voor de toegang tot en de uitoefening van diensten binnen de EU. Op grond van de Dienstenrichtlijn geldt een notificatieplicht voor lidstaten, inclusief gemeenten en provincies, ten aanzien van eisen die na 28 december 2006 in de nationale wetgeving worden opgenomen dan wel gewijzigd. De Dienstenrichtlijn ziet in beginsel op een grote verscheidenheid aan diensten.

De Dienstenrichtlijn is niet van toepassing op diensten van algemeen belang, zoals de waterwinning. ⁴¹³

Daarnaast is de Dienstenrichtlijn niet van toepassing op regels voor "de ontwikkeling of het gebruik van land, voorschriften inzake ruimtelijke ordening en stedenbouw, en evenmin op administratieve sancties wegens het niet-naleving van dergelijke voorschriften die de dienstenactiviteit niet specifiek regelen of daarop specifiek van invloed zijn, maar die de dienstverrichters bij de uitvoering van hun economische activiteit in acht dienen te nemen op dezelfde wijze als natuurlijke personen die als particulier handelen".⁴¹⁴ Aan die eis voldoet de Pmv2021. De Pmv2021 reguleert niet zozeer diensten, maar vooral het gebruik van roerende en onroerende zaken. De betreffende regels hebben op gelijke wijze betrekking op degenen die de activiteit uitoefenen ongeacht de vraag of daarbij sprake is van een dienstverlening. Verplichtingen gelden met andere woorden gelijkelijk voor degenen die gereguleerde activiteiten verrichten als ondernemer anders dan als dienstverlener, als dienstverlener of als particulier.

HOOFDSTUK 13: GEVOLGEN VOOR BURGERS, BEDRIJFSLEVEN EN OVERHEDEN

13.1 Gevolgen voor burgers en bedrijfsleven

Een groot deel van de inrichtingen en activiteiten gereguleerd met de Pmv2021 is al sinds decennia in de betreffende categorieën van grondwaterbeschermingsgebieden niet toegestaan. De grondwaterbeschermingsgebieden zijn meestal gelegen in natuur- en agrarische gebieden waarbij in planologische zin veel vormen van relevante bedrijvigheid en activiteiten alleen al om die redenen niet zijn geoorloofd. In die zin zullen de gevolgen van de Pmv2021 beperkt zijn.

De Pmv2021 stelt beperkingen aan de ontwikkeling van bodemenergiesystemen. Dergelijke systemen zijn niet verenigbaar in grondwaterbeschermingsgebieden, want vormen een direct gevaar voor een duurzame veiligstelling van de openbare drinkwatervoorziening.

Gevolgen kunnen zich verder voordoen met betrekking tot reeds legaal in grondwaterbeschermingsgebieden aanwezige niet-vergunningplichtige inrichtingen. Voor die inrichtingen golden tot het moment dat de vergunningplicht voor deze inrichtingen kwam te vervallen vaak de regels voor grondwaterbeschermingsgebieden van de Pmv. Daarna kwamen die regels voor die inrichtingen te vervallen. In deze ommissie wordt met de Pmv2021 voorzien. Met de Pmv2021 moeten voor deze inrichtingen wederom maatregelen worden getroffen. De maatregelen moeten binnen twee jaar na inwerkingtreding van de Pmv2021 worden getroffen. Het gaat om technische voorzieningen die over het algemeen niet tot onoverkomelijke kosten leiden.

Met de Pmv2021 worden de regels voor de toepassing van grond en baggerspecie aangescherpt. Grond en baggerspecie zullen aan bepaalde kwaliteitseisen moeten voldoen. Deze eisen hebben betrekking op zowel waterwingebieden, grondwaterbeschermingszones, boringsvrije zones als gebieden voor aanvullende strategische voorraden en hebben bijvoorbeeld betrekking op maximale concentraties zware metalen. De eisen kunnen leiden tot hogere kosten, bijvoorbeeld voor de woning- en wegenbouw. Gebruik zal moeten worden gemaakt van grond en baggerspecie van voldoende kwaliteit.

De aanscherping van de eisen aan de toepassing van grond en baggerspecie zal (vooralsnog) geen betrekking hebben op de waterschappen voor zover het gaat om hun activiteiten voor de waterstaatkundige verzorging van een grondwaterbeschermingsgebied. Onverkorte toepassing van die eisen kan voor die verzorging tot onoverkomelijke problemen leiden. Wel zal in overleg met de waterschappen worden getreden over de vraag wanneer wel aan de regels voor grond en baggerspecie kan worden voldaan.

Met de Pmv2021 wordt het aantal activiteiten waarvoor een stelsel van rechtstreekse regels geldt met een daaraan gekoppeld meldingsvereiste uitgebreid. Dit stelsel vervangt daarmee vaak de eis van een ontheffing. Deze vervanging impliceert ten opzichte van de Pmv een zekere lastenverlichting. Een meldingsvereiste is vooral aan de orde bij activiteiten in grondwaterbeschermingszones, boringsvrije zones en gebieden voor aanvullende strategische voorraden.

13.2 Gevolgen voor drinkwaterbedrijven

Drinkwaterbedrijven hebben de zorg voor een voldoende en duurzame uitvoering van de openbare drinkwatervoorziening binnen hun distributiegebied.⁴¹⁵ De Pmv2021 draagt aan de uitvoering bij. De Pmv2021 is niet van toepassing op voornoemde zorg voor drinkwaterbedrijven. Verondersteld wordt dat die wettelijk voorgeschreven zorg handelen door drinkwaterbedrijven overeenkomstig de Pmv2021 voldoende verzekerd.

13.3 Gevolgen voor gemeenten

Met de Pmv2021 hebben burgemeester en wethouders de gegeven instructieregels in de vergunning voor een omgevingsvergunningplichtige inrichting te verwerken. Daarnaast zijn burgemeester en wethouders belast met de bestuursrechtelijke handhaving van de voorschriften voor inrichtingen waarvoor zij bevoegd zijn.

Met de Pmv2021 nemen de uitvoeringslasten voor gemeenten enerzijds af. Dat houdt verband met het volgende. In het verleden waren meer inrichtingen vergunningplichtig dan op dit moment. Voor minder inrichtingen dan in het verleden het geval was, hebben gemeenten de in de Pmv2021 opgenomen instructieregels te verwerken in de vergunning. Dit betekent een administratieve lastenvermindering van de gemeente. Wel hebben gemeenten vaak, in de hoedanigheid van bevoegd gezag, de verantwoordelijkheid voor het toezicht op de naleving van deze niet-omgevingsvergunningplichtige inrichtingen.

Gemeenten dienen in zijn algemeenheid een kostenvergoeding te ontvangen wanneer hen door een ander overheidsorgaan een nieuwe taak wordt opgelegd. Dat vloeit voort uit artikel 146, tweede lid, van de Provinciewet (autonome provinciale verordeningen) en artikel 108, derde lid, van de Gemeentewet (medebewind). Op grond van artikel 120, tweede lid, van de Gemeentewet kan de gemeente ook op een vergoeding aanspraak maken wanneer haar bij algemene regel wordt voorgeschreven systematische informatie aan het provinciaal bestuur te verstrekken.

De Pmv2021 hoeft in het algemeen niet tot vergoedingen door de provincies aan gemeenten te leiden.

Voor zover de medewerking van de gemeenten bij de vaststelling en uitvoering van het beleid wordt gevraagd, is niet van nieuwe taken sprake, maar van een regulering van taken die gemeenten reeds uitvoeren, dan wel die zij op grond van hoofdstuk 8 van de Wet milieubeheer moeten uitvoeren (instructies).

Voor zover de gemeenten belast zijn met de bestuursrechtelijke handhaving van de regels van de provinciale verordening, volgt die verplichting niet uit de Pmv2021, maar uit artikel 18.2 van de wet. De provincie concludeert dat de handhaving van bepalingen uit de Pmv2021 met betrekking tot inrichtingen, waarvoor de gemeente bevoegd gezag is, deel uitmaakt van het reguliere takenpakket van de gemeente in het kader van de Wet milieubeheer.

13.4 Gevolgen voor de waterschappen

Zoals hierboven reeds is aangegeven hebben waterschappen taken op het gebied van grondwaterkwaliteit en grondwaterkwantiteit. Deze moeten door waterschappen worden uitgevoerd in de rol van (watersysteem)beheerder. De bevoegdheden en taken van het waterschap op het gebied van grondwaterkwaliteit zijn over het algemeen meer beperkt. De belangrijkste taak van de waterschappen houdt verband met de waterkwantiteit. Deze taak is in het bijzonder van belang in gebieden met (toekomstige) waterwinlocaties.

Zeker de aanwijzing van gebieden voor aanvullende strategische voorraden kan relevant zijn voor het waterkwantiteitsbeheer van een waterschap. Zoals ook in de Nota van beantwoording is aangegeven, zal over de gevolgen van de aanwijzing van zo'n gebied in overleg worden getreden met het betrokken waterschap en drinkwaterbedrijf.

13.5 Gevolgen voor de provincie

De gevolgen voor de provincie zullen naar verwachting weinig veranderen. De taken van uitvoering en handhaving zullen door de uitbreiding van de werkingsfeer wat toenemen. Daarentegen zal het vervallen van de eis van een ontheffing voor een aantal gevallen een lastenverlichting voor de provincie meebrengen.

13.6 Schadevergoeding

De Wet milieubeheer bevat een regeling voor schadevergoeding. Op grond daarvan kunnen gedeputeerde staten een vergoeding toekennen voor geleden schade.⁴¹⁶ Deze bepaling is niet van toepassing. Het principe van algemene regels gaat namelijk niet samen met het verlenen van schadevergoeding aan degenen die door die regels worden getroffen. Worden die regels van kracht, dan worden ondernemingen, in de betreffende gebieden in gelijke mate geraakt. Anders gezegd: de onderlinge concurrentiepositie voor betrokken partijen in de betreffende grondwaterbeschermingsgebieden verandert niet.⁴¹⁷

Dit ligt anders in individuele gevallen, hoewel die gevallen in de praktijk nauwelijks aan de orde zullen zijn. Betrokkenheid van belanghebbenden bij de besluitvorming voor een verzoek om schadevergoeding kan aan de orde zijn. Deze moeten bijvoorbeeld in de gelegenheid worden gesteld hun opvattingen te geven. Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer een deskundigenadvies wordt ingewonnen.⁴¹⁸ In de Pmv is bepaald dat ook de grondwateronttrekker (drinkwaterbedrijf) dat recht toekomt als gedeputeerde staten naar aanleiding van het advies voornemens zijn een vergoeding toe te kennen.⁴¹⁹ Een zienswijze van een grondwateronttrekker moet onder de aandacht van gedeputeerde staten worden gebracht.⁴²⁰

Een verzoek om schadevergoeding in verband met de toepassing van de Pmv2021, kan worden gedaan door de exploitant van een omgevingsvergunningplichtige inrichting aan het bevoegd gezag. Dit gezag kunnen burgemeester en wethouders zijn. In zo'n geval kunnen burgemeester en wethouders gedeputeerde staten verzoeken in te stemmen met een toe te kennen vergoeding voor de kosten van verlening van schadevergoeding aan de exploitant van de inrichting. Bij toewijzing van dat verzoek komen die kosten voor rekening van de provincie, anders voor rekening van de gemeente.⁴²¹

Voor zover een gemeente, zonder provinciale betrokkenheid, overgaat tot verlening van een schadevergoeding aan de exploitant van de inrichting vanwege toepassing van een instructieregel voor een grondwaterbeschermingsgebied, is betrokkenheid van een drinkwaterbedrijf niet geregeld. Deze betrokkenheid is ook minder nodig, omdat de kosten van die schadevergoeding niet kunnen worden verhaald via de hieronder te vermelden provinciale heffing.

Voor de omvang van de vergoeding is aansluiting gezocht op artikel 15.22, eerste lid, van de Wet milieubeheer op grond waarvan de minister om instemming kan worden gevraagd. Voor vergoeding door de provincie komt in ieder geval de schadevergoeding aan de exploitant van de inrichting in aanmerking. Ook kosten van het inschakelen van onafhankelijke derden, zoals van deskundigen, komen voor vergoeding in aanmerking. Apparaatskosten van het bestuursorgaan dat op een verzoek om schadevergoeding door een exploitant van de inrichting heeft te beslissen komen in ieder geval niet in aanmerking voor vergoeding door gedeputeerde staten. Deze kosten kunnen worden verhaald in de vorm van leges en dergelijke.

Ter bestrijding van deze door de provincie te vergoeden kosten voor het verlenen van schadevergoeding kunnen provinciale staten een heffing instellen ter zake van het onttrekken van grondwater ofwel de drinkwaterbedrijven.⁴²² Deze regeling is vastgesteld in de Omgevingsverordening Zuid-Holland.⁴²³

HOOFDSTUK 14: OVERGANGSRECHT

De Pmv2021 treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Provinciaal blad waarin deze verordening wordt geplaatst.

Een aantal regels van de Pmv blijft echter nog twee jaar van toepassing. Dit geldt voor de activiteiten waarvoor in de Pmv geen of andere regels waren gesteld en waarvan kan worden aangetoond dat deze uiterlijk tot een jaar voor de inwerkingtreding van deze verordening werden verricht, de zogenaamde bestaande activiteiten. Voor die activiteiten moeten soms maatregelen worden getroffen die niet van de een op andere dag getroffen kunnen worden. Een redelijke overgangstermijn is geboden.

Voor de overige activiteiten moet meteen aan de voorschriften worden voldaan. Deze worden als 'nieuw' beschouwd.

Voornoemde overgangsrecht is van toepassing op activiteiten buiten en in al dan niet-vergunningplichtige inrichtingen.

Voor vergunningplichtige inrichtingen betekent dit dat de instructieregels meteen van toepassing zijn na inwerkingtreding van de Pmv2021. Het bevoegd gezag heeft daarmee de tijd de instructieregels aan de vergunning voor de inrichting te verbinden. Deze voorschriften zijn voor de houder van de inrichting van toepassing twee jaar na inwerkingtreding van de Pmv2021.

Van de termijnen kan onder omstandigheden bij besluit van gedeputeerde staten worden afgeweken. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn wanneer naleving van die termijn tot in redelijkheid niet gewenste gevolgen kan leiden. De aanwijzing kan betrekking hebben op een individuele activiteit dan wel een groep van activiteiten.

De overige overgangsbepalingen zijn procedureel van aard. Ontheffingen verleend op grond van de Pmv behouden hun rechtskracht na inwerkingtreding van de Pmv2021.

Daarnaast zijn bepalingen gegeven voor de vraag welk rechtsregime van toepassing is voor op het moment van inwerkingtreding van de Pmv2021 nog niet afgeronde procedures omtrent de aanvraag van een vergunning of een ontheffing.

HOOFDSTUK 15: ARTIKELSGEWIJS

Artikel 1: Definitiebepalingen

Stoffen, mengsels en materialen

Het begrip stof wordt in de Pmv2021 in een meer alomvattende betekenis gebruikt. Daaronder vallen chemische elementen en hun verbindingen (stoffen in de chemische betekenis), mengsels (samenstellingen van stoffen), producten, voorwerpen en andere materialen.

Artikel 6

De regels voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning zijn niet van toepassing op activiteiten door drinkwaterbedrijven in direct verband met hun zorg voor een voldoende en duurzame uitvoering van de openbare drinkwatervoorziening.

Deze zorgplicht voor drinkwaterbedrijven is neergelegd in de Drinkwaterwet en rust op de eigenaar.⁴²⁴

Daarnaast heeft deze eigenaar tot taak de kwaliteit en de duurzaamheid van het productieproces te verzekeren. Daartoe behoort onder meer het tot stand brengen en in stand houden van infrastructuur voor de productie van drinkwater binnen het distributiegebied.⁴²⁵ In verband met de zorgplicht rust op die eigenaar de verplichting bij te dragen aan de bescherming van de bronnen van drinkwatervoorziening in het distributiegebied tegen verontreiniging. Deze wettelijke plichten waarborgen in juridische zin voldoende zorgvuldige omgang door een drinkwaterbedrijf.

Onder voornoemde zorg vallen niet alleen de fysieke activiteiten die onder directe verantwoordelijkheid van de eigenaar in het distributiegebied worden uitgevoerd, maar ook de opdrachten die onder verantwoordelijkheid van de eigenaar aan derden worden gegeven.

Voornoemde uitzondering is beperkt tot activiteiten door drinkwaterbedrijven voor zover deze in direct verband staan met hun zorg voor een voldoende en duurzame uitvoering van de openbare drinkwatervoorziening. Andere activiteiten dan in verband met die zorg zijn van de toepassing van de Pmv2021 niet uitgezonderd. Daarvoor geldt met andere woorden het regulier beschermingsregime van de Pmv2021.

Artikel 7

Op de zorgplicht is hierboven, onder 8.4, reeds ingegaan. Zoals gezegd, is deze zorgplicht specifiek gericht op de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning en alleen van toepassing indien een landelijke zorgplichtbepaling niet reeds voorziet in een betreffend probleem voor die kwaliteit.

Artikel 8

Dit artikel biedt gedeputeerde staten de mogelijkheid ter uitvoering van Europese de regels voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning aan te passen.

Artikel 9

Deze bepaling biedt een noodvoorziening in die gevallen waarin de verwachte of gebleken effecten van een activiteit voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning in een grondwaterbeschermingsgebied het stellen van regels naar het oordeel van gedeputeerde staten dringend noodzakelijk is. Ook moeten gedeputeerde staten van oordeel zijn dat een wijziging van deze verordening door provinciale staten niet kan worden afgewacht. Daarmee kan een besluit per omgaande worden genomen.

Een dergelijke voorziening kan nodig zijn in verband met de snelgroeiende inzichten in de gevaren van bepaalde stoffen. Zo zijn de gevaren van persistente, organische, verontreinigende stoffen, zoals de poly- en perfluoralkylstoffen (pfas), vrij recentelijk aan het licht gekomen. Dit geldt onder meer ook voor de hormoonverstorende werking van bepaalde stoffen. Het kan onder omstandigheden geboden zijn snel maatregelen te treffen bijvoorbeeld ter voorkoming van de verspreiding van dergelijke stoffen op of in de bodem van grondwaterbeschermingsgebieden.

Een dergelijke spoedvoorziening komt na twee jaar te vervallen. Voor die periode kan desgewenst provinciale staten voorzien in een vergelijkbare regeling.

HOOFDSTUK 16: TRANSPONERINGSTABEL

Pmv	Ov
Algemene artikelen	
5.1.2	4
7.11, eerste lid, onder c,	p.m.
8.3, vierde lid	p.m.
8.4	p.m.
8.5	p.m.
Bijlage 6 (aanw. zing gebieden)	3
Bijlage 9 (Instructieregels vergunningplichtige inrichtingen)	Artikel 21 jo. bijlage 1

Voorschriften bij volg. nr. B m.u.v. 19 en 21	Onder A2-17, vierde kolom
Voorschriften bij volg. nr. B 17 en B 19	Onder B1 en B3, vierde kolom
Voorschriften bij volg. nr. B 21 en B 22	Onder C 1 en C2, vierde kolom
Bijlage 10	
Bepaling 1.2	Artikel 5
Bepaling 1.3	Artikel 6
Bepaling 2.1.1	Artikel 11, eerste lid
Bepaling 2.1.2	Artikel 11, tweede en derde lid
Bepaling 2.2.1, eerste lid onder a, en 2.2.2, eerste lid	Artikel 34
Bepaling 2.2.1 eerste lid, onder b en 2.2.2, tweede lid	Artikel 31
Bepaling 2.1.1, eerste lid, onder c, en 2.2.2, derde lid	Artikel 34
Bepaling 2.1.1, eerste lid, onder d	Artikel 27
Bepaling 2.1.1, eerste lid, onder e, en 2.2.2, vierde lid	Artikel 36
Bepaling 2.1.1, eerste lid, onder f, en 2.2.2, vierde lid	Artikel 36
Bepaling 2.1.1, eerste lid, onder g,	Artikel 27
Bepaling 2.1.1, eerste lid, onder h	Artikel 27
Bepaling 2.1.1, eerste lid, onder i	Artikel 28
Bepaling 2.1.1, eerste lid, onder j, en 2.2.2, vijfde lid	Artikel 33
Bepaling 2.1.1, eerste lid, onder k	Artikel 29
Bepaling 2.2.3	Artikel 37
Bepaling 3.1.1	Niet overgenomen
Bepaling 3.1.2, eerste lid, onder a	Artikel 42
Bepaling 3.1.2, eerste lid, onder b	Artikel 40, 41, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52 en 53
Bepaling 3.1.3	Artikel 43
Bepaling 3.1.4	Artikel 54
Bepaling 3.1.5	Artikel 15 en 21 jo bijlage 1, onder A1
Bepaling 3.2.1, eerste lid, onder a en 3.2.2, eerste lid	Artikel 71, eerste lid
Bepaling 3.2.1, eerste lid, onder b en 3.2.2, tweede lid	Artikel 71, vierde lid
Bepaling 3.2.1, eerste lid, onder c en 3.2.2, derde lid	Artikel 71, derde lid
Bepaling 3.2.1, eerste lid, onder d, en 3.2.2, vierde lid	Artikel 71, eerste lid
Bepaling 3.2.1, eerste lid, onder e, en 3.2.2, vierde lid	Artikel 75
Bepaling 3.2.1, eerste lid, onder f, en 3.2.2, vijfde lid	Artikel 75

Bepaling 3.2.1, eerste lid, onder g, en 3.2.2, vierde lid	Artikel 27, tweede lid
Bepaling 3.2.1, eerste lid, onder h	Artikel 27, tweede lid
Bepaling 3.2.1, eerste lid, onder i, en 3.2.2, zesde lid	Niet overgenomen
Bepaling 3.2.1, eerste lid, onder j, en 3.2.2, zevende lid	Artikel 71, eerste lid
Bepaling 3.2.1, eerste lid, onder k	Artikel 29
Bepaling 3.3.3	Artikel 76
Bepaling 4.1.1	Artikel 82 en 88
Bepaling 4.2.1, onder a en b, en 4.2.2, eerste lid	Artikel 93 en 94
Bepaling 4.2.1, onder c	Artikel 92
Bepaling 4.2.3	Niet meer nodig (melding)
Bepaling 5.1	Deels overgenomen, deels voldoende gedekt

BIJLAGE IA BEHORENDE BIJ DE TOELICHTING

Europese regelgeving voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning

De Pmv2021 strekt voor een deel ter (verdere) uitvoering van onderdelen van Europese regelgeving. Daarnaast bevat de Pmv2021 aanvullende regels ter bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning. Deze relatief uitgebreide Europese regulering houdt verband met het hierboven beschreven zware belang dat aan goed drinkwater als elementaire levensbehoefte wordt toegekend. Deze bijlage bevat een overzicht van de meest relevante Europese regelingen.

- Richtlijn 80/778/EEG gaat over de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water oftewel drinkwater: de *drinkwaterrichtlijn*. De drinkwaterrichtlijn bevat eisen aan de kwaliteit van voor menselijk consumptie bestemd water. Deze eisen hebben onder meer betrekking op de maximaal in drinkwater aanwezige chemische of biologische verontreinigingen. De kwaliteit van het grondwater gebruikt voor menselijke consumptie wordt onder meer door de provinciale regels voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning verzekerd.
- Richtlijn 2000/60/EG bevat een kader voor communautaire maatregelen met betrekking tot het waterbeleid en wordt om die reden wel de *Kaderrichtlijn Water* genoemd. De Kaderrichtlijn Water heeft onder meer een duurzaam gebruik van waterbronnen, de beschikbaarheid van voldoende schoon grondwater, en een significante vermindering van de verontreiniging van grondwater als oogmerk.⁴²⁵ Onder water in de zin van de Kaderrichtlijn Water is ook grondwater begrepen. Grondwater is het water onder het bodemoppervlak. Een *grondwaterlichaam* is een afzonderlijke grondwatermassa in een of meer watervoerende lagen.⁴²⁷ De Kaderrichtlijn Water bevat zowel regels voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater als die specifiek bestemd voor de winning van drinkwater.

De Kaderrichtlijn water heeft onder meer voldoende schoon grondwater en een significante vermindering van verontreiniging ten doel.⁴²⁸ De grondwatertoestand moet goed zijn⁴²⁹, ook in chemische zin⁴³⁰. De chemische toestand wordt bepaald door het gehalte aan verontreinigende stoffen in grondwater.

Goed is een chemische toestand met een gehalte nitraten en werkzame stoffen in biociden en gewasbeschermingsmiddelen in grondwater niet hoger dan een bepaalde Europees vastgestelde waarde⁴³¹ en wat betreft andere verontreinigende stoffen niet hoger dan door lidstaten vastgestelde drempelwaarden⁴³². De betreffende verontreinigende stoffen betreffen een minimumeis.

Niet alleen moet in voornoemde zin worden gekeken naar de chemische kwaliteit van het grondwater. Lidstaten hebben ook de zogenaamde significante en aanhoudende stijgende tendensen/trends⁴³³ oftewel de sluipende toename van concentraties verontreinigde stof(fen) in grondwater (*sast*)⁴³⁴ in de gaten te houden. Criteria zijn gegeven voor de vraag wanneer een toename significant en aanhoudend is.⁴³⁵ Een sast moet worden omgebogen⁴³⁶ of indien het gaat om niet-gevaarlijke verontreinigende stoffen, worden tegengegaan⁴³⁷.

Besluitvorming over de kwaliteit van het grondwater vindt plaats voor een zogenaamd *stroomgebied*.⁴³⁸ Een stroomgebied is een gebied waarvan het oppervlaktewater uitmondt in eenzelfde riviermond of delta.⁴³⁹ Tot het stroomgebiedsdistrict behoort niet alleen het oppervlaktewater van een stroomgebied maar ook het daarbij horende grondwater.⁴⁴⁰

Voor ieder stroomgebiedsdistrict moet een *stroomgebiedsbeheersplan*⁴⁴¹ en *maatregelenprogramma*⁴⁴² worden opgesteld. Het stroomgebiedsbeheersplan bevat een overzicht van significante belastingen voor het grondwater en een samenvatting van het maatregelenprogramma.⁴⁴³

Met het maatregelenprogramma moet een goede chemische toestand worden gerealiseerd.⁴⁴⁴ Ook moet via de maatregelen een achteruitgang van de toestand van grondwaterlichamen worden tegengegaan.⁴⁴⁵ Een sast moet worden omgebogen.⁴⁴⁶

De Kaderrichtlijn Water verplicht ook tot aanwijzing van (grond)waterlichamen bestemd voor toekomstige onttrekking van het in die lichamen aanwezige grondwater ten behoeve van de menselijke consumptie. Dit zijn in de terminologie van de Pmv2021: gebieden voor aanvullende strategische voorraden. De gebieden voor aanvullende strategische voorraden moeten krachtens de Kaderrichtlijn Water eveneens worden beschermd.

- Richtlijn 2006/118/EG gaat over de bescherming van het grondwater: de *Grondwaterrichtlijn*. De Grondwaterrichtlijn bevat onder meer criteria voor de goede chemische toestand van grondwater. Een Grondwaterlichaam verkeert in een goede chemische toestand wanneer wordt voldaan aan de in de Grondwaterrichtlijn vermelde grondwaterkwaliteitsnormen voor zogenaamde verontreinigende stoffen. Verontreinigende stoffen zijn vermeld in bijlage VIII van de Grondwaterrichtlijn.
- Richtlijn 91/676/EEG gaat over de bescherming van oppervlakte- en grondwater tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen, de zogenaamde *nitraatrichtlijn*. Op grond van de nitraatrichtlijn moeten wateren worden aangewezen die kwetsbaar zijn voor verontreiniging met nitraten uit agrarische bronnen. Daartoe behoort grondwater bestemd voor de waterwinning. De gebieden die op deze wateren afwateren worden door de lidstaten aangewezen als kwetsbare zones. Voor agrariërs in deze gebieden moeten goede landbouwpraktijken worden ontwikkeld. Verder moeten actieprogramma's worden vastgesteld. Het nitraatgehalte in de betreffende wateren moet periodiek worden gecontroleerd.
- Richtlijn 2010/75/EU gaat over industriële emissies van verontreinigingen van industriële activiteiten verricht in zogenaamde ippc-installaties (richtlijn industriële emissies oftewel de *Rie-richtlijn*).⁴⁴⁷ Industriële activiteiten zijn onder meer de raffinage van aardolie, de verwerking en behandeling van metalen, de fabricage van chemische producten alsmede van meststoffen, gewasbeschermingsmiddelen, biociden en farmaceutische producten, het gebruik van

organische oplosmiddelen en de exploitatie van afvalverbrandingsinstallaties. Een verontreiniging is de (directe en indirecte) inbreng (...) van stoffen, (...) warmte in (...) water of bodem die de gezondheid van de milieu of de milieukwaliteit kan aantasten (...) of ander rechtmatig milieugebruik kan aantasten of in de weg kan staan.⁴⁴⁸ De betreffende industriële activiteiten zijn onderworpen aan een vergunningplicht. In het kader van de verlening van een vergunning moet zijn verzekerd dat alle passende preventieve maatregelen tegen verontreiniging worden getroffen, de beste beschikbare technieken worden toegepast en geen significante verontreiniging wordt veroorzaakt.⁴⁴⁹

De vergunning bevat ook specifieke voorschriften ter bescherming van grondwater.⁴⁵⁰ De aanwezigheid van bepaalde gevaarlijke stoffen in het grondwater moet worden gemonitord.⁴⁵¹ Ook moet in verband met een mogelijke bodem- of grondwaterverontreiniging een zogenaamd situatierapport zijn opgesteld voorafgaand aan de exploitatie van de activiteit waarmee een vergelijking tussen de toestand voorafgaand aan de exploitatie en na beëindiging daarvan mogelijk wordt.⁴⁵²

- f. Richtlijn 2012/18/EU oftewel de *Sevesorichtlijn* gaat over het voorkomen van zware ongevallen in inrichtingen waarin bepaalde gevaarlijke stoffen in een bepaalde minimale hoeveelheid aanwezig zijn (Sevesorichtlijn). Een onderscheid wordt gemaakt tussen hoge- en lagedrempelinrichtingen. Bepalend voor de drempel zijn de hoeveelheden gevaarlijke stoffen die in de inrichting ten minste aanwezig mogen zijn. Voor de exploitanten van alle inrichtingen geldt de algemene verplichting maatregelen te treffen om zware ongevallen te voorkomen en de gevolgen daarvan te beperken. Voor hogedrempelinrichtingen moet een veiligheidsrapport worden opgesteld met onder meer een beschrijving van de omgeving. Daartoe behoren onder meer geologische en hydrografische gegevens en zones met een verhoogd risico, zoals grondwaterbeschermingsgebieden.⁴⁵³ De Sevesorichtlijn verplicht lidstaten, zo nodig, een afstand vast te stellen tussen een inrichting en een kwetsbaar gebied.⁴⁵⁴
- g. Verordening nr. 1107/2009 gaat over het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen oftewel de *gewasbeschermingsmiddelenverordening*. Met deze middelen worden gewassen tegen allerlei bedreigingen van organismen beschermd. Een gewasbeschermingsmiddel is samengesteld uit componenten met verschillende functies. Daartoe behoren de werkzame stoffen. Werkzame stoffen veroorzaken de specifieke beschermende werking.⁴⁵⁵
- Een gewasbeschermingsmiddel moet tot de handel en het gebruik binnen een lidstaat van de EU zijn toegelaten. Voorwaarde voor toelating is onder meer dat de werkzame stoffen zijn goedgekeurd.⁴⁵⁶ Voorwaarde voor goedkeuring is dat het gewasbeschermingsmiddel, bijvoorbeeld als residu in drinkwater, geen schadelijke korte of langetermijneffecten kan veroorzaken voor de gezondheid. Evenmin mag het middel schadelijk zijn voor het grondwater.⁴⁵⁷
- Aan de goedkeuring kunnen voorwaarden worden verbonden. Zo kunnen gebieden worden aangewezen waar het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen met de betreffende werkzame stof niet is toegestaan dan wel alleen onder specifieke voorwaarden. Werkzame stoffen met bepaalde gezondheidsgevaaren vanwege de aanwezigheid in drinkwater moeten in beginsel worden vervangen.⁴⁵⁸
- Aan de toelating van een gewasbeschermingsmiddel kunnen door lidstaten voorwaarden worden verbonden. Zij kunnen bijvoorbeeld aangeven voor welke gewassen gewasbeschermingsmiddelen bedoeld zijn. Verder worden aan de toelating gebruiksvoorwaarden verbonden.
- h. Verordening 528/2012 oftewel de *biocidenverordening* gaat over het op de markt aanbieden en het gebruik van biociden. Biociden hebben tot doel schadelijke organismen te vernietigen, af te schrikken of onschadelijk te maken. Biociden bevatten werkzame stoffen. Biociden moeten zijn toegelaten. In het kader van de besluitvorming voor toelating wordt bekeken of het gebruik van een biocide of de residuen daarvan onaantvaardbare effecten voor het grond- en drinkwater veroorzaken.⁴⁵⁹ In verband daarmee wordt bezien of bepaalde concentraties in het grondwater kunnen worden overschreden.⁴⁶⁰ Indien het gebruik tot onaantvaardbare effecten voor het grond- en drinkwater kan leiden, kan de toelating tot de Europese markt van de biocide worden verboden. Werkzame stoffen in biociden met risico's voor (verontreiniging van het) grondwater komen in aanmerking voor vervanging.
- i. Richtlijn 2009/128/EG gaat over een duurzaam gebruik van pesticiden (*richtlijn duurzaam gebruik pesticiden*). Onder pesticiden vallen zowel gewasbeschermingsmiddelen als biociden. De richtlijn duurzaam gebruik pesticiden bevat een aantal bepalingen voor een verantwoord gebruik. Regels zijn onder meer gegeven voor de scholing van professionele gebruikers, distributeurs (handelaren) en het personeel daarvan. Ten behoeve van het bewijs van scholing is een systeem van certificaten in het leven geroepen.⁴⁶¹
- j. Verordening nr. 689/2008 gaat over de registratie en beoordeling, de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen, of in de Nederlandse wettelijke terminologie, de *EG-verordening registratie, evaluatie en autorisatie van chemische stoffen*. Deze verordening, beter bekend als REACH, bevat een registratiesysteem voor stoffen in de handel. Deze verplichting heeft betrekking op stoffen als zodanig en stoffen in preparaten (mengsels van stoffen). In het kader van die registratie moet ook aandacht worden besteed aan de gezondheidsgevaaren van stoffen. Ook moet worden gekeken naar de eigenschappen van een stof in water. Relevante informatie over mogelijk schadelijke eigenschappen voor grond- en drinkwater moet worden weergegeven in het zogenaamde veiligheidsinformatieblad dat aan degenen die beroepsmatig omgaan met een stof of preparaat ter beschikking moet worden gesteld. Voor de als zeer zorgwekkend aangemerkte stoffen geldt een zogenaamde autorisatieplicht. Deze stoffen moeten op termijn worden vervangen door minder schadelijke alternatieven.⁴⁶² Ook is de productie of het gebruik van een aantal zeer schadelijke stoffen verboden of anderszins aan banden gelegd.⁴⁶³ In het kader van REACH kan met andere woorden een aanpak plaatsvinden van de gevaren van industriële chemicaliën voor onder meer het grondwater in verband met de drinkwaterwinning.
- k. Verordening 1272/2008 bevat regels voor de indeling, etikettering en verpakking van stoffen. Op grond van verordening 1272/2008 moeten stoffen en mengsels in de handel in gevarenklassen worden ingedeeld. Verordening 1272/2008 bevat verschillende gevarenklassen. Deze zijn omschreven in tabel 1.1 van bijlage I van verordening 1272/2008. Relevant in relatie tot de openbare drinkwatervoorziening zijn stoffen met kankerverwekkende, mutagene, reprotoxische eigenschappen (CMR) en andere zeer zorgwekkende stoffen. De betreffende geclassificeerde stoffen moeten zijn getiket. Dit etiket bevat met andere woorden relevante informatie voor een verantwoorde omgang met gevaarlijke stoffen in bijvoorbeeld grondwaterbeschermingsgebieden. De classificatie van verordening 1272/2008 vormt vaak de basis voor maatregelen die in het kader van andere Europese en landelijke regelingen ter bescherming van bijvoorbeeld de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning zijn voorgeschreven. Dit is ook het geval voor de Pmv2021.
- l. Richtlijn 2001/83/EG (*geneesmiddelenrichtlijn*) bevat een vergunningvereiste voor het in de handel brengen van geneesmiddelen. Bij de aanvraag moeten gegevens worden overgelegd over de risico's van het geneesmiddel voor het milieu. Het etiket moet bijvoorbeeld informatie bevatten over het verantwoord verwijderden van niet-gebruikte geneesmiddelen.

Vooromd overzicht van Europese regelgeving is niet uitputtend. Ook andere Europese en internationale regelingen bevatten regels in zekere mate van belang voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning. Daarnaast wordt gewezen op een aantal Europese regelingen van meer formele aard waaraan in de hoofdstuk van de toelichting aandacht is besteed.

BIJLAGE IB BIJ DE TOELICHTING

Landelijke regelgeving voor de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning

De in bijlage IA bij deze toelichting vermelde Europese regelingen zijn in ons land geïmplementeerd in diverse wetten.

- a. De Waterwet beoogt de bescherming en de verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen en de vervulling van de maatschappelijke functies van watersystemen, zoals de drinkwatervoorziening. Tot de watersystemen behoren onder meer grondwaterlichamen. Grondwaterlichamen zijn samenhangende grondwatermassa's. Een onderscheid is gemaakt tussen rijks- en regionale wateren. Rijkwateren zijn watersystemen of onderdelen daarvan in beheer bij het Rijk. Aangewezen zijn diverse oppervlaktewateren.⁴⁶⁴ Regionale wateren zijn watersystemen of onderdelen daarvan niet in beheer bij het Rijk. Grondwaterlichamen zijn dus regionale wateren. De beheerders van grondwaterlichamen zijn aangewezen bij provinciale verordening.⁴⁶⁵ In Zuid-Holland zijn de waterschappen met dat beheer belast.⁴⁶⁶

Met het oog op het in de provincie te voeren waterbeleid voor onder meer grondwaterlichamen zijn door provinciale staten regionale waterplannen vastgesteld. In deze plannen zijn grondwaterlichamen aangewezen.⁴⁶⁷ In de plannen moeten de functies van de grondwaterlichamen zijn vastgelegd.⁴⁶⁸ Waterwinning voor de openbare drinkwatervoorziening is zo'n functie.⁴⁶⁹

Daarnaast bevat het regionaal waterplan de aanwijzing van grondwaterbeschermingsgebieden, inclusief de gebieden voor aanvullende strategische voorraden.⁴⁷⁰

Voldaan moet zijn aan de eisen van een goede grondwatertoestand.⁴⁷¹ Een vergelijkbare verplichting geldt voor waterwinlocaties.⁴⁷² Verder geldt een monitorplicht.⁴⁷³

Het waterplan bevat, mede in het licht van de wettelijke doelstellingen en normen, een uiteenzetting van de benodigde maatregelen van voorzieningen.⁴⁷⁴ Dit plan heeft in ieder geval betrekking op de hierboven vermelde basismaatregelen van de Kaderrichtlijn Water en maatregelen van de Grondwaterrichtlijn.

De beheerder van een regionaal water heeft voor het betrokken watersysteem een beheerplan vast te stellen. Dit beheerplan bevat onder meer een programma van maatregelen benodigd voor de ontwikkeling, werking en bescherming van een regionaal water.⁴⁷⁵ Het waterplan en het beheerplan moeten om de zes jaar worden herzien.

Op grond van de Waterwet kan onder meer een waterwetvergunning vereist zijn voor het onttrekken van grondwater en voor het brengen van water in de bodem ter aanvulling van het grondwater (infiltreren) ten behoeve van de openbare drinkwatervoorziening.⁴⁷⁶ Deze waterwetvergunning wordt verleend door gedeputeerde staten. Voor niet-vergunningplichtige onttrekkingen en infiltraties geldt een meldingsplicht.⁴⁷⁷

Tevens gelden regels van indirect belang voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning. Voor het lozen van stoffen in oppervlaktewateren en het brengen van stoffen op een zuiveringstechnisch werk anders dan via een openbaar vuilwaterriool geldt een vergunningplicht. In het kader daarvan moeten onder meer de in aanmerking komende beste beschikbare technieken worden toegepast. De gestelde regels zijn vooral indirect van belang van het grondwater met het oog op de waterwinning. Daarnaast zijn de normen voor de chemische en ecologische kwaliteit van het Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009 van toepassing. Deze normen moeten in overeenstemming zijn met de milieudoelstellingen van de Kaderrichtlijn Water.⁴⁷⁸

- b. Op grond van de *Wet milieubeheer* zijn in relatie tot de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de winning van drinkwater diverse onderwerpen van regulering van belang. Ten eerste gaat het om de regels voor niet-omgevingsvergunningplichtige inrichtingen (zie voor de behandeling van dit onderwerp: onder het onderdeel het inrichtingenregime van deze paragraaf). Daarnaast zijn op grond van hoofdstuk 5 van de *Wet milieubeheer* in het Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009 in het belang van de bescherming van het milieu, regels gesteld voor de kwaliteit van het oppervlakte- en het grondwater en van waterwinlocaties. De regels hebben onder meer betrekking op waterwinlocaties. Een waterwinlocatie is een onttrekkingspunt van grondwater of een samenstel van die punten, gebruikt voor de bereiding voor menselijke consumptie bestemd water.⁴⁷⁹ De betreffende locaties moeten zijn opgenomen in het regionaal waterplan.⁴⁸⁰

De regels van het Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009 strekken ter gedeeltelijke implementatie van de Kaderrichtlijn Water en de Grondwaterrichtlijn. De regels bevatten onder meer eisen aan de chemische kwaliteit van grondwater.⁴⁸¹ En waterwinlocaties.⁴⁸² De naleving van die eisen moet worden vastgesteld op basis van een zogenaamd monitoringsprogramma's.

Van belang is ook de regeling voor ongewone voorvallen in inrichtingen en die voor milieuschade of een onmiddellijke dreiging daarvan.⁴⁸³ De exploitant van een inrichting is gehouden na een ongewoon voorval met nadelige gevolgen voor het milieu of een dreiging daarvan, onmiddellijk de noodzakelijke maatregelen te treffen teneinde die gevolgen te voorkomen of te beperken dan wel ongedaan te maken.

De regeling voor milieuschade verplicht degene bij schade aan grondwater met een aanmerkelijke negatieve invloed op de ecologische of chemische toestand, dan wel een bodemverontreiniging met een aanmerkelijk risico voor de menselijke gezondheid, tot het treffen van de nodige maatregelen en het informeren van het bevoegd gezag. Bij een onmiddellijke dreiging van voornoemde milieuschade kan het bevoegd gezag deze persoon verplichten tot dergelijke maatregelen.

- c. De *Wet bodembescherming* bevat regels ter bescherming van de bodem tegen onder meer verontreiniging. Onder het begrip bodem wordt verstaan het vaste deel van de aarde met de daarin aanwezige vloeibare en gasvormige bestanddelen.⁴⁸⁴ Onder dit begrip valt met andere woorden ook het in die bodem aanwezige grondwater. Onder de bescherming van de bodem valt het belang van het voorkomen, beperken of ongedaan maken van veranderingen van hoedanigheden van de bodem, die een vermindering of bedreiging betekenen van de functionele eigenschappen van de bodem voor mens, plant of dier. De winning van grondwater ten behoeve van de waterwinning is een functionele eigenschap van de bodem voor de mens. Een vermindering van de mogelijkheden (bijvoorbeeld om redenen van kwaliteitsverlies) van de waterwinning dan wel een dreiging van zo'n vermindering valt onder voornoemd belang.

Regels ter bescherming van de bodem hebben onder meer betrekking op het uitvoeren of gebruik maken van werken op of in de bodem, waarbij ingrepen worden verricht of stoffen worden gebruikt die de bodem kunnen verontreinigen of aantasten.⁴⁸⁵ Regels zijn ook gegeven voor de toepassing van bouwstoffen, grond en baggerspecie ter bescherming van de bodem en daarmee ook het grondwater. Deze regels hebben onder meer betrekking op emissie- en samenstellingseisen. De kwaliteit van het grondwater moet bij toepassing van bouwstoffen worden gemonitord. Regels zijn verder gegeven voor het infiltreren van water.⁴⁸⁶ In het kader daarvan wordt specifiek gelet op de gevaren van een chemische of biologische verontreiniging van het grondwater.

Ook bij een sanering wordt gelet op de gevolgen voor de kwaliteit van het grondwater. Gedeputeerde staten hebben bijvoorbeeld onder omstandigheden de mogelijkheid te komen tot een gebiedsgerichte aanpak van meerdere verontreinigingen van het diepere grondwater in een daartoe door hen aangewezen gebied. Deze aanpak is gericht op het voorkomen van de verspreiding van de verontreiniging buiten het gebied en op de bescherming van de bestaande en beoogde functies binnen dat gebied.⁴⁸⁷ Ter ondersteuning van de besluitvorming voor de risico's van bodemverontreiniging van inrichtingen wordt gebruik gemaakt van de *Nederlandse Richtlijn Bodembescherming* (NRB).

- d. De *Wet ruimtelijke ordening* is van toepassing op grond en gebieden. Daaronder is ook de ondergrond begrepen.⁴⁸⁸ Met het oog op een goede ruimtelijke ordening stellen provinciale staten voor het gehele grondgebied van de provincies een of meer structuurvisies vast. Daarin zijn de hoofdzaken van het door de provincie te voeren ruimtelijk beleid vastgelegd. Zo'n visie kan ook voor aspecten van het provinciaal ruimtelijk beleid worden vastgesteld.⁴⁸⁹ Kern van de ruimtelijke ordening in ons land vormt het bestemmingsplan. In dit plan is de bestemming van gronden aangegeven en met het oog op die bestemming regels gesteld. Deze regels gaan in ieder geval over het gebruik van de grond en van de zich daarop bevindende bouwwerken.⁴⁹⁰ Een vergelijkbare bevoegdheid komt ook provinciale staten toe: het inpassingsplan.

Regels kunnen bij provinciale verordening worden vastgesteld over de inhoud van bestemmingsplannen of van omgevingsvergunningen tot afwijking van het bestemmingsplan. Deze regels kunnen worden gesteld indien provinciale belangen dat met het oog op een goede ruimtelijke ordening noodzakelijk maken. Het bestemmingsplan moet binnen een jaar na inwerkingtreding van de provinciale verordening overeenkomstig die verordening worden vastgesteld.⁴⁹¹

- e. Lozingen zijn een relevante activiteit in relatie tot de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning. Daarvoor zijn regels gegeven zowel voor de hieronder te behandelen inrichtingen als voor activiteiten buiten inrichtingen. Op grond van het *Besluit lozingen buiten inrichtingen* geldt een zorgplicht. Op degene die loost en weet of redelijkerwijs kan weten dat door dat lozen nadelige gevolgen voor het milieu ontstaan of kunnen ontstaan, die niet of onvoldoende (kunnen) worden voorkomen of beperkt door naleving van de regels van het Besluit lozingen buiten inrichtingen, rust de plicht die gevolgen te voorkomen, dan wel indien dat niet mogelijk is, te beperken. Tot die plicht behoort het voorkomen dan wel zoveel mogelijk beperken van verontreiniging van grondwater.⁴⁹² Op grond van het Besluit lozingen buiten inrichtingen geldt een verbod voor het lozen, tenzij dit lozen nadrukkelijk is toegestaan.⁴⁹³
- f. De *Wet algemene bepalingen omgevingsrecht* en de *Wet milieubeheer* bevatten regels voor inrichtingen. Een onderscheid wordt gemaakt tussen omgevingsvergunningplichtige en niet-omgevingsvergunningplichtige inrichtingen. De regels voor omgevingsvergunningplichtige inrichtingen zijn neergelegd in de *Wet algemene bepalingen omgevingsrecht* en de *Wet milieubeheer* en die voor niet-omgevingsvergunningplichtige inrichtingen alleen in de *Wet milieubeheer*. Een onderscheid wordt wat betreft niet-omgevingsvergunningplichtige inrichtingen gemaakt tussen meldingsplichtige niet-omgevingsvergunningplichtige inrichtingen, de zogenaamde *type B-inrichtingen* (de meer milieurelevante), en niet-meldingsplichtige niet-omgevingsvergunningplichtige inrichtingen, de zogenaamde *type A-inrichtingen*. De melding moet voorafgaande aan het oprichten, veranderen en het veranderen van de werking van de inrichting worden gedaan aan het bevoegd gezag, doorgaans burgemeester en wethouders.
- g. Regels zijn gegeven voor het storten. Onder het storten wordt verstaan het brengen op of in de bodem van afvalstoffen. Onder afvalstoffen wordt verstaan alle stoffen, preparaten, of voorwerpen waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen.⁴⁹⁴ Dit storten vindt plaats in stortplaatsen. Dit zijn (delen van) inrichtingen waar afvalstoffen worden gestort. Deze inrichtingen zijn omgevingsvergunningplichtig. Instructieregels voor het storten van afvalstoffen zijn gegeven in het Stortbesluit bodembescherming. Deze regels moeten in de voorschriften van de omgevingsvergunning worden verwerkt. De voorschriften hebben onder meer ten doel vervuiling van het grondwater te voorkomen. Dit moet onder meer periodiek worden gecontroleerd. De Pmv2021 kan verdergaande regels voor het brengen op of in de bodem brengen van afvalstoffen, bevatten in verband met de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning.⁴⁹⁵
- h. Op grond van de *Wet milieubeheer* zijn bij algemene maatregel van bestuur regels gesteld voor inrichtingen: het *Activiteitenbesluit milieubeheer*.⁴⁹⁶ De betreffende regels hebben de bescherming van het milieu waaronder de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning, als oogmerk. Bij de vaststelling van het Activiteitenbesluit milieubeheer zijn de milieukwaliteitseisen van het Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009 betrokken.

Een groot deel van de regels van het Activiteitenbesluit milieubeheer is van toepassing op zowel omgevingsvergunningplichtige als niet-omgevingsvergunningplichtige inrichtingen.

Voor de met dit besluit niet gereuleerde activiteiten in omgevingsvergunningplichtige inrichtingen gelden de voorschriften verbonden aan de omgevingsvergunning. In het kader van een besluit op een aanvraag om een omgevingsvergunning moet zijn verzekerd dat ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken zullen worden toegepast. Ook moeten de milieukwaliteitseisen van het Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009 in acht worden genomen. ⁴⁹⁷

Voor de exploitant van een niet-omgevingsvergunningplichtige inrichting geldt een zorgplicht. Op grond daarvan heeft de exploitant de plicht de nadelige gevolgen voor het milieu vanwege de inrichting zo veel als mogelijk te beperken. Tot die nadelige gevolgen behoort de verontreiniging van grondwater. ⁴⁹⁸

De in het Activiteitenbesluit milieubeheer opgenomen regels hebben onder meer betrekking op het verbod stoffen op of in de bodem te lozen, indien daarbij stoffen in het grondwater kunnen geraken. ⁴⁹⁹ Verder zijn regels gegeven ter bescherming van het grondwater voor bijvoorbeeld het in gebruik hebben en het beëindigen van het gebruik van een ondergrondse opslagtank met vloeibare brandstof. ⁵⁰⁰ In een aantal gevallen kan het bevoegd gezag in afwijking van een regel van het Activiteitenbesluit milieubeheer een zogenaamd maatwerkvoorschrift stellen. Een maatwerkvoorschrift kan soms strenger zijn of juist minder streng. Een vergelijkbare regeling tot afwijking van een regel kan in het Activiteitenbesluit milieubeheer van toepassing zijn op omgevingsvergunningplichtige inrichtingen. In dat geval wordt deze afwijking gegoten in een voorschrift verbonden aan de omgevingsvergunning.

- i. *Mijnbouwwet*. De *Mijnbouwwet* bevat regels voor mijnbouwactiviteiten. Daaronder valt onder meer de opsporing en het winnen van delfstoffen. Van een dergelijke activiteit is in die zin sprake bij een winning of opsporing op een diepte van ten minste 100 meter. Daarnaast is een mijnbouwactiviteit de opsporing en winning van aardwarmte. Daarvan is sprake bij een opsporing of winning van warmte gelegen op een diepte van ten minste 500 meter. Ten slotte valt de opslag van stoffen, zoals CO₂, onder het begrip mijnbouwactiviteit.

Voor mijnbouwactiviteiten moet gebruik worden gemaakt van zogenaamde mijnbouwwerken. Een mijnbouwwerk is een werk voor het opsporen of winnen van delfstoffen of aardwarmte dan wel voor de opslag van stoffen. ⁵⁰¹ Daaronder vallen boorgaten en allerlei andere werken voor voornoemde mijnbouwactiviteiten. ⁵⁰²

Een mijnbouwwerk kan tegelijkertijd een inrichting zijn in de zin van de Wet milieubeheer. Voor dergelijke mijnbouwvoorzieningen is vaak een omgevingsvergunning vereist. Ook kunnen voor dergelijke mijnbouwvoorzieningen de regels van het Activiteitenbesluit van toepassing zijn.

Niet alle mijnbouwvoorzieningen zijn inrichtingen. Ook deze mijnbouwvoorzieningen zijn vaak omgevingsvergunningplichtig. ⁵⁰³ De minister van Economische Zaken en Klimaat is vergunningverlenend gezag. ⁵⁰⁴ Gedeputeerde staten zijn aangewezen als adviseur bij een aanvraag voor een mijnbouwwerk voor de aanleg, wijziging, uitbreiding van een boorgat dan wel de winning van delfstoffen of aardwarmte. ⁵⁰⁵

In de *Structuurvisie Ondergrond* is aangegeven dat door de minister van Economische Zaken en Klimaat geen omgevingsvergunning voor mijnbouwactiviteiten in waterwingebieden, grondwaterbeschermingsgebieden (-zones) en boringvrije zones rond bestaande winlocaties zal worden afgegeven.

Een mijnbouwvergunning is nodig voor het opsporen en winnen van delfstoffen en aardwarmte. Deze wordt verleend door de minister van Economische Zaken en Klimaat. ⁵⁰⁶ Zo'n mijnbouwvergunning kan worden geweigerd indien het in de aanvraag aangeduide gebied door de minister van Economische Zaken en Klimaat niet geschikt wordt geacht vanwege het planmatig gebruik of beheer van grondwater met het oog op de winning van drinkwater. ⁵⁰⁷ Onder dit planmatig gebruik of beheer wordt mede verstaan "de bescherming van bestaande waterlagen". ⁵⁰⁸ Aan de mijnbouwvergunning kunnen om die redenen ook voorschriften worden verbonden. ⁵⁰⁹ Een vergelijkbare regeling geldt voor de opslag van CO₂.

In het kader van de aanvraag om zo'n mijnbouwvergunning worden gedeputeerde staten door de minister van Economische Zaken en Klimaat in de gelegenheid gesteld advies uit te brengen over de aanvraag. Bij de totstandkoming van het advies hebben gedeputeerde staten burgemeester van de gemeenten en het dagelijks bestuur van de waterschappen van het gebied waarop de aanvraag betrekking heeft, te betrekken. ⁵¹⁰ Aan de betreffende voorschriften kunnen voorschriften worden verbonden vanwege voornoemd planmatig gebruik of beheer. ⁵¹¹ Een daarmee vergelijkbare regeling geldt ook voor de opslag van stoffen in de ondergrond. ⁵¹²

Hoewel in het kader van de mijnbouwvergunning voor de opsporing en winning moet worden gekeken naar de grondwaterbescherming, moet het drinkwaterbelang primair worden verzekerd in het kader van de provinciale regulering. ⁵¹³

Aan het winnen van delfstoffen ligt een winningsplan ten grondslag dat de instemming behoeft van de minister van Economische Zaken en Klimaat. ⁵¹⁴ Deze instemming kan worden geweigerd om redenen van het planmatig gebruik of beheer van grondwater met het oog op de winning van drinkwater. ⁵¹⁵ Om deze reden kunnen ook regels worden gesteld, bijvoorbeeld voor het opsporen of winnen van delfstoffen of aardwarmte. ⁵¹⁶

Een specifieke regeling is gegeven voor mobiele installaties gebruikt voor de mijnbouw. Voor de aanleg en dergelijke van een boorgat met een dergelijke installatie geldt een omgevingsvergunningplicht. ⁵¹⁷ Daarnaast gelden voor die aanleg allerlei algemene regels. ⁵¹⁸

- j. Voornoemde Europese stoffenverordeningen (REACH, CLP, Verordening biociden en verordening gewasbeschermingsmiddelen) zijn voor burgers rechtstreeks bindend. In die zin behoeven deze verordeningen geen verdere implementatie. Implementatie is hoofdzakelijk nodig voor de handhaafbaarheid van de betreffende verordeningen. Dit onderwerp is geregeld in de Wet milieubeheer (REACH, CLP) respectievelijk de Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden.
- k. De *Meststoffenwet* bevat regels ter bescherming van de bodem. Eisen zijn gesteld aan de kwaliteit van meststoffen in de handel. Verder is het verboden meststoffen op of in de bodem te brengen, tenzij wordt voldaan aan gestelde gebruiksnormen. Gebruiksnormen ⁵¹⁹ hebben onder meer betrekking op maximale concentraties stikstof en fosfaten in meststoffen. Deze normen hebben mede de kwaliteit van het grondwater gebruikt voor de winning van drinkwater als oogmerk. Ook wordt via een controleprogramma gekeken naar de concentraties van met het gebruik van meststoffen verband houdende verontreinigingen.

¹ PbEG 2000 L 327/1.

² PbEU 2006, L 372/19.

⁴ [Richtlijn 2000/60/EG](#); PbEG 2000, L 327/1.

⁵ [Richtlijn 2006/118/EG](#) ; PbEU 2006, L 372/19.

⁶ Artikel 12, eerste lid, Bkw.m.

⁷ Artikel 4.4, tweede lid, onder b, Waterwet.

⁸ Omgevingsvisie Zuid-Holland 2019, p. 120.

⁹

Aangeboden bij Kamerstukken II 2017-2018, 33136, nr. C, nr. 16.

10

Artikel 2, tweede lid, Drinkwaterwet.

11

Artikel 152 Provinciewet.

12

Artikel 6.4, eerste lid, Waterwet.

13

Artikel 3.4 van Keur van Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard.

14

Artikel 6.36 Omgevingsverordening Zuid-Holland.

15

Kamerstukken II 2006-2007, 30 895, nr. 3, p. 22.

16

Provinciaal blad 1993, nr. 99a.

17

Richtlijn 2000/60/EG; PbEG 2000, L 327/1.

18

Gebaseerd op artikel 17, eerste lid, Kaderrichtlijn water.

19

Richtlijn 2006/118/EG ; PbEU 2006, L 372/19.

20

Artikel 1, eerste lid, Drinkwaterwet.

21

Artikel 3 Drinkwaterwet.

22

Artikel 1 Drinkwaterwet.

23

Artikel 2, eerste lid, Drinkwaterwet.

24

Kamerstukken II 2006-2007, 30 895, nr. 3, p. 20.

25

Artikel 2, tweede lid, Drinkwaterwet.

26

Zie in dit verband Kamerstukken II 2006-2007, 30895, p. 40.

27

Artikel 1, eerste en tweede gedachtestreepje, Kaderrichtlijn water.

28

Artikel 4, eerste lid, onder b, onder ii, Kaderrichtlijn water.

29

Artikel 2, onder 20, Kaderrich lijn water.

30

Artikel 4, tweede lid, onder b, jo. bijlage I, Grondwaterrichtlijn.

31

Artikel 4, tweede lid, onder b, jo. 3, eerste lid, onder b, bijlage II, Grondwaterrichtlijn.

32

Artikel 2, onder 31 en 33, Kaderrichtlijn water.

33

Artikel 2, onder 3, Grondwaterich lijn.

34

Artikel 17, tweede lid, onder b, jo. bijlage V, punt 2.4.4, Kaderrichtlijn water.

35

Artikel 7, eerste lid, tweede gedachtestreepje, van de Kaderrichtlijn Water.

36

Artikel 7, derde lid, van de Kaderrichtlijn Water.

37

Artikel 11, eerste lid, Kaderrichtlijn water.

38

Artikel 17 Kaderrichtlijn water.

39

Artikel 11, eerste en derde lid, van de Kaderrichtlijn Water.

40

Artikel 11, eerste en derde lid, van de Kaderrichtlijn Water.

41

Artikel 11, achtste lid, Kaderrichtlijn water.

42

Artikel 1.1, eerste lid, definitie regionale wateren, Waterwet.

43

Artikel 4.10, onder b, Waterbesluit.

44

Artikel 11 Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009.

45

Artikel 1, eerste lid, Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009.

46

Artikel 4.11, eerste lid, onder a, Waterbesluit jo. 11, derde lid, onder d, jo. 7, eerste lid, tweede gedachtestreepje, en tweede lid, Kaderrich lijn water.

47

Artikel 4.4, eerste lid, Waterwet.

48

Artikel 4.4, tweede lid, onder b, Waterwet.

49

Artikel 2.1, eerste lid, onder b en c, Waterwet.

50

Artikel 4.12, eerste lid, onder b, Waterbesluit.

51

Artikel 5.1, eerste lid, Wm.

52

Respec ievenlijk paragraaf 3 en 4 Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009.

53

Artikel 7 jo. 9 jo. bijlage II, tabel 1 en 2, Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009.

54

Artikel 2.11, tweede volzin, Waterwet.

55

Artikel 10, eerste lid, Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009.

56

Artikel 12, derde lid, Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009.

57

Artikel 12a Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009.

58

Artikel 7, eerste lid, Bkwm.

59

Artikel 12, eerste lid, Bkwm.

60

Artikel 4.4, tweede lid, onder b, Waterwet.

61

Artikel 4.11, eerste lid, onder b, Waterbesluit, jo. 6, eerste lid, onder a, Grondwaterrichtlijn.

62

Artikel 4.11, eerste lid, onder b, Waterbesluit jo. 6, eerste lid, onder b, Grondwaterrichtlijn.

63

Artikel 7, eerste lid, tweede gedachtestreepje, van de Kaderrichtlijn Water.

64

Kamerstukken II 2013-2014, 27625, nr. 316 Waterbeleid; Brief regering; Aanbieding van de " Beleidsnota Drinkwater – Schoon drinkwater voor nu en later".

65

Kamerstukken II 2017-2018, 33136, nr. C/16, [bijlage](#).

66

Artikel 4.11, eerste lid, onder a, Waterbesluit jo. 11, derde lid, onder d, jo. 7, Kaderrichtlijn water.

67

Artikel 4.12, eerste lid, onder b, Waterbesluit.

68

Artikel 6.4 Waterwet.

69

Artikel 6.16, eerste lid, Waterwet.

70

Artikel 7.2, eerste lid, onder a, Wet milieubeheer jo. 2, eerste lid, jo. bijlage, onderdeel C, onder C 15.1, Besluit milieueffectrapportage.

71

Artikel 7.2, eerste lid, onder b, Wet milieubeheer jo. bijlage, onderdeel D, D 15.2, Besluit milieueffectrapportage.

72

Artikel 2.2, eerste lid, Wet ruimtelijke ordening.

73

Artikel 4.9, eerste lid, Wet milieubeheer.

74

Artikel 4.4 Waterwet.

75

Zie de kaart op pagina 74: zoetwatervoorziening en bodemdaling van de Visie uit 2014.

76

Artikel 1.2, tweede lid, Wet milieubeheer.

77

Artikel 1.2, zesde lid, onder b, eerste zinsnede, Wet milieubeheer.

78

Artikel 1.2, zevende lid, Wet milieubeheer.

79

Zie ook TK 1990-1991, 21163, nr. 3, p. 58.

80

Artikel 1.3c, derde lid, Wet milieubeheer.

81

Artikel 1.2, zesde lid, Wet milieubeheer.

82

Artikel 1.3, tweede lid, Wet milieubeheer.

83

Artikel 6.3, eerste lid, onder b, Besluit omgevingsrecht.

84

Artikel 1.3c, eerste lid, jo. 1.3a, eerste lid, Wet milieubeheer

85

Artikel 1.3, eerste lid, Wet milieubeheer.

86

Bijvoorbeeld bepaling 2.2.3 van bijlage 10, Pmv.

87

Kamerstukken II 2008–2009, 31 953, nr. 3, p. 107

88

Artikel 1.2, vijfde lid, Wet milieubeheer.

89

2 juni 2021.

90

P. 5 van het rapport.

91

P. 10 van het advies.

92

RIVM-rapport 2020-0179.

93

Artikel 1, eerste en tweede lid, Waterschapswet.

94

Artikel 4.6, eerste en tweede lid, onder a, Waterwet.

95

Artikel 11 Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009.

96

Artikel 12, derde lid, jo. eerste lid, Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009.

97

Artikel 12a Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009.

98

Artikel 4.1 Waterwet.

99

Artikel 4, tweede lid, onder e en f, Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

100

Artikel 192 jo. 191, eerste lid, Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

101

Artikel 11 Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

102

6.1 SDG6.

103

Communication from the Commission to the European Parliament, the European Council, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions van 11 December 2019; COM(2019) 640 final.

104

Artikel 1.3 Omgevingswet.

105

Artikel 2.3, tweede lid, Omgevingswet.

106

Artikel 3.2 Omgevingswet.

107

Artikel 3.3 Omgevingswet.

108

Artikel 3.1 Omgevingswet.

109

Artikel 2.9 Omgevingswet.

110

Kamerstukken II 2013–2014, 33 962, nr. 3, p. 73 en 90. Zie ook Kamerstukken II 2020–2021, 35 600, nr. 3, p. 19.

111

Artikel 2.9, derde lid, Besluit kwaliteit leefomgeving.

112

Artikel 2.0, eerste en tweede lid, onder b, Besluit kwaliteit leefomgeving.

113

Kamerstukken II 2013–2014, 33 962, nr. 3, p. 74.

114

Artikel 20.1 Omgevingswet.

115

Artikel 20.2, vierde lid, Omgevingswet.

116

Artikel 20.14, eerste lid, Omgevingswet.

117

Artikel 3.5, onder b, Omgevingswet.

118

Kamerstukken II 2013–2014, 33 962, nr. 3, p. 110.

119

Kamerstukken II 2013–2014, 33962, nr. 3, p. 107.

120

Daartoe moet een deel van het programma in de vorm van een beleidsregel worden gegoten: Kamerstukken II 2013–2014, 33 962, nr. 3, p. 112.

121

Kamerstukken II 2013–2014, 33962, nr. 3, p. 49, 114 en 115.

122

Kamerstukken II 2013–2014, 33962, nr. 3, p. 49.

123

Kamerstukken II 2013–2014, 33 962, nr. 3, p. 74.

124

Artikel 2.24 Omgevingswet.

125

Kamerstukken II 2013–2014, 33 962, nr. 3, p. 77.

126

Afdeling 4.1 Omgevingswet. Zie ook Kamerstukken II 2013–2014, 33962, nr. 3, p. 97.

127

Kamerstukken II 2013–2014, 33 962, nr. 3, p. 126–128.

128

Kamerstukken II 2013–2014, 33962, nr. 3, p. 129.

129

Artikel 4.2, eerste lid, Omgevingswet.

130

Hoofdstuk 5 Besluit kwaliteit leefomgeving.

131

Artikel 2.22 en 2.23, eerste lid, onder a, onder 20, Omgevingswet.

132

Artikel 4.2, tweede lid, Omgevingswet.

133

Artikel 5.1, eerste lid, onder a, jo. artikel 1.1, bijlage, onderdeel A, Omgevingswet.

134

Artikel 4.13 Omgevingswet.

135

Artikel 4.15 Omgevingswet.

136

Artikel 1.1, eerste lid, jo. bijlage, definitie projecten, onder b, Omgevingswet.

137

Kamerstukken II 2013–2014, 33 962, nr. 3, p. 75.

138

Kamerstukken II 2013-2014, 33 962, nr. 3, p. 40.

139

Artikel 5.44 Omgevingswet.

140

Afdeling 3.6 Wet ruimtelijke ordening.

141

Artikel 5.8 en verder Waterwet.

142

Artikel 10a en verder Ontgrondingenwet.

143

Kamerstukken II 2013-2014, 33962, nr. 3, p. 161 en verder.

144

Artikel 5.46 Omgevingswet.

145

Artikel 5.47 Omgevingswet.

146

Artikel 5.58 Omgevingswet.

147

Artikel 5.5, eerste lid, Omgevingsbesluit.

148

Artikel 5.6 Omgevingsbesluit.

149

Artikel 5.53, eerste lid, jo. 5.52, eerste lid, jo. 4.2, eerste lid, Omgevingswet.

150

Artikel 4.16, eerste lid, Omgevingswet.

151

Artikel 2.23, eerste lid, onder c, onder 40, Omgevingswet.

152

Artikel 2.33, tweede lid, onder d, Omgevingswet.

153

Artikel 5.52 Omgevingswet.

154

Artikel 5.1 Omgevingswet.

155

Artikel 5.2, eerste lid, Omgevingswet.

156

Artikel 5.34, derde lid, onder c, onder 10, Omgevingswet.

157

Artikel 4.5 Omgevingswet. Zie ook Kamerstukken II 2013-2014, 33 962, nr. 3, p. 51.

158

Artikel 4.6 Omgevingswet.

159

Artikel 1.1 jo. bijlage Omgevingswet, definities van lozingsactiviteit en milieubelastende activiteit.

160

Artikel 1.1, bijlage 1, onder A, definitie milieuverontreiniging, Besluit kwaliteit leefomgeving.

161

Op grond van artikel 4.3, eerste lid, onder b, Omgevingswet.

162

Artikel 2.1 Besluit activiteiten leefomgeving.

163

Artikel 2.2, eerste lid, onder c, onder 2 en 9°, Besluit activiteiten leefomgeving.

164

Artikel 1.1, tweede lid, jo. bijlage, Omgevingswet.

165

Artikel 16.7 (met afwijkmogelijkheid) en 16.8 (zonder afwijkmogelijkheid) Besluit activiteiten leefomgeving.

166

Artikel 16.9 Besluit activiteiten leefomgeving.

167

Artikel 1, eerste lid, jo. bijlage, onderdeel A, Omgevingswet.

168

Hoofdstuk 4 en 5 van het Besluit bouwwerken leefomgeving.

169

Artikel 4.21, eerste lid, Omgevingswet.

170

Hoofdstuk 7 Besluit bouwwerken leefomgeving.

171

Artikel 4.4, tweede lid Omgevingswet.

172

Artikel 5.30 Omgevingswet.

173

Artikel 5.5, vijfde lid, onder a, onder 10 en 20, Omgevingswet.

174

Artikel 16.15, tweede lid, Omgevingswet.

175

Artikel 2.15, eerste en tweede lid, onder c, Besluit activiteiten leefomgeving.

176

Artikel 4.4, eerste lid, Omgevingswet.

177

Artikel 4.4, tweede lid Omgevingswet.

178

Artikel 6.2, tweede lid, onder a, jo. 2.14, eerste lid, en artikel 6.2, vierde lid, Besluit kwaliteit leefomgeving.

179

Artikel 2.23, derde lid, onder a, Omgevingswet.

180

Artikel 4.4, eerste lid, Omgevingswet.

181

Artikel 1.2, tweede lid, onder c, Omgevingswet.

182

Zie bijlage, onder A, Omgevingswet.

183

Artikel 1, eerste lid, Drinkwaterwet.

184

Artikel 2, onder 37, Kaderrichtlijn water jo. artikel 2, onder 1, van richtlijn 98/83/EG betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water (PbEG 1998, L 330, p. 32).

185

Zie bijlage, onderdeel A, van de Omgevingswet.

186

Artikel 1.1 jo. bijlage Omgevingswet. Het Rijk heeft alleen oppervlaktewaterlichamen aangewezen als rijkswater: artikel 2.20, eerste lid, Omgevingswet.

187

Definitie van "beheer van watersystemen": artikel 1.1 jo. bijlage, Omgevingswet.

188

Artikel 2.17, eerste lid, onder a, onder 10, jo. 2.18, tweede lid, eerste volzin, Omgevingswet. Zie ook Kamerstukken II, 2013-2014, 33 962, nr. 3, p. 419.

189

Artikel 2.18, eerste lid, onder c, Omgevingswet.

190

Artikel 2.1, eerste lid, onder d, Omgevingswet.

191

Kamerstukken II 2013–2014, 33 962, nr. 3, p. 327. Zie ook artikel 4.23 Omgevingswet.

192

Kamerstukken II 2013-2014, 33962, nr. 3, p. 12.

193

Artikel 1.2, derde lid, onder c en d, Omgevingswet.

194

Artikel 2.18, eerste lid, onder c, Omgevingswet.

195

Aanhef afdeling 2.2 Besluit kwaliteit leefomgeving.

196

2.10, eerste lid, aanhef en onder a, Omgevingswet, zoals omschreven in artikel 4, eerste lid, aanhef en onder a, onder ii en iii, van de Kaderrichtlijn water.

197

Artikel 2.24, eerste lid, Omgevingswet jo. paragraaf 4 2.2.3 Besluit kwaliteit leefomgeving.

198

Tendens wordt gebruikt in de KWR en trend in de Grondwaterrichtlijn.

199

Artikel 2, onder 3, Grondwaterriich lijn.

200

Artikel 4.21 Besluit kwaliteit leefomgeving.

201

Op grond van artikel 2.26 Omgevingswet. Zie ook Kamerstukken II 2013-2014, 33962, nr. 3, p. 304 en 341.

202

Artikel 3.8, tweede lid, Omgevingswet.

203

Artikel 4.10, vierde lid, Besluit kwaliteit leefomgeving.

204

Artikel 4.4, eerste en tweede lid, onder b en c, Besluit kwaliteit leefomgeving.

205

Artikel 4.4, derde lid, Besluit kwaliteit leefomgeving.

206

Artikel 4.12a, Besluit kwaliteit leefomgeving.

207

Artikel 10.16 Omgevingsbesluit.

208

Stb. 2018, 292, p. 295.

209

Artikel 3.9, tweede lid, Omgevingswet.

210

Artikel 4.10, derde lid, onder a en b, en vierde lid, Besluit kwaliteit leefomgeving.

211

Artikel 3.7 Omgevingswet.

212

Artikel 4.3 Besluit kwaliteit leefomgeving.

213

Kamerstukken II 2013-2014, 33962, nr. 3, p. 80 en 25.

214

Artikel 4.14 Besluit kwaliteit leefomgeving.

215

Artikel 4.17 Besluit kwaliteit leefomgeving.

216

Artikel 4.15, eerste lid, onder b, Besluit kwaliteit leefomgeving.

217

Artikel 4.21 Besluit kwaliteit leefomgeving.

218

Artikel 10.16, vierde lid, Omgevingsbesluit.

219

Kamerstukken II 2013-2014, 33 962, nr. 3, p. 81.

220

Artikel 20.1, eerste lid, Omgevingswet jo. 11.27 Besluit kwaliteit leefomgeving.

221

Artikel 11.28, derde lid, onder b, Besluit kwaliteit leefomgeving.

222

Artikel 10.30 Besluit kwaliteit leefomgeving.

223

Artikel 10.33, tweede lid, Besluit kwaliteit leefomgeving.

224

Artikel 10.32 Besluit kwaliteit leefomgeving.

225

Artikel 20.14, eerste lid, jo. 20.1, eerste lid, Omgevingswet.

226

Artikel 11.41 jo. 11.27 Besluit kwaliteit leefomgeving.

227

Artikel 10.36 Omgevingsbesluit.

228

Artikel 4.2, eerste lid, Omgevingswet.

229

Artikel 5.37, eerste lid, Besluit kwaliteit leefomgeving.

230

Artikel 7.1 Besluit kwaliteit leefomgeving.

231

Zie bijvoorbeeld artikel 4.1272 Besluit activiteiten leefomgeving.

232

Artikel 5.89o Besluit kwaliteit leefomgeving.

233

Artikel 7.1 Besluit kwaliteit leefomgeving.

234

Artikel 5.2, tweede lid, Omgevingswet.

235

Artikel 2.2, eerste lid, onder c, onder 2 en 9°, Besluit activiteiten leefomgeving.

236

Artikel 5.8, 5.10, eerste lid, onder c, en 5.11, eerste lid, onder c, Omgevingswet jo. 4.6, eerste lid, onder c, 4.10, eerste lid, onder a, 4.11, eerste lid, onder b, en 4.12, eerste lid, onder c, Omgevingsbesluit.

237

Artikel 4.2 Omgevingswet jo. 2.11 Besluit activiteiten leefomgeving.

238

Artikel 1.1, bijlage I, onder A, Besluit kwaliteit leefomgeving.

239

Artikel 3.19, eerste lid, Besluit activiteiten leefomgeving.

240

Artikel 3.25, eerste lid, en 3.28 Besluit activiteiten leefomgeving.

241

Artikel 3.40c Besluit activiteiten leefomgeving.

242

Artikel 3.42, eerste lid, Besluit activiteiten leefomgeving.

243

Artikel 3.48b Besluit activiteiten leefomgeving.

244

Artikel 3.48k, eerste lid, Besluit activiteiten leefomgeving.

245

Artikel 3.67, eerste lid, en 3.105 Besluit activiteiten leefomgeving.

246

Artikel 3.73, eerste lid, 3.76, eerste lid, 3.79, eerste lid, 3.82, eerste lid, 3.85, eerste lid, 3.104, eerste lid, 3.106, eerste lid, 3.107, 3.123, eerste lid, 3.129, eerste lid, 3.201 Besluit activiteiten leefomgeving.

247

Artikel 3.91, eerste lid, Besluit activiteiten leefomgeving.

248

Artikel 3.119 Besluit activiteiten leefomgeving.

249

Artikel 3.145, eerste lid, Besluit activiteiten leefomgeving.

250

Artikel 3.226 Besluit activiteiten leefomgeving.

251

Artikel 3.260, eerste lid, Besluit activiteiten leefomgeving.

252

Artikel 3.286 Besluit activiteiten leefomgeving.

253

Artikel 3.301, eerste lid, Besluit activiteiten leefomgeving.

254

Artikel 3.320 Besluit activiteiten leefomgeving jo. 1.1, tweede lid, jo. bijlage Omgevingswet jo. artikel 1, onder n, van de Mijnbouwwet.

255

Artikel 3.153 en 3.164 Besluit activiteiten leefomgeving.

256

Artikel 3.174 Besluit activiteiten leefomgeving.

257

Artikel 3.179, eerste lid, Besluit activiteiten leefomgeving.

258

Artikel 3.185 tot en met 3.197 Besluit activiteiten leefomgeving.

259

Artikel 3.48f Besluit activiteiten leefomgeving.

260

Artikel 3.48h Besluit activiteiten leefomgeving.
261
Artikel 3.48m Besluit activiteiten leefomgeving.
262
Artikel 3.101 Besluit activiteiten leefomgeving.
263
Artikel 3.321 Besluit activiteiten leefomgeving.
264
Artikel 2.10 Besluit activiteiten leefomgeving
265
Paragraaf 4.49 Besluit activiteiten leefomgeving.
266
Paragraaf 4.96 Besluit activiteiten leefomgeving.
267
Paragraaf 4.97 Besluit activiteiten leefomgeving.
268
Paragraaf 4.111 Besluit activiteiten leefomgeving.
269
Paragraaf 4.112 Besluit activiteiten leefomgeving.
270
Artikel 3.322 en 4.1116 Besluit activiteiten leefomgeving.
271
Paragraaf 4.109 Besluit activiteiten leefomgeving.
272
Artikel 5.3 Besluit activiteiten leefomgeving.
273
Artikel 5.6 Besluit activiteiten leefomgeving.
274
Artikel 2.12 jo. hoofdstuk 3 tot en met 5 Besluit activiteiten leefomgeving.
275
Hoofdstuk 3 Besluit activiteiten leefomgeving.
276
Artikel 5.26, eerste lid, Omgevingswet.
277
Artikel 8.9, eerste lid, onder a, c, d en e, Besluit kwaliteit leefomgeving.
278
Artikel 8.9, derde lid, Besluit kwaliteit leefomgeving.
279
Artikel 8.22 Besluit kwaliteit leefomgeving.
280
Stb. 2018, 292, p. 274.
281
Artikel 5.18, derde lid, jo. artikel 2.32, tweede en vijfde lid, Omgevingswet.
282
Artikel 5.19, eerste lid, Omgevingswet.
283
Artikel 7.14 Besluit kwaliteit leefomgeving.
284
Artikel 5.26, derde lid, Omgevingswet jo. 8.11, tweede lid, Besluit kwaliteit leefomgeving.
285
Artikel 5.34, derde lid, onder c, onder 10, Omgevingswet.
286
Artikel 5.19, tweede lid, tweede volzin, jo. artikel 2.32, eerste en vijfde lid, Omgevingswet
287
Artikel 5.34, eerste lid, Omgevingswet
288
Artikel 8.26, eerste lid, Besluit kwaliteit leefomgeving.
289
Artikel 8.27 Besluit kwaliteit leefomgeving.
290
Artikel 8.29 Besluit kwaliteit leefomgeving.
291
Artikel 8.30, derde lid, Besluit kwaliteit leefomgeving.

292

Artikel 8.33 Besluit kwaliteit leefomgeving.

293

Artikel 5.38, eerste lid, Omgevingswet.

294

Artikel 5.39, onder a, Omgevingswet jo. 8.99 Besluit kwaliteit leefomgeving.

295

Artikel 8.46 tot en met 8.60 Besluit kwaliteit leefomgeving.

296

Artikel 8.61, onder a, Besluit kwaliteit leefomgeving.

297

Paragraaf 8.5.2.6a Besluit kwaliteit leefomgeving.

298

Artikel 5.23 Omgevingswet jo. 8.76, eerste lid, Besluit kwaliteit leefomgeving.

299

Artikel 8.76, derde lid, Besluit kwaliteit leefomgeving.

300

Artikel 8.76, tweede lid, onder c, Besluit kwaliteit leefomgeving.

301

Artikel 4.4, tweede lid, Omgevingswet.

302

Artikel 7.12, tweede lid, onder a, en vierde lid, jo. 2.14, eerste lid, Besluit kwaliteit leefomgeving.

303

Artikel 6.2, tweede lid, onder a, jo. 2.14, eerste lid, Besluit kwaliteit leefomgeving.

304

Artikel 6.2, vierde lid, Besluit kwaliteit leefomgeving.

305

Artikel 2.1, eerste en tweede lid, Omgevingswet.

306

Artikel 2.2, eerste lid, Omgevingswet.

307

Artikel 2.18, eerste lid, onder c, Omgevingswet.

308

Kamerstukken II 2013–2014, 33 962, nr. 3, p. 102.

309

Artikel 7.11, eerste lid, onder b, Besluit kwaliteit leefomgeving

310

Artikel 2.27, onderdeel d, Omgevingswet.

311

Stb. 2018, 292, p. 411 en Kamerstukken II 2016–2017, 33 962, nr. 190, p. 42.

312

Kamerstukken II 2013–2014, 33 962, nr. 3, p. 52 en 53.

313

Stb. 2018, 292, p. 421 Besluit kwaliteit leefomgeving.

314

Kamerstukken II 2013-2014, 33962, nr. 3, p. 127 en 128.

315

Stb. 2018, 292, p. 411 en Kamerstukken II 2016–2017, 33 962, nr. 190, p. 42.

316

Artikel 5.37, eerste lid, Besluit kwaliteit leefomgeving.

317

Artikel 4.2, eerste lid, Omgevingswet.

318

Artikel 2.23, eerste lid, onder a, onder 20, jo. derde lid, onder c, onder 10, Omgevingswet.

319

Artikel 2.33, eerste lid, onder a, onder 20, jo. derde lid, onder c, onder 20, Omgevingswet.

320

Artikel 2.23, eerste lid, onder a, onder 20, jo. derde lid, onder a, jo. 2.18, eerste lid, onder c, Omgevingswet.

321

Artikel 2.13 Besluit activiteiten leefomgeving.

322

Stb. 2018, 293, p. 771.

323

Artikel 4.6 Omgevingswet.

324

Artikel 4.5 Omgevingswet.

325

Artikel 2.15 Besluit activiteiten leefomgeving.

326

Zie ook Kamerstukken II 2013-2014, 33962, nr. 3, p. 85.

327

Artikel 2.6 Omgevingswet.

328

Zie de kaart op pagina 79: zoetwatervoorziening en bodemdaling van de Visie Ruimte en Mobiliteit (geconsolideerde versie).

329

Artikel 1.1a Wet milieubeheer.

330

Artikel 9.2.1.2 van de Wet milieubeheer

331

Artikel 10.1 Wet milieubeheer.

332

Artikel 13 Wet bodembescherming.

333

Artikel 2.1 Activiteitenbesluit milieubeheer.

334

Artikel 2.1 jo. 1.1, onder b, Besluit lozen buiten inrichtingen.

335

Zie ook TK 1990-1991, 21163, nr. 3, p. 58.

336

Artikel 6.3, eerste lid, onder b, Besluit omgevingsrecht.

337

Artikel 9.2 Regeling omgevingsrecht.

338

339

Artikel 3:2 Algemene wet bestuursrecht.

340

Artikel 33 Wet op de lijkbezorging.

341

Artikel 4.117 Activiteitenbesluit milieubeheer.

342

Op grond van artikel 2.1 jo. bijlage I, onderdeel C, categorie 18, van het Besluit omgevingsrecht.

343

Artikel 1, eerste lid, Woningwet.

344

Artikel 2.1, eerste lid, onder i, Wet algemene bepalingen omgevingsrecht jo. Artikel 2.2a, zesde lid, Besluit omgevingsrecht.

345

Artikel 5.13b, negende lid, Besluit omgevingsrecht.

346

Artikel 6.4 Waterwet.

347

Artikel 1 Besluit bodemkwaliteit jo. 2.1, eerste lid, onder u en v, van de Regeling bodemkwaliteit.

348

Artikel 2.2b en paragraaf 3.2.8 Activiteitenbesluit milieubeheer.

349

Artikel 1.2a van het Besluit lozen buiten inrichtingen.

350

Artikel 1, eerste lid, onder d, Meststoffenwet.

351

Artikel 1, eerste lid, Uitvoeringsbesluit Meststoffenwet.

352

Artikel 1, eerste lid, onder e, Uitvoeringsbesluit meststoffenwet.

353

Artikel 2.1, eerste lid, bijlage I, onder C, categorie 7.1., onder a, en 7.2 Besluit omgevingsrecht.

354

Artikel 1 Besluit bodemkwaliteit.

355

Hoofdstuk 4 Besluit bodemkwaliteit.

356

Op grond van het Besluit en de regeling bodemkwaliteit.

357

Artikel 36, eerste lid, Besluit bodemkwaliteit.

358

Artikel 1 jo. artikel 35 onder b, Besluit bodemkwaliteit.

359

Artikel 1.1, eerste lid, Wet milieubeheer.

360

Artikel 10.2, eerste lid, Wet milieubeheer.

361

Artikel 2 Besluit vrijstellingen stortverbod buiten inrichtingen.

362

Artikel 13 Wet bodembescherming.

363

Artikel 2.12 Activiteitenbesluit milieubeheer.

364

Artikel 4.1, zevende lid, Activiteitenbesluit milieubeheer.

365

Artikel 2.14a, eerste en tweede lid, Activiteitenbesluit milieubeheer.

366

Artikel 10.37 Wet milieubeheer.

367

Bijlage I, onder C, categorie 28, van het Besluit omgevingsrecht.

368

Artikel 1.1, eerste lid, Wet milieubeheer.

369

Artikel 6.1 Waterwet.

370

Artikel 1.1, eerste lid, Waterwet.

371

Artikel 2.2, eerste lid, onder a, Activiteitenbesluit milieubeheer.

372

Artikel 2.2, eerste lid, Besluit lozen buiten inrichtingen.

373

Artikel 1.4, derde lid, Besluit lozen buiten inrichtingen.

374

Artikel 10.33 Wet milieubeheer.

375

Artikel 2.2, eerste lid, jo. artikel 2.6 Besluit lozen buiten inrichtingen.

376

Artikel 2.1 Besluit lozen buiten inrichtingen.

377

Artikel 10.29a Wet milieubeheer.

378

Artikel 56 REACH.

379

Artikel 60 REACH.

380

Afdeling 2.3 Activiteitenbesluit milieubeheer.

381

Persistent organic pollutants.

382

Verordening (EU) 2019/1021 van 20 juni 2019 betreffende persistente organische verontreinigende stoffen (PbEU 2021, L 169/45).

383

Artikel 13, eerste lid, onder b, Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009 ter uitvoering van richtlijn 2008/105/EG inzake milieukwaliteitsnormen op het gebied van het waterbeleid

384

Artikel 8 ter Richtlijn 2008/105/EG.

385

Artikel 16, eerste en tweede lid, Kaderrichtlijn water.

386

Zo is de leverancier van een voorwerp met zo'n stof nogal eens gehouden dergelijke informatie aan afnemers of consumenten te geven: artikel 33 REACH.

387

Artikel 2.1 jo. bijlage I, onderdeel C, categorie 10 Besluit omgevingsrecht.

388

Artikel 2 Besluit vervoer gevaarlijke stoffen jo. artikel 1, eerste lid, jo. 1.9.3, onder b, van bijlage A van het Europese overeenkomst voor het internationale vervoer van gevaarlijke goederen over de weg (ADR).

389

Artikel 2, eerste lid, onder a, Wet vervoer gevaarlijke stoffen.

390

Artikel 1 richtlijn 2008/68.

391

Artikel 2, onder 4, richtlijn 2008/68.

392

Artikel 5.4.1, tweede lid, jo. bijlage 9, onder D, onder ac iviteit B19, C17, C18 en C19, Pmv.

393

Artikel 8.9 Bouwbesluit 2012.

394

Artikel 4.1 Regeling Bouwbesluit 2012

395

Artikel 6.4, eerste lid, Waterwet.

396

Artikel 2 Mijnbouwwet.

397

Op grond van het Besluit bodemkwaliteit en de Regeling bodemkwaliteit.

398

TK 1960-1961, 6338, nr. 3, p. 5.

399

Artikel 1.3, eerste lid, Wet milieubeheer.

400

Artikel 5.1, 5.2 jo. 1.1, eerste lid, jo. 2.4 Wet algemene bepalingen omgevingsrecht jo. artikel 3.3 Besluit omgevingsrecht.

401

Artikel 5.1 Wet algemene bepalingen omgevingsrecht jo. 18.2, eerste lid, Wet milieubeheer.

402

Artikel 122 Provinciewet.

403

Artikel 122, eerste en tweede lid, Provinciewet.

404

Artikel 5:21 Algemene wet bestuursrecht.

405

Artikel 5:25, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht.

406

Artikel 5:31d, Algemene wet bestuursrecht.

407

Artikel 1a, onder 10. van de Wet op de economische delicten.

408

Artikel 2, eerste lid, van de Wet op de economische delicten.

409

Artikel 6 van de Wet op de economische delicten.

410

Artikel 1a Wet op de economische delicten.

411

Artikel 18.1a, eerste lid, onder a, van de Wet milieubeheer jo. 5.10, derde lid, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.

412

Artikel 141 Wetboek van Strafvordering

413

Rechtsoverweging 17 Dienstenrichtlijn.

414

Rechtsoverweging 9 Dienstenrichtlijn.

415

Artikel 3 Drinkwaterwet.

416

Artikel 15.21 jo. 15.20 Wet milieubeheer.

417

Circulaire schadevergoedingen en milieubeleid (Stcrt. 1997, nr. 246).

418

Artikel 15.20, vierde lid, Wet milieubeheer.

419

Artikel 8.4 Pmv.

420

Artikel 8.5 Pmv.

421

Artikel 15.22, tweede lid, Wet milieubeheer jo. artikel 4, tweede lid, onder f, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.

422

Artikel 15.34 Wet milieubeheer.

423

Paragraaf 7.2 van de Omgevingsverordening Zuid-Holland.

424

Artikel 3 Drinkwaterwet.

425

Kamerstukken II 2006–2007, 30 895, nr. 3, p. 22.

426

Artikel 1 van de Kaderrichtlijn Water.

427

Artikel 2, onder 12, Kaderrichtlijn water.

428

Artikel 1, eerste en tweede gedachtestreepje, Kaderrichtlijn water.

429

Artikel 4, eerste lid, onder b, onder ii, Kaderrichtlijn water.

430

Artikel 2, onder 20, Kaderrichtlijn water.

431

Artikel 4, tweede lid, onder b, jo. bijlage I, Grondwaterrichtlijn.

432

Artikel 4, tweede lid, onder b, jo. 3, eerste lid, onder b, bijlage II, Grondwaterrichtlijn.

433

Tendens wordt gebruikt in de KWR en trend in de Grondwaterrichtlijn.

434

Artikel 2, onder 3, Grondwaterrichtlijn.

435

Artikel 17, tweede lid, onder b, jo. bijlage V, punt 2.4.4, Kaderrichtlijn water.

436

Artikel 5, tweede lid, Grondwaterrichtlijn.

437

Artikel 6, eerste lid, onder b, Grondwaterrichtlijn.

438

Artikel 11, eerste lid, eerste volzin, jo. 4, eerste lid, onder b, Kaderrichtlijn water.

439

Artikel 2, onder 13, Kaderrichtlijn water.

440

Artikel 2, onder 15, Kaderrichtlijn water.

441

Artikel 13, eerste lid, Kaderrichtlijn water.

442

Artikel 11, eerste lid, Kaderrichtlijn water.

443

Artikel 13, vierde lid, jo. bijlage VII, onder A, Kaderrichtlijn water.

444

Artikel 11, eerste lid, eerste volzin, jo. 4, eerste lid, onder b, II, Kaderrichtlijn water. Zie ook artikel 17, eerste lid, tweede volzin, Kaderrichtlijn water.

445

Artikel 4, eerste lid, onder b, onder i, Kaderrichtlijn water.

446

Artikel 11, eerste lid, eerste volzin, 4, eerste lid, onder b, III, De aanpak heeft overeenkomstig artikel 17 Kaderrichtlijn water plaats te vinden aan de hand van artikel 5, tweede lid, jo. bijlage IV, deel B, Grondwaterrichtlijn.

447

Artikel 2, eerste lid, richtlijn industriële emissies.

448

Artikel 3, tweede lid, richtlijn industriële emissies.

449

Artikel 14 jo. 11 richtlijn industriële emissies.

450

Artikel 14, eerste lid, richtlijn industriële emissies.

451

Artikel 14, eerste lid, onder e, en 16 richtlijn industriële emissies.

452

Artikel 22, tweede lid, richtlijn industriële emissies.

453

Artikel 10 jo. bijlage II, onder 2, Sevesorichtlijn.

454

Artikel 13, tweede lid, Sevesorichtlijn.

455

Artikel 2, tweede lid, gewasbeschermingsmiddelenverordening.

456

Artikel 29 Gewasbeschermingsmiddelenverordening.

457

Artikel 4, derde lid, onder b, gewasbeschermingsmiddelenverordening.

458

Artikel 24, eerste lid, jo. bijlage II, onder 4, van de gewasbeschermingsmiddelenverordening.

459

Artikel 19 biocidenrichtlijn.

460

Artikel 19, eerste lid, onder b, Bijlage VI, onder 68 biocidenrichtlijn.

461

Artikel 5 en 6 van de richtlijn duurzaam gebruik pesticiden.

462

Artikel 55 REACH.

463

Op grond van artikel 67 REACH.

464

Artikel 3.1 Waterwet jo. 3.1 Waterbesluit.

465

Artikel 3.1 Waterwet.

466

Artikel 1.3 Waterverordening Zuid-Holland jo. Reglement van bestuur voor het hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard, Reglement van bestuur voor het hoogheemraadschap van Delfland en Reglement van bestuur voor het waterschap Hollandse Delta.

467

Artikel 4.10, onder b, Waterbesluit.

468

Artikel 4.4, tweede lid, onderdeel a, Waterwet.

469

Artikel 4.12 Waterbesluit.

470

Artikel 4.11, eerste lid, onder a, Waterbesluit jo. artikel 11, derde lid, onder d, jo. 7, eerste lid, tweede gedachtestreepje, en derde lid, laatste volzin, Kaderrichtlijn water.

471

Artikel 7 en verder Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009.

472

Artikel 11 en verder Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009.

473

Artikel 14 jo. de overige voorschriften van paragraaf 5 van het Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009.

474

Artikel 4.4 Waterwet.

475

Artikel 4.6, tweede lid, Waterwet.

476

Artikel 6.4 Waterwet.

477

Artikel 6.11 Waterbesluit.

478

Artikel 2.10 Waterwet.

479

Artikel 1, eerste lid, van het Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009.

480

Artikel 11 van het Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009.

481

Paragraaf 3 van het Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009.

482

Paragraaf 4 van het Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009.

483

Hoofdstuk 17 Wet milieubeheer.

484

Artikel 1 Wet bodembescherming.

485

Artikel 8 Wet bodembescherming.

486

Artikel 12 Wet bodembescherming.

487

Artikel 55 c Wet bodembescherming.

488

Artikel 1.1, tweede lid, onder a, Wet ruimtelijke ordening.

489

Artikel 2.2 Wet ruimtelijke ordening.

490

Artikel 3.1 Wet ruimtelijke ordening.

491

Artikel 4.1 Wet ruimtelijke ordening.

492

Artikel 2.1 Besluit lozingen buiten inrichtingen.

493

Artikel 2.2 Besluit lozingen buiten inrichtingen.

494

Artikel 1.1 Wet milieubeheer.

495

Artikel 13, onder a, Stortbesluit bodembescherming.

496

Artikel 8.40 en verder Wet milieubeheer.

497

Artikel 2.14, eerste lid, Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.

498

Artikel 2.1 Activiteitenbesluit milieubeheer.

499

Artikel 2.2., tweede lid, Activiteitenbesluit milieubeheer.

500

Artikel 3.30 Activiteitenbesluit milieubeheer.

501

Artikel 1.1, onder n, Mijnbouwwet.

502

Artikel 2 Mijnbouwbesluit.

503

Artikel 2.1, eerste lid, onder e, jo. 1.1, eerste lid, Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.

504

Artikel 3.3, vierde lid, Besluit omgevingsrecht.

505

Artikel 6.1, derde lid, Besluit omgevingsrecht.

506

Artikel 6 Mijnbouwwet.

507

Artikel 9, eerste lid, onder f, onder 20, van de Mijnbouwwet.

508

Kamerstukken II 2015–2016, 34 348, nr. 3, p. 11.

509

Artikel 13, onderdeel e, van de Mijnbouwwet.

510

Artikel 16 Mijnbouwwet.

511

Artikel 13, onder e, Mijnbouwwet.

512

Hoofdstuk 3 Mijnbouwwet.

513

Kamerstukken II 2015–2016, 34 348, nr. 6, p. 52.

514

Artikel 34 Mijnbouwwet.

515

Artikel 36, eerste lid, onder b, Mijnbouwwet.

516

Artikel 49 van de Mijnbouwwet.

517

Artikel 2.5 Besluit omgevingsrecht jo. 4, eerste lid, Besluit algemene regels mijnbouw.

518

Artikel 6 jo hoofdstuk 3 Besluit algemene regels mijnbouw.

519

Hoofdstuk III Meststoffenwet

Ziet u een fout in deze regeling?

Bent u van mening dat de inhoud niet juist is? Neem dan contact op met de organisatie die de regelgeving heeft gepubliceerd. Deze organisatie is namelijk zelf verantwoordelijk voor de inhoud van de regelgeving. De naam van de organisatie ziet u bovenaan de regelgeving. De contactgegevens van de organisatie kunt u hier opzoeken: almanak.overheid.nl

Werkt de website of een link niet goed? Stuur dan een e-mail naar regelgeving@overheid.nl

Omgevingsverordening Zuid-Holland

Geldend van 15-03-2022 t/m heden

Intitulé

Omgevingsverordening Zuid-Holland

Provinciale staten van Zuid-Holland,

Gelezen het voorstel van gedeputeerde staten van Zuid-Holland van 22 januari 2019, PZH-nummer (PZH-2019-677696264);

Gelet op de Algemene wet bestuursrecht, de Ontgrondingenwet, de Provinciewet, de Scheepvaartverkeerswet, de Waterwet, de Wegenwet, de Wegenverkeerswet, de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, de Wet bodembescherming, de Wet luchtvaart, de Wet milieubeheer, de Wet natuurbescherming en de Wet ruimtelijke ordening;

Overwegende, dat het wenselijk is om, vooruitlopend op de invoering van de Omgevingswet en als onderdeel van de ontwikkeling van het integrale omgevingsbeleid, samenhangende, overzichtelijke en gebruiksvriendelijke regels te stellen over de fysieke leefomgeving;

Besluiten vast te stellen:

OMGEVINGSVERORDENING ZUID-HOLLAND

HOOFDSTUK 1 ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1.1 Begripsbepalingen

Bijlage I bij deze verordening bevat begrippen en definities voor de toepassing van deze verordening en de daarop berustende bepalingen.

Artikel 1.2 Toepassingsgebied

1. Deze verordening gaat over:
 - a. de fysieke leefomgeving; en
 - b. activiteiten die gevolgen hebben of kunnen hebben voor de fysieke leefomgeving.
2. De fysieke leefomgeving omvat in ieder geval:
 - a. bouwwerken;
 - b. infrastructuur;
 - c. watersystemen;
 - d. water;
 - e. bodem;
 - f. lucht;
 - g. landschappen;
 - h. natuur;

- i. cultureel erfgoed;
- j. werelderfgoed.

Artikel 1.3 Maatschappelijke doelen van de verordening

Deze verordening is, met het oog op duurzame ontwikkeling, de bewoonbaarheid van de provincie en de bescherming en verbetering van het leefmilieu, gericht op het in onderlinge samenhang:

- a. bereiken en in stand houden van een veilige en gezonde fysieke leefomgeving en een goede omgevingskwaliteit;
- b. doelmatig beheren, gebruiken en ontwikkelen van de fysieke leefomgeving ter vervulling van maatschappelijke behoeften;
- c. zorgvuldig beheren, beschermen en ontwikkelen van de natuur, gelet op de intrinsieke waarde, dierenwelzijn, het behouden en herstellen van de biologische diversiteit, economische belangen, volksgezondheid en openbare veiligheid.

HOOFDSTUK 2 AANWIJZING EN BEGRENZING VAN DE FYSIEKE LEEFOMGEVING

§ 2.1

Aanwijzing gebieden fysieke leefomgeving

Artikel 2.1 Aanwijzing vaarwegen en vrijwaringszones

1. Vaarwegen, anders dan de vaarwegen in beheer bij het Rijk, zijn gebieden waarvan de plaats geometrisch is bepaald en zijn verbeeld op kaart 2 in bijlage II.
2. Gedeputeerde staten wijzen op de vaarwegen die in beheer zijn bij de provincie, zones aan die de functie hebben van vaarstrook, veiligheidsstrook, veiligheidszone of overige delen van de vaarweg.
3. Vrijwaringszones rond vaarwegen in beheer bij de provincie zijn gebieden als bedoeld in artikel 6.19, waarvan de plaats indicatief is verbeeld op kaart 2 in bijlage II.

Artikel 2.2 Aanwijzing regionale waterkeringen

Regionale waterkeringen zijn gebieden waarvan de plaats indicatief is verbeeld op kaart 3 in bijlage II en die nader zijn bepaald in de legger, bedoeld in artikel 5.1 van de Waterwet.

Artikel 2.3 Aanwijzing milieubeschermingsgebieden voor grondwater

Milieubeschermingsgebieden voor grondwater zijn gebieden als bedoeld in artikel 1.2, tweede lid, onder a, van de Wet milieubeheer.

Artikel 2.4 Aanwijzing stiltegebieden

1. Stiltegebieden zijn gebieden als bedoeld in artikel 1.2, tweede lid, onder b, van de Wet milieubeheer, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en zijn verbeeld op kaart 6 in bijlage II.
2. Gedeputeerde staten maken de begrenzing van stiltegebieden tevens op uniforme wijze kenbaar door een daartoe strekkende aanduiding ter plaatse.

Artikel 2.5 Aanwijzing Natuurnetwerk Nederland

Natuurnetwerk Nederland zijn gebieden als bedoeld in artikel 6.24, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en zijn verbeeld op kaart 7 in bijlage II.

Artikel 2.6 Aanwijzing archeologisch waardevolle gebieden en Romeinse Limes

Gebieden met een hoge of zeer hoge bekende archeologische waarde en de Romeinse Limes met de daarbinnen gelegen hoge of zeer hoge archeologische verwachtingswaarde zijn gebieden waarvan de plaats geometrisch is bepaald en zijn verbeeld op kaart 8 in bijlage II.

§ 2.2

Toedeling van functies aan locaties

[Gereserveerd]

HOOFDSTUK 3 ACTIVITEITEN IN DE FYSIEKE LEEFOMGEVING

Afdeling 3.1 Algemene bepalingen

Artikel 3.1 Toepassingsbereik

1. Deze afdeling is van toepassing op meldingen, vergunningen, ontheffingen, maatwerkvoorschriften, gegevens en bescheiden of aanvragen om gelijkwaardige maatregelen, op grond van de afdelingen 3.2 tot en met 3.9.
2. Deze afdeling is niet van toepassing als de Wet natuurbescherming van toepassing is.

Artikel 3.2 Meldingen

Een melding wordt ondertekend en bevat ten minste:

- a. de aanduiding van de activiteit;
- b. de naam en het adres van degene die de activiteit verricht en van diens opdrachtgever;
- c. de locatie waar de activiteit wordt verricht;
- d. de contactgegevens; en
- e. de dagtekening.

Artikel 3.3 Voorschriften en beperkingen

1. Aan een vergunning of ontheffing kunnen voorschriften worden verbonden of beperkingen worden gesteld.
2. Gedragingen in strijd met de aan de vergunning of ontheffing verbonden voorschriften zijn verboden.
3. Met betrekking tot de ontheffing en de aan de ontheffing te verbinden voorschriften zijn de artikelen 2.22, eerste en vijfde lid, en tweede lid juncto artikel 2.14, eerste lid, onder a, onder 5°, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en 5.5, eerste lid, 5.6, 5.7, tweede en vijfde lid, en 5.9 van het Besluit omgevingsrecht van overeenkomstige toepassing.

Artikel 3.4 Maatwerkvoorschriften

1. Voor activiteiten op provinciale infrastructuur als bedoeld in afdeling 3.3 kan door het bevoegd gezag een maatwerkvoorschrift worden gesteld, met uitzondering van voorschriften over meldingen.
2. Met een maatwerkvoorschrift of een vergunningvoorschrift kan worden afgeweken van bij of krachtens afdeling 3.3 gestelde regels voor het gebruik van provinciale infrastructuur, als dat bij die regels is bepaald. Daarbij kan worden bepaald in welke mate of hoe lang kan worden afgeweken.
3. Bij de regels, bedoeld in afdeling 3.3 kan ook worden bepaald dat een maatwerkvoorschrift niet kan worden gesteld als over een onderwerp een voorschrift aan een vergunning kan worden verbonden.

Artikel 3.5 **Wijzigen voorschriften en beperkingen**

Op aanvraag van de houder of ambtshalve kunnen aan de vergunning, ontheffing of maatwerkvoorschriften verbonden voorschriften of beperkingen worden gewijzigd, aangevuld of ingetrokken.

Artikel 3.6 Geheel of gedeeltelijk intrekken

Op aanvraag van de houder of ambtshalve kan een vergunning, ontheffing of maatwerkvoorschrift geheel of gedeeltelijk worden ingetrokken.

Artikel 3.7 Vervallen van rechtswege

Een vergunning of maatwerkvoorschrift op grond van afdeling 3.3 vervalt van rechtswege, voor zover daarvan binnen zes maanden na dagtekening geen gebruik is gemaakt.

Artikel 3.8 Advies door gemeente en waterschap

Gedeputeerde staten stellen indien zij dat nodig achten de gemeente alsmede het waterschap waarin de gedraging waarvoor vergunning, ontheffing of maatwerkvoorschrift wordt gevraagd, plaatsvindt of zal plaatsvinden, in gevallen waarin zij niet het bevoegd gezag zijn in de gelegenheid advies uit te brengen over de aanvraag om vergunning, ontheffing of maatwerkvoorschrift, respectievelijk het ontwerp van de beschikking op de aanvraag.

Artikel 3.9 Rechtsopvolgers vergunning en ontheffing

1. Een vergunning of ontheffing geldt voor degene die de activiteit uitvoert waarop zij betrekking heeft, tenzij in de vergunning of ontheffing anders bepaald. De houder van de vergunning of ontheffing draagt er zorg voor dat de aan de vergunning of ontheffing verbonden voorschriften en beperkingen worden nageleefd.
2. In afwijking van het eerste lid geldt een vergunning als bedoeld in afdeling 3.3 voor degene aan wie zij is verleend, tenzij in de vergunning anders bepaald.
3. Indien een verleende vergunning of ontheffing zal gaan gelden voor ander dan de aanvrager of de houder, meldt de aanvrager of de houder dat tenminste een maand van te voren aan gedeputeerde staten.

Artikel 3.10 Gegevens en bescheiden

Op verzoek van het bevoegd gezag worden de gegevens en bescheiden verstrekt die nodig zijn om te bezien of de bij of krachtens afdeling 3.3 gestelde algemene regels, vergunningvoorschriften of maatwerkvoorschriften voor de activiteit nog toereikend zijn in het licht van de met deze verordening te dienen belangen.

Artikel 3.11 Gelijkwaardige maatregel

1. Als regels als bedoeld in afdeling 3.3 voorschrijven dat een maatregel moet worden getroffen, kan op aanvraag toestemming worden verleend om, in plaats daarvan, een gelijkwaardige maatregel te treffen. Met de gelijkwaardige maatregel wordt ten minste hetzelfde resultaat bereikt als met de voorgeschreven maatregel was beoogd.
2. Bij regels als bedoeld in afdeling 3.3 kan het treffen van een gelijkwaardige maatregel worden toegestaan zonder voorafgaande toestemming, al dan niet gekoppeld aan een verbod om de maatregel te treffen zonder voorafgaande melding aan het bevoegd gezag.
3. Bij regels als bedoeld in afdeling 3.3 kunnen nadere regels worden gesteld over de toepassing van het eerste en tweede lid, of kan het treffen van een gelijkwaardige maatregel worden uitgesloten.

Afdeling 3.2 *Ruimtelijke voorbescherming*

§ 3.2.1

Algemene bepalingen

Artikel 3.12 Toepassingsbereik

Deze afdeling gaat over krachtens deze verordening nieuwe of uit te breiden bestemmingen.

Artikel 3.13 Oogmerk

Deze afdeling is gericht op een goede ruimtelijke ordening en het voorkomen dat het betrokken plangebied minder geschikt wordt voor de verwezenlijking van een krachtens hoofdstuk 6 te verwezenlijken doel, zolang geen bestemmingsplan in werking is getreden overeenkomstig dat hoofdstuk.

§ 3.2.2

Geitenhouderij

Artikel 3.14 Verbod geitenhouderij

1. Het is verboden om:
 - a. een geitenhouderij te vestigen als hoofdtak of als neventak;
 - b. nieuwe bebouwing op te richten of bestaande bebouwing in gebruik te nemen ten behoeve van een bestaande geitenhouderij, tenzij het aantal geiten niet toeneemt.
2. Het verbod geldt voor een gebied totdat voor dat gebied een onherroepelijk bestemmingsplan in overeenstemming is met artikel 6.18 eerste lid, onder k.

§ 3.2.3

Afwijkingsmogelijkheid

Artikel 3.14a **Afwijkingsmogelijkheid voor maatwerk**

In relatief beperkte mate kan worden afgeweken van de regels in deze afdeling, mits geen onevenredige afbreuk wordt gedaan aan de doelstelling van de desbetreffende regels.

Afdeling 3.3 Activiteiten op provinciale infrastructuur

§ 3.3.1

Algemene bepalingen

Artikel 3.15 Toepassingsbereik

Deze afdeling gaat over het gebruik van provinciale infrastructuur, anders dan overeenkomstig de functie daarvan voor het openbaar verkeer, en anders dan door of in opdracht van gedeputeerde staten.

Artikel 3.16 Oogmerk

Deze afdeling is gericht op:

- a. het veilig en doelmatig gebruik van de provinciale infrastructuur overeenkomstig de functie daarvan voor het openbaar verkeer; en
- b. het beschermen van de provinciale infrastructuur, met inbegrip van het belang van het onderhoud of de wijziging daarvan.

Artikel 3.17 Bevoegd gezag

1. Gedeputeerde staten zijn het bevoegd gezag:
 - a. waaraan een melding wordt gedaan;
 - b. dat een maatwerkvoorschrift kan stellen;
 - c. dat beslist op een aanvraag om een vergunning; of
 - d. dat beslist op een aanvraag om een gelijkwaardige maatregel.
2. Het eerste lid, onderdeel c, is niet van toepassing op een activiteit als bedoeld in artikel 2.2, eerste lid, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.

§ 3.3.2

Activiteiten provinciale infrastructuur

Artikel 3.18 Zorgplicht voor infrastructuur

1. Degene die gebruik maakt van provinciale infrastructuur, anders dan overeenkomstig de functie daarvan, en weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat die activiteit de infrastructuur verontreinigt, verandert of beschadigt, of andere nadelige gevolgen kan hebben voor de belangen, bedoeld in artikel 3.16, is verplicht:
 - a. alle maatregelen te nemen die redelijkerwijs van diegene kunnen worden gevraagd om die gevolgen te voorkomen;
 - b. voor zover die gevolgen niet kunnen worden voorkomen, die gevolgen zoveel mogelijk te beperken of ongedaan te maken; en
 - c. als die gevolgen onvoldoende kunnen worden beperkt, die activiteit achterwege te laten voor zover dat redelijkerwijs van diegene kan worden gevraagd.
2. Deze plicht houdt in ieder geval in dat:
 - a. het veilig en doelmatig gebruik van de provinciale infrastructuur wordt verzekerd;
 - b. alle passende maatregelen worden genomen om ongewone voorvallen en de nadelige gevolgen daarvan te voorkomen;
 - c. houtgewas, bomen of takken van bomen worden zodanig geplaatst of onderhouden dat deze geen hinder voor het verkeer kunnen veroorzaken.

Artikel 3.19 Veranderen van het werk of werken maken of behouden

1. Het is verboden zonder vergunning gebruik te maken van provinciale infrastructuur, door:
 - a. de vorm, de loop, de constructie of het profiel van de weg of de vaarweg te veranderen, of
 - b. werken te maken, te behouden, te veranderen of te verwijderen.
2. Gedeputeerde staten kunnen over de activiteiten, bedoeld in het eerste lid, regels stellen. Deze regels kunnen mede strekken tot:
 - a. vrijstelling van het verbod;
 - b. het opleggen van de verplichting om met inachtneming van daarbij te stellen regels melding te doen van de activiteit;
 - c. het opleggen van de verplichting om opgave te doen van gegevens en bescheiden; of
 - d. het voldoen aan maatwerkvoorschriften voor de activiteit.
3. Op de aanvraag om een vergunning als bedoeld in het eerste lid met betrekking tot kabels en leidingen is afdeling 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht niet van toepassing in afwijking van artikel 28, eerste lid, van de Dienstenwet.

Artikel 3.20 Vaste stoffen of voorwerpen plaatsen en houtgewas

1. Het is verboden zonder vergunning gebruik te maken van provinciale infrastructuur door daarop, daarin, daarover of daaronder, vaste stoffen of voorwerpen te storten, te plaatsen of neer te leggen, of deze te laten staan of liggen.
2. Het is verboden zonder vergunning op wegen houtgewas te beplanten, te behouden of te vellen.
3. Gedeputeerde staten kunnen over de activiteiten, bedoeld in het eerste lid en tweede lid, regels stellen. Deze regels kunnen mede strekken tot:
 - a. vrijstelling van het verbod;
 - b. het opleggen van de verplichting om met inachtneming van daarbij te stellen regels melding te doen van de activiteit;
 - c. het opleggen van de verplichting om opgave te doen van gegevens en bescheiden; of
 - d. het voldoen aan maatwerkvoorschriften voor de activiteit.

Artikel 3.21 Stremmen of belemmeren van de scheepvaart

Het is verboden zonder vergunning het verkeer op een vaarweg geheel of gedeeltelijk te stremmen of te belemmeren.

Artikel 3.22 Schepen met afwijkende afmetingen

Het is verboden zich zonder vergunning op een provinciale vaarweg te bevinden met een schip dat niet voldoet aan de krachtens artikel 4.3, tweede lid, gestelde regels.

Artikel 3.23 Ligplaats innemen

1. Het is verboden zonder vergunning met een schip of een drijvend bouwsel, anders dan op een krachtens verkeersbesluit daarvoor blijkens een aanduiding ter plaatse bestemde locatie, ligplaats in te nemen, te meren of te ankeren in een vaarweg.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op kort verblijf aan een particuliere oever in een vaarstrook of een veiligheidsstrook.
3. Gedeputeerde staten kunnen over de activiteiten, bedoeld in het eerste lid, regels stellen met het oog op de functies, bedoeld in artikel 2.1, tweede lid. Deze regels kunnen mede strekken tot:
 - a. vrijstelling van het verbod;
 - b. het opleggen van de verplichting om met inachtneming van daarbij te stellen regels melding te doen van de activiteit;
 - c. het opleggen van de verplichting om opgave te doen van gegevens en bescheiden; of
 - d. het voldoen aan maatwerkvoorschriften voor de activiteit.

Artikel 3.24 Standplaats innemen

Het is verboden zonder vergunning met daarvoor bestemde middelen standplaats in te nemen op, onder, over, boven of langs een weg ten behoeve van handel of bedrijf.

Afdeling 3.4 Activiteiten in milieubeschermingsgebieden

§ 3.4.1

Algemene bepalingen

Artikel 3.25 Toepassingsbereik

Deze afdeling gaat over activiteiten in milieubeschermingsgebieden zijnde de stiltegebieden, bedoeld in artikel 2.4 en de milieubeschermingsgebieden voor grondwater, bedoeld in artikel 2.3.

Artikel 3.26 Oogmerk

Deze afdeling is gericht op de in artikel 1.2 , tweede lid, van de Wet milieubeheer bedoelde:

- a. bescherming van de kwaliteit van grondwater met het oog op de waterwinning in de gebieden die zijn aangewezen krachtens artikel 2.3,en
- b. op het voorkomen of beperken van geluidhinder in de gebieden die zijn aangewezen krachtens artikel 2.4.

Artikel 3.27 Bevoegd gezag

Bevoegd voor ontheffingen van bepalingen van deze afdeling zijn gedeputeerde staten.

§ 3.4.2

Milieubeschermingsgebieden voor grondwater

[Gereserveerd]

§ 3.4.3

Stiltegebieden

Artikel 3.28 Zorgplicht voor stiltegebieden

Eenieder die weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat door zijn handelen of nalaten in een stiltegebied de rust op significante wijze kan worden verstoord, is verplicht dergelijk handelen achterwege te laten, behoudens voor zover dat ingevolge deze verordening uitdrukkelijk is toegestaan, dan wel, indien dat achterwege laten redelijkerwijs niet kan worden gevergd, alle maatregelen te nemen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevergd teneinde die verstoring te voorkomen of te beperken.

Artikel 3.29 Verbod toestellen

1. Het is verboden zonder ontheffing een toestel te gebruiken waardoor de ervaring van de natuurlijke geluiden in een stiltegebied kan worden verstoord.
2. Tot een toestel als bedoeld in het eerste lid behoren in ieder geval:
 - a. een airgun en andere knalapparatuur;
 - b. een toestel om geluid elektrisch versterkt voort te brengen, waaronder een muziekinstrument en een omroepinstallatie;
 - c. een modelvliegtuig, modelboot en een modelauto, indien deze wordt aangedreven door een verbrandingsmotor; en
 - d. een schietwapen.

Artikel 3.30 Verbod rijden motorrijtuig

Het is verboden zonder ontheffing in een stiltegebied met een motorrijtuig te rijden buiten de openbare weg of buiten andere voor bestemmingsverkeer openstaande wegen of terreinen.

Artikel 3.31 Verbod toertocht motorrijtuigen

1. Het is verboden zonder ontheffing in een stiltegebied een toertocht voor motorrijtuigen te houden.
2. Het is verboden zonder ontheffing in een stiltegebied deel te nemen aan een toertocht voor motorrijtuigen.

Artikel 3.32 Verbod waterscooter en snelle motorboot

1. Het is verboden zonder ontheffing in een stiltegebied met een waterscooter te varen.
2. Het is verboden zonder ontheffing in een stiltegebied met een snelle motorboot sneller te varen dan 9 km/h.

Artikel 3.33 Uitzonderingen

1. Het in artikel 3.29, eerste lid, gestelde verbod geldt niet voor het gebruik van:
 - a. een toestel op een plaats in een ingevolge artikel 6, onderdeel c, van het Besluit geluid milieubeheer aangewezen stil gebied;
 - b. een toestel in een woning, de tuin daarvan of een ander bij die woning behorend gebouw, onder de voorwaarde dat het toestel niet hoorbaar is op een afstand van 50 m van dat toestel;
 - c. een schietwapen indien dat wordt gebruikt:
 - 1°. ingeval het een noodseinmiddel betreft: ingeval van nood;
 - 2°. met inachtneming van de Wet natuurbescherming.
2. De in de artikelen 3.29, eerste lid, en 3.30 gestelde verboden gelden niet voor zover het gebruik van een toestel of het rijden met een motorrijtuig rechtstreeks verband houdt met:
 - a. de uitoefening van land-, tuin- of bosbouw of beroepsmatige visserij;
 - b. de openbare drinkwater- of energievoorziening;
 - c. de aanleg, het onderhoud of de exploitatie van infrastructurele werken dan wel werken van telecommunicatie;
 - d. het bouwen of het onderhoud van gebouwen;
 - e. de bescherming, het onderhoud of het beheer van een gebied.
3. De in de artikelen 3.29, eerste lid, 3.30 en 3.32, eerste lid, gestelde verboden gelden niet voor zover het gebruik van een toestel, het rijden met een motorrijtuig of het varen met een waterscooter of een snelle motorboot:
 - a. rechtstreeks verband houdt met de openbare veiligheid of de afwending van dreigend gevaar;
 - b. wordt verricht door een persoon met opsporingsbevoegdheid in de uitoefening van zijn functie.
4. Het in artikel 3.30 gestelde verbod geldt niet voor het rijden in een gehandicaptenvoertuig als bedoeld in artikel 1.1 van de Regeling voertuigen, dat wordt gebruikt voor het vervoer van een gehandicapte.
5. De in de artikelen 3.31, eerste lid, en 3.32, eerste lid, gestelde verboden gelden niet voor motorrijtuigen, waterscooters of snelle motorboten die elektrisch worden aangedreven.

Afdeling 3.5 Ontgrondingen op land en in regionale wateren**§ 3.5.1****Algemene bepalingen****Artikel 3.34 Toepassingsbereik**

Deze afdeling gaat over ontgroningen op land en in regionale wateren, met uitzondering van ontgroningen die hoofdzakelijk plaatsvinden ter verkrijging van oppervlaktedelfstoffen.

Artikel 3.35 Oogmerk

Deze afdeling is gericht op de doelen van artikel 1.3.

§ 3.5.2

Ontgroningen

Artikel 3.36 Vrijstellingen ontgroningen

Het verbod van artikel 3, eerste lid, van de Ontgroningenwet geldt niet voor de volgende categorieën van ontgroningen die worden verricht voor:

- a. het aanbrengen, vervangen, wijzigen, onderhouden of opruimen van buizen, palen of kabels met toebehoren;
- b. het egaliseren van percelen met hoogteverschillen van niet meer dan 0,25 m;
- c. de normale uitoefening van het land-, tuin- en bosbouwbedrijf;
- d. het geschikt maken van gronden voor de bollenteelt waarbij de hoogte van het maaiveld ongewijzigd blijft en sprake is van een gesloten grondbalans;
- e. het doen van archeologische opgravingen door de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed of een andere instelling die voor het doen van de opgraving in het bezit is van een vergunning krachtens de Monumentenwet 1988 of een certificaat krachtens de Erfgoedwet;
- f. de uitvoering van een bodemsanering in eigen beheer, indien die sanering wordt begeleid door het bevoegd gezag;
- g. het realiseren van natuurbouwprojecten waarbij niet meer dan 10.000 m³ bodemmateriaal vrijkomt;
- h. het maken, wijzigen, verwijderen en onderhouden van bouwwerken, kunstwerken en hun funderingen;
- i. het afgraven van depots van bodemmateriaal, tenzij deze langer dan tien jaar geleden geheel of gedeeltelijk zijn gebruikt voor het deponeren of verkrijgen van bodemmateriaal;
- j. het aanleggen, onderhouden, verhogen, verzwaren van waterstaatswerken, waarbij de diepte van de ontgroning niet meer dan 3 m beneden het maaiveld bedraagt;
- k. het aanleggen, onderhouden, verruimen en verdiepen van havens en daarin gelegen kunstwerken binnen de Maasvlakte waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 9 in bijlage II. Gedeputeerde staten zijn bevoegd het gebied Maasvlakte, te wijzigen, voor zover dit in overeenstemming is met een onherroepelijk bestemmingsplan voor het gebied Maasvlakte 2;
- l. het oprichten en veranderen van een inrichting als bedoeld in de Wet milieubeheer, bestemd tot het op of in de bodem brengen van afvalstoffen, inclusief de inrichtingen die vallen onder categorie 28 zoals genoemd in Bijlage I, onderdeel C, van het Besluit omgevingsrecht voor zover het terrein niet meer dan 3 m beneden het oorspronkelijke maaiveld wordt afgegraven;
- m. de uitvoering van een bestemmingsplan voor zover de bedoelde werken passen in het vigerende bestemmingsplan en het terrein niet meer dan 3 m beneden het oorspronkelijke maaiveld wordt afgegraven; of
- n. de activiteit op grond van een omgevingsvergunning die is verleend met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onderdeel a, onder 3° van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en het terrein niet meer dan 3 m beneden het oorspronkelijke maaiveld wordt afgegraven.

Afdeling 3.6 Bodemsanering

§ 3.6.1

Algemene bepalingen

Artikel 3.37 Toepassingsbereik

Deze afdeling gaat over het saneren van de bodem als bedoeld in artikel 1 van de Wet bodembescherming.

Artikel 3.38 Oogmerk

Deze afdeling is gericht op de bescherming van het milieu, in het bijzonder van de bodem.

Artikel 3.39 Nadere regels gegevens en bescheiden

Gedeputeerde staten kunnen nadere regels stellen voor de verstrekking van gegevens in verband met:

- a. een melding als bedoeld in artikel 28, eerste lid, van de Wet bodembescherming;
- b. de resultaten van een onderzoek met betrekking tot de kwaliteit van de bodem, bedoeld in artikel 28, tweede lid, onder a, van de Wet bodembescherming;
- c. de resultaten van een nader onderzoek;
- d. een beoordeling van de reinigbaarheid of immobiliseerbaarheid van de verontreinigde grond als bedoeld in artikel 28, tweede lid, onder f, van de Wet bodembescherming;
- e. een saneringsonderzoek;
- f. een saneringsplan en een wijziging daarvan;
- g. een evaluatieverslag; of
- h. een nazorgplan.

§ 3.6.2

Bodemsanering

Artikel 3.40 Meldingsplichten

1. Degene die de sanering feitelijk uitvoert op grond van een saneringsplan waarmee gedeputeerde staten op basis van artikel 39, tweede lid, van de Wet bodembescherming hebben ingestemd, meldt uiterlijk twee weken voor de feitelijke aanvang van de grondsanering, respectievelijk de grondwatersanering bij gedeputeerde staten de aanvangsdatum van de grondsanering, respectievelijk de grondwatersanering.
2. Indien de grondsanering respectievelijk de grondwatersanering niet zal worden gestart op de overeenkomstig het eerste lid gemelde aanvangsdatum of de overeenkomstig dit lid aangepaste aanvangsdatum, meldt degene, bedoeld in het eerste lid, dit onverwijld aan gedeputeerde staten, onder opgave van de gewijzigde aanvangsdatum. Indien de gewijzigde aanvangsdatum op dat moment nog niet bekend is, meldt de in het eerste lid bedoelde persoon deze aanvangsdatum minimaal twee weken voor deze datum aan gedeputeerde staten.
3. Indien bij de sanering ontgraving van verontreinigde grond plaatsvindt, stelt de in het eerste lid bedoelde persoon uiterlijk twee dagen voorafgaand aan het tijdstip waarop over het hele gebied van de ontgraving de einddiepte bereikt zal worden en tot aanvulling van de ontgraving zal worden overgegaan gedeputeerde staten van dat tijdstip op de hoogte. Bij ontgraving en aanvulling in gedeeltes, geldt voornoemde verplichting tot melding per gedeelte.
4. De in het eerste lid bedoelde persoon meldt de beëindiging van de grondsanering, respectievelijk de grondwatersanering binnen een week na beëindiging van de grondsanering, respectievelijk de grondwatersanering aan gedeputeerde staten.
5. Indien sprake is van een grondsanering, respectievelijk grondwatersanering waarbij door gedeputeerde staten is ingestemd met een gefaseerde aanpak overeenkomstig artikel 38, derde lid, van de Wet bodembescherming, wordt de beëindiging binnen een week aan gedeputeerde staten gemeld.

- 6.** Indien de in het eerste lid bedoelde persoon niet degene is die het saneringsplan heeft ingediend, geldt een in het eerste, tweede, vierde en vijfde lid van dit artikel bedoelde verplichting tot melding niet indien degene die het saneringsplan heeft ingediend, die melding overeenkomstig het betreffende lid heeft gedaan.

Artikel 3.41 Evaluatieverslag

Degene die de bodem heeft gesaneerd dan wel een fase van de sanering heeft uitgevoerd als bedoeld in artikel 38, derde lid, van de Wet bodembescherming biedt uiterlijk dertien weken na beëindiging van de saneringswerkzaamheden het evaluatieverslag aan gedeputeerde staten aan.

Afdeling 3.7 Activiteiten bij gesloten stortplaatsen

§ 3.7.1

Algemene bepalingen

Artikel 3.42 Toepassingsbereik

Deze afdeling gaat over activiteiten in, op, onder, boven of bij een plaats waar de in artikel 8.49 van de Wet milieubeheer bedoelde zorg voor een gesloten stortplaats wordt uitgevoerd.

Artikel 3.43 Oogmerk

Deze afdeling is gericht op:

- a.** de bescherming van het milieu tegen nadelige gevolgen veroorzaakt door gesloten stortplaatsen;
- b.** de goede uitvoering van de zorg voor gesloten stortplaatsen, waaronder:
 - 1°.** de bereikbaarheid van de voorzieningen ter bescherming van de bodem te garanderen;
 - 2°.** te voorkomen dat de werking van de voorzieningen nadelig wordt beïnvloed; en
 - 3°.** te voorkomen dat de uitvoering van de nazorg anderszins wordt belemmerd.

Artikel 3.44 Bevoegd gezag

Bevoegd voor ontheffingen van bepalingen van deze afdeling zijn gedeputeerde staten.

§ 3.7.2

Activiteiten bij gesloten stortplaatsen

Artikel 3.45 Verboden activiteiten

- 1.** Het is verboden zonder ontheffing in, op, onder, boven of bij een plaats waar de in artikel 8.49 van de Wet milieubeheer bedoelde zorg met betrekking tot een gesloten stortplaats wordt uitgevoerd:
 - a.** een werk als bedoeld in artikel 1 van het Besluit bodemkwaliteit te maken of te behouden;
 - b.** stoffen of voorwerpen, niet zijnde afvalstoffen, te storten, te plaatsen of neer te leggen, of deze te laten staan of liggen;
 - c.** andere dan de onder a of b bedoelde activiteiten te verrichten indien die activiteiten schadelijk zijn voor de voorzieningen of de werking daarvan.
- 2.** De verboden, bedoeld in het eerste lid, zijn niet van toepassing op:
 - a.** de totstandkoming en de werking van voorzieningen;

- b.** activiteiten die betrekking hebben op het oprichten, veranderen of in werking hebben van een inrichting of op het veranderen van de werking daarvan.

Afdeling 3.8 Ontgassen van binnenschepen

§ 3.8.1

Algemene bepalingen

Artikel 3.46 Toepassingsbereik

Deze afdeling gaat over het ontgassen van binnenschepen tijdens de vaart.

Artikel 3.47 Oogmerk

Deze afdeling is gericht op de bescherming van het milieu, in het bijzonder de bescherming van de volksgezondheid.

Artikel 3.48 Bevoegd gezag

Bevoegd voor ontheffingen van bepalingen van deze afdeling zijn gedeputeerde staten.

Artikel 3.49 Nadere regels

Gedeputeerde staten kunnen nadere regels stellen. Deze kunnen mede inhouden een vrijstelling van de verboden in deze afdeling.

§ 3.8.2

Ontgassen van binnenschepen

Artikel 3.50 Verbod benzeen

Het is de vervoerder en de schipper verboden zonder ontheffing tijdens de vaart een ladingtank met restladingdampen van benzeen (UN-nummer 1114) vanaf een binnenschip op een vaarweg te ontgassen.

Artikel 3.51 Verbod benzeenhoudende koolwaterstoffen

Het is de vervoerder en de schipper verboden zonder ontheffing tijdens de vaart een ladingtank met restladingdampen van:

- a.** ruwe aardolie met meer dan 10% benzeen (UN 1267);
- b.** aardoliedestillaten N.E.G. met meer dan 10% benzeen of aardolieproducten N.E.G met meer dan 10% benzeen (UN 1268);
- c.** brandstof voor straalvliegtuigen met meer dan 10% benzeen (UN 1863);
- d.** brandbare vloeistoffen, N.E.G. met meer dan 10% benzeen (UN 1993); of
- e.** koolwaterstoffen, vloeibaar met meer dan 10% benzeen (UN 3295)

vanaf een binnenschip op een vaarweg te ontgassen.

Artikel 3.52 Verbod aangewezen stoffen

1. Het is de vervoerder en de schipper vanaf een door gedeputeerde staten te bepalen tijdstip verboden zonder ontheffing tijdens de vaart een ladingtank met restladingdampen van door gedeputeerde staten aangewezen stoffen vanaf een binnenschip op een vaarweg te ontgassen.
2. Zodra gedeputeerde staten toepassing geven aan het eerste lid, doen gedeputeerde staten hiervan mededeling door overlegging van het besluit aan provinciale staten.

Artikel 3.53 Uitzonderingen

De verboden, bedoeld in de artikelen 3.50 tot en met 3.52 zijn niet van toepassing, indien kan worden aangetoond dat:

- a. de drie voorafgaande ladingen in de desbetreffende ladingtank niet bestonden uit stoffen als bedoeld in de artikelen 3.50 tot en met 3.52, of;
- b. de desbetreffende ladingtank bij de voorafgaande belading voor meer dan 95% gevuld was met een andere stof dan vermeld in de artikelen 3.50 tot en met 3.52.

Afdeling 3.9 Flora- en fauna activiteiten en Natura 2000-activiteiten

§ 3.9.1

Algemene bepalingen

Artikel 3.55 Toepassingsbereik

Deze afdeling gaat over flora- en fauna activiteiten en Natura 2000-activiteiten.

Artikel 3.56 Oogmerk

Deze afdeling is gericht op het zorgvuldig beheren, beschermen en ontwikkelen van de natuur, gelet op de intrinsieke waarde, dierenwelzijn, het behouden en herstellen van de biologische diversiteit, economische belangen, volksgezondheid en openbare veiligheid.

Artikel 3.57

Gereserveerd

Artikel 3.58 Bevoegd gezag

Gedeputeerde staten zijn het bevoegd gezag:

- a. dat beslist op de aanvraag om een ontheffing;
- b. waaraan een melding wordt gedaan.

§ 3.9.2

Nestbehandeling vogels

Artikel 3.59 Vrijstelling nestbehandeling vogels

1. Op grond van de mogelijkheid van artikel 3.3, tweede lid, in samenhang met artikel 3.15, van de Wet natuurbescherming, is het de grondgebruiker op de door hem gebruikte gronden of in of aan door hem gebruikte opstallen toegestaan om van de in de bijlage III aangewezen vogels en kruisingen daarvan opzettelijk nesten, rustplaatsen en eieren te vernielen of te beschadigen, in het belang van:

- a. de volksgezondheid en openbare veiligheid als bedoeld in artikel 3.3, vierde lid, onderdeel b, en onder 1° van de Wet natuurbescherming;
 - b. de veiligheid van het luchtverkeer als bedoeld in artikel 3.3, vierde lid, onderdeel b, en onder 2° van de Wet natuurbescherming; of
 - c. de voorkoming van belangrijke schade aan gewassen als bedoeld in artikel 3.3, vierde lid, onderdeel b, en onder 3° van de Wet natuurbescherming.
2. De handelingen als bedoeld in het eerste lid worden uitgevoerd overeenkomstig de voorschriften in bijlage IV en het faunabeheerplan.

Artikel 3.60 Melding en rapportage uitvoering vrijstellingen nestbehandelling

De grondgebruiker, dan wel degene die handelt op basis van een toestemming als bedoeld in artikel 3.15, zevende lid, van de Wet natuurbescherming, maakt melding van en rapporteert over de in artikel 3.59 genoemde activiteiten op de in het faunabeheerplan vastgestelde wijze.

§ 3.9.3

Directe schadebestrijding

Artikel 3.61 Vrijstelling directe schadebestrijding

1. Op grond van de mogelijkheid van artikel 3.3, tweede lid, in samenhang met artikel 3.15, van de Wet natuurbescherming, is het de grondgebruiker toegestaan om de in de bijlage III aangewezen vogels en kruisingen daarvan opzettelijk te doden en te vangen in het belang van:
 - a. de volksgezondheid en openbare veiligheid als bedoeld in artikel 3.3, vierde lid, onderdeel b, en onder 1° van de Wet natuurbescherming;
 - b. de veiligheid van het luchtverkeer als bedoeld in artikel 3.3, vierde lid, onderdeel b, en onder 2° van de Wet natuurbescherming;
 - c. de voorkoming van belangrijke schade aan gewassen als bedoeld in artikel 3.3, vierde lid, onderdeel b, en onder 3° van de Wet natuurbescherming; of
 - d. de bescherming van flora of fauna als bedoeld in artikel 3.3, vierde lid, onderdeel b, en onder 4° van de Wet natuurbescherming.
2. Op grond van artikel 3.8, tweede lid, van de Wet natuurbescherming, is het de grondgebruiker toegestaan om de in de bijlage III aangewezen Habitatrichtlijnsoorten opzettelijk te doden, te vangen of te verstoren in het belang van:
 - a. de bescherming van de wilde flora of fauna, of in het belang van de instandhouding van de natuurlijke habitats als bedoeld in artikel 3.8, vijfde lid, onderdeel b, en onder 1° van de Wet natuurbescherming;
 - b. de voorkoming van ernstige schade aan gewassen en veehouderijen als bedoeld in artikel 3.8, vijfde lid, onderdeel b, en onder 2° van de Wet natuurbescherming; of
 - c. de volksgezondheid of de openbare veiligheid als bedoeld in artikel 3.8, vijfde lid, onderdeel b, en onder 3° van de Wet natuurbescherming.
3. Op grond van artikel 3.10, tweede lid, van de Wet natuurbescherming, is het de grondgebruiker toegestaan om de in de bijlage III aangewezen andere beschermde soorten opzettelijk te doden of te vangen in het belang van:
 - a. de bescherming van de wilde flora of fauna, of in het belang van de instandhouding van de natuurlijke habitats als bedoeld in artikel 3.8, vijfde lid, onderdeel b, en onder 1° van de Wet natuurbescherming;
 - b. de voorkoming van ernstige schade aan gewassen en veehouderijen als bedoeld in artikel 3.8, vijfde lid, onderdeel b, en onder 2° van de Wet natuurbescherming;
 - c. de volksgezondheid of de openbare veiligheid als bedoeld in artikel 3.8, vijfde lid, onderdeel b, en onder 3° van de Wet natuurbescherming; of

- d. de voorkoming van schade of overlast, met inbegrip van schade op sportvelden, schietterreinen, industrieterreinen, kazernes of begraafplaatsen.
4. Uitvoering van de handelingen als bedoeld in het eerste, tweede en derde lid geschiedt overeenkomstig de voorschriften in bijlage IV en het faunabeheerplan.
 5. Bij het doden en vangen van dieren als bedoeld in het eerste, tweede en derde lid, kan uitsluitend gebruik worden gemaakt van de middelen: geweren, haviken, slechtvalken, woestijnbuizerds, honden, niet zijnde lange honden of slag-, snij- of steekwapens.
 6. Slag-, snij- of steekwapens als genoemd in het vijfde lid mogen uitsluitend gebruikt worden voor het doden van gewonde dieren.
 7. Krachtens artikel 3.25, vierde lid, onderdeel b in samenhang met artikel 3.24, vierde lid, van de Wet natuurbescherming en in afwijking van artikel 3.16, eerste lid, aanhef en onder a, van het Besluit natuurbescherming en onverminderd het vierde lid, is het toegestaan om, voor de in de bijlage III aangewezen soorten, de handelingen als bedoeld in het eerste, tweede en derde lid uitsluitend uit te voeren gedurende de periode vanaf een half uur voor zonsopgang tot een half uur na zonsondergang.
 8. De handelingen, bedoeld in het eerste, tweede en derde lid, worden uitsluitend uitgevoerd op de door de grondgebruiker gebruikte gronden, dan wel in of aan door hem gebruikte opstallen, ter voorkoming van schade op deze gronden, in of aan deze opstallen, of in het omringende gebied.
 9. Tenzij sprake is van het duurzaam beheer van populaties als bedoeld in artikel 6.4, mag het vangen of doden van dieren als bedoeld in het eerste, tweede of derde lid, slechts plaatsvinden nadat de in het faunabeheerplan opgenomen passende en doeltreffende preventieve maatregelen zijn ingezet overeenkomstig de beschrijving in het faunabeheerplan.
 10. De ingewanden van de op grond van dit artikel bemachtigde dieren mogen in het veld worden achtergelaten. Voor het overige dienen de bemachtigde dieren, alsmede delen daarvan, te worden verwijderd uit het veld.

Artikel 3.62 Melding en rapportage uitvoering vrijstellingen schadebestrijding

De grondgebruiker, dan wel degene die handelt op basis van een toestemming als bedoeld in artikel 3.15, zevende lid, van de Wet natuurbescherming, maakt melding van en rapporteert over de in artikel 3.50 genoemde activiteiten op de in het faunabeheerplan vastgestelde wijze.

§ 3.9.4

Vrijstelling overige beschermde soorten

Artikel 3.63 Vrijstelling voor beheer, onderhoud, inrichting of ontwikkeling van gebieden

1. De verboden, bedoeld in artikel 3.10, eerste lid, van de Wet natuurbescherming, gelden niet bij de uitvoering van handelingen in het kader van:
 - a. de ruimtelijke inrichting of ontwikkeling van gebieden, daaronder begrepen het daarop volgende gebruik van het ingerichte of ontwikkelde gebied;
 - b. bestendig beheer of onderhoud in de land- of bosbouw;
 - c. bestendig beheer of onderhoud aan vaarwegen, watergangen, waterkeringen, waterstaatswerken, oevers, vliegvelden, wegen, spoorwegen of bermen, of in het kader van natuurbeheer;
 - d. bestendig beheer of onderhoud van de landschappelijke kwaliteiten van een bepaald gebied.
2. De vrijstellingen, bedoeld in het eerste lid, gelden ten aanzien van de in bijlage III genoemde andere beschermde soorten.

§ 3.9.5

Houtopstanden en herbeplanting

Artikel 3.64 Melding bij vellen houtopstand

1. De velling van een houtopstand wordt ten minste één maand en ten hoogste veertien maanden voor de velling gemeld.
2. De melding wordt via een daartoe vastgesteld digitaal formulier ingediend.
3. De melding gaat vergezeld van een compensatieplan indien herbeplanting als bedoeld in artikel 4.3 van de Wet natuurbescherming op dezelfde locatie niet mogelijk is.
4. De datum waarop de daadwerkelijke velling aanvangt wordt minimaal 24 uur daaraan voorafgaand doorgegeven aan de Omgevingsdienst Zuid-Holland Zuid.

Artikel 3.65 Vrijstellingen meldingsplicht

De volgende activiteiten zijn vrijgesteld van de verplichting tot melden, bedoeld in artikel 4.2, eerste lid, van de Wet natuurbescherming:

- a. het kappen van verjongingsgaten, indien:
 - 1° deze per verjongingsgat niet groter zijn dan drie maal de boomhoogte met een maximum van 0,25 ha;
 - 2° deze nieuwe verjongingsgaten gezamenlijk niet meer oppervlakte beslaan dan 10% van de houtopstand;
 - 3° dit maximaal één keer per vier jaar plaatsvindt; en
 - 4° in de oude verjongingsgaten is voldaan aan de plicht tot herbeplanting zoals benoemd in artikel 4.3 van de Wet Natuurbescherming.
- b. het verwijderen van houtopstanden in het kader van natuurherstel, indien de te verwijderen houtopstand ontstaan is als gevolg van achterstallig onderhoud.

Artikel 3.66 Eisen aan herbeplanting

1. Van een bosbouwkundig verantwoorde wijze van herbeplanting als bedoeld in artikel 4.3 van de Wet natuurbescherming is sprake indien:
 - a. de oppervlakte van de herbeplanting ten minste even groot is als de gevelde oppervlakte;
 - b. de herbeplanting kwalitatief en kwantitatief minimaal in een redelijke verhouding staat tot de gevelde of anderszins tenietgegane houtopstand; en
 - c. de te herplanten houtopstand, gelet op de bodemkwaliteit en de waterhuishouding ter plaatse, kan uitgroeien tot een volwaardige en duurzame houtopstand met minimaal een vergelijkbare bosstructuur als de gekapte opstand.
2. De herbeplanting is ook mogelijk via spontane natuurlijke verjonging indien daarmee aan de in het eerste lid genoemde voorwaarden wordt voldaan en de bodemopbouw zoveel mogelijk intact wordt gelaten.

Artikel 3.67 Vrijstellingen herbeplantingsplicht

De volgende activiteiten zijn vrijgesteld van de verplichting tot herbeplanten, bedoeld in artikel 4.3, eerste lid, van de Wet natuurbescherming:

- a. het verwijderen van houtopstanden in het kader van natuurmaatregelen; mits de houtopstanden ontstaan zijn als gevolg van achterstallig onderhoud en niet zijn ontwikkeld in het kader van een plicht tot herbeplanting;
- b. het op natuurlijke wijze tenietgaan van houtopstanden indien dit het gevolg is van vernatting door natuurlijke processen of vernatting als onderdeel van anti-verdrogingsmaatregelen.

Artikel 3.68 Ontheffing van herbeplantingsplicht op dezelfde grond

1. Gedeputeerde staten kunnen ontheffing verlenen van de verplichting tot herbeplanting van dezelfde grond als bedoeld in artikel 4.3, eerste en tweede lid, van de Wet natuurbescherming, ten behoeve van herbeplanting op andere grond, indien de andere grond:

- a. onbeplant is en vrij is van een herbeplantingsplicht als bedoeld in artikel 4.3 van de Wet natuurbescherming;
 - b. vrij is van (natuur)compensatieverplichtingen;
 - c. geen wettelijke of provinciale doelstelling kent die aan de herbeplanting in de weg staat; en
 - d. buiten de bebouwde kom houtopstanden is gelegen.
2. Gedeputeerde Staten verlenen geen ontheffing als bedoeld in het eerste lid voor herbeplanting binnen het Natuurnetwerk Nederland, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 7 in bijlage II, indien de tenietgegane houtopstand buiten het Natuurnetwerk Nederland is gelegen.
3. Indien de tenietgegane houtopstand is gelegen buiten recreatiegebied, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 14 in bijlage II, verlenen Gedeputeerde Staten slechts ontheffing als bedoeld in het eerste lid voor herbeplanting binnen recreatiegebied indien de oppervlakte van de herbeplanting ten minste twee keer zo groot is als de tenietgegane houtopstand.
4. Indien de te vellen houtopstand onderdeel uitmaakt van een A-locatie bos, groen erfgoed of bosreservaat, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 23 in bijlage II, kunnen Gedeputeerde Staten een ontheffing als bedoeld in het eerste lid slechts verlenen indien is voldaan aan de volgende voorwaarden:
- a. er zijn geen alternatieve oplossingen; en
 - b. de velling is nodig om dwingende redenen van groot openbaar belang, met inbegrip van redenen van sociale of economische aard.
5. Indien de te vellen houtopstand onderdeel uitmaakt van een A-locatie bos, groen erfgoed of bosreservaat, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 23 in bijlage II en voor wat groen erfgoed betreft beschreven in de toelichting van deze verordening, en de herbeplanting plaatsvindt op andere grond, kunnen Gedeputeerde Staten het vellen van de houtopstand verbieden tot het moment waarop de omgevingsvergunning voor de ontwikkeling ter plaatse van de te vellen houtopstand onherroepelijk is geworden.

Artikel 3.68a Afwijken in het belang van evenwichtige besluitvorming

Gedeputeerde staten kunnen de bepalingen van § 3.9.5 buiten toepassing laten of daarvan afwijken voor zover toepassing, gelet op het belang van een doelgerichte of evenwichtige besluitvorming, naar hun oordeel tot onevenredig bezwarende gevolgen zou leiden.

§ 3.9.6

Activiteiten met gevolgen voor Natura 2000-gebieden

Artikel 3.69 Vrijstelling Natura-2000-gebieden

[vervallen]

HOOFDSTUK 4 LEEFOMGEVINGSKWALITEIT

§ 4.1

Omgevingswaarden

Artikel 4.1 Veiligheidsnorm regionale waterkeringen

1. Dit artikel gaat over regionale waterkeringen in beheer van de waterschappen zoals aangewezen in artikel 2.2.
2. Op kaart 3 in bijlage II is voor de betreffende regionale waterkering of voor elk deel daarvan een veiligheidsnorm aangegeven als de gemiddelde overschrijdingskans per jaar.

3. Gedeputeerde staten stellen een technische leidraad vast voor het ontwerp van regionale waterkeringen. Deze strekt tot aanbeveling voor het waterschap.
4. Gedeputeerde staten stellen voorschriften vast voor de door het waterschapsbestuur te verrichten beoordeling van het waterkerend vermogen van de regionale waterkeringen en stellen ten behoeve van die beoordeling de maatgevende hoogwaterstanden vast.
5. Gedeputeerde staten stellen, na overleg met het waterschapsbestuur, het tijdstip vast waarop de verschillende regionale waterkeringen moeten voldoen aan de veiligheidsnorm, bedoeld in het tweede lid.

Artikel 4.2 Normen bergings- en afvoercapaciteit regionale wateren

1. Dit artikel gaat over regionale wateren in beheer van de waterschappen.
2. Met het oog op de bergings- en afvoercapaciteit waarop regionale wateren moeten zijn ingericht, geldt voor het gebied van een gemeente binnen de bebouwde kom als norm een gemiddelde kans op overstroming van:
 - a. 1/100 per jaar voor bebouwing, hoofdinfrastructuur en spoorwegen, met uitzondering van glastuinbouw;
 - b. 1/50 per jaar voor glastuinbouw;
 - c. 1/10 per jaar voor het overige gebied.
3. Met het oog op de bergings- en afvoercapaciteit waarop de regionale wateren moeten zijn ingericht, geldt voor het gebied van een gemeente buiten de bebouwde kom als norm een gemiddelde kans op overstroming van:
 - a. 1/100 per jaar voor hoofdinfrastructuur en spoorwegen;
 - b. 1/50 per jaar voor glastuinbouw en hoogwaardige land- en tuinbouw;
 - c. 1/25 per jaar voor akkerbouw;
 - d. 1/10 per jaar voor grasland, gedurende de periode van 1 maart tot 1 oktober.
4. Voor bebouwing gelegen buiten de bebouwde kom geldt de norm van het omringend landgebruik genoemd in het derde lid, aanhef, onder b, c of d. In afwijking van de eerste volzin geldt binnen het beheersgebied van het waterschap Amstel, Gooi en Vecht voor bebouwing de norm van het derde lid, aanhef en onder a.
5. In afwijking van het derde en vierde lid geldt binnen het beheersgebied van het Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden, dat met het oog op de bergings- en afvoercapaciteit waarop de regionale wateren moeten zijn ingericht, voor het gebied van een gemeente buiten de bebouwde kom, als norm een gemiddelde kans op overstroming van:
 - a. 1/50 per jaar voor het gebied met glastuinbouw en hoogwaardige land- en tuinbouw;
 - b. 1/10 per jaar voor het overige gebied gedurende de periode van 1 maart tot 1 november.
6. Voor de toepassing van het derde en vijfde lid is wat betreft het landgebruik de situatie zoals vastgelegd in een ruimtelijk plan bepalend. Indien een ruimtelijk plan onvoldoende duidelijkheid verschaft omtrent het type landgebruik dan kan het landgebruik ook worden bepaald met behulp van het Landelijk Grondgebruikersbestand Nederland van Wageningen University & Research.
7. Gedeputeerde staten kunnen nadere voorschriften stellen aangaande de toepassing van het tweede, derde en vijfde lid.
8. Indien het nemen van maatregelen om aan de norm te voldoen niet doelmatig is, kunnen gedeputeerde staten op basis van een gemotiveerd verzoek van het waterschapsbestuur bepalen dat kan worden afgeweken van de in het derde en vijfde lid gestelde normen.
9. Bij de beoordeling of een gebied voldoet aan de norm kan een gedeelte van de oppervlakte van het gebied overeenkomstig de percentages genoemd in bijlage VI (maaielddcriteria) behorende bij deze verordening, buiten beschouwing worden gelaten.
10. In afwijking van het tweede, derde en negende lid gelden voor de gebieden met afwijkende maaieelddcriteria waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 4 in bijlage II, de maaieelddcriteria zoals aangegeven.
11. Uiterlijk 31 december 2027 voldoet de inrichting van de regionale wateren binnen de beheersgebieden van het hoogheemraadschap van Delfland, het hoogheemraadschap van Rijnland, het waterschap Hollandse

Delta en het hoogheemraadschap voor Schieland en de Krimpenerwaard aan de in het tweede, derde en krachtens het zevende lid opgenomen normen.

12. Gedeputeerde staten stellen voor het beheersgebied van het waterschap Amstel, Gooi en Vecht, het hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden en het waterschap Rivierenland na overleg met het waterschapsbestuur het tijdstip vast waarop de inrichting van de regionale wateren voldoet aan de in het tweede en derde lid opgenomen normen, waarbij rekening wordt gehouden met een eventuele toepassing van het tiende lid.

§ 4.2

Normen voor de fysieke leefomgeving

Artikel 4.3 Vaarwegprofielen en toelaatbare afmetingen van schepen

1. Gedeputeerde staten kunnen de gewenste noodzakelijke minimale breedte, diepte en vrije doortvaarthoogte vaststellen van de dwarsdoorsnede van het deel van de vaarwegen als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, dat vrij beschikbaar is voor de afwikkeling van scheepvaartverkeer.
2. Gedeputeerde staten kunnen regels stellen over de soort, het type, de afmetingen of de manoeuvreerbaarheid van schepen die worden toegelaten op de vaarwegen, bedoeld in artikel 2.1, eerste lid.

HOOFDSTUK 5 TOEDELING VAN TAKEN

Afdeling 5.1 Infrastructuur

Artikel 5.1 Provinciale infrastructuur

De vaarwegen die in beheer zijn bij de provincie zijn weergegeven op lijst A1 in bijlage IX, die behoort bij kaart 2 van bijlage II.

Artikel 5.2 Toedeling vaarwegbeheer aan anderen

1. De vaarwegen en sluizen die in beheer zijn bij een waterschap of een gemeente zijn weergegeven op de lijst A2 en de lijst B, beide opgenomen in bijlage IX, die behoren bij kaart 2 van bijlage II.
2. Over de toepassing van de artikelen 4.3, eerste lid, en 5.4, voeren gedeputeerde staten vooraf overleg met de vaarwegbeheerders, bedoeld in het eerste lid.

Artikel 5.3 Nautisch beheer

1. Het openbaar lichaam dat ingevolge artikel 5.1 of 5.2 belast is met het beheer van een vaarweg, draagt ook zorg voor het nautisch beheer van deze vaarweg.
2. Gedeputeerde staten kunnen regels stellen over het uit te voeren nautisch beheer.

Artikel 5.4 Bedieningstijden van bruggen en sluizen

Gedeputeerde staten kunnen de bedieningstijden vaststellen van de beweegbare bruggen en sluizen in of over vaarwegen als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, met uitzondering van spoorbruggen als bedoeld in de Spoorwegwet.

Artikel 5.5 Samenwerking met andere wegbeheerders

1. De aansluiting van een openbare weg in beheer bij een gemeente of een waterschap op een weg in beheer bij de provincie, vereist de voorafgaande toestemming van gedeputeerde staten.
2. De toestemming kan worden onthouden wegens strijd met de in artikel 1.3 bedoelde belangen.

3. De toestemming kan afhankelijk worden gesteld van medewerking aan de toepassing van artikel 19, eerste lid, van de Wegenwet.
4. Artikel 10:30 en artikel 10:31 van de Algemene wet bestuursrecht zijn op de toestemming van overeenkomstige toepassing. Paragraaf 4.1.3.3 van die wet is niet van toepassing.

Artikel 5.5a **Adviesrecht bij omgevingsvergunning**

1. Het bevoegd gezag wint op grond van artikel 2.26, lid 3, van de Wabo tijdig advies in bij gedeputeerde staten, alvorens kan worden overgegaan tot besluitvorming bij de volgende activiteiten als bedoeld in artikel 2.2. eerste lid van de Wabo:
 - a. een weg aan te sluiten op provinciale infrastructuur;
 - b. een uitweg op provinciale infrastructuur te maken, te hebben of te veranderen of het gebruik daarvan te veranderen;
 - c. houtopstand te beplanten, behouden of te verwijderen langs provinciale infrastructuur;
 - d. handelsreclame of licht -of geluidgevende voorzieningen op of aan een onroerende zaak, in welke vorm dan ook, aan te brengen, houden of wijzigen, indien en voor zover deze voor het publiek zichtbaar zal zijn vanaf provinciale infrastructuur.
2. Indien het advies als bedoeld in lid 1 niet of gedeeltelijk wordt overgenomen, wordt dit door het bevoegd gezag aan gedeputeerde staten medegedeeld.
3. Gedeputeerde staten kunnen voorschriften onderdeel laten uitmaken van het advies.

Afdeling 5.2 Water

Artikel 5.6 Toedeling watersysteembeheer

Het waterschap is belast met het beheer van het watersysteem waarvan de zorg op grond van artikel 2, eerste lid, van de Waterschapswet bij reglement is opgedragen aan het waterschap.

Artikel 5.7 Ontheffing zorg stedelijk afvalwater

1. Op een ontheffing als bedoeld in artikel 10.33, derde lid, van de Wet milieubeheer is afdeling 3.1 van overeenkomstige toepassing.
2. De ontheffing, bedoeld in artikel 10.33, derde lid, van de Wet milieubeheer geldt slechts voor burgemeester en wethouders van de gemeente aan wie zij is verleend.

Afdeling 5.3 Natuur

§ 5.3.1

Faunabeheer

Artikel 5.8 Faunabeheereenheid Zuid-Holland

1. In de provincie Zuid-Holland is er één faunabeheereenheid, genaamd: Faunabeheereenheid Zuid-Holland.
2. Het werkgebied van de Faunabeheereenheid Zuid-Holland omvat de gehele provincie Zuid-Holland.
3. De faunabeheereenheid bevordert de uitvoering van passende en doeltreffende maatregelen ter voorkoming en bestrijding van schade als bedoeld in artikel 3.12, vierde lid van de Wet natuurbescherming.
4. De faunabeheereenheid is verantwoordelijk voor de coördinatie van de uitvoering van de door haar vastgestelde faunabeheerplannen.

5. De faunabeheereenheid bevordert het naar behoren uitoefenen van de aan haar toegestane handelingen als bedoeld in artikel 3.17, derde lid, van de Wet natuurbescherming.

Artikel 5.9 Bestuurssamenstelling

1. In het bestuur van de faunabeheereenheid zit ten minste een vertegenwoordiger van hierna genoemde entiteiten, zijnde jachthouders of jachtaktehouders, werkzaam binnen het werkgebied van de faunabeheereenheid:
 - a. agrariërs;
 - b. particuliere grondeigenaren;
 - c. terreinbeherende organisaties;
 - d. vereniging van jachtaktehouders.
2. In aanvulling op artikel 3.12, tweede en negende lid, van de Wet natuurbescherming, en naast de vertegenwoordigers, bedoeld in het eerste lid, zit in het bestuur van de faunabeheereenheid een vertegenwoordiger van een of meer maatschappelijke organisaties die het doel nastreeft van een duurzaam beheer van populaties van in het wild levende dieren in Zuid-Holland, waarbij de vertegenwoordiger spreekt namens een gezamenlijke achterban van ten minste 2.500 leden of donateurs woonachtig in de provincie Zuid-Holland.
3. De voorzitter van de faunabeheereenheid is niet als bestuurslid of werknemer verbonden aan de in het eerste of tweede lid genoemde organisaties.

Artikel 5.10 Verlening toestemming door faunabeheereenheid

1. Aan een toestemming als bedoeld in artikel 3.17, derde lid, van de Wet natuurbescherming, worden door de faunabeheereenheid dezelfde voorwaarden verbonden als aan de ontheffing waarop die toestemming ziet.
2. De faunabeheereenheid kan in aanvulling op de voorwaarden als bedoeld in het eerste lid voorwaarden stellen ten behoeve van monitoring, rapportage en coördinatie.
3. Een toestemming als bedoeld in het eerste lid heeft geen langere looptijd dan de ontheffing.
4. De faunabeheereenheid trekt de toestemming, bedoeld in het eerste lid in, indien:
 - a. de voorwaarden, bedoeld in het tweede lid niet worden nageleefd; of
 - b. hiertoe is verzocht door gedeputeerde staten.
5. De faunabeheereenheid houdt een registratie bij van alle verleende toestemmingen als bedoeld in het eerste lid. Deze registratie is te allen tijde ten behoeve van toezicht of handhaving op verzoek inzichtelijk voor gedeputeerde staten.

§ 5.3.2

Wildbeheer

Artikel 5.11 Statuten en verplichtingen wildbeheereenheden

1. In aanvulling op artikel 3.14 van de Wet natuurbescherming bevordert het bestuur van een wildbeheereenheid dat haar leden handelen overeenkomstig de Wet natuurbescherming, deze verordening, de verleende ontheffingen op grond van de Wet natuurbescherming, de weidelijkheid en het faunabeheerplan.
2. De statuten van een wildbeheereenheid bevatten in ieder geval de bepaling dat het lidmaatschap van de wildbeheereenheid kan worden opgezegd wanneer het lid bij de uitoefening van de jacht, schadebestrijding of populatiebeheer niet handelt conform de faunabeheerplannen of ontheffingen, dit ter beoordeling van het bestuur van de wildbeheereenheid, gehoord de faunabeheereenheid.
3. De wildbeheereenheid stelt een geschillenregeling in met betrekking tot geschillen die voortvloeien uit opzegging van een lidmaatschap als bedoeld in het tweede lid.

4. Het bestuur van een wildbeheereenheid informeert de leden van de wildbeheereenheid op adequate wijze over het faunabeheer en de schadebestrijding door de wildbeheereenheid.
5. Het bestuur van een wildbeheereenheid bevordert voor haar leden een gecoördineerde uitvoering van de verplichting, bedoeld in artikel 3.13, eerste lid, van de Wet natuurbescherming.

Artikel 5.12 Omvang en begrenzing werkgebied

1. De begrenzing van een wildbeheereenheid wordt door de desbetreffende wildbeheereenheid vastgesteld en aangegeven op een kaart.
2. Het werkgebied van een wildbeheereenheid heeft een oppervlakte van ten minste 5.000 hectare binnen de provincie Zuid-Holland.
3. Het werkgebied van een wildbeheereenheid strekt zich niet uit tot een gebied waarover zich de zorg van een andere wildbeheereenheid uitstrekt.
4. Een wildbeheereenheid kan, in afstemming met andere betrokken wildbeheereenheden, de begrenzing van haar werkgebied wijzigen.
5. De betrokken wildbeheereenheden informeren gedeputeerde staten schriftelijk indien de begrenzing, bedoeld in het vierde lid wordt gewijzigd.

Artikel 5.13 Verplicht lidmaatschap wildbeheereenheid

1. Ingevolge artikel 3.14, tweede lid, sub b, van de Wet natuurbescherming, worden geen uitzonderingen gemaakt op de wettelijke verplichting voor jachthouders met een jachtakte om zich te organiseren in een wildbeheereenheid.
2. Alleen aan de volgende personen is het toegestaan om binnen het werkgebied van de wildbeheereenheid uitvoering te geven aan het faunabeheerplan:
 - a. de jachthouder in zijn jachtveld;
 - b. personen met schriftelijke toestemming van de jachthouder, mits de jachthouder lid is van de wildbeheereenheid;
 - c. leden van de wildbeheereenheid;
 - d. personen in het gezelschap van de onder a, b of c bedoelde personen.
3. Het tweede lid geldt niet ten aanzien van het bewerken van eieren en nesten door grondgebruikers.

Afdeling 5.4 Bijzondere bepalingen rechthebbenden

Artikel 5.14 Onderhoudsplicht werken en voorwerpen

Degene die een werk of een vaste stof of voorwerp brengt op of aan provinciale infrastructuur, overeenkomstig afdeling 3.3, is gehouden dat werk, die vaste stof of dat voorwerp te onderhouden, tenzij bij of krachtens deze verordening anders is bepaald.

Artikel 5.15 Onderhoudsplicht oevers

1. Onverminderd artikel 5.3 van de Waterwet is de onderhoudsplichtige van de oever langs een vaarweg verplicht deze stevig en passend in de omgeving te houden, zodat deze in goede staat is.
2. Gedeputeerde staten kunnen nadere regels stellen over de omvang en inhoud van de onderhoudsplicht en over de inspectie van oevers.

Artikel 5.16 Verhalen van schepen

1. Een stilliggend schip, samenstel van schepen of drijvende voorwerpen wordt op aanwijzing van gedeputeerde staten over korte afstand langs een oever of kade naar een andere ligplaats verplaatst, indien naar hun oordeel het onderhoud van een provinciale vaarweg aldaar werkzaamheden nodig maakt.
2. Spoedeisende gevallen uitgezonderd, stelt gedeputeerde staten de rechthebbenden of gebruikers van het schip, het samenstel van schepen of de drijvende voorwerpen tijdig van tevoren in kennis van de voorgenomen werkzaamheden.

HOOFDSTUK 6 INSTRUCIEREGELS

Afdeling 6.1 Programma's en plannen

§ 6.1.1

Beheerplan van waterschappen

Artikel 6.1 Beheerplan

1. Dit artikel gaat over het beheerplan van waterschappen.
2. Het beheerplan bevat, in aanvulling op artikel 4.6 van de Waterwet, tenminste:
 - a. een beschrijving van de bestaande toestand van de watersystemen waarover het beheer zich uitstrekt;
 - b. een beschrijving van het beheer van de watersystemen gericht op de aan de watersystemen toegekende functies en doelstellingen;
 - c. een beschrijving van de maatregelen met prioriteitstelling en fasering, die nodig zijn om de gestelde doelen te realiseren, dan wel de geconstateerde knelpunten op te lossen;
 - d. een raming van de kosten van de gedurende de planperiode te nemen maatregelen, inzicht in de dekking van de kosten en een indicatie van het verloop van de op te leggen heffingen in de planperiode.
 - c. een beschrijving van de wijze waarop het watersysteem is getoetst aan de normen, zoals bedoeld in artikel 4.2.
3. Het beheerplan is voorzien van een toelichting, waarin tenminste is opgenomen:
 - a. de aan het plan ten grondslag liggende afwegingen en de uitkomsten van eventueel uitgevoerde onderzoeken;
 - b. een overzicht van de strategische doelstellingen in het regionaal waterplan, die worden gerealiseerd door het uitvoeren van de in het tweede lid, onder c, van dit artikel genoemde maatregelen;
 - c. een beschrijving van de wijze waarop het watersysteem is getoetst aan de normen, zoals bedoeld in artikel 4.2.

§ 6.1.2

Faunabeheerplan

Artikel 6.2 Toepassingsbereik

Deze paragraaf gaat over het faunabeheerplan van de Faunabeheereenheid Zuid-Holland.

Artikel 6.3 Algemene eisen

1. Een faunabeheerplan bevat een kaart waarop de begrenzing van het werkingsgebied van het faunabeheerplan is aangegeven.

2. Een faunabeheerplan bevat de voorwaarden waaronder het mogelijk is gebruik te maken van de aan de faunabeheereenheid verleende ontheffing.
3. Een faunabeheerplan beschrijft de voorwaarden voor het verlenen of intrekken van de toestemming, bedoeld in artikel 3.17, derde lid, van de Wet natuurbescherming.
4. Een faunabeheerplan beschrijft aan welke voorwaarden moet worden voldaan voordat de handelingen ter voorkoming of bestrijding van schade kunnen worden uitgevoerd waarvoor een grondgebruiker krachtens artikel 3.15, tweede of vierde lid, van de Wet natuurbescherming toestemming heeft gekregen.
5. Een faunabeheerplan geeft inzicht in het verband tussen de jacht, het beheer van populaties en het bestrijden van schadeveroorzakende soorten.
6. Een faunabeheerplan beschrijft op welke wijze rekening wordt gehouden met de Natura 2000-gebieden en de door gedeputeerde staten aan te wijzen rustgebieden voor de trekganzen.
7. Bij het opstellen van een faunabeheerplan wordt een vertegenwoordiger vanuit de wetenschap betrokken.
8. Een faunabeheerplan bevat op basis van gevalideerde gegevens en de daaruit voortvloeiende inzichten, een onderbouwing waaruit blijkt dat de gunstige staat van instandhouding niet significant negatief wordt beïnvloed door de uitvoering van het faunabeheerplan.
9. Een faunabeheerplan beschrijft op welke wijze invulling is gegeven aan de escalatieladder, bedoeld in artikel 3.57.

Artikel 6.4 Duurzaam beheer van populaties

In aanvulling op artikel 6.3 bevat een faunabeheerplan met betrekking tot duurzaam beheerde populaties in ieder geval per diersoort:

- a. een beschrijving van het planmatige, gecoördineerde en duurzame beheer dat zal worden uitgevoerd;
- b. kwantitatieve gegevens over de aanwezigheid van de populatie in het betrokken gebied gedurende het jaar;
- c. een onderbouwing van de noodzaak van een duurzaam beheer, waaronder een onderbouwing van de schade aan de belangen, bedoeld in artikel 3.17, eerste lid, van de Wet natuurbescherming in de periode voorafgaand aan het ter goedkeuring indienen van het faunabeheerplan;
- d. de gewenste stand, inclusief de onderbouwing daarvan;
- e. per gebied een beschrijving van de handelingen die in de periode voorafgaand aan het ter goedkeuring indienen van het faunabeheerplan zijn verricht om schade aan de onder c bedoelde belangen te voorkomen, en voor zover die kwantitatieve gegevens redelijkerwijs kunnen worden verkregen, een beschrijving van de effectiviteit van die handelingen;
- f. een beschrijving van de locatie, periode, aard, omvang en noodzaak van de activiteiten die zullen worden verricht om de gewenste stand, bedoeld onder d, te bereiken;
- g. met betrekking tot damherten of reeën: een beschrijving van het natuurlijke voedselaanbod, de relatie tussen dit voedselaanbod en de grootte van de populatie, en de mogelijkheden van uitwisseling met aangrenzende terreinen.

Artikel 6.5 Schadebestrijding

In aanvulling op artikel 6.3 bevat het faunabeheerplan met betrekking tot bestrijding van schadeveroorzakende dieren in ieder geval per diersoort:

- a. een beschrijving van de wijze van planmatige en gecoördineerde bestrijding, inclusief een onderbouwde inschatting van de verwachte effectiviteit van deze bestrijding, voor zover daarover gegevens beschikbaar zijn;
- b. kwantitatieve gegevens over de aanwezigheid van de populatie binnen de provincie Zuid-Holland gedurende het jaar;
- c. een beschrijving van de schade, bedoeld in artikel 3.15, zesde lid, dan wel 3.17, eerste lid, van de Wet natuurbescherming, in de periode voorafgaand aan het ter goedkeuring indienen van het faunabeheerplan;

- d. per gebied een beschrijving van de handelingen die in de periode voorafgaand aan het ter goedkeuring indienen van het faunabeheerplan, zijn verricht om schade als bedoeld onder c te voorkomen, en voor zover die kwantitatieve gegevens redelijkerwijs kunnen worden verkregen, een beschrijving van de effectiviteit van die handelingen;
- e. een beschrijving van de locatie, periode, aard, omvang en noodzaak van de bestrijding van schadeveroorzakende dieren;
- f. een omschrijving van passende en doeltreffende preventieve maatregelen en de mate waarin deze maatregelen moeten worden ingezet alvorens mag worden overgegaan tot schadebestrijding; en
- g. voorzover daarover gegevens beschikbaar zijn, een onderbouwde inschatting van de verwachte effectiviteit van de bestrijding als bedoeld onder a.

Artikel 6.6 Uitoefening jacht

In aanvulling op artikel 6.3 bevat het faunabeheerplan, met betrekking tot de uitoefening van de jacht:

- a. een beschrijving van de vormen van jacht die in Zuid-Holland worden beoefend;
- b. kwantitatieve gegevens over de populatie van de diersoorten waarop wordt gejaagd, onderverdeeld per werkgebied van de onderscheiden wildbeheereenheden;
- c. een overzicht van de gerealiseerde afschotgegevens per diersoort in de looptijd van het voorgaande faunabeheerplan, onderverdeeld per werkgebied van de onderscheiden wildbeheereenheden;
- d. een overzicht van de gerealiseerde schade per diersoort in de looptijd van het voorgaande faunabeheerplan, onderverdeeld per werkgebied van de te onderscheiden wildbeheereenheden.

Artikel 6.7 Geldigheidsduur

Een faunabeheerplan heeft een geldigheidsduur van ten hoogste zes jaren.

Artikel 6.7a Afwijkingsbevoegdheid

Gedeputeerde staten kunnen de bepalingen van § 6.1.2 buiten toepassing laten of daarvan afwijken voor zover toepassing, gelet op het belang van een doelgerichte of evenwichtige besluitvorming, naar hun oordeel tot onevenredig bezwarende gevolgen zou leiden.

Afdeling 6.2 Bestemmingsplannen

§ 6.2.1

Algemene bepalingen

Artikel 6.8 Bestaand en nieuw

1. Voor deze afdeling geldt als bestaande bebouwing of als bestaand gebruik van grond of bebouwing, bebouwing of gebruik van grond of bebouwing:
 - a. die ingevolge het op het tijdstip van inwerkingtreding van deze verordening geldende bestemmingsplan rechtmatig aanwezig is;
 - b. waarvoor op het tijdstip van inwerkingtreding van deze verordening rechtmatig een omgevingsvergunning is verleend of waarvoor op dat tijdstip een aanvraag om een omgevingsvergunning is ingediend die op grond van het geldende bestemmingsplan moet of kan worden verleend;
 - c. die in overeenstemming is met een bestemmingsplan dat overeenkomstig afdeling 6.2 tot stand is gekomen of waarvoor ontheffing als bedoeld in artikel 4.1a Wet ruimtelijke ordening van deze verordening is verleend; of

- d. die in overeenstemming is met een bestemmingsplan waarover het gemeentebestuur een onherroepelijk herstelbesluit heeft genomen als direct gevolg van een uitspraak van een bestuursrechter.
2. Voor deze paragraaf geldt als nieuwe bebouwing of nieuw gebruik van grond of bebouwing bebouwing of gebruik van grond of bebouwing die niet voldoet aan het eerste lid.

§ 6.2.2

Ruimtelijke kwaliteit

Artikel 6.9 Ruimtelijke kwaliteit

1. Een bestemmingsplan kan voorzien in een nieuwe ruimtelijke ontwikkeling, mits is aangetoond dat de ruimtelijke kwaliteit per saldo ten minste gelijk blijft.
2. Om de ruimtelijke kwaliteit te waarborgen wordt in het bestemmingsplan rekening gehouden met de beschermingscategorie, het gebiedstype en de relevante richtpunten voor ruimtelijke kwaliteit, zoals vermeld op kaart 14 in bijlage II en beschreven in de omgevingsvisie beleidskeuze landschap.
3. Bij het beantwoorden van de vraag of bij een beoogde ruimtelijke ontwikkeling de ruimtelijke kwaliteit gewaarborgd kan blijven, wordt de schaalverdeling inpassen, aanpassen en transformeren gehanteerd als bedoeld in het vijfde lid.
4. Een bestemmingsplan kan een ruimtelijke ontwikkeling mogelijk maken, mits een zorgvuldige afweging is gemaakt over de locatiekeuze. De motivering gaat in op de beschreven kenmerken en waarden van het gebied en de effecten van de ontwikkeling daarop. Deze vereisten gelden voor zover het gaat om een ruimtelijke ontwikkeling waarbij:
 - a. een of meer richtpunten voor ruimtelijke kwaliteit in het geding zijn zoals beschreven in de omgevingsvisie beleidskeuze landschap; of
 - b. sprake is van aanpassen of transformatie als bedoeld in het vijfde lid.
5. Een bestemmingsplan kan voorzien in een ruimtelijke ontwikkeling onder de volgende voorwaarden:
 - a. de ruimtelijke ontwikkeling past binnen de bestaande gebiedsidentiteit, voorziet geen wijziging op structuurniveau, past bij de aard en schaal van het gebied en voldoet aan de relevante richtpunten ruimtelijke kwaliteit, waardoor de ruimtelijke kwaliteit per saldo ten minste gelijk blijft. In dit geval is er sprake van inpassen;
 - b. de ruimtelijke ontwikkeling past binnen de bestaande gebiedsidentiteit, maar veroorzaakt wijziging op structuurniveau. Een dergelijke ontwikkeling wordt alleen toegestaan mits de ruimtelijke kwaliteit per saldo ten minste gelijk blijft door zorgvuldige inbedding van de ontwikkeling in de omgeving, rekening houdend met de relevante richtpunten ruimtelijke kwaliteit. In dit geval is er sprake van aanpassen;
 - c. de ruimtelijke ontwikkeling past niet binnen de bestaande gebiedsidentiteit. Een dergelijke ontwikkeling wordt uitsluitend toegestaan mits de ruimtelijke kwaliteit van de nieuwe ontwikkeling is gewaarborgd door een integraal ontwerp. Daarin wordt behalve aan de ruimtelijke kwaliteit van het gehele gebied ook aandacht besteed aan de fysieke en visuele overgang naar de omgeving en de fasering in ruimte en tijd en wordt ook rekening gehouden met de relevante richtpunten ruimtelijke kwaliteit. In dit geval is er sprake van transformeren.
6. Specifieke regels voor de gebiedstypen als bedoeld in de artikelen 6.9a, 6.9b, 6.9c, 6.9d, 6.9e, 6.9f en 6.9g, worden in acht genomen tenzij een zwaarwegend openbaar belang hieraan in de weg staat.
7. Om de ruimtelijke kwaliteit per saldo gelijk te houden of te waarborgen kan het nodig zijn om aanvullende maatregelen te nemen bij aanpassen en transformeren. Aanvullende ruimtelijke maatregelen kunnen bestaan uit een combinatie van:
 - a. duurzame sanering van bestaande bebouwing, kassen en boom- en sierteelt;
 - b. wegnemen van verharding;
 - c. toevoegen of herstellen van kenmerkende landschapselementen;
 - d. andere maatregelen waardoor de ruimtelijke kwaliteit verbetert, waarbij

- i. aanvullende maatregelen worden getroffen binnen het plangebied van de voorgenomen ruimtelijke ontwikkeling, tenzij kan worden gemotiveerd dat dat onmogelijk is. In dat geval kunnen ook ruimtelijke maatregelen buiten het plangebied worden betrokken in de motivering;
 - ii. indien aanvullende maatregelen niet volstaan, financiële compensatie wordt toegepast.
8. Een bestemmingsplan voor een gebied met beschermingscategorie 3, zijnde Buitengebied, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 14 in bijlage II, kan ontwikkelingen mogelijk maken die kunnen vallen onder noemer inpassen, aanpassen of transformeren en die in overeenstemming zijn met artikel 6.9a.
 9. Een bestemmingsplan voor een gebied met beschermingscategorie 2, zijnde Recreatiegebied, Belangrijk weidevogelgebied of Groene buffer, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 14 in bijlage II, kan in beginsel slechts ontwikkelingen mogelijk maken die vallen onder de noemer inpassen of aanpassen en die in overeenstemming zijn met de artikelen 6.9b, 6.9c of 6.9d.
 10. Een bestemmingsplan voor een gebied met beschermingscategorie 1, zijnde Kroonjuweel cultureel erfgoed, Natuur Netwerk Nederland of Beschermd grasland in de Bollenstreek, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 14 in bijlage II, kan slechts ontwikkelingen mogelijk maken die vallen onder de noemer inpassen en die in overeenstemming zijn met de artikelen 6.9e, 6.9f of 6.9g.
 11. Transformatie is mogelijk in de beschermingscategorieën bedoeld in het negende en tiende lid voor de ontwikkeling van bovenlokale infrastructuur of van natuur- en recreatiegebieden of van grote buitenstedelijke bouwlocaties bedoeld in artikel 6.10. De voorwaarden als bedoeld in het vijfde lid zijn van overeenkomstige toepassing.
 12. Voor zover een ruimtelijke ontwikkeling als bedoeld in het eerste lid een significante aantasting tot gevolg heeft van de wezenlijke kenmerken en waarden van belangrijke weidevogelgebieden, recreatiegebieden rond de stad, of karakteristieke landschapselementen, wordt deze aantasting gecompenseerd. Gedeputeerde staten leggen de vereisten betreffende de aard en omvang van de compensatie en het moment waarop de compensatie gerealiseerd moet zijn, vast in een beleidsregel over de compensatie bij nieuwe ontwikkelingen. De motivering bij het omgevingsplan bevat een verantwoording over de wijze van compensatie.

Artikel 6.9a Beschermingscategorie 3 Buitengebied

1. Een bestemmingsplan voor een locatie binnen buitengebied waarvan de plaats geometrisch is verbeeld op kaart 14 in bijlage II kan voorzien in een ruimtelijke ontwikkeling mits de openheid en het groene karakter van het landschap niet onevenredig wordt aangetast, blijkens een afdoende motivering die tevens ingaat op de keuze voor een locatie buiten bestaand stads- en dorps gebied.
2. In de motivering worden de volgende kwaliteiten betrokken:
 - a. de openheid en de structuur van het landschap en de vergezichten daarin;
 - b. de relatie tussen stad en buitengebied en het onderscheid daartussen;
 - c. het groene karakter, het type functies en de kenmerkende verschijningsvormen van het landschap;
 - d. de herkenbaarheid van de ontstaansgeschiedenis van het landschap.

Artikel 6.9b Beschermingscategorie 2 Recreatiegebied

Een bestemmingsplan voor een locatie binnen recreatiegebied waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 14 in bijlage II, kan voorzien in nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen voor zover:

- a. de ontwikkeling geen beperking oplevert voor de openbare toegankelijkheid van het gebied, rekening houdend met het huidige gebruik van het gebied;
- b. de ontwikkeling gericht is op de vergroting van de diversiteit en de kwaliteit van het recreatiegebied en ook de recreatieve waarde van het gebied zal versterken;
- c. de ontwikkeling past bij de uitstraling en het recreatieve gebruik van het gebied;
- d. de ontwikkeling bijdraagt aan de samenhang tussen binnenstedelijke en buitenstedelijke groen- en waterstructuren;
- e. de ontwikkeling zo mogelijk gekoppeld wordt aan recreatie knooppunten en cultuurhistorisch erfgoed.

Artikel 6.9c Beschermingscategorie 2 Belangrijk weidevogelgebied

1. Een bestemmingsplan voor een locatie binnen belangrijk weidevogelgebied waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 14 in bijlage II, kan slechts voorzien in een ruimtelijke ontwikkeling voor zover de ontwikkeling en de zo nodig daarmee in samenhang te nemen maatregelen als bedoeld artikel 6.9, zevende lid, geen significante aantasting tot gevolg heeft van de wezenlijke kenmerken en waarden van het weidevogelgebied.
2. In de motivering worden de volgende kwaliteiten betrokken:
 - a. de hoge weidevogeldichtheden of de potentie daarvoor;
 - b. de factoren die de hoge weidevogeldichtheden mogelijk maken zoals het graslandgebruik, de waterhuishouding met relatief hoge grondwaterstanden, de landschapsstructuur en de rust van het gebied.

Artikel 6.9d Beschermingscategorie 2 Groene buffers

1. Een bestemmingsplan voor een locatie binnen groene buffers waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 14 in bijlage II kan voorzien in een ruimtelijke ontwikkeling voor zover dit geen grootschalige ontwikkelingen behelzen en de bufferfunctie blijkens een afdoende motivering niet onevenredig wordt verstoord.
2. In de motivering worden de volgende kwaliteiten betrokken:
 - a. de functie van het gebied als tegenhanger van de stedelijke verdichting en stedelijke dynamiek;
 - b. de identiteit die het gebied verleent aan de nabij gelegen stedelijke omgeving;
 - c. de bescherming die het gebied biedt tegen grootschalige stedelijke ontwikkeling;
 - d. de recreatieve gebruiks- en belevingswaarde en de contrastkwaliteit met het stedelijk gebied.

Artikel 6.9e Beschermingscategorie 1 Natuurnetwerk Nederland

1. Een bestemmingsplan voor een locatie binnen het Natuurnetwerk Nederland, onderverdeeld in bestaande en nieuwe natuur, waternatuurgebied en ecologische verbinding, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 7 in bijlage II, wijst geen bestemmingen aan die de instandhouding en ontwikkeling van de wezenlijke kenmerken en waarden van deze gebieden significant beperken, of leiden tot een significante vermindering van de oppervlakte, kwaliteit of samenhang van die gebieden.
2. De begrenzing van het Natuurnetwerk Nederland, bedoeld in het eerste lid, kan door provinciale staten worden gewijzigd in overeenstemming met artikel 2.10.5 van het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening.
3. De begrenzing van het Natuurnetwerk Nederland, bedoeld in het eerste lid, kan worden vastgesteld door Gedeputeerde Staten met inachtneming van de volgende voorwaarden:
 - a. deze bevoegdheid geldt alleen voor de nog te realiseren gebieden en ecologische verbindingen van het Natuurnetwerk Nederland;
 - b. het oppervlak van het Natuurnetwerk Nederland blijft per saldo ten minste even groot;
 - c. de functionaliteit van het Natuurnetwerk Nederland blijft onaangetast.
4. Bij compensatie, bedoeld in artikel 6.31, onder b, worden in ieder geval de volgende voorwaarden in acht genomen:
 - a. de compensatie leidt niet tot een nettoverlies van areaal, samenhang en kwaliteit van de wezenlijke kenmerken en waarden;
 - b. de compensatie vindt plaats:
 - 1°. aansluitend aan of nabij het aangetaste gebied, met dien verstande dat een duurzame situatie ontstaat;
 - 2°. door realisering van kwalitatief gelijkwaardige waarden of fysieke compensatie op afstand van het gebied als fysieke compensatie aansluitend aan of nabij het gebied niet mogelijk is; of

- 3°. op financiële wijze als zowel fysieke compensatie als compensatie door kwalitatief gelijkwaardige waarden op korte termijn redelijkerwijs niet mogelijk is.
5. De toelichting bij het bestemmingsplan dat een ontwikkeling mogelijk maakt waarvoor ontheffing als bedoeld in artikel 6.31 nodig is, bevat een verantwoording over de aard van de effect beperkende of compenserende maatregelen, de begrenzing van het compensatiegebied, en de wijze waarop die compensatie duurzaam is verzekerd.
 6. Een bestemmingsplan voor het Buitenland van Rhoon, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 7 in bijlage II, maakt hoogwaardige akkernatuur en (openlucht)recreatie mogelijk met ruimte voor extensieve agrarische bedrijvigheid, voor zover deze bijdraagt aan hoogwaardige akkernatuur en (openlucht)recreatie en met behoud van landschappelijke elementen en cultureel erfgoed, alsmede leidingen voor telecommunicatie of het transport. van gassen, vloeistoffen of elektriciteit.

Artikel 6.9f Beschermingscategorie 1 Graslanden Bollenstreek

1. Een bestemmingsplan voor een locatie binnen graslanden Bollenstreek waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 14 in bijlage II kan voorzien in een ruimtelijke ontwikkeling mits die ontwikkeling een aantoonbare meerwaarde heeft voor de ruimtelijke kwaliteit van de graslanden.
2. In de motivering worden de volgende kwaliteiten betrokken:
 - a. het open en structurerende karakter van de graslanden;
 - b. het ecologische belang en de kwetsbaarheid van de graslanden;
 - c. het belang van de graslanden voor weidevogels;
 - d. de historische context van de graslanden als strandvlakten.

Artikel 6.9g Beschermingscategorie 1 Kroonjuwelen Cultureel Erfgoed

1. Een bestemmingsplan voor een locatie binnen Kroonjuwelen Cultureel Erfgoed waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 14 in bijlage II kan voorzien in een ruimtelijke ontwikkeling voor zover de ruimtelijke kwaliteit ten minste gelijk blijft en de ontwikkeling het behoud en de versterking van het betreffende cultureel erfgoed ondersteunt en overwegend meerwaarde heeft voor kwaliteiten en de gebruikswaarde ervan.
2. In de motivering worden de volgende kwaliteiten betrokken:
 - a. de herkenbaarheid van het Kroonjuweel Cultureel Erfgoed;
 - b. de historische context van het Kroonjuweel Cultureel Erfgoed;
 - c. de uniciteit van het Kroonjuweel Cultureel Erfgoed;
 - d. de kwetsbaarheid van het Kroonjuweel Cultureel Erfgoed;
 - e. de gaafheid van het Kroonjuweel Cultureel Erfgoed;
 - f. de samenhang van de kwaliteiten van het Cultureel Erfgoed;
 - g. de richtpunten die zijn opgesteld voor het specifieke kroonjuweel (zoals beschreven in de omgevingsvisie beleidskeuze landschap).

§ 6.2.3

Stedelijke ontwikkelingen

Artikel 6.10 Stedelijke ontwikkelingen

1. Een bestemmingsplan dat een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk maakt, voldoet aan de volgende eisen:
 - a. de toelichting van het bestemmingsplan gaat in op de toepassing van de ladder voor duurzame verstedelijking overeenkomstig artikel 3.1.6, tweede, derde en vierde lid van het Besluit ruimtelijke ordening;

- b.** Indien in de behoefte aan de stedelijke ontwikkeling niet binnen bestaand stads- en dorpsgebied kan worden voorzien en voor zover daarvoor een locatie groter dan 3 hectare nodig is, wordt gebruik gemaakt van grote buitenstedelijke bouwlocaties waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 19 in bijlage II en wordt rekening gehouden met de voor deze locaties opgenomen gegevens en criteria in bijlage X.
- 2.** Een bestemmingsplan dat een nieuwe stedelijke ontwikkeling met de functie wonen mogelijk maakt voorziet in voldoende sociale huurwoningen. Onder voldoende wordt in ieder geval verstaan wat hierover is vastgelegd in de geldende door Gedeputeerde Staten aanvaarde regionale woonvisie.
- 3.** Gedeputeerde staten kunnen bij de aanvaarding van een regionale visie aangeven in hoeverre de ladder voor duurzame verstedelijking op regionaal niveau geheel of gedeeltelijk is doorlopen. In de toelichting van het bestemmingsplan kan in dat geval worden verwezen naar de regionale visie bij de beschrijving van de behoefte aan een nieuwe stedelijke ontwikkeling, als bedoeld in artikel 3.1.6, tweede lid, van het Besluit ruimtelijke ordening.
- 4.** Gedeputeerde staten kunnen een regionale visie voor wonen of bedrijventerreinen vaststellen. Een bestemmingsplan bevat geen bestemmingen die in strijd zijn met de door gedeputeerde staten vastgestelde regionale visie.

Artikel 6.10a Dichtheid en verscheidenheid woningbouw

- 1.** Een bestemmingsplan dat een nieuwe stedelijke ontwikkeling met de functie wonen mogelijk maakt buiten bestaand stads- en dorpsgebied houdt rekening met een zo hoog mogelijke woningdichtheid en draagt bij aan een goede woon- en leefomgeving.
- 2.** Het bestemmingsplan, bedoeld in het eerste lid, betreft de mogelijkheden voor gevarieerde woningtypen bij het toelaten van woningbouw.

Artikel 6.10b Parkeernorm sociale huur

- 1.** Een bestemmingsplan dat voorziet in nieuwe sociale huurwoningen hanteert een parkeernorm van maximaal 0,7 autoparkeerplaats per sociale huurwoning.
- 2.** In afwijking van het eerste lid kan een andere parkeernorm worden gehanteerd, als de gemeente op de lokale situatie afgestemde regels of beleid voor parkeren heeft vastgesteld.

Artikel 6.10c Parkeernorm stationsomgevingen

- 1.** Een bestemmingsplan dat voorziet in nieuwe woningen in een stationsomgeving, waarvan de geometrische begrenzing is vastgelegd op kaart 22 in bijlage II, hanteert een parkeernorm van maximaal 0,7 autoparkeerplaats per woning.
- 2.** In afwijking van het eerste lid kan een andere parkeernorm worden gehanteerd, als de gemeente op de lokale situatie afgestemde regels of beleid voor parkeren heeft vastgesteld.

Artikel 6.10d Bereikbaarheid

Een bestemmingsplan voor een nieuwe ruimtelijke ontwikkeling houdt rekening met de gevolgen van die ontwikkeling voor de bereikbaarheid.

Artikel 6.10e Permanente bewoning recreatiewoningen

Een bestemmingsplan voor een verblijfsrecreatiepark met een omvang van 12 of meer recreatiewoningen, sluit permanente bewoning of functiewijziging naar wonen uit, met uitzondering van de verblijfsrecreatieparken die zijn opgenomen in bijlage XI.

Artikel 6.11 Kantoren

- 1.** Een bestemmingsplan kan voorzien in nieuwe kantoren op gronden:

- a. binnen de grootstedelijke top- en centrumlocaties, waarvan de plaats indicatief geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 10 in bijlage II;
 - b. binnen de OV-knooppuntlocaties en centrum- en (intercity)stationslocaties, waarvan de plaats indicatief geometrisch en verbeeld op kaart 10 in bijlage II, mits is aangetoond dat de behoefte aan kantoren groter is dan de nog onbenutte plancapaciteit voor kantoren op de desbetreffende locatie;
 - c. binnen de bijzondere locaties, waarbij de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 10 in bijlage II, mits passend in het profiel van deze locaties.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op:
- a. kantoren die in overeenstemming zijn met een actuele regionale visie die is aanvaard door gedeputeerde staten;
 - b. kleinschalige zelfstandige kantoren tot een bruto vloeroppervlak van 1.000 m² per vestiging;
 - c. kantoren met een lokaal verzorgingsgebied;
 - d. bedrijfsgebonden kantoren met een bruto vloeroppervlak dat minder bedraagt dan 50% van het totale bruto vloeroppervlak van het bedrijf; en
 - e. functiegebonden kantoren bij een luchthaven, een haven of een veiling.

Artikel 6.12 Bedrijven

1. Een bestemmingsplan dat betrekking heeft op een bedrijventerrein, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 20 in bijlage II, maakt vestiging mogelijk van bedrijven uit de hoogst mogelijke milieucategorie van de Staat van Bedrijfsactiviteiten, dan wel voorziet in overeenkomstige milieuzones voor geluid of geur, passend bij de omgeving van het bedrijventerrein, waarbij rekening wordt gehouden met toekomstige ontwikkelingen op een grote buitenstedelijke bouwlocatie als bedoeld in artikel 6.10 of die mogelijk zijn op grond van een vigerend bestemmingsplan.
2. Een bestemmingsplan dat betrekking heeft op een watergebonden bedrijventerrein, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 20 in bijlage II, laat in hoofdzaak watergebonden bedrijven toe.
3. Het bestemmingsplan, bedoeld in het eerste lid, kan in beperkte mate voorzien in nieuwe woningen, bedrijfswoningen en andere functies op delen van een bedrijventerrein, voor zover dit niet in strijd is met het eerste lid.
4. Een bestemmingsplan dat betrekking heeft op een bedrijventerrein als bedoeld in het eerste of tweede lid en dat gehele of gedeeltelijke transformatie naar een andere bestemming dan bedrijven mogelijk maakt, verantwoordt in de toelichting op welke wijze binnen de regio planologische compensatie van bedrijventerrein zal plaatsvinden of reeds heeft plaatsgevonden.

Planologische compensatie is nodig bij:

- a. een bedrijventerrein met milieucategorie 3, dan wel overeenkomstige milieuzones voor geluid of geur;
 - b. een bedrijventerrein met milieucategorie 4 of hoger, dan wel overeenkomstige milieuzones voor geluid of geur;
 - c. een geluidgezoneerd bedrijventerrein;
 - d. een watergebonden bedrijventerrein.
5. Het vierde lid is van overeenkomstige toepassing bij verlaging van de milieucategorie of milieuzone.
 6. Compensatie als bedoeld in het vierde lid, kan achterwege blijven als is aangetoond dat na transformatie voldoende bedrijventerrein in de regio beschikbaar zal blijven afgezet tegen de kwantitatieve en kwalitatieve behoefte.
 7. Compensatie van feitelijk gebruik en m² voor m² is mogelijk mits wordt voldaan aan een evenwichtige balans in vraag en aanbod, vastgelegd in de door Gedeputeerde Staten aanvaarde regionale bedrijventerreinvisie.

Artikel 6:12a Grote ruimtevragers

1. Een bestemmingsplan laat grote ruimtevragers alleen toe op clusters voor grote ruimtevragers, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 21 in bijlage II.
2. Een bestemmingsplan dat grote ruimtevragers toelaat houdt rekening met ruimtelijke kwaliteit, bereikbaarheidseffecten, duurzaamheid en de economische en maatschappelijke toegevoegde waarde van de ontwikkeling,

Artikel 6.13 Detailhandel

1. Een bestemmingsplan voorziet uitsluitend in nieuwe detailhandel op gronden:
 - a. binnen of aansluitend aan een bestaande winkelconcentratie in de centra van steden, dorpen en wijken;
 - b. binnen een nieuwe wijkgebonden winkelconcentratie in een nieuwe woonwijk;
 - c. binnen een nieuwe goed bereikbare en centraal gelegen winkelconcentratie als gevolg van herallocatie.
2. De nieuwe detailhandel, bedoeld in het eerste lid, voldoet aan de volgende eisen:
 - a. de ontwikkeling is in overeenstemming met het in het Programma ruimte en de Omgevingsvisie beschreven ontwikkelingsperspectief voor de daarin benoemde te versterken centra, te optimaliseren centra en de overige centra;
 - b. aangetoond is dat als gevolg van de ontwikkeling het woon- en leefklimaat niet onevenredig wordt aangetast en geen onaanvaardbare leegstand ontstaat;
 - c. voor zover de ontwikkeling een omvang heeft van meer dan 4.000 m² bruto vloeroppervlak in de binnensteden van Rotterdam en Den Haag of 2.000 m² bruto vloeroppervlak in de andere centra, is mede met het oog op de eisen onder a en b, advies gevraagd aan de adviescommissie detailhandel Zuid-Holland.
3. Het eerste lid is niet van toepassing op een bestemmingsplan dat voorziet in de volgende nieuwe detailhandel:
 - a. detailhandel in goederen die qua aard of omvang van de aangeboden goederen niet of niet goed inpasbaar is in de centra:
 - 1°. detailhandel in brand- en explosiegevaarlijke goederen;
 - 2°. detailhandel in volumineuze goederen;
 - 3°. meubelbedrijven, inclusief in ondergeschikte mate een assortiment woninginrichting en stoffering, alsmede detailhandel in de volumineuze woongoederen: keukens, badkamers, vloeren, zonwering en jacuzzi's, voor zover de ontwikkeling plaatsvindt binnen de bedrijventerreinen met locaties voor perifere detailhandelsvestigingen (PDV) waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 10 in bijlage II;
 - 4°. tuincentra;
 - 5°. bouwmarkten;
 - b. kleinschalige detailhandel:
 - 1°. in de vorm van een gemakswinkel;
 - 2°. bij sport-, culturele, medische, onderwijs, recreatie- en vrije tijdsvoorzieningen, alsmede andere locaties met veel bezoekers of passanten, met een assortiment dat aansluit op de aard van deze voorzieningen of locaties;
 - c. ondergeschikte detailhandel:
 - 1°. in ter plaatse vervaardigde goederen bij een productiebedrijf;
 - 2°. bij een beroep aan huis of bij een ambachtelijk of dienstverlenend bedrijf, met een assortiment dat aansluit bij de hoofdbestemming;
 - 3°. bij een agrarisch bedrijf met een assortiment van producten uit eigen teelt;
 - d. afhaalpunten voor niet-dagelijkse artikelen op goed bereikbare locaties;

- e. kringloopwinkels;
 - f. supermarkten net buiten het winkelconcentratiegebied in kleine kernen, als is aangetoond dat hiervoor onvoldoende ruimte is in een bestaande winkelconcentratie.
4. Het bestemmingsplan voorziet uitsluitend in de nieuwe detailhandel, bedoeld in het derde lid onder a en f, als is aangetoond dat het woon- en leefklimaat niet onevenredig wordt aangetast en geen onaanvaardbare leegstand ontstaat. Mede met het oog hierop is advies gevraagd aan de adviescommissie detailhandel Zuid-Holland, voor zover het gaat om de nieuwe detailhandel, bedoeld in het derde lid onder a, onderdelen 3, 4 of 5, of bedoeld in het derde lid, onder f, en voor zover die nieuwe detailhandel een omvang heeft van meer dan 1.000 m² bruto vloer oppervlak.
 5. Een bestemmingsplan dat voorziet in detailhandel als bedoeld in het derde lid, onder a stelt de volgende voorwaarden aan de nevenassortimenten:
 - a. ten hoogste 20% van het netto verkoopvloeroppervlak wordt voor de verkoop van het nevenassortiment gebruikt; en
 - b. het nevenassortiment past bij het hoofdassortiment.

Artikel 6.14 20 Ke-contour Schiphol

1. Voor de gronden binnen de 20 Ke-contour, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 13 in bijlage II, kan een bestemmingsplan voorzien in nieuwe woningen, uitsluitend binnen het bestaand stads- en dorpsgebied.
2. In afwijking van het eerste lid kan een bestemmingsplan in onderstaande gevallen voorzien in nieuwe woningen buiten bestaand stads- en dorpsgebied als het betreft:
 - a. woningbouw binnen de voormalige bebouwingscontour van de streekplannen uit 2003, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 13 in bijlage II;
 - b. de toevoeging van ten hoogste enkele woningen in reeds aanwezige lintbebouwing;
 - c. de toevoeging van ten hoogste enkele greenportwoningen, als bedoeld in de Intergemeentelijke Structuurvisie Greenport Duin- en Bollenstreek;
 - d. de toevoeging van ten hoogste enkele woningen volgens het principe ruimte voor ruimte, waarbij de ruimtelijke kwaliteit wordt verbeterd door de sloop van overtollige bebouwing en kassen;
 - e. het omzetten van bedrijfswoningen naar burgerwoningen; of
 - f. bedrijfswoningen, voor zover noodzakelijk voor de bedrijfsvoering.
3. Voor zover een bestemmingsplan nieuwe woningen toestaat op de gronden binnen de 20 Ke-contour, wordt in de toelichting van dat plan rekenschap gegeven van het feit dat op de betreffende locatie sprake is van geluid vanwege het luchtverkeer en worden de redenen vermeld die er toe hebben geleid om op de betreffende locatie nieuwe woningen te bestemmen.

§ 6.2.4

Greenports en agrarische bedrijven

Artikel 6.15 Glastuinbouwgebied

1. Een bestemmingsplan voor gronden binnen het glastuinbouwgebied, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 11 in bijlage II, laat alleen glastuinbouwbedrijven en openlucht tuinbouwbedrijven toe, alsmede de daarbij behorende voorzieningen en voorzieningen voor energieopwekking.
2. Het bestemmingsplan, bedoeld in het eerste lid, kan bij uitzondering een bedrijf toelaten dat behoort tot de keten glastuinbouw en dat een bijdrage levert aan de ontwikkeling van het glastuinbouwgebied als internationaal centrum voor teelt, kennis en handel van glastuinbouwproducten, voor zover:
 - a. de gronden zijn gelegen binnen het glastuinbouwgebied Westland-Oostland, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 11 in bijlage II; en

- b.** aangetoond is dat geen onevenredige aantasting plaatsvindt van de omvang en de bruikbaarheid van het glastuinbouwgebied.
- 3.** Het bestemmingsplan, bedoeld in het eerste lid, kan bij uitzondering een andere ruimtelijke ontwikkeling mogelijk maken indien sprake is van een zwaarwegend algemeen belang en er geen reële andere mogelijkheid is.
 - 4.** In het bestemmingsplan kan de begrenzing van het glastuinbouwgebied, bedoeld in het eerste lid, in beperkte mate worden aangepast, rekening houdend met de lokale omstandigheden en bestaande bedrijven en functies, anders dan glastuinbouwbedrijven en openlucht tuinbouwbedrijven, mits aangetoond is dat geen onevenredige aantasting plaatsvindt van de omvang en de bruikbaarheid van het glastuinbouwgebied.
 - 5.** In afwijking van het eerste lid kan een bestemmingsplan nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen toelaten die niet behoren tot de keten glastuinbouw voor zover:
 - a.** het gronden betreft binnen de glastuinbouwgebieden Glasparel en Knibbelweg Oost, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 11 in bijlage II; en
 - b.** de ruimtelijke ontwikkeling plaatsvindt met toepassing van efficiënt en meervoudig grondgebruik door een combinatie met glastuinbouw.
 - 6.** In afwijking van het eerste lid, kan een bestemmingsplan voor het glastuinbouwgebied Tinte, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 11 in bijlage II, bestemmingen bevatten die voortzetting van het huidige gemengde agrarische grondgebruik mogelijk maken in een deel van het gebied.
 - 7.** In afwijking van het eerste lid, kan een bestemmingsplan voor het maatwerkgebied glastuinbouw, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 11 in bijlage II, bestemmingen bevatten die transformatie naar andere functies mogelijk maken zoals aangegeven in het Programma ruimte.
 - 8.** Een bestemmingsplan dat voorziet in nieuwe glastuinbouw of in uitbreiding van bestaande glastuinbouw met een oppervlakte van ten minste vijf hectare aan aaneengesloten percelen, bevat in de toelichting een verantwoording waarin de behoefte aan het gebruik van nieuwe gronden voor glastuinbouw als gevolg van de vervangings- en uitbreidingsvraag wordt onderbouwd. Ook wordt onderbouwd waarom in deze behoefte niet kan worden voorzien door herstructurering of intensivering van elders in de betrokken regio gelegen bestaande glastuinbouwgebieden.
 - 9.** Het bestemmingsplan, bedoeld in het eerste lid, kan indien de behoefte aan het gebruik van nieuwe gronden voor glastuinbouw nog niet is aangetoond, zoals bedoeld in het achtste lid, voortzetting van het huidige grondgebruik mogelijk maken totdat er alsnog behoefte ontstaat aan ontwikkeling voor glastuinbouw. De mogelijkheden voor ontwikkeling voor glastuinbouw mogen daarbij niet significant worden beperkt, tenzij het een ontwikkeling betreft die past binnen het huidige agrarische grondgebruik.

Artikel 6.16 Boom- en sierteeltgebied

- 1.** Een bestemmingsplan voor gronden binnen:
 - a.** het boom- en sierteeltgebied, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 11 in bijlage II; of
 - b.** het boom- en sierteeltgebied pot- en containerteeltterrein (PCT), waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 11 in bijlage II;
 laat alleen bedrijven toe die zich bezighouden met boom- en sierteelt en de daarbij behorende voorzieningen.
- 2.** Een bestemmingsplan voor gronden binnen het boom- en sierteeltgebied, bedoeld in het eerste lid, onder a, kan voorzien in kassen bij volwaardige boom- en sierteeltbedrijven tot een derde deel van het bedrijfsoppervlak.
- 3.** Een bestemmingsplan voor gronden binnen het boom- en sierteeltgebied PCT-terrein, bedoeld in het eerste lid, onder b, kan voorzien in kassen bij volwaardige boom- en sierteeltbedrijven, tot 70 procent van de beteelbare oppervlakte per bedrijf.
- 4.** Een bestemmingsplan voor gronden binnen het boom- en sierteeltgebied PCT-terrein, bedoeld in het eerste lid, onder b, kan naast de vestiging van boom- en sierteeltbedrijven in beperkte mate voorzien in de vestiging van bedrijven en andere functies die een directe binding hebben met de boom- en sierteelt en noodzakelijk zijn voor het functioneren van de boom- en sierteelt.
- 5.** Het bestemmingsplan, bedoeld in het eerste lid, kan bij uitzondering een andere ruimtelijke ontwikkeling mogelijk maken indien sprake is van een zwaarwegend algemeen belang en er geen reële andere

mogelijkheid is.

6. In afwijking van het eerste lid, kan het bestemmingsplan bestaande bebouwing of functies toelaten, anders dan bedrijven als bedoeld in het eerste lid, alsmede beperkte uitbreiding daarvan of wijziging naar een andere functie, mits aangetoond is dat geen onevenredige aantasting plaatsvindt van de omvang en de bruikbaarheid van het boom- en sierteeltgebied.
7. In het bestemmingsplan kan de begrenzing van het boom- en sierteeltgebied, bedoeld in het eerste lid, in beperkte mate worden aangepast, rekening houdend met de lokale omstandigheden, mits aangetoond is dat geen onevenredige aantasting plaatsvindt van de omvang en de bruikbaarheid van het boom- en sierteeltgebied.
8. In afwijking van het eerste lid kan een bestemmingsplan nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen toelaten die niet behoren tot de boom- en sierteelt voor zover het gronden betreft met de aanduiding Boom- en sierteeltgebied - maatwerk, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 11 in bijlage II.

Artikel 6.17 Bollenteeltgebied

1. Een bestemmingsplan voor gronden binnen het bollenteeltgebied, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 11 in bijlage II, laat primair bollenteeltbedrijven, bestaande gemengde bollenteelt- en glastuinbouwbedrijven en bestaande stekbedrijven toe, alsmede de daarbij behorende voorzieningen.
2. Het bestemmingsplan, bedoeld in het eerste lid, kan voorzien in kassen:
 - a. bij een volwaardig bollenteeltbedrijf tot ten hoogste 3.000 m² per bedrijf;
 - b. bij een bestaand volwaardig gemengd bollenteelt- en glastuinbouwbedrijf tot ten hoogste 6.000 m² per bedrijf;
 - c. bij een bestaand volwaardig stekbedrijf tot ten hoogste 6.000 m² per bedrijf.
3. In afwijking van het tweede lid, onder a, kan het bestemmingsplan voorzien in kassen tot meer dan 3.000 m² bij een volwaardig bollenteeltbedrijf, mits:
 - a. tegenover de uitbreiding van de bestaande kassen in gelijke mate de duurzame sanering staat van kassen elders binnen het bollenteeltgebied;
 - b. de ruimtelijke kwaliteit binnen het bollenteeltgebied per saldo wordt verbeterd; en
 - c. de te saneren kassen zijn opgericht voor 1 januari 2014.
4. Het bestemmingsplan, bedoeld in het eerste lid, kan ook voorzien in greenportwoningen en 'ruimte voor ruimte' woningen als bedoeld in de Intergemeentelijke Structuurvisie Greenport Duin- en Bollenstreek.
5. Het bestemmingsplan, bedoeld in het eerste lid, kan ook voorzien in uitbreiding van bestaande handels- en exportbedrijven op locaties binnen het bollenteeltgebied, mits:
 - a. dit noodzakelijk en doelmatig is voor de bedrijfsvoering;
 - b. verplaatsing naar een bedrijventerrein geen reële mogelijkheid is; en
 - c. de ruimtelijke kwaliteit niet significant wordt aangetast.
6. Het bestemmingsplan, bedoeld in het eerste lid, kan bij uitzondering een andere ruimtelijke ontwikkeling mogelijk maken indien sprake is van een zwaarwegend algemeen belang en er geen reële andere mogelijkheid is.
7. In afwijking van het eerste lid, kan het bestemmingsplan bestaande bebouwing of functies toelaten, anders dan bedrijven als bedoeld in het eerste lid, alsmede beperkte uitbreiding daarvan of wijziging naar een andere functie, mits aangetoond is dat geen onevenredige aantasting plaatsvindt van de omvang en de bruikbaarheid van het bollenteeltgebied.
8. Een bestemmingsplan voor het bollenteeltgebied als bedoeld in het eerste lid, dat een nieuwe ruimtelijke ontwikkeling anders dan bollenteelt toestaat op gronden die in het voorgaande bestemmingsplan zijn bestemd voor bollenteelt, voorziet in compensatie van bollenteeltgebied door middel van een overeenkomst hierover met de Greenport Ontwikkelingsmaatschappij Duin- en Bollenstreek.
9. Voor zover ten behoeve van de compensatie van bollenteeltgebied als bedoeld in het vorige lid graslanden worden gebruikt, dan worden daarvoor de graslanden gebruikt waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 11 in bijlage II.

Artikel 6.18 Agrarische bedrijven

- 1.** Een bestemmingsplan voor agrarische gronden voldoet aan de volgende voorwaarden:
 - a.** nieuwe agrarische bebouwing, uitgezonderd kassen en schuilgelegenheden voor vee, wordt geconcentreerd binnen een bouwperceel van maximaal 2 hectare;
 - b.** in afwijking van onderdeel a, kan bij samenvoeging van twee akkerbouwbedrijven de omvang van het agrarisch bouwperceel worden vergroot tot de op het moment van samenvoeging bestaande maximaal mogelijke planologische omvang van beide bouwpercelen gezamenlijk, mits het achter te laten bouwperceel wordt gesaneerd;
 - c.** nieuwe agrarische bebouwing is alleen mogelijk als deze noodzakelijk en doelmatig is voor de bedrijfsvoering van volwaardige agrarische bedrijven;
 - d.** bij een volwaardig agrarisch bedrijf wordt ten hoogste één agrarische bedrijfswoning toegelaten;
 - e.** nieuwe kassen, anders dan bedoeld in de artikelen 6.15, 6.16 en 6.17, worden alleen toegelaten bij bestaande volwaardige glastuinbouwbedrijven tot een oppervlak van 2 hectare per bedrijf en bij bestaande volwaardige boom- en sierteeltbedrijven tot een oppervlak van 300 m2 per bedrijf;
 - f.** nieuwe boom- en sierteelt, anders dan bedoeld in artikel 6.16, wordt uitgesloten;
 - g.** nieuwe intensieve veehouderij als hoofdtak of als neventak wordt uitgesloten;
 - h.** verplaatsing van een op 1 januari 2017 in de provincie Zuid-Holland bestaande intensieve veehouderij, kan worden toegelaten;
 - i.** uitbreiding of ingebruikname van bebouwing ten behoeve van een op 1 januari 2017 in de provincie Zuid-Holland bestaande hoofdtak intensieve veehouderij, kan worden toegelaten binnen het bouwperceel van maximaal 2 hectare;
 - j.** uitbreiding of ingebruikname van bebouwing ten behoeve van een op 1 januari 2017 in de provincie Zuid-Holland bestaande neventak intensieve veehouderij, kan worden toegelaten binnen het bouwperceel van maximaal 2 hectare, voor zover de neventak meer dan 20% bedraagt van de economische bedrijfsomvang;
 - k.** nieuwe geitenhouderij wordt uitgesloten als hoofdtak en als neventak, evenals uitbreiding of ingebruikname van bebouwing ten behoeve van een bestaande geitenhouderij, tenzij het aantal geiten niet toeneemt.
- 2.** In afwijking van het eerste lid, onder e, kan een bestemmingsplan voorzien in een oppervlak van meer dan 2 hectare kassen bij een bestaand volwaardig glastuinbouwbedrijf en meer dan 300 m2 kassen bij een volwaardig boom- en sierteeltbedrijf, mits:
 - a.** tegenover de uitbreiding van de bestaande oppervlakte van de kassen staat:
 - 1°.** in gelijke mate duurzame sanering van bestaande kassen elders buiten het glastuinbouwgebied, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 11 in bijlage II; of
 - 2°.** een combinatie van ten minste 50% duurzame sanering van bestaande kassen en ruimtelijke maatregelen als bedoeld in artikel 6.9, derde lid;
 - b.** de ruimtelijke kwaliteit in beide gebieden per saldo wordt verbeterd;
 - c.** de uitbreidingslocatie niet is gelegen binnen een gebied met beschermingscategorie 1 of 2, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 14 in bijlage II;
 - d.** de kassen op de saneringslocatie zijn opgericht voor 1 januari 2014;
 - e.** gebleken is dat verplaatsing van het uit te breiden bedrijf naar een glastuinbouwgebied, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 11 in bijlage II, geen reële mogelijkheid is; en
 - f.** de belangen van andere functies in de omgeving van de uitbreidingslocatie niet in onevenredige mate worden geschaad.
- 3.** Een bestemmingsplan voor agrarische gronden kan onder de volgende voorwaarden voorzien in verbredingsactiviteiten bij agrarische bedrijven, waaronder zorg, recreatie, energieopwekking en de verkoop van producten uit eigen teelt:

- a. het oprichten van bebouwing of het aanbrengen van verharding voor de verbredingsactiviteit is in beperkte mate mogelijk binnen het agrarisch bouwperceel, dat hiervoor in afwijking van het eerste lid, onder a en b, zo nodig vergroot kan worden met ten hoogste 0,5 hectare;
- b. de agrarische functie blijft de hoofdfunctie van het bedrijf; en
- c. de bedrijfsvoering van de omliggende agrarische bedrijven wordt niet belemmerd.

§ 6.2.5

Infrastructuur

Artikel 6.19 Vrijwaringszone provinciale vaarwegen

1. Een bestemmingsplan dat betrekking heeft op gronden waarop een vrijwaringszone van een vaarweg in beheer bij de provincie is gelegen, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en is verbeeld op kaart 2 in bijlage II, kan voorzien in nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen mits rekening wordt gehouden met het voorkomen van belemmeringen voor:
 - a. de zichtlijnen van de bemanning en de op het schip aanwezige navigatieapparatuur voor de scheepvaart;
 - b. het contact van de scheepvaart met bedienings- en begeleidingsobjecten;
 - c. de toegankelijkheid van de provinciale vaarweg voor hulpdiensten vanaf de wal; en
 - d. het uitvoeren van beheer en onderhoud aan de provinciale vaarweg.
2. Voor de beoordeling of sprake is van belemmeringen als bedoeld in het eerste lid wordt advies gevraagd aan de vaarwegbeheerder.
3. De breedte van de vrijwaringszone, bedoeld in het eerste lid, gemeten vanuit de oever van de vaarwegen in beheer bij de provincie, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 2 in bijlage II, bedraagt:
 - a. 10 m aan weerszijden van een recht vaarwegvak;
 - b. 15 m aan een buitenbocht;
 - c. 25 m aan een binnenbocht.

Artikel 6.20 Bescherming recreatietoervaartnet

Een bestemmingsplan voor gronden waarbinnen een recreatieve vaarverbinding ligt, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 12 in bijlage II, kan voorzien in nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen voor zover

- a. de ontwikkeling geen beperking oplevert van de recreatieve bevaarbaarheid van de vaarweg rekening houdend met het huidige gebruik; of
- b. de ontwikkeling is gericht op verbetering en versterking van de bevaarbaarheid of de recreatieve waarden van de vaarweg.

§ 6.2.6

Veiligheid

Artikel 6.21 Veiligheidszoning oevers Nieuwe Waterweg en Nieuwe Maas

Een bestemmingsplan voor gronden binnen de veiligheidszone langs de Nieuwe Waterweg en de Nieuwe Maas van raainummer 1034 bij Hoek van Holland tot raainummer 995 bij de splitsing van de Nieuwe Maas en de Hollandsche IJssel, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 13 in bijlage II, voldoet aan de volgende voorwaarden:

- a. in het gebied tot 25 m vanaf de kade wordt geen nieuwe bebouwing of functiewijziging van bestaande bebouwing toegelaten;
- b. in het gebied tussen de 25 en 40 m vanaf de kade wordt nieuwe bebouwing of functiewijziging van bestaande bebouwing slechts toegelaten als sprake is van een groot maatschappelijk of bedrijfseconomisch belang, de veiligheid voldoende wordt gegarandeerd en met het oog hierop advies is uitgebracht door de Veiligheidsregio Rotterdam Rijnmond;
- c. in afwijking van de onderdelen a en b zijn incidenteel nieuwe kleinschalige voorzieningen toelaatbaar ter ondersteuning van het dagrecreatieve karakter van de oever, waaronder restaurants, cafés en kiosken, alsmede voorzieningen die noodzakelijk zijn voor het functioneren van de vaarweg of de haven, zoals radarposten en kranen, mits wordt voldaan aan de volgende voorwaarden:
 - 1°. de bereikbaarheid van de oever voor hulpverleningsdiensten en de mogelijkheden voor optreden van deze diensten worden niet belemmerd;
 - 2°. er zijn voldoende vluchtmogelijkheden;
 - 3°. het scheepvaartverkeer wordt niet belemmerd; en
 - 4°. advies is gevraagd van de Veiligheidsregio Rotterdam Rijnmond en de beheerder van de vaarweg of haven;
- d. in afwijking van de onderdelen a en b is op het havenindustriële complex, tussen raainummer 1005 tot 1034 aan de linkeroever, nieuwe bebouwing of functiewijziging van bestaande bebouwing toelaatbaar voor bedrijven die vallen onder artikel 2 lid 1 van het Besluit Externe Veiligheid Inrichtingen, mits wordt voldaan aan de onder c gestelde voorwaarden.

Artikel 6.22 Regionale waterkeringen

1. Een bestemmingsplan voor gronden waarop een regionale waterkering ligt als bedoeld in artikel 2.2, bestemt die waterkering als zodanig.
2. Een bestemmingsplan voor gronden die deel uitmaken van een beschermingszone langs een regionale waterkering, bestemt die beschermingszone als zodanig of duidt die als zodanig aan.
3. Voor het bepalen van de omvang van de gronden, bedoeld in het eerste lid en in het tweede lid, wordt uitgegaan van de door de beheerder van de waterkering vastgestelde legger.
4. Met betrekking tot de gronden waarop een regionale waterkering of een beschermingszone ligt, kan een bestemmingsplan worden vastgesteld dat een nieuwe ontwikkeling mogelijk maakt voor zover bij de verwezenlijking daarvan geen belemmeringen kunnen ontstaan voor het onderhoud, de veiligheid of de mogelijkheden voor versterking van de regionale waterkering.
5. Voor de beoordeling of sprake is van belemmeringen als bedoeld in het vierde lid wordt advies gevraagd aan de beheerder van de waterkering.

Artikel 6.23 Buitendijks bouwen

[vervallen]

§ 6.2.7

Natuur [vervallen]

§ 6.2.8

Cultureel erfgoed

Artikel 6.25 Bescherming molenbiotoop

1. Een bestemmingsplan voor gronden gelegen binnen de molenbiotoop van traditionele windmolens, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 15 in bijlage II, garandeert in voldoende mate de vrije windvang en het zicht op de molen en voldoet aan de volgende voorwaarden:

- a. binnen een straal van 100 m, gerekend vanuit het middelpunt van de molen, wordt geen nieuwe bebouwing opgericht of beplanting aangebracht, hoger dan de onderste punt van de verticaal staande wiek;
 - b. binnen een straal van 100 tot 400 m, gerekend vanuit het middelpunt van de molen, gelden de volgende hoogtebeperkingen voor bebouwing en beplanting:
 - 1°. voor zover dit gebied is gelegen buiten bestaand stads- en dorpsgebied bedraagt de maximale hoogte niet meer dan 1/100ste van de afstand tussen bouwwerk en beplanting en het middelpunt van de molen, gerekend met de hoogtemaat van de onderste punt van de verticaal staande wiek;
 - 2°. voor zover dit gebied is gelegen binnen bestaand stads- en dorpsgebied bedraagt de maximale hoogte van bebouwing en beplanting niet meer dan 1/30ste van de afstand tussen bouwwerk en beplanting en het middelpunt van de molen, gerekend met de hoogtemaat van de onderste punt van de verticaal staande wiek.
2. In afwijking van het eerste lid, onderdelen a en b, is het oprichten van nieuwe bebouwing mogelijk ten behoeve van:
- a. een ontwikkeling binnen een molenbiotop waarin vrije windvang en het zicht op de molen al zijn beperkt door bebouwing, zolang de vrije windvang en het zicht op de molen niet verder worden beperkt, of zeker is gesteld dat de belemmering van de windvang en het zicht op de molen door maatregelen elders in de molenbeschermingszone worden gecompenseerd; of
 - b. een ontwikkeling binnen een bijzondere molenbiotop, waarvan de plaats geometrisch is begrensd en verbeeld op kaart 15 in bijlage II, mits de molen en de molenbiotop op een goede manier ruimtelijk worden ingepast.

Artikel 6.26 Bescherming landgoed- en kasteelbiotop

1. Een bestemmingsplan voor gronden binnen de landgoed- en de kasteelbiotopen, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 15 in bijlage II, kan voorzien in een nieuwe ruimtelijke ontwikkeling voor zover:
 - a. geen aantasting plaatsvindt van de waarden van de landgoed- en kasteelbiotop, of
 - b. de ontwikkeling is gericht op verbetering en versterking van de waarden van de landgoed- en kasteelbiotop.
2. Het bestemmingsplan, bedoeld in het eerste lid, bevat een beeldkwaliteitsparagraaf, waarin het effect van deze ontwikkeling op de landgoed- of kasteelbiotop wordt beschreven. Naast de analyse van de cultuurhistorische kwaliteiten en waarden van het landgoed of het kasteel gaat deze paragraaf in op de wijze waarop de kenmerken en waarden van de landgoed- of kasteelbiotop beschermd of versterkt worden. Het gaat in ieder geval om de volgende kenmerken en waarden:
 - a. de buitenplaats, bestaande uit het hoofdhuis met bijgebouwen en het bijbehorende park of tuin, of het kasteel of kasteelterrein in de vorm van ruïne, muurrestanten, één of meer bijgebouwen, omgracht terrein, alsmede de functionele en visuele relaties tussen de verschillende onderdelen;
 - b. de basisstructuur waaraan het landgoed of de kasteellocatie bewust direct is gekoppeld: een weg, een waterloop, of beide of in geval van een buitenplaats ook indirect door middel van zichtlijnen;
 - c. het blikveld: de vrije ruimte die nodig is om de historische buitenplaats of het kasteel in het landschap te herkennen;
3. Naast deze kenmerken en waarden kunnen er voor zowel de landgoed- als de kasteelbiotop afzonderlijke kenmerken en waarden aan de orde zijn.
4. Afwijking van het eerste lid is slechts mogelijk indien sprake is van het noodzakelijk herbestemmen van bouw- en gebruiksrechten uit het voorgaande bestemmingsplan of indien sprake is van een zwaarwegend algemeen belang en er geen reële andere mogelijkheid is. De toelichting van het bestemmingsplan bevat hierover een verantwoording.

Artikel 6.27 Archeologie en Romeinse Limes

1. Een bestemmingsplan voor gronden met een hoge of zeer hoge bekende archeologische waarde, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 8 in bijlage II, bevat bestemmingen en de daarbij behorende regels die de bekende archeologische waarden beschermen.

2. De regels, bedoeld in het eerste lid, voorzien in elk geval in een verbod op werken of werkzaamheden waarbij de bodem tot meer dan 30 cm onder het maaiveld wordt geroerd, tenzij:
 - a. door middel van archeologisch onderzoek is aangetoond dat de archeologische waarden niet worden aangetast, of
 - b. het werken of werkzaamheden betreffen die naar hun aard de archeologische waarden niet aantasten.
3. In afwijking van het tweede lid kan het bevoegd gezag bij uitzondering besluiten tot behoud van de archeologische waarden 'ex situ', als andere belangen prevaleren.
4. Een bestemmingsplan voor gronden binnen de Romeinse Limes met een hoge of zeer hoge archeologische verwachtingswaarde, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 8 in bijlage II, bevat bestemmingen en daarbij behorende regels die de verwachte archeologische waarden beschermen.
5. De regels, bedoeld in het vierde lid voorzien in elk geval in de voorwaarde van archeologisch onderzoek bij werken of werkzaamheden met een oppervlakte van meer dan 100 m² waarbij de bodem tot meer dan 30 cm onder het maaiveld wordt geroerd en de voorwaarde, dat gehandeld wordt in overeenstemming met de uitkomsten van dat onderzoek.

§ 6.2.9

Energie

Artikel 6.28 Windenergie

1. Een bestemmingsplan laat nieuwe windturbines alleen toe op gronden binnen de locaties voor windenergie, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 16 in bijlage II.
2. In het bestemmingsplan kan de begrenzing van de in het eerste lid bedoelde locaties in beperkte mate worden aangepast, rekening houdend met de lokale omstandigheden.
3. In afwijking van het eerste lid kan een bestemmingsplan voor gronden buiten het bestaand stads- en dorpsgebied kleine windturbines met een ashoogte tot 15 m toelaten en kan een bestemmingsplan voor gronden binnen het bestaand stads- en dorpsgebied of voor gronden binnen het glastuinbouwgebied, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 11 in bijlage II, kleine en middelgrote windturbines met een ashoogte tot 45 m toelaten, voor zover dat passend is bij de lokale situatie.
4. Een bestemmingsplan dat betrekking heeft op gronden buiten de locaties voor windenergie, bedoeld in het eerste lid, kan vervanging van bestaande grote windturbines door nieuwe windturbines mogelijk maken.

§ 6.2.10

Ontheffen en afwijken instructieregels bestemmingsplan

Artikel 6.29 Ontheffing

1. Gedeputeerde Staten zijn bevoegd ontheffing, als bedoeld in artikel 4.1a van de Wet ruimtelijke ordening, te verlenen van de bepalingen in Afdeling 6.2 van deze verordening.
2. Een verzoek om een ontheffing wordt ingediend met gebruikmaking van het daartoe door gedeputeerde staten vastgestelde e-formulier en gaat vergezeld van de daarin aangegeven bescheiden en bevat een motivering dat het verzoek is gedaan in overeenstemming met de raad.

Artikel 6.30 Toelichting bestemmingsplan

De toelichting van een bestemmingsplan dat mede wordt gebaseerd op een verleende ontheffing als bedoeld in artikel 4.1a Wet ruimtelijke ordening, bevat een afschrift van de beschikking van die ontheffing alsmede de in het 6.29 bedoelde bescheiden.

Artikel 6.31 Beoordelingsregels ontheffing natuur

Voor zover de ontheffing betrekking heeft op een ontwikkeling in een gebied binnen het Natuurnetwerk Nederland of de strategische reservering natuur, bedoeld in artikel 6.24, gelden aanvullend de volgende voorwaarden:

- a. er zijn geen reële alternatieven;
- b. de negatieve effecten op de wezenlijke kenmerken en waarde, oppervlakte, kwaliteit en samenhang van het Natuurnetwerk Nederland worden beperkt en de overblijvende effecten worden gelijkwaardig gecompenseerd overeenkomstig artikel 6.24, vierde lid; en
- c. de toelichting van het bestemmingsplan bevat hierover een verantwoording, overeenkomstig artikel 6.24, vijfde lid.

Artikel 6.32 Intrekking ontheffing

Gedeputeerde staten kunnen een ontheffing geheel of gedeeltelijk intrekken indien binnen twee jaar na verlening van de ontheffing, geen bestemmingsplan is vastgesteld met gebruikmaking van die ontheffing.

Artikel 6.33 Afwijkingsmogelijkheden voor bestaande bouw- en gebruiksrechten

1. In afwijking van deze afdeling kan een bestemmingsplan een onbenut bouw- of gebruiksrecht uit een voorgaand bestemmingsplan opnieuw bestemmen, indien het belang bij strikte handhaving van deze verordening niet in verhouding staat tot het belang bij het behoud van het bouw- of gebruiksrecht.
2. Deze afwijkingsmogelijkheid is niet van toepassing op een bestemmingsplan voor een gebied binnen het Natuurnetwerk Nederland, bedoeld in artikel 6.24.

Artikel 6.34 Afwijkingsmogelijkheid voor maatwerk

Een bestemmingsplan kan voorzien in een bestemming waarbij in relatief beperkte mate wordt afgeweken van de regels in deze afdeling, mits geen onevenredige afbreuk wordt gedaan aan de doelstelling van de desbetreffende regels.

Artikel 6.35 Afwijkingsmogelijkheid Crisis- en herstelwet

In een bestemmingsplan kan worden afgeweken van de regels van deze afdeling, voor zover het gaat om gronden die door het rijk zijn aangewezen bij de toepassing van hoofdstuk 2 van de Crisis- en herstelwet, mits dit niet leidt tot onevenredige afbreuk aan provinciale belangen.

§ 6.2.8a

Klimaatverandering

Artikel 6.35a **Risico's van klimaatverandering**

In een bestemmingsplan wordt rekening gehouden met de gevolgen van de risico's van klimaatverandering tenminste voor zover het betreft de risico's ten aanzien van:

- a. wateroverlast door overvloedige neerslag;
- b. overstroming;
- c. hitte;
- d. droogte

alsmede de effecten van de bovengenoemde risico's op het risico van bodemdaling.

Voor zover risico's zich voordoen wordt rekening gehouden met het zo veel mogelijk voorkomen en beperken, via maatregelen of voorzieningen, dan wel het gericht aanvaarden van deze risico's.

§ 6.2.8b

Drinkwatervoorziening**Artikel 6.35b Beschermingszone drinkwatervoorziening**

1. Een bestemmingsplan voor gronden waarin een leiding, behorend tot de vitale infrastructuur openbare drinkwatervoorziening aanwezig is, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op kaart 18, wijst een zone van minimaal vijf meter aan weerszijden van de leiding aan als beschermingszone drinkwatervoorziening.
2. Het in het eerste lid bedoelde bestemmingsplan laat nieuwe ontwikkelingen binnen de beschermingszone drinkwatervoorziening slechts toe voor zover bij de verwezenlijking daarvan geen belemmeringen kunnen ontstaan voor het functioneren, het onderhoud en de veiligheid van de drinkwatervoorziening.
3. Voor de beoordeling of sprake is van belemmeringen als bedoeld in het tweede lid, wordt tijdig advies gevraagd aan het drinkwaterbedrijf dat beheerder is van de leiding.

*Afdeling 6.3 Keur, legger en peilbesluit***Artikel 6.36 Vergunningplicht grondwateronttrekking**

Het waterschapsbestuur regelt bij verordening, dat het verboden is zonder vergunning, permanent grondwater te onttrekken of permanent water te infiltreren voor andere doeleinden dan genoemd in artikel 6.4 van de Waterwet binnen een milieubeschermingsgebied voor grondwater.

Artikel 6.37 Beperking vrijstelling grondwateronttrekking

1. Het waterschapsbestuur kan de vrijstellingsmogelijkheid, bedoeld in artikel 6.11, vijfde lid, van het Waterbesluit niet toepassen voor onttrekkingen of infiltraties van meer dan 12.000 m³ per jaar en voor tijdelijke onttrekkingen of infiltraties van in totaal meer dan 12.000 m³.
2. Het eerste lid geldt tevens voor permanente onttrekkingen van grondwater of permanente infiltraties van water van minder dan 12.000 m³ per jaar, voor andere doeleinden dan genoemd in artikel 6.4 van de Waterwet, die zijn gelegen in een milieubeschermingsgebied voor grondwater.

Artikel 6.38 Legger

1. De legger bedoeld in artikel 5.1 van de Waterwet bevat, in aanvulling op het eerste en tweede lid van dat artikel, in ieder geval:
 - a. het lengteprofiel en de dwarsprofielen van de primaire en regionale waterkeringen, alsmede het profiel van de vrije ruimte;
 - b. de gemiddelde dwarsprofielen van de oppervlaktewaterlichamen en bergingsgebieden onder beheer bij het waterschap;
 - c. een omschrijving van de ondersteunende kunstwerken en de bijzondere constructies die deel uitmaken van de primaire en regionale waterkering onder beheer bij het waterschap;
 - d. een omschrijving van de ondersteunende kunstwerken en de bijzondere constructies die deel uitmaken van de oppervlaktewaterlichamen en bergingsgebieden onder beheer van het waterschap.
2. De verplichting van het eerste lid, onder d, geldt met ingang van een door gedeputeerde staten in overleg met het waterschapsbestuur te bepalen datum.
3. De in artikel 5.1, eerste lid, van de Waterwet bedoelde verplichtingen met betrekking tot vorm en constructie alsmede de hierboven onder b en d bedoelde verplichtingen gelden niet voor bergingsgebieden binnen de beheersgebieden van het Hoogheemraadschap de Stichtse Rijnlanden, het waterschap Rivierenland en het Waterschap Amstel, Gooi en Vecht.
4. De in het eerste lid, onder b, omschreven verplichting geldt binnen het beheersgebied van het waterschap Amstel, Gooi en Vecht niet voor secundaire wateren.

Artikel 6.39 Peilbesluit

1. Het waterschapsbestuur stelt een of meer peilbesluiten vast voor de oppervlaktewaterlichamen in de gebieden waarvan de plaats geometrisch is bepaald en zijn verbeeld op kaart 17 in bijlage II.
2. Peilbesluiten moeten actueel zijn en in ieder geval rekening houden met veranderingen in de omstandigheden ter plaatse en met de aanwezige functies en belangen.

Afdeling 6.4 Vergunningen en ontheffingen

§ 6.4.1

Omgevingsvergunningen

Artikel 6.40 Beoordelingsregels omgevingsvergunningen gemeentebestuur

Afdeling 6.2 is van overeenkomstige toepassing op besluiten op een aanvraag om een:

- a. omgevingsvergunning, waarbij met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onderdeel a, onder 2 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, van het bestemmingsplan of van de beheersverordening wordt afgeweken, voor zover het betreft de in bijlage VIII van deze verordening genoemde situaties;
- b. omgevingsvergunning, waarbij met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onderdeel a, onder 3, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, van het bestemmingsplan of van de beheersverordening wordt afgeweken.

§ 6.4.2

Vergunning en ontheffing door gedeputeerde staten

Artikel 6.41 Gronden voor weigering of wijziging

1. Weigering, wijziging of aanvulling van een vergunning of ontheffing is alleen mogelijk ter bescherming van het belang waartoe de bevoegdheid is gegeven, tenzij anders bepaald.
2. Een vergunning of ontheffing wordt niet geweigerd als door het stellen van beperkingen of voorschriften het te beschermen belang gelijkwaardig kan worden gediend.

Artikel 6.42 Intrekkingsgronden

Een vergunning of ontheffing kan in ieder geval geheel of gedeeltelijk worden ingetrokken indien:

- a. het gebruik maken van de vergunning of ontheffing bij nader inzien ontoelaatbaar nadelige gevolgen heeft voor het te beschermen belang, en door het wijzigen van voorschriften of beperkingen verbonden aan de vergunning of ontheffing geen gelijkwaardige bescherming kan worden geboden;
- b. de aanvraag om een ontheffing is gebaseerd op onjuiste gegevens;
- c. gedurende drie jaar geen handelingen zijn verricht of als de vergunninghouder kennelijk geen belang meer heeft bij de vergunning;
- d. in de ontheffing is bepaald dat zij niet geldt voor de rechtsopvolgers van degene aan wie zij is verleend en de houder van de ontheffing niet meer degene is die de gedraging waarvoor ontheffing is verleend, uitvoert;
- e. een voor Nederland verbindend verdrag of besluit van een volkenrechtelijke organisatie, dan wel een wettelijk voorschrift ter uitvoering daarvan, daartoe verplicht.

Afdeling 6.5 Projectplan

Artikel 6.43 Projectplan

Gedeputeerde staten kunnen, in overleg met of op verzoek van het waterschapsbestuur, paragraaf 2 van hoofdstuk 5 van de Waterwet van toepassing verklaren op projectplannen tot aanleg of wijziging van andere waterstaatswerken als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Waterwet dan primaire waterkeringen, die met spoed op een gecoördineerde wijze tot stand moeten worden gebracht.

Afdeling 6.6 Taken

§ 6.6.1

Taken van gemeenten

[gereserveerd]

§ 6.6.2

Taken van waterschappen

Artikel 6.46 Regionale verdringingsreeks

1. In het geval van een onmiddellijk of dreigend watertekort wordt met het oog op de verdeling van het beschikbare water vanuit het Amsterdam-Rijnkanaal en de Lek bij het beheer van de regionale wateren door waterschappen wat betreft de in artikel 2.1, eerste lid, onder 3, van het Waterbesluit bedoelde behoeften, achtereenvolgens prioriteit toegekend aan:
 - a. het verwerken van industrieel proceswater;
 - b. de tijdelijke beregening van kapitaalintensieve gewassen.
2. In het geval van een onmiddellijk of dreigend watertekort wordt met het oog op de verdeling van het beschikbare water vanuit het Amsterdam-Rijnkanaal en de Lek bij het beheer van de regionale wateren wat betreft de in artikel 2.1, eerste lid, onder 4, van het Waterbesluit bedoelde behoeften, achtereenvolgens prioriteit toegekend aan:
 - a. de waterkwaliteit in stedelijk gebied;
 - b. beroepsvaart;
 - c. akkerbouw;
 - d. beregening sportvelden;
 - e. grasland;
 - f. recreatievaart;
 - g. natuur, voor zover het niet gaat om het voorkomen van onomkeerbare schade.
3. In geval van waterbehoeften van buiten het gebied van het waterschap, zijn het eerste en tweede lid van overeenkomstige toepassing.
4. Het eerste, tweede en derde lid geldt uitsluitend voor Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden en Waterschap Amstel, Gooi en Vecht.

§ 6.6.3

Taken van gedeputeerde staten

Artikel 6.47 Sanering door gedeputeerde staten

1. Dit artikel is van toepassing op een sanering door gedeputeerde staten van een geval van een ernstige verontreiniging als bedoeld in artikel 48 van de Wet bodembescherming.

2. Voordat gedeputeerde staten overgaan tot sanering van een geval van ernstige verontreiniging stellen zij een saneringsplan vast.
3. Nadat gedeputeerde staten de sanering of een fase van de sanering als bedoeld in artikel 38, derde lid, van de Wet bodembescherming van een geval van ernstige verontreiniging hebben uitgevoerd, stellen zij een evaluatieverslag vast.
4. Indien na de uitvoering van de sanering een verontreiniging in de bodem aanwezig is gebleven en in het evaluatieverslag, bedoeld in het tweede lid, is aangegeven dat beperkingen in het gebruik van de bodem of maatregelen als bedoeld in artikel 39c, eerste lid, onder f, van de Wet bodembescherming noodzakelijk zijn, stellen gedeputeerde staten een nazorgplan vast.
5. Met betrekking tot de inhoud van het saneringsplan, respectievelijk het evaluatieverslag en het nazorgplan zijn de artikelen 39, eerste lid, respectievelijk 39c, eerste lid en 39d, tweede lid, van de Wet bodembescherming en artikel 3.39 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 6.48 Beoordeling kwaliteit uitvoering en handhaving

1. Gedeputeerde staten beoordelen de kwaliteit van de uitvoering en handhaving van de betrokken wetten in het licht van daarvoor door hen krachtens artikel 7.2, eerste lid, van het Besluit omgevingsrecht, gestelde doelen.
2. De doelen, waar deze gestalte krijgen in de uitvoering en handhaving van de betrokken wetten, hebben in ieder geval betrekking op:
 - a. de dienstverlening;
 - b. de uitvoeringskwaliteit van diensten en producten;
 - c. de financiën.

Artikel 6.49 Kwaliteitscriteria uitvoering en handhaving

1. Gedeputeerde staten stellen de kwaliteitscriteria voor de kwaliteit van de uitvoering en handhaving vast, alsmede de daaruit voortvloeiende uitvoeringskaders.
2. Op de uitvoering en handhaving van de betrokken wetten door of in opdracht van gedeputeerde staten zijn de in het eerste lid bedoelde kwaliteitscriteria van toepassing.
3. Over de naleving van de kwaliteitscriteria doen gedeputeerde staten jaarlijks mededeling aan provinciale staten.
4. Voor zover de kwaliteitscriteria er niet zijn of niet konden worden nageleefd, doen gedeputeerde staten daarvan gemotiveerd opgave.

HOOFDSTUK 7 FINANCIËLE BEPALINGEN

§ 7.1 *Leges*

[vervallen]

§ 7.2 *Grondwaterheffingen*

[vervallen]

HOOFDSTUK 8 PROCEDURES

§ 8.1

Water

Artikel 8.1 Procedure ontheffing stedelijk afvalwater

1. Op de voorbereiding van een beschikking op grond van artikel 10.33, derde lid, van de Wet milieubeheer, is afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.
2. Gedeputeerde staten kunnen met betrekking tot de voorbereiding van een beschikking om een ontheffing op grond van artikel 10.33, derde lid, van de Wet milieubeheer, regels stellen voor de gegevens die de aanvraag om een ontheffing moet bevatten.

Artikel 8.2 Beheerplan van waterschappen

1. Het waterschapsbestuur raadpleegt bij de voorbereiding van het beheerplan het bestuur van de aangrenzende waterbeheerders, gedeputeerde staten en de gemeentebesturen van de binnen het plangebied liggende gemeenten.
2. Het waterschapsbestuur stuurt binnen vier weken na vaststelling het beheerplan naar gedeputeerde staten. Als bijlagen worden toegevoegd een verslag van het bij de voorbereiding gevoerde overleg, een overzicht van de ingediende zienswijzen en de beschouwingen daarover.
3. Het waterschapsbestuur stuurt het beheerplan binnen vier weken na de vaststelling aan de ingevolge het eerste lid geraadpleegde bestuursorganen en aan de minister die het aangaat.

Artikel 8.3 Projectplan van waterschappen

Een aan gedeputeerde staten ter goedkeuring toegezonden projectplan als bedoeld in artikel 5.5 van de Waterwet, dat betrekking heeft op een primaire waterkering die onderdeel uitmaakt van een dijktraject die tevens is gelegen op het grondgebied van een andere provincie, wordt door het waterschapsbestuur tevens ter kennisneming toegezonden aan gedeputeerde staten van die andere provincie.

Artikel 8.4 Voorbereiding regionaal waterplan door gedeputeerde staten

1. Dit artikel gaat over de voorbereiding van het regionaal waterplan door gedeputeerde staten.
2. Gedeputeerde staten overleggen, bij de voorbereiding van het regionaal waterplan, met het waterschapsbestuur van de geheel of gedeeltelijk binnen Zuid-Holland gelegen waterschappen, de betrokken hoofdingenieur-directeur van Rijkswaterstaat en de gemeentebesturen van de binnen het plangebied liggende gemeenten.
3. Gedeputeerde staten raadplegen, bij de voorbereiding van het regionaal waterplan, de minister die het aangaat en gedeputeerde staten van de aangrenzende provincies.
4. Op de voorbereiding van het regionaal waterplan is afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing, met dien verstande dat naast de belanghebbenden ook de ingezetenen van de provincie zienswijzen over het ontwerp van het regionaal waterplan naar keuze schriftelijk of mondeling naar voren kunnen brengen.
5. Gedeputeerde staten sturen het regionaal waterplan na vaststelling aan de in het tweede en derde lid genoemde bestuursorganen.
6. Op de voorbereiding van een tussentijdse wijziging van het regionaal waterplan, bedoeld in artikel 4.12, derde lid, van het Waterbesluit is slechts het derde lid van toepassing.

§ 8.2

Bodem

Artikel 8.5 Saneringsplan, evaluatieverslag en nazorgplan

1. Op de voorbereiding van een beschikking op grond van artikel 29 van de Wet bodembescherming en van een besluit tot vaststelling van een saneringsplan, respectievelijk een evaluatieverslag en een nazorgplan is afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.
2. In afwijking van het eerste lid, kunnen gedeputeerde staten bepalen dat afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht niet wordt toegepast indien redelijkerwijs kan worden aangenomen dat hieraan geen behoefte bestaat.
3. Indien gedeputeerde staten toepassing geven aan het eerste lid, doen zij hiervan mededeling in het provinciaal blad.

Artikel 8.6 Ontgrondingen van eenvoudige aard

1. Artikel 10, eerste lid, van de Ontgrondingenwet is niet van toepassing op een aanvraag tot verlening van een vergunning voor ontgrondingen van eenvoudige aard, waarbij andere belangen niet of nauwelijks zijn betrokken, voor zover het betreft:
 - a. het egaliseren van percelen met hoogteverschillen van niet meer dan 1 m, indien daarbij niet het landschapsschoon wordt aangetast, of indien de gronden geen geologische, historische of andere bijzondere waarde hebben;
 - b. het afgraven van agrarische terreinen, die hun bestemming behouden; of
 - c. een ontgroning ten behoeve van een cultuurtechnische verbetering waarbij geen specie van de locatie wordt afgevoerd.
2. Artikel 10, eerste lid, van de Ontgrondingenwet is tevens niet van toepassing op een aanvraag tot:
 - a. wijziging van de tenaamstelling van een vergunning of machtiging indien de oorspronkelijke houder van de vergunning in een verklaring heeft aangegeven in te stemmen met deze naamswijziging;
 - b. een ondergeschikte wijziging van een vergunning of machtiging.
3. Gedeputeerde staten beslissen binnen twaalf weken na ontvangst van een aanvraag als bedoeld in het eerste of tweede lid.

§ 8.3

Luchthavens

Artikel 8.7 Aanvraag

1. Een luchthavenbesluit of een luchthavenregeling wordt op aanvraag genomen.
2. De aanvraag om een luchthavenbesluit of een luchthavenregeling wordt ingediend bij gedeputeerde staten.
3. De aanvraag om een luchthavenbesluit of een luchthavenregeling bevat de door gedeputeerde staten aangewezen gegevens en bescheiden.
4. Voor het indienen van de aanvraag wordt door gedeputeerde staten een formulier vastgesteld.

HOOFDSTUK 9 HANDHAVING

§ 9.1

Bestuursrechtelijke handhaving

Artikel 9.1 Intrekken vergunning of ontheffing als sanctie

1. Een vergunning of ontheffing kan geheel of gedeeltelijk worden ingetrokken, indien:

- a. in strijd met de vergunning of ontheffing of de daarvan verbonden voorschriften of beperkingen wordt gehandeld, danwel de met betrekking tot de vergunde handeling geldende wettelijke voorschriften niet worden nageleefd.
 - b. als de ter verkrijging van de vergunning of ontheffing verstrekte gegevens zodanig onjuist of onvolledig blijken te zijn, dat op de aanvraag voor de vergunning of ontheffing een andere beslissing zou zijn genomen indien bij de beoordeling daarvan de juiste gegevens bekend zouden zijn geweest.
2. Tot intrekking wordt niet over gegaan dan nadat de houder van de vergunning een redelijke termijn is geboden om zijn handelen in overeenstemming te brengen met de vergunning of ontheffing of om de geldende wettelijke voorschriften na te leven.

§ 9.2

Strafrechtelijke handhaving

Artikel 9.2 Strafbaarstelling infrastructuur

Overtreding van de op grond van artikel 3.3, tweede lid, afdeling 3.3, of artikel 5.3, tweede lid, gestelde voorschriften, of van bij of krachtens artikel 5.15 gestelde voorschriften, is een strafbaar feit en wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van de tweede categorie, als bedoeld in artikel 23 van het Wetboek van Strafrecht.

Artikel 9.3 Strafbaarstelling milieu

Overtreding van de artikelen 3.28 tot en met 3.32, 3.36, 3.40, 3.45, 3.50 tot en met 3.52 is een strafbaar feit.

Artikel 9.4 Strafbaarstelling natuur

Overtreding van artikelen 3.59, derde lid, artikel 3.61, vierde tot en met het tiende lid, artikel 3.60, 3.62, 3.66 en 3.68 is een strafbaar feit.

§ 9.3

Toezichthouders

Artikel 9.5 Toezicht en opsporing infrastructuur

1. Met het toezicht op de naleving van de op grond van artikel 3.3, tweede lid, afdeling 3.3, en artikel, 5.3, tweede lid, gestelde voorschriften, en van bij of krachtens artikel 5.15 gestelde voorschriften zijn belast de door gedeputeerde staten aangewezen personen.
2. Met de opsporing van de feiten, strafbaar gesteld bij of krachtens deze verordening, bedoeld in artikel 9.2 zijn, behalve de in artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering genoemde personen, belast de op grond van het eerste lid aangewezen personen, die in het bezit zijn van de buitengewone opsporingsbevoegdheid.
3. Met het toezicht, bedoeld in het eerste lid, en de opsporing, bedoeld in het tweede lid, met betrekking tot de wegen worden mede belast de daartoe door het bevoegd gezag ingevolge de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, aangewezen personen.

Artikel 9.6 Toezichthouders luchthavens

Met het toezicht op de naleving van de bij of krachtens de Wet luchtvaart gegeven regels en voorschriften met betrekking tot de aan provinciale staten en gedeputeerde staten gegeven taken en bevoegdheden zijn belast de door gedeputeerde staten aangewezen toezichthouders.

Artikel 9.7 Toezichthouders grondwaterregister

Met het toezicht op de naleving van artikel 11.3 van deze verordening zijn belast de door gedeputeerde staten aangewezen toezichthouders.

Artikel 9.8 Toezichthouders interprovinciale regionale waterkeringen

Indien een regionale waterkering de provinciegrens overschrijdt, wordt het toezicht op die waterkering uitgeoefend door gedeputeerde staten van de provincie waarin de waterkering in hoofdzaak is gelegen.

HOOFDSTUK 10 SCHADE

§ 10.1

Schadevergoeding bij ontgrondingen

Artikel 10.1 Gegevens aanvraag

Een aanvraag om schadevergoeding als bedoeld in artikel 26 van de Ontgrondingenwet bevat tenminste de volgende gegevens:

- a. de vergunning waardoor de aanvrager schade lijdt of zal lijden die redelijkerwijze niet of niet geheel te zijnen laste behoort te blijven en waarvan de vergoeding niet of niet voldoende op andere wijze is verzekerd;
- b. de aard en de omvang van de schade;
- c. de wijze waarop de schade naar het oordeel van de aanvrager dient te worden vergoed en, zo een vergoeding in geld wordt gewenst, het bedrag dat naar zijn oordeel voor vergoeding in aanmerking komt.

Artikel 10.2 Aanwijzen deskundigen

1. Gedeputeerde staten kunnen een of meer deskundigen aanwijzen die zijn belast met het adviseren inzake het nemen van een besluit als bedoeld in artikel 26 van de Ontgrondingenwet.
2. Gedeputeerde staten kunnen het advies inwinnen van de deskundigen bedoeld in het eerste lid omtrent:
 - a. een aanvraag om vergoeding van schade;
 - b. het voornemen tot een ambtshalve toekenning.
3. Indien toepassing wordt gegeven aan het tweede lid, onderdeel a, wordt de aanvrager in de gelegenheid gesteld aan de deskundigen, bedoeld in het eerste lid, zijn aanvraag toe te lichten. Indien toepassing wordt gegeven aan het tweede lid, onderdeel b, wordt degene tot wie het besluit zal zijn gericht in de gelegenheid gesteld zijn opvattingen omtrent het voornemen aan de deskundigen, bedoeld in het eerste lid, kenbaar te maken.
4. De deskundigen, bedoeld in het eerste lid, brengen advies uit inzake:
 - a. de vraag of de schade is geleden door de ontgroning waarvoor vergunning is verleend;
 - b. de omvang van de schade;
 - c. de vraag of de schade redelijkerwijze niet of niet geheel ten laste van de benadeelde behoort te blijven;
 - d. de vraag in hoeverre op een andere wijze in een redelijke vergoeding is of kan worden voorzien;
 - e. de vraag of er aanleiding is voor maatregelen of voorzieningen waardoor de schade anders dan door vergoeding in geld kan worden beperkt of ongedaan gemaakt.
5. De deskundigen, bedoeld in het eerste lid, brengen hun advies zo spoedig mogelijk uit aan gedeputeerde staten doch in elk geval binnen twaalf weken na ontvangst van het verzoek om advies. Gedeputeerde staten zenden een afschrift van het advies aan degene tot wie het besluit zal zijn gericht waarbij de termijn wordt vermeld waarbinnen deze zijn opvattingen omtrent het advies kenbaar kan maken.

§ 10.2

Tegemoetkoming faunaschade

Artikel 10.3 Aanvraag tegemoetkoming

1. Een aanvraag om een tegemoetkoming faunaschade als bedoeld in artikel 6.1 van de Wet natuurbescherming wordt uitsluitend langs elektronische weg bij BIJ12 ingediend op een daartoe vastgesteld formulier met bijlagen.
2. De aanvraag wordt ingediend uiterlijk binnen zeven werkdagen, nadat de aanvrager de schade heeft geconstateerd.
3. Schade die niet binnen zeven werkdagen na constatering door de aanvrager op het in het tweede lid vermelde formulier met bijlagen bij BIJ12 is ingediend, komt niet voor een tegemoetkoming in aanmerking.

Artikel 10.4 Taxatie schade

1. De aanvrager zal het gewas, de teelt of de producten, waarop de aanvraag om tegemoetkoming betrekking heeft, niet eerder oogsten of anderszins van zijn bedrijf afvoeren, dan nadat de schade is getaxeerd door de taxateur die werkzaam is voor een door BIJ12 aangewezen taxatiebureau of een consulent faunazaken van BIJ12.
2. Indien de aanvrager opmerkingen over het formulier 'bevestiging taxatie grondgebruiker' kenbaar wil maken, zendt hij zijn reactie binnen acht werkdagen na ontvangst van het formulier per e-mail of per post naar BIJ12.

§ 10.3

Advisering planschade

Artikel 10.5 Aanvraag

1. Een aanvraag om vergoeding van planschade als bedoeld in afdeling 6.1 van de Wet ruimtelijke ordening wordt ingediend door middel van een door gedeputeerde staten vastgesteld formulier. Het formulier wordt ingediend bij burgemeester en wethouders van de gemeente waarin het plangebied is gesitueerd. Burgemeester en wethouders zenden de aanvraag onverwijld door aan gedeputeerde staten.
2. Gedeputeerde staten zenden de aanvrager zo spoedig mogelijk een ontvangstbevestiging, waarin wordt meegedeeld dat voor het in behandeling nemen een recht verschuldigd is van € 300,-. Wanneer dit recht niet binnen vier weken is betaald, wordt de aanvraag niet-ontvankelijk verklaard.

Artikel 10.6 Adviseur

1. Gedeputeerde staten wijzen een persoon als adviseur aan die aantoonbaar beschikt over voldoende deskundigheid inzake advisering op het gebied van planschade.
2. Indien gedeputeerde staten van oordeel zijn dat er gezien de complexiteit, aard en omvang van de aanvraag behoefte bestaat aan extra deskundigheid, schakelen zij meerdere adviseurs in voor het uitbrengen van een advies. Deze adviseurs vormen samen een adviescommissie.
3. Een adviescommissie wijst uit haar midden een voorzitter aan.
4. Een adviseur mag niet werkzaam zijn onder verantwoordelijkheid van gedeputeerde staten of provinciale staten. Ook is een adviseur op geen enkele wijze betrokken bij de planologische maatregel waarop de aanvraag is gebaseerd.

Artikel 10.7 Achterwege blijven inschakeling adviseur

Als de aanvraag kennelijk ongegrond is dan wel op grond van artikel 6.1.3.1 van het Besluit ruimtelijke ordening niet in behandeling wordt genomen, kan inschakeling van de adviseur achterwege blijven. In alle andere gevallen wordt een adviseur aangewezen.

Artikel 10.8 Opdrachtverstrekking aan adviseur

Indien wordt besloten tot inschakeling van een adviseur verstrekken gedeputeerde staten binnen acht weken na het verstrijken van de termijnen, bedoeld in artikel 6.1.3.1 van het Besluit ruimtelijke ordening, aan één of meerdere

adviseurs gezamenlijk, opdracht om ter zake van een aanvraag om planschadevergoeding advies uit te brengen.

Artikel 10.9 Betrokkenheid aanvrager en andere belanghebbenden bij aanwijzing adviseur of adviescommissie

1. Voordat gedeputeerde staten de opdracht tot advisering als bedoeld in artikel 10.8 verstrekken, stellen zij de aanvrager, eventuele andere betrokken bestuursorganen alsmede belanghebbenden als bedoeld in artikel 6.4a, tweede en derde lid, van de Wet ruimtelijke ordening, schriftelijk op de hoogte van de aanwijzing van een of meerdere adviseurs.
2. De aanvrager, eventuele andere betrokken bestuursorganen alsmede de belanghebbenden als bedoeld in artikel 6.4a, tweede en derde lid, van de Wet ruimtelijke ordening, kunnen binnen twee weken na de mededeling als bedoeld in het eerste lid schriftelijk en voldoende gemotiveerd een verzoek tot wraking van één of meerdere adviseurs bij gedeputeerde staten indienen.
3. Gedeputeerde staten beslissen binnen twee weken na het verstrijken van de in het tweede lid bedoelde termijn over een ingediend verzoek tot wraking van één of meerdere adviseurs.

Artikel 10.10 Werkwijze adviseur of adviescommissie

1. Gedeputeerde staten stellen aan de adviescommissie of de adviseur alle op de aanvraag betrekking hebbende informatie, alsmede de voor de beoordeling daarvan naar het oordeel van de adviseur of adviescommissie noodzakelijke bescheiden ter beschikking.
2. De voorzitter van de adviescommissie of de adviseur organiseert een hoorzitting of hoort de aanvrager op een andere geschikte wijze, teneinde de aanvrager in de gelegenheid te stellen de aanvraag toe te lichten en de voor de advisering over de aanvraag relevante informatie te geven. Het betrokken bestuursorgaan en eventuele andere betrokken bestuursorganen en de belanghebbenden als bedoeld in artikel 6.4a, tweede en derde lid van de Wet ruimtelijke ordening, worden eveneens in de gelegenheid gesteld hun standpunt kenbaar te maken.
3. De adviseur is bevoegd aan partijen binnen een aan hen te stellen termijn, overlegging van nadere gegevens of stukken te gelasten.
4. De adviseur of de voorzitter van de adviescommissie bepaalt de datum en het tijdstip waarop de situatie ter plaatse zal worden bezichtigd en nodigt de aanvrager voor de plaatsopneming uit.
5. De adviseur of de voorzitter van de adviescommissie maakt met de aanvrager een afspraak ten behoeve van de taxatie van een bij de aanvraag betrokken onroerende zaak.
6. De adviseur of de voorzitter van de adviescommissie draagt er zorg voor dat van de hoorzitting en van de plaatsopneming een verslag wordt gemaakt. Het verslag maakt deel uit van het uit te brengen advies.
7. Binnen zestien weken na verzending van de opdracht zendt de adviseur of de voorzitter van de adviescommissie een concept van het advies aan:
 - a. gedeputeerde staten;
 - b. de aanvrager;
 - c. een eventueel ander betrokken bestuursorgaan; en
 - d. een belanghebbende als bedoeld in artikel 6.4a, tweede en derde lid, van de Wet ruimtelijke ordening.
8. De adviseur of de voorzitter van de adviescommissie kan de in het zevende lid genoemde termijn onder opgaaf van redenen met een daarbij aan te geven termijn van ten hoogste vier weken verlengen.
9. De aanvrager, een betrokken bestuursorgaan en een belanghebbende als bedoeld in artikel 6.4a, tweede en derde lid, van de Wet ruimtelijke ordening, kunnen binnen vier weken na de toezending van het concept van het advies hierop schriftelijk reageren.
10. De adviseur brengt een advies uit aan gedeputeerde staten met afschrift aan de aanvrager en eventueel andere betrokken bestuursorganen en belanghebbenden als bedoeld in artikel 6.4a, tweede en derde lid, van de Wet ruimtelijke ordening:
 - a. binnen vier weken na het verstrijken van de termijn, bedoeld in het negende lid, indien een reactie is ingediend;

- b.** binnen twee weken na het verstrijken van de termijn, bedoeld in het negende lid, indien geen reactie is ingediend.
- 11.** De adviseur kan op verzoek van gedeputeerde staten voorstellen doen voor het treffen van maatregelen en voorzieningen waardoor de schade op een andere wijze kan worden beperkt of ongedaan gemaakt.
 - 12.** Indien de aanvraag om planschadevergoeding tevens een verzoek om uitbetaling van een voorschot bevat, horen gedeputeerde staten de adviseur daarover.

§ 10.4

Vergoeding van kosten en schade op grond van titel 15.4 Wet milieubeheer

Artikel 10.11 Toepassingsbereik

Deze paragraaf is van toepassing op de totstandkoming van beschikkingen van gedeputeerde staten ingevolge artikel 15.21 juncto 15.20 en ingevolge artikel 15.22 van de Wet milieubeheer met betrekking tot de vergoeding van kosten of schade.

Artikel 10.12 Gegevens aanvraag

Een aanvraag om vergoeding van kosten of schade bevat tenminste de volgende gegevens:

- a.** de bepalingen van deze verordening door het van toepassing worden waarvan de aanvrager zich voor kosten ziet gesteld, dan wel schade lijdt;
- b.** de aard en de omvang van de kosten dan wel de schade;
- c.** de wijze waarop de kosten dan wel de schade naar het oordeel van de aanvrager dienen onderscheidenlijk dient te worden vergoed en, zo een vergoeding in geld wordt gewenst, het bedrag dat naar zijn oordeel voor vergoeding in aanmerking komt.

Artikel 10.13 Advisering deskundigen

- 1.** Gedeputeerde staten kunnen deskundigen aanwijzen die zijn belast met het adviseren inzake het geven van een beschikking als bedoeld in artikel 10.11.
- 2.** Gedeputeerde staten kunnen het advies inwinnen van de in het eerste lid bedoelde deskundigen omtrent een verzoek om vergoeding of omtrent het voornemen tot een toekenning daarvan uit eigen beweging.
- 3.** Indien toepassing wordt gegeven aan het tweede lid, wordt de aanvrager van de beschikking in de gelegenheid gesteld aan die deskundigen zijn aanvraag toe te lichten. Indien gedeputeerde staten voornemens zijn uit eigen beweging een beschikking te geven, wordt degene tot wie de beschikking zal zijn gericht, in de gelegenheid gesteld zijn opvattingen omtrent het voornemen aan de deskundigen kenbaar te maken.
- 4.** Indien de aanvraag om vergoeding of het voornemen tot de toekenning daarvan uit eigen beweging betrekking heeft op kosten dan wel schade door het van toepassing worden van bepalingen van paragraaf 3.5.2 en deskundigen zijn aangewezen die zijn belast met het adviseren inzake de toekenning van die vergoeding, wordt de betrokken grondwateronttrekker in de gelegenheid gesteld zijn opvattingen over die aanvraag of dat voornemen aan die deskundigen kenbaar te maken.
- 5.** De deskundigen brengen advies uit inzake:
 - a.** de vraag of de kosten zijn gemaakt, dan wel de schade is geleden door het van toepassing worden van bepalingen van deze verordening;
 - b.** de omvang van de kosten dan wel de schade;
 - c.** de vraag of de kosten dan wel de schade niet of niet geheel ten laste van de benadeelde behoren onderscheidenlijk behoort te blijven;
 - d.** de vraag in hoeverre op een andere wijze in een redelijke vergoeding is of kan worden voorzien;
 - e.** de vraag of er aanleiding is voor maatregelen of voorzieningen waardoor de kosten dan wel de schade, anders dan door een vergoeding in geld, kunnen onderscheidenlijk kan worden beperkt of ongedaan

gemaakt;

- f. de hoogte van de toe te kennen vergoeding.
6. De deskundigen brengen hun advies zo snel mogelijk uit aan gedeputeerde staten, doch in elk geval binnen dertien weken na ontvangst van het verzoek om advies. Gedeputeerde staten zenden een afschrift van het advies aan degene tot wie de beschikking zal zijn gericht, en in een geval als bedoeld in het vierde lid van dit artikel, tevens aan de grondwateronttrekker. Gedeputeerde staten vermelden daarbij de termijn waarbinnen zij hun opvattingen omtrent het advies kenbaar kunnen maken.

Artikel 10.14 Zienswijze grondwateronttrekker

Indien geen toepassing is gegeven aan artikel 10.13, tweede lid, en de aanvraag om vergoeding of het voornemen tot de toekenning daarvan uit eigen beweging betrekking heeft op kosten dan wel schade door het van toepassing worden van bepalingen van paragraaf 3.5.2 stellen gedeputeerde staten de betrokken grondwateronttrekker in de gelegenheid zijn zienswijze naar voren te brengen voordat zij hieromtrent een beslissing nemen.

Artikel 10.15 Gegevens verzoek bestuursorgaan

1. Indien een bestuursorgaan als bedoeld in artikel 4.2, eerste lid, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht gedeputeerde staten verzoekt in te stemmen met de toekenning van een vergoeding van kosten dan wel schade door het aan een omgevingsvergunning voor een inrichting verbinden van voorschriften waarvan de inhoud is aangegeven in bijlage 9, dient dat verzoek tenminste vergezeld te gaan van:
 - a. indien het bestuursorgaan een aanvraag om een vergoeding heeft ontvangen: een afschrift van die aanvraag en de daarbij gevoegde stukken;
 - b. indien de grondwateronttrekker schriftelijk zijn opvattingen over de aanvraag of het voornemen om een vergoeding toe te kennen heeft kenbaar gemaakt: een afschrift van die opvattingen;
 - c. indien het bestuursorgaan een advies van deskundigen als bedoeld in artikel 4.2, derde lid, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht heeft ingewonnen: een afschrift van dat advies;
 - d. het ontwerp van de beschikking houdende de toekenning van een vergoeding, dan wel, indien het bestuursorgaan de beschikking reeds heeft gegeven, een afschrift van die beschikking.
2. Indien bij het verzoek niet een afschrift van de opvattingen van de grondwateronttrekker is gevoegd, stellen gedeputeerde staten hem in de gelegenheid zijn zienswijze over het verzoek naar voren te brengen.
3. Gedeputeerde staten geven de beschikking op het verzoek uiterlijk vier maanden na ontvangst van dat verzoek, of, indien toepassing wordt gegeven aan artikel 10.13, tweede lid, binnen zeven maanden na de ontvangst van het verzoek.

HOOFDSTUK 11 MONITORING EN INFORMATIE

§ 11.1

Water

Artikel 11.1 Verslag toetsing watersysteem

1. Het waterschapsbestuur brengt periodiek verslag uit aan gedeputeerde staten over de algemene waterstaatkundige toestand van de
 - a. regionale waterkeringen; en
 - b. regionale wateren onder zijn beheer.
2. Het verslag bevat:
 - a. een beoordeling van de veiligheid van de regionale waterkeringen onder meer in het licht van de veiligheidsnorm, de technische leidraad en voorschriften, bedoeld in artikel 4.1, en de legger, bedoeld in artikel 5.1 van de Waterwet;

- b.** een beoordeling van de regionale wateren met het oog op de bergings- en afvoercapaciteit waarop deze moeten zijn ingericht onder meer in het licht van de normen, de voorschriften, bedoeld in artikel 4.2 en de legger, bedoeld in artikel 5.1 van de Waterwet.
- 3.** Indien de beoordeling daartoe aanleiding geeft, bevatten de verslagen, bedoeld in dit artikel een omschrijving van de voorzieningen die op de daarbij aan te geven termijn nodig worden geacht.
- 4.** Gedeputeerde staten stellen, na overleg met het waterschapsbestuur, het tijdstip vast waarop de verslagen, bedoeld in dit artikel, voor de eerste maal worden uitgebracht. Ook stellen zij de frequentie vast waarmee de verslagen daarna worden uitgebracht.
- 5.** Gedeputeerde staten kunnen nadere voorschriften stellen met betrekking tot de vorm en inhoud van de verslagen, bedoeld in dit artikel.
- 6.** Als een regionale waterkering of een regionaal water in meerdere provincies is gelegen, dan worden de in dit artikel bedoelde verslagen uitgebracht aan gedeputeerde staten van de provincie waarin deze regionale waterkering dan wel het regionale water in hoofdzaak is gelegen.

Artikel 11.2 Voortgangsrapportage uitvoering beheerplan

- 1.** Het waterschapsbestuur rapporteert ten minste eenmaal per jaar aan gedeputeerde staten over de voortgang van de uitvoering van het beheerplan, de mate waarin de gestelde doelen worden bereikt, de redenen van eventuele afwijkingen en de als gevolg daarvan voorgestelde maatregelen.
- 2.** Gedeputeerde staten kunnen nadere voorschriften stellen met betrekking tot de vorm en inhoud van de in het eerste lid bedoelde voortgangsrapportage.

Artikel 11.3 Grondwaterregister gedeputeerde staten

- 1.** Gedeputeerde staten houden een grondwaterregister bij waarin inrichtingen voor het onttrekken van grondwater of het infiltreren van water worden ingeschreven met vermelding van de gegevens die op grond van artikel 6.11 van het Waterbesluit aan hen dan wel aan de waterschapsbesturen worden verstrekt. Voorts worden daarin vermeld de vergunningen, krachtens welke het onttrekken van grondwater of het infiltreren van water plaatsvindt.
- 2.** Gedeputeerde staten kunnen een inrichting die niet ingevolge artikel 6.11, eerste lid van het Waterbesluit is opgegeven, ambtshalve inschrijven in het grondwaterregister. Als datum van de ambtshalve inschrijving wordt de datum aangehouden waarop de onttrekking of infiltratie is aangevangen.

Artikel 11.4 Verstrekken gegevens grondwateronttrekkingen

- 1.** Het waterschapsbestuur verstrekt aan gedeputeerde staten:
 - a.** de gegevens die op grond van artikel 6.11 van het Waterbesluit worden verkregen;
 - b.** een overzicht van de vergunningen en meldingen op basis waarvan het onttrekken van grondwater of het infiltreren van water plaatsvindt.
- 2.** De opgave, bedoeld in het eerste lid, wordt uiterlijk 31 mei van elk jaar of, bij beëindiging van de onttrekking, binnen vier maanden na die beëindiging verstrekt.
- 3.** Gedeputeerde staten kunnen, na overleg met het waterschapsbestuur, nadere regels stellen omtrent de wijze waarop de gegevens moeten worden aangeleverd.

§ 11.2 Natuur

Artikel 11.5 Informatie en verantwoording

- 1.** De Faunabeheereenheid Zuid-Holland informeert de achterban van alle in artikel 5.9, eerste en tweede lid genoemde organisaties over de uitvoering van haar werkzaamheden.

2. Het jaarlijks verslag van de Faunabeheereenheid Zuid-Holland, bedoeld in artikel 3.12, achtste lid, van de Wet natuurbescherming, bevat in ieder geval de volgende gegevens:
 - a. cijfermatige rapportages over de uitvoering van iedere geldende vrijstelling, ontheffing, opdracht en de jacht, waarin opgenomen de aantallen gedode dieren, onderverdeeld naar diersoort, wildbeheereenheid en, voor zover van toepassing, Natura 2000-gebied;
 - b. kwantitatieve gegevens voor de populatie van iedere in het faunabeheerplan beschreven diersoort, waarbij wordt aangegeven op welke wijze deze gegevens zijn verzameld;
 - c. beschrijving van populatieontwikkelingen die een risico vormen voor de belangen, bedoeld in artikel 3.3, vierde lid, onder b, onder 1° tot en met 4°, artikel 3.8, vijfde lid, onder b, onder 1° tot en met 3° en artikel 3.10, tweede lid, onder b tot en met h, van de Wet natuurbescherming.

HOOFDSTUK 12 ADVIESORGANEN

Artikel 12.1 Adviescommissie detailhandel

Gedeputeerde staten stellen een adviescommissie detailhandel Zuid-Holland in dat adviseert over bestemmingsplannen van Zuid-Hollandse gemeenten of inpassingsplannen van de provincie Zuid-Holland.

HOOFDSTUK 13 OVERGANGSRECHT

Afdeling 13.1 Algemene overgangsbepalingen lopende procedures besluiten

Artikel 13.1 Toepassingsbereik

Deze afdeling is van toepassing op besluiten op grond van of met toepassing van:

- de Grondwaterheffingsverordening Zuid-Holland;
- de Legesverordening omgevingsrecht provincie Zuid-Holland 2013;
- de Legesverordening Wet natuurbescherming Zuid-Holland 2019;
- de Luchthavenverordening Zuid-Holland;
- de Ontgrondingenverordening Zuid-Holland 2014;
- de Provinciale milieuverordening Zuid-Holland (negende tranche);
- de Vaarwegenverordening Zuid-Holland 2015;
- de Verordening advisering planschade Zuid-Holland;
- de Verordening kwaliteit vergunningverlening, toezicht en handhaving omgevingsrecht Zuid-Holland 2016;
- de Verordening Provinciaal Planologische Commissie Zuid-Holland 2009
- de Verordening ruimte 2014;
- de Verordening uitvoering Wet natuurbescherming Zuid-Holland;
- de Waterverordening Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden 2009;
- de Waterverordening Rijnland;
- de Waterverordening Waterschap Amstel, Gooi en Vecht 2017;
- de Waterverordening waterschap Rivierenland;
- de Waterverordening Zuid-Holland;
- de Wegenverordening Zuid-Holland 2010;

tenzij in dit hoofdstuk anders is bepaald.

Artikel 13.2 Besluiten op aanvraag

Als voor de inwerkingtreding van deze verordening een aanvraag om een besluit is ingediend, blijft het oude recht van toepassing:

- a. als tegen het besluit beroep openstaat: tot het besluit onherroepelijk wordt;
- b. als tegen het besluit geen beroep openstaat: tot het besluit van kracht wordt.

Artikel 13.3 Ambtshalve besluiten met toepassing van afdeling 3.4 Awb

Als voor de inwerkingtreding van deze verordening voor een ambtshalve te nemen besluit een ontwerp ter inzage is gelegd van een besluit op de voorbereiding waarvan afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van de toepassing is, blijft het oude recht van toepassing:

- a. als tegen het besluit beroep openstaat: tot het besluit onherroepelijk wordt;
- b. als tegen het besluit geen beroep openstaat: tot het besluit van kracht wordt.

Artikel 13.4 Ambtshalve besluiten met toepassing van titel 4.1 Awb

Als voor de inwerkingtreding van deze verordening voor een ambtshalve te nemen besluit toepassing is gegeven aan artikel 4:8 van de Algemene wet bestuursrecht of het besluit is bekendgemaakt, blijft het oude recht van toepassing:

- a. als tegen het besluit beroep openstaat: tot het besluit onherroepelijk wordt;
- b. als tegen het besluit geen beroep openstaat: tot het besluit van kracht wordt.

Afdeling 13.2 Overgangsbepalingen per onderwerp van de Omgevingsverordening

Artikel 13.5 Ontheffingen en vergunningen

Een ontheffing of vergunning voor een activiteit waarop een verbodsbepaling van toepassing is als bedoeld in hoofdstuk 3 geldt als een vergunning of ontheffing voor die activiteit. Een ontheffing als bedoeld in artikel 4.1a van de Wro, verleend op grond van de Verordening Ruimte (2010) of de Verordening ruimte 2014 geldt als een ontheffing op grond van deze verordening.

Artikel 13.6 Nieuwe vergunning en ontheffingsplicht

Als een activiteit voor de inwerkingtreding van deze verordening zonder vergunning of ontheffing onafgebroken rechtmatig is verricht en bij de inwerkingtreding van deze verordening voor die activiteit een verbodsbepaling behoudens vergunning of ontheffing van toepassing wordt, geldt voor die activiteit bij de inwerkingtreding van deze verordening een vergunning of ontheffing van rechtswege voor een termijn van twee jaar, mits die activiteit naar aard en omvang niet verschilt van de activiteit zoals deze werd verricht voor de inwerkingtreding van deze verordening.

Artikel 13.7 Nadeelcompensatie

1. Als voor de inwerkingtreding van deze verordening schade is veroorzaakt door een besluit dat berust op een verordening, genoemd in artikel 13.1, dan blijft het oude recht van toepassing op een verzoek om schadevergoeding dat wordt ingediend binnen vijf jaar na de inwerkingtreding van deze verordening.
2. Als voor de inwerkingtreding van deze verordening:
 - a. een aanvraag om een besluit als bedoeld in het eerste lid is ingediend;
 - b. een ontwerp van een ambtshalve te nemen besluit als bedoeld in het eerste lid ter inzage is gelegd; of

- c. voor een ambtshalve te nemen besluit als bedoeld in het eerste lid toepassing is gegeven aan artikel 4:8 van de Algemene wet bestuursrecht;

en het besluit wordt vastgesteld na de inwerkingtreding van deze verordening, blijft het oude recht van toepassing op een verzoek om schadevergoeding, veroorzaakt door dat besluit, als dat is ingediend binnen vijf jaar nadat het besluit is vastgesteld.

3. Het oude recht blijft van toepassing op het verzoek om schadevergoeding tot het besluit onherroepelijk wordt en, bij toewijzing van het verzoek, de schade volledig is vergoed.
4. Afdeling 13.1 is in die gevallen niet van toepassing.

Artikel 13.8 Bestuurlijke sanctiebesluiten

1. Als voor de inwerkingtreding van deze verordening een overtreding heeft plaatsgevonden, een overtreding is aangevangen of het gevaar voor een overtreding klaarblijkelijk dreigde, en voor de inwerkingtreding een bestuurlijke sanctie is opgelegd voor die overtreding of dreigende overtreding, blijft op die bestuurlijke sanctie het oude recht van toepassing tot het tijdstip waarop:
 - a. de beschikking onherroepelijk is geworden, volledig is uitgevoerd of ten uitvoer is gelegd;
 - b. de beschikking is ingetrokken of is komen te vervallen, of
 - c. als de beschikking de oplegging van een last onder dwangsom betreft:
 - 1°. de last volledig is uitgevoerd;
 - 2°. de dwangsom volledig is verbeurd en betaald, of
 - 3°. de last is opgeheven.
2. Afdeling 13.1 is niet van toepassing.

Afdeling 13.3 Overgangsbepalingen per ingetrokken verordening

§ 13.3.1

Provinciale milieuverordening Zuid-Holland (negende tranche)

Artikel 13.9 Meldingen en verslagen bodemsanering

Een melding of een opgave van gegevens, bedoeld in artikel 6.4, 6.5, 6.6 of 6.7 van de Provinciale milieuverordening Zuid-Holland, die gedaan is voor de inwerkingtreding van deze verordening, geldt als melding, bedoeld in artikel 3.40 of als saneringsverslag, bedoeld in artikel 3.41 van deze verordening.

Artikel 13.10 Saneringsplan

Een saneringsplan, bedoeld in artikel 6.8 van de Provinciale Milieuverordening Zuid-Holland, geldt als saneringsplan, bedoeld in artikel 6.47 van deze verordening.

§ 13.3.2

Verordening uitvoering Wet natuurbescherming

Artikel 13.11 Melding vellen houtopstand

Een melding, bedoeld in artikel 7.1 van de Verordening uitvoering Wet natuurbescherming, die gedaan is voor de inwerkingtreding van deze verordening, geldt als melding, bedoeld in artikel 3.64 van deze verordening.

§ 13.3.3

WATERVERORDENINGEN

Artikel 13.12 Technische leidraad

Een technische leidraad als bedoeld in een waterverordening die van kracht is, geldt als een leidraad als bedoeld in artikel 4.1, derde lid, van deze verordening.

Artikel 13.13 Vergevorderde projecten

1. Door gedeputeerde staten kunnen projecten worden aangewezen, waarop de procedure op grond van paragraaf 2 van hoofdstuk 5 van de Waterwet, van toepassing is verklaard, de voorbereiding van het projectplan zich in een vergevorderd stadium bevindt en geen ontwerp van dat projectplan ter inzage is gelegd en waarvoor ontwerp van een projectplan als bedoeld in artikel 5.6 van de Waterwet worden vastgesteld onder het oude recht.
2. Artikel 8.3 is op deze projecten van overeenkomstige toepassing.

§ 13.3.4

LEGESVERORDENINGEN EN HEFFINGVERORDENING

Artikel 13.14 Grondwaterheffingsverordening Zuid-Holland

1. De Grondwaterheffingsverordening Zuid-Holland blijft van toepassing op belastbare feiten die plaatsvonden voor de inwerkingtreding van deze verordening.
2. De verplichting van gedeputeerde staten, bedoeld in artikel 11 van de Grondwaterheffingsverordening Zuid-Holland, om iedere vijf jaar na het in werking treden van die verordening aan provinciale staten een verslag ten zenden over de doeltreffendheid en de effecten van deze verordening, berust voortaan op dit artikel.

Artikel 13.15 Legesverordening omgevingsrecht provincie Zuid-Holland 2013

De Legesverordening omgevingsrecht provincie Zuid-Holland 2013 blijft van toepassing op aanvragen die zijn gedaan voor de inwerkingtreding van deze verordening.

Artikel 13.16 Legesverordening Wet natuurbescherming Zuid-Holland 2019

De Legesverordening Wet natuurbescherming Zuid-Holland 2019 blijft van toepassing op aanvragen die zijn gedaan voor de inwerkingtreding van deze verordening.

§ 13.3.5

VAARWEGENVERORDENING ZUID-HOLLAND 2015

Artikel 13.17 Vaarwegenverordening Zuid-Holland 2015

Voor zover de aanwijzing van een waterschap als nautisch beheerder door artikel 5.3, in strijd is met de aanwijzing bij besluit van Provinciale Staten Zuid-Holland uit 1992 (registratienummer 921353) van een waterschap of diens rechtsvoorganger als het nautisch bevoegd gezag op grond van de Scheepvaartverkeerswet, dan is het in dat aanwijzingsbesluit aangewezen waterschap of diens rechtsopvolger de nautisch beheerder.

HOOFDSTUK 14 OVERIGE BEPALINGEN EN SLOTBEPALINGEN

§ 14.1

Overige bepalingen

Artikel 14.1 Uitwerking en wijziging grenzen en bijlagen door gedeputeerde staten

1. Gedeputeerde staten zijn bevoegd om de begrenzing van de bij of krachtens deze verordening aangewezen gebieden nader uit te werken en te wijzigen indien:
 - a. sprake is van kennelijke onjuistheden in de begrenzing;
 - b. strijdigheid bestaat met een wet, een algemene maatregel van bestuur of anderszins wettelijke maatregel.
2. Gedeputeerde staten kunnen nadere regels stellen voor een goede uitvoering van deze verordening, met inbegrip van de mogelijkheid om de bijlagen II tot en met VII te wijzigen.

Artikel 14.2 Aanpassingstermijn geldend bestemmingsplan

1. Voor zover een bepaling in deze verordening verplicht tot aanpassing van een geldend bestemmingsplan, stelt het bevoegd gezag uiterlijk binnen drie jaar na inwerkingtreding van de desbetreffende bepaling een bestemmingsplan vast met inachtneming van deze verordening.
2. Het vorige lid is niet van toepassing op een geldend bestemmingsplan dat afwijkt van artikelen 6.9, 6.10, of 6.27.

§ 14.2

Slotbepalingen

Artikel 14.4 Intrekken verordeningen

De volgende verordeningen worden ingetrokken:

- Grondwaterheffingsverordening Zuid-Holland;
- Legesverordening omgevingsrecht provincie Zuid-Holland 2013;
- Legesverordening Wet natuurbescherming Zuid-Holland 2019;
- Luchthavenverordening Zuid-Holland;
- Ontgrondingenverordening Zuid-Holland 2014;
- Vaarwegenverordening Zuid-Holland 2015;
- Verordening advisering planschade Zuid-Holland;
- Verordening kwaliteit vergunningverlening, toezicht en handhaving omgevingsrecht Zuid-Holland 2016;
- Verordening Provinciaal Planologische Commissie Zuid-Holland 2009;
- Verordening ruimte 2014;
- Verordening uitvoering Wet natuurbescherming Zuid-Holland;
- Waterverordening Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden 2009;
- Waterverordening Rijnland;
- Waterverordening Waterschap Amstel, Gooi en Vecht 2017;
- Waterverordening waterschap Rivierenland;
- Waterverordening Zuid-Holland;
- Wegenverordening Zuid-Holland 2010.

Artikel 14.5 Wijziging van de Provinciale milieuverordening

Hoofdstuk 4 en 6 en Bijlage 10 onderdeel A van de Provinciale milieuverordening Zuid-Holland (negende tranche) vervallen.

Artikel 14.6 Omhangen nadere regels

Na de inwerkingtreding van deze verordening berusten alle nadere regels, gesteld op grond van bepalingen die bij deze verordening vervallen of worden ingetrokken, op deze verordening.

Artikel 14.7 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op 1 april 2019.

Artikel 14.8 Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: Omgevingsverordening Zuid-Holland.

Ondertekening

Den Haag, 20 februari 2019

Provinciale Staten van Zuid-Holland,

griffier,

voorzitter,

BIJLAGE I BEGRIPPEN

Als bedoeld in artikel 1.1

1. Voor de toepassing van deze verordening en de daarop berustende bepalingen wordt, tenzij anders bepaald, verstaan onder:

adviescommissie detailhandel Zuid-Holland: onafhankelijk adviesorgaan waarvan het reglement door gedeputeerde staten is vastgesteld bij besluit van 26 mei 2015 en dat de gemeentelijke onderbouwing van een nieuwe detailhandelsontwikkeling op kwantitatieve en kwalitatieve behoefte en de ruimtelijke effecten van de ontwikkeling, zoals woon- en leefklimaat, objectief valideert;

afhaalpunt voor niet-dagelijkse artikelen: ruimte ten behoeve van de levering en retournering van vooraf elders bestelde artikelen, niet zijnde levensmiddelen of middelen voor de persoonlijke verzorging, zonder het tonen van artikelen in een showroom, etalage of anderszins;

agrarisch bedrijf: bedrijf dat gericht is op het voortbrengen van producten door middel van het telen van gewassen, houtteelt daaronder begrepen, of het houden van dieren;

agrarisch bouwperceel: aaneengesloten terrein waarbinnen bedrijfsgebouwen, bijgebouwen, een bedrijfswoning met bijbehorend erf en tuin, andere bouwwerken zoals hooibergen, voersilo's, kuilvoerplaten, biomassavergistingsinstallaties, mestopslag, erfverharding, parkeervoorzieningen en erfbepanting zijn geconcentreerd;

akkerbouwbedrijf: bedrijf dat uitsluitend of overwegend is gericht op het telen van akkerbouwgewassen in de open grond;

andere beschermde soorten: soorten als bedoeld in artikel 3.10, eerste lid, onderdeel a, van de Wet natuurbescherming;

bebouwing: één of meerdere gebouwen of bouwwerken geen gebouwen zijnde;

bebouwde kom: gebied van een gemeente zoals bedoeld bij of krachtens artikel 20a van de Wegenverkeerswet 1994;

bedrijventerrein: gronden die in een vigerend bestemmingsplan de bestemming bedrijf of bedrijventerrein hebben en in de planregels bestemd zijn voor: handel, nijverheid, commerciële en niet-commerciële dienstverlening of industrie, met uitzondering van de gronden die exclusief zijn bestemd voor: kantoren, detailhandel, maatschappelijke doeleinden of jachthavens, horeca, logies en overige leisure, met een bruto omvang van meer dan 1 hectare, uitgezonderd solitaire bedrijven, niet zijnde een betoncentrale, asfaltcentrale of puinbreker, buiten bestaand stads- en dorpsgebied;

beheerplan: plan als bedoeld in artikel 4.6 van de Waterwet;

belastingjaar: kalenderjaar;

bestemmingsplan: bestemmingsplan als bedoeld in artikel 3.1 Wet ruimtelijke ordening, alsmede:

- a. wijzigings- of uitwerkingsplan als bedoeld in artikel 3.6, eerste lid, onder a of b, van de Wet ruimtelijke ordening;
- b. beheersverordening als bedoeld in artikel 3.38 van de Wet ruimtelijke ordening;
- c. omgevingsvergunning, waarbij met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onderdeel a, onder 2 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, van het bestemmingsplan of van de beheersverordening wordt afgeweken, voor zover het betreft de in bijlage VIII van deze verordening genoemde situaties;
- d. omgevingsvergunning, waarbij met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onderdeel a, onder 3, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, van het bestemmingsplan of van de beheersverordening wordt afgeweken;
- e. projectuitvoeringsbesluit als bedoeld in artikel 2.10 van de Crisis- en herstelwet.;

bestaand stads- en dorpsgebied: bestaand stedelijk gebied als bedoeld in artikel 1.1.1 van het Besluit ruimtelijke ordening;

betrokken wetten: wet en de wetten, bedoeld in artikel 5.1 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, voor zover bij of krachtens de genoemde wetten is bepaald dat hoofdstuk 5 van die wet van toepassing is;

BIJ12: uitvoeringsorganisatie voor de samenwerkende provincies;

binnenschip: schip als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Binnenvaartwet;

bollenteeltbedrijf: bedrijf dat is gericht op de teelt van bloembollen, bolbloemen en knolgewassen, de teelt van snijbloemen en laagblijvende eenjarige en vaste bloeiende tuinplanten, de teelt van vollegrondstuinbouwproducten als eenjarige wisselteelt, niet zijnde boom- en sierteelt en fruitteelt, zo nodig met het gebruik van ondersteunend glas;

bouwmarkt: detailhandelsvestiging waarvan het hoofdassortiment bestaat uit bouwmaterialen, alsmede materialen die voor het verrichten van bouw- en verbouwwerkzaamheden nodig zijn;

bouwstof: bouwstof als bedoeld in artikel 1 van het Besluit bodemkwaliteit;

bouwwerk: elke constructie van enige omvang van hout, steen, metaal of ander materiaal die op de plaats van de bestemming, hetzij direct of indirect met de grond verbonden is, hetzij direct of indirect steun vindt in of op de grond, bedoeld om ter plaatse te functioneren;

bruto vloeroppervlak: vloeroppervlakte van de ruimte, dan wel van meerdere ruimten van een vastgoedobject gemeten op vloerniveau langs de buitenomtrek van de buitenste opgaande scheidingsconstructie, die de desbetreffende ruimte of ruimten omhult;

compensatie van feitelijk gebruik: compensatie van de manier waarop het kavel op dat moment wordt gebruikt, waarbij met name wordt gekeken naar milieucategorie, watergebondenheid en m² bruto vloeroppervlak, hetgeen dus kan afwijken van de planologische mogelijkheden in het vigerende bestemmingsplan;

detailhandel: bedrijfsmatig te koop aanbieden, uitstellen ten verkoop, verkopen, verhuren en leveren van goederen aan personen die goederen kopen of huren voor gebruik, verbruik of aanwending anders dan in de uitoefening van een beroeps- of bedrijfsactiviteit;

detailhandel in volumineuze goederen: detailhandel waarbij het hoofdassortiment bestaat uit omvangrijke goederen waarvoor een grote uitstallingsruimte nodig is, zoals auto's, boten en caravans;

dienstverlening: bedrijfsmatig verlenen van commerciële- en niet-commerciële diensten, waarbij het publiek rechtstreeks, al dan niet via een balie, te woord wordt gestaan en geholpen;

drijvend voorwerp: drijvend voorwerp als bedoeld in artikel 1.01, onder D, onderdeel 1°, van het Binnenvaartpolitiereglement;

duurzaam beheer van populaties van in het wild levende dieren: geheel aan handelingen dat gericht is op het beïnvloeden van de omvang van die populatie en de demografie op dusdanige wijze wordt beïnvloed dat er ook op de lange termijn sprake blijft van een levensvatbare populatie die niet in het voortbestaan wordt bedreigd;

evaluatieverslag: verslag als bedoeld in artikel 39c, eerste lid, van de Wet bodembescherming;

flora- en fauna-activiteit: activiteit inhoudende het verrichten van een handeling als bedoeld in een van de volgende bepalingen van de Wet natuurbescherming: a. artikel 3.1, tenzij het gaat om een geval als bedoeld in het vijfde lid van dat artikel of in artikel 3.3, tweede, zesde of zevende lid, of 3.29, eerste lid, van de Wet natuurbescherming,

b. artikel 3.5, tenzij het gaat om een geval als bedoeld in artikel 3.8, tweede, zesde of zevende lid, of 3.29, eerste lid, van de Wet natuurbescherming, of c. artikel 3.10, eerste lid, tenzij het gaat om een geval als bedoeld in het tweede lid van dat artikel, in samenhang met artikel 3.8, tweede, zesde of zevende lid, van de Wet natuurbescherming, of in artikel 3.10, derde lid, 3.11, eerste lid, of 3.29, eerste lid, van die wet;

fundering: ondergrondse dragende delen van een bouwwerk;

gedeputeerde staten: gedeputeerde staten van Zuid-Holland;

geitenhouderij: bedrijf of een onderdeel daarvan waar geiten worden gehouden;

gemakswinkel: winkel voor kleine en snelle aankopen met een beperkt assortiment van dagelijkse of direct te gebruiken artikelen;

gemengd bollenteelt- en glastuinbouwbedrijf: bedrijf dat is gericht op de teelt van bloembollen, bolbloemen en knolgewassen, de teelt van snijbloemen en laagblijvende eenjarige en vaste bloeiende tuinplanten, de teelt van vollegrondstuinbouwproducten als eenjarige wisselteelt, niet zijnde boom- en sierteelt en fruitteelt, in zowel de volle grond als onder glas en dat ten minste 3.000 m² glas duurzaam in gebruik heeft;

gesloten stortplaats: stortplaats als bedoeld in artikel 8.47, eerste lid, onder b, van de Wet milieubeheer;

glastuinbouwbedrijf: volwaardig en doelmatig bedrijf in overwegende mate gericht op het voortbrengen van producten en het leveren van diensten door middel van het duurzaam en intensief kweken van assimilerende organismen onder invloed van licht, geheel of hoofdzakelijk overdekt; waarbij onder kweken wordt verstaan: veredeling, selectie, opkweek en verzorging, en waarbij onder licht wordt verstaan: licht afkomstig uit natuurlijke of kunstmatige bron;

grondwaterregister: grondwaterregister zoals bedoeld in artikel 7.7 eerste lid, onder c van de Waterwet

grote ruimtevragers: bedrijfsfuncties die zijn gehuisvest in een samenhangend gebouwencomplex op een bedrijfskavel van 5 hectare of meer;

Habitatrichtlijnsoorten: soorten, genoemd in bijlage IV, onderdeel a, bij de Habitatrichtlijn, bijlage II bij het Verdrag van Bern of bijlage I bij het Verdrag van Bonn;

houtgewas: bomen, heesters, struik-, veld- en tuingewassen en andere houtgewassen, de wortels inbegrepen;

hoofdinfrastructuur: hoofdweg of landelijke spoorweg, met bijbehorende voorzieningen, zoals bedoeld in artikel 1 van de Tracéwet, alsmede de overige spoorwegen;

hoofdtak intensieve veehouderij: bedrijfsonderdeel intensieve veehouderij dat qua economische bedrijfsomvang als agrarische hoofdactiviteit kan worden aangemerkt;

houder van de inrichting of het werk:

1. indien het daartoe krachtens de Waterwet of de Waterschapswet bevoegde gezag een vergunning heeft verleend voor de onttrekking van het grondwater: degene aan wie de vergunning is verleend;
2. indien ter zake van de onttrekking van het grondwater de krachtens de Waterwet of de Waterschapswet voorgeschreven melding is gedaan: degene die deze melding heeft gedaan;
3. in overige gevallen: degene ten behoeve van wie de onttrekking plaatsvindt;

infiltreren van water: water in een bodem brengen, ter aanvulling van het grondwater, in samenhang met het onttrekken van grondwater;

infrastructuur: wegen, met inbegrip van berm en bermsloten, kunstwerken, carpoolplaatsen of parkeerterreinen, en vaarwegen, met inbegrip van oevers en sluizen, bijbehorende kunstwerken en hetgeen naar zijn aard daartoe behoort;

intensieve veehouderij: bedrijf waar slacht-, leg-, of pelsdieren in gebouwen worden gehouden of gefokt, met uitzondering van bedrijven waar aan vrijwel alle dieren ten minste een aanmerkelijk deel van het jaar de mogelijkheid wordt geboden van vrije weidegang of vrije uitloop;

kantoor: gebouw of deel daarvan dat gebruikt wordt voor het bedrijfsmatig verrichten van administratieve werkzaamheden op financieel, ontwerptechnisch, juridisch, of ander daarmee gelijk te stellen gebied;

kas: bouwwerk van bijna alleen maar glas of ander lichtdoorlatend materiaal met een bouwhoogte van 1 m of meer voor de bedrijfsmatige teelt van gewassen;

kort verblijf: kortdurend en in ieder geval niet langer dan vijftien minuten, innemen van een ligplaats voor het in of uit laten stappen van passagiers, het laden of lossen van pleziervaartgerelateerde goederen of het te water laten van een pleziervaartuig;

kringloopwinkel: detailhandelsvestiging waarbij gebruikte huisraad, kleding, fietsen en overige kringloopgoederen om niet worden ingezameld en worden gerepareerd en verkocht;

kunstwerk: bruggen, viaducten, tunnels, duikers, sluizen en soortgelijke technisch werken in spoorbouw, wegebouw of waterbouw;

kwaliteitscriteria: in landelijke samenwerking tussen bevoegde gezagen ontwikkelde en beschikbaar gestelde actuele kwaliteitscriteria vergunningverlening, toezicht en handhaving inzake de beschikbaarheid en de deskundigheid van organisaties die met de uitvoering en handhaving van de betrokken wetten zijn belast;

kwaliteitskaart: kaart van de Omgevingsvisie en die is opgebouwd uit vier lagen: de laag van de ondergrond, de laag van de cultuur- en natuurlandschappen, de laag van de stedelijke occupatie en de laag van de beleving;

ladingtank: tank vast verbonden met een binnenschip waarvan de wanden hetzij door de scheepsromp zelf, hetzij door van de scheepsromp onafhankelijke wanden zijn gevormd;

landgoed ruimtelijk functionele eenheid bestaande uit bos, overige natuur en woonbebouwing, al dan niet in combinatie met agrarische bedrijfsgronden;

lange hond: hond die door zijn daartoe voldoende lichaamsbouw in staat is in open veld een gezonde, volwassen haas te achtervolgen, in te halen en te grijpen.

ligplaats: plaats in of boven het water om door een vaartuig ter verblijf van meer dan vijftien minuten te worden ingenomen

luchthavenbesluit: besluit als bedoeld in artikel 1.1, eerste lid, jo. 8.43 van de Wet luchtvaart;

luchthavenregeling: regeling als bedoeld in artikel 1.1, eerste lid, jo. 8.64, eerste lid, van de Wet luchtvaart;

maaiveld: hoogteligging van de gronden ter plaatse van en direct grenzend aan een voorgenomen ontgroning;

milieubeschermingsgebied voor grondwater: gebied waarvoor in de provinciale milieuverordening Zuid-Holland regels zijn gesteld ter bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning;

milieucategorie: milieucategorie zoals omschreven in de Handreiking Bedrijven en Milieuzonering, uitgebracht door de Vereniging van Nederlandse Gemeenten;

milieuzones geur en geluid: zones met gebruiksruimte voor geluid en geur zoals omschreven in de Handreiking milieuzonering nieuwe stijl van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten;

motorrijtuig: motorrijtuig als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder c, van de Wegenverkeerswet 1994;

nader onderzoek: onderzoek als bedoeld in artikel 1 van de Wet bodembescherming;

Natura 2000-activiteit: activiteit inhoudende het realiseren van een project of het verrichten van een andere handeling als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming, tenzij het gaat om een geval als bedoeld in artikel 2.7, vierde lid, of 2.9, eerste, tweede, derde of vijfde lid, van die wet;

natuurbouw: project waarbij:

- a. sprake is van verbetering of uitbreiding van een bestaande biotoop voor ter plaatse voorkomende soorten, of realisering van een nieuwe biotoop voor ter plaatse niet voorkomende soorten waarbij de locatie en de keuze waarvoor de biotoop wordt gemaakt essentieel is of;
- b. sprake is van realisering van een verbindingszone of delen daarvan tussen bestaande biotopen;
- c. en waarbij oppervlakte, vorm, diepte en taludhelling voldoen aan de eisen die de betreffende soorten daaraan stellen;

nautisch beheer: de zorg voor de regeling van het verkeer op water, op grond van de Scheepvaartverkeerswet en de daarop berustende regelgeving en besluiten;

nautisch beheerder: openbaar lichaam dat met het nautisch beheer is belast of waaraan de uitvoering van het nautisch beheer is opgedragen;

nazorgplan: nazorgplan als bedoeld in artikel 39d van de Wet bodembescherming;

N.E.G: N.e.g.-positie als bedoeld in artikel 1.2.1 van het Europees Verdrag inzake het internationale vervoer van gevaarlijke goederen over de binnenwateren (Trb. 2001, 67) (ADN);

netto verkoopvloeroppervlak: oppervlakte van het gedeelte van een winkel dat toegankelijk is voor het publiek en waar de producten voor verkoop en verhuur zijn uitgesteld;

neventak intensieve veehouderij: bedrijfs onderdeel intensieve veehouderij dat qua economische bedrijfsomvang niet als agrarische hoofdactiviteit kan worden aangemerkt;

oever: onderdeel van het oppervlaktewaterlichaam als bedoeld in artikel 1.1 van de Waterwet, bestaande uit een aanwezige natuurlijke overgang van water naar land of een aangebrachte oeverconstructie met inbegrip van de daarvoor noodzakelijke verankering;

onderhoudsplichtige: natuurlijke persoon of rechtspersoon die op grond van een wettelijk voorschrift, een besluit, een vergunning, ontheffing of concessie, eigendomsrecht, overeenkomst of anderszins verantwoordelijk is voor het

onderhoud van oevers of werken op, aan, over of boven een vaarweg.

ontgassen: afvoeren van restladingdamp uit een ladingtank waarbij restladingdampen terechtkomen in de open lucht;

onttrekken van grondwater: onttrekken van grondwater door middel van een inrichting of werk, bestemd tot het onttrekken van grondwater;

openbaar verkeer: scheepvaartverkeer, bedoeld in artikel 1.1 van de Scheepvaartverkeerswet, of verkeer over de weg, bedoeld in de Wegenverkeerswet 1994;

openbare weg: weg als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder b, van de Wegenverkeerswet 1994 met uitzondering van een weg die krachtens de Wegenverkeerswet 1994 alleen openstaat voor voetgangers of fietsers;

openlucht tuinbouwbedrijf: volwaardig en doelmatig bedrijf in overwegende mate gericht op het voortbrengen van producten en het leveren van diensten door middel van het duurzaam en intensief kweken van assimilerende organismen in de open lucht, eventueel met gebruik van rolkassen; waarbij onder kweken wordt verstaan: veredeling, selectie, opkweek en verzorging;

peilbesluit: besluit als bedoeld in artikel 5.2 van de Waterwet;

planologische compensatie: compensatie van dat wat mogelijk is in het vigerende bestemmingsplan, waarbij het gaat om de oppervlakte in hectares en de milieucategorie;

planologische maatregel: oorzaak als bedoeld in artikel 6.1, tweede lid, van de Wet ruimtelijke ordening;

planschade: schade als bedoeld in artikel 6.1, eerste lid, van de Wet ruimtelijke ordening;

projectplan: plan als bedoeld in artikel 5.5 van de Waterwet;

profiel van vrije ruimte: ruimte ter weerszijden van en boven een primaire of regionale waterkering die naar het oordeel van de beheerder benodigd is ten behoeve van een toekomstige versterking van de waterkering;

provinciale infrastructuur: infrastructuur in beheer bij de provincie en infrastructuur in aanleg die na oplevering in beheer zal komen bij de provincie;

provincie: provincie Zuid-Holland;

regionale waterkering: waterkering, niet zijnde een primaire waterkering als bedoeld in de Waterwet, die beveiliging biedt tegen overstroming, waarvan de plaats indicatief is verbeeld op kaart 3 in bijlage II en nader is bepaald in de legger, bedoeld in artikel 5.1 van de Waterwet;

regionaal waterplan plan: als bedoeld in artikel 4.4 van de Waterwet;

restladingdamp: damp die na het lossen in de ladingtank achterblijft in een door gedeputeerde staten aan te geven minimumconcentratie;

retourneren van water: terugbrengen van onttrokken grondwater in hetzelfde bodempakket als waaruit het onttrokken is, ter voorkoming van negatieve gevolgen van het onttrekken van grondwater, indien en voor zover het bevoegd gezag dit voorschrijft.;

ruimtelijk plan: bestemmingsplan, provinciaal of rijksinpassingsplan, zoals bedoeld in de artikelen 3.1, 3.26 en 3.28 van de Wet ruimtelijke ordening;

ruimtelijke kwaliteit: kwaliteit van een gebied die bepaald wordt door de mate waarin sprake is van gebruikswaarde, belevingswaarde en toekomstwaarde;

ruimtelijke ontwikkeling: bebouwing of gebruik van bebouwing of grond;

saneringsonderzoek: onderzoek als bedoeld in artikel 1 van de Wet bodembescherming;

saneringsplan: plan als bedoeld in artikel 39, eerste lid, dan wel artikel 63c, eerste lid, juncto 39, eerste lid, van de Wet bodembescherming;

schip: schip als bedoeld in artikel 1.01, onder A, onderdeel 1°, van het Binnenvaartpolitiereglement

schipper: persoon als bedoeld in artikel 1.2.1 van deel 1 van het Europees Verdrag inzake het internationale vervoer van gevaarlijke goederen over de binnenwateren (Trb. 2001, 67) (ADN);

snelle motorboot: snelle motorboot als bedoeld in artikel 1.01, onderdeel A, onder 170, van het Binnenvaartpolitiereglement;

Staat van Bedrijfsactiviteiten: indeling van bedrijven in categorieën overeenkomstig of vergelijkbaar met de Handreiking Bedrijven en Milieuzonering, uitgebracht door de Vereniging van Nederlandse Gemeenten;

stedelijke ontwikkeling: stedelijke ontwikkeling als bedoeld in artikel 1.1.1 van het Besluit ruimtelijke ordening;

stekbedrijf: bedrijf dat nagenoeg geheel is gericht op het vermeerderen van vaste planten tot het stadium van uitgangsmateriaal en dat ten minste 3.000 m² glas duurzaam in gebruik heeft;

stiltegebieden: gebieden als bedoeld in artikel 1.2, eerste lid, onderdeel b, van de Wet milieubeheer;

stoffen: chemische elementen, verbindingen daarvan dan wel mengsels van die elementen of verbindingen;

terreinbeherende organisatie: publiekrechtelijke of privaatrechtelijke organisatie die het beheer van natuur- en/of recreatiegebieden als doelstelling heeft;

tijdens de vaart: de vaart, bedoeld in artikel 7.2.3.7.2 van deel 7 van het Europees Verdrag inzake het internationale vervoer van gevaarlijke goederen over de binnenwateren (Trb. 2001, 67) (ADN);

toelichting bij een bestemmingsplan: toelichting bij een bestemmingsplan als bedoeld in artikel 3.1.6 Besluit ruimtelijke ordening, alsmede:

- a. toelichting bij een wijzigings- of uitwerkingsplan als bedoeld in artikel 3.6, eerste lid, onder a of b, van de Wet ruimtelijke ordening ;
- b. ruimtelijke onderbouwing bij een omgevingsvergunning, waarbij met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onderdeel a, onder 2 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, van het bestemmingsplan of van de beheersverordening wordt afgeweken, voor zover het betreft de in bijlage VIII van deze verordening genoemde situaties
- c. ruimtelijke onderbouwing bij een omgevingsvergunning, waarbij met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onderdeel a, onder 3, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, van het bestemmingsplan of van de beheersverordening wordt afgeweken
- d. ruimtelijke onderbouwing bij projectuitvoeringsbesluit als bedoeld in artikel 2.10 van de Crisis- en herstelwet.;

toestel: toestel als bedoeld in artikel 1 van de Wet geluidhinder, daaronder niet begrepen een motorrijtuig;

tuincentrum: detailhandelsvestiging waarvan het hoofdassortiment bestaat uit boomkwekerijproducten, planten, bloembollen, bloemen, attributen voor de inrichting en het onderhoud van tuinen, balkons en terrassen waaronder tuinmeubilair, alsmede de daarbij benodigde hulpmaterialen;

UN: UN-nummer als bedoeld in artikel 1.2.1 Europees Verdrag inzake het internationale vervoer van gevaarlijke goederen over de binnenwateren (Trb. 2001, 67) (ADN);

vaarweg: voor het openbaar verkeer met schepen openstaand water in de zin van artikel 1.01, onder D, onder 5°, van het Binnenvaartpolitiereglement;

vaarstrook: deel van de vaarweg dat uitsluitend bestemd is voor varende verkeer;

vaarweg: voor het openbaar verkeer met schepen openstaand water in de zin van artikel 1.01, onder D, onder 5°, van het Binnenvaartpolitiereglement;

vaarwegbeheer: overheidszorg gericht op de instandhouding, bruikbaarheid en bescherming van een vaarweg en bijbehorende werken;

vaarwegbeheerder: openbaar lichaam dat is belast met het vaarwegbeheer op grond van de Waterwet of waaraan de uitvoering van het vaarwegbeheer is opgedragen;

vaste stof: stof, anders dan gas of vloeistof;

veiligheidsstrook: parallel aan de vaarstrook en aan weerszijden daarvan richting oever gelegen deel van de vaarweg dat als buffer dient tussen varende en liggende schepen;

veiligheidszone: deel van een vaarweg met een relatief hoog risico op ongevallen;

vervoerder: onderneming, bedoeld in artikel 1.2.1 van deel 1 van het Europees Verdrag inzake het internationale vervoer van gevaarlijke goederen over de binnenwateren (Trb. 2001, 67) (ADN);

voorzieningen: voorzieningen ter bescherming van de bodem als bedoeld in artikel 8.49, tweede lid, onder a, van de Wet milieubeheer;

volwaardig agrarisch bedrijf: agrarisch bedrijf dat naar aard, omvang en redelijkerwijs te verwachten continuïteit en gelet op de arbeidsbehoefte als zodanig moet worden aangemerkt; de omvang omvat ten minste één volwaardige arbeidskracht met een daarbij passende arbeidsomvang en een daaruit de verwachten redelijk inkomen;

watergebonden bedrijventerrein: bedrijventerrein of deel daarvan dat aan vaarwater ligt met een vaarklasse van II of hoger met een: haven, kade, drijvende laad- en losinstallatie of scheepshelling of -dok, beperkt tot de aan de laad- en losvoorziening liggende kavel;

waterschap: Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden, Hoogheemraadschap van Delfland, Hoogheemraadschap van Rijnland, Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard, Waterschap Amstel, Gooi en Vecht, Waterschap Hollandse Delta en Waterschap Rivierenland ieder voor zover hun bevoegdheid strekt en zij zijn gelegen in Zuid-Holland;

waterscooter: waterscooter als bedoeld in artikel 1.01, onderdeel A, onder 180, van het Binnenvaartpolitiereglement;

waterstaatswerk: bij het Rijk, de provincie, een gemeente of een waterschap in beheer zijnde wateren, waterkeringen en wegen alsmede, voor zover in beheer bij het Rijk, de provincie, een gemeente of een waterschap, de daarin of daaraan gelegen kunstwerken en hetgeen verder naar hun aard daartoe behoort;

weg: openbare weg als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder b, van de Wegenverkeerswet 1994 of artikel 1 van de Wegenwet, met alle bij de weg of het afwikkeling van het verkeer behorende of zich in of nabij de weg bevindende of rechtstreeks verbonden voorzieningen of werken;

weidelijkheid: fatsoenlijk en respectvol omgaan met het landschap, de in het wild levende dieren en de mensen met wie de jager in contact komt, overeenkomstig de door de Jagersvereniging opgestelde gedragscode;

wezenlijke kenmerken en waarden Natuurnetwerk Nederland: kenmerken en waarden van het Natuurnetwerk Nederland die zijn gekoppeld aan de natuurdoelen voor een gebied die zijn opgenomen in het 'Natuurbeheerplan Zuid-Holland', het 'portaal natuur en landschap' en de aanwijzingsbesluiten voor de Natura2000-gebieden;

zichtlijn voor de scheepvaart: vrije zicht dat twee elkaar tegemoetkomende schepen, varende in de as van de vaarweg, moeten hebben op een onderlinge afstand van vijf maal de lengte van het maatgevende schip, afhankelijk van de CEMT-klasse van de vaarweg, met een maximum van 600 m.

2. Voor de toepassing van deze verordening en de daarop berustende bepalingen wordt mede verstaan onder:

vaartuig: vaartuig zonder waterverplaatsing, een drijvend casco, een vaartuig in aanbouw en een vaartuig dat de geschiktheid tot varen of drijven heeft verloren.

3. Voor de toepassing van deze verordening op wegen wordt verstaan onder:

beheer: de publiekrechtelijke zeggenschap over en de verantwoordelijkheid voor de weg met inbegrip van de plicht tot onderhoud en de bevoegdheid tot het treffen van maatregelen en het al dan niet toestaan van handelingen van derden of gedogen van situaties die van invloed zijn op de toestand of het gebruik van de weg.

onderhoud: het uitvoeren van alle werken of werkzaamheden die nodig zijn voor de instandhouding van de weg op zodanige wijze dat deze voldoet aan de eisen die daaraan, gelet op zijn functie voor het openbaar verkeer, redelijkerwijs te stellen zijn, in het belang van artikel 3.5.

BIJLAGE II KAARTEN

Kaart 1 Provincie Zuid-Holland

A. Aanwijzing van gebieden

Kaart 2 Provinciale vaarwegen

Kaart 3 Regionale waterkeringen

Kaart 5 Milieubeschermingsgebieden voor grondwater

Kaart 6 Stillegebieden

Kaart 7 Natuurnetwerk Nederland

Kaart 8 Archeologische waarden

B. Aanwijzing van locaties

Kaart 4 Gebieden met waterkwantiteitsnorm en waterschappen

Kaart 9 Ontgrondingen

Kaart 10 Kantoren en detailhandel

Kaart 11 Greenports

Kaart 12 Recreatietoervaartnet

Kaart 13 Veiligheid

Kaart 14 Ruimtelijke kwaliteit en beschermingscategorieën

Kaart 15 Cultureel erfgoed

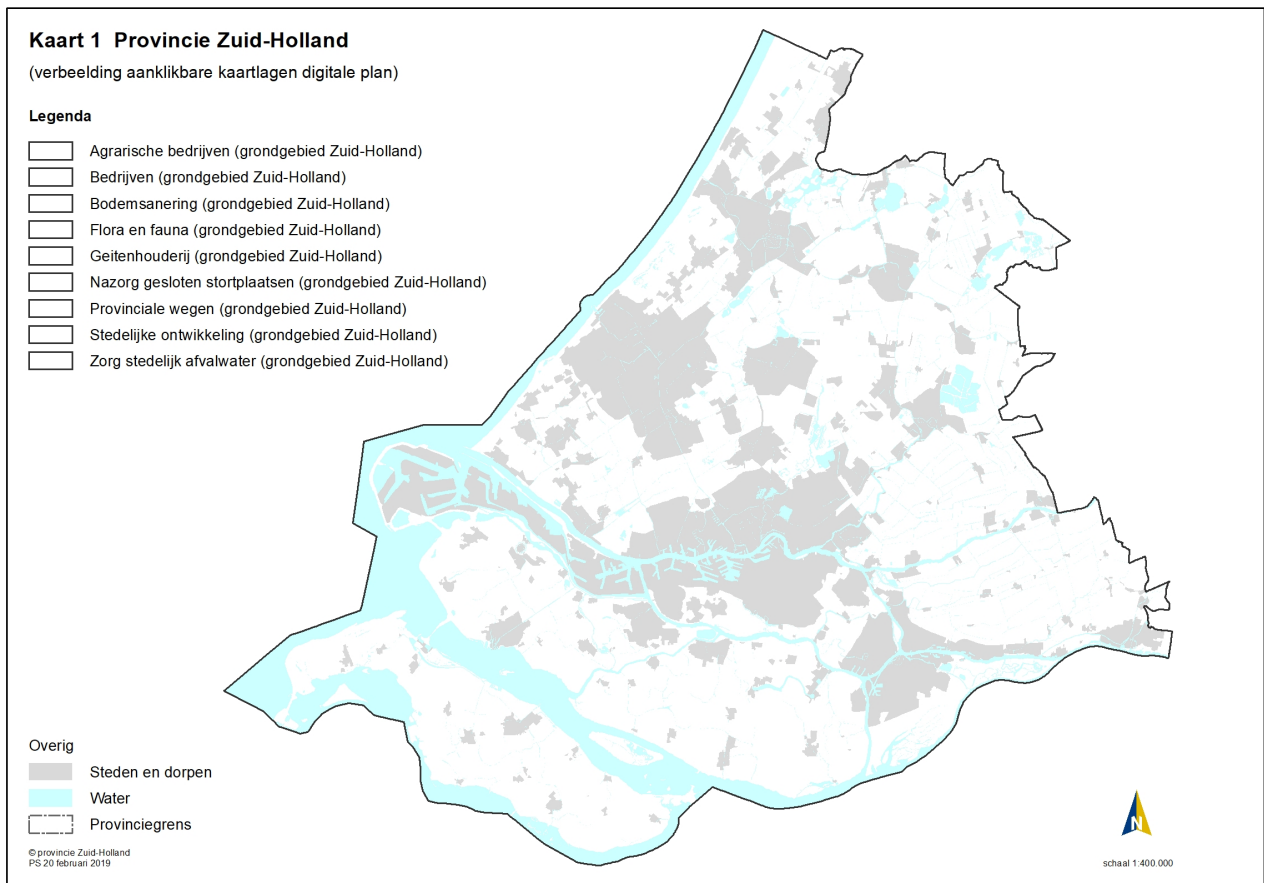
Kaart 16 Windenergie

Kaart 17 Gebieden met verplichte peilbesluiten

kaart 19 Woningbouwlocaties, bedrijventerreinen en andere stedelijke ontwikkelingen

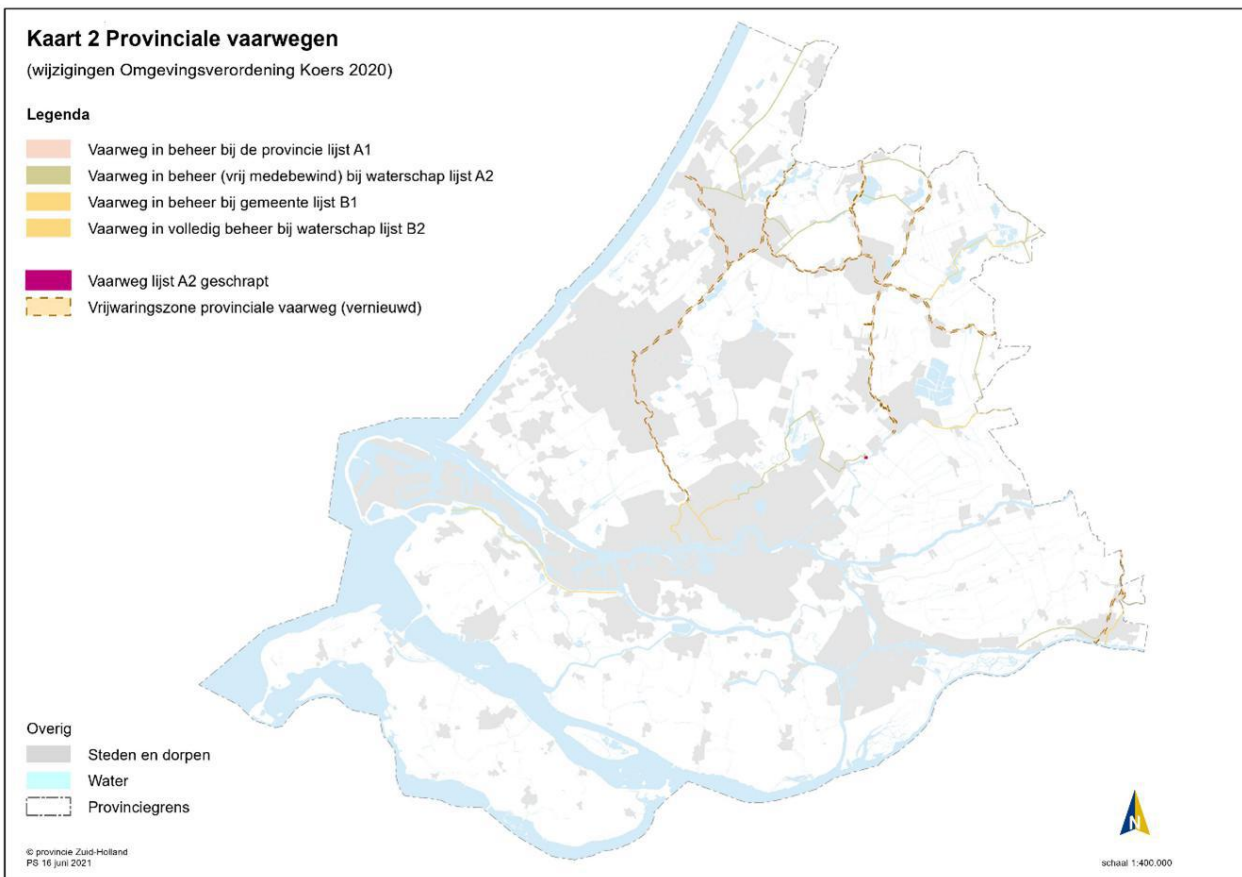
kaart 20 Bedrijventerreinen

Kaart 1 Provincie Zuid-Holland

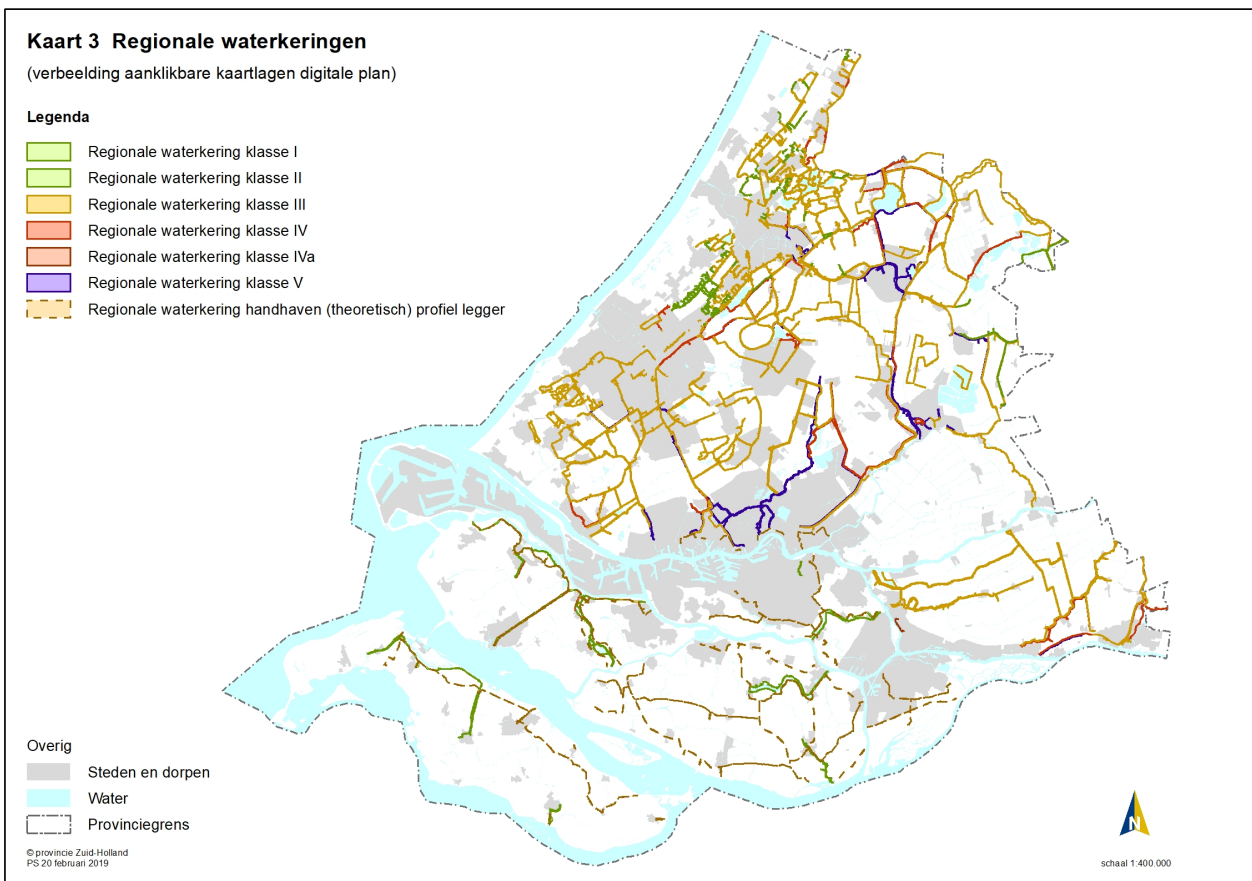

A. Aanwijzing van gebieden

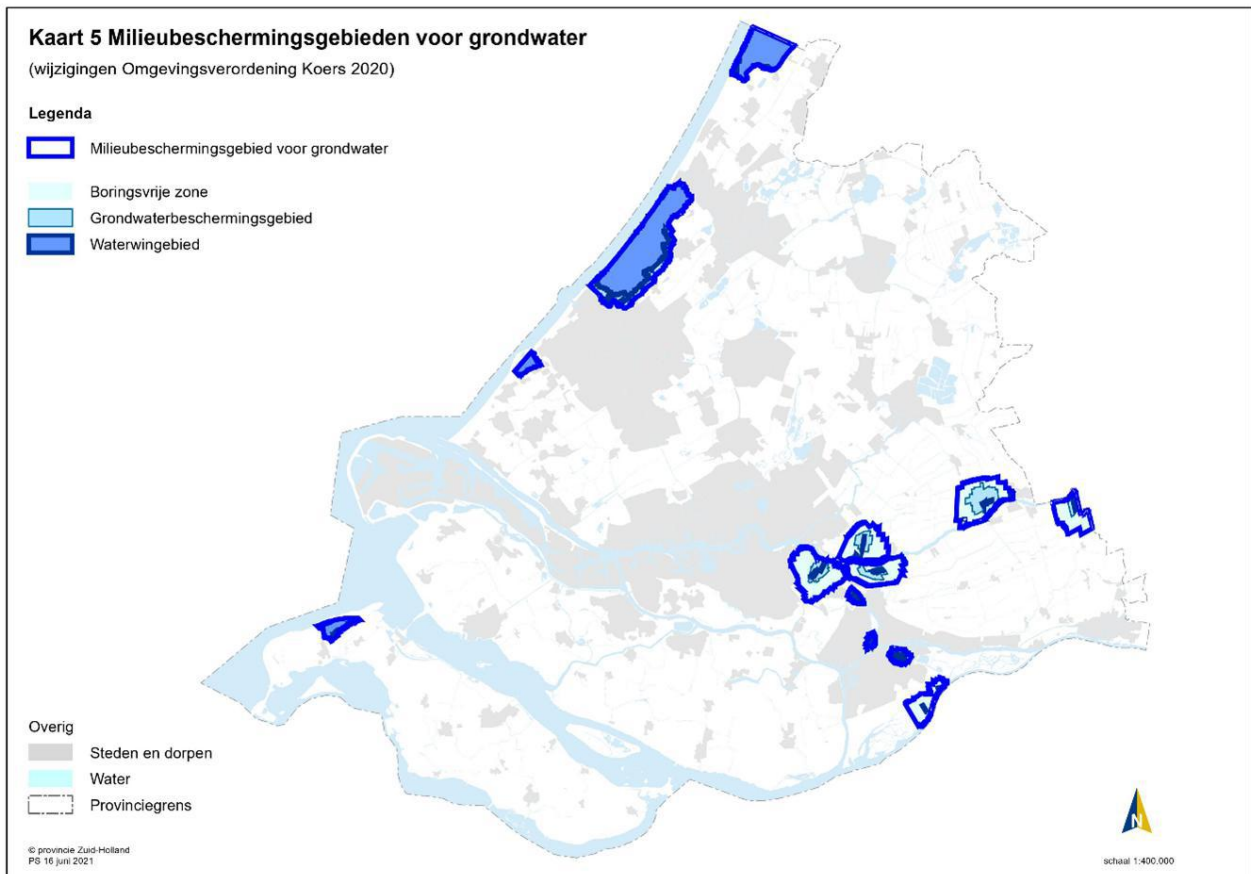
Kaart 2 Provinciale vaarwegen

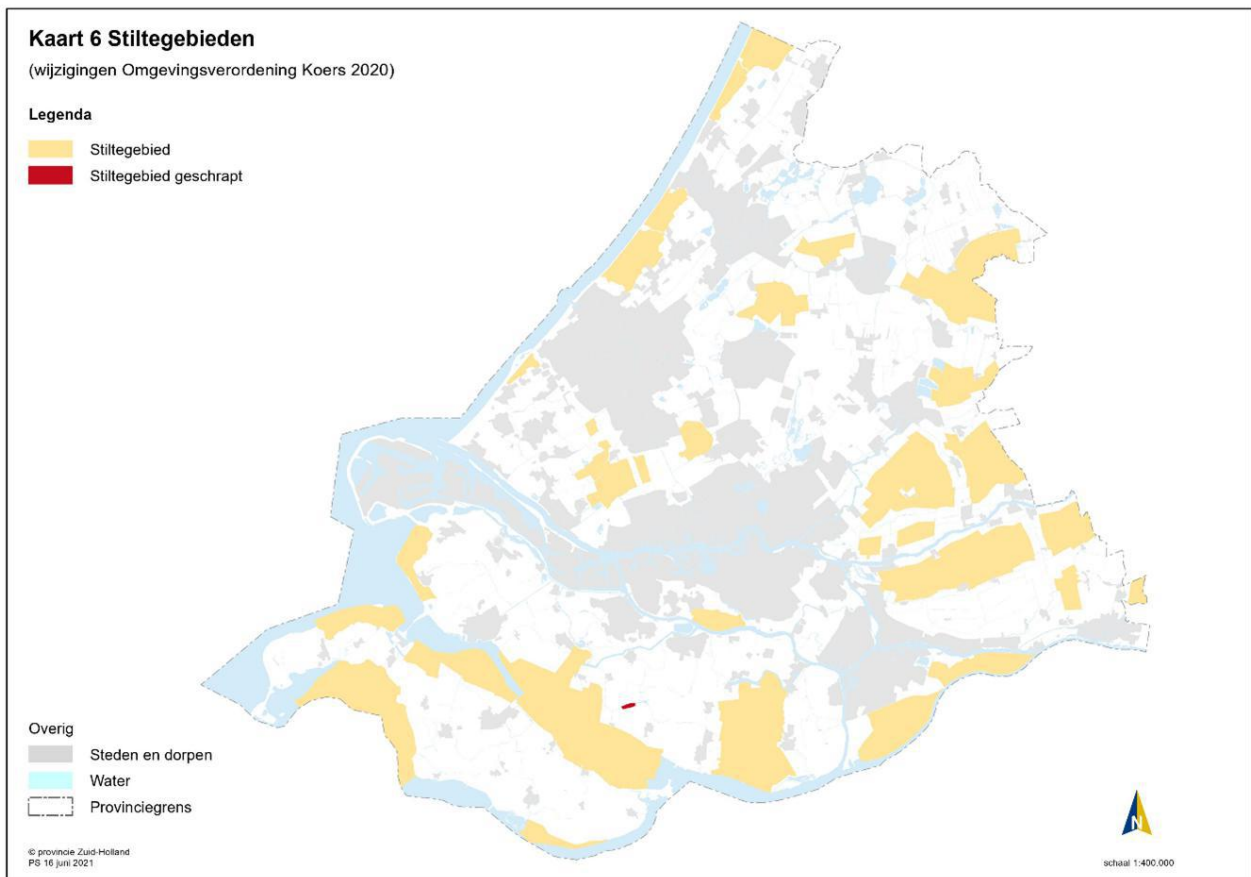
Kaart 3 Regionale waterkeringen

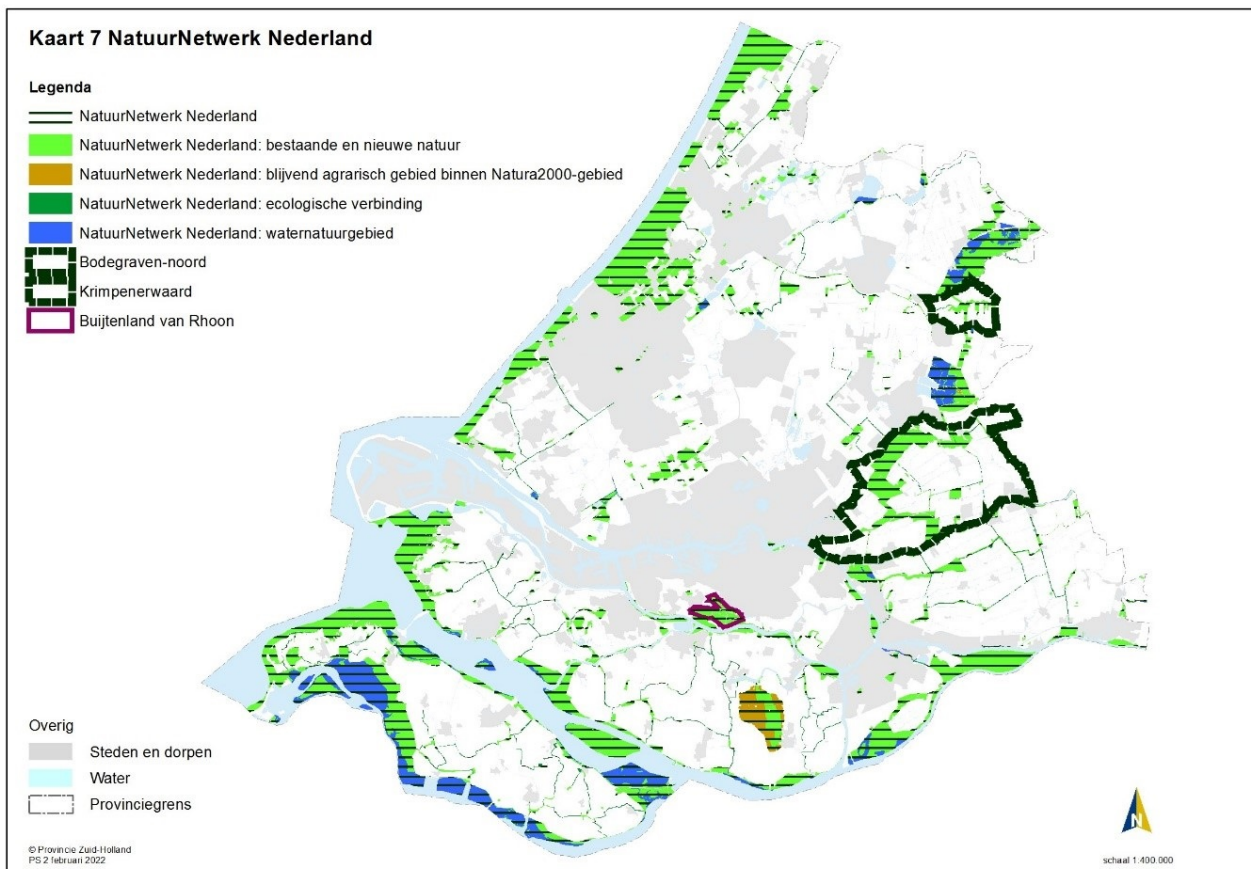
Kaart 5 Milieubeschermingsgebieden voor grondwater

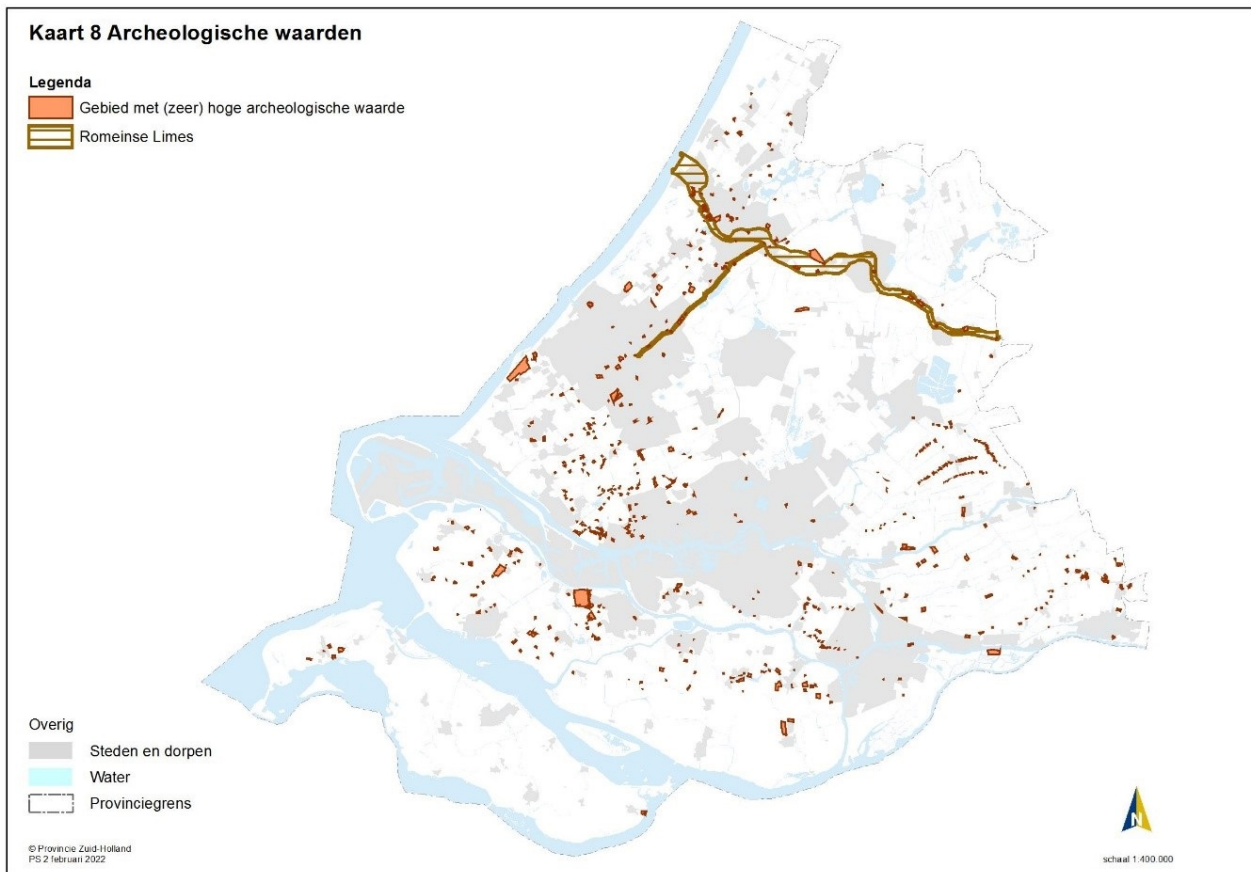
Kaart 6 Stiltegebieden

Kaart 7 Natuurnetwerk Nederland

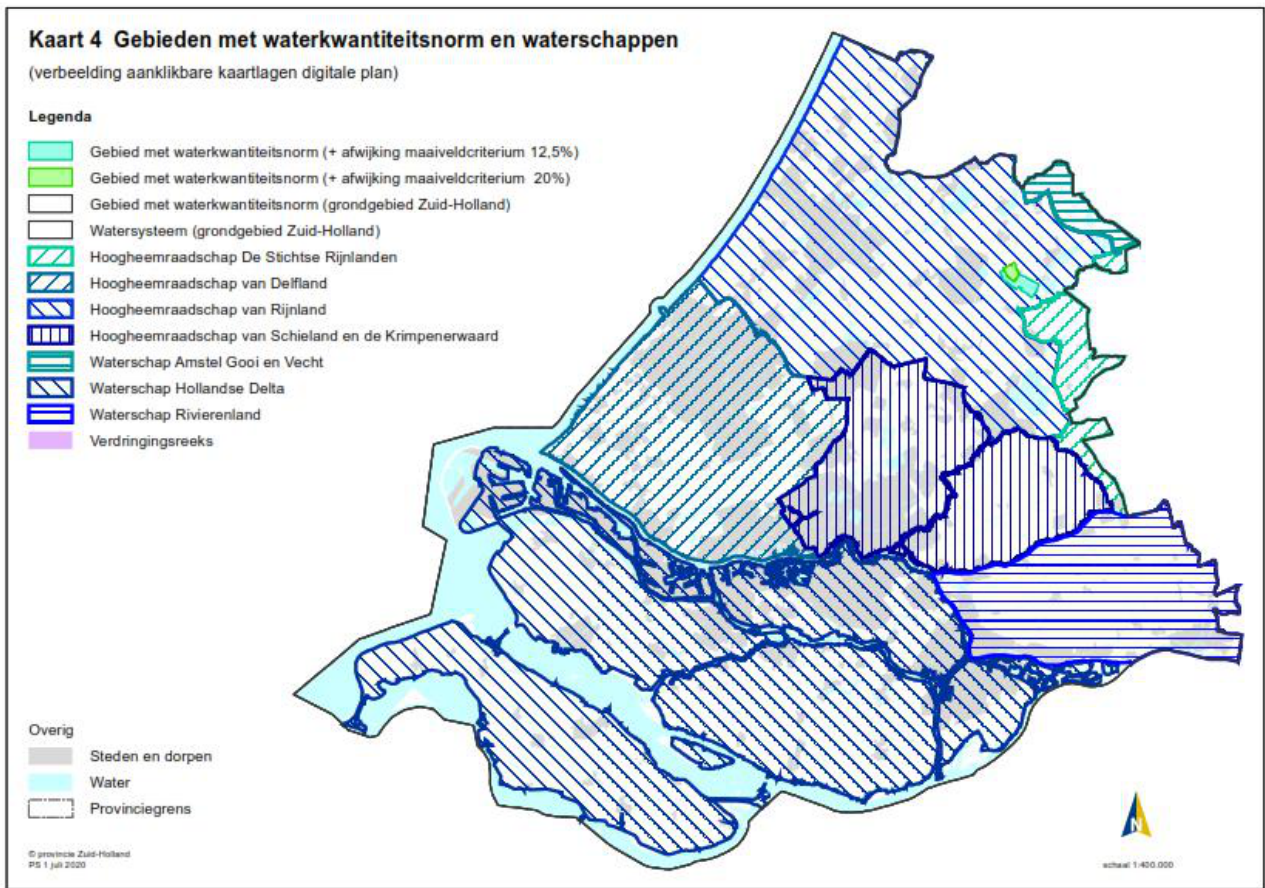

Kaart 8 Archeologische waarden

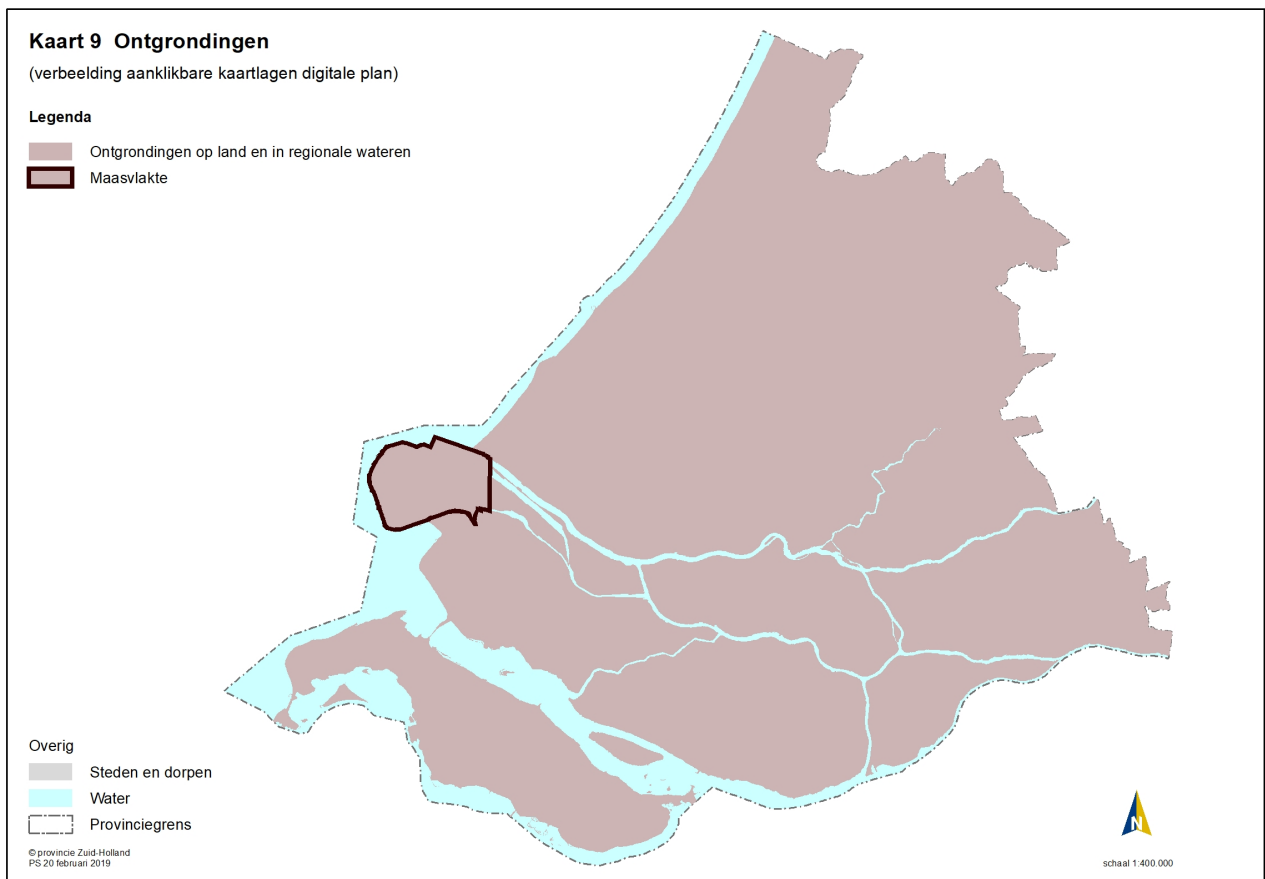

B. Aanwijzing van locaties

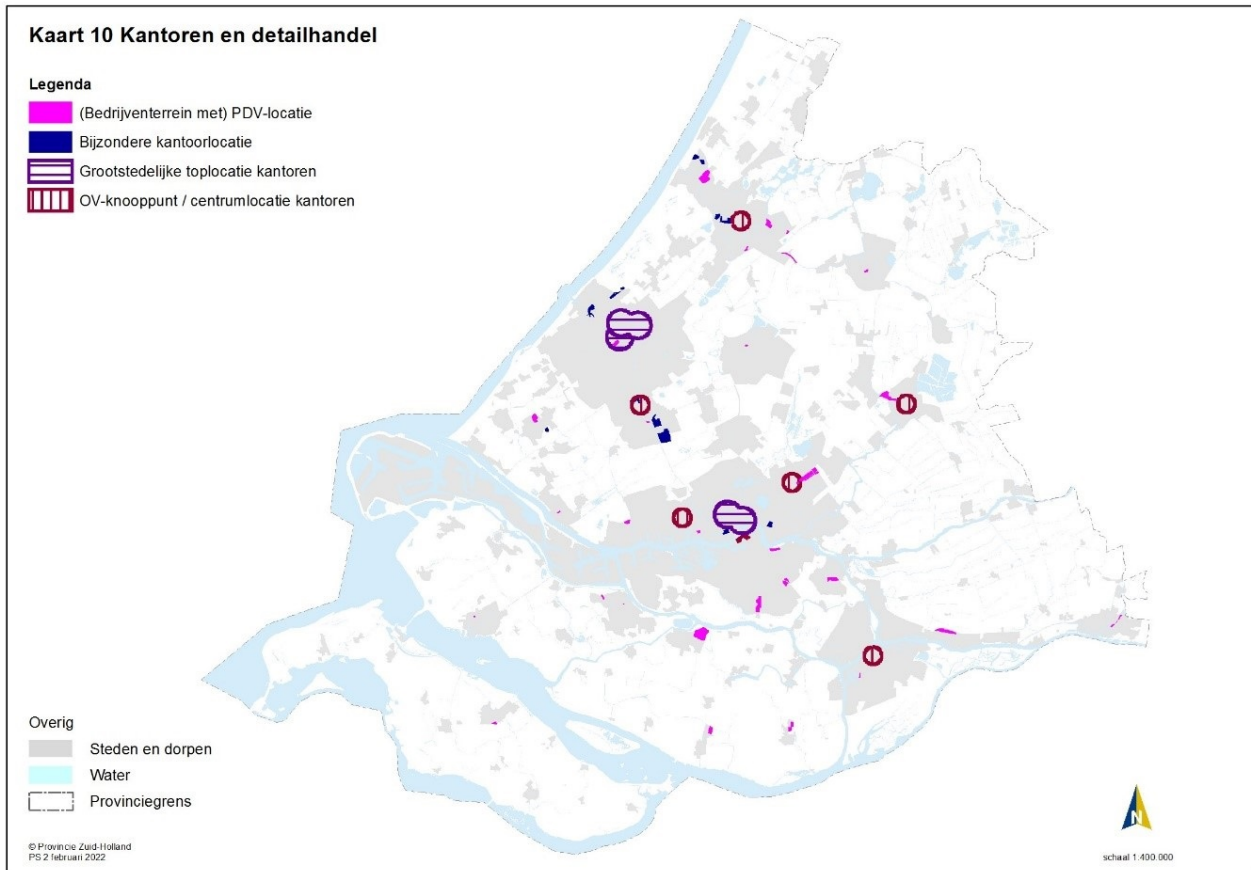
Kaart 4 Gebieden met waterkwantiteitsnorm en waterschappen

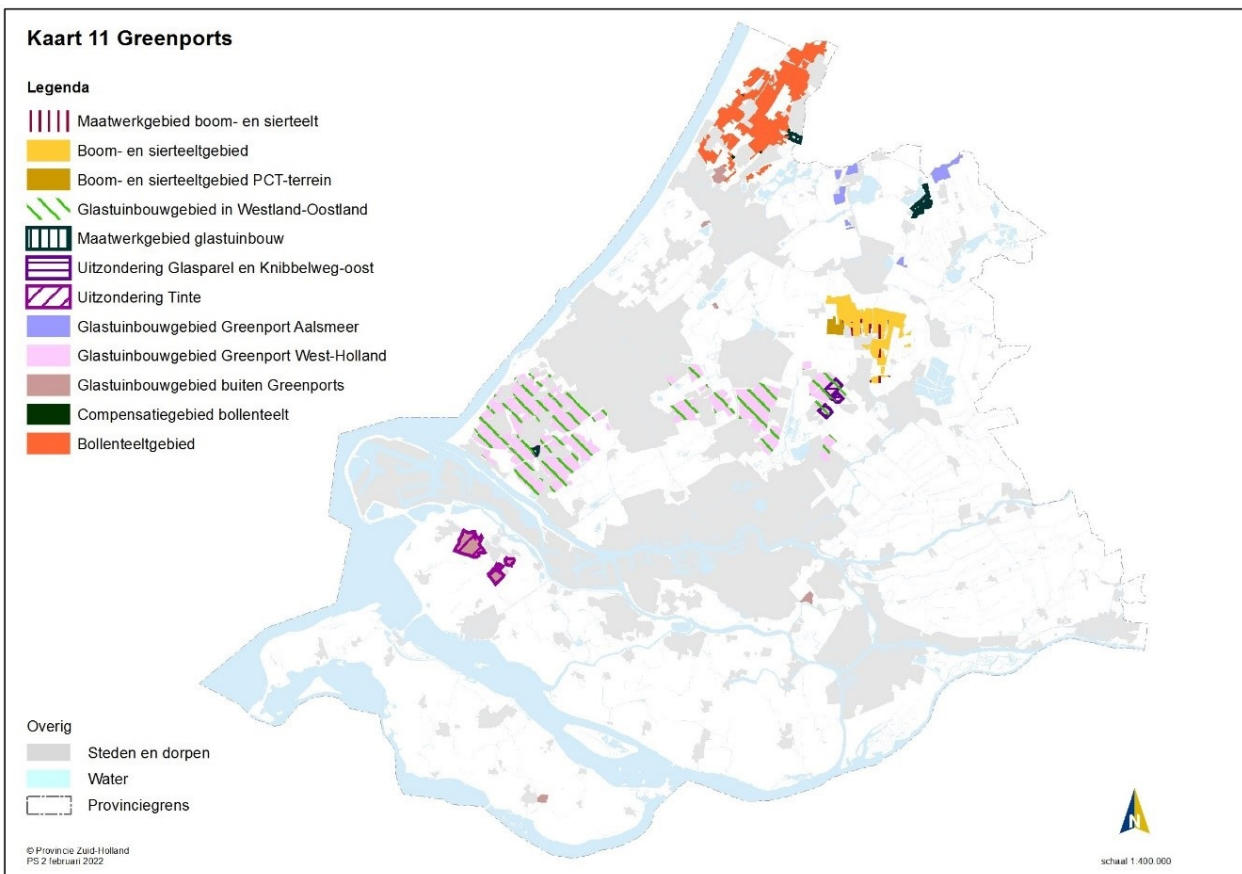
Kaart 9 Ontgrondingen

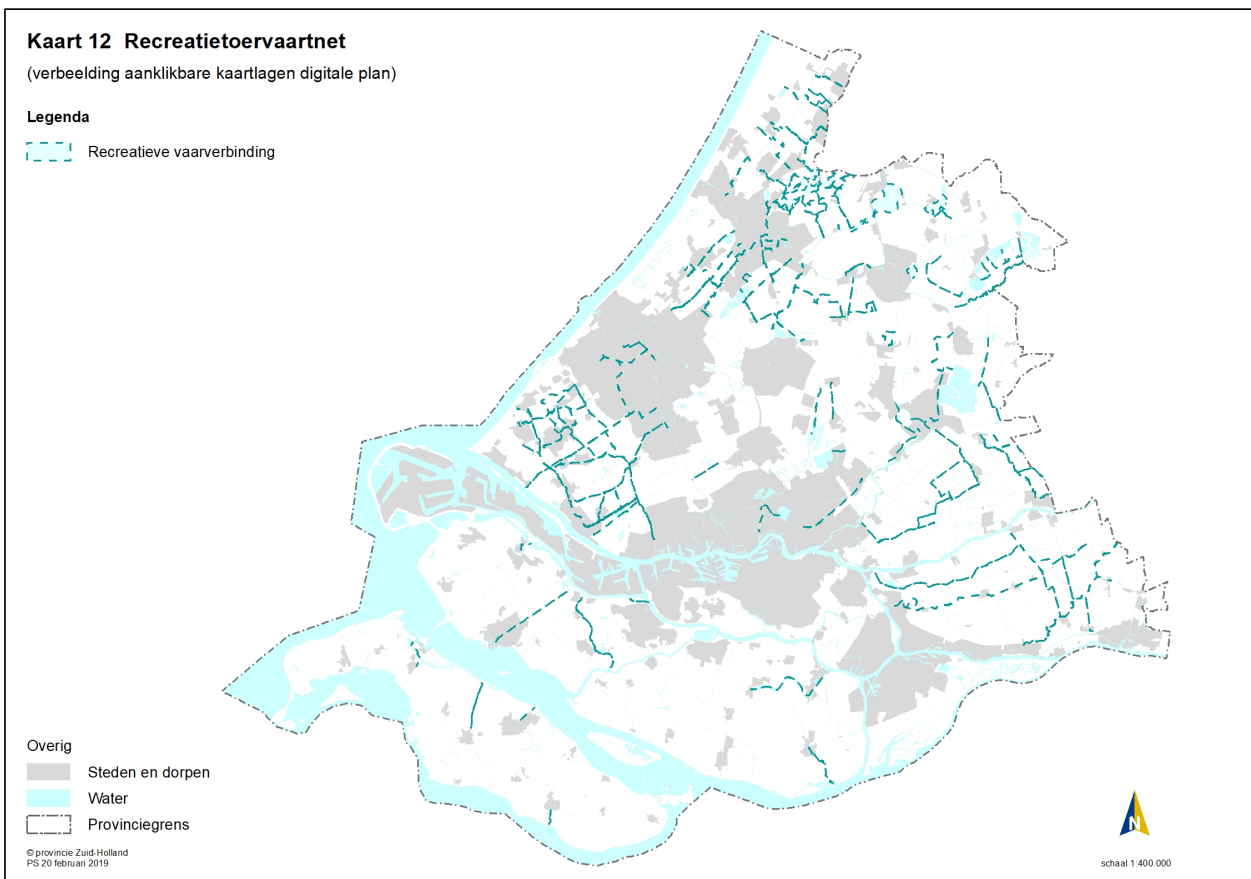
Kaart 10 Kantoren en detailhandel

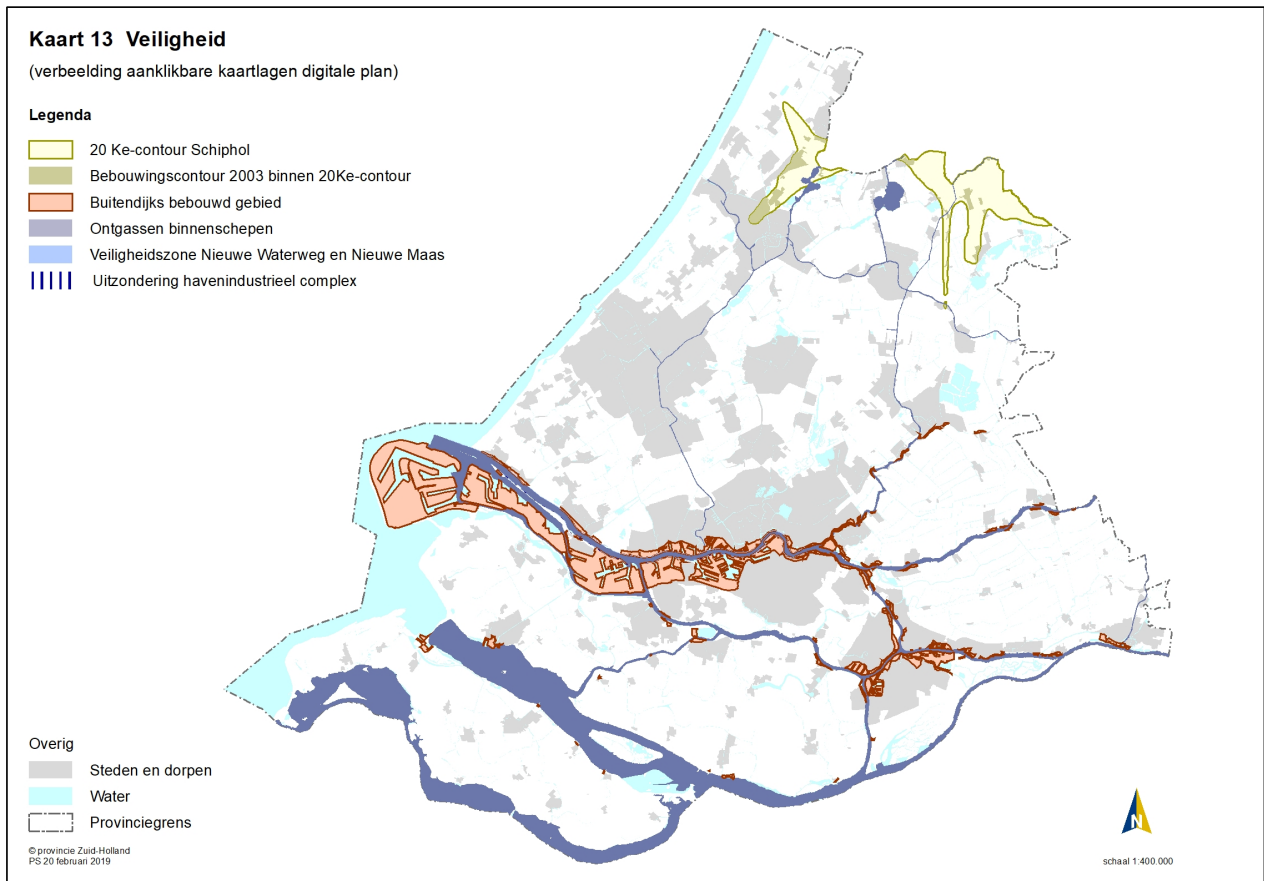
Kaart 11 Greenports

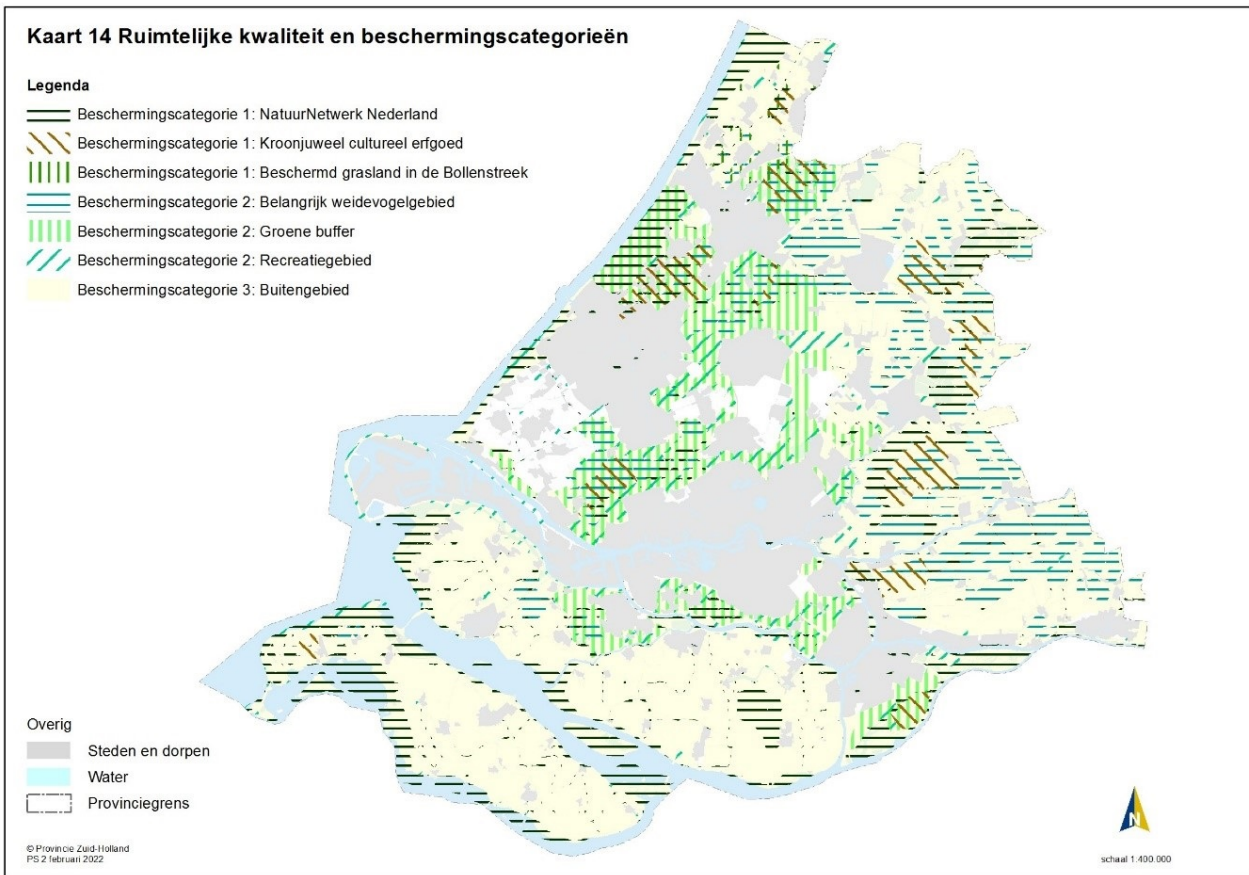
Kaart 12 Recreatietoervaartnet

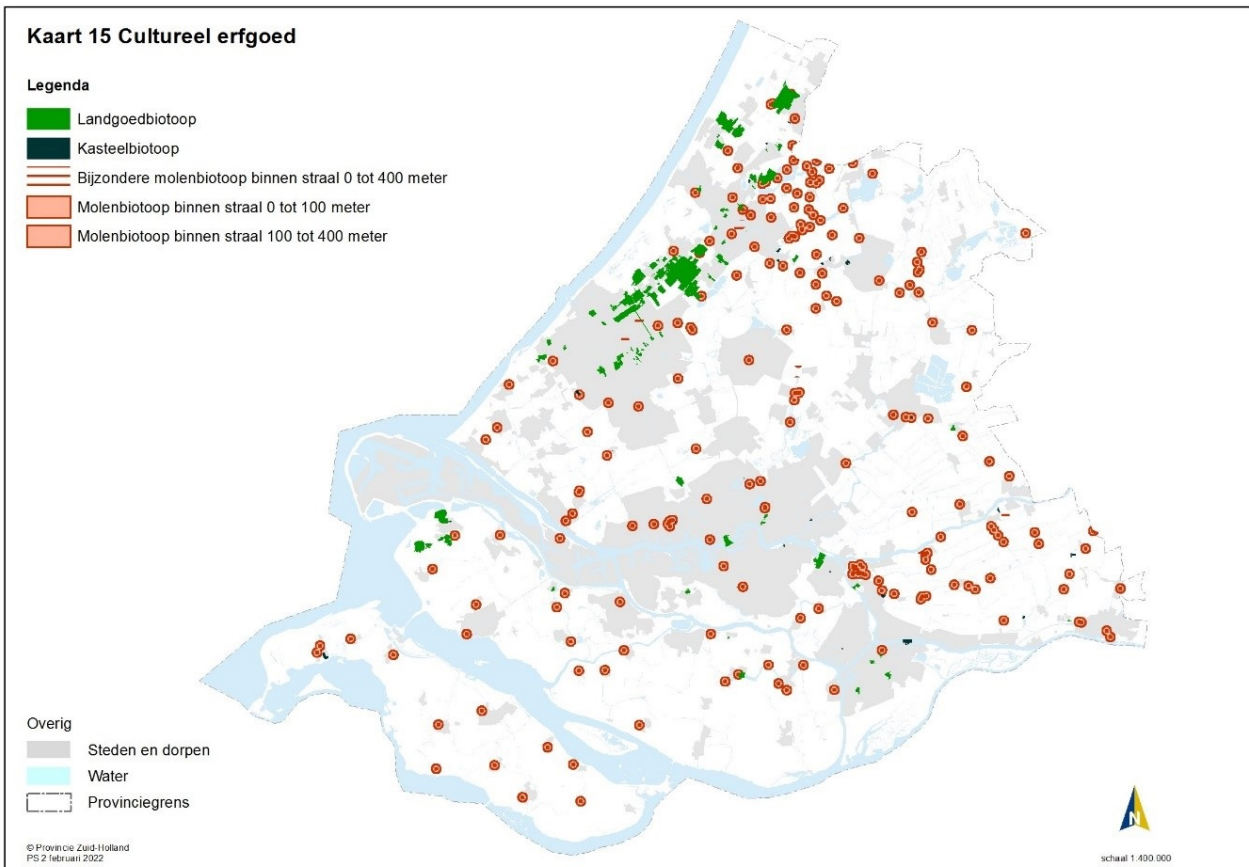
Kaart 13 Veiligheid

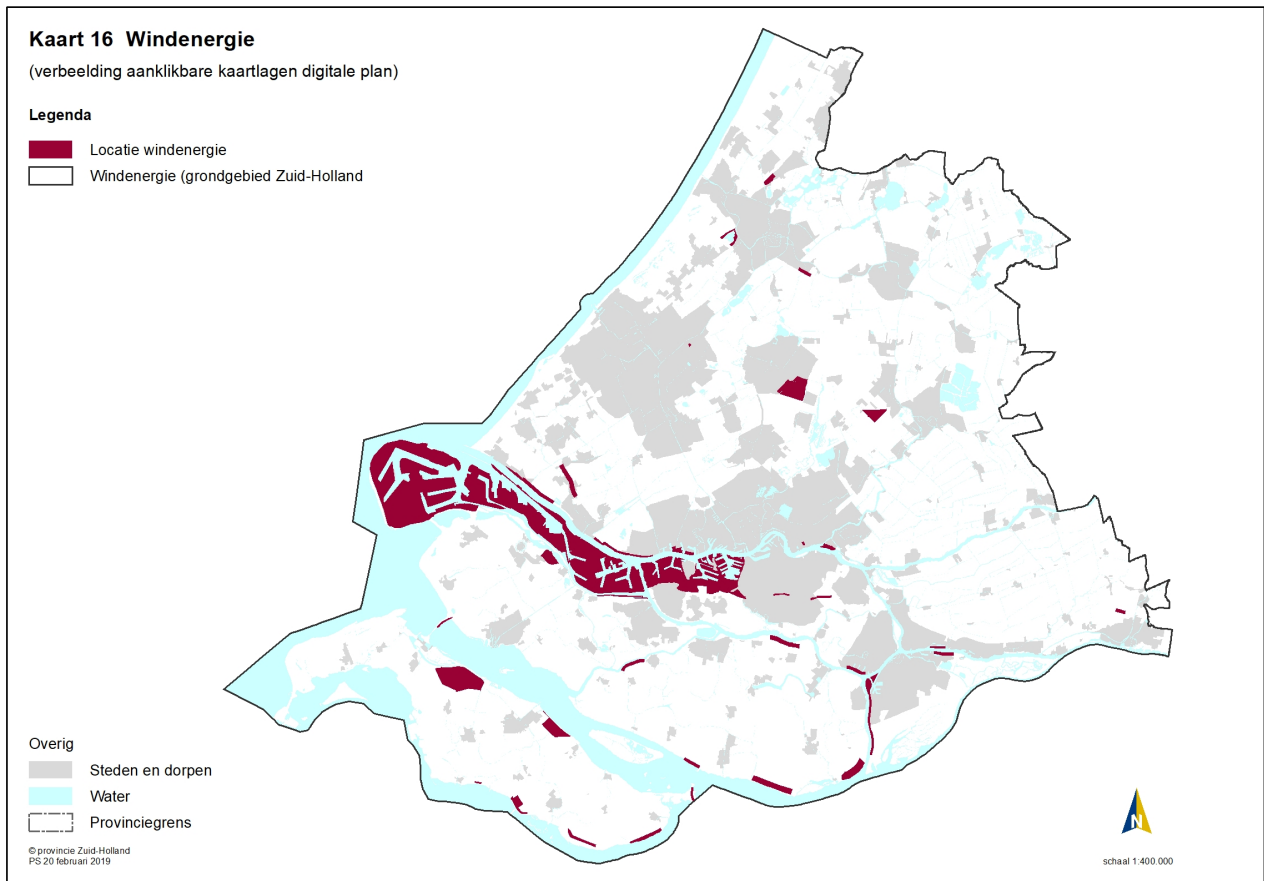
Kaart 14 Ruimtelijke kwaliteit en beschermingscategorieën

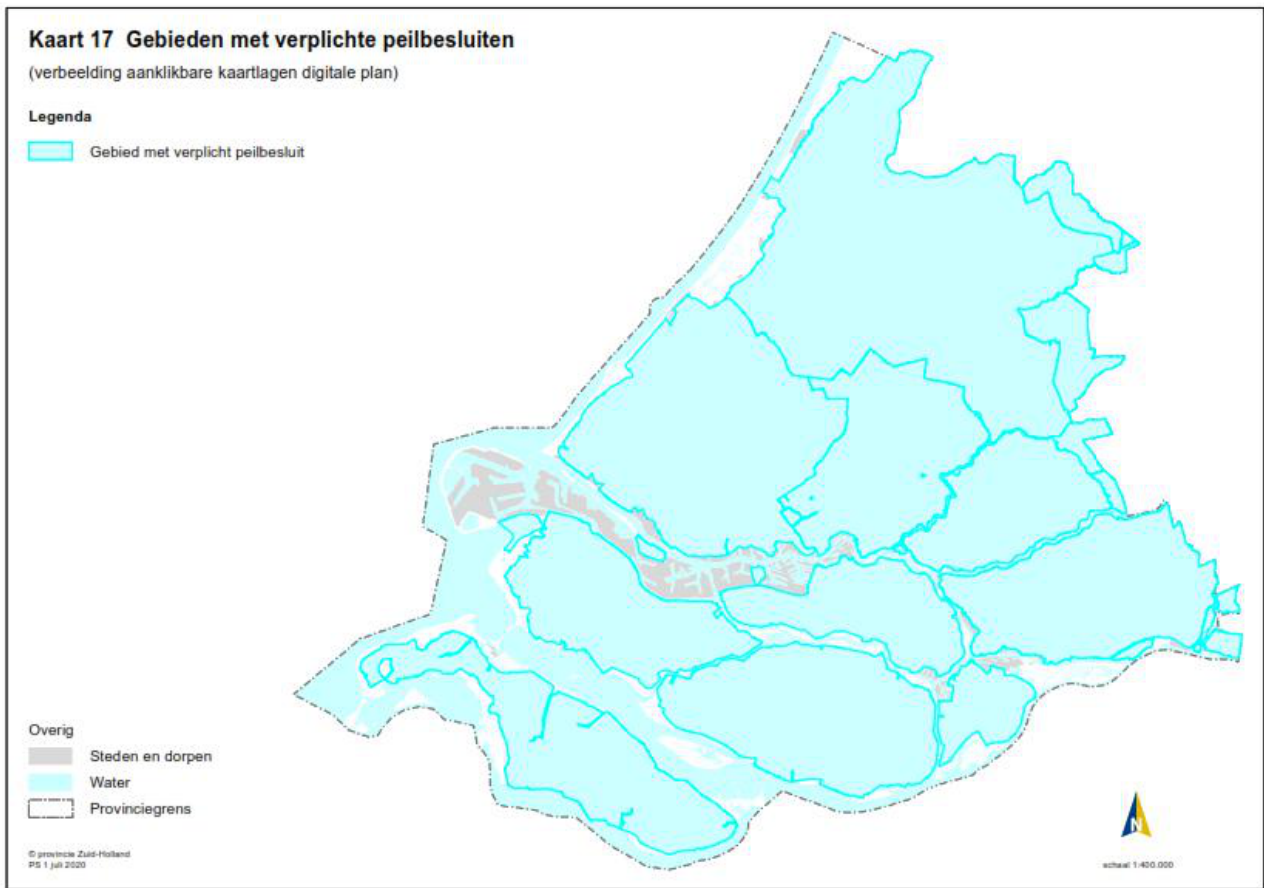
Kaart 15 Cultureel erfgoed

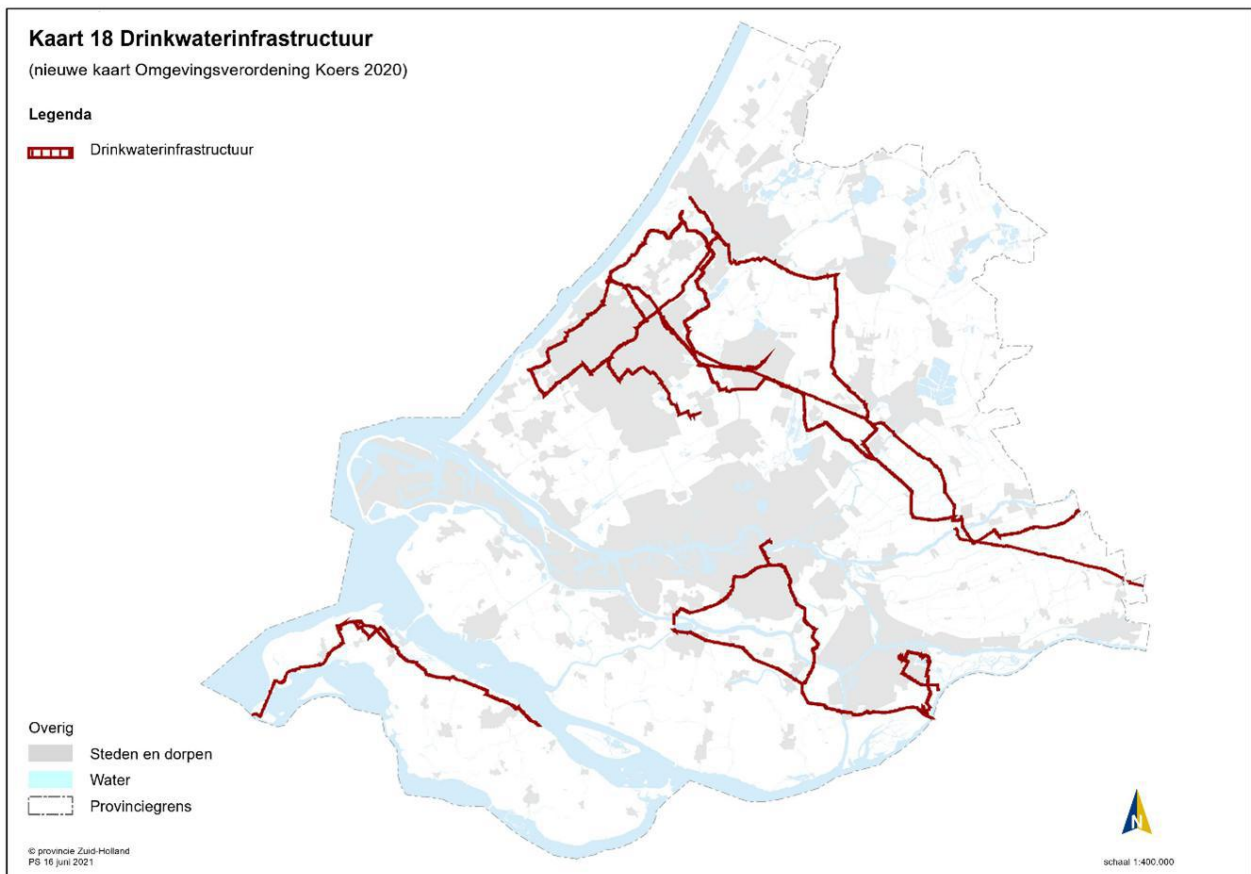
Kaart 16 Windenergie

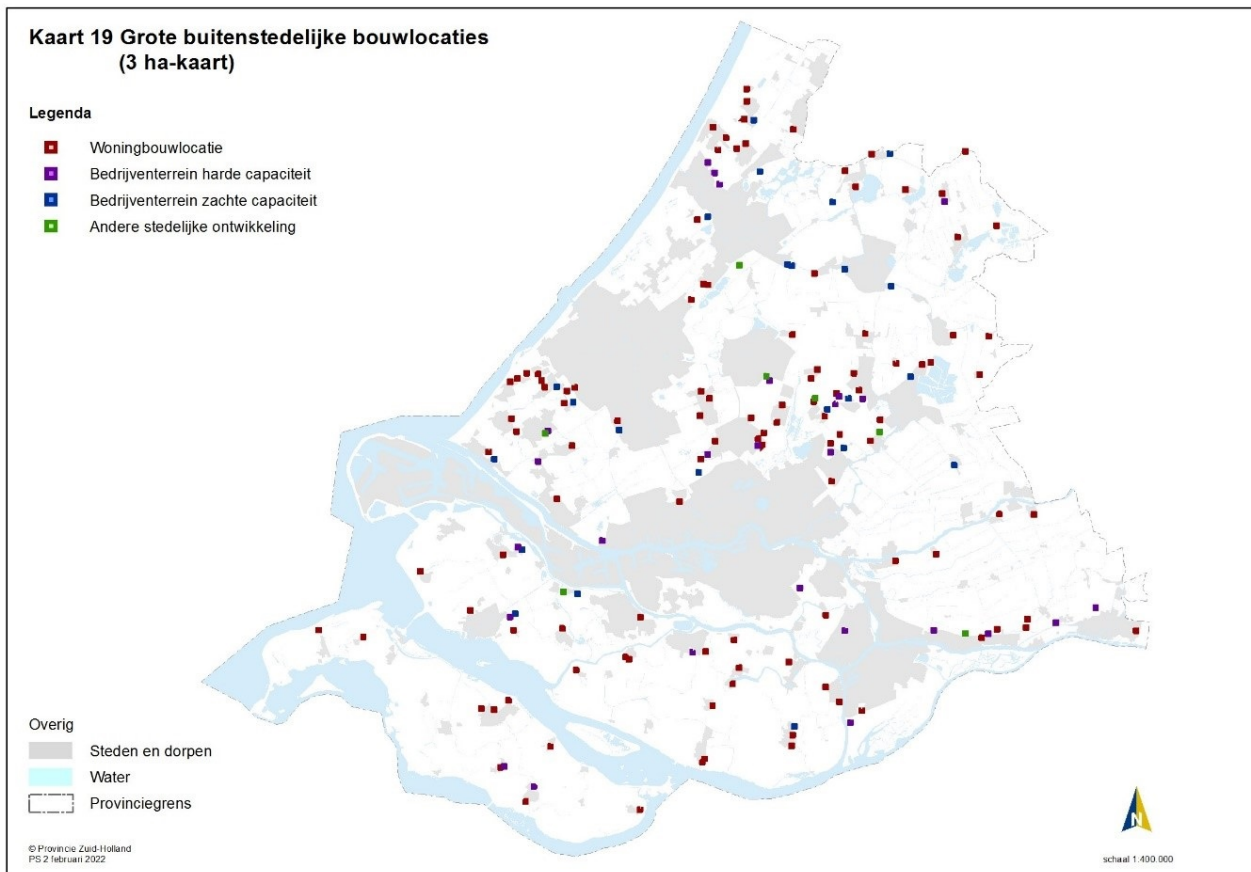
Kaart 17 Gebieden met verplichte peilbesluiten

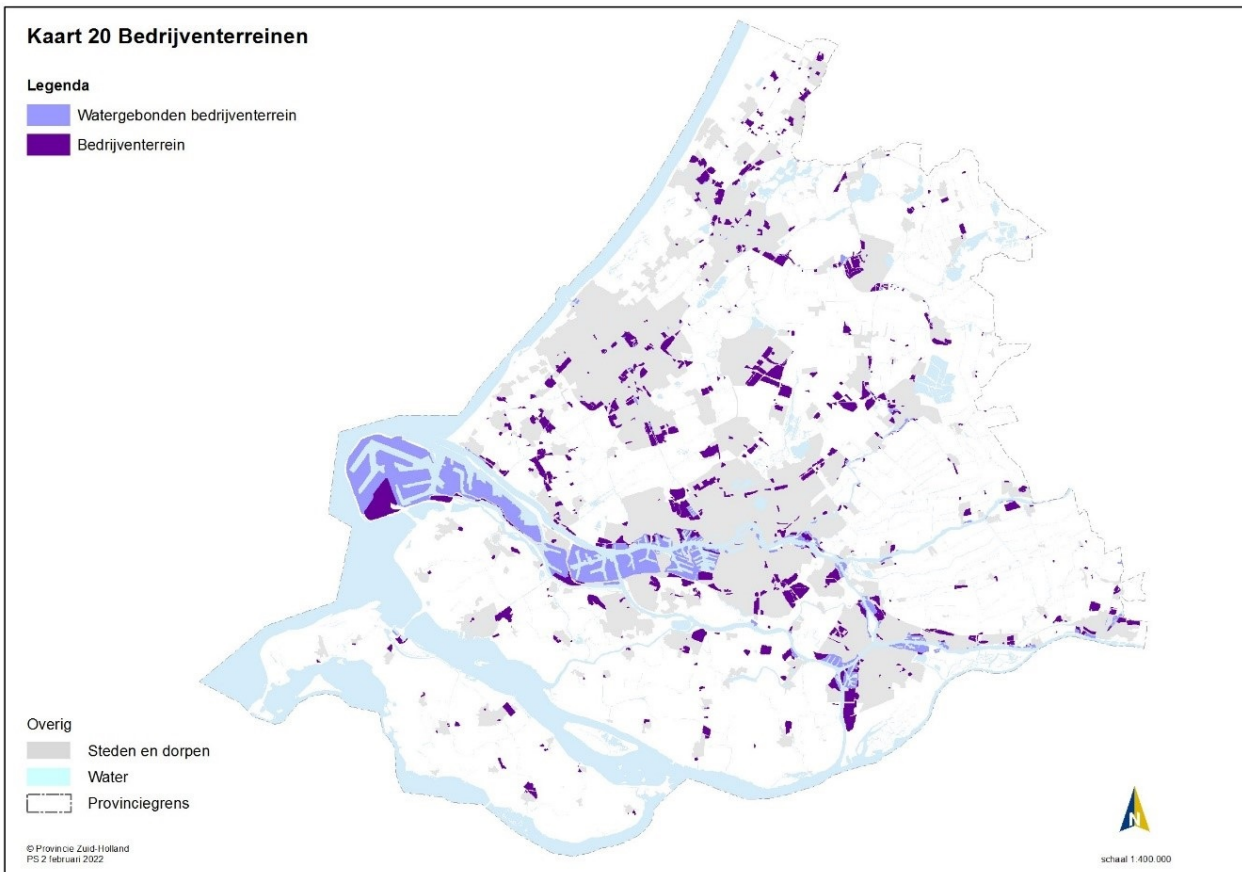
Kaart 18 Drinkwaterinfrastructuur

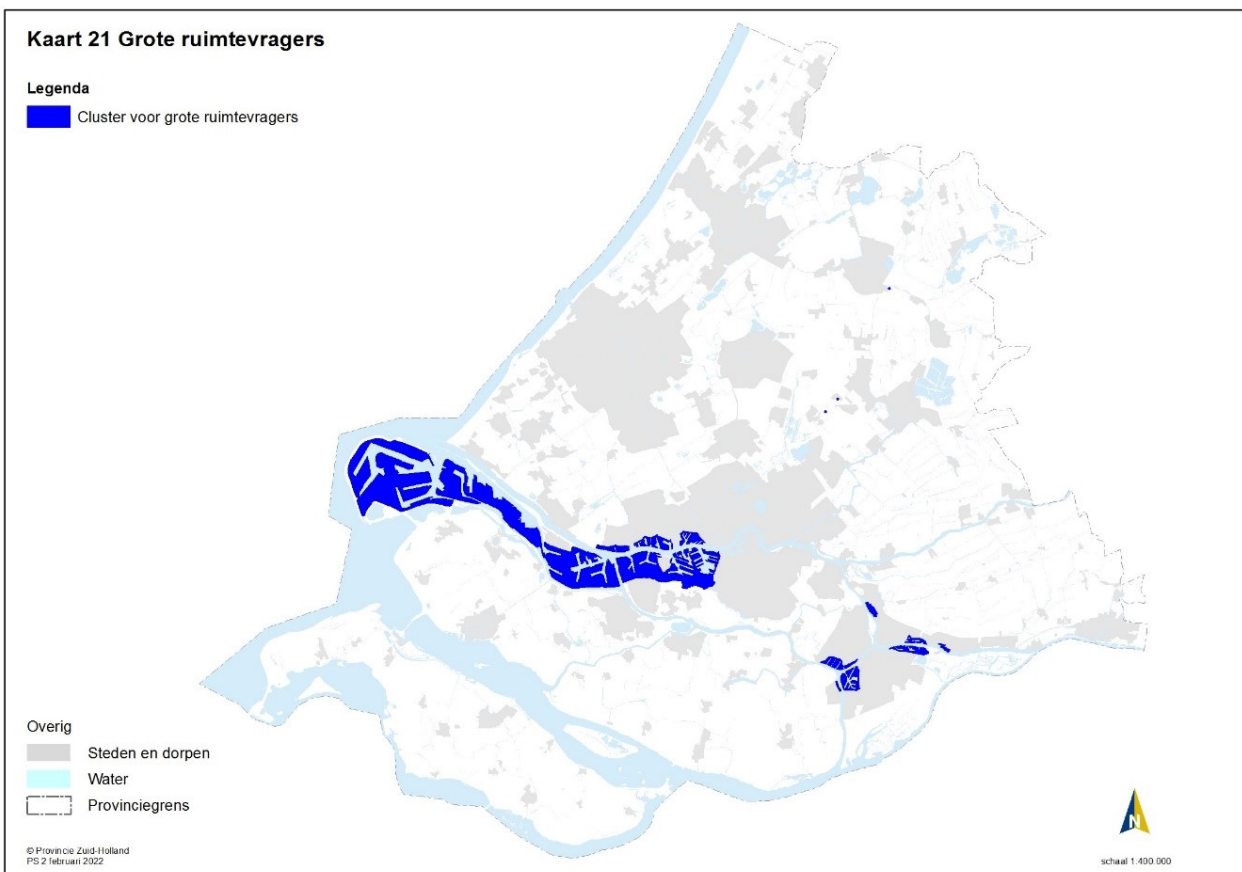
Kaart 19 Grote buitenstedelijke bouwlocaties (3 ha-kaart)

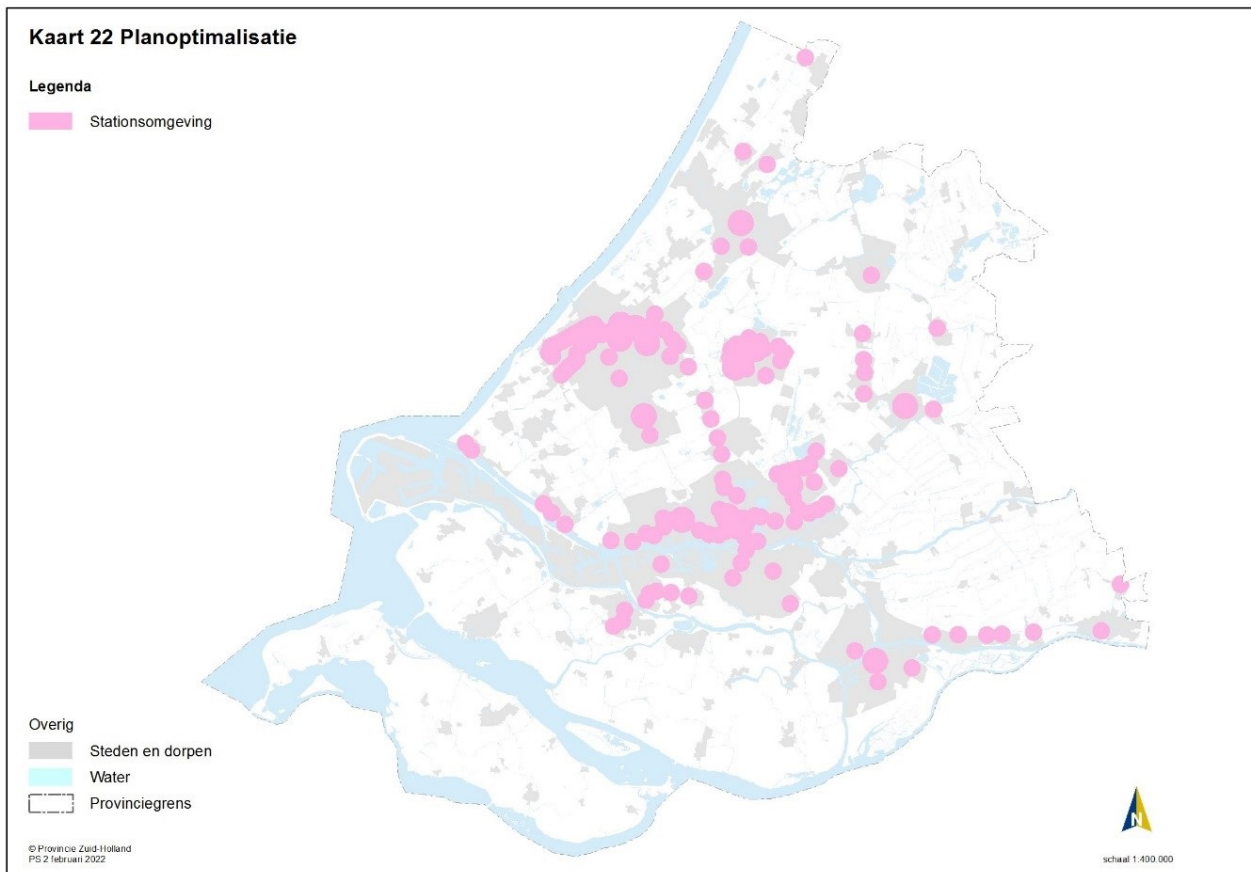
Kaart 20 Bedrijventerreinen

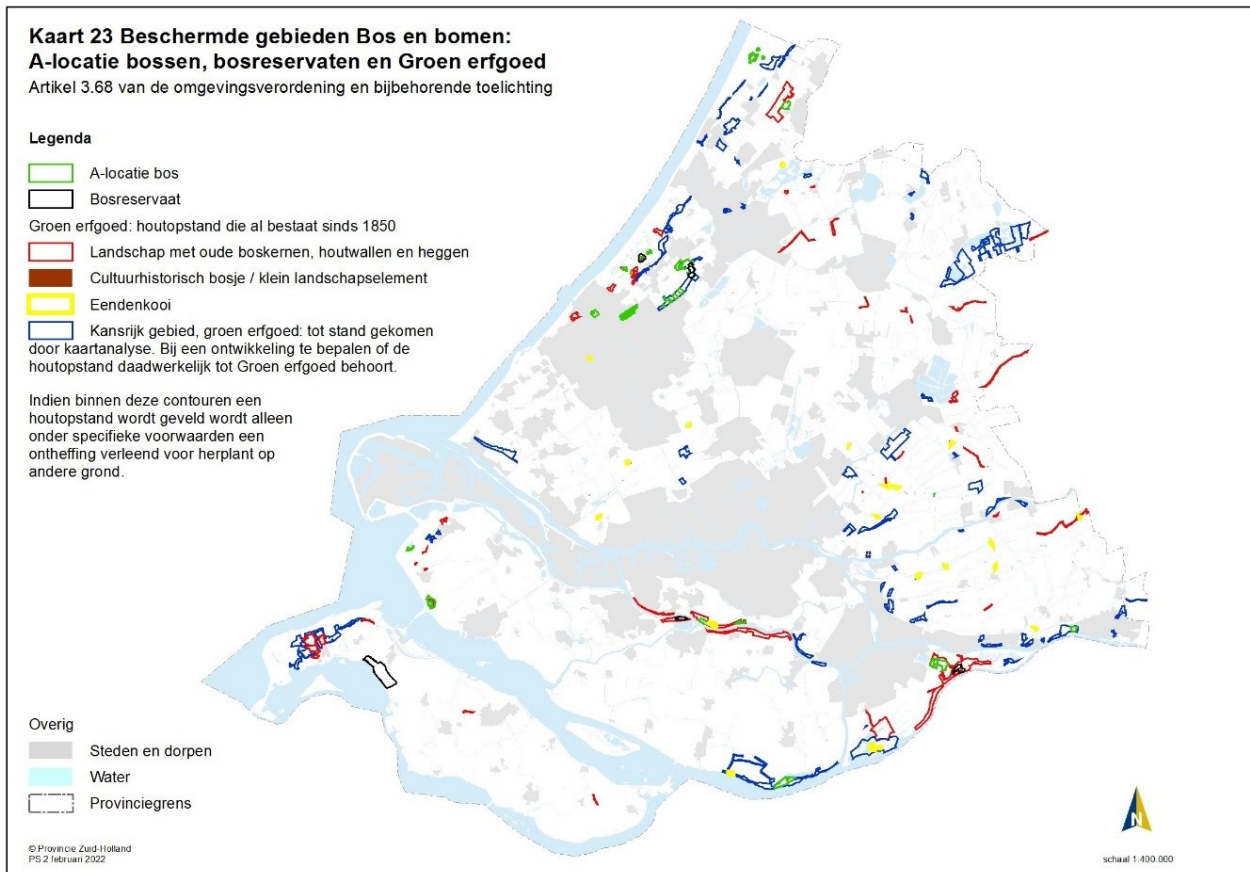
Kaart 21 Grote ruimtevragers

Kaart 22 Planoptimalisatie

Kaart 23 Beschermd gebieden Bos en Bomen: A-locatie bossen, bosreservaten en Groen erfgoed

BIJLAGE III AANGEWEEZEN SOORTEN

A. Soorten vogels als bedoeld in artikel 3.59, eerste lid:

- Grauwe gans;
- Brandgans;
- Kolgans;
- Knobbelzwaan;
- Kleine mantelmeeuw;
- Zilvermeeuw.

B. Soorten vogels als bedoeld in artikel 3.61, eerste lid:

- Grauwe gans;
- Brandgans;
- Kolgans;
- Knobbelzwaan;
- Smient;
- Canadese gans.

C. Habitatrichtlijnsoorten als bedoeld in artikel 3.61, tweede lid:

[gereserveerd]

D. Andere beschermde soorten als bedoeld in artikel 3.61, derde lid:

[gereserveerd]

E. Soorten vogels als bedoeld in artikel 3.61, zevende lid:

- Grauwe gans
- Brandgans
- Kolgans
- Smient
- Canadese Gans

F. Andere beschermde soorten als bedoeld in artikel 3.63, tweede lid:

- Aardmuis;
- Bastaardkikker;
- Bosmuis;
- Bruine kikker;
- Bunzing;
- Dwergmuis;
- Dwergspitsmuis;
- Egel;
- Gewone bosspitsmuis;
- Gewone pad;
- Haas;
- Hermelijn;
- Huisspitsmuis;
- Kleine watersalamander;
- Konijn;
- Meerkikker;
- Ree;
- Rosse woelmuis;
- Veldmuis;
- Vos;
- Wezel;
- Woelrat.

BIJLAGE IV VOORSCHRIFTEN BESTRIJDING SOORTEN

Als bedoeld in artikel 3.59 en 3.61

Bewerken van eieren en nesten

1. Het bewerken van eieren en nesten van grauwe gans, kolgans en brandgans kan slechts plaatsvinden in de periode van 1 februari tot en met 30 juni;
2. Het bewerken van eieren en nesten van knobbelzwaan kan slechts plaatsvinden in de periode van 1 maart tot en met 30 april;
3. Het bewerken van eieren en nesten van kleine mantelmeeuw en zilvermeeuw kan slechts plaatsvinden in de periode van 1 april tot en met 31 juli, binnen de havengebieden van Rotterdam, Dordrecht en Alblasterdam ten behoeve van de openbare veiligheid, de volksgezondheid en de veiligheid van het luchtverkeer.

Beperkingen aan de bestrijding van ganzen in de winterperiode

4. Het doden van brandganzen kan slechts plaatsvinden buiten de winterperiode.
5. Gedurende de winterperiode kan het doden van grauwe gans en kolgans slechts plaatsvinden op percelen met kwetsbare gewassen¹.
6. De winterperiode als bedoeld onder 4 en 5 betreft de volgende periode:
 - a. In de regio Noordelijke Delta ²van 1 november tot en met 14 februari.
 - b. In de regio's Delfland en Schieland, Veenweiden en Zuid Holland-Noord van 1 november tot en met 29 februari.

Beperkingen aan de bestrijding van knobbelzwanen

7. Het doden van knobbelzwanen ter voorkoming van belangrijke schade aan gewassen kan slechts plaatsvinden:
 - a. op percelen met ingezaaid gras, graszoden, graszaad en koolzaad in de periode van 1 oktober tot en met 31 mei;
 - b. op percelen met gras en granen in de periode van 15 november tot en met 31 mei;
8. Afschot van knobbelzwanen zoals bedoeld onder 7 is slechts toegestaan, indien de ter plaatse aanwezige groep knobbelzwanen uit ten minste vijftien exemplaren bestaat. Uit een groep tot vijftig knobbelzwanen mogen maximaal vijf knobbelzwanen worden gedood. Indien de groep bestaat uit meer dan vijftig knobbelzwanen geldt een maximum van 10% dat mag worden gedood.
9. Het doden van knobbelzwanen ten behoeve van de openbare veiligheid kan slechts plaatsvinden door of namens de politie of de burgemeester.
10. Paartjes broedende knobbelzwanen en de erbij lopende (niet vliegende) jongen mogen niet worden gedood, tenzij de knobbelzwanen zich in de onmiddellijke nabijheid van wegen of fietspaden bevinden en er sprake is van een risico voor de openbare veiligheid, zulks ter beoordeling van de politie of de burgemeester van de desbetreffende gemeente.

Beperkingen aan de bestrijding van smienten

11. Het doden van smienten ter voorkoming van belangrijke schade aan gewassen kan slechts plaatsvinden gedurende de periode van 1 oktober tot en met 31 maart op percelen met gras, ingezaaid gras, graszoden, graszaad, overige akkerbouwgewassen en vollegrondsgroenten, maar niet op percelen die gelegen zijn in de volgende Natura 2000-gebieden:
 - a. Biesbosch;

- b. Boezems Kinderdijk;
- c. Broekvelden, Vettenbroek & Polder Stein;
- d. Donkse Laagten;
- e. Grevelingen;
- f. Haringvliet;
- g. Hollands Diep;
- h. Duinen Goeree & Kwade Hoek;
- i. Nieuwkoopse Plassen & De Haeck;
- j. Oudeland van Strijen;
- k. Krammer-Volkerak;
- l. De Wilck;
- m. Zouweboezem.

BIJLAGE V VRIJSTELLINGEN BEWEIDEN OF BEMESTEN

[vervallen]

BIJLAGE VI MAAIVELDCRITERIA

Als bedoeld in artikel 4.2, negende lid

Norm gerelateerd aan vorm landgebruik		Norm	Maaiveldcriterium (het gedeelte van het peilgebied dat buiten beschouwing kan blijven)
Binnen bebouwde kom	Bebouwd gebied	1/100	0%
	Glastuinbouw	1/50	1%
	Overig gebied	1/10	5% (10% voor De Stichtse Rijnlanden)
Buiten bebouwde kom	Hoofdinfrastructuur en spoorwegen	1/100	0%
	Glastuinbouw en hoogwaardige land- en tuinbouw	1/50	1%
	Akkerbouw	1/25	1%

	Grasland (van toepassing gedurende 1 maart tot 1 oktober van elk jaar)	1/10	10%
--	--	------	-----

BIJLAGE VII HEFFINGSMAATSTAVEN EN TARIEVEN

Als bedoeld in artikel 7.4.

A. Leges voor omgevingsvergunning voor bouwactiviteiten

(Als bedoeld in artikel 2.1, lid 1, onder a Wet algemene bepalingen omgevingsrecht)

- 1.1 Maatstaf van heffing zijn de stichtingskosten van de zaak waarop de aanvraag om een omgevingsvergunning met bouwactiviteiten, betrekking heeft.
- 1.2 De stichtingskosten worden berekend volgens de STABU-bestekelementatie (Standaardbestek voor de Burger- en Utiliteitsbouw), tenzij de belastingplichtige aannemelijk maakt dat zulks tot een onjuiste uitkomst leidt.
- 1.3 De omzetbelasting en de kosten van het verwerven van de grond maken geen deel uit van de stichtingskosten.
- 1.4 Voor zover in de tarieventabel geen of geen bijzonder tarief is vermeld, bedraagt het tarief ter zake van het in behandeling nemen van een aanvraag om een omgevingsvergunning met bouwactiviteiten:

Categorie	Bouwsom (van - tot)	Tarief
1.	€ 0 - € 7.500	€ 520,-
2.	€ 7.500 - € 15.000	€ 785,-
3.	€ 15.000 - € 35.000	€ 1.046,-
4.	€ 35.000 - € 70.000	€ 2.091,-
5.	€ 70.000 - € 110.000	€ 3.137,-
6.	€ 110.000 - € 150.000	€ 4.182,-
7.	€ 150.000 - € 260.000	€ 5.228,-
8.	€ 260.000 - € 515.000	€ 10.455,-
9.	€ 515.000 - € 1.050.000	€ 15.677,-
10.	€ 1.050.000 - € 2.750.000	€ 26.132,-

11.	€ 2.750.000 - € 5.200.000	€ 41.810,-
12.	€ 5.200.000 - € 10.400.000	€ 83.620,-
13.	€ 10.400.000 - € 26.000.000	€ 156.789,-
14.	€ 26.000.000 - € 52.000.000	€ 313.579,-
15.	> € 52.000.000	€ 522.638,-

B. Leges voor Omgevingsvergunningen voor overige activiteiten

Het tarief voor het in behandeling nemen van een aanvraag om een omgevingsvergunning voor de volgende activiteiten bedraagt € 100, -:

- Uitvoeren van een werk (artikel 2.1, lid 1, onder b, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht);
- Brandveilig gebruik bouwwerken (artikel 2.1, lid 1 onder d, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht);
- Aansluiting van een weg (artikel 2.2, lid 1, onder d, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht);
- Uitwegen (artikel 2.2, lid 1, onder e, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht);
- Alarminstallatie aan een onroerende zaak (artikel 2.2, lid 1 onder f, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht);
- Kappen van een boom/houtopstand (artikel 2.2, lid 1, onder g, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht);
- Reclame-uiting (artikel 2.2, lid 1, onder h, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht);
- Opslag roerende zaken (artikel 2.2, lid 1, onder j, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht);
- Slopen, verstoren, verplaatsen of wijzigen van een beschermd monument of beschermd stads- of dorpsgezicht. (artikelen 2.1, lid 1, onder f, en 2.2, lid 1, onder b, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht);
- Gebruik gronden in strijd met het ruimtelijke kader (artikel 2.1, lid 1, onder c, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht).

C. Leges voor aanvragen op grond van de Wet natuurbescherming

Categorie	Dienst	Tarief
1.	Een besluit van gedeputeerde staten als bedoeld in artikelen 3.3, 3.4, 3.8, 3.9, 3.17, 3.32, 3.34 Wet natuurbescherming, met uitzondering van artikel 3.3, lid 4, onder b, sub 5, en artikel 3.8, lid 5, onder b, sub 4, die gericht zijn op het toelaten van onderzoek	€ 1.800,-
2.	Een vergunning van gedeputeerde staten als	€ 1.800,-

	bedoeld in artikelen 2.7 en 2.8 Wet natuurbescherming	
3.	Een bestuurlijk oordeel van gedeputeerde staten of er wel of geen vergunning of ontheffing nodig is	€ 1.800,-
4.	Een toets van een plan, project of andere handeling aan de Wet natuurbescherming door gedeputeerde staten, niet zijnde een aanvraag om vergunning, ontheffing of bestuurlijk oordeel.	€ 1.800,-
5.	Een besluit van gedeputeerde staten als bedoeld in artikel 6.1, eerste lid, onder a en b, Wet natuurbescherming voor een tegemoetkoming in geleden schade aangericht door natuurlijk in het wild levende beschermde dieren	€ 300,-

BIJLAGE VIII SITUATIES KRUIJELREGELING

Als bedoeld in artikel 6.40, onder a

Toepassing van de hierna genoemde onderdelen van artikel 4, hoofdstuk IV, Bijlage II behorende bij het Besluit omgevingsrecht:

1. onderdeel 1, voor zover sprake is van ontwikkelingen
 - ten behoeve van detailhandel en/of kantoren;
 - op gronden binnen de veiligheidszone langs de Nieuwe Waterweg en de Nieuwe Maas, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op 'Kaart 6 Veiligheidszoning Nieuwe Waterweg en Nieuwe Maas';
 - op bedrijventerreinen, aangeduid op de de bedrijventerreinenkaart in de Omgevingsvisie, behorende bij de beleidsbeslissing 'Toekomstbestendige bedrijventerreinen die de vitaliteit van het bedrijfsleven versterken', of
 - op gronden binnen de molenbiotop van traditionele windmolens, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op 'Kaart 9 Cultureel erfgoed';
2. onderdeel 9, voor zover sprake is van gebruikswijziging(en):
 - ten behoeve van detailhandel of kantoren;
 - op gronden binnen de veiligheidszone langs de Nieuwe Waterweg en de Nieuwe Maas, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op 'Kaart 6 Veiligheidszoning Nieuwe Waterweg en Nieuwe Maas';
 - op bedrijventerreinen, aangeduid op de de bedrijventerreinenkaart in de Omgevingsvisie, behorende bij de beleidsbeslissing 'Toekomstbestendige bedrijventerreinen die de vitaliteit van het bedrijfsleven

versterken', of

- ten behoeve van huisvesting van arbeidsmigranten in:
 - kassen;
 - bebouwing die in de Ruimtelijk-economische Strategie Westland ten behoeve van de herstructureringsopgave is aangeduid als categorie 1;
3. onderdeel 10, ten aanzien van de mogelijkheid om een omgevingsvergunning te verlenen voor de permanente bewoning van recreatiewoningen.
4. onderdeel 11, tenzij sprake is van:
- het realiseren van tijdelijke nieuwe woningen binnen bestaand stads- en dorpsgebied;
 - het realiseren van nieuwe tijdelijke huisvesting van arbeidsmigranten bij een agrarisch bedrijf gedurende een korte seizoenspiekperiode.

BIJLAGE IX LIJSTEN BEHORENDE BIJ KAART 2 IN BIJLAGE II EN ARTIKELEN 5.1 en 5.2 VAN DE OMGEVINGSVERORDENING ZUID-HOLLAND

Daar waar in deze tabel ingevolge art. 3.2 Waterwet "provincie" staat, wordt gelezen voor dezen, Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland

1. Lijst A1 als bedoeld in artikel 5.1 van de Omgevingsverordening Zuid-Holland

Vw. nr.	Vaarweg	Belast met de uitvoering van het beheer
A-1	Delftse Schie	Provincie
	Rijn-Schiekanaal	Provincie
	Haagse Trekvllet [vanaf Rijn-Schiekanaal tot toegang Binckhorsthaven]	Provincie
A-2	Rijn-Schiekanaal [vanaf Haagse Trekvllet tot Korte Vlietkanaal, inclusief Sluis LeZijlidschendam]	Provincie
A-3	Korte Vlietkanaal	Provincie
	Rijn [vanaf Korte Vlietkanaal tot Additioneel kanaal]	Provincie
	Additioneelkanaal	Provincie
	Katwijkskanaal	Provincie
A-4	Rijn-Schiekanaal [Korte Vlietkanaal - Zijl, inclusief Leidse Trekvllet tot de Trekvlletbrug]	Provincie

	Oude Rijn [vanaf Zijl tot Heimanswetering]	Provincie
A-5	Zijl	Provincie
	Vaarroute door Kagerplassen [via s Gravenwater tot aan de Ringvaart van de Haarlemmermeerpolder]	Provincie
A-6	Oude Rijn [vanaf kruising Gouwe/Aarkanaal tot Heimanswetering]	Provincie
	Heijmanswetering, Woudwetering en Paddegat	Provincie
	Vaarroute door Braassemermeer	Provincie
	Oude Wetering	Provincie
A-7	Aarkanaal	Provincie
A-8	Oude Rijn [vanaf kruising Gouwe/Aarkanaal tot grens provincie Utrecht]	Provincie
A-9	Gouwe en Gouwekanaal [inclusief Julianasluis, Voorhaven en de toegangsegeul vanuit Rijksvaarwater Hollandse IJssel]	Provincie
A-10	Merwedekanaal (voor zover gelegen in de provincie Zuid-Holland [inclusief de Grote Merwedesluis en Begraafplaatssluis en toegangsegeul vanuit Rijksvaarwater Merwede])	Provincie
	Verbindingskanaal [tussen het Merwedekanaal en de Linge te Arkel (inclusief de Arkelse Damsluis)]	Provincie
A-11	Amstel (voor zover gelegen in provincie Zuid-Holland)	Provincie Noord-Holland

2. Lijst A2 als bedoeld in artikel 5.2, eerste lid, van de Omgevingsverordening Zuid-Holland

Vw-nr	Vaarweg	Belast met de uitvoering van het beheer
A-12	Grecht (voor zover gelegen in provincie Zuid-Holland) [inclusief sluis Woerdense Verlaat]	Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden
	Grecht [vanaf sluis Woerdense Verlaat tot Kollenbrug]	Hoogheemraadschap Amstel, Gooi en Vecht
A-13	Sluis Bodegraven	Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden
A-14	Linge (voor zover gelegen binnen de provincie) [tot Verbindingskanaal]	Waterschap Rivierenland
A-15	Kanaal van Steenenhoek [inclusief de Steenenhoekse Kanaalsluis en toegangseul vanuit Rijksvaarwater Merwede]	Waterschap Rivierenland
A-16	Sluis Middellkade te Alblasterdam	Waterschap Rivierenland
A-17	Rotte [vanaf de Viersprong tot ZevenhuizerVerlaat]	Hoogheemraadschap van Schieland en Krimpenerwaard
A-18	Hennipsloot [incl. Zevenhuizer Verlaat]	Hoogheemraadschap van Schieland en Krimpenerwaard
A-19	Ringvaart vanaf Hennipsloot en Hollandse IJssel [incl. Snelle Sluis te Moordrecht en de toegangseul vanuit Rijksvaarwater Hollandse IJssel]	Hoogheemraadschap van Schieland en Krimpenerwaard
A-20	Kromme Mijdrecht	Hoogheemraadschap Amstel, Gooi en Vecht
A-21	Heinoomsvaart	Hoogheemraadschap Amstel, Gooi en Vecht
A-22	Kollensloot	Hoogheemraadschap Amstel, Gooi en Vecht

A-23	Drecht	Hoogheemraadschap van Rijnland
A-24	Does - Kromme Does - Wijde Aa	Hoogheemraadschap van Rijnland
A-25	Dwarswatering	Hoogheemraadschap van Rijnland
A-26	Oegstgeesterkanaal	Hoogheemraadschap van Rijnland
A-27	Haarlemmertrekvaart (voor zover gelegen in provincie Zuid-Holland)	Hoogheemraadschap van Rijnland
A-28	Leidse Vaart	Hoogheemraadschap van Rijnland
A-29	Ziende [inclusief Ziende sluis)	Hoogheemraadschap van Rijnland
A-30	Slikkendamersluis	Hoogheemraadschap van Rijnland
A-31	Dubbele Wiericke (voor zover gelegen in provincie Zuid-Holland)	Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden

3. Lijst B als bedoeld in artikel 5.2 van de Omgevingsverordening Zuid-Holland

Vw-nr.	Vaarweg	Belast met de uitvoering van het beheer
B-1	Delfshavense Schie en Coolhaven [inclusief Parksluizen en toegangsegeul vanuit Rijksvaarwater Nieuwe Maas]	Gemeente Rotterdam
B-2	Schiedamse Schie [inclusief de Buitensluis en toegangsegeul vanuit Rijksvaarwater Nieuwe Maas]	Gemeente Schiedam
B-3	Schie-Schiekanaal	Gemeente Rotterdam
B-4	Noorderkanaal [inclusief de Bergsluis]	Gemeente Rotterdam

B-5	Lingehaven [inclusief de Lingesluis en toegangsegeul vanuit Rijkswaerwater Merwede]	Gemeente Gorinchem
B-6	Gekanaliseerde Linge [Aansluiting Verbindingskanaal – Lingehaven]	Waterschap Rivierenland
B-7	Voedingskanaal [inclusief de Voorse Sluis en toegangsegeul vanuit Rijkswaerwater Oude Maas]	Waterschap Hollandse Delta
B-8	Brielse Maas/Brielse Meer	Waterschap Hollandse Delta
B-9	Gekanaliseerde Hollandse IJssel (voor zover gelegen in provincie Zuid- Holland) [inclusief Waaiersluis]	Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden
B-10	Ziendevaart vanaf de Zientesluis en vaarroute door Nieuwkoopse plassen tot Slikkendammersluis	Gemeente Nieuwkoop
B-11	Gorinchemse Kanaalsluis	Waterschap Rivierenland

Bijlage X GEGEVENS EN CRITERIA GROTE BUITENSTEDELIJKE BOUWLOCATIES

Tabel 1 Woningbouwlocaties				
gemeente	plaats	naam locatie	bruto opp in ha	Overige aanwijzingen
Holland Rijnland				
Alphen aan den Rijn	Benthuizen	Bentlanden II	7	
Alphen aan den Rijn	Boskoop	Torenpad-West	6	
Alphen aan den Rijn	Hazerswoude-Rijndijk	Westvaartpark	15	
Kaag en Braassem	Leimuiden	Leimuiden-West	7	

Kaag en Braassem	Roelofarendsveen	Braassemerland (Westend, Veilingvaart, Centrum, GEM en Waterrijck)	119	
Kaag en Braassem	Roelofarendsveen	Nieuwe Wetering	17	
Katwijk	Katwijk	Locatie Valkenburg	318	
Lisse	Lisse	Geestwater of Poelpolder	11	
Nieuwkoop	Langeraar	Langeraar noordwest	10	
Nieuwkoop	Nieuwkoop	Buytewech noord	17	
Nieuwkoop	Nieuwkoop	Vrouwenakker	3	
Nieuwkoop	Nieuwveen	De Verwondering of Hazeweg	21	
Nieuwkoop	Noorden	Land van Koppen	6	
Nieuwkoop	Ter Aar	Ter Aar noordoost	7	
Noordwijk	Noordwijk	Bronsgest	27	
Noordwijk	Noordwijk	De Nes	6	
Noordwijk	Noordwijk	Offem-Zuid	27	
Noordwijk	Noordwijk	Sancta Maria	19	
Noordwijk	Noordwijkerhout	Molenweg	3	
Noordwijk	Noordwijkerhout	St. Bavo	14	
Teylingen	Voorhout	Hooghkamer	35	
Teylingen	Voorhout	Nieuw Boekhorst of Voorhout	56	
Voorschoten (en Leidschendam-Voorburg)	Voorschoten	Duivenvoordecorridor	33 (bebouwing 5)	
Voorschoten	Voorschoten	Starrenburg III	5	

Haaglanden				
Den Haag	Den Haag	Vroondaal Zuid	15	
Den Haag	Den Haag	Westmadepark	26	
Leidschendam-Voorburg (en Voorschoten)	Voorburg	Duivenvoordecorridor	33 (bebouwing 5)	
Midden-Delfland	Den Hoorn	Kreekzone	4	
Pijnacker-Nootdorp	Pijnacker	Ackerswoude / De Wig	31	
Pijnacker-Nootdorp	Pijnacker	De Scheg	11	
Pijnacker-Nootdorp	Pijnacker	Tuindershof / Keijzershof	34	
Westland	De Lier	Molensloot	27	
Westland	Kwintsheul	De Driesprong	7	
Westland	Kwintsheul	Holle Watering	16	
Westland	Monster	De Duinen	15	
Westland	Monster	Monster noord	5	
Westland	Monster	Westmade	66	
Westland	Poeldijk	Poeldijk Westhof	21	
Westland	's-Gravenzande	Poelkade / Het Nieuwe Water	29	
Westland	's-Gravenzande	Waelpark/Waelpolder	30	
Westland	Wateringen	Erasmuszone / Wippolder	23	
Regio Rotterdam				
Brielle	Brielle	Oude Goote	30	

Hellevoetsluis	Hellevoetsluis	Boomgaard / Noordwest	56	
Lansingerland	Bergschenhoek	Driehoek Oosteindseweg-Emmastraat	24	
Lansingerland	Bergschenhoek	Hoeksekade noord I	4	
Lansingerland	Bergschenhoek	Hoeksekade noord II	9	
Lansingerland	Berkel	Driehoek Berkel noord	5	
Lansingerland	Berkel	Westpolder / Bolwerk	53	
Lansingerland	Bleiswijk	De Hoefslag / Korenmolenhoek	10	
Lansingerland	Bleiswijk	Schil om Bleiswijk / Merenweg	28	
Maassluis	Maassluis	Dijkpolder / Wilgenrijk	91	
Nissewaard	Zuidland	Kreken van Nibbeland	16	
Nissewaard	Oudendoorn	De Akkerranden	6	
Nissewaard	Spijkensisse	Maaswijk Noord	10	
Ridderkerk	Rijsoord	Waalbos	4	
Rotterdam	Hoek van Holland	Buitengebied noord en oost II	47	
Rotterdam	Rotterdam	Oude Bovendijk	10	
Schiedam	Schiedam	Spaanse Polder – 's-Gravenland	3	
Westvoorne	Rockanje	De Drenkeling	22	
Drechtsteden				
Dordrecht	Dordrecht	Smitsweg	33	
Hardinxveld-Giessendam	Giessendam	De Blauwe Zoom	10	

Hardinxveld-Giessendam	Giessendam	't Oog	15	
Midden-Holland				
Bodegraven-Reeuwijk	Bodegraven	Weideveld 2	6	
Bodegraven-Reeuwijk	Driebruggen	Groendijck-Oost	3	
Bodegraven-Reeuwijk	Nieuwerbrug	De Wijde Wiericke	3	
Bodegraven-Reeuwijk	Reeuwijk	De Steupel	4	
Bodegraven-Reeuwijk	Reeuwijk-Brug	Breevaart, Oude Tol fase III	3	
Bodegraven-Reeuwijk	Reeuwijk-Dorp	Reesvelt	4	
Gouda	Gouda	Westergouwe	144	
Waddinxveen	Waddinxveen	De Triangel	100	
Waddinxveen	Waddinxveen	Glasparel+	7	
Waddinxveen	Waddinxveen	't Suyt / Plan Nooitgedacht	11	
Zuidplas	Moerkapelle	Moerkapelle noord	28	
Zuidplas	Moerkapelle	Moerkapelle zuid	14	
Zuidplas	Moordrecht	De Brinckhorst / Moordrecht west	14	
Zuidplas	Nieuwerkerk	Esse Zoom / Groene Zoom	30	
Zuidplas	Nieuwerkerk	Nieuwerkerk noord	183	
Zuidplas	Zevenhuizen	Zevenhuizen zuid	56	
Zuidplas	Zuidplas	Rode Waterparel Westlob	53	

Zuidplas	Zuidplas	Swanladriehoek	7	
Alblasserwaard-Vijfheerenlanden				
Gorinchem	Gorinchem	Hoog Dalem	29	
Molenlanden	Giessen-Oudekerk	Bilderhof	4	
Molenlanden	Giessen-Oudekerk	Giessenburg	5	
Molenlanden	Groot-Ammers	De Boomgaard	4	
Molenlanden	Langerak	Woonleefhart	12	
Molenlanden	Nieuw-Lekkerland	Nieuw-Lekkerland Oost	8	
Molenlanden	Streefkerk	Kooikerspad	4	
Hoeksche Waard				
Hoeksche Waard	Heinenoord	Tienvoet	9	
Hoeksche Waard	Mijnsheerenland	Mijnsheerenland noord	6	
Hoeksche Waard	Puttershoek	Rustenburg	6	
Hoeksche Waard	's-Gravendeel	's-Gravendeel west	18	
Hoeksche Waard	's-Gravendeel	Tuinzicht v/h Evides	11	
Hoeksche Waard	Westmaas	Westmaas oost	6	
Hoeksche Waard	Klaaswaal	De Bonger III	7	
Hoeksche Waard	Numansdorp	Torensteepolder fase 1a	20	
Hoeksche Waard	Numansdorp	Torensteepolder fase 1b en 1c	10	

Hoeksche Waard	Goudswaard	Locatie Westdijk	6	
Hoeksche Waard	Nieuw-Beijerland	Nieuw-Beijerland zuid	10	
Hoeksche Waard	Nieuw-Beijerland	Wetten/Schunselaar	7	
Hoeksche Waard	Oud-Beijerland	Stougjesdijk oost	38	
Hoeksche Waard	Strijen	Kleine Loo fase 1-5	6	
Hoeksche Waard	Strijen	Sportlaan	3	

Goeree-Overflakkee

Goeree-Overflakkee	-	De Nieuwe Marke	-	
Goeree-Overflakkee	Goedereede	Onbekend	9	
Goeree-Overflakkee	Nieuwe Tonge	Nieuwe Tonge	9	
Goeree-Overflakkee	Ooltgensplaat	Onbekend	6	
Goeree-Overflakkee	Ouddorp	Ouddorp Bad	6	
Goeree-Overflakkee	Oude-Tonge	Oude Tonge	11	
Goeree-Overflakkee	Sommelsdijk	Everdinapolder	5	
Goeree-Overflakkee	Middelharnis	uitbreiding Westplaat/ 2e haven	35	
Goeree-Overflakkee	Stad aan 't Haringvliet	Onbekend	6	

Bruto opp in ha: Oppervlakte van het als woningbouwlocatie aangeduide gebied in een bestemmingsplan of ander ruimtelijk plan, inclusief de daarbij behorende

voorzieningen, infrastructuur, groen en water. De aanduiding kan deels ook bestaand stads- en dorpsgebied betreffen.

Tabel 2 Bedrijventerreinen zachte capaciteit

gemeente	plaats	naam terrein	uitgeefbaar opp in ha	Overige aanwijzingen
Holland Rijnland				
Alphen aan den Rijn	Alphen aan den Rijn	Steekterpoort II	15	
Alphen aan den Rijn	Groenendijk	Groenendijk oost	9	
Alphen aan den Rijn	Hazerswoude-Rijndijk	Prinsenschouw	10	
Alphen aan den Rijn	Koudekerk aan den Rijn	Uitbreiding Hoogewaard	4	
Kaag en Braassem	Leimuiden	Drechthoek II	8	
Kaag en Braassem	Roelofarendsveen	Veenderveld 2	29	
Katwijk	Valkenburg	Werkpark	15	
Noordwijk	Noordwijkerhout	's-Gravendam oost	15	
Zoeterwoude	Zoeterwoude	Groenendijk west	7	
Teylingen	Warmond	Greenib	4	
Haaglanden				
Midden-Delfland	Den Hoorn	Hoopolder-Kerkpolder	12	
Westland	Kwintsheul	Bovendijk	5	
Westland	Poeldijk	ABC Westland, uitbreiding	12	

Regio Rotterdam				
Brielle	Vierpolders	Seggelant 3	20	
Hellevoetsluis	Hellevoetsluis	Kickersbloem 3 (4e kwadrant)	17	
Nissewaard	Geervliet	Geervliet oost (Bernissester)	40	
Rotterdam	Hoek van Holland	Haak-Kulkweg (waterweg noord)	30	
Rotterdam	Rotterdam	Science en Business Park	80	
Midden-Holland				
Bodegraven- Reeuwijk	Reeuwijk-Brug	Zoutman west	9	
Krimpenerwaard	Stolwijk	Zuidelijke Entree	3	
Waddinxveen	Waddinxveen	Milieupark A12 noord	30	
Zuidplas	Nieuwerkerk aan den IJssel	A20 noord en zuid	41	
Zuidplas	Zevenhuizen	Knibbelweg oost	23	
Alblasserwaard-Vijfheerenlanden				
Hoeksche Waard				
Hoeksche Waard	Strijen	Verlengde Edisonlaan	4	
Goeree-Overflakkee				

Tabel 3 Bedrijventerreinen harde capaciteit

gemeente	plaats	naam terrein	uitgeefbaar opp in ha	Overige aanwijzingen
Holland Rijnland				
Nieuwkoop	Nieuwveen	Schoterhoek II	7	
Noordwijk	Noordwijk	's-Gravendijck	3-5	
Katwijk	Rijnsburg	Klei-Oost-Zuid	15	
Katwijk	Rijnsburg	Vinkenwegzone	4-6	
Haaglanden				
Westland	Maasdijk	Honderland fase 2	35	
Westland	Naaldwijk	Trade Park Westland Mars	11	
Regio Rotterdam				
Hellevoetsluis	Hellevoetsluis	Kickersbloem 3	54	
Lansingerland	Bergschenhoek	Leeuwenhoekweg	5	
Lansingerland	Berkel	Oudeland	53	
Lansingerland	Bleiswijk	Bedrijventerrein Bleizo / Hoefweg zuid	35	
Ridderkerk	Ridderkerk	Nieuw Reijerwaard	95	
Brielle	Brielle	Seggelant 2	5	
Vlaardingen	Vlaardingen	De Vergulde Hand west	15	
Drechtsteden				
Dordrecht	Dordrecht	Dordtse Kil IV	65	

Hardinxveld-Giessendam	Hardinxveld	't Oog	4	
Hardinxveld-Giessendam	Hardinxveld	't Oog	6	
Hendrik Ido Ambacht	Hendrik Ido Ambacht	Ambachtse Zoom	15	
Sliedrecht	Sliedrecht	De Driehoek	7	
Midden-Holland				
Waddinxveen	Waddinxveen	Logistiek Park A12 (2e fase)	6	
Waddinxveen	Waddinxveen	Triangel	4	
Zuidplas	Nieuwerkerk aan den IJssel	Hooge Veenen III, fase 2	3	
Zuidplas	Zevenhuizen	Plantagekwadrant (Het Nieuwe Midden)	20	
Alblasserwaard-Vijfheerenlanden				
Molenlanden	Schelluinen	Schelluinen west	12	
Gorinchem	Gorinchem	Groote Haar (Gorinchem noord)	37	
Hoeksche Waard				
Hoeksche Waard	Oud-Beijerland	De Hoogerwerf Oost	8	
Goeree-Overflakkee				
Goeree-Overflakkee	Nieuwe Tonge	De Tram uitbreiding	5	
Goeree-Overflakkee	Oude-Tonge	Bedrijvenpark Oostflakkee	20	

Tabel 4 Andere stedelijke ontwikkelingen

gemeente	plaats	naam terrein	uitgeefbaar opp in ha	Overige aanwijzingen
Drechtsteden				
Sliedrecht	Sliedrecht	Recreatief Knooppunt Sliedrecht	20	
Haaglanden				
Westland	Honselersdijk	Horti Campus	20	
Holland Rijnland				
Leiden	Leiden	Volkstuinen Oostvlietpolder	3	Uitbreiding van bestaande volkstuinen Oostvlietpolder
Regio Rotterdam				
Albrandswaard	Rhoon	Poort van Buitenland	6	
Albrandswaard	Rhoon	Sportvelden Rand van Rhoon	10	
Lansingerland	Bleiswijk	Bleizo ontwikkeling stationsgebied	10	
Nissewaard	Heenvliet / Geervliet	Sportvelden Bernisse Noord	7	
Regio Midden-Holland				
Zuidplas	Moordrecht	Sportvelden Moordrecht	4	
Zuidplas	Zevenhuizen	Swanladriehoek	7	

BIJLAGE XI VERBLIJFSRECREATIEPARKEN

Als bedoeld in artikel 6.10e

- Park Giessenburg, gemeente Molenlanden
- Park Bilderhof, gemeente Molenlanden

TOELICHTING bij de OMGEVINGSVERORDENING ZUID-HOLLAND

ALGEMEEN DEEL

1. Inleiding

De provincie Zuid-Holland wil een overheid zijn die anticipeert op veranderingen in maatschappij, economie en bestuur, en vanuit haar toegevoegde waarde bijdraagt aan maatschappelijke opgaven. De ontwikkeling die de provincie Zuid-Holland hierin doormaakt, sluit aan bij de uitgangspunten van de Omgevingswet die de maatschappelijke opgave centraal stelt, en niet langer de sectorale beleidsvelden.

De Omgevingswet treedt in 2021 in werking. De provincie Zuid-Holland kiest ervoor om in aanloop naar de komst van de Omgevingswet twee belangrijke kerninstrumenten van deze wet – de omgevingsvisie en de omgevingsverordening – op basis van huidig recht vast te stellen. Met deze integratie wordt een belangrijke stap gezet in de implementatie van het organiseren van de provinciale rol rond maatschappelijke opgaven in de fysieke leefomgeving. Uitgangspunt is dat de integratie beleidsneutraal gebeurt, dus zonder een verandering in (rechts-)gevolgen. Separaat wordt een aantal beleidsrijke onderdelen ter besluitvorming voorgelegd, die nadien als wijziging in deze verordening worden geïntegreerd. Deze onderdelen zijn in de verordening gereserveerd.

De omgevingsvisie en de omgevingsverordening zijn instrumenten die onderling sterk met elkaar samenhangen. In de systematiek van de Omgevingswet is de inhoud van de omgevingsvisie voor een groot deel leidend voor de inhoud van de omgevingsverordening. Vandaar dat de inhoud van beide kerninstrumenten gelijktijdig wordt vastgesteld.

2. Doel en strekking

2.1 Anticiperen op de Omgevingswet

Deze verordening integreert achttien verordeningen met het oog op het vereenvoudigen en harmoniseren van de provinciale regels voor de fysieke leefomgeving. Dat betekent dat deze omgevingsverordening zeventien verordeningen geheel, en de Provinciale milieuverordening gedeeltelijk, zal vervangen. De verordeningen die volledig worden ingetrokken zijn de:

- Grondwaterheffingsverordening Zuid-Holland;
- Legesverordening omgevingsrecht provincie Zuid-Holland 2013;
- Legesverordening Wet natuurbescherming Zuid-Holland 2019;
- Luchthavenverordening Zuid-Holland;
- Ontgrondingenverordening Zuid-Holland 2014;
- Vaarwegenverordening Zuid-Holland 2015;
- Verordening advisering planschade Zuid-Holland;
- Verordening kwaliteit vergunningverlening, toezicht en handhaving omgevingsrecht Zuid-Holland 2016;
- Verordening Provinciaal Planologische Commissie Zuid-Holland 2009;
- Verordening ruimte 2014;
- Verordening uitvoering Wet natuurbescherming Zuid-Holland;
- Waterverordening Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden 2009;
- Waterverordening Rijnland;
- Waterverordening Waterschap Amstel, Gooi en Vecht 2017;
- Waterverordening waterschap Rivierenland;
- Waterverordening Zuid-Holland; en de
- Wegenverordening Zuid-Holland 2010.

Door deze integratie loopt de provincie Zuid-Holland vooruit op de invoering van de omgevingsverordening als een van de kerninstrumenten van de Omgevingswet, voor zover dat reeds op basis van de bestaande wetgeving mogelijk is.

2.2 Beleidsneutrale integratie

Beoogd is een beleidsneutrale integratie van de provinciale regelgeving op de terreinen van de ruimtelijke ordening, het milieu, luchthavens, het beheer en gebruik van wegen en vaarwegen, het waterbeheer, de ontgrondingen, de kwaliteit op dit terrein van de vergunningverlening, het toezicht en de handhaving en de regels over leges, schadevergoeding en andere financiële aspecten in het fysieke domein. Het beleidsneutrale karakter betekent dat bestaande regelgeving op deze domeinen zonder aanpassing van de normstelling en met een gelijkwaardig beschermingsniveau is overgezet in deze integrale omgevingsverordening. Vanzelfsprekend zijn daarbij wel aanpassingen doorgevoerd in de terminologie en de instrumentkeuze, waar dat was aangewezen om de gewenste stap te maken naar een uniforme omgevingsverordening die vooruitloopt op het nieuwe kader van de Omgevingswet. Waar mogelijk wordt in deze toelichting ook voor de verschillende onderwerpen aangegeven wat de Omgevingswet gaat betekenen.

Ook is de stap gezet om op enkele plaatsen te voorzien in algemene bepalingen waar voorheen in verschillende verordeningen regels over dezelfde materie was opgenomen. Dit geldt vanzelfsprekend voor het algemene hoofdstuk 1 maar is bijvoorbeeld ook het geval bij regels over de voorbereiding van vergunningen. Dat maakt het mogelijk om binnen de grenzen van de bestaande centrale wetgeving een zo uniform mogelijke benadering te kiezen voor de normering van dergelijke instrumenten, zoals bijvoorbeeld over de toepassing van de regels van de Dienstenrichtlijn bij vergunningstelsels (*lex silencio*, bijv.). Een ander voorbeeld is de wijze waarop is omgegaan met de huidige vijf waterverordeningen. Tussen deze verordeningen bestonden voorheen soms kleine en soms grote verschillen. Getracht is om in overleg met de waterschappen en de betrokken buurprovincies te komen tot meer uniforme regels. Dit heeft op de meeste punten tot uniforme regels geleid, zodat nog slechts in een beperkt aantal gevallen voor één of meerdere waterschappen afwijkende regels noodzakelijk zijn.

3. Opbouw van de verordening

3.1 Algemeen

De verordening is zodanig opgebouwd dat na twee inleidende hoofdstukken voor de regeling van algemene begrippen (hoofdstuk 1) en de aanwijzing van onderdelen van de fysieke leefomgeving (hoofdstuk 2), de regels voor activiteiten door burgers en bedrijven voorop staan (hoofdstuk 3). Pas daarna komen de meer tot het openbaar bestuur gerichte regels over het ambitieniveau voor leefomgevingskwaliteit (hoofdstuk 4), de regels over onderlinge taakverdeling (hoofdstuk 5) en de doorwerking van provinciaal beleid naar andere bestuursorganen via instructieregels (hoofdstuk 6). Vervolgens komen ondersteunende hoofdstukken over financiële bepalingen (hoofdstuk 7), procedures van voorbereiding (hoofdstuk 8) en handhaving (hoofdstuk 9), schade (hoofdstuk 10), monitoring en informatie (hoofdstuk 11) en adviesorganen (hoofdstuk 12). Overgangsrecht (hoofdstuk 13) en slotbepalingen (hoofdstuk 14) sluiten de verordening af.

De opbouw sluit daarmee allereerst aan op de doelgroepenbenadering die ook door het Rijk ten grondslag is gelegd aan de vier algemene maatregelen van bestuur onder de Omgevingswet, en pas ten tweede op de opbouw van de Omgevingswet zelf die meer is gebaseerd op een bepaalde beleidscyclus voor de fysieke leefomgeving. Een verdeling van de materie op basis van de opgaven van de Omgevingsvisie of een indeling op basis van gebieden/gebiedsgerichtheid is overwogen maar daar is, mede gelet op de op te nemen regels, van afgezien. Doorslaggevend is geweest dat verreweg de meeste regels in deze verordening gericht zijn op het reguleren van burgers en bedrijven (vergelijkbaar met het type regels van het Besluit activiteiten leefomgeving en het Besluit bouwwerken leefomgeving) of het instrueren van andere bestuursorganen (vergelijkbaar met het type regels van het Besluit kwaliteit leefomgeving).

Een belangrijke consequentie van de gekozen indeling is, dat een bepaald onderwerp op verschillende plaatsen in de verordening aan bod kan komen. Een voorbeeld kan dat verhelderen. Zo bevat hoofdstuk 2 onder meer de aanwijzing van de vaarwegen waarop de verordening betrekking heeft, geeft hoofdstuk 3 regels waaraan gebruikers van die vaarwegen zich moeten houden, deelt hoofdstuk 4 het beheer van sommige vaarwegen toe aan anderen dan de provincie zelf en worden gemeenten via hoofdstuk 6 geïnstrueerd om in hun bestemmingsplannen rekening te houden met zichtlijnen voor het doelmatig gebruik van de vaarweg in zones rondom bochten. De procedures en handhaving van de regels is geregeld in hoofdstukken 8 en 9 en hoofdstuk 13 bevat overgangsrecht ten opzichte van de huidige Vaarwegenverordening Zuid-Holland 2015.

Dit is een bewuste keuze geweest, omdat daarmee het integrale karakter wordt benadrukt zodat de onderlinge samenhang tussen thans afzonderlijke instrumenten duidelijker naar voren komt. De instructieregels zijn immers gebaseerd op de Wet ruimtelijke ordeningen en opgenomen in de Verordening Ruimte, terwijl de regels voor gebruikers zijn opgenomen in de Vaarwegenverordening Zuid-Holland 2015. Verwacht mag worden dat een integrale benadering het gebruik eenvoudiger zou moeten maken. Een ander voordeel is dat parallellen tussen domeinen duidelijker in het oog springen en onnodige verschillen in de regelgeving makkelijker kunnen worden geïdentificeerd en opgelost. Tot slot biedt het een duidelijke structuur die naar het zich thans laat aanzien ook geschikt is onder de nieuwe regels van de Omgevingswet.

3.2 Overzicht van de hoofdstukken

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Dit hoofdstuk bevat bepalingen die voor de toepassing van de hele, of althans grote delen van, de omgevingsverordening van belang zijn. Het gaat hier over de begripsbepalingen (bijlage I), het toepassingsgebied en de maatschappelijke doelstellingen. De artikelen over het toepassingsgebied en de doelen zijn overgenomen van de Omgevingswet en geven in algemene zin de breedte aan van de onderwerpen die in de omgevingsverordening aan bod komen. Dat was nodig omdat de Omgevingswet nog niet in werking is getreden. Het overnemen van de bepalingen van de omgevingswet wil niet zeggen dat al die onderwerpen ook daadwerkelijk regels kennen in deze versie van de omgevingsverordening. Ten eerste is niet voor alle onderwerpen in alle gevallen provinciale regelgeving nodig. Ofwel omdat er geen provinciale belangen spelen, ofwel omdat het onderwerpen betreft die al door het rijk zijn geregeld. Zoals hieronder uiteen wordt gezet, berust deze verordening op de verschillende bestaande wetten. Ten tweede zijn op de relevante plaatsen de te dienen belangen op concretere en meer afgebakende wijze vermeld. Niet bij alle regels of bevoegdheden spelen dus alle denkbare omgevingsbelangen die in hoofdstuk 1 genoemd worden.

Hoofdstuk 2. Aanwijzing en begrenzing van de fysieke leefomgeving

Hoofdstuk 2 bevat een aantal gebieden dat wordt aangewezen en begrensd. Dit komt gedeeltelijk overeen met de benadering die ook in het Omgevingsbesluit wordt gekozen. Het betreft hier gebieden met een rijkstaak. De omgevingswet bevat alleen een grondslag en geen aanwijzing of begrenzing. De aanwijzing van onderdelen van de fysieke leefomgeving in dit hoofdstuk is breder dan dat. Het is ook breder dan alleen de aanwijzing en begrenzing die nodig kan zijn op basis van de Wet ruimtelijke ordening (of het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening, Barro). Er is een aantal motieven die tot aanwijzing hebben geleid. Ten eerste bevat hoofdstuk 2 de aanwijzing van de locaties waar de provincie Zuid-Holland het beheer over voert over onderdelen van de fysieke leefomgeving. Dit gaat met name over de vaarwegen (op grond van de Waterwet). Overwogen is ook voor de wegen een dergelijke bepaling op te nemen, maar dat verhoudt zich niet goed tot het oude stelsel van de Wegenwet en de Waterstaatswet 1900 wat—anders dan de Waterwet—niet op individuele toedeling maar op de vormgeving van overdrachten van beheer is geregeld.

Ten tweede zijn er begrenzingen relevant voor de taken die de provincie opdraagt aan waterschappen. Naast de begrenzingen van de waterschappen via de regelementen gaat het in deze verordening om de regionale waterkeringen. Omdat de provincie ook voor regionale waterkeringen normen vaststellen voor de waterschapstaken zijn die ook in dit hoofdstuk opgenomen.

Ten derde begrenst dit hoofdstuk de gebieden waarvoor de provincie regels stelt met betrekking tot bepaalde activiteiten. In bepaalde gebieden als milieubeschermingsgebieden voor grondwater en stiltegebieden is het verplicht om dit te doen vanuit de Wet milieubeheer.

Ten vierde eist het Barro dat het provinciebestuur het Natuur Netwerk Nederland (NNN) en de Romeinse limes begrenst ten behoeve van de getrapte instructieregels voor gemeentelijke bestemmingsplannen die daarvoor door de provincie worden vastgesteld. Zowel voor NNN en archeologie wordt via instructieregels in het bestemmingsplan gevraagd om deze gebieden “actief” te bestemmen.

De aanwijzing van onderdelen van de fysieke leefomgeving komt ook nog op andere plaatsen in de verordening met geometrische plaatsbepalingen voor. Deze hebben echter een andere karakter en dragen vaak het karakter van aandachtsgebieden waarvoor bepaalde ruimtelijke instructieregels gelden. Deze zijn niet gericht op het “positief” bestemmen, maar op het maken van een goede afweging of het “rekening houden met”. In die gevallen is ervoor gekozen deze aspecten niet in hoofdstuk 2 op te nemen.

Hoofdstuk 3. Activiteiten in de fysieke leefomgeving

Algemeen (Afdeling 3.1)

Hoofdstuk 3 bevat regels over activiteiten in de fysieke leefomgeving, die veelal bestaan uit verboden waarvan vergunning kan worden verleend en in bepaalde gevallen ook vrijstellingen, al dan niet met nadere regels, meldingsplichten en eventueel maatwerkvoorschriften. Afdeling 3.1 bevat voor deze instrumenten enkele algemene bepalingen. Deze gelden waar mogelijk voor meerdere in dit hoofdstuk geregelde instrumenten, tenzij dat niet goed mogelijk is omdat deze onderwerpen al in een formele wet zijn geregeld.

Bijzondere regels voor activiteiten (Afdelingen 3.2 tot en met 3.9)

In de overige afdelingen zijn steeds de bijzondere regels gegeven die voor het betreffende onderdeel van de fysieke leefomgeving gelden. Het gaat dan om activiteiten die verband houden met:

- ruimtelijke voorbescherming provinciale doelen;
- provinciale infrastructuur (vaarwegen en wegen);
- milieubeschermingsgebieden (stiltegebieden en beschermingsgebieden voor grondwater);

- ontgrondingen op land en in regionale wateren;
- bodemsanering;
- gesloten stortplaatsen;
- ontgassen van binnenschepen;
- flora- en fauna activiteiten en Natura 2000-activiteiten.

Elk hier genoemd onderwerp is in een afzonderlijke afdeling geregeld, waarbij steeds zoveel mogelijk hetzelfde stramien is gehanteerd. Dat bestaat uit een algemene paragraaf waarin het toepassingsbereik, het oogmerk (de concretisering van de met de regels te dienen algemene belangen) en het bevoegd gezag voor de relevante instrumenten is geregeld. Overigens is voor de besluitvorming over de in dit hoofdstuk geregelde vergunningen, ook afdeling 6.4 van deze verordening van belang omdat daarin instructieregels zijn gegeven over de besluitvorming over die vergunningen, gelet op het daarvoor in hoofdstuk 3 opgenomen oogmerk.

Behalve een algemene paragraaf bevat elke afdeling ook een inhoudelijke paragraaf waarin de gedragsregels zijn opgenomen, of een delegatiegrondslag voor het stellen of uitwerken van die regels. Op de daarbij gekozen delegatiesystematiek wordt ingegaan in hoofdstuk 5 van deze toelichting.

Voor de toelichting op de inhoud van deze regels wordt verwezen naar het artikelsgewijze deel en hoofdstuk 4 van dit algemeen deel, waarin de verhouding met het hogere recht aan de orde komt.

Hoofdstuk 4. Leefomgevingskwaliteit

Dit hoofdstuk bevat regels over de ambitie van de provincie voor de kwaliteit van de leefomgeving. Vanzelfsprekend zijn in dit hoofdstuk niet alle doelen die de provincie wil bereiken in de fysieke leefomgeving of alle daarbij betrokken provinciale belangen geregeld. Deze zijn in de Omgevingsvisie vastgesteld. Het betreft in deze verordening alleen de normering van onderdelen van de fysieke leefomgeving die van zodanig provinciaal belang zijn, dat het zinvol is ze ook juridisch te normeren. Dit hoofdstuk bestaat uit twee paragrafen: omgevingswaarden en normen voor de fysieke leefomgeving. Strikt genomen zijn de in paragraaf "omgevingswaarden" opgenomen regels nog geen omgevingswaarden (dat instrument komt eerst bij inwerkingtreding van de Omgevingswet beschikbaar) maar normen voor de waterveiligheid van regionale waterkeringen en voor de bergings- en afvoercapaciteit van regionale waterkeringen. Deze zullen onder de Omgevingswet wordt omgezet in omgevingswaarden, zodat het onderscheid met de andere normen van dit hoofdstuk nu al gemaakt kan worden. Niet alle normering van kwaliteit van de leefomgeving hoeft immers tot een omgevingswaarde te leiden. Zo zijn de eisen die gesteld worden aan de minimale breedte, diepte en vrije doorvaarthoogte van vaarwegen (de vaarwegprofielen) gelet op de afmetingen van de schepen die daar gewoonlijk gebruik van moeten kunnen maken ook normen voor de fysieke leefomgeving. Ook de infrastructuur (in dit geval vaarwegen) is immers onderdeel van die fysieke leefomgeving. De grondslag voor het vaststellen van vaarwegprofielen is daarom geregeld in de tweede paragraaf van dit hoofdstuk. Het ligt in de rede dat dit hoofdstuk zich in de loop van de tijd en door de invoering van de Omgevingswet verder zal gaan ontwikkelen, door bijvoorbeeld noties als ruimtelijke kwaliteit, die nu nog gelet op de vereiste beleidsneutraliteit in hoofdstuk 6 (instructieregels) zijn geregeld, een plaats krijgen in dit hoofdstuk.

Hoofdstuk 5. Toedeling van taken

Hoofdstuk 5 is vooral van belang voor de verdeling van het beheer van water en infrastructuur, voor de organisatie van taken in het natuurbeheer en voor enkele met dergelijk beheer samenhangende positieve verplichtingen van rechthebbenden op onroerende zaken (onderhoudsplichten en het verhalen van schepen). Zo vindt de toedeling van het beheer van watersystemen en vaarwegen door de provincie aan andere openbare lichamen (waterschappen en gemeenten) op basis van de Waterwet plaats in dit hoofdstuk. Ook is in dit hoofdstuk de toedeling van het daarmee verband houdende nautisch beheer geregeld en de onderlinge samenwerking tussen deze vaarwegbeheerders en een bepaling over de samenwerking tussen wegbeheerders bij aansluiting van wegen op de provinciale infrastructuur. Wat het natuurbeheer betreft gaat het in dit hoofdstuk om de organisatie van de faunabeheereenheden en de wildbeheereenheden op basis van de Wet natuurbescherming.

Hoofdstuk 6. Instructieregels

Algemeen

In hoofdstuk 6 zijn regels opgenomen die van belang zijn om het provinciale beleid of het provinciale belang te laten doorwerken in de uitoefening van taken of bevoegdheden door andere bestuursorganen dan provinciale staten. Net zoals in het Besluit kwaliteit leefomgeving het geval zal zijn onder de Omgevingswet, worden deze regels hier ingedeeld naar het instrument (de bevoegdheid) waarop de instructieregels betrekking hebben: programma's en plannen, bestemmingsplannen, instrumenten van waterschappen (keur, legger en peilbesluit), vergunningen en ontheffingen, projectplannen en een aantal taken tot feitelijk handelen.

Ruimtelijke instructieregels

Het is van belang op te merken dat – naast de rechtstreeks werkende regels over geitenhouderij - uitsluitend de regels van afdeling 6.2 (bestemmingsplannen) zijn gebaseerd op de Wet ruimtelijke ordening en het Barro. Evenals artikel 6.40 dat deze bepalingen van overeenkomstige toepassing verklaart op beslissingen over omgevingsvergunningen tot afwijken van bestemmingsplannen op basis van de Wabo. Deze instructieregels zijn de opvolger van de regels van de Verordening ruimte 2014.

Samenhang met visie en programma

Zoals hierboven aangegeven bevat de verordening in afdeling 6.2 een deel van het ruimtelijk beleid van de provincie Zuid-Holland. De provincie verwacht van gemeenten dat bij het opstellen van ruimtelijke plannen ook rekening wordt gehouden met de andere delen van het ruimtelijk beleid, zoals opgenomen in de Omgevingsvisie en het Programma ruimte. De provincie vraagt hierover aandacht in het periodiek overleg met gemeenten en zal zo nodig ook het wettelijke instrumentarium inzetten, zoals het indienen van een zienswijze of het geven van een reactieve aanwijzing.

Samenhang tussen de artikelen

De artikelen in afdeling 6.2 van deze verordening moeten in samenhang met elkaar worden gelezen. Meerdere artikelen kunnen van toepassing zijn op dezelfde ontwikkeling. Bij veel voorkomende situaties van regels die samenvallen is daar op gewezen in de artikelsgewijze toelichting, bijvoorbeeld bij de toelichting op de ladder voor duurzame verstedelijking.

Motivering in toelichting bestemmingsplan

De provincie verwacht van de gemeenten dat in de toelichting van het bestemmingsplan wordt gemotiveerd dat het bestemmingsplan in overeenstemming is met de verordening. Dit is met name van belang als het gaat om regels in de verordening die het karakter hebben van een doelbepaling en daarmee ruimte bieden voor een nadere afweging.

Overige instructieregels

De overige onderdelen van hoofdstuk 6 zijn vooral gebaseerd op de Waterwet, de Wet natuurbescherming of houden verband met de verlening van provinciale vergunningen of ontheffingen die zijn geregeld in hoofdstuk 3 (Afdeling 6.4).

Hoofdstuk 7. Financiële bepalingen

In dit hoofdstuk zijn de drie “financiële” verordeningen opgenomen die voorheen de leges regelden en de grondwaterheffing. Ook hier is weer sprake van een beleidsneutrale omzetting.

Hoofdstuk 8. Procedures

In navolging van de Omgevingswet is ervoor gekozen om de voorbereidingsprocedures op te nemen in een afzonderlijk hoofdstuk. Over het algemeen kenden de provinciale verordeningen al relatief weinig regels over procedures, deels omdat voor verschillende onderwerpen al op centraal niveau in die regels is voorzien in de bijzondere wetgeving of – vaker – de Algemene wet bestuursrecht. Volstaan kon daarom worden met het regelen van enkele procedurele aspecten van waterplannen, rondom bodemsanering en – op basis van de Provinciewet voor luchthavenbesluiten of luchthavenregelingen in de zin van de Wet luchtvaart.

In de waterverordeningen tot nu toe was op meerdere plaatsen voorgeschreven dat afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing was op de voorbereiding van een besluit. Dat is nu achterwege gelaten. Alle waterschappen hebben inmiddels een inspraakverordening. Bij het opstellen van deze inspraakverordeningen is afdeling 3.4 het uitgangspunt (conform artikel 79 Waterschapswet). Het geeft geen pas meer om als provincie hierover voorschriften op te nemen. Daarnaast zijn procedurele bepalingen op het gebied van ter inzage leggen en bij de inspraak te betrekken instanties niet meer opgenomen.

Hoofdstuk 9. Handhaving

Dit hoofdstuk combineert de bepalingen over bestuursrechtelijke en strafrechtelijke handhaving van deze verordening en de aanwijzing van toezichthouders. Daarbij zijn de belangrijkste te handhaven bepalingen ongetwijfeld de regels van hoofdstuk 3 over activiteiten in de fysieke leefomgeving.

Hoofdstuk 10. Schade

Hoofdstuk 10 bundelt een aantal bestaande regelingen over onderwerpen van schade en schadevergoeding. Het gaat om schadevergoeding bij ontgrondingen, tegemoetkoming faunaschade, advisering bij besluitvorming over vergoeding van planschade, en vergoeding van kosten en schade op grond van titel 15.4 van de Wet milieubeheer bij het onttrekken van grondwater.

Tegemoetkoming faunaschade

De Wnb legt aan gedeputeerde staten de verplichting op om bij landbouwschade die door beschermde dieren is veroorzaakt een tegemoetkoming te verlenen. De Wnb heeft als uitgangspunt dat een tegemoetkoming slechts wordt verleend voor zover een belanghebbende schade lijdt aangericht door beschermde diersoorten, waarbij die schade redelijkerwijs niet of niet geheel te zijnen laste behoort te blijven. Een tegemoetkoming wordt naar billijkheid bepaald. Provinciale staten stellen in deze verordening regels vast met betrekking tot het indienen van een verzoek om tegemoetkoming en de bepaling van de omvang van de schade.

De door gedeputeerde staten vast te stellen beleidsregels ten aanzien van het verlenen van tegemoetkomingen geven aan dat er geen sprake zal zijn van het verlenen van tegemoetkomingen in het geval er sprake is van een algemene vrijstelling voor het bestrijden van de desbetreffende soort. Met andere woorden: indien een bepaalde soort zonder restricties bestreden kan worden, zal er door gedeputeerde staten geen tegemoetkoming verleend worden in de door deze soort veroorzaakte schade.

Hoofdstuk 11. Monitoring en informatie

Hoofdstuk 11 volgt eveneens de opzet van de Omgevingswet, door een afzonderlijk hoofdstuk op te nemen over monitoring en informatie. De Omgevingswet voorziet een beleidscyclus van doelstelling (al dan niet door omgevingswaarden) naar planning en programmering, tot regulering van activiteiten en tot monitoring en verslaglegging over de mate waarin de doelen bereikt zijn en bijstelling behoeven. In deze beleidsarme omgevingsverordening gaat het dan vooral om de beoordeling van de veiligheid van regionale waterkeringen in het licht van de daarvoorin hoofdstuk 4 gestelde normen en andere water gerelateerde onderwerpen en om de informatie en verantwoording van de in hoofdstuk 5 georganiseerde faunabeheereenheid.

Hoofdstuk 12. Adviesorganen

In dit hoofdstuk zijn de adviesorganen geregeld.

Hoofdstuk 13. Overgangsrecht

Het overgangsrecht dat nodig is voor de invoering van deze verordening is in belangrijke mate ontleend aan de systematiek van het voorstel voor de invoeringswet Omgevingswet. Dat betekent dat is voorzien in een algemene regeling die de meeste situaties dekt, en in enkele bijzondere regelingen voor specifieke onderwerpen of specifieke ingetrokken verordeningen.

Hoofdstuk 14. Overige bepalingen en slotbepalingen

Dit hoofdstuk bevat enkele slotbepalingen, waaronder de intrekking van de geïntegreerde verordeningen en de citeertitel.

Bijlagen

De bijlagen maken een integraal onderdeel uit van de tekst. Voor de toelichting wordt daarom verwezen naar de onderdelen waar de bijlagen bijhoren.

4. Verhouding met hoger recht

4.1 Algemeen

Zoals in paragraaf 2 van deze toelichting al is vermeld, berust deze verordening formeel nog niet op de nog in werking te treden Omgevingswet maar op de bestaande wetgeving. Het gevolg is dat deze verordening gelezen moet worden tegen de achtergrond van het hogere recht. In bepaalde gevallen spelen daarbij Europeesrechtelijke of internationaalrechtelijke regels een rol. Het is daarbij van belang dat de betrokken formele wetgeving zich per onderwerp op verschillende manieren verhoudt tot de mogelijkheid van decentrale, in het bijzonder provinciale regelgeving. Zo berusten de milieuregels van deze verordening uitdrukkelijk op een specifiek toegedeelde medebewindbevoegdheid tot regelgeving die wordt gegeven in de Wet milieubeheer voor bijvoorbeeld stiltegebieden. Daar staat tegenover de meer algemene medebewindsbevoegdheden waarover de provincie op basis van de Wet ruimtelijke ordening beschikt. Aan de andere kant van het spectrum staan de regels over het beheer van infrastructuur, waarbij de Waterwet (voor het beheer van vaarwegen) en de Wegenwet elk een ruime gelegenheid geeft om (autonoom) de regels op Rijksniveau aan te vullen of (soms) in te vullen. Sommige provinciale regels hebben bovendien als gevolg dat de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht van toepassing

is, die aansluit bij decentrale regelgeving maar steeds slechts voor zover daarin wordt gekozen voor het instrument van de vergunning (inclusief toestemming, etc.).

4.2 Verhouding tot de Wet milieubeheer

4.2.1 Milieubeschermingsgebieden

Aanwijzing in hoofdstuk 2, regulering van activiteiten in hoofdstuk 3, beoordelingskader vergunningen aangevuld in hoofdstuk 6.

4.2.2 Gesloten stortplaatsen

Voor gesloten stortplaatsen hebben gedeputeerde staten de plicht tot nazorg. Deze verplichting rust in principe bij gedeputeerde staten, zijnde het bevoegd gezag voor de gesloten stortplaats op grond van artikel 8.50 van de Wet milieubeheer. Zie hiervoor ook TK 2006-2007, 31 139, nr. 3, p. 12. Met het oog op de nazorg zijn twee regelingen gegeven, waarvan één in hoofdstuk 3 van deze verordening. De andere, op centraal niveau gegeven, regeling heeft betrekking op inrichtingen op te richten in, op, onder of over een gesloten stortplaats. Deze inrichtingen zijn op grond van artikel 2.1, eerste lid en 1.1, derde lid, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, juncto artikel 2.1 juncto bijlage I, onderdeel B, onder 1, onder c, van het Besluit omgevingsrecht vergunningplichtig. Vergunningplichtig zijn ook inrichtingen die op een andere locatie dan een gesloten stortplaats niet aan een vergunningplicht zijn onderworpen: de zogenaamde type A en B inrichtingen in de zin van het Activiteitenbesluit milieubeheer. De tweede regeling voor de provinciale nazorg heeft betrekking op activiteiten verricht op een stortplaats anders dan in een inrichting. Voor deze activiteiten zijn in artikel 3.45 specifieke regels gegeven.

4.2.3 Ontgassen van binnenschepen (CDNI)

Met deze verordening blijft het verbod op het ontgassen tijdens de vaart van restladingdampen van benzeen en van bepaalde benzeenhoudende koolwaterstoffen vanuit een ladingtank van een binnenschip op een vaarweg ongewijzigd van kracht. Dit geldt ook voor de mogelijkheid voor gedeputeerde staten andere stoffen onder het ontgassingsverbod te brengen. Van deze mogelijkheid is tot op heden geen gebruik gemaakt. Voor een inhoudelijke toelichting op dit in afdeling 3.8 geregelde onderwerp en de daarbij horende bijlage wordt verwezen naar de toelichting op de Verordening tot wijziging van de provinciale milieuverordening Zuid-Holland (negende tranche), Provinciaal blad 2014, nr. 3733, en het Besluit nadere regeling restladingsdamp Provinciale milieuverordening Zuid-Holland, Provinciaal blad 2014, nr. 3868. In aanvulling op deze informatie wordt het volgende opgemerkt. In navolging op de ontgassingsverboden in de provincies Noord-Brabant en Zuid-Holland zijn dergelijke verboden inmiddels ook in werking getreden in de provincies Utrecht, Noord-Holland en Gelderland. Een verordening met een ontgassingsverbod is in Zeeland vastgesteld, maar nog niet in werking getreden.

De provinciale initiatieven hebben mede ten grondslag gelegen aan het besluit op 22 juni 2017 van de Conferentie van Verdragsluitende Partijen tot wijziging van het Verdrag inzake de verzameling, afgifte en inname van afval in de Rijn en binnenvaart, kortweg CDNI, en de daarbij horende uitvoering regelgeving. Doel van de wijziging is het vermijden van schade aan het milieu door het vrijkomen van verontreinigende dampen in de atmosfeer. Tegen de achtergrond van het principe "de vervuiler betaalt" zijn regelingen ingevoerd die betrokken partijen verplichten schadelijke dampen naar behoren te verwijderen of te laten verwijderen.

Volgens onderzoek dat aan dit besluit ten grondslag heeft gelegen zal het aantal ontgassing in de atmosfeer met naar schatting 95% in het geografisch toepassingsgebied van het Verdrag worden verminderd.

De inwerkingtreding van de wijziging van CDNI is afhankelijk van de bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring door de laatste verdragsluitende partij. Na de inwerkingtreding zullen de diverse verplichtingen gefaseerd van kracht worden. De eerste twee fasen hebben betrekking op stoffen waarvan het ontgassen reeds op enig niveau in een of meer van de verdragsluitende landen is verboden. Deze fasen hebben onder meer betrekking op een ontgassingsverbod voor benzeen en benzeenhoudende koolwaterstoffen. De laatste fase heeft betrekking op een ontgassingsverbod voor stoffen waarvan het ontgassen in de atmosfeer tot op heden in de aangesloten landen om gezondheids- of milieuredenen nog niet gereguleerd is.

De provinciale ontgassingsregelingen en dus ook die van Zuid-Holland, zullen na het van kracht worden van de landelijke uitvoeringsregelgeving voor benzeen en benzeenhoudende koolwaterstoffen van rechtswege komen te vervallen. Indien de landelijke regelgeving net als de internationale regels ten aanzien van benzeen en benzeenhoudende koolwaterstoffen gefaseerd in werking treden, zullen de provinciale regels ook in fasen komen te vervallen. Voor zover de provinciale ontgassingsregeling betrekking heeft op een benzeenhoudende koolwaterstof die niet onder de landelijke regeling zal vallen, zal door provinciale staten moeten worden besloten of tot intrekking van de provinciale ontgassingsregeling voor die betreffende stof moet worden overgegaan.

4.2.4 Ontheffing zorg stedelijk afvalwater

Algemeen

Deze verordening bevat enkele regels (artikel 5.7) over de ontheffing die een college van burgemeester en wethouders kan krijgen voor de aan hun door de Wet milieubeheer opgedragen zorg voor het stedelijk afvalwater

als bedoeld in artikel 10.33, derde lid, van de Wet milieubeheer. Gemeenten hebben op grond van artikel 10.33, eerste lid, van de Wet milieubeheer de zorg voor de inzameling en het transport van stedelijk afvalwater afkomstig van hun grondgebied door middel van een openbaar vuilwaterriool: de gemeentelijke zorgplicht voor stedelijk afvalwater. Op grond van artikel 1.1, eerste lid, van de Wet milieubeheer wordt onder afvalwater verstaan water waarvan de houder zich ontdoet, voornemens zich te ontdoen of zich moet ontdoen. Onder stedelijk afwater wordt verstaan huishoudelijk afvalwater of een mengsel van dat water met bedrijfsafvalwater, afvloeiend hemelwater, grondwater of ander afvalwater. Onder huishoudelijk afwater wordt verstaan afvalwater dat overwegend afkomstig is van menselijke stofwisseling en huishoudelijke werkzaamheden. Onder bedrijfsafvalwater wordt verstaan afvalwater dat vrijkomt bij door de mens bedrijfsmatig of in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was, ondernomen bedrijvigheid, dat geen huishoudelijk afvalwater, afvloeiend hemelwater of grondwater is. Onder een openbaar vuilwaterriool wordt verstaan een voorziening voor de inzameling en het transport van stedelijk afvalwater, in beheer bij een gemeente of een rechtspersoon die door een gemeente met dat beheer is belast.

Op grond van artikel 3.4 van de Waterwet moet zuivering van het ingezamelde en getransporteerde stedelijk afvalwater in een openbaar vuilwaterriool geschieden in een inrichting die in principe onder de zorg van het waterschap valt.

Van voornoemde gemeentelijke zorgplicht voor stedelijk afvalwater kunnen gedeputeerde staten op grond van artikel 10.33, tweede lid, van de Wet milieubeheer ontheffing verlenen. Dit is mogelijk voor gebieden in een gemeente gelegen buiten de bebouwde kom en voor gebieden in de bebouwde kom met een vervuilingswaarde van minder dan 2.000 inwonerequivalenten. Een inwonerequivalent is het biochemisch zuurstofverbruik van 54 gram per etmaal. Het biochemisch zuurstofverbruik is de hoeveelheid zuurstof benodigd voor de afbraak van biologisch afbreekbare organische stoffen, zoals fecaliën, in water door micro-organismen.

Voornoemde verplichtingen vloeien voort uit de richtlijn stedelijk afvalwater (Richtlijn 91/271/EEG van de Raad van 21 mei 1991 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater). De richtlijn stedelijk afvalwater heeft tot doel het milieu te beschermen tegen de nadelige gevolgen van lozingen van (stedelijk) afvalwater. De richtlijn stedelijk afvalwater bevat onder meer eisen voor het opvangen, de behandeling en de lozing van stedelijk afvalwater. Artikel 5.7 bevat een aantal bepalingen van overwegende procedurele aard in verband met de ontheffingverlening voor huishoudelijk afwater.

4.3 Verhouding tot de Wet bodembescherming

Algemeen

De Wet bodembescherming bevat regels voor de omgang met verontreinigingen van de bodem. Een onderscheid wordt gemaakt tussen verontreinigen die in hoofdzaak voor 1 januari 1987 zijn ontstaan (de zogenaamde historische verontreinigingen) en daarna. Voor verontreinigingen na die datum geldt een zorgplicht.¹ Deze heeft betrekking op degene die een bepaalde nader omschreven handeling (heeft) verricht. Deze persoon is in beginsel verplicht een door die handeling veroorzaakte verontreiniging of aantasting van de bodem ongedaan te maken of te beperken. Deze verplichting geldt ook voor eventuele gevolgen van die verontreiniging of aantasting. De Wet bodembescherming bevat ook een regeling voor de omgang met historische verontreinigingen. Regels zijn onder meer gegeven voor een sanering op eigen initiatief en een door gedeputeerde staten voorgeschreven sanering van een geval van ernstige bodemverontreiniging.

Met het oog op de omgang met verontreinigingen zijn regels gegeven in hoofdstuk IV van de Wet bodembescherming. Dit hoofdstuk bevat onder meer regels voor:

- a. het nader onderzoek met betrekking tot de vraag of sprake is van een geval van ernstige bodemverontreiniging of een verontreiniging waarbij de functionele eigenschappen van de bodem voor mens, plant, dier of plant ernstig verminderd of ernstig dreigen te worden verminderd;
- b. het melden van een (ernstige) verontreiniging of aantasting van de bodem, alsmede
- c. de vaststelling in een beschikking dat sprake is van een ernstige vorm van bodemverontreiniging.

Ook zijn regels gegeven voor de sanering en de zorg na sanering (nazorg).

De provincies vervullen een centrale rol bij de uitvoering van de regels voor bodemsanering in het landelijk gebied. Voor het stedelijk gebied in deze provincie zijn taken opgedragen aan de gemeenten Den Haag en Rotterdam² respectievelijk Dordrecht, Leiden en Schiedam.³

In afdeling 3.6 van deze verordening zijn regels gegeven over gegevensverstrekkingen en de meldingsplicht met betrekking tot bodemsanering. Verwezen wordt naar de artikelsgewijze toelichting bij artikel 3.37 en verder. Hoofdstuk 6 bevat voorts een specifieke regeling voor sanering in gevallen waarin de Wet bodembescherming niet voorziet. Verwezen wordt naar artikel 6.46 waarin instructieregels zijn opgenomen voor sanering door of vanwege gedeputeerde staten.

Tot 1 februari 2013 bevatte de Wet bodembescherming de verplichting voor provinciale staten regels te stellen voor de betrokkenheid van ingezetenen en belanghebbenden bij de uitvoering van het nader onderzoek, het saneringsonderzoek en de sanering van gevallen van ernstige verontreiniging die waren opgenomen in het provinciaal milieuprogramma.⁴ Deze verplichting is op 1 februari 2013 komen te vervallen. Daarmee kwam volgens de wetgever ook de noodzaak van een specifieke regeling van de betrokkenheid van ingezetenen en belanghebbenden te vervallen. Daarvoor is het aantal gevallen van verontreiniging te beperkt. Verder is betrokkenheid van belanghebbenden bij beschikkingen reeds op grond van de Algemene wet bestuursrecht voldoende verzekerd. Zo moet voor het nemen van een beschikking anders dan op aanvraag een belanghebbende in de gelegenheid worden gesteld een zienswijze naar voren brengen indien de beschikking belangen van die belanghebbende betreffen.⁵ De wijze waarop ingezetenen en belanghebbenden worden betrokken is verder aan de bevoegdheid van provincies overgelaten.⁶

Ter uitvoering van de vroegere verplichtingen van de Wet bodembescherming bevatte de Provinciale milieuverordening echter nog steeds de verplichting tot instelling van een projectgroep, indien zij de opdracht geven tot het doen van een nader onderzoek, een saneringsonderzoek of een sanering. In de projectgroep hebben vertegenwoordigers van de provincie, de gemeente, ingezetenen en andere belanghebbenden zitting. De projectgroep heeft tot taak het betreffende onderzoek of de sanering te begeleiden. Van deze verplichting kan worden afgezien, indien redelijkerwijs kan worden aangenomen dat daaraan geen behoefte bestaat.⁷ Van de bevoegdheid tot instelling van een projectgroep is in de praktijk bijna nooit gebruik gemaakt. Verder verzekeren, zoals de wetgever ook heeft aangegeven, de reguliere bepalingen voor inspraak de betrokkenheid van belanghebbenden voldoende. Daarom komen de artikelen 6.9 en 6.10 van de Provinciale milieuverordening niet terug in deze verordening.

4.4 Verhouding tot de Waterwet

4.4.1 Algemeen

Belangrijke delen van deze verordening zijn gebaseerd op de Waterwet. Het gaat dan niet alleen om de normering van de veiligheid van regionale waterkeringen maar ook om onderwerpen als grondwateronttrekkingen, het vaarwegbeheer en instructies voor enkele bevoegdheden of taken van waterschappen ten aanzien van watersystemen.

4.4.2 Normen

De normering op grond van hoofdstuk 2 van de Waterwet is zowel voor regionale keringen van belang als voor het vaarwegbeheer. Zie hierboven de toelichting over hoofdstuk 4 van de Omgevingsverordening. Wat betreft de regionale waterkeringen geldt dat op grond van artikel 2.4 van de Waterwet bij provinciale verordening voor daarbij aan te wijzen andere dan primaire waterkeringen die in beheer zijn bij een andere beheerder dan het Rijk, veiligheidsnormen moeten worden vastgesteld. In artikel 4.1 wordt daarin voorzien. Op grond van artikel 2.8 van de Waterwet moeten bij provinciale verordening met het oog op de bergings- en afvoercapaciteit waarop de regionale wateren moeten zijn ingericht, normen worden gesteld met betrekking tot de gemiddelde overstromingskans per jaar. In artikel 4.2 wordt daarin voorzien. In deze verordening worden normen gegeven waarbij de kans op wateroverlast als gevolg van grote hoeveelheden neerslag is gerelateerd aan de economische waarde van landgebruik en de te verwachten schade bij wateroverlast.

4.4.3 Toedeling beheer watersystemen (inclusief beheer van vaarwegen)

De artikelen 3.1 en 3.2 van de Waterwet voorzien in een landsdekkend systeem waarin is bepaald wie belast is met het beheer van watersystemen. De beheerders voor (onderdelen van) bij het Rijk in beheer zijnde watersystemen worden bij algemene maatregel van bestuur aangewezen. De overige beheerders van (onderdelen van) watersystemen worden bij provinciale verordening aangewezen.

Daarbij dient artikel 2.2, tweede lid, van de Waterschapswet in acht te worden genomen, waarin is bepaald dat de zorg voor het regionale watersysteem bij reglement aan waterschappen wordt opgedragen, tenzij dat niet verenigbaar is met een goede organisatie van de waterstaatkundige verzorging. Ter uitvoering van artikel 3.2, eerste lid, van de Waterwet wordt daarom in artikel 5.6 het waterschap aangewezen als beheerder van het regionale watersysteem.

Aanwijzing vaarwegbeheerders en normen voor vaarwegen

Vaarwegen zijn in de terminologie van de Waterwet "oppervlaktewaterlichamen" met een functie voor de scheepvaart. Ook het provinciaal vaarwegbeheer berust volgens de regels van de Waterwet op deze verordening, die ook in zoverre krachtens artikel 3.2 van de Waterwet wordt vastgesteld. Deze verordening zet wat betreft de aanwijzing van de beheerders de lijn voort in artikel 5.1 en 5.2 (en bijlage IX) zoals deze is geregeld in de Vaarwegenverordening Zuid-Holland 2015.

4.5 Verhouding tot de Scheepvaartverkeerswet

In het beheer van vaarwegen is het onderscheid relevant tussen de verantwoordelijkheid voor de regeling van het scheepvaartverkeer (nautisch beheer), en de beheersing van de kwaliteit en kwantiteit van het water (waterbeheer) of de zorg voor de vaarweg als werk of "bak" (infrastructureel beheer of waterstaatkundig beheer). Het nautisch beheer betreft de toepassing van de Scheepvaartverkeerswet en het Binnenvaartpolitiereglement. Net zoals de Vaarwegenverordening Zuid-Holland 2015, gaat deze verordening ervan uit dat de vaarwegenbeheer volgens de Waterwet in beginsel ook nautisch beheerder is onder de Scheepvaartverkeerswet. Een en ander is geregeld in artikel 5.3 van deze verordening, met een voortzetting van het overgangsrecht van de Vaarwegenverordening 2015 door middel van artikel 13.17.

4.6 Verhouding tot de wegenwetgeving (Wegenwet, Waterstaatswet 1900)

Deze Omgevingsverordening vult de Wegenwet aan met autonome regelgeving over het gebruik van de provinciale wegen, anders dan door het openbaar verkeer. De regels van afdeling 3.3 over het gebruik van provinciale infrastructuur berusten daarmee niet op centrale regelgeving, maar zijn wel mede gericht op de bescherming van de openbaarheid van de weg (diens veilig en doelmatig gebruik en de belangen genoemd in artikel 3.16 van deze verordening). Anders dan onder de Waterwet, voorzien de Wegenwet en de Waterstaatswet 1900 (die sinds de invoering van de Waterwet nog slechts van toepassing is de zogenoemde droge waterstaatswerken, waaronder vooral de wegen) niet in een systeem van de toedeling van beheer bij verordening maar in een dynamisch systeem van overdrachten tussen beheerders door middel van tweezijdige rechtshandelingen. Bovendien bevat de Waterstaatswet 1900 nog enkele bepalingen over het toezicht van het provinciebestuur over de wegen. Deze Omgevingsverordening sluit op dat stelsel aan, zoals ook de Wegenverordening Zuid-Holland 2010 dat deed.

4.7 Verhouding tot de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo)

Wat betreft de omgevingsvergunningen zijn in deze verordening een aantal onderdelen van belang. Zo zijn de ruimtelijke instructieregels van hoofdstuk 6 van overeenkomstige toepassing op de omgevingsvergunningen die afwijken van een bestemmingsplan en vervangt deze Omgevingsverordening ook de Verordening kwaliteit vergunningverlening, toezicht en handhaving omgevingsrecht Zuid-Holland 2016. Die verordening betrof de kwaliteit van de door en in opdracht van de colleges van Gedeputeerde Staten uitgevoerde vergunningverlening, toezicht en handhaving (VTH) van het omgevingsrecht. In paragraaf 6.6.3 zijn voor deze materie instructieregels gegeven aan gedeputeerde staten. De term "betrokken wetten" is in deze verordening gedefinieerd. Waar in deze verordening wordt genoemd uitvoering en handhaving van de betrokken wetten, wordt daaronder verstaan VTH van het omgevingsrecht, gelet op de Wabo. Voor de achtergrond en aanleiding van deze regeling, de reikwijdte daarvan toe en de hoofdlijnen wordt verwezen naar de toelichting bij de genoemde Verordening VTH 2016.

4.8 Verhouding tot de Wet ruimtelijke ordening

4.8.1 Verhouding tot Programma en Omgevingsvisie

Een relevant onderdeel van het omgevingsbeleid is het ruimtelijke beleid en het mobiliteitsbeleid van de provincie Zuid-Holland. Delen van het ruimtelijke beleid zijn uitgewerkt in het Programma ruimte. In hoofdstuk 6 van deze verordening zijn regels gesteld die het oogmerk hebben een deel van het ruimtelijke beleid door te laten werken in bestemmingsplannen van gemeenten en daarmee gelijkgestelde ruimtelijke plannen.

De Wet ruimtelijke ordening (Wro) heeft als uitgangspunt de scheiding tussen visie en normstelling. De Visie ruimte en mobiliteit—thans onderdeel van de Omgevingsvisie—is een provinciale structuurvisie als bedoeld in artikel 2.2 van de Wro en dus alleen zelfbindend. Voor het realiseren van de structuurvisie kan de provincie meerdere wegen bewandelen. Sommige doelen en projecten kan de provincie zelf realiseren, maar voor de meeste doelen en projecten heeft de provincie andere partijen nodig. Dit kan zowel via de informele weg, zoals overleg en het maken van afspraken, als via de formele weg, door het inzetten van het juridisch instrumentarium van de Wro. Het gaat dan bijvoorbeeld om zienswijze, aanwijzing, inpassingsplan en verordening.

De wettelijke basis voor de ruimtelijke delen van de verordening vormt artikel 4.1 van de Wro. Hierin is bepaald dat indien provinciale belangen dat met het oog op een goede ruimtelijke ordening noodzakelijk maken, bij of krachtens provinciale verordening regels kunnen worden gesteld omtrent de inhoud en de toelichting van bestemmingsplannen en daarmee gelijkgestelde plannen. De provincie beschouwt in ieder geval van provinciaal belang de doelen die zijn benoemd in de Omgevingsvisie en de uitwerking van die doelen in het Programma ruimte.

De provincie maakt terughoudend gebruik van het inzetten van de verordening voor het borgen van algemene regels. Niet alle doelen lenen zich voor het vertalen naar algemene regels. Bij het opstellen van de regels is waar mogelijk ruimte gelaten voor afwegingsruimte op gemeentelijk niveau, bijvoorbeeld door gebruik te maken van doelbepalingen en door het benoemen van uitzonderingen en afwijkingsmogelijkheden.

4.8.2 Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

In artikel 4.1, vierde lid, Wro is bepaald dat bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels kunnen worden gesteld omtrent de inhoud, vormgeving, inrichting en beschikbaarstelling van de provinciale verordening. Het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) geeft hieraan invulling. Het Barro bevat zowel regels voor bestemmingsplannen als voor verordeningen. Drie onderwerpen uit het Barro hebben gevolgen voor de inhoud van

de Omgevingsverordening: Natuurnetwerk Nederland (voorheen: Ecologische Hoofdstructuur), Romeinse Limes en Nieuwe Hollandse Waterlinie.

Voor het Natuurnetwerk Nederland gaat het om de volgende eisen:

- aanwijzing en begrenzing van de gebieden die het Natuurnetwerk Nederland vormen;
- aanwijzing wezenlijke kenmerken en waarden van die gebieden;
- regels stellen voor het opnemen van een beschermingsregime in bestemmingsplannen.

In de verordening is hieraan invulling gegeven met de artikelen 2.5 en 6.23 (Natuurnetwerk Nederland).

Voor de Romeinse Limes en de Nieuwe Hollandse Waterlinie (erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde) gaat het om de volgende eisen:

- uitwerken begrenzing;
- uitwerken en objectiveren kernkwaliteiten;
- regels stellen aan bestemmingsplannen gericht op instandhouding en versterking van de kernkwaliteiten.

In de verordening is hieraan invulling gegeven met artikel 6.9 (ruimtelijke kwaliteit) en artikel 6.26 (archeologie en Romeinse Limes). De begrenzing en de kernkwaliteiten zijn uitgewerkt op de kwaliteitskaart van de Omgevingsvisie en de uitwerking daarvan in het Programma ruimte. In de verordening is in artikel 6.9 voor de instandhouding en versterking van de kernkwaliteiten een koppeling gelegd met de kwaliteitskaart. Daarnaast zijn specifieke regels opgenomen voor de bescherming van bekende en verwachte archeologische waarden binnen de Romeinse Limes.

4.8.3 Regels voor bestemmingsplannen

De Verordening ruimte bevat regels als bedoeld in artikel 4.1, eerste lid, Wro. Het gaat om regels over de inhoud en de toelichting van bestemmingsplannen of daarmee gelijkgestelde plannen. Artikel 4.1, derde lid Wro biedt ook de mogelijkheid van het opnemen van regels die rechtstreeks werken naar de gebruikers van het gebied. In deze verordening is van die mogelijkheid alleen gebruik gemaakt voor het onderwerp geitenhouderij.

4.9 Verhouding tot de Wet natuurbescherming

De Wet natuurbescherming (Wnb) vervangt de Natuurbeschermingswet 1998, de Flora- en faunawet (Ffw) en de Boswet. Met de Wnb zijn de verantwoordelijkheden voor het beleidsveld natuur overgedragen van het Rijk aan provinciale staten en gedeputeerde staten. Provinciale staten stellen via deze verordening regels vast voor de onderdelen faunabeleid, houtopstanden, tegemoetkoming faunaschade, soortenbeleid en Natura 2000. Tevens worden in hoofdstuk 3 diverse vrijstellingen verleend. Een en ander is zo veel als mogelijk overgenomen van de Verordening Uitvoering Wet natuurbescherming Provincie Zuid-Holland.

In artikel 2.7, tweede lid, Wnb is een verbod opgenomen om zonder vergunning van gedeputeerde staten, of in uitzonderingsgevallen de Minister, handelingen te verrichten of projecten te realiseren die, gelet op de instandhoudingsdoelstelling, de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in een Natura 2000-gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Op grond van artikel 2.9, tweede lid, Wnb geldt een uitzondering op de vergunningplicht voor 'bestaand gebruik'. Veelal is sprake van sinds jaar en dag bestaand gebruik van de betrokken percelen. Provinciale staten kunnen daarnaast, onder de voorwaarde dat de natuurlijke kenmerken van een Natura 2000 gebied niet worden aangetast, een vrijstelling van de vergunningplicht verlenen.

Op grond van artikel 2.9, derde lid, van de Wnb wordt in de verordening opgenomen dat de vergunningplicht als voorzien in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb niet van toepassing is op het weiden van vee en het gebruik van meststoffen. Deze vrijstelling voor beweiden en bemesten is opgenomen in artikel 3.69.

De Wnb bepaalt dat ruimtelijke ingrepen die een nadelig effect hebben op beschermde soorten ontheffingplichtig zijn. Provinciale staten kunnen een vrijstelling van de ontheffingplicht verlenen. Onder de Flora- en faunawet was via een Algemene maatregel van bestuur (AMvb) een landelijke vrijstelling van kracht voor een aantal algemeen voorkomende diersoorten. Deze AMvb is met de inwerkingtreding van de Wnb vervallen. Ter voorkoming van extra administratieve lasten was in de Verordening uitvoering Wet natuurbescherming Zuid-Holland, met enige wijzigingen, een vrijstelling opgenomen ter continuering van de vervallen AMvb. Deze lijn wordt in de Omgevingsverordening voortgezet.

De Wnb beschrijft limitatief in het kader van welke belangen vrijstelling of ontheffing kan worden verleend voor het doden van dieren. Provinciale staten vinden het belangrijk dat zo zorgvuldig mogelijk met dieren wordt omgegaan. Daarom wordt het doden van dieren alleen toegestaan als goed onderbouwd is dat vanwege de in de wet genoemde belangen er schade is of dreigt, en er geen andere bevredigende oplossing bestaat. Provinciale staten hanteren daarbij de volgende escalatieladder: als eerste moeten diervriendelijke methodes worden toegepast om schade of risico's te voorkomen, pas als dat onvoldoende effect heeft wordt afschot toegestaan. In de praktijk

betekent dit dat in eerste instantie preventieve maatregelen moeten worden genomen zoals het plaatsen van vlaggen en akoestische middelen. Tegelijkertijd kunnen de eieren van de desbetreffende soort(en) worden bewerkt. Pas indien eieren bewerken én het nemen van preventieve maatregelen onvoldoende soelaas biedt, kan worden overgegaan tot directe schadebestrijding door middel van vangen of doden. Dit geldt dan voor de locatie waar schade optreedt of -dreigt op te treden. Als het gaat om het voorkomen van schade is populatiebeheer door middel van vangen of doden in feite de laatste stap. Daarbij worden dieren gevangen of gedood om de populatie op een bepaald niveau te houden of te brengen. Dit gebeurt onafhankelijk van de locaties waar schade is of dreigt. Populatiebeheer gebeurt alleen op basis van een door gedeputeerde staten te verlenen ontheffing, op basis van een goedgekeurd faunabeheerplan.

Provinciale staten willen onderzoek stimuleren naar nieuwe diervriendelijke of efficiënte middelen om schade of risico's te voorkomen. Daarbij kan een gebiedsgerichte aanpak, waarbij de verschillende regionaal betrokken partijen samenwerken, een belangrijke rol spelen.

4.10 Verhouding tot de Ontgrondingenwet

Op grond van artikel 3, eerste lid, van de Ontgrondingenwet is het verboden zonder vergunning te ontgronden. Op grond van artikel 7 van de Ontgrondingenwet kan in de verordening voor daarbij aan te wijzen gevallen worden bepaald dat van dit verbod een vrijstelling geldt. In artikel 3.34 en volgende zijn de vrijstellingen van de vergunningplicht geregeld. Voor de toelichting wordt verwezen naar de toelichting van dat artikel.

4.11 Verhouding tot de Wet luchtvaart

4.11.1 Algemeen

De Omgevingsverordening bevat een regeling voor de vaststelling van een luchthavenbesluit en een luchthavenregeling. Deze regeling vervangt de Luchthavenverordening Zuid-Holland. De Luchthavenverordening Zuid-Holland bevat regels voor de totstandkoming van een luchthavenbesluit en een luchthavenregeling. Deze regels zijn overwegend procedureel van aard.

In dit deel van de toelichting zal worden ingegaan op de vigerende regelgeving voor burgerluchthavens van regionale betekenis en op de reden voor de wijziging van de regels van de Luchthavenverordening Zuid-Holland. Ook zal worden ingegaan op de regelgeving voor luchthavens na inwerkingtreding van de Omgevingswet.

4.11.2 Vigerende rijksregelgeving voor burgerluchthavens

Onder *luchthavens* worden verstaan terreinen geheel of gedeeltelijk bestemd voor het opstijgen en het landen van luchtvaartuigen met in begrip van onder meer de daarmee verband houdende bewegingen van luchtvaartuigen op de grond (het taxiën). Deze activiteiten met luchtvaartuigen behoren tot het zogenaamde *luchthavenluchtverkeer*. Het gebied bestemd voor het gebruik als luchthaven wordt het *luchthavengebied* genoemd.⁸

Een onderscheid wordt gemaakt tussen burgerluchthavens en militaire luchthavens. Burgerluchthavens zijn Schiphol en de overige burgerluchthavens.⁹ De overige burgerluchthavens zijn van nationale of van regionale betekenis. Voor luchthavens van nationale betekenis zijn taken en bevoegdheden toegekend aan het Rijk, voor burgerluchthavens van regionale betekenis aan de provincie. Burgerluchthavens van nationale betekenis zijn onder meer Lelystad airport en Rotterdam The Hague Airport.¹⁰ Helihavens op de Noordzee zijn eveneens van nationale betekenis. De overige burgerluchthavens zijn van regionale betekenis. Het gaat onder meer om helihavens op het vasteland.

Het is, behoudens ontheffing, verboden met een luchtvaartuig op te stijgen of te landen anders dan van of op een luchthaven.¹¹ Ook is het verboden een overige burgerluchthaven in bedrijf te hebben indien voor die luchthaven geen *luchthavenbesluit* of *luchthavenregeling* is vastgesteld.¹² Burgerluchthavens met een luchthavenbesluit hebben gevolgen voor het ruimtegebruik in de omgeving.¹³ De ruimtelijke implicaties kunnen verband houden met de geluidbelasting of het externe-veiligheidsrisico (kort gezegd: het risico voor de omgeving om door een luchtvaartongeval te worden getroffen) vanwege het luchthavenluchtverkeer voor de omgeving.¹⁴ Luchthavens met een luchthavenregeling hebben deze gevolgen uit hoofde van de Wet luchtvaart niet.

Vaststelling van een luchthavenbesluit voor een overige burgerluchthaven van regionale betekenis vindt plaats door provinciale staten.¹⁵ Vaststelling van een luchthavenregeling voor een burgerluchthaven van regionale betekenis vindt sinds 30 augustus 2017¹⁶ plaats door gedeputeerde staten.¹⁷ Daarvoor berustte ook deze bevoegdheid bij provinciale staten.

In Zuid-Holland is een overige burgerluchthaven van regionale betekenis met een luchthavenbesluit: de luchthaven van het Nederlands Loodswezen BV in Rotterdam. De kans is groot dat dit in de toekomst niet veel anders zal zijn.

Een luchthavenbesluit en een luchthavenregeling bevatten regels in verband met de geluidbelasting van het luchthavenluchtverkeer.¹⁸ Deze regels kunnen onder meer betrekking hebben op de omvang en wijze van gebruik van de luchthaven.¹⁹ Te denken valt aan regels voor openingstijden of toe te laten luchtvaartuigen. Verder kunnen in het luchthavenbesluit regels worden gesteld met betrekking tot het externe-veiligheidsrisico.

Met betrekking tot de regels van het luchthavenbesluit gelden voor drie partijen verplichtingen: de exploitant van de luchthaven, de verlener van luchtverkeersdiensten en de gezagvoerder. Deze hebben hun activiteiten te verrichten overeenkomstig de regels van het luchthavenbesluit.²⁰ Met betrekking tot de regels van de luchthavenregeling gelden alleen voor de exploitant van de luchthaven verplichtingen.²¹

Bij een overtreding van een bepaling van een luchthavenbesluit of –regeling door een van voornoemde partijen kunnen gedeputeerde staten een bestuurlijke boete opleggen.²²

Voor een overige burgerluchthaven van regionale betekenis met een luchthavenbesluit zijn grenswaarden gesteld voor de geluidbelasting. Voor de vormgeving van die grenswaarden zijn verdere regels gegeven.²³ Grenswaarden kunnen in verband met overige burgerluchthavens van regionale betekenis met een luchthavenbesluit worden gesteld voor de lokale luchtverontreiniging en het externe veiligheidsrisico.

Voor een overige burgerluchthaven van regionale betekenis met een luchthavenregeling mogen grenswaarden worden gesteld in verband met de geluidbelasting of het externe veiligheidsrisico.

Bij een overschrijding van een grenswaarde worden door gedeputeerde staten maatregelen voorgeschreven gericht op het terugdringen van de (milieu- en veiligheids)belasting van het luchthavenluchtverkeer van de overschrijding.²⁴

Met de te stellen regels en de grenswaarden voor een overige burgerluchthaven van regionale betekenis met een luchthavenregeling moet worden voorkomen dat voor de betreffende luchthaven een luchthavenbesluit moet worden vastgesteld.²⁵

In een luchthavenbesluit en een luchthavenregeling wordt het luchthavengebied vastgesteld.²⁶ Een luchthavenbesluit voor een overige burgerluchthaven van regionale betekenis bevat regels voor de bestemming en het gebruik van de grond, voor zover nodig voor het gebruik als luchthaven.²⁷ Dergelijke regels hoeft een luchthavenregeling voor een overige burgerluchthaven van regionale betekenis niet te bevatten.

Het luchthavenbesluit bevat ook het beperkingengebied. Het beperkingengebied is het gebied met beperkingen voor de bestemming of het gebruik van grond vanwege de veiligheid of de geluidbelasting.²⁸ Voor dit beperkingengebied bevat het luchthavenbesluit regels voor het gebruik van grond vanwege de veiligheid en de geluidbelasting. Ook bevat het luchthavenbesluit een beperkingengebied met hoogtebeperkingen om redenen van de vliegveiligheid en de werking van apparatuur.²⁹ Ook bevat het luchthavenbesluit regels voor de bestemming en het gebruik van de grond in verband met de maximale hoogte van objecten in verband met de vliegveiligheid en de goede werking van apparatuur.³⁰

Gronden worden aangewezen die niet bestemd zijn of gebruikt mogen worden voor woningen of bepaalde andere gebouwen. Planologische beslissingen voor het beperkingengebied moeten in overeenstemming zijn met het luchthavenbesluit.

Een luchthavenbesluit respectievelijk luchthavenregeling treedt in werking na een verklaring van veilig gebruik van het luchtruim. Deze verklaring wordt op verzoek afgegeven door de minister van Infrastructuur en Waterstaat.³¹ In de wet- en regelgeving is niet aangegeven welke partij zo'n verzoek kan doen. Uit de memorie van toelichting kan worden afgeleid dat deze bevoegdheid berust bij provinciale staten.³² Of deze bevoegdheid ten aanzien van een verklaring van veilig gebruik van het luchtruim voor een luchthaven van regionale betekenis met een luchthavenregeling ook bij provinciale staten rust, is door de wetgever niet aangegeven. Verondersteld zou mogen worden dat deze bevoegdheid met de overheveling van de bevoegdheid tot vaststelling van een luchthavenregeling van provinciale staten naar gedeputeerde staten eveneens is verschoven naar gedeputeerde staten.

De Wet luchtvaart bevat niet de mogelijkheid voor gedeputeerde staten ambtenaren aan te wijzen belast met het toezicht op de naleving. Deze bevoegdheid komt de minister van Infrastructuur en Milieu toe.³³ De minister van Infrastructuur en Waterstaat heeft tot op heden geen gebruik gemaakt van de bevoegdheid provinciale toezichthoudende ambtenaren aan te wijzen. Daarom zijn in Zuid-Holland toezichthoudende ambtenaren van de DCMR Dienst Centraal Milieubeheer Rijnmond aangewezen op grond van de Luchthavenverordening Zuid-Holland. Volgens een in opdracht van de provincie Noord-Brabant verricht onderzoek kan via een (autonome) verordening van provinciale staten een regeling worden getroffen tot aanwijzing van provinciale toezichthouders. Deze provinciale toezichthouders beschikken over alle toezichtbevoegdheden van de Algemene wet bestuursrecht, maar niet over de specifieke van de Wet luchtvaart. Deze hebben onder meer betrekking op bevoegdheden bij onmiddellijke dreiging van gevaar.³⁴

4.11.3 Vervanging van de Luchthavenverordening Zuid-Holland

Met artikel 8.7 van deze Omgevingsverordening wordt de Luchthavenverordening Zuid-Holland vervangen. Daarin zijn regels gegeven voor de uitoefening van de bevoegdheid door provinciale staten tot vaststelling van een luchthavenbesluit en door gedeputeerde staten tot vaststelling van een luchthavenregeling.

Evenals de Luchthavenverordening Zuid-Holland is artikel 8.7 van deze verordening gebaseerd op artikel 145 van de Provinciewet. Op grond daarvan zijn provinciale staten gerechtigd verordeningen vast te stellen die zij nodig achten in het belang van de provincie.

Een aantal onderwerpen wordt gereguleerd. Een deel is procedureel van aard. Zo is aangegeven dat een luchthavenbesluit of –regeling op aanvraag kan worden vastgesteld. Deze aanvraag moet op grond van deze regeling een aantal gegevens bevatten. Deze gegevens zijn vervat in een door gedeputeerde staten vastgesteld formulier. Het ontwerp van een luchthavenbesluit of –regeling wordt door gedeputeerde staten vastgesteld. Daarnaast is aangegeven dat het verzoek om een verklaring van veilig gebruik wordt gedaan door gedeputeerde staten. Ten slotte bevat deze verordening een algemene grondslag voor aanwijzing van toezichthoudende ambtenaren door gedeputeerde staten.³⁵In Zuid-Holland zijn toezichthoudende ambtenaren van de DCMR Dienst Centraal Milieubeheer Rijnmond aangewezen.

Deze omgevingsverordening wijzigt de provinciale regels voor burgerluchthavens van regionale betekenis op een aantal punten. Zie voor deze regels artikel 8.7 en de artikelsgewijze toelichting daarbij. De wijzigingen zijn beleidsneutraal van inhoud. Ten aanzien van overige burgerluchthavens van regionale betekenis wordt uitvoering gegeven aan het in paragraaf 5 verder beschreven uitgangspunt om regulering van beleidsarme onderwerpen (technische uitwerking) zoveel mogelijk over te laten aan gedeputeerde staten. Provinciale staten zullen vooral beleidsrijke onderwerpen reguleren.

5. Delegatiesystematiek

Deze verordening bevat voor bepaalde onderwerpen ook een verandering in de structuur van de provinciale regelgeving. Zowel op het terrein van de infrastructuur als op het terrein van het milieu is de bevoegdheid tot vaststelling van regels in sterkere mate dan in de Provinciale milieuverordening, de Wegenverordening Zuid-Holland 2010 en de Vaarwegenverordening 2015 gedelegeerd aan gedeputeerde staten. Daarmee wordt uitvoering gegeven aan het beleidsuitgangspunt voor de omgevingsverordening dat de regulering van beleidsarme onderwerpen (technische uitwerking) zoveel als mogelijk zal worden overgelaten aan de bevoegdheid van gedeputeerde staten. Provinciale staten reguleren vooral beleidsrijke onderwerpen.

Vooruitlopend op de Omgevingswet is ook een verandering aangebracht in de structuur van regulering. De bevoegdheid tot vaststelling van voorschriften is in sterkere mate dan in de Provinciale milieuverordening gedelegeerd aan gedeputeerde staten. Daarmee wordt scherper uitvoering gegeven aan de bevoegdheidsverdeling tussen provinciale staten en gedeputeerde staten op grond van de Provinciewet.

6. Digitalisering

Conform het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) is deze Omgevingsverordening elektronisch (digitaal) vastgesteld en beschikbaar gesteld en is daarmee te vinden op www.ruimtelijkeplannen.nl (de landelijke voorziening) en op de viewer op de site van de provincie (ruimtelijkeplannen.zuidholland.nl). Het gebruik van de provinciale viewer zorgt voor een optimale digitale raadpleging. Hiervoor is de Omgevingsverordening objectgericht opgesteld.

6.1 Objecten

De onderdelen van de verordening zijn opgesplitst in samenhangende informatie-elementen, de objecten. Het gaat hierbij om de regeltekst (artikelen en leden) met een bijbehorende werkingsgebied (geometrische plaatsbepaling). Hierdoor is het mogelijk de regeltekst en het werkingsgebied in samenhang te verbeelden. Voorbeelden van werkingsgebieden zijn het Natuurnetwerk Nederland en de provinciale vaarwegen. De digitaal opgestelde verordening kan interactief en dynamisch geraadpleegd worden waarbij de relatie tussen tekst en werkingsgebieden optimaal wordt gebruikt (op een beeldscherm, kaartobjecten en teksten zelf aan/uit te zetten, inzoombaar, klikbaar, toonbaar op diverse ondergronden (luchtfoto, topografie)).

6.2 Kaarten en verbeelding

De verbeelding van de werkingsgebieden kan worden gegroepeerd in een kaart en weergegeven op een ondergrond. De kaart is in dit geval een verzameling van werkingsgebieden die een logische samenhang hebben. In deze verordening zijn kaarten verzamelingen van werkingsgebieden veelal per artikel, paragraaf of afdeling. Om te voldoen aan de eisen uit de Bekendmakingswet en specifieke bepaling uit het Besluit ruimtelijke ordening om een papieren versie te kunnen maken zijn vaste verbeeldingen van die kaarten met daarop de werkingsgebieden opgenomen in bijlage II. Het elektronisch vastgestelde werkingsgebied is echter leidend.

7. Gevolgen van de verordening

Zoals in het inleidend deel is aangegeven, bevat deze verordening een beleidsneutrale omzetting van bestaande regelgeving, hetgeen betekent dat bestaande regelgeving op de domeinen van de fysieke leefomgeving zonder aanpassing van de normstelling en met een gelijkwaardig beschermingsniveau in deze integrale omgevingsverordening is overgezet. Dit betekent dat geen andere gevolgen intreden dan voorheen het geval is geweest. De verordening heeft wel tot gevolg dat de nadere regels, gesteld op grond van bepalingen die bij deze verordening vervallen of zijn ingetrokken, deze verordening als grondslag hebben gekregen. Dit is geregeld in artikel 14.6.

8. Advies en consultatie (totstandkoming)

Deze verordening is in nauw overleg met partners ontworpen. Een gebruikersgroep, bestaande uit medewerkers van gemeenten, waterschappen, het Havenbedrijf Rotterdam en omgevingsdiensten heeft vanaf het begin van het proces van ontwerp meegedaan met het maken van keuzes en de formulering van de tekst van de verordening. Vanuit de gebruikersgroep is het ontwerp in diverse ontwikkelingsstadia breed verspreid en veel daaruit voortgekomen suggesties zijn in de verordening overgenomen.

Verder is voorafgaand aan de ter inzagelegging van het ontwerp van deze verordening door een extern adviesbureau een kwaliteitscheck uitgevoerd op de beleidsneutrale omzetting van het bestaande omgevingsbeleid van de provincie Zuid-Holland. Doel van de kwaliteitscheck was een beeld te krijgen van de kwaliteit en mogelijke risico's van de beleidsneutrale omzetting van het bestaande omgevingsbeleid van de provincie naar een nieuw, digitaal systeem. De kwaliteitscheck richtte zich niet op de kwaliteit van het bestaande beleid of de regels zelf, maar alleen op de beleidsneutrale omzetting daarvan. Het onderzoek was onder meer gericht op de risico's die zouden kunnen ontstaan bij een beleidsneutrale omzetting en intrekking van de verordeningen worden ingetrokken. Uit dit onderzoek kan onder meer naar voren dat de onderzochte bestaande verordeningen beleidsneutraal waren omgezet. De uitkomsten hebben dan ook niet hoeven leiden tot een aanpassing van het ontwerp. Het ontwerp van deze verordening en de toelichting heeft tezamen met de ontwerp-Omgevingsvisie, het Programma Ruimte en de beleidsrijke module Kantoren, Wonen & Verstedelijking ter inzage gelegen van 6 november tot en met 17 december 2018. Op het geheel zijn in totaal 98 zienswijzen ingediend. De zienswijzen hebben tot enkele (technische) aanpassingen van de verordening en de toelichting geleid.

ARTIKELSGEWIJS

Artikel 1.1 Begripsbepalingen

Bijlage I bij deze verordening bevat begrippen en definities voor de toepassing van deze verordening en de daarop berustende bepalingen.

Artikel 1.2 Toepassingsgebied

Dit artikel beschrijft het onderwerp waarop deze verordening in de meest algemene zin van toepassing is: de fysieke leefomgeving en activiteiten met gevolgen voor de fysieke leefomgeving. Dit toepassingsgebied is overgenomen van de Omgevingswet, evenals de niet-limitatieve opsomming van elementen die tot de fysieke leefomgeving behoren in het tweede lid. Dit brede toepassingsgebied is niet alleen relevant voor de regels die thans in de verordening zijn opgenomen – er zijn ook onderdelen van de fysieke leefomgeving waarover de verordening op dit moment geen regels bevat – maar geeft ook aan dat regeling van deze onderwerpen in beginsel in deze verordening regeling zouden kunnen vinden. Overigens zal de functie van dit artikel, net als dat van artikel 1.3 van deze verordening, bij de inwerkingtreding van de Omgevingswet worden overgenomen door de gelijklopende bepaling van die wet.

Artikel 1.3 Maatschappelijke doelen van de verordening

Dit artikel beschrijft in de meest algemene zin waarop de toepassing van de regels en de bevoegdheden die in deze verordening worden gegeven zijn gericht. Deze te dienen doelen, die bestaan uit het beschermen en benutten van de fysieke leefomgeving, zullen niet bij elke regel of bevoegdheid allemaal aan de orde zijn. In de verschillende hoofdstukken van deze verordening, in het bijzonder hoofdstuk 3, zijn de met de daar gegeven bevoegdheden te dienen doelen of het beschermingsbereik van de gestelde regels, nader geconcretiseerd. Waar een dergelijke concretisering niet is gegeven, vormt artikel 1.3 het belangenkader, tenzij uit de bepaling zelf anders kan worden opgemaakt.

Artikel 2.1 Aanwijzing vaarwegen en vrijwaringszones

Dit artikel combineert de aanwijzing en geometrische begrenzing van de vaarwegen waarop onderdelen van deze verordening van toepassing zijn met de indicatieve verbeelding van de vrijwaringszones die overeenkomstig artikel 6.18 van deze verordening naast die vaarwegen zijn gelegen.

De vaarwegen zijn aangewezen op kaart 2 van bijlage II. Bij die kaart behoort tevens een aantal lijsten waarop de vaarwegen zijn beschreven die in beheer zijn bij de provincie zelf (lijst A1), bij de waterschappen in vrij medebewind (lijst A2) of bij waterschappen of gemeenten in autonomie (lijst B). Deze lijsten zijn opgenomen in Bijlage IX. Voor een toelichting daarop kan worden verwezen naar artikel 5.1 en artikel 5.2 waarin de toedeling van het vaarwegbeheer is geregeld. Vaarwegen die in beheer zijn bij het Rijk blijven vanzelfsprekend buiten beschouwing in

deze verordening, tenzij het gaat om het reguleren van het ontgassen van binnenschepen in afdeling 3.8 van deze verordening – daar is niet de beheersituatie van de vaarweg relevant maar het belang van de bescherming van het milieu.

De vaarwegen worden door gedeputeerde staten verdeeld in zones met functies die van belang zijn voor het ligplaatsenbeleid: vaarstroken, veiligheidsstroken, veiligheidszones en de beleidsvrije zone. Voor deze begrippen zijn begripsbepalingen opgenomen in bijlage I.

Bepaalde vaarwegen in beheer bij de provincie zelf hebben vrijwaringszones waar via instructieregels aan gemeenten gevraagd wordt om rekening mee te houden met eventuele ontwikkelingsmogelijkheden in het bestemmingsplan. Gezien de samenhang met de vaarwegen zijn ze hier in lid 3 ook opgenomen in dit artikel (en hoofdstuk). De vrijwaringszones worden indicatief opgenomen op de kaart, omdat de exacte ligging zal moeten worden bepaald door gemeenten in bestemmingsplannen aan de hand van de regels van artikel 6.18.

Artikel 2.2 Aanwijzing regionale keringen

Regionale keringen zijn gebieden waarvan de plaats indicatief is verbeeld op kaart 3 in bijlage II en die nader zijn bepaald in de legger, bedoeld in artikel 5.1 van de Waterwet. De aanwijzing van regionale waterkeringen waarvoor in deze verordening veiligheidsnormen worden vastgesteld op grond van de Waterwet vindt plaats door middel van dit artikel. Het is van belang op te merken dat de begrenzing van de regionale keringen niet bepaald wordt door deze verordening maar door het bestuur van het beherende waterschap in de legger, bedoeld in artikel 5.1 van de Waterwet. Van die legger dient ook de gemeente uit te gaan bij de toepassing van de instructieregels over regionale waterkeringen die zijn opgenomen in hoofdstuk 6 van deze verordening.

Artikel 2.3 Aanwijzing milieubeschermingsgebieden voor grondwater

Onder het begrip milieubeschermingsgebieden voor grondwater vallen onder het huidige regime van de Wet milieubeheer waterwingebieden, grondwaterbeschermingsgebieden en boringsvrije zones. In de Omgevingswet zal een deels andere terminologie en indeling worden gebruikt. Het begrip grondwaterbeschermingsgebied zal in de plaats treden van het huidige begrip milieubeschermingsgebieden voor grondwater en het huidige begrip grondwaterbeschermingsgebieden wordt vernoemd tot grondwaterbeschermingszones. De grondwaterbeschermingsgebieden in de Omgevingswet worden onderverdeeld in de gebiedstypen waterwingebieden, grondwaterbeschermingszones, boringsvrije zones en gebieden voor aanvullende strategische voorraden. De gebieden voor aanvullende strategische voorraden betreffen een nieuw te beschermen gebiedstype. De verplichting tot aanwijzing van deze gebieden daarvan vloeit voort uit de Kaderrichtlijn Water. De gebieden zijn indicatief aangewezen in de Omgevingsvisie en daarin aangeduid als strategische drinkwaterreserves.

Artikel 2.4 Aanwijzing stiltegebieden

In Zuid-Holland zijn zestien gebieden aangewezen als milieubeschermingsgebied voor stilte. Daaronder vallen veel gebieden die ook zijn aangewezen als Natura 2000-gebied. De opname van de provinciale regels voor stiltegebieden in deze omgevingsverordening bevat alleen een beperkte inhoudelijke wijziging van die regels. Met de aanwijzing in dit artikel wordt de begrenzing van één stiltegebied aangepast: Hoeksche Waard. Aan dit gebied komt het Groote Gat nabij Oostburg te vervallen.

Artikel 2.5 Aanwijzing Natuurnetwerk Nederland

De aanwijzing van het Natuurnetwerk Nederland is vooral van belang voor hoofdstuk 6 van deze verordening. De aanwijzing en begrenzing van de gebieden die het Natuurnetwerk Nederland (voorheen: Ecologische Hoofdstructuur) vormen is een eis die voortvloeit uit het Barro.

Artikel 2.6 Aanwijzing archeologisch waardevolle gebieden en Romeinse Limes

Ook de uitwerking van de begrenzing van de Romeinse Limes is een eis van het Barro. Daarnaast zijn specifieke regels opgenomen voor de bescherming van bekende en verwachte archeologische waarden binnen de Romeinse Limes. Deze begrenzingen zijn van belang voor de toepassing van de instructieregels over deze onderwerpen in afdeling 6.2 van deze verordening.

Artikel 3.2 Meldingen

Een gevolg van het verlaten van het uitgangspunt van de Wegenverordening Zuid-Holland 2010 en de Vaarwegenverordening Zuid-Holland 2015 dat alle activiteiten aangevraagd moeten worden (onthefing of vergunning) is dat de provincie niet automatisch op de hoogte is van het feit dat een bepaalde activiteit zal worden ondernomen. Dat kan in veel gevallen onwenselijk zijn, zeker als het gaat om activiteiten die moeilijk omkeerbaar zijn. Toch is deze informatiebehoefte bij het bevoegd gezag op zichzelf onvoldoende reden om een vergunningstelsel te hanteren. Dit probleem kan immers worden ondervangen door invoering van een meldingsstelsel. Een voorafgaande melding aan het bevoegd gezag is dan de voorwaarde om een activiteit te mogen verrichten. Omdat op grond van afdeling 3.2 van deze verordening voor activiteiten met infrastructuur regels

zullen worden gesteld waarbij meldingsstelsels worden geïntroduceerd, is het van belang enkele minimumeisen te stellen aan de meldingen. Nadere invulling daarvan kan plaatsvinden bij de regels waarbij die meldingsplichten worden geïntroduceerd. Dit artikel staat in het algemene deel van hoofdstuk 3 zodat deze ook voor andere dan activiteiten ten aanzien van provinciale infrastructuur relevant kan worden. Het is bijvoorbeeld goed denkbaar dat voor andere veelvoorkomende activiteiten ook vrijstellingen en meldingsplichten worden geïntroduceerd. Hetzelfde geldt voor artikel 3.4.

Artikel 3.4 Maatwerkvoorschriften

In afdeling 3.3 is op verschillende plaatsen voorzien in de mogelijkheid om, als alternatief voor het vergunningsinstrument, te gaan werken met door gedeputeerde staten vast te stellen algemene regels. Daarbij kunnen er situaties zijn die weliswaar door de algemene regels zijn voorzien maar waarin een initiatiefnemer van mening is dat het daarmee te dienen doel ook op een andere, voor de initiatiefnemer minder belastende, wijze kan worden bereikt. Daarom maakt deze verordening mogelijk dat gedeputeerde staten kunnen sturen op maatwerk.

Maatwerk door gedeputeerde staten wordt hier bereikt door de bevoegdheid te creëren om maatwerkvoorschriften vast te stellen. Dat zijn als het ware vergunningsvoorschriften in situaties waarin geen sprake is van een vergunning. Het kader voor die vaststelling wordt gevormd door de algemene zorgplicht van artikel 3.18, die door een maatwerkvoorschrift wordt geconcretiseerd. Dit instrument heeft als voordeel ten opzichte van de vergunning dat initiatiefnemers alleen met noodzakelijke voorschriften worden geconfronteerd, terwijl het bevoegd gezag zich ook uitsluitend op de maatwerkbehoefte kan concentreren. Maatwerkvoorschriften kunnen ambtshalve maar ook op aanvraag worden vastgesteld.

Het kader voor het opleggen van maatwerkvoorschriften kan per categorie activiteiten verschillend worden vormgegeven. Zo zullen er gevallen zijn waarin maatwerk niet tot versoepeling van de regels mag leiden en gevallen waarin dat wel aanvaardbaar kan zijn. Ook is het mogelijk in het belang van de rechtszekerheid de bevoegdheid tot het geven van maatwerkbeschikkingen aan een bepaalde termijn te verbinden, bijvoorbeeld een bepaalde termijn na ontvangst van een melding. Dit is echter niet verplicht. Als er geen termijn aan maatwerkvoorschriften wordt verbonden, vormt de bevoegdheid tot het stellen van maatwerkvoorschriften een belangrijk alternatief voor het inzetten van een handhavingstraject.

Veel beschikkingen van de provincie bevatten op dit moment al het voorschrift dat aanwijzingen of bevelen van gedeputeerde staten (of de rayonopzichters) moeten worden opgevolgd. Deze mogelijkheid wordt bij maatwerkvoorschriften structureler benaderd, doorgaans op basis van een binnengekomen melding. Het opleggen van een maatwerkvoorschrift zal altijd een beschikking zijn waartegen bezwaar kan worden gemaakt.

Artikel 3.6 Geheel of gedeeltelijk intrekken

Het gaat in dit artikel niet om het intrekken van vergunningen of ontheffingen al antie Zie daarvoor artikel 9 1

Artikel 3.10 Gegevens en bescheiden

Gedeputeerde staten zijn verplicht om de voor het besluit benodigde gegevens te verzamelen (artikel 3:2 Awb). Dit vindt grotendeels plaats op basis van de bij een aanvraag of een melding verstrekte gegevens. Krachtens deze verordening zullen echter ook vrijstellingen geregeld worden van bestaande vergunningstelsels. In die gevallen waar vrijstelling mogelijk is gemaakt, is ook voorzien in een grondslag om regels te stellen die inhouden dat wel bepaalde gegevens of bescheiden aan het bevoegd gezag verstrekt moeten worden. In dat geval zullen structurele informatieverplichtingen kunnen gelden. Dit artikel biedt in aanvulling op dergelijke gevallen een grondslag voor de verstrekking van gegevens en bescheiden op verzoek van het bestuursorgaan. Het spreekt voor zich dat een dergelijk verzoek niet aan de orde zal zijn als al in (nadere) regels is voorzien in structurele informatievoorziening.

Artikel 3.12 Toepassingsbereik (ruimtelijke voorbescherming)

Deze afdeling regelt de mogelijkheid van ruimtelijke voorbescherming van doelen die in het provinciale belang worden gesteld voor de ruimtelijke ordening, voor de periode waarin de daarop gerichte instructieregels in afdeling 6.2 van de verordening nog niet zijn geïmplementeerd in gemeentelijke bestemmingsplannen.

Artikel 3.13 Oogmerk

Het oogmerk van deze afdeling vloeit rechtstreeks voort uit de Wet ruimtelijke ordening. Het is gericht op een goede ruimtelijke ordening door het voorkomen dat het betrokken plangebied minder geschikt wordt voor de verwezenlijking van een krachtens afdeling 6.2 te verwezenlijken doel, zolang geen bestemmingsplan in werking is getreden overeenkomstig dat hoofdstuk.

Artikel 3.14 Verbod geitenhouderij

Vooralsnog wordt slechts de vestiging van nieuwe geitenhouderijen en uitbreiding van bestaande geitenhouderijen verboden door middel van voorbescherming. Zie voor de inhoudelijke overwegingen artikel 6.18, eerste lid, van

deze verordening.

Artikel 3.15 Toepassingsbereik (infrastructuur)

Onderwerp van deze afdeling is steeds het gebruik van provinciale infrastructuur anders dan het openbaar verkeer over de weg of het scheepvaartverkeer met daarvoor bestemde voer- en vaartuigen. De provinciale infrastructuur is in de begripsbepaling gedefinieerd als de wegen en de vaarwegen die in beheer zijn bij de provincie Zuid-Holland, ook als zij nog in aanleg zijn. Het gaat bij zowel de wegen als de vaarwegen om infrastructurele werken die met het oog op de belangen van artikel 3.16 beschermd moeten worden tegen fysieke inbreuken in verband met de benutting ervan. Het gaat om het gebruik dat is geregeld in de artikelen 3.18 tot en met 3.24.

Welke vaarwegen tot de provinciale infrastructuur behoren is opgenomen in lijst A1 bij bijlage II van deze verordening, op grond van artikel 5.1. Deze toedelingssystematiek voor vaarwegen vloeit voort uit de Waterwet. Helaas is het niet mogelijk om ook voor de wegen die in beheer zijn bij de provincie een vergelijkbare aanwijzing te komen nu de beheersituatie van openbare wegen wordt beheerst door de Wegenwet en de Waterstaatswet 1900. Op grond van die regelgeving kan de provincie niet bij verordening bepalen welke wegen zij in beheer heeft en welke in beheer zijn bij anderen, maar is dat het dynamische gevolg van overdrachten tussen beheerders en – waar het gaat om het ontstaan en tenietgaan van onderhoudsplichten – van verjaring. De Wegenwet gaat daarbij bovendien uit van een oude en zeer analoge systematiek van wegenleggers, die binnen de geldende wettelijke kaders geen uitputtend beeld kunnen bieden van de wegen die bij de provincie in beheer zijn. Vooralsnog zal dus de bestaande en ook elders in het land gehanteerde systematiek van de Wegenverordening Zuid-Holland voortgezet worden, waarin het door de provincie beheerde areaal van wegen als bekend worden verondersteld.

Activiteiten die door of namens gedeputeerde staten worden uitgevoerd vallen buiten het bereik van dit hoofdstuk. Het betreft activiteiten die worden verricht ten behoeve van onderhoud of in het kader van de uitvoering van werken. Onderhoud is het onderhoud dat nodig is om de weg op de vaarweg met alle bijkomende werken te kunnen laten functioneren overeenkomstig de functionele vereisten. Dat zijn dus handelingen die naar zijn aard al zijn gericht op de doelstellingen van het volgende artikel.

Artikel 3.16 Oogmerk

De regels voor het gebruik van infrastructuur strekken ter beschermen van de infrastructuur tegen fysieke inbreuken en het verzekeren van een veilig en doelmatig gebruik van de infrastructuur, overeenkomstig de verkeersfunctie van die infrastructuur.³⁶ Deze te dienen doelen vormen het belangenkader voor de besluitvorming, als verbijzondering van het algemene belangenkader van artikel 1.3 van deze verordening. Van belang is op te merken dat het begrip “openbaar verkeer” zowel op het wegverkeer als het scheepvaartverkeer betrekking kan hebben, zoals gedefinieerd in bijlage I van deze verordening.

Artikel 3.17 Bevoegd gezag

De besluitvorming over het gebruik van infrastructuur in beheer bij de provincie berust, naast op deze omgevingsverordening, op de de Wegenverkeerswet 1994 (Wvw'94)³⁷, de Scheepvaartverkeerswet (Svw)³⁸ en de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo)⁴⁰. Daarnaast gaat het om de besluitvorming over dat gebruik, voor zover het onroerende zaken betreft die bij de provincie Zuid-Holland in eigendom zijn. Dit artikel bepaalt dat gedeputeerde staten bevoegd gezag zijn om aanvragen voor vergunningen voor activiteiten op provinciale infrastructuur te behandelen. Eenzelfde geldt voor het ontvangen van de melding, het stellen van een maatwerkvoorschrift of de aanvraag om een gelijkwaardige maatregel.

Artikel 3.18 Zorgplicht voor infrastructuur

De zorgplicht operationaliseert de overeenkomstig artikel 3.16 te dienen belangen (bescherming van de infrastructuur en verzekeren van een veilig en doelmatig gebruik) naar een algemene gedragsnorm voor de gebruikers van infrastructuur. Een dergelijke zorgplicht geldt als algemeen kader voor de regeling van het gebruik en dient als vangnet voor de handhaving. Deze zorgplicht kwam al langer voor als onderdeel van ontheffingen, zoals de verplichting om het verkeer zo min mogelijk te hinderen. Deze zorgplicht vormt, tezamen met artikel 3.16 tevens het kader voor het gebruik van de bevoegdheid van gedeputeerde staten om maatwerkvoorschriften vast te stellen. Deze zorgplicht vervangt onder meer de ontheffing die thans is vereist op grond van artikel 5, eerste lid, onder f, van de Wegenverordening Zuid-Holland 2010, voor het afwateren over de weg van daken, goten of riolering, of het verontreinigen of beschadigen van de weg door slechte afwatering of het daarop brengen van afvalstoffen, tuinbouwmaterialen, en andere voorwerpen.

Artikel 3.19 lid 2, 3.20 lid 3 en 3.23 lid 3: Introductie meldingsplicht

Gedeputeerde staten zijn op dit moment verantwoordelijk voor de toestemmingverlening van

enkele duizenden activiteiten per jaar op provinciale infrastructuur. Dit brengt een bijbehorende administratieve last met zich mee en stelt duidelijkheid voor de initiatiefnemer uit. Daarom is in de Omgevingsverordening de bevoegdheid voor gedeputeerde staten opgenomen waarmee voor sommige (veelvoorkomende) activiteiten kan worden volstaan met algemene regels in combinatie met een meldingsplicht. Voordelen hiervan zijn: minder administratieve lasten voor inwoners en bedrijven en snellere duidelijkheid voor een initiatiefnemer of een bepaalde activiteit wordt toegestaan. Een dergelijke constructie past naadloos in de ontwikkeling van het omgevingsrecht, waarbij onder meer de inzichtelijkheid, voorspelbaarheid en het gebruiksgemak van het omgevingsrecht wordt vergroot en de besluitvorming over projecten in de fysieke leefomgeving wordt versneld en verbeterd.

Gedacht wordt aan een meldingstelsel voor veelvoorkomende activiteiten als uitwegen van percelen, kabels en leidingen, reclame in abri's, bermenmonumenten, (tijdelijke) aanduidings- en verwijshorden (voor evenementen) en middeneilanden van rotondes. Er is een grondslag gecreëerd voor de introductie van een meldingsplicht ten aanzien van bovengenoemde onderwerpen. Op basis van deze grondslag kunnen gedeputeerde staten per activiteit een regeling uitwerken waarin de meldingsplicht wordt voorgeschreven.

Benadrukt wordt dat met een meldingssysteem voor activiteiten de voorwaarden waaronder een activiteit nu plaatsvindt niet worden gewijzigd, slechts de systematiek voor toestemming wijzigt. In plaats van het aanvragen van een vergunning kan een initiatiefnemer volstaan met het doen van een melding. De initiatiefnemer dient hierbij nog steeds aan de algemene regels en maatwerkvoorschriften voor de betreffende activiteit te voldoen.

Artikel 3.19 Veranderen van het werk of werken maken of behouden

Artikel 3.19 en 3.20 vormen het hart van de regulering van het gebruik van provinciale infrastructuur. Artikel 3.19 gaat daarbij over de verandering van de wegen en vaarwegen (infrastructurele werken) zelf of het maken of behouden van werken op die infrastructuur. Dit is een heel brede categorie activiteiten, zoals uitwegen, ligplaatsvoorzieningen, kabels en leidingen, meerpalen, steigers, bijkomende voorzieningen zoals oeverconstructies, kunstwerken, technische installaties voor nutsbedrijven, laadpalen, en andere werken.

Artikel 3.19 vervangt onder meer de gedragingen die nu in artikel 5, eerste lid, van de Wegenverordening zijn geregeld, onder a (bermsloten graven, afdammen of dempen), b (werkzaamheden uitvoeren waarvoor geen omgevingsvergunning is verleend), d (bouwwerken aanbrengen of hebben bij bochten of kruisingen), e (kunstwerken maken, hebben of wijzigen), i (maken van putten, leggen of verleggen van kabels en leidingen).

Daarnaast vervangt dit artikel het verbod om zonder ontheffing veranderingen aan te brengen in vaarwegprofielen of de loop van de vaarweg (art. 15, eerste lid, onder b, Vaarwegverordening Zuid-Holland 2015), werken aanbrengen, houden, veranderen of verwijderen van de vaarweg (zelfde bepaling, onder c), ligplaatsvoorzieningen maken (onder d).

Constructies voor het te water laten van (recreatie)vaartuigen

Voor het te water laten van recreatievaartuigen worden soms voorzieningen op de oever aangebracht. Constructies die op enigerlei wijze verbonden zijn aan een openbare oever, die in eigendom is van de provincie zullen niet worden toegestaan. Voor constructies op een particuliere oever die niet permanent boven het water uitsteken is geen vergunning nodig. Een voorwaarde is dat, daar waar geen sprake is van een ligplaats, de ligduur van het te water gelaten schip zeer beperkt is. Een schip moet op dergelijke plaatsen dus direct wegvaren na het te water laten. Ook mag de constructie niet langer dan nodig voor het te water laten van het vaartuig uit de oever steken. In veiligheidszones blijven deze constructies verboden.

Artikel 3.20 Vaste stoffen of voorwerpen plaatsen en houtgewas

Dit artikel bevat regels voor het plaatsen van vaste stoffen en voorwerpen, zoals bebording, reclame- licht en geluidvoorzieningen, wrakken, bermmonumenten. Strikt genomen valt ook het ligplaats nemen op de vaarweg of het innemen van een standplaats op de weg onder deze omschrijving, maar voor deze activiteiten is in de artikelen 3.23 en 3.24 voorzien in afzonderlijke grondslagen.

In het tweede lid is het vergunningstelsel opgenomen voor wat voorheen 'houtopstanden' werden genoemd. Omdat dat begrip in de Wet natuurbescherming, waarop deze verordening mede is gebaseerd (al betreft dat niet het onderhavige artikel), afwijkt van het begrip dat voorheen en in artikel 2.2, eerste lid, van de Wabo wordt gebruikt, is gekozen voor de term 'houtgewas'. Een inhoudelijke wijziging is daarmee niet beoogd. Ook blijft de situatie zo dat voor een vergunning voor het vellen van houtgewas een bevoegdheid is die op grond van de Wabo toekomt aan het college van burgemeester en wethouders (zie ook artikel 3.18). Voor het planten en het behouden van houtgewas blijft echter gedeputeerde staten bevoegd gezag.

Artikel 3.21 Stremmen of belemmeren van de scheepvaart

Dit artikel spreekt voor zich en is onder meer van belang voor evenementen, in aansluiting op artikel 1.23 van het BPR.

Artikel 3.22 Schepen met afwijkende afmetingen

In dit artikel wordt geregeld dat het verboden is zich met een schip op de vaarweg te bevinden dat niet voldoet aan de door gedeputeerde staten op basis van artikel 4.3 van deze verordening gestelde eisen.

Artikel 3.23 Ligplaats innemen

Het ligplaatsenbeleid wordt in beginsel voortgezet. Het kortdurend ligplaats innemen, namelijk voor minder dan een kwartier, blijft zoals thans in bepaalde situaties mogelijk. Daar is in het tweede lid en de begripsbepaling van kort verblijf in voorzien. Kort verblijf is alleen toegestaan langs particuliere oevers en niet in veiligheidszones. Het gaat hier bijvoorbeeld om in- en uitstappen van passagiers, en/of het laden en lossen van pleziervaarngerelateerde goederen zoals etenswaren en dranken. In elk geval geldt de uitzondering van 'kort verblijf' enkel voor situaties van maximaal 15 minuten waar de schipper op of direct nabij het vaartuig aanwezig blijft.

Het is op zich wenselijk om bestaande evenementen mogelijk te maken op locaties waar ligplaats nemen normaliter niet is toegestaan. Dit wordt nader uitgewerkt in het ligplaatsenbeleid (paragraaf 2.6.1), waarin is aangegeven dat het huidige scala aan evenementen acceptabel is. Dit is acceptabel omdat het incidentele situaties zijn die in de regel plaatsvinden op momenten dat er weinig scheepvaart is. Bovendien kunnen er afspraken gemaakt over toezicht en kan de scheepvaart gewaarschuwd worden voor hinder. Zie over evenementen tevens de toelichting bij het stremmingsverbod van artikel 3.21.

Artikel 3.24 Standplaats innemen

Net als bij ligplaatsen is gekozen om voor standplaatsen een zelfstandige bepaling te hanteren, hoewel in de praktijk ook veelal sprake zal zijn van het plaatsen van voorwerpen op grond van artikel 3.20.

Artikel 3.25 Toepassingsbereik (milieubeschermingsgebieden)

Deze afdeling is van toepassing op milieubeschermingsgebieden. Daarvan zijn op dit moment alleen de stiltegebieden geregeld, die zijn aangewezen krachtens artikel 2.4. De regeling van activiteiten in milieubeschermingsgebieden voor grondwater blijft vooralsnog geregeld in de Provinciale Milieuverordening.

Stiltegebieden

Provinciale staten zijn gehouden regels te stellen ter zake van het voorkomen of beperken van geluidhinder in bij die regels aangewezen gebieden: milieubeschermingsgebieden voor stilte of te wel *stiltegebieden*.⁴⁰ Deze verplichting impliceert twee te onderscheiden deelverplichtingen. Ten eerste rust op provinciale staten de plicht stiltegebieden aan te wijzen. In Zuid-Holland zijn zestien gebieden aangewezen. Daaronder vallen veel gebieden die ook zijn aangewezen als Natura 2000-gebied. Deze aanwijzing is geregeld in artikel 2.4 van deze verordening. Daarnaast moeten regels zijn gegeven ter zake van het voorkomen of beperken van geluidhinder in die

stiltegebieden. Deze regels zijn opgenomen in artikel 3.28 tot en met 3.33 van deze verordening. Daarbij zijn een aantal correcties van juridische aard aangebracht ten opzichte van de provinciale milieuverordening. Regels zijn vooral gegeven voor het recreatief gebruik van toestellen en voer- en vaartuigen.⁴¹

Welke bescherming kan deze verordening wat betreft stiltegebieden specifiek bieden?

De verordening bevat regels ter bescherming van stiltegebieden. Geen regels kunnen worden gesteld rechtstreeks betrekking hebbend op niet-vergunningplichtige inrichtingen.⁴²Instructieregels kunnen wel worden gegeven voor vergunningplichtige inrichtingen.⁴³Instructieregels moeten door het bevoegd gezag worden verbonden aan de omgevingsvergunning voor een vergunningplichtige inrichting. Deze bevoegdheid geldt overigens niet voor inrichtingen waarvoor de minister van Economische Zaken of Infrastructuur en Waterstaat bevoegd gezag zijn.

Deze verordening mag evenmin regels bevatten voor de samenstelling of eigenschappen van producten, zoals eisen aan de geluidemissie van voertuigen. Regulering van zulke onderwerpen is een primair Europese aangelegenheid. Dergelijke regulering grijpt direct in op de vrije handel in producten en dus op de werking van de interne markt.

Provinciale regels kunnen vooral worden gegeven voor activiteiten buiten inrichtingen. Te denken valt aan het gebruik van toestellen.

Artikel 3.26 Oogmerk

Deze afdeling bevat regels die strekken tot het voorkomen of beperken van geluidhinder in de stiltegebieden die zijn aangewezen krachtens artikel 2.4. Deze doelstelling sluit aan bij de bewoordingen van artikel 1.2, tweede lid, van de Wet milieubeheer.

Artikel 3.27 Bevoegd gezag

Provinciale staten zijn verantwoordelijk voor de aanwijzing van stiltegebieden en voor het stellen van regels voor de bescherming daarvan. De provinciale regels van deze afdeling ter bescherming van stiltegebieden hebben betrekking op een beperkt deel van de geluidverstoringen in een stiltegebied. Voor de besluitvorming over die activiteiten is gedeputeerde staten het bevoegd gezag.

Relevante besluitvorming vindt ook plaats in andere kaders. Deze besluitvorming heeft betrekking op bijvoorbeeld het verkeer van wegen, spoorwegen, luchthavens, industrie- en bedrijventerreinen en dergelijke. De verantwoordelijkheid voor die besluitvorming berust maar in een beperkt aantal gevallen bij de provincie. In de meerderheid van de gevallen berust die verantwoordelijkheid bij bestuursorganen van het Rijk of de gemeente. Deze verdeling van verantwoordelijkheden impliceert een gemeenschappelijke of te wel *gedeelde verantwoordelijkheid* voor de bescherming van stiltegebieden voor de verschillende overheden in ons land.

Artikel 3.28 Zorgplicht voor stiltegebieden

Dit artikel kent een zogenaamde zorgplicht in verband met stiltegebieden. Op grond daarvan is het een ieder verboden de rust in een stiltegebied te verstoren. Indien dat niet mogelijk is, moeten maatregelen worden getroffen ter beperking van de overlast.⁴⁴Deze verplichting geldt voor activiteiten verricht buiten inrichtingen en moet als vangnet worden gezien. De zorgplicht is met name van belang voor elders niet afdoende gereguleerde activiteiten.

Artikel 3.29 Verbod toestellen

Bij veel activiteiten buiten inrichtingen worden toestellen gebruikt. Een toestel kan anders dan door menselijke energie geluidhinder veroorzaken. Onder een toestel is een luchtvaartuig en een motorrijtuig niet begrepen.⁴⁵ Geluidhinder is gevaar, schade of hinder van geluid.⁴⁶

Het gebruik van toestellen die de ervaring van natuurlijke geluiden kan verstoren is niet toegestaan.⁴⁷Onder een toestel in de zin van deze verordening wordt in ieder geval verstaan een toestel om geluid elektrisch versterkt voort te brengen, zoals een muziekinstrument. Onder een toestel valt ook een modelvliegtuig aangedreven door een verbrandingsmotor niet zijnde een luchtvaartuig in de zin van de Wet luchtvaart.

Op het toestelverbod gelden diverse uitzonderingen. Deze hebben onder meer betrekking op het gebruik van toestellen in verband met de land-, tuin- of bosbouw, de openbare drinkwater- of energievoorziening, de aanleg, het onderhoud of de exploitatie van infrastructurele werken dan wel werken van telecommunicatie, het bouwen en het onderhoud van gebouwen, en het onderhoud en het beheer van een gebied. Het gaat vooral om professionele, toepassingen van toestellen. Het gebruik van toestellen in woningen en tuinen is toegestaan, tenzij het geluid op 50 meter van het toestel hoorbaar is.⁴⁸

Artikel 3.30 Verbod rijden motorrijtuig

Op openbare wegen in stiltegebieden mag met motorrijtuigen worden gereden. Dit geldt ook voor het rijden op voor het bestemmingsverkeer openstaande wegen of terreinen, zoals erven van boerderijen. Op overige wegen en terreinen is het rijden met motorrijtuigen niet toegestaan.⁴⁹

Artikel 3.31 Verbod toertocht motorrijtuigen

Dit artikel verbiedt het houden van toertochten met motorrijtuigen. Dit betreft georganiseerde toertochten. Ook is het niet toestaan deel te nemen aan zo'n toertocht. Van het eerste verbod kan ontheffing worden verleend. In dat geval mag uiteraard ook worden deelgenomen aan een toertocht.

Artikel 3.32 Verbod waterscooter en snelle motorboot

Dit artikel regelt een verbod voor het varen in stiltegebieden.

Artikel 3.33 Uitzonderingen

In dit artikel zijn enkele uitzonderingen opgenomen voor de in de voorgaande artikelen geregelde verboden. Het verbod is niet van toepassing op elektrisch aangedreven motorrijtuigen. Zo geldt een uitzondering voor het rijden met elektrisch aangedreven motorrijtuigen.

Artikel 3.34 Toepassingsbereik (ontgrondingen op land en in regionale wateren)

Dit artikel bepaalt dat ontgrondingsactiviteiten die hoofdzakelijk tot doel hebben het verkrijgen van oppervlaktedelfstoffen, zoals zand en klei, vergunningplichtig zijn. Dit artikel voorkomt dat onder een gefingeerde activiteit, bijvoorbeeld het graven van een waterpartij of watergang, de winning van oppervlaktedelfstoffen mogelijk wordt, en daarmee het provinciale beleid met betrekking tot de winning van oppervlaktedelfstoffen wordt gefrustreerd. Het primaire doel van de ontgroning dient geheel in overeenstemming te zijn met de vrijgestelde ontgrondingsactiviteiten.

Artikel 3.35 Oogmerk

De Ontgrondingenwet kent een relatief breed belangenkader, zodat hier artikel 1.3 van toepassing is verklaard, zodat alle bij de ontgroning betrokken belangen aan de orde kunnen komen.

Artikel 3.36 Vrijstellingen ontgrondingen

Op grond van artikel 3, eerste lid, van de Ontgrondingenwet is het verboden zonder vergunning te ontgronden. Op grond van artikel 7 van de Ontgrondingenwet kan in de verordening voor daarbij aan te wijzen gevallen worden bepaald dat van dit verbod een vrijstelling geldt. In dit artikel zijn de vrijstellingen van de vergunningplicht vermeld.

Onderdeel a

Dit is een van oudsher bestaande vrijstelling. Tevens bestaat er vaak een wettelijke plicht voor het accepteren van de aanleg en onderhoud van dergelijke leidingen bijvoorbeeld op grond van de Belemmeringenwet Privaatrecht en de Wet op de Telecommunicatievoorzieningen.

Onderdeel b

Dit is een bestaande vrijstelling. Dit artikel heeft tot doel een grens te trekken met betrekking tot activiteiten die strekken tot het gelijk maken van één perceel en heeft als zodanig een conserverende werking. Onder het egaliseren dient in dit verband te worden verstaan een terrein gelijkmaken of effenen. Voor het verkrijgen van het hoogteverschil dient het te effenen perceel als uitgangspunt. Het hoogste en de laagste punt van het te vereffenen perceel kunnen worden bepaald door middel van waterpassingen. Indien het verschil tussen beide genoemde punten meer is dan 0,25 m is er sprake van een vergunningplichtige ontgroning.

Onderdeel c

Hier wordt de normale uitoefening van het landbouw-, tuinbouw- en bosbouwbedrijf vrijgesteld. Daaronder wordt ook verstaan het aanleggen van waterbassins en het bestrijden van schimmels en andere besmettingen van de bodem door deze bodem op een bepaalde wijze af te graven. Er wordt op gewezen dat een maaiveldverlaging ten behoeve van een cultuurtechnische verbetering van landbouwgrond niet valt aan te merken als normale uitoefening van het landbouw-, tuinbouw- en bosbouwbedrijf. Dergelijke ontgrondingen zijn vergunningplichtig en kunnen in bepaalde gevallen de eenvoudige vergunningprocedure volgen.

Onderdeel d

Bij activiteiten die tot doel hebben gronden geschikter te maken voor bollengrond (het omspuiten en/of omzetten) zijn andere belangen niet of nauwelijks betrokken. Hoewel het op grond van de Ontgrondingenwet een vergunningplichtige situatie betreft, draagt een ontgrondingsvergunning hieraan weinig bij, indien er geen grond wordt afgevoerd en het maaiveld niet verlaagd wordt. Deze vrijstelling geldt alleen indien er bij het omspuiten of omzetten sprake is van een gesloten grondbalans (géén aan- en/of afvoer van bodemmateriaal) en als er geen verandering optreedt in de (gemiddelde) hoogteligging van het maaiveld. Er mag ook geen zogenaamd spuitgat overblijven. Waardevolle graslanden in de Duin- en Bollenstreek genieten tegen omspuitingen, omzettingen en het scheuren van graslanden bescherming op grond van afdeling 6.2 van deze verordening.

Onderdeel e

Gesteld kan worden dat de belangenafweging die in het kader van de Erfgoedwet (en krachtens het overgangsrecht van die wet, de Monumentenwet) plaatsvindt bij een archeologische opgraving een relatie vertoont met de Ontgrondingenwet. Door de uitzondering te koppelen aan een vergunning krachtens de Monumentenwet (of een certificaat krachtens de Erfgoedwet) is gewaarborgd dat de ontgraving vakkundig en met inachtneming van de vereiste zorgvuldigheid gebeurt. Daarbij is mede van belang dat bij archeologische opgravingen overwegend sprake is van een tijdelijke ontgraving. Op grond van dit gegeven en in samenhang met de omstandigheid dat sprake moet zijn van een opgravingsvergunning of een certificaat, kan worden gesteld dat het vergunningvereiste krachtens de Ontgrondingenwet in deze gevallen weinig toevoegt.

Onderdeel f

Gemeenten en bedrijven voeren soms bodemsaneringen in eigen beheer op bijvoorbeeld hun (voormalige) bedrijfsterreinen uit. Deze instanties kunnen en willen niet met de bodemsanering wachten tot die door het bevoegde gezag op een prioriteitenlijst wordt geplaatst, als ze al kans zouden maken om op een prioriteitenlijst te worden geplaatst. Voor dergelijke saneringen was naar de letter van de Ontgrondingenverordening Zuid-Holland 2014 nog steeds een ontgrondingsvergunning vereist. Omdat er al een voldoende afweging heeft plaatsgevonden, lijkt dit laatste niet juist. Extra argumenten voor het loslaten van de vergunningplicht zijn het feit dat de provincie het uitvoeren van saneringen in eigenbeheer stimuleert, en er over de voorgenomen wijze van saneren overleg wordt gevoerd met het bevoegd gezag en er vanuit het bevoegde gezag een zekere begeleiding plaats vindt.

Onderdeel g

Dit lid heeft betrekking op ontgrondingen ten behoeve van natuurbouwprojecten. In de Ontgrondingen-verordening van 1970 was voor natuurbouwprojecten tot 5.000 m³ een vrijstellingsprocedure opgenomen. In de praktijk vormt de benodigde tijd die met deze eenvoudige procedure gemoeid is een knelpunt. Een oplossing is gevonden in de vrijstelling van natuurbouwprojecten indien ook aan de begripsomschrijving voor natuurbouwprojecten in artikel 1 wordt voldaan. Op basis van de praktijk is de grens van de gewenste kleine natuurontwikkelingsprojecten verruimd naar 10.000 m³.

Onderdeel h

De onder dit lid genoemde ontgrondingen zijn meestal op grond van een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder a, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, een toegestane activiteit. In dat kader heeft vaak al een uitgebreide (weliswaar sectorale) belangenafweging plaatsgevonden. In de praktijk blijkt een belangenafweging in het kader van de Ontgrondingenwet weinig toe te voegen aan die eerdere afweging. Tot de bouwwerken genoemd in dit lid behoren overigens ook tunnelbakken en parkeergarages en dergelijke inclusief de bijbehorende af- en opritten.

Onderdeel i

Als de grond van een depot enige tijd onaangeroerd is geweest, bestaat de mogelijkheid dat het depot een integraal onderdeel van het landschap is geworden; m.a.w. het depot raakt verweven met het landschap. Op grond van de jurisprudentie wordt aangenomen dat bij verwevenheid van een gronddepot met het landschap er niet (meer) van een (grond)depot kan worden gesproken en dat het afgraven derhalve vergunningplichtig is. Het begrip "verweven met het landschap" schept echter grote onduidelijkheid. Dit hangt bijvoorbeeld af van zowel de aard van het depot, als van het karakter van het omringende landschap. Een eenduidige definitie is moeilijk te geven, zeker als er visueel-ruimtelijke aspecten bij worden betrokken. Dit onderdeel beoogt duidelijkheid te scheppen over de

vraag wanneer het afgraven van een depot vergunningplichtig is, zonder verzeild te raken in discussies over de verwevenheid met het landschap. Derhalve is het afgraven van een depot, als dat langer dan 10 jaar geheel of gedeeltelijk onaangeroerd is geweest, vergunningplichtig. De vraag of het depot al of niet verweven is met het landschap, komt dan niet (meer) bij de toepassing van dit artikel aan de orde.

Onderdeel j

Dit zijn bestaande vrijstellingen, met dien verstande dat de onderdelen in één onderdeel zijn ondergebracht en dat de vrijstelling alleen geldt ten aanzien van die werkzaamheden die door of op last van het rijk, de provincie, een gemeente of het waterschap worden uitgevoerd. In dat kader heeft vaak al een uitgebreide belangenafweging plaatsgevonden.

Onderdeel k

De Maasvlakte is een met zeezand opgespoten terrein en is of wordt geheel ingericht ten behoeve van grootschalige haven- en industriële activiteiten. De inrichting vindt plaats conform het geldende planologische regime. Zowel de planvorming voor, als de aanleg van dit gebied heeft plaatsgevonden op grond van een uitgebreide belangenafweging. Thans wordt het gebied geheel ingericht overeenkomstig het doel waarvoor het is aangelegd, in casu haven- en industriële activiteiten. In de praktijk blijkt dat het vergunningvereiste krachtens de Ontgrondingenwet voor de aanleg van havens en de daarin gelegen kunstwerken in dit gebied zeer weinig toevoegt. Met nadruk wordt erop gewezen dat het gebied wordt gekenmerkt als een bijzondere "gewestelijke omstandigheid" en conform artikel 7, tweede lid 2 van de Ontgrondingenwet wordt vrijgesteld van de vergunningplicht. Artikel 7, tweede lid 2 van de Ontgrondingenwet geeft de mogelijkheid om in de verordening een vrijstelling van de vergunningplicht op te nemen indien sprake is van een dergelijke bijzondere gewestelijke omstandigheid. Het uitgezonderde gebied is omlind weergegeven op de bij deze verordening behorende kaart, en betreft het meest Westelijk havengebied van Rotterdam.

Onderdeel l

Deze activiteiten kennen vanuit de Wet milieubeheer en de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht een uitgebreide belangenafweging zowel via de planvorming als tijdens de procedure tot vergunningverlening. Vanuit het primaire doel van de Ontgrondingenwet is het niet nodig een hernieuwde belangenafweging te laten plaatsvinden. Tot de inrichtingen genoemd in dit onderdeel l behoren bijvoorbeeld stortlocaties voor het op of in de bodem brengen van afvalstoffen. Indien het voornemen bestaat om dieper dan 3 meter beneden het maaiveld te graven, moet daarvoor alsnog een vergunning krachtens de Ontgrondingenwet worden aangevraagd.

Onderdeel m

Dit is een bestaande vrijstelling, met dien verstande dat er geen behoefte meer bestaat om eisen te stellen aan de breedte of oppervlakte van watergangen, waterputten, reservoirs, bassins, tuinvijvers en dergelijke. Als eis geldt dat de bedoelde werken noodzakelijkerwijs plaatsvinden ter uitvoering van een onherroepelijk bestemmingsplan (beschrijving in hoofdlijnen) en dat genoemde werken gebonden zijn aan een maximale diepte, namelijk dat de grondlagen dieper dan 3 meter beneden het maaiveld ongemoeid moeten blijven. Indien het voornemen bestaat om dieper dan 3 meter beneden het maaiveld te graven moet daarvoor alsnog een vergunning krachtens de Ontgrondingenwet worden aangevraagd.

Onderdeel n

Activiteiten die vallen onder onderdeel m, van dit artikel, maar die door middel van een afwijkingsbesluit of omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht planologisch zijn geregeld en afgewogen, zijn vrijgesteld van de vergunningplicht. Met dit onderdeel n wordt een aanvulling beoogd op onderdeel m. De vrijstelling geldt op het moment dat het afwijkingsbesluit of vergunning van kracht is geworden. De vergunning wordt echter niet van kracht indien een verzoek om schorsing wordt toegewezen. Door de werking van de vrijstelling te verbinden aan een eventuele schorsing van de vergunning wordt voorkomen dat in een dergelijk geval toch met een ontgrondingsactiviteit kan worden gestart. Deze vrijstelling komt tegemoet aan een gewenste versoepeling (deregulering) van de vergunningplichtige activiteiten en de één-loket gedachte: concentratie van besluitvorming. Aan deze vrijstelling wordt nadrukkelijk de eis gesteld dat het planologische besluit de ontgrondingsinsluit en dat er niet dieper dan 3 meter beneden het maaiveld wordt ontgrond. Indien het voornemen bestaat om dieper dan 3 meter beneden het maaiveld te graven moet daarvoor alsnog een vergunning krachtens de Ontgrondingenwet worden aangevraagd.

Artikel 3.37 Toepassingsbereik (bodemsanering)

Deze afdeling gaat over het saneren van de bodem als bedoeld in artikel 1 van de Wet bodembescherming. Dat betekent dat zowel het begrip bodem als het begrip saneren gelezen moet worden in de betekenis die daaraan in de begripsbepaling van de Wet bodembescherming wordt gegeven.

Artikel 3.38 Oogmerk

Deze afdeling is gericht op de bescherming van het milieu, in het bijzonder van de bodem. Dit oogmerk komt overeen met het oogmerk van de Wet bodembescherming en moet in die breedte worden opgevat. Daarbij moet, gelet op artikel 3.37 onder bodem ook hier worden verstaan de bodem als bedoeld in artikel 1 van de Wet bodembescherming. Het behartigen van het belang van bodembescherming kan achterliggende belangen dienen zoals dat van de volksgezondheid of de drinkwatervoorziening en of andere onderdelen van het bredere belang van de milieubescherming.

Artikel 3.39 Nadere regels gegevens en bescheiden

Op grond van hoofdstuk IV van de Wet bodembescherming moeten aan gedeputeerde staten allerlei typen van gegevensverstrekkingen worden gedaan. Het gaat onder meer om:

- a. de melding van het voornemen van een sanering dan wel van de vermindering of verplaatsing van een verontreiniging⁵⁰,
- b. het nader onderzoek met betrekking tot de vraag of sprake is van een geval van ernstige bodemverontreiniging⁵¹,
- c. het saneringsplan⁵² en de eventuele wijziging daarvan⁵³,
- d. het verslag van de sanering of van een fase van de sanering⁵⁴ (evaluatieverslag), en
- e. het nazorgplan⁵⁵ (te treffen maatregelen wanneer na sanering verontreiniging in de bodem is achtergebleven).

Deze gegevensverstrekkingen waren uitgewerkt in de artikelen 6.2 tot en met 6.3a en 6.5 tot en met 6.7 van de Pmv. De uitwerking van de betreffende meldingen, plannen en verslagen betreft een technische uitvoeringsaangelegenheid. Deze uitwerking is beleidsarm. Om deze reden zullen de betreffende gegevens in een regeling van gedeputeerde staten zijn omschreven. De herziene provinciale regels voor bodemsanering zullen met andere woorden alleen de grondslag voor de vaststelling van de aangegeven gegevens bevatten.

De uitwerkingsregels voor het zogenaamde nazorgplan (voorheen artikel 6.7 Pmv) worden in de praktijk overigens niet toegepast. Deze bepaling komt dan ook niet terug in deze verordening.

Artikel 3.40 Meldingsplichten

Deze verordening bevat in aanvulling op de gegevensverstrekkingen van de Wet bodembescherming, een aantal aanvullende meldingsplichten met betrekking tot een bodemsanering. Het gaat ten eerste om de melding van het aanvangen en beëindigen van een sanering. Ook gaat het om een meldingsplicht voor een sanering waarvan een ontgraving deel uitmaakt. Ook deze meldingsplichten zijn wat betreft de te verstrekken gegevens op een vergelijkbare wijze vormgegeven als de eerder genoemde. Wel is een expliciete grondslag voor deze meldingsregeling in deze verordening opgenomen.

De meldingsplicht met betrekking tot de bodemsanering rust op degene die de sanering feitelijk uitvoert. Gewoonlijk is dit de aannemer van het saneringswerk. Door deze wijze van regulering is de strafrechtelijke handhaving van de regels voor bodemsanering op grond van deze verordening juncto de Wet op de economische delicten verzekerd (zie verder onder het hoofdstuk Handhaving en uitvoering). De betreffende aanvullende meldingsplichten zijn onveranderd in deze verordening overgenomen.

Artikel 3.42 Toepassingsbereik (gesloten stortplaatsen)

Deze afdeling gaat over activiteiten in, op, onder, boven of bij een plaats waar de in artikel 8.49 van de Wet milieubeheer bedoelde zorg voor een gesloten stortplaats wordt uitgevoerd. Een stortplaats is een inrichting of een deel van een inrichting voor het storten van afvalstoffen met uitzondering van het storten van afvalstoffen afkomstig uit de mijnbouw.⁵⁶ Een stortplaats is vergunningplichtig. Gedeputeerde staten zijn voor die inrichtingen bevoegd gezag.⁵⁷ Buiten een stortplaats is het storten van afvalstoffen niet toegestaan.⁵⁸ Storten is het op of in de bodem brengen van afvalstoffen met de intentie ze daar (achter) te laten. Afvalstoffen zijn stoffen en voorwerpen waarvan de houder zich ontdoet of heeft ontdaan.⁵⁹

Na beëindiging van het storten op een stortplaats komt de daarvoor verleende vergunning niet automatisch te vervallen.⁶⁰ Voor die beëindiging moet eerst een verklaring door gedeputeerde staten worden afgegeven: de

geslotenverklaring. De geslotenverklaring wordt afgegeven indien:

- het storten is beëindigd;
- op de stortplaats, voor zover vereist, een bovenafdichting is aangebracht;
- op basis van een inspectie is gebleken dat aan de voorschriften van de omgevingsvergunning is voldaan, en
- op basis van die inspectie is gebleken dat geen maatregelen in verband met verontreiniging of aantasting van de bodem getroffen hoeven te worden.⁶¹

Een regeling is gegeven voor gesloten stortplaatsen waarop het storten op of na 1 september 1996 is beëindigd en:

- a. het Stortbesluit bodembescherming van toepassing is of was, of
- b. waar uitsluitend baggerspecie is gestort.⁶²

Deze regeling heeft betrekking op 11 stortplaatsen in Zuid-Holland. Daarvan is in de zin van de Wet milieubeheer een deel gesloten. De andere stortplaatsen zullen in de toekomst worden gesloten.

Artikel 3.43 Oogmerk

Voor gesloten stortplaatsen hebben gedeputeerde staten de plicht tot nazorg. Deze verplichting rust in principe bij gedeputeerde staten, zijnde het bevoegd gezag voor de gesloten stortplaats.⁶³ Op grond van de nazorgplicht dienen gedeputeerde staten maatregelen te treffen ter voorkoming van de nadelige gevolgen voor het milieu, dan wel, maatregelen voor de grootst mogelijke bescherming tegen die nadelige gevolgen. Deze verplichting heeft in ieder geval betrekking op het in stand houden, het onderhoud, het herstel en de vervanging van voorzieningen ter bescherming van de bodem en de met het oog op de naleving van deze eisen te verrichten inspecties. Ook moet de bodem onder de stortplaats met het oog op eventuele verontreinigingen regelmatig worden onderzocht.⁶⁴ De nazorgverplichting is qua tijd niet begrensd. Deze verplichting blijft dus in beginsel 'eeuwig' rusten op de provincies. Vandaar dat een goede nazorg voor de provincie van groot belang is.

In artikel 3.45 is geregeld welke activiteiten niet zijn toegestaan. Van deze verboden kan ontheffing worden verleend. Verlening is mogelijk, indien het belang dat de gesloten stortplaats geen nadelige gevolgen voor het milieu veroorzaakt, zich daartegen niet verzet.

Met het oog op die verlening zal van tevoren moeten zijn nagegaan welke nazorgvoorzieningen en andere maatregelen zijn getroffen. De te verrichten activiteiten kunnen schadelijk zijn voor die nazorgvoorzieningen en andere maatregelen. De actuele informatie over de betreffende nazorgvoorzieningen en andere maatregelen kan worden verkregen bij de provincie.

Bij het verzoek om ontheffing zal de aanvrager moeten aangeven hoe de bereikbaarheid van de nazorgvoorzieningen kan worden verzekerd, hoe aantasting van de nazorgvoorzieningen zal worden voorkomen en welke andere maatregelen zullen worden genomen om te voorkomen dat uitvoering van de nazorg wordt of kan worden belemmerd.

Indien de kans aanwezig is dat door de activiteiten de nazorgvoorzieningen kunnen worden beschadigd of anderszins maatregelen ten behoeve van de nazorg niet kunnen worden getroffen, kan de ontheffing worden geweigerd. Uiteraard zal eerst worden gezien of deze kans door het stellen van voorschriften kan worden weggenomen dan wel voldoende kan worden beperkt.

Tweede lid

Nazorgvoorzieningen kunnen zich ook buiten de locatie van de gesloten stortplaats bevinden. Te denken valt aan peilbuizen voor het meten van de grondwaterstand of de grondwaterkwaliteit. Ook voor activiteiten die (mogelijk) schadelijk zijn voor die peilbuizen is voornoemd verbod bedoeld. Voor die activiteiten kan, zo nodig, ontheffing worden aangevraagd.

In de definitiebepaling van deze verordening is een omschrijving gegeven van het begrip voorzieningen. In verband daarmee is aangesloten op de omschrijving van dit begrip in de Wet milieubeheer. Het gaat om voorzieningen ter bescherming van de bodem. Dit betreft technische voorzieningen, zoals peilbuizen. Het begrip voorzieningen vormt een onderdeel van het bredere begrip maatregelen in de zin van artikel 8.49 van de Wet milieubeheer. Daaronder vallen onder meer inspecties en onderzoeken. Ook kan het gaan om maatregelen ter verzekering van de bereikbaarheid van de voorzieningen.

Artikel 3.44 Bevoegd gezag

Bevoegd voor onthefingen van bepalingen van deze afdeling zijn gedeputeerde staten, in aansluiting op de hierboven vermelde nazorgplicht van gedeputeerde staten

Artikel 3.45 Verboden activiteiten

Met het oog op de nazorg zijn twee regelingen gegeven. De eerste op centraal niveau gegeven regeling heeft betrekking op inrichtingen op te richten in, op, onder of over een gesloten stortplaats. Deze inrichtingen zijn op grond van vergunningplichtig.⁶⁵Vergunningplichtig zijn ook inrichtingen die op een andere locatie dan een gesloten stortplaats niet aan een vergunningplicht zijn onderworpen: de zogenaamde type A en B inrichtingen in de zin van het Activiteitenbesluit milieubeheer. De tweede regeling voor de provinciale nazorg heeft betrekking op activiteiten verricht op een stortplaats anders dan in een inrichting. Voor deze activiteiten zijn in artikel 3.45 specifieke regels gegeven. De regels hebben betrekking op de volgende activiteiten:

- a. het maken of behouden van werken, zoals bouwwerken en infrastructurele werken;
- b. het storten en dergelijke van stoffen en voorwerpen anders dan afvalstoffen;
- c. het verrichten van andere handelingen die schadelijk zijn voor de nazorgvoorzieningen dan wel de werking daarvan.

Uitgezonderd zijn "afvalstoffen", omdat het verbod om zich van afvalstoffen te ontdoen door deze buiten een inrichting op of in de bodem te brengen al is geregeld in artikel 10.2 van de Wet milieubeheer. Vanwege het bijzondere karakter van nazorgvoorzieningen is het verrichten van handelingen die nazorgvoorzieningen kunnen beschadigen, verboden. Te denken valt bijvoorbeeld aan het bewerken van grond of het ophogen van de gesloten stortplaats.

Artikel 3.46 Toepassingsbereik (ontgassen van binnenschepen)

Deze afdeling gaat over het ontgassen van binnenschepen tijdens de vaart.

Artikel 3.47 Oogmerk

Doel van deze afdeling is het vermijden van schade aan het milieu door het vrijkomen van verontreinigende dampen in de atmosfeer. Dat oogmerk komt overeen met het oogmerk van het besluit op 22 juni 2017 van de Conferentie van Verdragsluitende Partijen tot wijziging van het Verdrag inzake de verzameling, afgifte en inname van afval in de Rijn- en binnenvaart, kortweg CDNI

Artikel 3.48 Bevoegd gezag

Bevoegd voor onthefingen van bepalingen van deze afdeling zijn gedeputeerde staten.

Artikel 3.49 Nadere regels

Gedeputeerde staten kunnen nadere regels stellen. Deze kunnen mede inhouden een vrijstelling van de verboden in deze afdeling.

Artikel 3.50 Verbod benzeen

De omschrijving van benzeen is direct ontleend aan de zogenaamde lijst van gevaarlijke goederen die is opgenomen in tabel A van hoofdstuk 3.2 van het ADN.

Artikel 3.51 Verbod benzeenhoudende koolwaterstoffen.

De omschrijvingen van de benzeenhoudende koolwaterstoffen in dit artikel zijn direct ontleend aan de zogenaamde lijst van gevaarlijke goederen die is opgenomen in tabel A van hoofdstuk 3.2 van het ADN.

Artikel 3.52 Verbod aangewezen stoffen

Gedeputeerde Staten kunnen ook andere stoffen aanwijzen waarvoor een ontgassingsverbod vanaf een door Gedeputeerde Staten vastgesteld tijdstip niet langer zal zijn toegestaan. Een dergelijk verbod kan alleen worden gesteld ter bescherming van het milieu. Dit vloeit voort uit artikel 1.2 van de Wet milieubeheer waarop ook deze bepaling is gebaseerd. Van zo'n besluit tot aanwijzing van stoffen waarop het ontgassingsverbod van toepassing wordt, zal zo spoedig mogelijk na vaststelling kennis worden gegeven aan Provinciale Staten.

Artikel 3.53 Uitzonderingen

Dit artikel sluit aan bij een dienovereenkomstige uit de Regeling benzinevervoer in mobiele tanks. Dit artikel bevat een aantal gevallen waarin het ontgassingsverbod niet van toepassing is. Ten eerste is dit het geval wanneer kan worden aangetoond dat de drie voorafgaande ladingen niet bestonden uit benzeenhoudende restladingdampen. Van belang daarbij is onder meer het vervoerdocument, zoals omschreven in het ADN. In dit document moet onder meer het UN-nummer van de vervoerde stof zijn aangegeven. Dergelijke informatie moet het vervoersdocument

ook bevatten voor lege, ongereinigde, ladingtanks. Zowel de afzender als de vervoerder moeten gedurende een periode van ten minste drie maanden een kopie bewaren van het vervoersdocument en de bijkomende documentatie.

Daarnaast is ook de zogenaamde reisregistratie van belang. De reisregistratie is verplicht voor tankschepen die "voor het vervoer van benzine (UN 1203) zijn aanvaard". Voor benzinevervoer mogen, net als voor de met deze wijzigingsverordening gereguleerde stoffen, zogenaamde type C-schepen worden gebruikt. De reisregistratie is dus ook van toepassing op het vervoer van benzeen en benzeenhoudende koolwaterstoffen. De reisregistratie bevat informatie over de plaats en het tijdstip van het laden en lossen en het UN-nummer van de beladen en geloste stof. Verder moet voor benzine (UN 1203) ook de plaats van de ontgassingsinstallatie en het tijdstip van het gebruik daarvan worden aangegeven. Deze laatste verplichting geldt (nog) niet voor benzeen en benzeenhoudende koolwaterstoffen. Desalniettemin kan de reisregistratie op basis van bijvoorbeeld een afspraak tussen partijen als de schipper, de vervoerder, de verlader en/of de ontvanger, alsmede de exploitant van de ontgassingsinstallatie, wel informatie over het verwijderen van benzeen of benzeenhoudende koolwaterstoffen uit een ladingtank via zo'n ontgassingsinstallatie, bevatten. Met deze informatie kan gemakkelijk worden aangetoond dat is voldaan aan deze wijzigingsverordening. Uiteraard moet wel kunnen worden aangetoond dat deze informatie in de reisregistratie in redelijkheid op waarheid berust. Naar de mogelijkheden van een zogenaamde 'vrijwillige' reisregistratie voor het verwijderen van restladingdampen benzeen en benzeenhoudende koolwaterstoffen zal door Gedeputeerde Staten nader onderzoek worden gedaan. Ook wanneer kan worden aangetoond dat de tank van het schip bij de voorafgaande belading voor meer dan 95% gevuld was met een andere stof dan vermeld in de artikelen 3.50 tot en met 3.52 is het ontgassingsverbod niet van toepassing. De vullingsgraad van een tank kan worden aangetoond met behulp van de tanktabel en de ladingpapieren die op elk schip aanwezig zijn. De vullingsgraad wordt bepaald door per tank het volume van de lading conform de ladingpapieren te delen door het volume van de tank.

Artikel 3.54 Uitzonderingen veiligheid

Deze wijzigingsverordening sluit aan bij een dienovereenkomstige uit de Regeling benzinevervoer in mobiele tanks. Ontgassen is wel toegestaan bij drukverevning om veiligheidsredenen. De noodzaak tot drukverevning kan aan de orde zijn bij toenemende temperaturen en daarmee toenemende druk in de ladingtank van het schip. Ook moeten schepen drukloos worden gemaakt voorafgaande aan metingen en monsternames. De dampen verlaten dan via de veiligheidsoverdrukkleppen de tank. Ook bij calamiteiten kan het ontgassen aan de orde zijn. Calamiteiten met een schip kunnen zich altijd voordoen en het zou onredelijk zijn marktpartijen te verplichten om tijdens een calamiteit of gedurende de herstelwerkzaamheden na een calamiteit de benzeenhoudende restladingdampen in de ladingtank van het schip te houden.

Artikel 3.55 Toepassingsbereik (flora- en fauna activiteiten en Natura 2000-activiteiten)

Deze afdeling gaat over flora- en fauna activiteiten en Natura 2000-activiteiten. Zuid-Holland is de dichtstbevolkte provincie van Nederland: op korte afstand van elkaar bevinden zich grote steden, verkeersaders, de Rotterdamse haven, luchthaven Rotterdam The Hague Airport en ook Schiphol ligt dichtbij. Daarnaast heeft Zuid-Holland een toenemend oppervlak aan natuurgebieden. Zowel economie - welvaart en werkgelegenheid - als natuur zijn belangrijk voor onze inwoners. Maar mens en natuur kunnen soms ook op gespannen voet staan met elkaar. Zo leveren te grote aantallen konijnen gevaar op voor taluds en dijken en de aanwezigheid van vogels bij start- en landingsbanen levert gevaar op voor het vliegverkeer. Te grote populaties kunnen ook weer andere dieren of planten verdringen. Daarnaast zorgen bijvoorbeeld de groeiende ganzenpopulaties jaarlijks voor honderdduizenden euro's aan schade-uitkeringen doordat zij landbouwgewassen opeten. Met de decentralisatie van het natuurbeleid heeft de provincie de zorg voor de natuur overgenomen van het Rijk. Daarbij hoort de taak om in deze drukke provincie belangen in evenwicht te brengen en te houden. Voor het faunabeleid doen provinciale staten dat volgens dezelfde uitgangspunten als zijn beschreven in de toelichting bij de Verordening uitvoering Wet natuurbescherming Provincie Zuid-Holland. De in deze afdeling gebruikte begrippen zijn gedefinieerd in bijlage I.

Artikel 3.56 Oogmerk

Deze afdeling is gericht op het beschermen van vogels, dieren en planten van in het wild voorkomende soorten en van hun habitats en habitats van soorten die van nature in Nederland voorkomen.

Artikel 3.58 Bevoegd gezag

Voor de verantwoordelijkheidsverdeling tussen provinciale staten en gedeputeerde staten is de systematiek van de Wnb gevolgd. De systematiek van de Wnb is dat provinciale staten eisen stellen aan de faunabeheereenheid, het faunabeheerplan en wildbeheereenheden. Gedeputeerde staten kunnen nadere eisen aan het faunabeheerplan stellen. Op basis van alle eisen stelt de faunabeheereenheid het faunabeheerplan op. Gedeputeerde staten toetsen dat plan en keuren het goed. Voor het goedkeuringsbesluit leggen gedeputeerde staten het plan ter inzage. De Faunabeheereenheid Zuid-Holland (FBE) coördineert vervolgens de uitvoering van het plan en rapporteert hierover jaarlijks aan gedeputeerde staten. Het door gedeputeerde staten goedgekeurde faunabeheerplan vormt het kader voor:

1. De uitvoering van de bij wet toegestane jacht, waarvan de openstelling een bevoegdheid is van de Minister van Economische Zaken;

2. De uitvoering van de bij wet toegestane bestrijding van diersoorten die in het gehele land schade veroorzaken, waarbij de Minister van Economische Zaken bepaalt welke soorten bestreden mogen worden;
3. De uitvoering van de bij verordening gereguleerde bestrijding van diersoorten, waarbij provinciale staten bepalen welke soorten bestreden mogen worden;
4. De uitvoering van de ontheffingen voor het duurzaam beheren van populaties diersoorten, waarvoor gedeputeerde staten het bevoegde gezag zijn.

De Wnb maakt onderscheid tussen de bestrijding van schade en het duurzaam beheren van populaties. Conform de systematiek van de wet zijn provinciale staten verantwoordelijk voor de bestrijding van schade en kunnen provinciale staten bij verordening een vrijstelling verlenen. Gedeputeerde staten zijn verantwoordelijk voor het duurzaam beheer van populaties en vanwege grootschalige dreigende schade of gevaar kunnen gedeputeerde staten ontheffing daarvoor verlenen. Tenslotte kunnen gedeputeerde staten ontheffing verlenen voor incidenteel optredende schades of specifieke gevallen.

Artikel 3.59 Vrijstelling nestbehandeling vogels

Voor een aantal vogelsoorten die veelvuldig schade veroorzaakt wordt een vrijstelling verleend voor het opzettelijk vernielen van nesten, rustplaatsen en eieren. Ter voorkoming van administratieve lasten is hiervoor geen ontheffing nodig. In de praktijk gebeurt het 'bewerken' van eieren veelal door de eieren lek te prikken of in te smeren of te besproeien met een plantaardige olie. Deze methoden hebben alle tot gevolg dat de eieren niet zullen uitkomen. Het bewerken van de eieren in plaats van deze mee te nemen, voorkomt dat de broedende vogels snel weer een nieuw legsel zullen produceren.

Van de vrijstelling mag alleen gebruik gemaakt worden conform het faunabeheerplan. Via deze verordening en de door gedeputeerde staten vastgestelde beleidsregel Uitvoering Wet natuurbescherming zijn de eisen bepaald waaraan het faunabeheerplan moet voldoen. In het faunabeheerplan worden de voorwaarden opgenomen waaronder gebruik kan worden gemaakt van de vrijstelling voor het bewerken van eieren.

De vrijstelling wordt weliswaar verleend aan de grondgebruikers, maar deze kunnen de handelingen op grond van artikel 3.15, zevende lid, Wet natuurbescherming (Wnb) door anderen laten uitvoeren. Het ligt voor de hand dat hiervoor leden van de wildbeheereenheid worden ingeschakeld, omdat bijvoorbeeld de rapportage ook via de wildbeheereenheid en faunabeheereenheid zal moeten plaatsvinden.

Er is een specifieke bepaling ten aanzien van de brandgans opgenomen omdat deze soort niet alleen valt onder het beschermingsregime van de vogels (artikel 3.1 Wnb), maar ook onder het regime van de beschermde soorten als bedoeld in artikel 3.5 Wnb, vanwege het feit dat de brandgans is geplaatst op bijlage II van het Verdrag van Bern.

Artikel 3.60 Melding en rapportage uitvoering vrijstellingen nestbehandeling

De grondgebruiker, dan wel degene die handelt op basis van een toestemming als bedoeld in artikel 3.15, zevende lid, van de Wet natuurbescherming, maakt melding van en rapporteert over de in artikel 3.59 genoemde activiteiten op de in het faunabeheerplan vastgestelde wijze.

Artikel 3.61 en artikel 3.62 Vrijstelling directe schadebestrijding & melding en rapportage

Uitvoering van de vrijstelling

De bestrijding van schade vindt plaats op de locatie waar de schade optreedt. Conform de systematiek van de Wnb verlenen provinciale staten voor de uitvoering hiervan een vrijstelling. Omdat er in dat geval geen ontheffingen en daarop gebaseerde uitvoeringsmachtigingen behoeven te worden verleend, blijven de administratieve lasten zo laag mogelijk. Aan de uitvoering van de vrijstelling zijn wel voorschriften verbonden, zoals de eventuele inzet van preventieve maatregelen, meld- en rapportageplicht. Deze voorschriften zijn beschreven in het goedgekeurde faunabeheerplan. De mogelijkheden en verplichtingen voor de uitvoerders zijn vergelijkbaar met de situatie onder de Ffw waarbij ontheffingen werden verleend door gedeputeerde staten.

Vrijstelling bij omvangrijke schade

Provinciale staten verlenen alleen een vrijstelling (zoals bedoeld in artikel 3.61) wanneer sprake is van substantiële schade. Pas als een diersoort naar verwachting meer dan € 10.000 schade per jaar in Zuid-Holland zal gaan veroorzaken in het geval er geen bestrijding of beheer plaatsvindt, wordt een vrijstelling verleend. Voor de overige diersoorten kan bij het lokaal optreden van schade incidenteel door gedeputeerde staten een ontheffing worden verleend. Om een beeld te vormen van de potentiële schade is bij de voorbereiding van de Verordening uitvoering Wet natuurbescherming Zuid-Holland een onderzoek uitgevoerd door het CLM. Hieruit blijkt dat de soorten die genoemd zijn in bijlage III per soort naar verwachting meer dan € 10.000 aan schade per jaar zullen gaan

veroorzaken indien er wel preventieve middelen worden ingezet, maar er geen directe bestrijding of beheer van deze soorten zou plaatsvinden. Op grond daarvan is er voor deze soorten een vrijstelling van kracht.

Een belangrijke voorwaarde voor de toepassing van dit artikel is opgenomen in artikel 3.57, de escalatieladder.

Artikel 3.64 Melding bij vellen houtopstand

Deze Omgevingsverordening stelt ook regels met betrekking tot het vellen van houtopstanden, het melden van vellingen en het herbeplanten van de gronden. Om de administratieve lasten te beperken wordt voor een aantal activiteiten vrijstelling verleend van de meldplicht (art. 3.65) en herplantplicht (art. 3.66 t/m 3.68).

Artikel 3.65 Vrijstellingen meldingsplicht

Onder natuurmaatregelen wordt verstaan de werkzaamheden, zoals natuurherstel, waardoor een type vegetatie kan ontstaan dat voldoet aan de Natura 2000-doelstellingen ter plaatse en/of de natuurdoeltypen binnen het Natuurnetwerk Nederland. Er moet dus een redelijk en vastliggend doel zijn om tot het vellen van een houtopstand in het kader van natuurmaatregelen over te gaan.

Artikel 3.69 Vrijstelling Natura-2000-gebieden

In dit artikel wordt op grond van artikel 2.9, derde lid, Wnb een vrijstelling opgenomen van het verbod om zonder vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, Wnb, vee te weiden en meststoffen te gebruiken. De vrijstelling ziet op het weiden van alle soorten vee en het op of in de bodem brengen van organische en dierlijke meststoffen en kunstmest.

Voor dergelijke activiteiten schrijft artikel 6, tweede lid, van de Habitatrictlijn uitsluitend de verplichting voor om passende maatregelen te treffen ten behoeve van het voorkomen van verslechtering van de kwaliteit van natuurlijke habitats (en van verstoring van soorten) in Natura 2000-gebieden. Dit is de basis voor de generieke vrijstellingsmogelijkheid die is opgenomen in artikel 2.9, derde lid, Wnb. Voor zover een dergelijke verslechtering aan de orde zou kunnen zijn, zijn er voldoende instrumenten naast de vergunningplicht om tijdig te kunnen ingrijpen.

Deze vrijstelling voor beweiden en bemesten kent de volgende achtergrond.

Op 4 februari 2015, zaaknummer 201305073, heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) een uitspraak gedaan waaruit blijkt dat niet op voorhand kan worden uitgesloten dat het weiden van koeien en het uitrijden van mest nabij een Natura 2000-gebied vergunningplichtig is, omdat deze activiteiten kunnen leiden tot verslechtering van de kwaliteit van de habitats in het Natura 2000-gebied. Veelal is sprake van sinds jaar en dag bestaand gebruik van de betrokken percelen. Onduidelijk is echter welke onderbouwing noodzakelijk is om een beroep te kunnen doen op de vrijstelling van de vergunningplicht als bedoeld in artikel 2.9, tweede lid, Wnb. In de gebiedsanalyses van de Programmatische Aanpak Stikstof 2015-2021 is rekening gehouden met de stikstofdepositie als gevolg van bestaande beweiding en bemesting, en is vastgesteld dat deze depositie in het licht van de voorziene maatregelen in het programma niet leidt tot verslechtering van de kwaliteit van de stikstofgevoelige habitats in de Natura 2000-gebieden die in het programma zijn opgenomen. Ook op basis van het programma is echter nog discussie mogelijk over al dan niet gewijzigd gebruik en nieuw gebruik. Voorgaande betekent dat in veel gevallen een vergunningprocedure aangewezen kan zijn. Deze onzekerheid voor de agrarische sector en de lasten voor de sector en de bevoegde gezagen zijn voor de staatssecretaris van Economische Zaken aanleiding geweest om op grond van de Natuurbeschermingswet 1998 het weiden van vee en het gebruik van meststoffen vrij te stellen van de vergunningplicht in het Besluit van 9 februari 2016, houdende wijziging van het Besluit vergunningen Natuurbeschermingswet 1998 in verband met vrijstelling van de vergunningplicht voor weiden van vee en gebruiken van meststoffen. Dit besluit is echter met de inwerkingtreding van de Wnb op 1 januari 2017 ingetrokken. Voorliggende verordening voorziet in een continuering van de vrijstelling zoals deze was opgenomen in voornoemd besluit.

Artikel 4.1 Veiligheidsnorm regionale keringen

Op grond van artikel 2.4 van de Waterwet moeten bij provinciale verordening voor daarbij aan te wijzen andere dan primaire waterkeringen die in beheer zijn bij een andere beheerder dan het Rijk, veiligheidsnormen worden vastgesteld. In dit artikel wordt daarin voorzien.

Vastgelegd is wat het gewenste beschermingsniveau is van de waterkeringen die op grond van hun functie van regionale betekenis worden geacht. De betreffende regionale waterkeringen zijn aangegeven op de als bijlage II bij deze verordening behorende kaarten.

Door het stellen van normen geeft de provincie nader invulling aan de reglementair opgedragen taak van de waterschappen, te weten de waterstaatkundige verzorging van zijn gebied. Het waterschap is reglementair gehouden het watersysteem zo in te richten en te beheren dat het voldoet aan de in deze verordening nader gestelde eisen in de vorm van normen. In verband hiermee is ervan afgezien in deze titel een specifieke beheersopdracht op te nemen die inhoudt dat het waterschap er zorg voor draagt dat de regionale waterkeringen aan de gestelde veiligheidsnorm voldoen. Hetzelfde geldt voor de normen wateroverlast (zie artikel 4.2).

In het tweede lid is bepaald dat voor de regionale waterkeringen de gemiddelde overschrijdingskans per jaar de veiligheidsnorm is. Het wenselijke veiligheidsniveau is gerelateerd aan de economische schade die bij het falen van de waterkering kan optreden. Hiertoe zijn de waterkeringen die op de als bijlage II bij deze verordening behorende kaarten zijn opgenomen, naar gelang de mogelijk optredende schade in vijf klassen ingedeeld, oplopend van een overschrijdingskans van 1/10 per jaar (kadeklasse I) tot een overschrijdingskans van 1/1.000 per jaar (kadeklasse V). De uitgangspunten voor de berekening van de schade en de vertaling naar de schadeklassen zijn afgeleid van de IPO-Leidraad ter bepaling van normen voor boezemkaden. Voor elk van de regionale waterkeringen is de veiligheidsnorm ook op de kaart opgenomen. Om een bepaald veiligheidsniveau voor een gebied te verzekeren behoeven de rond dat gebied gelegen waterkeringen niet alle aan dezelfde veiligheidseisen te voldoen. De te stellen eisen kunnen afhankelijk gesteld worden van factoren als het watervolume dat door een waterkering wordt gekeerd, het landgebruik direct achter de waterkering en de aanwezigheid van polderkades in het gebied. Om die reden is ervoor gekozen niet een gebied te normeren, maar de waterkeringen rondom een gebied. Aldus kunnen gedifferentieerde eisen worden gesteld en kan in bepaalde situaties met kleinere kadeverbeteringen worden volstaan en kunnen de kosten van verbetering worden beperkt.

In het verleden is gebleken dat het moeilijk is om de kaarten actueel te houden. De leggers van de waterschappen geven een veel actueler en nauwkeuriger beeld van de exacte ligging van de waterkeringen. Daarom is in lid 2 voor de exacte ligging van de kering verwezen naar de door het waterschap vastgestelde legger.

De veiligheidsnorm dient voor de dagelijkse praktijk geoperationaliseerd te worden. Dit geschiedt enerzijds in de vorm van een voorschrift voor de toetsing en anderzijds in de vorm van een technische leidraad voor het ontwerp van een regionale waterkering.

Omdat het hierbij om een uitwerking van de veiligheidsnorm gaat, is de bevoegdheid tot vaststelling in handen van gedeputeerde staten gelegd. Om te bereiken dat de toetsing van de actuele veiligheidssituatie door de beheerders op uniforme wijze tot stand komt, hebben de daarvoor gestelde regels het karakter van een bindend voorschrift. Afwijking hiervan is niet mogelijk.

Wat betreft het ontwerp hebben de regels het karakter van een richtlijn. Dat betekent dat de beheerder een bepaalde ruimte wordt gelaten om in verband met specifieke plaatselijke omstandigheden af te wijken. Een afwijking kan bijvoorbeeld wenselijk zijn om voor de langere termijn een optimum te realiseren tussen aanleg- en onderhoudskosten.

Het vaststellen van het tijdstip waarop de verschillende regionale waterkeringen aan de gestelde veiligheidsnorm moeten voldoen is bepalend voor de zorgplicht van de beheerder en is derhalve een aangelegenheid van het provinciaal bestuur. Er is echter om de volgende reden niet voor gekozen dat tijdstip in deze verordening vast te leggen. De omvang van het door de beheerder uit te voeren maatregelenpakket wordt bepaald door de uitkomst van het toetsingsproces. De (financiële) inspanningen die de beheerder zal moeten leveren om de regionale waterkeringen te laten voldoen aan de vastgestelde veiligheidsnorm worden verder in hoge mate bepaald door het tijdsbestek waarbinnen de gevraagde inspanning geleverd moet worden.

Het bepalen van het tijdstip waarop de waterkeringen op orde moeten zijn, vereist een afweging tussen enerzijds wat wenselijk is wat betreft veiligheid en anderzijds wat aanvaardbaar is wat betreft lastenstijging.

Dat is maatwerk. Om die reden is die bevoegdheid in handen van gedeputeerde staten gelegd en is bepaald dat gedeputeerde staten overleg voeren met het dagelijks bestuur van de beheerder alvorens zij een dergelijk besluit nemen.

Het vastleggen van de veiligheidsnormering van regionale waterkeringen zal na inwerkingtreding van de Omgevingswet opgenomen als verplichte door de provincie vast te stellen omgevingswaarde (art 2.13 Omgevingswet) worden vormgegeven.

Een wijziging van de kaart of een veiligheidsnorm geschiedt in het geval een regionale waterkering in twee provincies is gelegen bij besluit van provinciale staten van beide provincies. Dit is een regel van interprovinciaal toezicht op grond van de Waterschapswet.

Artikel 4.2 Normen bergings- en afvoercapaciteit regionale wateren

Eerste lid

Op grond van artikel 2.8 van de Waterwet moeten bij provinciale verordening met het oog op de bergings- en afvoercapaciteit waarop de regionale wateren moeten zijn ingericht, normen worden gesteld met betrekking tot de gemiddelde overstromingskans per jaar. In dit artikel wordt daarin voorzien.

In deze verordening worden normen gegeven waarbij de kans op wateroverlast als gevolg van grote hoeveelheden neerslag is gerelateerd aan de economische waarde van landgebruik en de te verwachten schade bij wateroverlast. De normen drukken de gemiddeld toelaatbaar geachte kans op overstroming uit ofwel het wenselijk geachte beschermingsniveau. De normering bakent de zorgplicht af die de waterbeheerder heeft op het vlak van het voorkomen, dan wel beperken van ontoelaatbare wateroverlast door inundatie vanuit oppervlaktewater ten gevolge van neerslag en geeft daarmee helderheid voor de burgers en de bedrijven over het restrisico en hun eigen

verantwoordelijkheid ten aanzien van roerende en onroerende zaken. De in deze verordening vastgelegde normen moeten worden gezien als een minimumnorm. Het staat het waterschap vrij ook een hogere norm te hanteren.

De normen in de verordening zijn voor het waterschap het vertrekpunt bij de voorbereiding van waterhuishoudkundige en ruimtelijke maatregelen gericht op het op orde brengen van de regionale watersystemen. De maatregelen die nodig zijn om de bergings- en afvoercapaciteit van de regionale wateren aan de in deze verordening vastgelegde norm te laten voldoen neemt de beheerder op in het beheerplan, bedoeld in artikel 4.6 van de Waterwet.

In het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW) van 2003 zijn werknormen opgenomen die voor de verschillende vormen van landgebruik de gemiddeld toelaatbaar geachte kans op overstroming ofwel het wenselijk geachte beschermingsniveau uitdrukken. De vormen van landgebruik die daarbij worden onderscheiden zijn grasland, akkerbouw, hoogwaardige land- en tuinbouw, glastuinbouw en bebouwd gebied. De afspraken die gemaakt zijn in het NBW van 2003 om de kans op wateroverlast vanuit het oppervlaktewatersysteem aan te pakken op basis van generieke normen voor verschillende vormen van landgebruik, bestaan uit een statistisch bepaalde kans dat wateroverlast vanuit het oppervlaktewatersysteem optreedt. De werknormen uit het NBW zijn in 2008 overgenomen in het toen geldende artikel van de verordening, bij het bepalen van het beschermingsniveau voor de verschillende vormen van landgebruik binnen het waterschapsgebied. In de praktijk blijkt dat inmiddels het overgrote deel van het grondgebied van onze provincie voldoet aan de normen. Om het laatste deel van het beheersgebied (enkele hectares) op orde te brengen, zijn vaak kostbare op zichzelf staande maatregelen nodig. Beter is die maatregelen als meekoppelkansen mee te nemen met andere maatregelen, waardoor de kosteneffectiviteit groter wordt. Om die reden zijn mogelijkheden gecreëerd om af te wijken van de normen.

Tweede lid

In het tweede en derde lid wordt onderscheid gemaakt in het gebied binnen en buiten de bebouwde kom. In het verleden was in sommige waterverordeningen opgenomen dat voor de bepaling van de bebouwde kom moest worden gekeken naar de grenzen die door de gemeenteraad in het kader van de Wegenverkeerswet 1994 worden vastgesteld. Hoewel die in de Omgevingsverordening niet meer is opgenomen ligt het nog steeds voor de hand om die werkwijze te hanteren.

Wat betreft het gebied **binnen de bebouwde kom** is in het tweede lid onderscheid gemaakt tussen:

a het gebied dat is bestemd voor bebouwing, hoofdinfrastructuur en spoorwegen: hiervoor geldt de norm van 1/100 per jaar;

b het overige gebied, zoals openbaar groen en sportvelden: hiervoor geldt een norm van 1/10 per jaar.

Aan de indeling in het tweede lid liggen de volgende overwegingen ten grondslag:

a Voor bebouwing in stedelijk gebied geldt vanwege de hoge economische waarde van het gebouwde overeenkomstig de normering uit het NBW de hoogste norm, de 'bebouwingsnorm', van 1/100 per jaar.

b Voor niet-bebouwd gebied in stedelijke kernen (parken, sportvelden etc.) is gekozen voor de 'graslandnorm' van 1/10 per jaar vanwege de relatief lage economische waarde van dat gebied en de kosten van de benodigde maatregelen die gemoed zijn met het realiseren van een hogere norm.

Het moge duidelijk zijn dat de gestelde normen niet gelden voor gebieden die bewust onder water worden gezet, zoals waterpleinen. Ook wateroverlast die wordt veroorzaakt door rioleringsproblemen wordt niet meegenomen bij de beoordeling of aan de normen wordt voldaan, want de normen zijn watersysteembeheersnormen.

Derde lid

Buiten de bebouwde kom is de normering voor wateroverlast met name gerelateerd aan de economische waarde van het landgebruik. Geen normen zijn vastgelegd voor natuurgebieden.

Uit de toetsing van het watersysteem aan de NBW-werknormen is in eerste instantie gebleken dat het waterschap over het algemeen technisch en tegen redelijke kosten in staat is de normen, die horen bij de verschillende vormen van landgebruik, te realiseren. Om die reden is er in 2008 voor gekozen de NBW-werknormen te verheffen tot definitieve normen. Echter, voor grasland is het inzicht gewijzigd. Het treffen van maatregelen om te kunnen voldoen aan de graslandnorm buiten het groeiseizoen bleek niet doelmatig. Daarom geldt deze norm alleen gedurende het groeiseizoen.

Vierde lid

Het is ondoelmatig zijn om voor losstaande bebouwing de zware normen van bebouwing te hanteren. Daarom geldt voor bebouwing buiten de bebouwde kom de norm van het omliggende grondgebruik. Binnen het beheersgebied van het waterschap Amstel, Gooi en Vecht is er altijd voor gekozen om wel de norm voor bebouwing (als binnen de bebouwde kom) te hanteren. Dit situatie blijft vooralsnog hetzelfde.

Vijfde lid

Binnen het beheersgebied van het Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden hebben altijd andere normen gegolden. Die situatie wordt vooralsnog gecontinueerd.

Zesde lid

Om te kunnen bepalen welk landgebruik ter plaatse aanwezig is, is in het vierde lid bepaald dat het ruimtelijk plan bepalend is. Als dat onvoldoende duidelijkheid verschaft, dan kan het landgebruik worden bepaald met het Landelijk Grondgebruiksbestand Nederland van Wageningen Universiteit en Researchcentrum. Deze landgebruikskaart is op dit moment de beste en meeste actuele grondgebruikskaart die beschikbaar is. In tegenstelling tot eerdere waterverordeningen is er nu voor gekozen om niet de laatste versie op te nemen. Ten tijde van een toetsronde kan de meest actuele kaart wordt gebruikt, waarbij dan wordt vermeld welke versie dat is.

Zevende lid

Om mogelijk te maken dat de uitleg van tweede, derde en vijfde lid waar nodig nader wordt uitgewerkt, is aan gedeputeerde staten de bevoegdheid gegeven om nadere voorschriften te stellen.

Achtste lid

Er zijn situaties denkbaar dat aan het eind van een uitgebreide gebiedsstudie wordt geconcludeerd dat het niet doelmatig is om aanvullende maatregelen te nemen om overal aan de normen te voldoen. In het zevende lid wordt de mogelijkheid geschapen voor gedeputeerde staten om, als zich dat voordoet, afwijkingen van de norm toe te staan. Dat gebeurt op verzoek van het waterschap, waarbij op basis van de resultaten en bevindingen in het gebiedsproces wordt gemotiveerd welke afwijking gewenst en verantwoord is. Er is hier sprake van een door provinciale staten aan gedeputeerde staten gedelegeerde bevoegdheid.

Negende lid

In het negende lid is het maaiveldcriterium opgenomen. De wateroverlastnormen uit het NBW schrijven voor dat grasland met een kans van één op de tien jaar mag inunderen als gevolg van peilstijging in het oppervlaktewater. Van overschrijding van de norm is sprake als meer dan 5 % van het grasland onder water staat in maatgevende situaties. Vanwege de beperkte drooglegging is het waarschijnlijk dat meer dan 5% inundatie plaatsvindt in maatgevende situaties, bij peilstijgingen die in de berekening niet als ontoelaatbaar worden gezien. Geschat wordt dat in de praktijk tot maximaal 10% inundatie plaatsvindt. Maatregelen om dit tegen te gaan zijn meestal niet doelmatig: er is sprake van een scheve kosten-baten-verhouding.

In het achtste lid wordt aangegeven dat bij de beoordeling in maatgevende situaties inundatie van een deel van het gebied ook voor andere gebruiksvormen geaccepteerd wordt overeenkomstig de percentages genoemd in bijlage VI van deze verordening.

Tiende lid

In het laaggelegen gebied binnen het beheersgebied van Rijnland zijn in het verleden andere maaiveldcriteria vastgelegd. Deze bepaling en de bijbehorende kaart zijn onveranderd overgenomen.

Elfde en twaalfde lid

Het hanteren van een termijn waarop het watersysteem op orde moet zijn is onlosmakelijk verbonden aan het stellen van normen. Het oorspronkelijke doel van het NBW is dat de regionale watersystemen in 2015 op orde zijn. Er zijn echter uitzonderingssituaties benoemd waarin het watersysteem uiterlijk 2027 op orde mag zijn. Voor een

aantal waterschappen zijn harde afspraken gemaakt over het feit dat zij hun beheersgebied in 2027 op orde hebben (elfde lid). Voor de waterschappen waarmee dergelijke afspraken nog niet zijn gemaakt is het twaalfde lid opgenomen.

Omgevingswet

Het vastleggen van de gemiddelde overstromingskans per jaar zal na inwerkingtreding van de Omgevingswet worden opgenomen als verplichte door de provincie vast te stellen omgevingswaarde (art 2.13).

Artikel 4.3 Vaarwegprofielen en toelaatbare afmetingen van schepen

Eerste lid

Op grond van dit artikel stellen gedeputeerde staten de minimale benodigde vaarwegafmetingen vast.

Deze afmetingen moeten altijd aanwezig zijn. Profielen worden zowel voor het vrije profiel (overig profiel niet zijnde bij een brug) als ter plaatse van bruggen vastgesteld. Over het algemeen zal een vaarwegbeheerder bij het baggeren een overdiepte willen realiseren, waardoor er gedurende een langere periode (10 – 30 jaar) niet gebaggerd hoeft te worden. Deze diepte wordt de onderhoudsdiepte genoemd, die de vaarwegbeheerder naar eigen inzicht kan invullen, zolang maar wordt voldaan aan de minimaal benodigde vaarwegafmetingen die op grond van deze verordening, door gedeputeerde staten, worden gesteld. Hierbij wordt rekening gehouden met de relevante Richtlijnen Vaarwegen van Rijkswaterstaat en de vigerende CEMT-klassen en de richtlijnen van het BRTN-convenant.

Bepaald is dat de vaarwegbeheerder moet worden geraadpleegd bij de voorbereiding van het besluit tot het vaststellen of wijzigen van de vaarwegprofielen, zodat rekening gehouden kan worden met zijn belangen (zie artikel 5.2, tweede lid).

In het algemeen stellen gedeputeerde staten profielen vast voor zover deze verband houden met het provinciaal belang. Daar waar een gemeente het vaarwegbeheer heeft kan een gemeentebestuur zwaardere eisen stellen. Beperkt het provinciaal belang zich tot het instandhouden van de recreatiefunctie, dan kan een gemeente belang hebben om binnenvaartschepen toe te staan.

De vaarwegbeheerder is op grond van artikel 5.3 van de Waterwet, verplicht om, met inachtneming van de bij of krachtens hoofdstuk 2 van de Waterwet gestelde regels, ten aanzien van de vaarwegen onder zijn beheer (dat zijn immers waterstaatswerken in de zin van de Waterwet) de nodige maatregelen te treffen voor het veilig en doelmatig gebruik daarvan, overeenkomstig de krachtens hoofdstuk 4 van de Waterwet aan die waterstaatswerken toegekende functies. Het gaat bij deze functies om de functietoekenning in de waterplannen. Het houden of brengen van een vaarweg op de vastgestelde afmetingen waar het in dit artikel om gaat is onderdeel van deze zorgplicht.

Van belang is dat ook bij de aanleg (of vervanging) van werken in de vaarweg door derden de minimale afmetingen zoals vastgesteld op grond van dit lid in acht worden genomen. Het waterschap kan daartoe nadere regels stellen. Bij de Vaarwegverordening Zuid-Holland 2015 is reeds overwogen om een ontheffingsstelsel op te nemen en het dagelijks bestuur van het waterschap te belasten met de ontheffingverlening. Dit was echter niet wenselijk omdat voor de meeste werken al een watervergunning op grond van de Waterwet moet worden verleend. Dit zou betekenen dat er voor de aanleg van een werk in de vaarweg door het waterschap twee ontheffingen/vergunningen zouden moeten worden verleend. Dit is in het kader van deregulering onnodige samenloop. De waterschappen kunnen de minimale scheepvaartafmetingen opnemen in de Keur op grond van artikel 78 van de Waterschapswet. Bij de watervergunning op grond van de Waterwet kan dan worden getoetst aan de minimale vaarwegafmeting. Overigens staat het waterschap vrij in plaats van een verbodsbepaling door middel van algemene regels de minimale afmetingen te waarborgen.

Nu het woord uitsluitend in deze bepaling wordt gebruikt, is ervan afgezien het begrip vaarwegprofielen te definiëren. In plaats daarvan is de omschrijving van het begrip in de tekst zelf gehanteerd. Dat het daarbij om vaarwegprofielen gaat wordt voldoende duidelijk door het kopje van het artikel.

Tweede lid

In artikel 1.06 van het BPR is bepaald dat een schip of een samenstel niet mag deelnemen aan de scheepvaart indien de lengte, de breedte, de hoogte boven water, de diepgang, de manoeuvreerbaarheid of de snelheid van het schip of samenstel niet verenigbaar zijn met de karakteristiek en de afmetingen van de vaarweg en kunstwerken. Het is aan de beoordeling van de schipper overgelaten of een dergelijke situatie zich ten opzichte van zijn schip of samenstel voordoet.

Gedeputeerde staten hebben ter nadere uitwerking van bovengenoemd artikel in deze verordening de bevoegdheid om de bovengrens van de scheepsafmetingen vast te stellen en dit niet aan de beoordeling van de vaarweggebruiker over te laten. Gedeputeerde staten kunnen regels vaststellen met betrekking tot het soort en type van de schepen en de afmetingen en manoeuvreerbaarheid van de schepen die op de vaarweg kunnen worden toegelaten.

De eisen aan schepen die voorheen geregeld waren in het Afmetingenbesluit provinciale vaarwegen Zuid-Holland, blijven inhoudelijk ongewijzigd, maar berusten voortaan op dit artikel. Voor het afwijken van deze eisen op provinciale vaarwegen is een vergunning vereist op grond van artikel 3.22 van deze verordening. Voor zover gemeenten of waterschappen vaarwegbeheerder zijn, kunnen zij, in aanvulling van door gedeputeerde staten gestelde regels, zelf regels kan stellen ter verbodstelling en ontheffing ten aanzien van de onder zijn beheer gestelde vaarwegen.

Artikel 5.1 Provinciale infrastructuur

In dit artikel is de aanwijzing van de provincie als vaarwegbeheerder geregeld op grond van artikel 3.2 van de Waterwet. Hiertoe is in vaarwegenlijst A (bijlage IX) vastgelegd van welke vaarwegen het vaarwegbeheer berust bij de provincie. Hierbij zijn twee situaties onderscheiden.

De vaarwegen die voorheen op vaarwegenlijst A zijn aangeduid met de nummers 1 tot en met 10, zijn vaarwegen waarvan het vaarwegbeheer reeds bij de provincie berust. Die situatie wordt gecontinueerd en aangewezen op lijst A1. Het vaarwegbeheer van de Amstel (nummer 11) wordt thans uitgevoerd door de provincie Noord-Holland. Ook dat wordt gecontinueerd.

Vaarwegen zijn in de terminologie van de Waterwet "oppervlaktewaterlichamen" met een functie voor de scheepvaart. Ook oevers en de flora en fauna van de oever en waterbodem zijn onderdeel van het oppervlaktewaterlichaam. Dat is uitdrukkelijk in de begripsomschrijving van art. 1.1 Waterwet bepaald. Oevers, of het nu de constructie betreft of bijbehorende flora en fauna (bij natuurvriendelijke oevers), behoren dus tot de oppervlaktewaterlichamen. Op zijn beurt valt het begrip oppervlaktewaterlichaam binnen het begrip waterstaatswerk (art. 1.1 Waterwet). De oevers van vaarwegen zijn, net als de vaarwegen zelf, dus zowel "oppervlaktewaterlichamen" als "waterstaatswerken" in de zin van de Waterwet. Dat betekent dat de regels van de Waterwet en de daarop gebaseerde regelgeving die gelden voor oppervlaktewaterlichamen of waterstaatswerken, ook gelden voor oevers van vaarwegen, tenzij uitdrukkelijk anders is bepaald.

Het begrip "vaarweg" wordt door de Waterwet niet gedefinieerd. De Waterwet ziet de vaarweg als een waterstaatswerk / oppervlaktewaterlichaam waaraan een maatschappelijke functie voor de scheepvaart is toegekend. In de Vaarwegenverordening Zuid-Holland wordt onder vaarweg verstaan: elk voor het openbaar verkeer met schepen openstaand water.

Overwogen is om ook voor de wegen die in beheer zijn bij de provincie een lijst vast te leggen in deze verordening. Dat verdraagt zich echter niet goed met de wettelijke systematiek van de Wegenwet en de Waterstaatswet 1900, waarin de vormen voor de overdracht van wegen tussen beheerders is geregeld. Anders dan in de Waterwet, voorziet die regelgeving niet in de toedeling van het beheer van wegen bij verordening, zodat een dergelijke regeling op gespannen voet kan komen te staan met de toestand van het beheerareaal die het gevolg van overdrachten van of naar de provincie van (gedeelten) van wegen. Aan deze situatie komt overigens met de invoering van de Omgevingswet nog niet meteen een einde, nu dit aspect van de Wegenwet en de Waterstaatswet 1900 nog niet in de Omgevingswet is meegenomen.

Artikel 5.2 Toedeling vaarwegbeheer aan anderen

De vaarwegen en sluizen die op vaarwegenlijst A2 werden voorheen op de lijst A van de Vaarwegenverordening Zuid-Holland aangeduid met de nummers 12 tot en met 31. Dit zijn vaarwegen waar de provincie van oudsher toeziet op de instandhouding van deze vaarwegen. Vanouds was daartoe een verbodsbepaling opgenomen voor werken in het water die de instandhouding van de vaarweg in gevaar brachten. Gedeputeerde staten konden van dit verbod ontheffing verlenen. Baggerwerkzaamheden en het onderhoud aan de oevers werden door de waterschappen in het kader van het waterstaatkundig beheer uitgevoerd. Bij de Vaarwegenverordening Zuid-Holland 2015 is besloten is om het vaarwegbeheer over deze vaarwegen volledig (in vrij medebewind) te laten uitvoeren door de waterschappen. Dit komt ook tegemoet aan het uitgangspunt uit de Waterwet: integraal waterbeheer, zoveel mogelijk één waterbeheerder per waterobject.

De bepalingen die in paragraaf 3.3 van deze verordening zijn opgenomen voor de provinciale vaarwegen gelden niet voor de vaarwegen en sluizen met de nummers 12 tot en met 31. Uit een oogpunt van eenheid van beheer is het wenselijk dat de Keur van de waterschappen integraal op die vaarwegen en sluizen van toepassing is.

In het eerste lid is ook de aanwijzing van enkele gemeenten als vaarwegbeheerder geregeld. Dat betreft de vaarwegen 1 tot en met 5 en 10 van vaarwegenlijst B.

Bij het waterschap Rivierenland en het waterschap Hollandse Delta is een aantal vaarwegen in beheer (vaarwegenlijst B, de nummers 6 tot en met 8 en B11) welke in het verleden bij wet door het Rijk aan het betreffende waterschap zijn opgedragen. Recent is daar de Gekanaliseerde Hollandse IJssel bij

Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden (vaarwegenlijst B, nummer 9) bijgekomen. Formeel ligt het vaarwegbeheer over deze vaarwegen dus al bij het waterschap.

Gedeputeerde staten voeren met deze andere vaarwegbeheerders overleg voordat zij overgaan tot vaststelling van vaarwegprofielen (artikel 4.3) of van bedieningstijden (artikel 5.4).

Artikel 5.3 Nautisch beheer

Op grond van de voorgaande artikelen worden vaarwegbeheerders aangewezen, waaruit dan volgt ingevolge de Scheepvaartverkeerswet dat zij ook nautisch beheerder zijn, tenzij anderen worden aangewezen. Aangezien het niet de bedoeling is met deze verordening nu een wijziging in de bestaande aanwijzing aan te brengen, is uitdrukkelijk bepaald dat het openbaar lichaam dat belast is met het vaarwegbeheer ook het nautisch beheer voert. Wat onder nautisch beheer moet worden verstaan is gedefinieerd in bijlage I. Ook is van belang artikel 13.17 van het overgangsrecht, waarin rekening wordt gehouden met de aanwijzing van nautische beheerders door Provinciale Staten in 1992. Dit zijn besluiten aanvullend op lijsten A en B op grond van artikel 2 lid 3 Sv. Het gaat onder andere om de aanwijzing voor meren en plassen onder beheer van een waterschap en voor zover niet onder bevoegd gezag van een ander openbaar lichaam.

Artikel 5.4 Bedieningstijden van bruggen en sluisen

Het belang van de beroepsvaart en de recreatievaart is gediend met een optimale afstemming van het bedieningsregime van de beweegbare bruggen en sluisen. Dit artikel legt daarom voor deze bruggen en sluisen de vaststelling van deze bedieningstijden bij gedeputeerde staten. De spoorbruggen zijn uitgezonderd omdat de bedieningstijden voor deze bruggen zijn geregeld op grond van de Spoorwegwet.

Bij het opstellen van de besluiten wordt rekening gehouden met de relevante Richtlijnen Vaarwegen van RWS. De eigenaren van deze bruggen en sluisen moeten ervoor zorgen dat ze worden bediend op de tijden die door gedeputeerde staten zijn vastgesteld. Opgemerkt wordt dat bij evenementen met toepassing van artikel 1.23 lid 1 en lid 2 van het Binnenvaart Politiereglement tijdelijk kan worden afgeweken van de vastgestelde bedieningstijden.

Het vaststellen en wijzigen van de bedieningstijden wordt in overleg met de sluis- of brug bedienende instanties opgesteld (zie artikel 5.2, tweede lid).

Artikel 5.5 Samenwerking met andere wegbeheerders

Dit artikel regelt aansluitingen van wegen van gemeenten, waterschappen of het Rijk op het wegennet van de provincie. Dit was voorheen geregeld met een ontheffingsvereiste in artikel 4, eerste lid, onder a, van de Wegenverordening Zuid-Holland. Gelet op het interbestuurlijke karakter van dergelijke aansluitingen en omdat het wenselijk is dat dergelijke maatregelen in overleg plaatsvinden, waarbij ook de noodzaak wordt bezien van eventuele beheeroverdrachten als gevolg van de aansluitingen. Het betreft hier een bepaling die is gebaseerd op de interbestuurlijke toezichtsbevoegdheid die gedeputeerde staten heeft op basis van artikel 37 van de Waterstaatswet. Op grond daarvan kunnen, voor zover hier van belang, gedeputeerde staten een bevel geven tot staking van de uitvoering van waterstaatswerken, die verricht wordt in strijd met het algemeen of provinciaal belang. Wegen zijn waterstaatswerken, zodat de aansluiting van wegen op het provinciale wegennet onder deze bevoegdheid valt. Het onderhavige artikel treft een regeling in dat interbestuurlijke kader ter vervanging van de regeling in de Wegenverordening waarin de aansluiting via een vrijwillig bij de Wabo aangehaakte ontheffing verliep.

Artikel 5.6 Toedeling watersysteembeheer

Ter uitvoering van artikel 3.2, eerste lid, van de Waterwet wordt in dit artikel het waterschap aangewezen als beheerder van het regionale watersysteem.

Hierbij is verwezen naar de reglementaire omschrijving van de taak van het waterschap, zijnde de waterstaatkundige verzorging van het gebied, voor zover deze taak niet aan andere publiekrechtelijke lichamen is opgedragen. Met de in de taakopdracht opgenomen clausulering wordt bereikt dat de toedeling van beheer geen betrekking heeft op watersystemen die in beheer zijn bij het Rijk of op vaarwegbeheer dat als onderdeel van het watersysteembeheer bij een gemeente of provincie berust, zijnde een uitzonderingssituatie als bedoeld in artikel 2, tweede lid, van de Waterschapswet.

Artikel 5.8 Faunabeheereenheid Zuid-Holland

Provinciale staten vinden draagvlak voor het faunabeleid belangrijk, daarom is het nodig dat er een goed onderbouwd en breed gedragen faunabeheerplan is. Provinciale staten hebben daarom bij invoering van de Verordening uitvoering Wet natuurbescherming Provincie Zuid-Holland gekozen voor één faunabeheereenheid die een faunabeheerplan opstelt voor de gehele provincie. Het bestuur van de faunabeheereenheid is breed samengesteld, en bestaat uit vertegenwoordigers van agrariërs, particuliere grondeigenaren, terreinbeherende organisaties en jachtaktehouders. Daarnaast is een extra zetel beschikbaar voor een vertegenwoordiger van één of meer maatschappelijke organisaties die het doel nastreven van een duurzaam beheer van populaties in het wild levende dieren in Zuid-Holland.

In het faunabeheerplan wordt de uitvoering van het landelijke faunabeheer (jacht, landelijke vrijstelling) en het provinciale faunabeheer (provinciale vrijstelling, ontheffingverlening voor populatiebeheer en schadebestrijding) integraal beschreven. Dat is van belang, omdat diverse diersoorten onder verschillende regimes vallen. Op deze manier wordt de samenhang tussen de verschillende regimes bevorderd en wordt de uitvoering van het totale faunabeheer in Zuid-Holland vooraf transparant. En door regels te stellen over monitoring en rapportage zorgen provinciale staten ook voor een adequate verantwoording achteraf. Zo kan tijdig bijgestuurd worden.

Voor het maatschappelijk draagvlak is het cruciaal dat de uitvoering van de schadebestrijding in het veld zo diervriendelijk mogelijk en conform de regels uitgevoerd wordt. De provincie zorgt voor adequate handhaving en toezicht. En als dat nodig is kunnen gedeputeerde staten een ontheffing intrekken of de FBE opdragen een verleende toestemming in te trekken. Daarnaast is het de verantwoordelijkheid van de faunabeheereenheid om te bevorderen dat de uitvoering van het faunabeheerplan conform de regels gebeurt. Ook de regionale wildbeheereenheden hebben hierbij een belangrijke rol. De statuten van de wildbeheereenheden moeten de bepaling bevatten dat het lidmaatschap van de wildbeheereenheid kan worden opgezegd wanneer een lid bij de uitoefening van de jacht, schadebestrijding of populatiebeheer niet handelt conform de faunabeheerplannen of ontheffingen, dit ter beoordeling van het bestuur van de wildbeheereenheid, gehoord de faunabeheereenheid. Het opzeggen van het lidmaatschap heeft verstrekende gevolgen, omdat het voor de uitvoering van het faunabeheer in Zuid-Holland een vereiste is dat de uitvoerder lid is van een wildbeheereenheid.

Artikel 5.9 Bestuursamenstelling

Het bestuur van de faunabeheereenheid bestaat uit vertegenwoordigers van de agrarische sector, de jachtaktehouders, particuliere grondeigenaren en de terreinbeherende organisaties.

Vanuit het oogpunt van het creëren van maatschappelijk draagvlak wordt een extra bestuurszetel beschikbaar gesteld voor een vertegenwoordiger van een of meer maatschappelijke organisatie(s) die het doel behartig(t/en) van een duurzaam beheer van populaties van in het wild levende dieren in Zuid-Holland. Hierbij is de eis gesteld dat de doelstelling van de Faunabeheereenheid om schade aangericht door wilde dieren te voorkomen of te beperken wordt onderschreven. Daarnaast moet er sprake zijn van een (gezamenlijke) achterban van ten minste 2.500 leden woonachtig in de provincie Zuid-Holland. Dit laatste is bepaald omwille van de maatschappelijke draagkracht binnen de provincie.

Artikel 5.12 Omvang en begrenzing werkgebied

De wildbeheereenheden hebben een belangrijke rol bij de uitvoering van het faunabeleid en de rapportage daarover aan de faunabeheereenheid. Om deze taken professioneel uit te kunnen voeren is het van belang dat (het werkgebied van) een wildbeheereenheid voldoende omvang heeft. Daarbij is van belang dat in Zuid-Holland relatief veel bebouwd oppervlak aanwezig is in de werkgebieden van de wildbeheereenheden. Omdat een aantal wildbeheereenheden tijd nodig zal hebben om het werkgebied te vergroten is vastgesteld dat de omvang van het werkgebied per 1 januari 2018 minimaal 5.000 hectare moet zijn. Hierdoor ontstaat een overgangperiode van één jaar.

Artikel 5.14 Onderhoudsplicht werken en voorwerpen

Deze onderhoudsplicht wordt in de praktijk veelal opgenomen in de vergunningvoorschriften zelf. In de vergunningvoorschriften of bij algemene regels als bedoeld in artikel 3.3 kunnen bovendien opruimverplichtingen bij het staken van het gebruik of bij het eindigen van een termijn worden opgenomen. Het gaat hier dus steeds om verplichtingen in het belang van het veilig en doelmatig gebruik van de infrastructuur of van de bescherming van die infrastructuur of het belang van het onderhoud daarvan. Regeling van de onderhoudsplicht betekent ook dat deze handhaafbaar is met een last onder bestuursdwang of een last onder dwangsom.

Artikel 5.15 Onderhoudsplicht oevers

Het onderhoud aan de oevers is vaak in de leggers op grond van artikel 78, tweede lid, van de Waterschapswet neergelegd bij de (aanliggend) eigenaar. Het waterschap kan in haar regelgeving vanuit het waterschapsbelang, in haar rol als waterbeheerder, onderhoudsplichten in het leven roepen. Daarnaast is het aan de provincie, in haar rol als vaarwegbeheerder op de haar toegewezen vaarwegen, om toe te zien op de goede staat van de oevers en eventueel de aanliggend eigenaar te wijzen op zijn onderhoudsplicht(en). Voor de provinciale vaarwegen geeft het tweede lid van dit artikel gedeputeerde staten de bevoegdheid tot het stellen van regels over de aard en inhoud van de onderhoudsplicht en de inspectie van de oevers. Ook kunnen gedeputeerde staten een nadere regeling vaststellen voor situaties waarin sprake is van verzaamd onderhoud als gevolg van het provinciaal beleid, dat in redelijkheid niet voor rekening van de onderhoudsplichtige behoort te komen.

Artikel 5.16 Verhalen van schepen

Dit artikel vormt een aanvulling op de nautische regel in het Binnenvaartpolitiereglement ten aanzien van de verhaalplicht van schepen die afgemeerd zijn op plaatsen waar andere schepen moeten worden geladen of gelost. Deze verhaalplicht wordt in dit artikel ook opgelegd aan schepen wanneer onderhoudswerkzaamheden moeten worden uitgevoerd.

Artikel 6.1 Beheerplan

Eerste lid

De bepaling die in het verleden in de waterverordeningen was opgenomen over het feit dat de ruimtelijk aspecten van het regionale waterplan aangeduid worden als onderdeel van de provinciale structuurvisie is nu achterwege gelaten. Dat was een herhaling van wat al in de Waterwet is opgenomen.

De provincie stelt het regionaal waterplan op. De waterschappen houden hier rekening mee, bij het opstellen van het beheerplan. Dit is de waarborg dat het uitvoeringsgerichte beheerplan goed wordt ingebed in het breder afgewogen regionaal waterplan.

Het beheerplan bevat, op de schaal van het waterschap, een uitwerking van de strategische doelen, die de provincie in haar regionaal waterplan formuleert. De uitwerking bevat tenminste concrete maatregelen, de bijbehorende planning en de kosten die nodig zijn om deze maatregelen te realiseren. Dat betekent dat het beheerplan de normering uitwerkt, dat het ingaat op de belangrijkste knelpunten in functies, een beleidskader biedt voor wateraanvoer en voor gebieden met een geringe drooglegging.

Tweede lid

Het tweede lid van dit artikel bevat een motiveringsplicht voor het waterschap bij het opstellen van het beheerplan. Voor wat betreft de normen voor de waterkwantiteit wordt eraan gehecht dat in de toelichting bij het beheerplan aandacht wordt besteed aan de wijze waarop het waterschap de normen voor haar beheersgebied heeft bepaald. Op deze wijze wordt het mogelijk om te bepalen in welke situatie welke norm geldt en dus ook op welke norm een beroep kan worden gedaan.

Artikel 6.2 Toepassingsbereik (faunabeheerplan)

Deze paragraaf gaat over het faunabeheerplan van de Faunabeheereenheid Zuid-Holland.

Artikel 6.3 Algemene eisen

De Faunabeheereenheid dient per faunabeheerplan (een) wetenschapper(s) te betrekken die ten aanzien van de desbetreffende soort of - problematiek specifieke deskundigheid bezit. Het kan zo zijn dat er ten behoeve van het opstellen van een faunabeheerplan meerdere vertegenwoordigers vanuit de wetenschap worden betrokken. Uiteraard moet uit de uiteindelijke tekst van het faunabeheerplan blijken welke wetenschapper is betrokken en wat zijn of haar inbreng is geweest .

Artikel 6.4 Duurzaam beheer van populaties en artikel 6.5 Schadebestrijding

Een faunabeheerplan moet een onderbouwing van de schade bevatten. Hierbij is aangegeven dat het moet gaan om de schade in de periode voorafgaand aan het ter goedkeuring indienen van het faunabeheerplan. Voor zover mogelijk gaat het hierbij om de schadegegevens van de zes jaren die vooraf gaan aan het ter goedkeuring indienen. Hierbij moet worden opgemerkt dat de beschikbaarheid van schadecijfers bij het Faunafonds soms enige maanden na het seizoen op zich laat wachten. Het is daarom niet altijd mogelijk om bij het schrijven van het faunabeheerplan te beschikken over de schadecijfers van het laatste voorafgaande jaar.

Onder preventieve maatregelen worden maatregelen verstaan, welke kunnen worden ingezet om de in het geding zijnde belangen te beschermen zonder de schadeveroorzakende dieren te doden of te verwonden.

De tel- of trendgegevens moeten zien op het gebied waar de te beheren populaties zich bevinden. Dat is niet in alle gevallen de gehele provincie. Voor te bestrijden soorten ter voorkoming van schade geldt dat hiervoor gebruik kan worden gemaakt van provinciebrede gegevens.

Artikel 6.8 Bestaand en nieuw

In het eerste lid is het begrip 'bestaand' gedefinieerd. Deze bepaling is opgenomen om ieder mogelijk misverstand over in deze verordening gebruikte term 'bestaand' te voorkomen. Het begrip 'nieuw' dat ook in deze verordening wordt gehanteerd, kan worden beschouwd als de tegenhanger van het begrip 'bestaand'.

Onder 'bestaand' wordt ook begrepen bebouwing en activiteiten die na inwerkingtreding van deze verordening mogelijk worden vanwege een besluit dat noodzakelijk is vanwege een uitspraak van de bestuursrechter.

Artikel 6.9 Ruimtelijke kwaliteit

Uitgangspunt beleid ruimtelijke kwaliteit: 'ja, mits'

Gebiedsgericht sturen op ruimtelijke kwaliteit betekent voor de provincie richting en ruimte geven aan een optimale wisselwerking tussen ruimtelijke ontwikkelingen en gebiedskwaliteit. Het kwaliteitsbeleid gaat uit van 'ja, mits': ruimtelijke ontwikkelingen zijn mogelijk, met behoud of verbetering van de ruimtelijke kwaliteit en geldt in principe voor het grondgebied van de gehele provincie, dat wil zeggen zowel de groene ruimte als de bebouwde ruimte. De provincie hanteert hier het handelingskader ruimtelijke kwaliteit: een benadering die enerzijds onderscheidt maakt in drie soorten ruimtelijke ontwikkelingen (nieuwe bebouwing of nieuw gebruik van grond of bebouwing) naar gelang hun impact op de omgeving en anderzijds de realisatie van bepaalde soorten ruimtelijke ontwikkelingen uitsluit in gebieden met een bepaalde beschermingscategorie.

Nieuwe stedelijke ontwikkelingen in het gebied buiten bestaand stads- en dorpsgebied (BSD) zijn op basis van artikel 6.10 van de verordening pas mogelijk als na toepassing van de ladder voor duurzame verstedelijking blijkt dat dit binnen bestaand stads- en dorpsgebied niet mogelijk is.

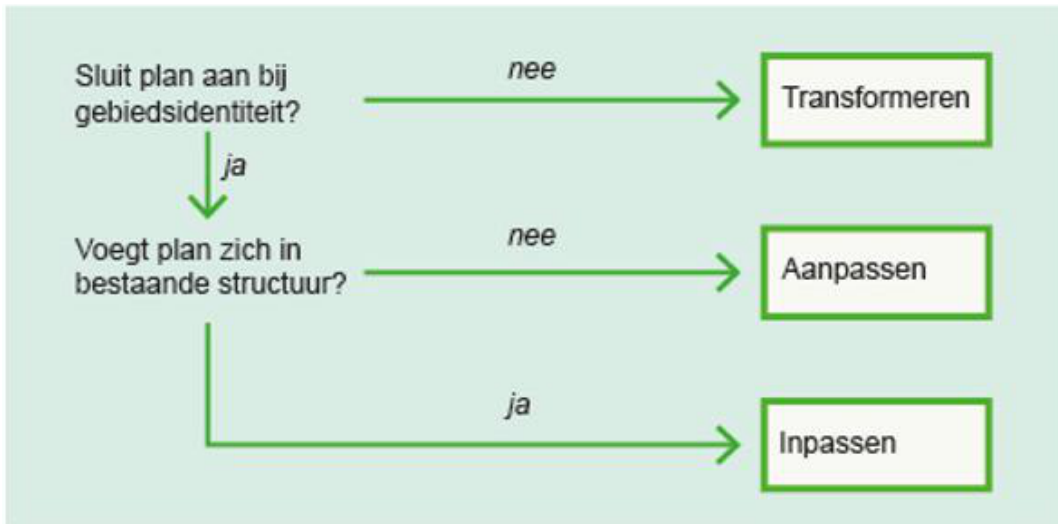
Drie soorten ruimtelijke ontwikkelingen

Om te kunnen bepalen of een ruimtelijke ontwikkeling passend is, is vooral de ruimtelijke impact van belang. Daarbij hanteert de provincie met het oog op de wisselwerking tussen gebiedskwaliteiten en ontwikkelingen twee uitgangspunten:

- een kleinschalige ontwikkeling heeft in beginsel minder ruimtelijke impact op gebiedskwaliteiten dan een grootschalige ontwikkeling en vraagt daarom weinig tot geen provinciale betrokkenheid,
- hoe hoger en specifiekere de kwaliteit van een gebied is, des te groter is in beginsel de ruimtelijke impact en des te eerder raken ze provinciale doelen of belangen.

In dit licht wordt onderscheid gemaakt in drie soorten ontwikkeling:

1. **Inpassing.** Dit betreft een ontwikkeling die sterk aansluit bij de bestaande identiteit en structuur van het landschap, dorp of stad. De ontwikkeling is gebiedseigen, passend bij de maat en de aard van de bestaande kenmerken van een gebied. De ontwikkeling speelt zich af op het niveau van een kavel. Een voorbeeld hiervan is de uitbreiding van een agrarisch bedrijf in het buitengebied of een woning in een lint. Bij inpassing veranderen bestaande structuren en kwaliteiten niet tot nauwelijks en wordt voldaan aan de relevante richtpunten van de kwaliteitskaart. De rol van de provincie is hier in principe beperkt, behalve in gebieden met topkwaliteit.
2. **Aanpassing.** Dit betreft een ontwikkeling die aansluit bij de huidige identiteit van een gebied, maar op structuurniveau wijzigingen of aanvullingen voorziet. Een voorbeeld is de aanleg of verbreding van een provinciale weg, een beperkt aantal nieuwe woningen in het buitengebied of een nieuw landgoed. Bewoners en gebruikers uit de bestaande omgeving merken duidelijk invloed van de nieuwe ontwikkeling. De rol van de provincie zal zich, afhankelijk van het type gebied en het type ontwikkeling, vooral richten op het toewerken naar een kwalitatief zo gunstig mogelijk resultaat. Omdat in deze gevallen niet aan (alle) richtpunten van de kwaliteitskaart kan worden voldaan, zijn ontwerpoptimalisatie, inpassingsmaatregelen of aanvullende ruimtelijke maatregelen nodig om de ruimtelijke kwaliteit te behouden of te verbeteren.
3. **Transformatie.** Bij transformatie gaat het om een verandering van een gebied van dusdanige aard en omvang dat er een nieuw landschap of stedelijk gebied ontstaat. Er ontstaat een nieuwe toekomst voor het gebied met een nieuwe gebiedsidentiteit. De impact van deze plannen op een gebied is groot. Dit is bijvoorbeeld het geval bij uitleglocaties voor woningbouw en bedrijventerrein of de aanleg van grootschalige recreatiegebieden. Gelet op de wezenlijke verandering van het gebied is het reëel om aan te nemen dat niet aan alle richtpunten van de kwaliteitskaart kan worden voldaan, maar dat door middel van een nieuw integraal ontwerp er een nieuwe ruimtelijke kwaliteit ontstaat die nog niet is ondervangen in de richtpunten. In de meest verregaande vorm van transformatie is van de huidige identiteit niets meer zichtbaar. In alle gevallen is het belangrijk om aansluiting te zoeken bij structuren en patronen aan de rand van de omgeving, bijvoorbeeld een bosrand, waterloop of woonlint. Het ontwerp kan gepaard gaan met inpassingsmaatregelen of aanvullende ruimtelijke maatregelen in de omgeving. Gelet op de omvang van de ontwikkeling kunnen dergelijke maatregelen – eenvoudiger dan bij aanpassing – onderdeel uitmaken van hetzelfde plan. Bij transformatie-opgaven is bijna altijd een provinciaal doel of belang in het geding en zal de betrokkenheid van de provincie zich richten op een actieve behartiging van provinciale doelen, een kwalitatief optimaal resultaat inclusief een maatschappelijke tegenprestatie.

Gebiedseigen en gebiedsvreemd

Een gebiedseigen ontwikkeling of functie sluit naadloos aan op de bestaande kenmerken en gebruikswaarden van een gebied. Een gebiedseigen ontwikkeling draagt bij aan behoud en versterking van de ruimtelijke kwaliteit van de omgeving en heeft daarmee geen negatieve invloed op de (kenmerken) van de omgeving. Het ondersteunt bestaande landschappelijke structuren of heeft een belangrijke functie bij het instandhouden van de bestaande gebiedskenmerken en kwaliteiten.

Een gebiedsvreemde ontwikkeling of functie is een ontwikkeling die niet gebruikelijk of typerend voor een gebied is. Er wordt in zekere zin vooral gebruik gemaakt van relatief goedkope ontwikkelingsruimte. Er kan ook sprake zijn van een negatieve invloed op de omgeving bijvoorbeeld in de vorm van verkeer of milieu.

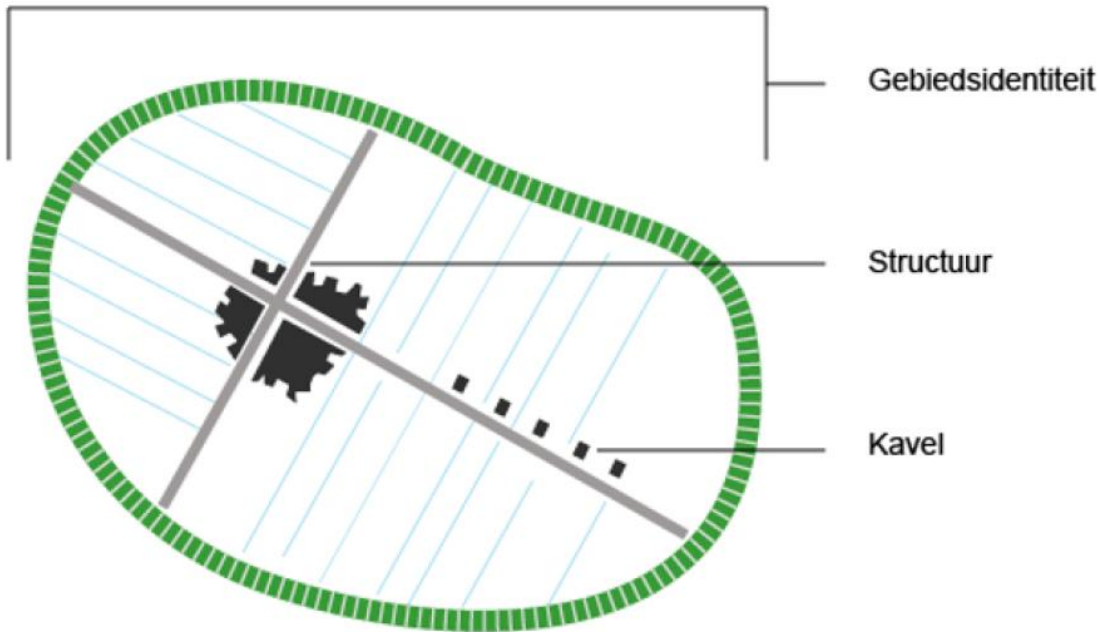
Gebiedsidentiteit

De gebiedsidentiteit is de aard of karakteristiek van een gebied dat is ontstaan in de loop der jaren. In die tijd zijn gemeenschappelijke kernwaarden in het gebied ontstaan die gekoppeld zijn aan gebruik en de verschijningsvorm. De gebiedsidentiteit van een plek is verbonden met de mensen die er wonen, werken en er zich thuis voelen. Ingrijpen in een gebiedsidentiteit is daarom zeer wezenlijk: het is een breuk in de tijdslijn, een verandering van koers die al jaren wordt gevaren. Vaak leidt een verandering van de gebiedsidentiteit tot de introductie van nieuwe gebruikers. Een gebiedsidentiteit is meestal van grote omvang. De samenhang tussen de onderdelen maakt de identiteit van een gebied. Bijvoorbeeld de wijze waarop straten en pleinen zijn ingericht, worden gebruikt en beleefd. Maar ook hoe het watersysteem onderdeel uitmaakt van het karakter van het gebied en tegelijkertijd functioneel voorziet in een goede ontwatering. Harde grenzen heeft de gebiedsidentiteit zelden.

Structuur

Het begrip structuur gaat over de samenhangende ruimtelijke elementen die in het gebied aanwezig zijn die het gebruik van functies in het gebied mogelijk maken. Wellicht het meest tot de verbeelding sprekende voorbeeld is de verkeersstructuur. Het is een manier waarop het verkeer is geregeld, waarbij de bereikbaarheid, maar ook de leefbaarheid van de omgeving wordt gegarandeerd. Andere vormen van structuren zijn bijvoorbeeld waterstructuren - hoe houden we een typisch Zuid-Hollands landschap in stand en zorgen we er tegelijk voor dat we allemaal droge voeten houden -. Een actueel vraagstuk gaat over hoe, in welke structuur we onze energie organiseren. Structuren zijn dan ook niet per definitie heel erg zichtbaar en beleefbaar, soms kan een ondergrondse structuur van kabels en leidingen ruimtelijk vergaande consequenties hebben. In andere situaties zijn structuren juist wel zichtbaar en dragen zij door hun verschijningsvorm juist bij aan ruimtelijke kwaliteit; denk maar aan in onbruik geraakte dijken als onderdeel van de identiteit van een landschap. Het opnieuw betekenis geven van dergelijke ruimtelijke elementen, in het voorbeeld van de oude dijk door de aanleg van een fietspad op de dijk, is een mooi voorbeeld waarin beleving, gebruik en (nieuwe) toekomst met elkaar samen gaan.

Door een structuuringreep kan een gebiedsidentiteit sterker worden. Denk maar aan versterking van landschappelijke structuren door aanleg van houtwallen, laanbeplanting of vernatting. Hierdoor komen kwaliteiten van het oorspronkelijke landschap weer tot hun recht.

Kavel

In tegenstelling tot gebiedsidentiteit en structuur is een kavel vaak een relatief klein, aaneengesloten stuk grond dat één bepaalde vorm van gebruik kent. Ruimtelijke ontwikkelingen op een kavel kunnen geheel in lijn met de bestaande situatie en bestaande kwaliteit liggen. In dat geval zijn de consequenties van de ingreep nauwelijks van invloed op de ruimtelijke kwaliteit van kavel en omgeving. Er zijn ook ontwikkelingen denkbaar waarbij de consequenties het kavel overstijgen. De plaatsing van een bedrijf op een kavel in een woonlint heeft niet alleen vanuit vorm en beleving invloed op de ruimtelijke kwaliteit van het lint. Vanuit het gebruik is de impact mogelijk groot door de komst van vrachtverkeer in het woonlint. Ook bij een opschaling van een activiteit kan de impact op een kavel groot zijn. Op dat moment treedt er een schaa sprong op van kavel naar structuur, of zelfs gebiedsidentiteit.

Beschermingscategorieën

Gebieden met topkwaliteit (beschermingscategorie 1)

Een relatief beperkt aantal gebieden is zo bijzonder, waardevol of kwetsbaar, dat de instandhouding en mogelijk verdere ontwikkeling van de waarden die ze vertegenwoordigen, voorrang heeft boven alle andere ontwikkelingen. Deze gebieden dragen in hoge mate bij aan de identiteit, beleving en biodiversiteit van Zuid-Holland, vormen een tegenhanger van het stedelijk gebied en versterken aldus het onderscheidend karakter van de provincie. Ze leveren bovendien een substantiële bijdrage aan het toeristisch profiel en het leef- en vestigingsklimaat in de provincie.

Het gaat om de volgende kwaliteiten:

- Hoge en specifieke natuurwaarden in Zuid-Holland, gebundeld in het NNN en Natura 2000, die met elkaar een substantiële bijdrage leveren aan de Europese biodiversiteit. Provincie en rijk hebben hier een gedeelde verantwoordelijkheid voor instandhouding en versterking van deze waarden.
- Cultuurhistorische kroonjuwelen. Deze gebieden hebben landschappelijk en cultuurhistorisch een dusdanig uniek karakter dat de bescherming en versterking van deze kwaliteiten centraal staat.
- Graslanden bollenstreek. De graslanden zijn waardevol vanwege hun open karakter, structurerend effect en belang voor weidevogels. Ze zijn een kenmerkend, maar inmiddels zeldzaam onderdeel van het bollenlandschap.

Gebieden met deze kwaliteiten liggen veelal buiten bestaand stads- en dorpsgebied (BSD), maar soms ook daarbinnen (met name bij de cultuurhistorische kroonjuwelen). Ruimtelijke ontwikkelingen in gebieden met beschermingscategorie 1 zijn in beginsel alleen mogelijk voor zover ze bijdragen aan het behoud of de ontwikkeling van de specifieke waarden.

Gebieden met bijzondere kwaliteit (beschermingscategorie 2)

De provincie wil een aantal specifieke waarden en gebieden in stand houden omdat ze landschappelijk, ecologisch of qua gebruikswaarde bijzonder en kwetsbaar zijn. In die hoedanigheid leveren ze een belangrijke en specifieke bijdrage aan de ruimtelijke kwaliteit van Zuid-Holland. De instandhouding van deze waarden vraagt om hierop toegespitste vormen van bescherming en ontwikkeling, naast de generieke bijdrage aan de ruimtelijke kwaliteit. Ruimtelijke ontwikkelingen in deze gebieden zijn mogelijk, maar met inachtneming van het instandhouden van de specifieke waarden.

Het betreft gebieden met de volgende kwaliteiten:

- Belangrijke weidevogelgebieden, gelegen buiten het NNN, vanwege de specifieke maatschappelijke verantwoordelijkheid voor deze karakteristieke en kwetsbare vogels, die mede de kwaliteit van het Zuid-Hollandse (veen)weidelandschap bepalen.
- Openbare recreatiegebieden, vanwege hun onmisbare bijdrage aan de leef- en vestigingskwaliteit in zowel het stedelijk als het landelijk gebied in de provincie.
- Groene buffers. Als landschap zijn deze gebieden relatief klein, soms ruimtelijk versnipperd en altijd medebepaald door stadsranden. Behoud van deze ruimtes is van belang voor de identiteit en leefkwaliteit van het stedelijk gebied. De stedelijke druk is relatief groot, maar tegelijkertijd vormen ze op de schaal van de provincie een onmisbare 'tegenhanger' van de stedelijke dynamiek en verdichting. Ruimtelijke ontwikkelingen zijn hier mogelijk, maar extra bescherming tegen (grootschalige) stedelijke ontwikkeling is van belang om de schaal en het karakter van deze gebieden in stand te houden.

Aanvullende ruimtelijke maatregelen

Gelet op het uitgangspunt dat de ruimtelijke kwaliteit als gevolg van ontwikkeling per saldo niet afneemt, dient de toetsing aan ruimtelijke kwaliteit een integraal onderdeel te vormen van de planvorming en afweging. Voor ruimtelijke ontwikkelingen die niet passen bij de aard en/of de schaal van het gebied en op structuurniveau wijzigingen voorzien, zijn ontwerpoptimalisaties, inpassingsmaatregelen of aanvullende ruimtelijke maatregelen nodig om de ruimtelijke kwaliteit te behouden of te verbeteren.

Het gaat dan om:

- Duurzame sanering van leegstaande bebouwing, kassen en/of boom- en/of sierteelt;
- Wegnemen van verharding;
- Toevoegen of herstellen van kenmerkende landschapselementen
- Andere maatregelen waarbij de ruimtelijke kwaliteit verbetert.

Gemeenten zullen in de toelichting op het bestemmingsplan moeten motiveren welke maatregelen concreet worden getroffen en welk effect deze maatregelen (zullen) hebben op de ruimtelijke kwaliteit. Deze ruimtelijke maatregelen dienen in beginsel zoveel mogelijk binnen het gebied zelf (binnenplans) te worden getroffen. Pas als aangetoond is dat dat niet of onvoldoende mogelijk is, kunnen ze ook elders binnen de gemeente (bovenplans) worden gerealiseerd. Net als bij de voormalige 'ruimte voor ruimte'-regeling kunnen gemeenten ervoor kiezen om in plaats daarvan een (gedeeltelijke) financiële compensatie te verlangen, mits kan worden aangetoond dat de ruimtelijke kwaliteit door middel van maatregelen in natura onvoldoende (of niet tijdig) kan worden gecompenseerd. In dat geval kan compensatie plaatsvinden door middel van storting van een bedrag in een (inter)gemeentelijk kwaliteitsfonds mits aannemelijk is dat met de storting de uitvoering van de compenserende ruimtelijke kwaliteitsmaatregelen afdoende is verzekerd. De uitvoering en toepassing van deze regeling wordt aan de gemeente overgelaten. Daarbij dienen gemeenten uiteraard rekening houden met de kostenverhaalssystematiek uit de Wro, die in sommige gevallen een koppeling vereist met een (inter)gemeentelijke structuurvisie en daarin benoemde bestedingsdoelen. Het is niet altijd nodig een nieuw fonds in te stellen, ook bestaande fondsen kunnen worden ingezet. Een voorbeeld is het fonds dat wordt gebruikt in de Duin- en Bollenstreek.

Provinciale Staten zullen een nadere regeling voor deze fondsen vaststellen. De huidige fondsregeling in het kader van 'ruimte voor ruimte' is daarbij uitgangspunt.

Bij aanvullende ruimtelijke maatregelen gaat het onder andere om de maatregelen uit de bestaande regelingen 'ruimte voor ruimte' en 'nieuwe landgoederen'. Op basis van deze voormalige regelingen kon in ruil voor de sloop van 1.000 m² bebouwing of 5.000 m² kassen een woning buiten BSD worden gebouwd. Bij de beoordeling van de aanvullende ruimtelijke (kwaliteits-)maatregelen hanteren wij vooralsnog deze oppervlaktes als uitgangspunt. Ditzelfde geldt voor de hoogwaardige inpassingsmaatregelen die kunnen worden gezien als een vorm van 'rood voor groen' of de specifieke invulling daarvan met de voormalige regeling 'nieuwe landgoederen'.

Beeldkwaliteitsparagraaf

Een bestemmingsplan dat een nieuwe ruimtelijke ontwikkeling mogelijk maakt bevat een motivering, bij voorkeur vervat in een beeldkwaliteitsparagraaf of -plan, waaruit blijkt dat de ruimtelijke kwaliteit ten minste gelijk blijft. Dit is nodig als het gaat om een ontwikkeling waarbij de richtpunten van de kwaliteitskaart in het geding zijn, of als het gaat om een ontwikkeling die is gelegen op gronden binnen een beschermingscategorie. Dit betekent dat bij een bestemmingsplan voor een ruimtelijke ontwikkeling buiten bestaand stads- en dorpsgebied vrijwel altijd een beeldkwaliteitsparagraaf nodig is. Bij een bestemmingsplan voor een ruimtelijke ontwikkeling binnen bestaand stads- en dorpsgebied, is dat vaak niet het geval. Er zijn namelijk minder richtpunten voor het bestaand stads- en dorpsgebied dan voor het gebied daarbuiten. Het is wenselijk in de beeldkwaliteitsparagraaf in te gaan op de verschillende onderdelen van het handelingskader ruimtelijk kwaliteit.

Gemeentelijke verantwoordelijkheid

Het handelingskader ruimtelijke kwaliteit biedt de gemeente een kader voor het toepassen van maatwerk in het bestemmingsplan. Het is dus uiteindelijk aan de gemeente in hoeverre de ruimte voor ontwikkeling die het kader biedt ook daadwerkelijk wordt benut. De verordening stelt alleen regels aan het gemeentelijk bestemmingsplan, particulieren kunnen hier dus geen rechten aan ontleen. Dus als het handelingskader bijvoorbeeld ruimte biedt voor 'inpassing' van nieuwe bebouwing in een lint, wil dat niet zeggen dat de gemeente die ruimte ook moet bieden in het bestemmingsplan. De gemeente is namelijk in eerste instantie verantwoordelijk voor een goede ruimtelijke ordening en kan hierover dus eigen beleid voeren, voor zover passend binnen de kaders van het provinciaal beleid.

Een voorbeeld hiervan zijn de afspraken die zijn gemaakt in het kader van de Intergemeentelijke Structuurvisie Greenport Duin- en Bollenstreek. Daarin hebben de betrokken gemeenten onder andere afspraken gemaakt over de bouw van zogenoemde 'Greenportwoningen' en 'ruimte voor ruimte'-woningen. De Greenport Ontwikkelings Maatschappij (GOM) verstrekt bouwtitels voor de Greenportwoningen. De opbrengst hiervan wordt ingezet ten behoeve van de projecten uit het meerjarenprogramma van de GOM, waarmee onder meer de ruimtelijke kwaliteit wordt verbeterd. De samenwerkende gemeenten hebben afgesproken dat binnen het werkingsgebied van de GOM geen andere woningen worden gebouwd dan 'Greenportwoningen' en 'ruimte voor ruimte'-woningen. De provincie erkent deze afspraak. Dit betekent dat voor zover het handelingskader ruimtelijke kwaliteit ruimte biedt voor nieuwe woningen binnen het werkingsgebied van de GOM, anders dan 'Greenportwoningen' en 'ruimte-voor-ruimte'-woningen, de betrokken gemeenten deze ruimte niet zullen benutten in hun bestemmingsplannen.

Mogelijkheden voor toepassing op gebiedsniveau

Bovenstaand voorbeeld illustreert de mogelijkheden om het handelingskader ruimtelijke kwaliteit op gebiedsniveau toe te passen. Dit houdt in dat zowel de bebouwing mogelijkheden als de maatregelen om de ruimtelijke kwaliteit te behouden of te verbeteren, niet op perceelsniveau worden gezien maar op een hogere schaal. Dit biedt mogelijkheden om robuuste maatregelen te treffen voor verbetering van de ruimtelijke kwaliteit, door dit voor meerdere ingrepen in het gebied tegelijk te doen. Bestaande initiatieven voor gebiedsgerichte toepassing van 'ruimte-voor-ruimte', waarbij soms gebruik wordt gemaakt van een 'beursstelsel', kunnen dus worden voortgezet onder het nieuwe handelingskader ruimtelijke kwaliteit. Dit betekent ook dat de impact van een ontwikkeling op het gebied niet op perceelsniveau wordt gezien, maar op gebiedsniveau. Er wordt dus niet per woning gezien of sprake is van "inpassing" dan wel "aanpassing", maar voor het totale programma.

Compensatiebeginsel natuur, recreatie en landschap

In een dynamische omgeving is het onvermijdelijk dat er plannen ontwikkeld worden die inbreuk maken op de te beschermen waarden. In het algemeen wordt bij nieuwe plannen, projecten of initiatieven gevraagd om een goede landschappelijke inpassing en mitigatie van de negatieve effecten. Voor een aantal gebiedscategorieën is compensatie van het verlies aan waarden nodig. Het compensatiebeleid is vastgelegd in de beleidsregel Compensatie Natuur, Recreatie en Landschap Zuid-Holland (2013). Compensatie moet plaatsvinden bij ingrepen in de volgende gebieden:

- ecologische hoofdstructuur, zoals aangeduid op de desbetreffende kaart in de verordening,
- belangrijk weidevogelgebied, zoals aangeduid op de kaart Compensatie natuur, recreatie en landschap in de Omgevingsvisie,
- recreatiegebieden in de Zuidvleugel, aangeduid als recreatiegebied rond de stad op de kaart Compensatie natuur, recreatie en landschap in de Omgevingsvisie,
- strategische reservering natuur, zoals aangeduid op de desbetreffende kaart in de verordening,

- karakteristieke landschapselementen, zoals bedoeld in de genoemde beleidsregel.

De compensatiemaatregelen komen niet per se bovenop de hierboven genoemde aanvullende ruimtelijke maatregelen, maar kunnen –als dat mogelijk is- ook gecombineerd worden.

De bescherming van de belangrijke weidevogelgebieden brengt geen beperkingen met zich mee voor ontwikkelingen binnen het huidige agrarische grondgebruik. Ontwikkelingen zoals intensivering van het graslandgebruik, de aanleg van kavelpaden, slootdempingen, ruwvoederteelt en de uitbreiding van boerderijen, blijven dus mogelijk.

Hergebruik van kassen

Gebruik van kassen voor andere functies dan teelt onder glas is expliciet uitgesloten, met uitzondering van kleinschalige ontwikkelingen voor recreatie en educatie. Met het oog op het vergroten van ruimtelijke kwaliteit is sanering van overbodige kassen uitgangspunt. Daar komt bij dat het vaak gaat om grote oppervlaktes op locaties waar hergebruik voor gebiedsvreemde functies niet wenselijk is. Kleinschalige ontwikkelingen zijn wel mogelijk, bijvoorbeeld een theeschenkerij of een informatiecentrum in een bestaande kas. Het stallen van caravans valt hier nadrukkelijk niet onder en moet worden uitgesloten in het bestemmingsplan.

Hergebruik van bestaande bebouwing

Anders dan voor hergebruik van kassen, bevat de verordening geen bijzondere regels voor hergebruik van andere bebouwing, zoals voormalige agrarische bedrijfscomplexen. De algemene regels voor ruimtelijke kwaliteit zijn niet alleen van toepassing op nieuwbouw, maar ook op hergebruik (functiewijziging) van bestaande bebouwing hierop van toepassing. Hergebruik kan veelal worden gezien als 'inpassen'. Ook als hergebruik gepaard gaat met een geringe uitbreiding, kan nog sprake zijn van 'inpassen', afhankelijk van het effect op de omgeving. Hergebruik is overigens niet altijd de meest wenselijke optie. Als de bebouwing in de huidige situatie al een inbreuk doet op de ruimtelijke kwaliteit, is het wenselijk te bezien of sanering een reële optie is.

Verplaatsing van bestaande functies

De verordening bevat geen bijzondere regels voor de verplaatsing van bestaande functies. De algemene regels voor ruimtelijke kwaliteit zijn hierop van toepassing. Verplaatsing is veelal mogelijk, mits de ruimtelijke kwaliteit er per saldo niet op achteruit gaat. Bij verplaatsing van niet-agrarische bedrijven of agrarisch aanverwante bedrijven is het wenselijk om te bezien of verplaatsing naar een bedrijventerrein in de regio een reële optie is.

Bedrijfswoningen bij niet-agrarische bedrijven of agrarisch aanverwante bedrijven

Bij een niet-agrarisch bedrijf of een agrarisch aanverwant bedrijf is ten hoogste één bedrijfswoning toelaatbaar, voor zover dat noodzakelijk en doelmatig is voor de bedrijfsvoering. In de meeste situaties is een bedrijfswoning geen noodzakelijkheid, gelet op de beschikbaarheid van toezichts- en bewakingsapparatuur. Overigens zal het op grond van het beleid voor ruimtelijke kwaliteit soms wel mogelijk zijn een extra woning als burgerwoning te bouwen, met name in gebieden waar al andere burgerwoningen aanwezig zijn (bijvoorbeeld een bebouwingslint).

Artikel 6.10 Stedelijke ontwikkelingen

Uitgangspunt van de strategie voor de bebouwde ruimte is betere benutting van het bestaand stads- en dorpsgebied (BSD). Stedelijke ontwikkeling vindt daarom primair plaats binnen BSD. Niet alle vraag naar wonen en werken kan en hoeft te worden opgevangen binnen BSD. De ladder voor duurzame verstedelijking, zoals opgenomen in artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) bevat het handelingskader. De provincie heeft een verwijzing naar de ladder voor duurzame verstedelijking ook opgenomen in de verordening, om het provinciaal belang bij toepassing van deze ladder te benadrukken. Dit biedt de provincie de mogelijkheid om enkele begrippen die voor meerdere uitleg vatbaar zijn, te verduidelijken voor de specifieke Zuid-Hollandse situatie.

Artikel 6.10 in deze verordening bevat algemene regels voor stedelijke ontwikkelingen. Daarnaast kunnen op stedelijke ontwikkelingen ook andere regels in deze verordening van toepassing zijn, zoals de regels voor kantoren, detailhandel en bedrijven.

Ladder voor duurzame verstedelijking in het Bro

In artikel 3.1.6 van het Bro is bepaald dat de toelichting van een bestemmingsplan dat een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk maakt, een beschrijving bevat van de behoefte aan die ontwikkeling. Indien het bestemmingsplan die ontwikkeling mogelijk maakt buiten het bestaand stedelijk gebied, bevat de toelichting tevens een motivering waarom niet binnen bestaand stedelijk gebied in die behoefte kan worden voorzien.

Begrip stedelijke ontwikkeling

Het begrip stedelijke ontwikkeling is in het Besluit ruimtelijke ordening gedefinieerd als een ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein of zeehaventerrein, of van kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorzieningen.

Het gaat dus om een ontwikkeling met stedelijke functies. De ladder voor duurzame verstedelijking hoeft niet toegepast te worden bij ontwikkelingen met niet-stedelijke functies. Agrarische ontwikkelingen vallen dus buiten de toepassing van de ladder voor duurzame verstedelijking. Maar ook ontwikkelingen voor buitenstedelijke recreatie, zoals een verblijfsrecreatiepark, vallen buiten toepassing van de ladder voor duurzame verstedelijking. Dit zijn ontwikkelingen die in het algemeen juist gebonden zijn aan het buitengebied.

Begrip stedelijk gebied en begrip stads- en dorpsgebied

Het begrip 'stedelijk gebied' dat in het Bro wordt gehanteerd, betekent hetzelfde als het begrip 'stads- en dorpsgebied' dat in de Omgevingsvisie, het Programma ruimte en in deze verordening wordt gehanteerd. In het Bro is het begrip gedefinieerd als een bestaand stedenbouwkundig samenstel van bebouwing ten behoeve van wonen, dienstverlening, bedrijvigheid, detailhandel of horeca, alsmede de daarbij behorende openbare op sociaal culturele voorzieningen, stedelijk groen en infrastructuur.

Bij het begrip 'stads- en dorpsgebied' gaat het dus niet alleen om een bestaand samenstel van bebouwing, maar de bebouwing moet ook bestemd zijn voor stedelijke functies. Specifiek in de Zuid-Hollandse situatie wordt een aantal situaties nadrukkelijk niet beschouwd als 'bestaand stads- en dorpsgebied'. Allereerst de glastuinbouwgebieden en de verspreid liggende kassen. Deze zijn gebonden aan het buitengebied en veelal staat de agrarische functie nog voorop. De glastuinbouwgebieden en de verspreid liggende kassen worden derhalve in principe niet gerekend tot het bestaand stedelijk gebied. Ten tweede de verblijfsrecreatieparken. Deze zijn veelal in gebruik voor buitenstedelijke recreatie en zijn gelegen in groengebieden of andere voor de recreant aantrekkelijke delen van het buitengebied. Ook de verblijfsrecreatieparken worden derhalve in principe niet gerekend tot het bestaand stedelijk gebied.

Ook nog onbebouwd gebied kan soms worden beschouwd als 'bestaand stads- en dorpsgebied', met name als het een terrein betreft dat grotendeels is omringd door wel bebouwd gebied. In samenhang met het omringende gebied maakt het nog onbebouwde gebied dan uit van het "bestaand stedenbouwkundig samenstel van bebouwing". Bouwrijp gemaakt gebied wordt eveneens beschouwd als bestaand stads- en dorpsgebied, ervan uitgaande dat er dan sprake is van een onomkeerbare ruimtelijke ontwikkeling.

3 hectare kaart

Als een stedelijke ontwikkeling een omvang heeft van meer dan 3 hectare en buiten bestaand stads- en dorpsgebied wordt gerealiseerd, kan dit alleen als deze locatie is opgenomen op de zogenaamde 3 hectare kaart en de bijbehorende tabellen in het Programma ruimte. Tijdig overleg met de provincie over grotere ontwikkelingslocaties is daarom gewenst.

In artikel 3.1.6 van het Bro is de mogelijkheid opgenomen om toepassing van de ladder voor duurzame verstedelijking door te schuiven naar een uitwerkings- of wijzigingsplan. De voorwaarde van opname op de 3 hectarekaart geldt echter al voor het moederplan, waarin de uitwerkings- of wijzigingsbevoegdheid is opgenomen. De voorwaarde van opname op de 3 ha kaart vloeit namelijk niet voort uit artikel 3.1.6 van het Bro, maar uit deze verordening.

Regionale afstemming en regionale visies

Een stedelijke ontwikkeling heeft vaak bovenlokale effecten. Voor een goede onderlinge afstemming is derhalve regionaal overleg nodig op de schaal waarop de effecten zich voordoen. Het heeft de voorkeur als de gemeente de ladder voor duurzame verstedelijking niet per plan toepast, maar vooraf in regionaal verband onderzoek doet naar en afspraken maakt over de kwantitatieve en kwalitatieve regionale behoefte. In het Programma ruimte is aangegeven dat de provincie in ieder geval voor wonen en kantoren verwacht dat de gemeenten gezamenlijk regionale visies opstellen en deze periodiek actualiseren. Gedeputeerde Staten geven bij de aanvaarding van de regionale visie aan in hoeverre daarmee op regionaal niveau de ladder voor duurzame verstedelijking is doorlopen,

zodat bij individuele bestemmingsplannen daar naar kan worden verwezen. Bij het ontbreken van een regionale visie hanteert de provincie terugvalopties, zoals aangegeven in het Programma ruimte.

Nieuw en bestaand

De in het Bro opgenomen ladder voor duurzame verstedelijking heeft alleen betrekking op een 'nieuwe' stedelijke ontwikkeling. Het begrip 'nieuw' is in het Bro niet nader gedefinieerd. In de jurisprudentie is inmiddels een lijn ontwikkeld waaruit volgt dat het herbestemmen van nog niet gerealiseerde plancapaciteit, niet wordt beschouwd als een 'nieuwe' stedelijke ontwikkeling. Voor de toepassing van de ladder voor duurzame verstedelijking volgt de provincie Zuid-Holland deze lijn. Dit betekent wel een andere koers dan de rest van deze verordening, omdat voor de toepassing van veel regels in deze verordening plancapaciteit die nog niet gerealiseerd of vergund is, juist wél als nieuw wordt beschouwd. Het begrip 'bestaand' is gedefinieerd in artikel 6.8 van deze verordening.

Bovenstaande betekent overigens niet dat nog niet gerealiseerde plancapaciteit in alle gevallen zonder meer opnieuw bestemd kan worden bij een herziening van het bestemmingsplan. Er is altijd nog een afweging nodig of opnieuw bestemmen wel in overeenstemming is met 'een goede ruimtelijke ordening'. Ook zal bezien moeten worden of de bestemming nog wel uitvoerbaar is. Hierbij kunnen provinciale belangen in het geding zijn. Een voorbeeld: als een al wel bestemde, maar nog niet gerealiseerde, woningbouwlocatie niet langer is opgenomen in een actuele regionale woonvisie, is het wenselijk dat de woningbouwbestemming wordt geschrapt.

Ook kan herbestemmen in strijd zijn met de in deze verordening opgenomen specifieke regels, bijvoorbeeld met betrekking tot kantoren en detailhandel. Voorbeeld: een al wel bestemde maar nog niet realiserende kantoorbestemming buiten de in deze verordening aangewezen kantorenlocaties, moet wegbestemd worden bij een herziening van het bestemmingsplan.

De provincie gaat er vooralsnog vanuit dat de samenwerkende gemeenten zelf hun verantwoordelijk nemen en zo nodig bestaande plancapaciteit voor stedelijke ontwikkelingen zullen wegbestemmen. In het overleg met gemeenten of bij de beoordeling van bestemmingsplannen, zal de provincie hier aandacht voor vragen. Mocht het provinciaal belang dat noodzakelijk maken, dan kan de provincie alsnog overwegen om generieke of specifieke maatregelen te treffen. De provincie kan in dat geval bijvoorbeeld regels in de verordening opnemen, een (proactieve) aanwijzing geven of een inpassingsplan maken.

Vaststelling regionale visie door Gedeputeerde Staten

Gedeputeerde Staten kunnen een regionale visie voor wonen of bedrijventerreinen vaststellen. Deze mogelijkheid is opgenomen in het derde lid. Gedeputeerde Staten zullen hiervan alleen gebruik maken als de regio zelf geen (actuele) visie vaststelt overeenkomstig de uitgangspunten die zijn aangegeven in het Programma ruimte.

Een bestemmingsplan mag geen bestemmingen bevatten die in strijd zijn met de door Gedeputeerde Staten vastgestelde regionale visie. Dit betreft zowel nieuwe plancapaciteit als onbenutte bestaande plancapaciteit. Een geldend bestemmingsplan met onbenutte plancapaciteit dat niet in overeenstemming is met de door gedeputeerde staten vastgestelde regionale visie moet op grond van artikel 14.2 van deze verordening binnen drie jaar in overeenstemming worden gebracht met de regionale visie.

Uitwerkings- of wijzigingsplan

Artikel 3.1.6, derde lid van het Bro maakt het mogelijk om toepassing van de ladder voor duurzame verstedelijking door te schuiven naar een uitwerkings- of wijzigingsplan. In het kader van het moederplan, waarin de uitwerkingsplicht of de wijzigingsbevoegdheid is opgenomen, hoeft de ladder dan nog niet toegepast te worden. De onderzoekslasten voor het moederplan worden daardoor verlicht. Het kan ook voordelen bieden voor ontwikkelingen die pas na enkele jaren aan de orde komen. Toch zal ook in het moederplan al enige duidelijkheid moeten bestaan over de uitvoerbaarheid van een ontwikkeling, die mogelijk wordt gemaakt via uitwerking of wijziging. In een markt waar sprake is van overprogrammering en overcapaciteit, zoals bij kantoren en detailhandel, kan het ongewenst zijn toepassing van de ladder door te schuiven. De provinciale belangen kunnen hierdoor geraakt worden.

Artikel 6.11 Kantoren

Het artikel over kantoren is van toepassing naast artikel 6.10 over stedelijke ontwikkelingen.

Kantorenstructuur

Het beleid voor kantoren draagt bij aan de vitaliteit en daarmee de kwaliteit van de centra en aan de versterking van de agglomeratiekracht.

De provincie onderscheidt locaties, waar een tekort aan plancapaciteit voor kantoren is, en locaties waar plancapaciteit moet worden geschrapt. In de Omgevingsvisie en het Programma ruimte heeft de provincie dit uitgewerkt in een kantorenstructuur. Daarbij is onderscheid gemaakt in locaties met (inter)nationale reikwijdte, provinciale reikwijdte, regionale reikwijdte en lokale reikwijdte. Ook is daarbij aangegeven welke strategie daarbij hoort. Daarnaast worden ook nog bijzondere locaties onderscheiden, zoals scienceparken en de Internationale zone Den Haag.

Uitgangspunt is dat nieuwe kantoren alleen worden toegelaten binnen:

- locaties met een inter(nationale) reikwijdte: grootstedelijke toplocaties / centrumlocaties;
- locaties met een provinciale reikwijdte: OV-knooppuntlocaties en centrum/(intercity)stationslocaties;
- bijzondere locaties zoals opgenomen in het Programma ruimte.

Binnen de bijzondere locaties zijn kantoren toelaatbaar voor zover passend bij het profiel van deze locaties. Op bestuurlijk niveau kunnen hierover nadere afspraken worden gemaakt.

Begrenzing kantorenlocaties

De meeste kantorenlocaties zijn gelegen bij een station. De begrenzing van de locaties op de bij deze verordening behorende kaart is veelal aangegeven door middel van een cirkel. De cirkel geeft de invloedssfeer aan van het station en is indicatief. In het bestemmingsplan kan dit exact worden begrensd op basis van logische loop- en fietsroutes en natransport met ov vanaf het station.

De bijzondere locaties kennen een exacte begrenzing. Deze zijn dus niet via een cirkel aangeduid, maar door een gedetailleerde begrenzing van het gebied.

Uitzonderingen

Buiten de hierboven bedoelde locaties is kantoorvestiging alleen bij uitzondering toegestaan. Het gaat daarbij allereerst om kantoren die zijn gericht op de lokale omgeving, bijvoorbeeld gemeentehuizen en bankfilialen. Ook geldt een uitzondering voor kleine kantoren, bedrijfsgebonden kantoren en functiegebonden kantoren.

De maximale omvang van kleine kantoren buiten de concentratielocaties voor kantoren bedraagt 1.000 m². De verordening sluit niet uit dat twee of meer kleine kantoren geschakeld worden gerealiseerd. Ook kunnen zich in een klein kantoor meerdere bedrijven of ZZP'ers vestigen. Het is echter niet de bedoeling dat teveel geschakelde bouweenheden leiden tot een fors volume dat concurrerend kan zijn met (leegstaande) kantoren op de concentratielocaties.

Functiegebonden kantoren zijn nauw verbonden met een veiling, een haven of een luchthaven. In het bestemmingsplan moet de koppeling tussen functie en kantoor nadrukkelijk worden onderbouwd en vastgelegd om te voorkomen dat ook gewone kantoren zich op deze locaties kunnen vestigen.

Nog niet gerealiseerde kantoren buiten de in deze verordening aangewezen kantorenlocaties en de hierboven benoemde uitzonderingen, kunnen alsnog gerealiseerd worden voor zover dat past in een actuele regionale visie die is aanvaard door Gedeputeerde Staten. Het gaat er hierbij vooral om dat de locatie en de omvang van de kantoren in overeenstemming zijn met de meest recent door Gedeputeerde Staten aanvaarde planlijst. In het Programma ruimte is aangegeven welke eisen in dat geval worden gesteld aan een regionale visie.

Artikel 6.12 Bedrijven

Het artikel over bedrijven is van toepassing naast artikel 6.10 over stedelijke ontwikkelingen.

Hoogst mogelijke milieucategorie

Bedrijven in de hogere milieucategorieën vormen een belangrijke schakel in de economische structuur van de provincie Zuid-Holland. Omvangrijke terreinen voor bedrijven met een hoge milieuhindercategorie (HMC-bedrijven) zijn te vinden in de zeehavengebieden in de Rotterdamse regio en de Drechtsteden. De zogenoemde HMC-bedrijven, kennen veelal een hoge toegevoegde waarde en vormen vaak het middelpunt van andere bedrijvigheid met vele toeleveranciers, inclusief de zakelijke dienstverlening.

De ruimte voor bedrijven in de hogere milieucategorieën staat onder druk door de milieuzoneringen rond woningbouw. Gezien het belang van de HMC-bedrijven is de (milieu)ruimte voor dit type bedrijven van provinciaal belang. Uitgangspunt voor bestemmingsplannen is het mogelijk maken van de hoogst mogelijke categorie op het bedrijventerrein. Hiervan kan alleen worden afgeweken indien daartoe aanleiding bestaat in verband met toekomstige ontwikkelingen die zijn opgenomen in een vigerend bestemmingsplan of het Programma ruimte.

Watergebonden bedrijventerreinen

Watergebonden bedrijven zijn van groot belang voor de economie en leveren een bijdrage aan duurzame mobiliteit. De ruimte voor watergebonden bedrijventerreinen staat echter onder druk, vooral door transformatie naar aantrekkelijk gelegen woningbouwlocaties. Planologische bescherming van de watergebonden bedrijventerreinen is daarom nodig. Uitgangspunt voor bestemmingsplannen is dat in hoofdzaak alleen watergebonden bedrijven worden toegelaten. De term "in hoofdzaak" biedt beperkte ruimte voor het toelaten van andere bedrijven. Bijvoorbeeld uitbreiding van bestaande niet-watergebonden bedrijven.

Functiemenging en transformatie

Het provinciaal beleid is gericht op het bieden van ruimte om te kunnen voldoen aan de kwantitatieve en kwalitatieve vraag naar bedrijventerrein. De provincie wil echter ook ruimte bieden aan organische ontwikkeling en functiemenging, vanuit een oogpunt van betere benutting en kwaliteitsverbetering van het bestaand stads- en dorpsgebied. Monofunctionele bedrijventerreinen passen daar niet altijd bij. Met name bedrijventerreinen met milieucategorie 1 en 2 lenen zich voor functiemenging. In mindere mate is functiemenging ook mogelijk op bedrijventerreinen met milieucategorie 3. Bedrijventerreinen met milieucategorie 4 en hoger verdragen zich in het algemeen niet met functiemenging, zeker niet met gevoelige functies zoals wonen.

Transformatie van bedrijventerrein naar een andere bestemming dan bedrijven kan om allerlei redenen nodig of wenselijk zijn. Het gaat vaak om verouderde bedrijventerreinen die in de loop der jaren middenin het stedelijk gebied zijn komen te liggen. De verordening maakt transformatie mogelijk. In een aantal gevallen is daarbij compensatie nodig:

- bedrijventerrein met milieucategorie 3 en een oppervlakte van meer dan 1 hectare;
- bedrijventerrein met milieucategorie 4 of hoger;
- watergebonden bedrijventerrein.

Compensatie kan achterwege blijven als regionale afstemming heeft plaatsgevonden en hieruit is gebleken dat na de transformatie in de regio voldoende bedrijventerreinen beschikbaar zijn, gelet op de kwantitatieve en kwalitatieve vraag naar bedrijventerrein in de regio.

Artikel 6.13 Detailhandel

Het artikel over detailhandel is van toepassing naast artikel 6.10 over stedelijke ontwikkelingen.

Doelen detailhandelsbeleid

Het provinciale detailhandelsbeleid is er enerzijds op gericht om de ruimtelijke detailhandelsstructuur zoveel als mogelijk te versterken en de beschikbaarheid en bereikbaarheid van detailhandelsvoorzieningen te garanderen. Anderzijds wordt de dynamiek in de detailhandel bevorderd vanwege het grote economische belang van deze sector.

Zuid-Holland kent net als de rest van ons land, een fijnmazig ruimtelijke detailhandelsstructuur, zeker in vergelijking met veel andere landen. Dit is een belangrijke en onderscheidende kwaliteit. Voor wat betreft de dagelijkse boodschappen zijn nabijheid en bereikbaarheid kenmerkende aspecten van de bestaande detailhandelsstructuur. Met name de lokale winkelcentra in wijken en buurten spelen hierin een belangrijke rol en vervullen daarmee een belangrijke sociaal-maatschappelijke functie. Voor de niet-dagelijkse aankopen is vooral een goede bereikbaarheid per fiets, auto én openbaar vervoer belangrijk. De lokale en regionale winkelcentra, veelal gelegen in de historische centra van steden en dorpen of bij regionale knooppunten vervullen deze rol. Detailhandel levert bovendien een essentiële bijdrage aan de levendigheid en de attractiviteit van de stad- en dorpscentra. Tevens wordt daarmee een bijdrage geleverd aan de leefbaarheid en ruimtelijke kwaliteit van het stedelijk gebied en aan de ontwikkeling van vitale en sterke centra.

De dynamiek binnen de detailhandel is groot. Verkoop via internet neemt een grote vlucht. Tegenover het faillissement van winkelketens, staat het succes van nieuwe winkelketens. De provincie Zuid-Holland wil alle ruimte geven aan deze dynamiek, maar dan wel binnen de bestaande centra. In het ruimtelijk beleid voor detailhandel geldt daarom als uitgangspunt dat nieuwe detailhandelsontwikkelingen plaatsvinden binnen of aansluitend aan de bestaande winkelconcentraties in de centra van steden, dorpen en wijken. Binnen de centra kunnen alle detailhandelsbranches worden toegelaten en is er ruimte voor dynamiek en innovatie.

Buiten de centra kan alleen ruimte worden geboden aan specifieke branches van detailhandel ('perifere detailhandel'). Het gaat dan om detailhandel die vanwege de aard of de omvang van de goederen in ruimtelijke zin niet of niet goed inpasbaar is in de centra en die niet essentieel is voor de kwaliteit van de centra. Ook kan er onder voorwaarden ruimte worden geboden aan vormen van kleinschalige detailhandel, ondergeschikte detailhandel en afhaalpunten voor niet-dagelijkse artikelen.

Zoals uit het voorgaande blijkt, is het detailhandelsbeleid van de provincie gebaseerd op ruimtelijke en niet op economische motieven. Dat dat beleid beperkingen met zich mee brengt omdat buiten de aangewezen centra slechts een beperkt aantal detailhandelsbranches mogelijk is, acht de provincie noodzakelijk, verantwoord en proportioneel met het oog op een goede ruimtelijke ordening. Het overal toelaten van detailhandelsvestigingen zou immers tot gevolg hebben dat verregaande versnippering plaats zal vinden. Ook ontstaan er dan geen synergievoordelen die er wel zijn als het aanbod geclusterd is. Hierdoor wordt afbreuk gedaan aan de beoogde doelen (behouden en versterken van de zorgvuldig opgebouwde ruimtelijke detailhandelsstructuur en vitale en sterke centra). Gelet daarop zijn de beperkingen die het beleid met zich meebrengt noodzakelijk, proportioneel en evenredig. Het detailleringniveau van de regeling gaat niet verder dan voor het bereiken van de ruimtelijke doelstellingen noodzakelijk is.

Ontheffingsbevoegdheid GS

Binnen de centra en –voor specifieke branches- op perifere locaties is naar huidig inzicht voldoende ruimte om de dynamiek binnen de detailhandel een plek te geven en om tot ruimtelijke oplossingen op maat te komen. Alle vormen van detailhandel zouden binnen de ruimtelijke detailhandelsstructuur een geschikte vestigingslocatie moeten kunnen vinden. Mocht er toch sprake zijn van een vorm van detailhandel die niet zozeer vanwege de aard en de omvang van de aangeboden goederen, maar om andere redenen niet of niet goed inpasbaar is een centrum, bijvoorbeeld als gevolg van innovatie, of waarvan vestiging in de periferie vanwege bijzondere omstandigheden nodig is, dan kunnen Gedeputeerde Staten hiervoor zo nodig ontheffing verlenen op basis van artikel 6.29 van de verordening. Er moet dan wel worden voldaan aan de in dat artikel genoemde voorwaarden.

Nadere uitwerking detailhandel binnen de centra

De detailhandelsstructuur voor reguliere detailhandel is uitgewerkt in het Programma ruimte. Daarin is onderscheid gemaakt in 'te versterken centra', 'te optimaliseren centra' en 'overige centra'. Door de opkomst van internetwinkels en demografische ontwikkelingen is er minder behoefte aan fysieke winkels. Voor alle winkelgebieden is kwalitatieve verbetering de leidende opgave. Niet alle centra komen in aanmerking voor kwantitatieve versterking.

De winkelconcentraties in de centra van steden, dorpen en wijken zijn niet begrensd in deze verordening. De bestaande situatie is uitgangspunt voor de begrenzing van het winkelgebied in het bestemmingsplan. In artikel 6.8 van deze verordening is bepaald wat kan worden verstaan onder de bestaande situatie. Nieuwe detailhandel kan binnen of aansluitend aan de winkelconcentraties worden gevestigd.

Als 'bestaande winkelconcentratie binnen de centra van steden, dorpen en wijken' worden nadrukkelijk niet beschouwd de detailhandelsbedrijven die overeenkomstig artikel 6.13, derde lid ('uitzonderingen buiten de centra') op een perifere locatie buiten de centra zijn gevestigd. Ook niet als het gaat om een concentratie van meerdere perifere vestigingen. Op deze perifere locaties zijn dus alleen de in het derde lid genoemde branches toelaatbaar, terwijl binnen de winkelconcentraties in de centra alle branches toelaatbaar zijn.

Herallocatie

Een winkelconcentratie kan op een andere centrale en goed bereikbare locatie binnen hetzelfde verzorgingsgebied geacommodeerd worden indien bij de achterblijvende locatie sprake is van sanering van detailhandel. Hier zou sprake van kunnen zijn op het moment dat meerdere locaties worden samengevoegd op een nieuwe locatie of bij opheffing en verplaatsing van een slecht functionerende aankoopplaats. Herallocatie zal in de praktijk alleen aan de orde zijn bij 'overige centra'. Indien het draagvlak van een verzorgingsgebied te klein is voor een compleet winkelcentrum, kan een supermarkt de functie van centrale aankoopplaats vervullen.

Uitzonderingen buiten de centra

Uitzonderingen zijn mogelijk voor enkele branches (ook wel 'perifere detailhandel' genoemd) die vanwege aard of omvang van de aangeboden goederen niet of niet goed inpasbaar zijn in de winkelcentra en niet essentieel zijn voor de kwaliteit van deze centra. Ook zijn uitzonderingen mogelijk voor kleinschalige detailhandel, ondergeschikte detailhandel en afhaalpunten voor niet-dagelijkse aankopen, omdat deze vormen van detailhandel de kwaliteit van de centra nauwelijks beïnvloeden. Ook zijn onder voorwaarden supermarkten net buiten een winkelconcentratie mogelijk in kleine kernen.

Grootschaligheid van het aanbod aan goederen is nadrukkelijk op zich geen reden voor vestiging op een perifere locatie. In de centra is doorgaans genoeg ruimte voor grootschalige detailhandelsvestigingen. Algemene warenhuizen, supermarkten en detailhandel in kleding, schoenen, elektronica, sportartikelen, fietsen, speelgoed en dierenbenodigdheden komen ook in grootschalige vorm in veel centra voor en zijn belangrijk voor de kwaliteit van deze centra. Ze dragen bij aan de variëteit en de breedte van het aanbod en aan het attractieve karakter van de centra.

Bij uitzonderingen buiten de centra gaat het om

- detailhandel in volumineuze goederen,
- detailhandel in brand- en explosiegevaarlijke goederen,
- detailhandel in meubels en andere detailhandel rond het thema wonen,
- bouwmarkten en tuincentra
- kleinschalige detailhandel,
- ondergeschikte detailhandel,
- afhaalpunten voor niet-dagelijkse aankopen,
- supermarkten bij kleine kernen.

Deze branches worden hieronder nader beschreven.

Detailhandel in volumineuze goederen

In de centra is vestiging van volumineuze goederen, vanwege de aard en omvang van de goederen, moeilijk inpasbaar, mede vanwege de benodigde stallingsruimte. Het gaat bovendien om detailhandel die niet essentieel is voor de kwaliteit van de centra, mede gelet op het specifieke karakter van de goederen. Als volumineus worden in ieder geval de zogenaamde ABC-branches beschouwd: auto's, boten en caravans. Als volumineus kunnen ook worden beschouwd: grove bouwmaterialen, landbouwwerktuigen, motoren, zwembaden, buitenspeelapparatuur, fitnessapparatuur, piano's, orgels, surfplanken en tenten. Deze lijst is min of meer volledig, de provincie verwacht daarom van gemeenten terughoudendheid bij het toelaten van andere dan de hier genoemde volumineuze goederen. Verdere oprekking van het begrip 'volumineuze goederen' is niet wenselijk. In artikel 1.1 (begripsbepalingen) is het begrip "detailhandel in volumineuze goederen" gedefinieerd, zie bijlage I.

Detailhandel in brand- en explosiegevaarlijke goederen

Gelet op de aard van deze goederen is de verkoop ervan in de centra in het algemeen onwenselijk. Daarom kan hiervoor buiten de centra ruimte worden geboden.

Detailhandel in meubels en rond het thema wonen

Dit betreft een specifieke vorm van detailhandel in volumineuze goederen. Ten behoeve van meubelbedrijven en andere detailhandelsbedrijven die zich richten op de verkoop van volumineuze goederen rond het thema wonen zijn opvanglocaties aangewezen. Deze bedrijventerreinen met zogenoemde 'PDV'-locaties, zijn verbeeld op kaart 10 van deze verordening. Enkele PDV-locaties zijn op deze kaart geometrisch bepaald op de daadwerkelijke grootte. Voor de andere PDV-locaties is het gehele bedrijventerrein aangegeven waarop grootschalige meubelbedrijven en andere detailhandelsbedrijven rond het thema wonen zijn toegestaan. Reden hiervoor is dat er onvoldoende gegevens beschikbaar zijn over de daadwerkelijke grootte, of dat het gaat om verspreide vestiging. Wij verwachten van de gemeenten dat in die gevallen de PDV-locatie in het bestemmingsplan nader wordt begrensd, zodat niet het gehele bedrijventerrein wordt bestemd voor grootschalige meubelbedrijven en andere meubelbedrijven rond het thema wonen. Mocht sprake zijn van een grootschalige nieuwe ontwikkeling, dan gelden daarvoor de voorwaarden zoals opgenomen in de verordening.

Bouwmarkten en tuincentra

Bouwmarkten en tuincentra zijn al van oudsher in de periferie gevestigd. Het gaat om een vorm van detailhandel waarbij de verkoop van goederen die in overwegende mate volumineus zijn wordt gecombineerd met een breed assortiment. Ook de aard van de goederen is een reden voor vestiging in de periferie, bij tuincentra bijvoorbeeld de –deels seizoensgebonden- verkoop van planten in de openlucht en in kassen (soms gecombineerd met kweek en verzorging). In de loop der jaren is het assortiment steeds verder verbreed. Een passende bestemming en handhaving hiervan kan nodig zijn om branchevervaging te voorkomen. In de begripsbepalingen zijn de begrippen "tuincentrum" en "bouwmarkt" gedefinieerd.

Kleinschalige en ondergeschikte detailhandel

Daarnaast zijn enkele uitzonderingen opgenomen voor de vestiging van kleinschalige detailhandel, zoals gemakswinkels. De maximale omvang van kleinschalige detailhandel is niet vastgelegd in de verordening, om ruimte te laten voor maatwerk. Als richtsnoer kan 200 m² worden aangehouden. Ook het aantal vestigingen is afhankelijk van maatwerk en daarom niet vastgelegd in de verordening. Op locaties met veel passanten en bezoekers, zoals de grote treinstations, zijn meerdere vestigingen passend. Op andere locaties, zoals een benzinstation, zal het aantal vestigingen in het algemeen beperkt blijven tot één.

Ondergeschikte detailhandel

Als vorm van kleinschalige detailhandel kan ook detailhandel worden toegelaten die ondergeschikt is aan een beroep aan huis of ondergeschikt aan een ambachtelijk of dienstverlenend bedrijf, bijvoorbeeld de verkoop van producten bij een kapper of een schoonheidssalon.

Detailhandel in ter plaatse vervaardigde goederen bij productiebedrijven is mogelijk. Dit geldt nadrukkelijk niet voor assemblage- en groothandelsbedrijven. Een importeur die elders geproduceerde fietsen in elkaar zet, wordt dus niet beschouwd als een productiebedrijf.

Bij agrarische bedrijven is de verkoop van producten uit eigen teelt toegestaan.

Afhaalpunten voor niet-dagelijkse aankopen / internetdetailhandel

In ruimtelijk opzicht is er geen onderscheid tussen internetdetailhandel met een publieksfunctie en een fysieke winkel daar waar afhaal- en brengpunten worden gecombineerd met andere vormen van detailhandel als reguliere detailhandel. Daarom wordt dergelijke internetdetailhandel beschouwd als reguliere detailhandel waarvoor ook de regels van de verordening gelden. Een uitzondering hierop geldt voor niet-dagelijkse artikelen, daar waar de kwaliteit van de leefomgeving en de mobiliteit niet in het geding komen en er geen sprake is van een etalage/showroomfunctie en deze locaties goed bereikbaar zijn, zoals bedrijventerreinen, op kantoorlocaties, of op brandstofverkoopplaatsen.

Dagelijks aanbod in kleine kernen (supermarkten)

Leefbaarheid in en van kleine kernen hangt in veel gevallen samen met de beschikbaarheid en bereikbaarheid van dagelijks winkelaanbod. In deze sector zien we een tendens naar schaalvergroting van supermarkten. In sommige gevallen zal het echter niet mogelijk zijn een toekomstbestendige supermarkt in een winkelconcentratie van een kleine kern onder te brengen omdat er geen geschikte ruimte te vinden is voor de benodigde omvang van de supermarkt. Via lokaal maatwerk wordt daarom de mogelijkheid geboden voor de vestiging of uitbreiding van een

supermarkt in een kleine kern net buiten het winkelconcentratiegebied. Er moet dan aangetoond worden dat die hier niet in of aansluitend aan gerealiseerd kan worden en dat de leefbaarheid in het geding kan komen als er geen locatie net buiten het winkelconcentratiegebied beschikbaar komt. De omvang van de supermarkt dient wel in overeenstemming te zijn met de lokale verzorgingsfunctie en er dienen geen (blijvende) negatieve effecten op te treden op de bestaande detailhandelsstructuur.

Toelaatbaarheid grootschalige ontwikkelingen

De toelaatbaarheid van grootschalige ontwikkelingen is afhankelijk van de ruimtelijke effecten die een dergelijke ontwikkeling met zich meebrengt. Met het oog hierop moet worden aangetoond dat het woon- en leefklimaat en de ruimtelijke kwaliteit niet onevenredig worden aangetast. Het gaat daarbij onder meer om het voorkomen van onaantoonbare leegstand en het voorkomen van duurzame ontwrichting van het voorzieningsniveau waar het gaat om de eerste levensbehoeften.

Met het oog hierop is advies nodig van de adviescommissie detailhandel Zuid-Holland. In de regels is aangegeven in welke gevallen advies nodig is. De adviescommissie valideert objectief de onderbouwing van de nieuwe detailhandelsontwikkeling die zo nodig is gebaseerd op een distributieplanologisch onderzoek (DPO). Het gaat dan om de (regionale) kwantitatieve en kwalitatieve behoefte en de ruimtelijke effecten van de nieuwe detailhandel (zoals woon- en leefklimaat en leegstand).

Het advies van de commissie en de onderliggende gegevens zijn mede bepalend voor de vraag of een ontwikkeling aanvaardbaar en uitvoerbaar is en zijn daarom bij voorkeur al beschikbaar bij het overleg met de provincie over het voorontwerp bestemmingsplan, doch uiterlijk bij de tervisielegging van het ontwerpbestemmingsplan. Gemeente en provincie kunnen gemotiveerd afwijken van het advies van de commissie. In de verordening is aangegeven bij welke ontwikkelingen advies nodig is van de commissie en welke drempelwaarden hierbij van toepassing zijn.

De gemeente kan op grond van artikel 3.1.6, derde lid van het Bro ervoor kiezen de laddertoets door te schuiven naar het moment van vaststelling van een wijzigings- en/of uitwerkingsplan. Indien een wijzigingsbevoegdheid of uitwerkingsplicht mogelijkheden bevat voor nieuwe detailhandel kan het vereiste advies van de adviescommissie detailhandel (o.g.v. artikel 6.13 lid 2 onder c en lid 4) voor dat plandeel worden uitgesteld tot het opstellen van het wijzigingsplan of uitwerkingsplan. Bij het eventueel doorschuiven van de laddertoets dient de gemeente evenwel een verantwoording in het plan te geven van de in het plan voorziende ontwikkelingen uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening. Dit kan op basis van een globalere toets die ter beoordeling voorgelegd kan worden aan de adviescommissie detailhandel. Wij gaan er van uit dat gemeenten in het kader van het vooroverleg wijzigings- en/of uitwerkingsplannen aan de provincie aanbiedt.

In artikel 3.1.6 van het Bro is bepaald dat een onderzoek naar de actuele behoefte met betrekking tot diensten als bedoeld in de Dienstenwet slechts tot doel heeft na te gaan of de vestiging van een dienst in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening. Deze bepaling is opgenomen om te benadrukken dat het stellen van beperkingen aan de vestiging van diensten op niet ruimtelijke gronden, niet alleen in strijd zou zijn met de Wet ruimtelijke ordening, maar ook met de Europese Dienstenrichtlijn. De regeling die in deze verordening is opgenomen voor grootschalige detailhandelsontwikkelingen sluit hierbij aan. Als een DPO wordt opgesteld, gebeurt dat dus alleen met het oog op de ruimtelijke effecten die een grootschalige ontwikkeling met zich mee brengt.

Nevenassortiment

Het voeren van nevenassortiment is onder voorwaarden mogelijk bij perifere detailhandel. De regeling voor nevenassortimenten biedt enerzijds ruimte voor verbreding van het assortiment en is anderzijds bedoeld om grenzen te stellen aan de aard en omvang van nevenassortimenten en zo branchevervaging, dat ruimtelijk negatieve effecten kan hebben voor reguliere detailhandel binnen de centra, te voorkomen.

Evenementen

De regels in deze verordening zijn ook van toepassing op detailhandelsevenementen, zoals outletsales in stadions. Het gaat daarbij om evenementen die in planologisch opzicht relevant zijn. Uit jurisprudentie blijkt dat alleen evenementen met een kleinschalig, kortdurend én eenmalig karakter planologisch niet relevant zijn en daarom niet hoeven te worden getoetst aan het bestemmingsplan. Alle andere evenementen zijn wel planologisch relevant. Deze evenementen moeten dus getoetst worden aan het bestemmingsplan, dat op zijn beurt in overeenstemming moet zijn met deze verordening. Voor detailhandelsevenementen geldt daarom als uitgangspunt dat deze plaatsvinden binnen de bestaande winkelconcentraties. Daarbuiten zijn alleen mogelijkheden voor specifieke branches en vormen van detailhandel die zijn genoemd onder de uitzonderingen in het derde lid van artikel 6.13.

Artikel 6.14 20 Ke-contour Schiphol

Met dit artikel wordt woningbouw binnen de 20 Ke-contour binnen bestaand stads- en dorpsgebied (BSD) mogelijk gemaakt, en buiten bestaand stads- en dorpsgebied in beperkte mate.

De 20 Ke-contour is een planologische contour bedoeld om terughoudendheid te betrachten wat betreft woningbouw buiten bestaand stads- en dorpsgebied. Deze terughoudendheid is enerzijds ingegeven vanuit het oogpunt van de bescherming van mensen tegen vliegtuiggeluid, en anderzijds om voldoende ruimte te laten voor (toekomstige) ontwikkelingen (zoals veranderingen in aanvliegroutes) van de mainport Schiphol.

De 20 Ke-contour is afkomstig uit het Luchthavenindelingsbesluit zoals dat in 2018 in werking is getreden. In dit Luchthavenindelingsbesluit wordt deze contour overigens "Afwegingsgebied geluid en externe veiligheid" genoemd, doch in de volksmond is deze beter bekend als de 20 Ke. Het verbod op nieuwe woningbouwlocaties buiten BSD is een direct gevolg van de regels die het Rijk stelt in vernoemd Luchthavenindelingsbesluit. Dit Rijksbesluit laat de provincies echter ook afwegingsruimte om beperkt woningen toe te staan buiten BSD. In bestuurlijke overleggen tussen de provincies en het Rijk is daarbij steeds de kenmerking "één of enkele woningen in daartoe aangewezen gevallen" gekozen.

Binnen bestaand stads- en dorpsgebied wordt woningbouw binnen de 20 Ke-contour toegestaan om te kunnen voorzien in de woningbehoefte, om transformatie van leegstaande gebouwen naar woningbouw mogelijk te maken en om woningbouw zoveel mogelijk binnen BSD te concentreren.

Binnen de 20 Ke-contour wordt buiten bestaand stads- en dorpsgebied in principe geen woningbouw toegestaan (conform voornoemde Rijksregels). Woningbouw in dat gebied wordt niet volledig uitgesloten om het buitengebied niet volledig op slot te zetten. Vanwege de continuïteit van overheidsbeleid blijven nog niet gerealiseerde woningbouwlocaties binnen de voormalige rode contour uit de streekplannen van 2003 wel mogelijk. Daarnaast is binnen de 20 Ke-contour, maar buiten BSD, alleen ruimte voor kleinschalige woningbouwontwikkelingen van één tot enkele woningen in nader omschreven gevallen. Dergelijke ontwikkelingen kunnen betrekking hebben op het toevoegen van enkele woningen in een bestaand lint, evenals het bouwen van één of enkele Greenportwoningen ten behoeve van de herstructurering van de Bollenstreek. Ook ruimte voor ruimte woningen ter sanering van verspreid glas en leegstaande bedrijfsbebouwing wordt hierdoor mogelijk. Grotere clusters van Greenportwoningen zijn niet toegestaan binnen de 20 Ke-contour, daar is voldoende ruimte voor in de Bollenstreek buiten de 20 Ke-contour. Tenslotte wordt het mogelijk om bedrijfswoningen te realiseren of bestaande bedrijfswoningen om te zetten naar een burgerwoning.

De terughoudendheid die de provincie betracht bij het toestaan van woningen binnen de 20 Ke-contour buiten BSD, leidt er toe dat de geldingsduur van de uitzondering om binnen de voormalige bebouwingscontour uit 2003 woningen te kunnen realiseren, niet onbeperkt kan zijn. De provincie verwacht van de gemeenten dat binnen vijf tot tien jaar na vaststelling van dit artikel in de verordening, het bestemmingsplan wordt vastgesteld en een aanvang wordt gemaakt met de woningbouw.

Met artikel 6.14, lid 3, wordt bewerkstelligd dat bij de juridisch-planologische besluitvorming tot toevoeging van woningen voor zover gelegen binnen de 20 Ke-contour, het bevoegd gezag zich nadrukkelijk rekenschap geeft van de geluidsaspecten die samenhangen met deze ligging. Geluid maakt nadrukkelijk onderdeel uit van de integrale belangenafweging die in het kader van het bestemmingsplan wordt gemaakt.

Zowel de provincies als de gemeenten binnen de 20 Ke-contour hebben een beleidsregel 'Wonen en Vliegen 20 Ke-contour Schiphol' vastgesteld teneinde te verzekeren dat rekenschap wordt gegeven van het bouwen van woningen binnen deze contour. In de gemeentelijke beleidsregel is vastgelegd op welke wijze zij de verplichting tot het rekenschap geven, volgend uit de Omgevingsverordening, invullen. In de provinciale beleidsregel verplicht de provincie zich om een reactieve aanwijzing te geven aan gemeenten die bij het bestemmen van nieuwe woningen binnen de 20 Ke-contour nalaten rekenschap te geven in het bestemmingsplan.

Voor een aantal aspecten van het thema 'Wonen-Vliegen' in SMASH geldt dat zij niet in deze ruimtelijke verordening geregeld kunnen worden. Het gaat dan om een vroegtijdige en juiste informatievoorziening aan potentiële en nieuwe bewoners, middels toezicht op- en het actief bijdragen aan deze informatie, al dan niet in combinatie met kettingbedingen. Dit in het kader van het dragen van volle verantwoordelijkheid voor de gemeentelijke besluitvorming, ook met oog op mogelijke klachten in de toekomst.

Artikel 6.15 Glastuinbouwgebied

De verdere ontwikkeling van de glastuinbouwgebieden tot een economisch concurrerende en duurzame greenport is van provinciaal belang. De provincie streeft naar een greenport waar het accent ligt op specifieke hoogwaardige productie, met een centrale plaats voor logistieke, handel, kennis en innovatie.

Het teeltgebied is vastgelegd op kaart 11 van de verordening en is primair bedoeld voor glastuinbouwbedrijven en de daarbij behorende voorzieningen, zoals waterberging, gietwaterbassins, groenvoorzieningen, nutsvoorzieningen, bedrijfswoningen, bedrijfsruimten, infrastructuur en landschappelijke inpassing.

Ook zijn voorzieningen met betrekking tot energieopwekking mogelijk, zoals kleine en middelgrote windturbines zoals bedoeld in artikel 6.28, derde lid.

Glastuinbouwbedrijven

Het begrip glastuinbouwbedrijf is opgenomen in de begripsbepalingen. Het gaat om een volwaardig en doelmatig bedrijf in overwegende mate gericht op het voortbrengen van producten en het leveren van diensten door middel van het duurzaam en intensief kweken van assimilerende organismen onder invloed van licht, geheel of hoofdzakelijk overdekt. Onder 'kweken' wordt verstaan: veredeling, selectie, opkweek en verzorgen. Onder 'licht' wordt verstaan: licht afkomstig uit natuurlijke en/of kunstmatige bron.

De term 'in overwegende mate' geeft aan dat het grootste deel van het bedrijf ingericht moet zijn op kweek. De verhouding kweekoppervlak (kassen, kweek onder kunstlicht etc.) en overige bebouwing wordt door de gemeente vastgelegd in het bestemmingsplan. Als richtwaarde geldt een percentage van 15% voor overige bebouwing.

Het is mogelijk bebouwing voor meerdere bedrijven die een ruimtelijk aaneengesloten geheel vormen te clusteren, bijvoorbeeld voor gedeelde voorzieningen, zodat op een bedrijfsperceel (ruimschoots) meer dan 15% bebouwing toelaatbaar kan zijn. De gemeente kan dit regelen in het bestemmingsplan.

Afwijkingsmogelijkheid ten behoeve van maatwerk voor ketengerelateerde bedrijven in het glastuinbouwgebied Westland-Oostland

Uitgangspunt is dat bedrijven die gerelateerd zijn aan de greenport maar geen of minder kweekoppervlak hebben dan glastuinbouwbedrijven, zich vestigen op een (agrogerelateerd) bedrijventerrein. Binnen het glastuinbouwgebied Westland-Oostland kan hier flexibeler mee worden omgegaan. In de verordening is een afwijkingsmogelijkheid opgenomen die de gemeente de mogelijkheid biedt om maatwerk toe te passen. Bij uitzondering kan binnen het glastuinbouwgebied een ander bedrijf dan een glastuinbouwbedrijf worden toegelaten (of uitbreiding van een bestaand bedrijf) dat behoort tot de keten glastuinbouw en dat een bijdrage levert aan de verdere ontwikkeling van het glastuinbouwgebied Westland-Oostland als internationaal centrum voor teelt, kennis en handel van glastuinbouwproducten. Voorwaarde is dat geen onevenredige aantasting plaatsvindt van de omvang en de bruikbaarheid van het glastuinbouwgebied. Daarbij moet ook gekeken worden naar de toekomstige gebruiksmogelijkheden, zodat bedrijfsvestiging noodzakelijk herstructurering van het glastuinbouwgebied niet in de weg mag staan. De gemeente is bevoegd deze afwijking mogelijk te maken en het is wel wettelijk hierover tijdig overleg te voeren met de provincie.

Afwijkingsmogelijkheid voor zwaarwegend algemeen belang (onvoorziene ontwikkelingen)

Voor niet voorziene ontwikkelingen binnen het glastuinbouwgebied is een afwijkingsmogelijkheid opgenomen. Deze afwijkingsmogelijkheid kan alleen worden toegepast indien sprake is van een zwaarwegend algemeen belang en er geen reële mogelijkheid is om die ontwikkeling buiten het glastuinbouwgebied te realiseren. Onder een zwaarwegend algemeen belang wordt in ieder geval verstaan de ontwikkeling van een locatie die in het Programma ruimte is aangeduid op de zogenoemde 3 ha kaart. Een ander zwaarwegend belang is bijvoorbeeld de aanleg of de verbreding van een doorgaande weg. De afwijkingsmogelijkheid biedt de gemeente de mogelijkheid om in het bestemmingsplan gemotiveerd af te wijken van het artikel over glastuinbouwgebied in de verordening. Met nadruk wordt erop gewezen dat de afwijkingsmogelijkheid niet ziet op andere artikelen in de verordening.

Aanpassing begrenzing glastuinbouwgebied ten behoeve van bestaande andere functies en bebouwing

Uitgangspunt is dat binnen de begrenzing van het glastuinbouwgebied alleen glastuinbouwbedrijven en de daarbij behorende voorzieningen worden toegelaten. De begrenzing van het glastuinbouwgebied is vastgelegd in de verordening op kaart 11. Toch komen binnen de begrenzing van het glastuinbouwgebied ook bestaande andere functies voor (niet zijnde glastuinbouw), vaak ook met bijbehorende bebouwing. Het kan zowel gaan om een geïsoleerde afwijkende functie als om geclusterde afwijkende functies, zoals een bebouwingslint met een menging van bedrijven, woningen en andere functies. Vaak gaat het om situaties waarbij een ontwikkeling naar glastuinbouw ook in de toekomst praktisch gezien vrijwel niet mogelijk is.

In het bestemmingsplan kan de begrenzing van het glastuinbouwgebied daarom in beperkte mate worden aangepast, zodat percelen met rechtmatig aanwezige afwijkende bedrijven en functies buiten het glastuinbouwgebied kunnen worden gelaten. Beperkte uitbreiding en functiewijziging naar een andere passende functie is dan mogelijk. Doordat de betreffende percelen buiten het glastuinbouwgebied vallen is ook nieuwvestiging van een andere functie dan glastuinbouw niet langer uitgesloten, bijvoorbeeld de bouw van een woning in een lint waar al meerdere woningen aanwezig zijn. Voorwaarde is wel dat het gaat om een beperkte aanpassing van de begrenzing van het glastuinbouwgebied en dat geen onevenredige aantasting plaatsvindt van de omvang en de bruikbaarheid van het teeltgebied. Daarbij moet ook worden gekeken naar de toekomstige situatie van het teeltgebied, dus ook naar de herstructureringsmogelijkheden.

Deze regeling is nadrukkelijk niet bedoeld voor het buiten het glastuinbouwgebied brengen van nog (grotendeels) onbebouwde restpercelen en overhoeken. Ook als een perceel qua omvang of qua vorm niet geschikt is voor een moderne kas, zijn er vaak nog mogelijkheden voor voorzieningen (zoals wateropvang) of glastuinbouw gerelateerde functies.

Bijzondere regeling voor Glasparel en Knibbelweg-Oost

Een specifieke uitzondering geldt voor een tweetal glaslocaties in de Zuidplas: de Glasparel en Knibbelweg Oost. Hier zijn ook bedrijven en andere functies toelaatbaar die niet behoren tot de keten glastuinbouw, mits sprake is van efficiënt en meervoudig grondgebruik van bedrijven en glas door een combinatie of stapeling van functies. Dit past in de afspraken die zijn gemaakt in het kader van de gebiedsontwikkeling Zuidplas. Daarbij kan gedacht worden aan de stapeling van glas op bedrijven, maar onder andere ook aan koude-warmte systemen en gietwaterberging onder de kas, al dan niet gecombineerd met het bergen van overtollig water (als noodvoorziening). Uiteraard dient hierbij de hoofdplanstructuur van de polder versterkt te worden door bijvoorbeeld nieuwe woningbouw in de linten.

Bijzondere regeling voor glastuinbouwgebied Tinte

Het glastuinbouwgebied Tinte op Voorne-Putten is in de verordening veel ruimer aangeduid dan het daadwerkelijke glastuinbouwgebied, zoals dat deels inmiddels is gerealiseerd en deels nog gerealiseerd zal worden. De provincie heeft met de betrokken gemeenten afspraken gemaakt over de maximale oppervlakte aan kassen binnen het gebied. Voor het deel van het gebied dat niet zal worden benut voor glastuinbouw kan het bestaande gemengde (overwegend agrarische) grondgebruik worden voortgezet.

Bijzondere regeling voor maatwerkgebieden

Enkele glastuinbouwgebieden zijn op de kaart aangeduid als maatwerkgebied. Het gaat om een paar gebieden in de greenport Aalsmeer en om de Rooversbroekpolder in de gemeente Lisse. Binnen deze gebieden is zowel voortzetting mogelijk van het gebruik als glastuinbouwgebied, als gehele of gedeeltelijke transformatie naar andere functies, zoals aangegeven in het Programma ruimte.

Ladder voor bundeling van glastuinbouw en reservering van gronden voor glastuinbouw

De ladder voor bundeling van glastuinbouw is vergelijkbaar met de ladder voor duurzame verstedelijking. Het principe geldt voor nieuwe glastuinbouwgebieden of de uitbreiding daarvan. Het gaat daarbij zowel om uitbreiding van gebieden voor glastuinbouw als om uitbreiding van verspreid liggende glastuinbouwbedrijven met toepassing van de regeling 'glas voor glas'. Uitgangspunt is dat eerst de mogelijkheden voor intensivering en herstructurering van bestaand glastuinbouwgebied worden onderzocht, alvorens een nieuwe locatie wordt ontwikkeld. Ook het benutten van beschikbare ruimte elders in de regio moet worden onderzocht.

Gronden die liggen binnen de begrenzing van het op de kaart van de verordening aangeduide glastuinbouwgebied, maar die nog niet als zodanig zijn ontwikkeld omdat de behoefte aan het gebruik van nieuwe gronden voor glastuinbouw nog niet is aangetoond (met toepassing van de ladder voor bundeling van glastuinbouw) blijven gereserveerd voor toekomstige ontwikkeling voor glastuinbouw. Dit betekent dat in het bestemmingsplan voortzetting van het huidige grondgebruik mogelijk kan worden gemaakt, mits de mogelijkheden voor toekomstige ontwikkeling als glastuinbouwgebied niet worden verkleind. Voor ontwikkelingen die passen binnen het huidige agrarische grondgebruik gelden geen beperkingen. Nieuw Amstel Oost I is een voorbeeld van een nog niet ontwikkeld glastuinbouwgebied dat voorlopig gereserveerd blijft.

Verspreid glas en glas binnen het bollenteeltgebied en het boom- en sierteeltgebied

Ook buiten de glastuinbouwgebieden bevinden zich agrarische bedrijven met kassen. In artikel 6.18 (agrarische bedrijven) zijn regels opgenomen met betrekking tot dit zogenoemde 'verspreid glas'. Daarnaast biedt het provinciaal beleid ruimte voor kassen binnen het boom- en sierteeltgebied (artikel 6.16) en het bollenteeltgebied (artikel 6.17).

Artikel 6.16 Boom- en sierteeltgebied

De verdere ontwikkeling van de Greenport Boskoop tot een economisch concurrerende en duurzame greenport is van provinciaal belang. In verband hiermee heeft de provincie concentratiegebieden aangewezen voor boom- en sierteelt. Naast grondgebonden boom- en sierteelt is er ook ruimte voor niet-grondgebonden pot- en containerteelt op het speciaal daarvoor aangewezen PCT-terrein.

Kassen bij boom- en sierteeltbedrijven

Bij volwaardig boom- en sierteeltbedrijven binnen het boom- en sierteeltgebied zijn kassen toegestaan. Vanuit landschappelijke overwegingen is dit beperkt tot ten hoogste een derde deel van het bedrijfsoppervlak. Bij volwaardige boom- en sierteeltbedrijven binnen het PCT-terrein gelden ruimere bebouwingsmogelijkheden voor kassen, namelijk tot de helft van het beteelbare oppervlak per bedrijf.

Andere bedrijven

Op het PCT-terrein kan in beperkte mate ook ruimte worden geboden voor bedrijven en andere functies die een directe binding hebben met de boom- en sierteelt en een bijdrage leveren aan de verdere ontwikkeling van de greenport tot een economisch concurrerende en duurzame greenport.

Afwijkingsmogelijkheid voor zwaarwegend algemeen belang (onvoorziene ontwikkelingen)

Voor niet voorziene ontwikkelingen binnen het boom- en sierteeltgebied is een afwijkingsmogelijkheid opgenomen. Deze afwijkingsmogelijkheid kan alleen worden toegepast indien sprake is van een zwaarwegend algemeen belang en er geen reële mogelijkheid is om die ontwikkeling buiten het boom- en sierteeltgebied te realiseren. Daarbij kan gedacht worden aan de aanleg of de verbreding van een doorgaande weg. De afwijkingsmogelijkheid biedt de gemeente de mogelijkheid om in het bestemmingsplan gemotiveerd af te wijken van het artikel over boom- en sierteelt in de verordening. Met nadruk wordt erop gewezen dat de afwijkingsmogelijkheid niet ziet op andere artikelen in de verordening.

Bestaande andere functies en bebouwing

Uitgangspunt is dat binnen de begrenzing van het boom- en sierteeltgebied en het PCT-terrein alleen boom- en sierteeltbedrijven en de daarbij behorende voorzieningen worden toegelaten. De begrenzing van het boom- en sierteeltgebied en het PCT-terrein is vastgelegd in de verordening op kaart 11. Toch komen binnen de begrenzing van deze gebieden ook bestaande andere functies voor (niet zijnde boom- en sierteelt), vaak ook met bijbehorende bebouwing. Het kan zowel gaan om een geïsoleerde afwijkende functie als om geclusterde afwijkende functies, zoals een bebouwingslint met een menging van bedrijven, woningen en andere functies. Vaak gaat het om situaties waarbij een ontwikkeling naar boom- en sierteelt ook in de toekomst praktisch gezien vrijwel niet mogelijk is. Het wegbestemmen en amoveren van een rechtmatig aanwezig afwijkende functie is veelal geen reële optie. Maar het kan ook gaan om een restperceel of een overhoek die toch niet benut kan worden voor boom- en sierteelt.

In het bestemmingsplan kunnen bestaande rechtmatig aanwezige afwijkende functies daarom positief worden bestemd. Beperkte uitbreiding is ook mogelijk, evenals wijziging naar een andere afwijkende functie. Voorwaarde is wel dat geen onevenredige aantasting plaatsvindt van de omvang en de bruikbaarheid van het boom- en sierteeltgebied en het PCT-terrein. Daarbij moet ook worden gekeken naar de toekomstige situatie van het teeltgebied, dus ook naar de herstructureringsmogelijkheden.

Artikel 6.17 Bollenteeltgebied

De verdere ontwikkeling van de Greenport Duin- en Bollenstreek tot een vitale, economisch concurrerende en duurzame greenport is van provinciaal belang. In verband hiermee streeft de provincie naar herstructurering van het bollencomplex, landschapsverbetering en handhaving van het teeltareaal bollengrond. Het bollenteeltgebied is aangeduid op kaart 11 van de verordening. Binnen het bollenteeltgebied bevinden zich ook bedrijfsgebouwen, (bedrijfs)woningen met erf en de eventuele kassen van de bollenteeltbedrijven.

Bollenteeltbedrijven

Een bollenteeltbedrijf houdt zich niet alleen bezig met de teelt van bloembollen, bolbloemen en knolgewassen, maar vaak ook met de teelt van snijbloemen, laagblijvende eenjarige en vaste bloeiende tuinplanten en vollegrondstuinbouwproducten (als eenjarige wisselteelt). Het gaat in hoofdzaak om opengrondsteelt, met gebruik van ondersteunend glas. Binnen het bollenteeltgebied zijn ook bestaande bedrijven gevestigd die zowel zijn gericht op teelt in de volle grond als op teelt onder glas. Het gaat om gemengde bollenteelt- en glastuinbouwbedrijven en stekbedrijven. In Bijlage I zijn begripsbepalingen opgenomen van de te onderscheiden bedrijven.

Kassen binnen het bollenteeltgebied

Binnen het bollenteeltgebied is vanuit landschappelijke overwegingen ten hoogste een omvang van 3.000 m² kassen per volwaardig bollenteeltbedrijf toegestaan. Bij bestaande volwaardige gemengde bollenteelt- en glastuinbouwbedrijven en bestaande volwaardige stekbedrijven zijn kassen toegestaan met een omvang van ten hoogste 6.000 m². De regeling 'glas voor glas' maakt het onder voorwaarden mogelijk om bij een bollenteeltbedrijf meer dan 3.000 m² kassen op te richten, mits daar sanering van kassen elders in het bollenteeltgebied tegenover staat.

Andere ontwikkelingen binnen het bollenteeltgebied

Het bollenteeltgebied is primair bedoeld voor bollenteeltbedrijven. Voor enkele voorziene andere ontwikkelingen zijn specifieke regels opgenomen: handels- en exportbedrijven, greenportwoningen en 'ruimte voor ruimte'-woningen. Daarnaast is een afwijkingmogelijkheid opgenomen voor onvoorziene ontwikkelingen.

Handels- en exportbedrijven

Voor de uitbreiding van bedrijven die zich bezighouden met de handel en export van bollen gelden beperkingen, om verdere aantasting van het areaal bollengrond en het landschap te voorkomen. Uitgangspunt is dat eerst de mogelijkheden van verplaatsing naar een (agrarisch) bedrijventerrein worden onderzocht.

Greenportwoningen en 'ruimte voor ruimte'-woningen

Een andere te verwachten ontwikkeling binnen het bollenteeltgebied is de bouw van zogenoemde 'greenportwoningen' en 'ruimte voor ruimte'-woningen. Afspraken hierover zijn gemaakt in het kader van de Gebiedsuitwerking Haarlemmermeer-Bollenstreek en de Intergemeentelijke Structuurvisie Greenport Duin- en Bollenstreek. Maximaal 600 Greenportwoningen kunnen zowel binnen als buiten het bollenteeltgebied worden gerealiseerd. Voor het bollenteeltgebied is hierover een specifieke uitzonderingsbepaling opgenomen in de verordening, omdat de verordening binnen het bollenteeltgebied slechts een beperkt aantal functies mogelijk maakt. De Greenport Ontwikkelingsmaatschappij (GOM) verstrekt bouwtitels voor de realisering van Greenportwoningen. De opbrengst hiervan wordt ingezet ten behoeve van de projecten uit het meerjarenprogramma van de GOM.

Afwijkingmogelijkheid voor zwaarwegend algemeen belang (onvoorziene ontwikkelingen)

Voor niet voorziene ontwikkelingen binnen het bollenteeltgebied is een afwijkingmogelijkheid opgenomen. Deze afwijkingmogelijkheid kan alleen worden toegepast indien sprake is van een zwaarwegend algemeen belang en er geen reële mogelijkheid is om die ontwikkeling buiten het bollenteeltgebied te realiseren. Daarbij kan gedacht worden aan de aanleg of de verbreding van een doorgaande weg. De afwijkingmogelijkheid biedt de gemeente de mogelijkheid om in het bestemmingsplan gemotiveerd af te wijken van het artikel over bollenteeltgebied in de verordening. Met nadruk wordt erop gewezen dat de afwijkingmogelijkheid niet ziet op andere artikelen in de verordening.

Nadere begrenzing van bollenteeltgebied in het bestemmingsplan

Het op kaart 11 van deze verordening aangeduide bollenteeltgebied is in principe alleen bedoeld voor uitbreiding en vestiging van bollenteeltbedrijven, uitbreiding van bestaande gemengde bollenteelt- en glastuinbouwbedrijven en bestaande stekbedrijvenglastuinbouwbedrijven en de daarbij behorende voorzieningen. Toch komen binnen de begrenzing van dit gebied ook bestaande andere functies voor (niet zijnde bollenteelt), vaak ook met bijbehorende bebouwing. Het kan zowel gaan om een geïsoleerde afwijkende functie als om geclusterde afwijkende functies, zoals een bebouwingslint met een menging van bedrijven, woningen en andere functies. Vaak gaat het om situaties waarbij een ontwikkeling naar bollenteelt ook in de toekomst praktisch gezien vrijwel niet mogelijk is. Het wegbestemmen en amoveren van een rechtmatig aanwezig afwijkende functie is veelal geen reële optie. Maar het kan ook gaan om een restperceel of een overhoek die toch niet benut kan worden voor bollenteelt.

In het bestemmingsplan kunnen bestaande rechtmatig aanwezige afwijkende functies daarom positief worden bestemd. Beperkte uitbreiding is ook mogelijk, evenals wijziging naar een andere afwijkende functie. Voorwaarde is wel dat geen onevenredige aantasting plaatsvindt van de omvang en de bruikbaarheid van het bollenteeltgebied. Daarbij moet ook worden gekeken naar de toekomstige situatie van het teeltgebied, dus ook naar de herstructureringsmogelijkheden.

Compensatieregeling bollenteeltgebied

Om de Greenport Duin- en Bollenstreek te laten functioneren is behoud van 1e klas bollenteeltgebied van belang. Om dit behoud te kunnen combineren met andere belangrijke ruimtelijke ontwikkelingen zoals beschreven in de Gebiedsuitwerking Haarlemmermeer-Bollenstreek is door de regio een regeling uitgewerkt.

De compensatie van bollenteeltgebied dient plaats te vinden volgens de door de regio uitgewerkte regeling, behoudens de inzet van de 2e Poellaan. Daarbij wordt er uitgegaan van handhaving van het netto areaal 1e klas bollenteeltgebieden door het bijhouden van de ruimtelijke nulbalans door de GOM aan de hand van bestemmingsplannen en de referentiekaart Heijkoop. Compensatie van de bollenteeltgebieden dient plaats te vinden volgens het 40 (herstructureren bestaande areaal en tegengaan van verrommeling) - 30 (opwaarderen 2e klas bollenteeltgebieden) - 30 (omspuiten graslanden) principe. Er dient een financiële afdracht aan de GOM geregeld te zijn, wanneer bollenteeltgebied verdwijnt voor een ruimtelijk project waarbij sprake is van functieverandering van de bollenteeltgebieden en bij het verdwijnen van 1e klas bollenteeltgebieden. Dus bij aantasting van planologisch bestemde bollenteeltgebied zal conform de afspraak tussen de gemeenten in alle gevallen bollencompensatie via de GOM moeten plaatsvinden. Alleen voor 2e klas bollenteeltgebied bestaat er geen verplichting voor de GOM om de hectares verloren bollenteeltgebied daadwerkelijk fysiek te compenseren.

Van het 40-30-30 principe kan op de volgende wijze worden afgeweken:

Een tijdelijke krimp van het areaal is toegestaan met een bandbreedte, waarbij binnen 3 jaar minimaal 80 procent moet worden gecompenseerd. Binnen 6 jaar moet 100 procent van de te compenseren bollenteeltgebieden uit de eerste periode van 3 jaar zijn gecompenseerd. Dit kan cyclisch worden toegepast.

Vanwege de complexiteit van de herstructurering kan voor de eerste periode van 3 jaar 10 (absolute ondergrens) tot 20 procent via herstructurering worden gerealiseerd, 40 tot 50 procent (absolute bovengrens) via opwaarderen 2e klas bollenteeltgebieden en 40 tot 50 procent (absolute bovengrens) via omspuiten graslanden.

Bij de beoordeling van de bestemmingsplannen die in dit kader worden opgesteld, zal op deze aspecten worden toegezien. Bij bestemmingsplannen waarbij sprake is van het omspuiten van graslanden naar bollenteeltgebied moet voldoende inzicht geboden worden in de uitvoering van de herstructurering volgens het 40-30-30 principe en moet de haalbaarheid hiervan ook worden aangetoond. Dit geldt eveneens voor de eerste 3 jaar, waarbij van het 40-30-30 principe kan worden afgeweken. Het aantonen van de haalbaarheid dient plaats te vinden aan de hand van de voortgangsrapportages, jaarprogramma en meerjarenprogramma van de GOM.

Bij het omspuiten van graslanden die onderdeel uitmaken van het NNN moet worden voldaan aan de provinciale compensatieplicht. Bij bestemmingsplannen die dit mogelijk maken, moet de NNN-compensatie geregeld zijn.

Artikel 6.18 Agrarische bedrijven

De landbouw is een belangrijke sector in de Zuid-Hollandse economie en is voor grote delen van de provincie de drager van de landschappelijke kwaliteit. Uitgangspunt van het beleid is dat voldoende ruimte wordt geboden voor landbouw zodat de landbouw een vitale sector blijft en waar mogelijk bijdraagt aan behoud en versterken van landschappelijke kernkwaliteiten en biodiversiteit. Voor het toelaten van agrarische bebouwing en gebruik zijn de regels voor ruimtelijke kwaliteit als opgenomen in artikel 6.9 van toepassing. Aanvullend daarop zijn voor agrarische bedrijven aanvullende regels opgenomen in artikel 6.18.

Algemene regels voor agrarische activiteiten

Het oprichten van agrarische bebouwing is alleen mogelijk indien deze noodzakelijk en doelmatig is voor de bedrijfsvoering van volwaardige agrarische bedrijven. Hiermee wordt voorkomen dat hobbymatige of andere niet-volwaardige bedrijven bebouwing kunnen oprichten. Dit is een gebruikelijke regeling in bestemmingsplannen voor het agrarisch gebied. Bij opname in het bestemmingsplan is het nodig hieraan toetsbare criteria te koppelen. De gemeenten kunnen hier zelf invulling aan geven. De agrarische bebouwing moet geconcentreerd worden op een agrarisch bouwperceel, dat een maximale omvang heeft van 2 hectare. Kassen kunnen ook buiten het bouwperceel worden opgericht. Hetzelfde geldt voor schuilgelegenheden voor vee. Voor verbredingsactiviteiten is het mogelijk het bouwperceel te vergroten met ten hoogste 0,5 hectare.

Gebleken is dat akkerbouwbedrijven omwille van een duurzame en efficiënte bedrijfsvoering soms behoefte hebben aan schaalvergroting. Voor deze bedrijven is er de mogelijkheid om een ander bedrijf (bij voorkeur in dezelfde gemeente) over te nemen en een aaneengesloten bouwperceel van meer dan 2 hectare te gebruiken. Het bouwperceel mag in de nieuwe situatie even groot zijn als de bestemde bouwpercelen van de twee samengevoegde bedrijven. Ook nog niet bebouwde ruimte op de bestemde bouwpercelen mag worden meegeteld. Het kan gaan om een geheel nieuw bouwperceel of een vergroting van één van de bestaande bouwpercelen. Voorwaarde is wel dat het achtergelaten bouwperceel of de achtergelaten bouwpercelen, worden gesaneerd, zowel in fysieke zin (verwijderen bebouwing en verharding) als in planologisch-juridische zin (wegbestemmen bouwperceel). Bij de vaststelling van het bestemmingsplan dat het (nieuwe) vergrote bouwperceel mogelijk maakt, moet aangetoond worden dat de sanering redelijkerwijs is verzekerd. Bijvoorbeeld door het wegbestemmen te

regelen in hetzelfde bestemmingsplan en een privaatrechtelijke afspraak over daadwerkelijke sanering van de bebouwing.

Intensieve veehouderij

Intensieve veehouderij is vanwege de schaal en de aard van de bedrijfsvoering en de daarmee samenhangende ruimtelijke verschijningsvorm, in het algemeen niet passend bij het Zuid-Hollandse landschap en het karakteristieke gebruik daarvan. Nieuwvestiging van intensieve veehouderij, zowel als hoofdtak of als neventak, wordt daarom niet toegelaten binnen de provincie. Bestaande intensieve veehouderijen als hoofdtak of als neventak mogen net als andere agrarische bedrijven uitbreiden binnen het bouwperceel van maximaal 2 hectare. De neventak moet dan wel groter zijn dan 20% van de economische bedrijfsomvang. Peildatum is 1 januari 2017, waarbij gekeken mag worden naar de gemiddelde economische bedrijfsomvang over de periode 2014-2016. Verplaatsing van een bestaande intensieve veehouderij, als hoofdtak of als neventak, kan eveneens worden toegelaten. Verplaatsing houdt in dat de bestemming intensieve veehouderij op de bestaande locatie vervalt. Bij voorkeur wordt ook de bestaande bebouwing gesaneerd.

Als intensieve veehouderij wordt beschouwd het houden en fokken van slacht-, leg- en pelsdieren. Kenmerkend is dat de dieren in gebouwen worden gehouden, al dan niet met beperkte mogelijkheden voor uitloop of weidegang. In de Zuid-Hollandse praktijk gaat het met name om varkens, pluimvee en mestkalveren. Het houden van geiten wordt in beleidsmatig opzicht ook beschouwd als intensieve veehouderij, maar valt om juridische redenen buiten de in deze verordening opgenomen definitie van intensieve veehouderij. Voor geitenhouderij gelden namelijk andere regels dan voor de overige vormen van intensieve veehouderij.

Alleen bedrijven die aan vrijwel alle dieren ten minste een aanmerkelijk deel van jaar de mogelijkheid van vrije weidegang of uitloop bieden (en in die zin dus grondgebonden zijn), vallen buiten de definitie van intensieve veehouderij en kunnen nog nieuw gevestigd worden.

Bepalend voor de toepasselijkheid van de regels voor intensieve veehouderij is vooral het primaire doel waarvoor de dieren worden gehouden omdat dit voor een groot deel bepalend is voor de aard en het karakter van de bedrijfsvoering en de ruimtelijke verschijningsvorm. Een voorbeeld: het houden en fokken van rundvee primair voor de melkproductie wordt niet beschouwd als intensieve veehouderij. Het feit dat melkkoeien uiteindelijk wel worden geslacht maakt dit niet anders. Een ander voorbeeld: een bedrijf dat primair is gericht op het houden en fokken van mestkalveren of ander rundvee primair voor de vleesproductie wordt in principe beschouwd als intensieve veehouderij, behalve indien het gaat om een bedrijf waar al het vee ten minste een deel van het jaar in de wei kan staan. Het (op)fokken van kalveren als onderdeel van het normale bedrijfsproces in de melkrundveehouderij wordt niet beschouwd als intensieve veehouderij, ook niet als een deel van de kalveren uiteindelijk wordt geslacht. Andere vormen van veehouderij die buiten de definitie van intensieve veehouderij vallen zijn het houden en fokken van schapen voor wol en melk, het houden en fokken van rijaarden en het houden van zoogkoeien. Ook het hobbymatig houden van dieren (bijvoorbeeld enkele dieren op een woon- of erfbestemming) of het houden van dieren ten behoeve van natuur- of landschapsbeheer (bijvoorbeeld grote grazers, zoals Schotse Hooglanders), vallen buiten de regeling. De regeling ziet namelijk alleen op agrarische bedrijven.

Binnen de definitie valt wel het biologisch houden van varkens of pluimvee. Nieuwvestiging van deze bedrijven is dus uitgesloten.

Een agrarisch bedrijf met intensieve veehouderij als hoofdtak kan qua economische bedrijfsomvang als volwaardige agrarische hoofdactiviteit worden aangemerkt. Een agrarisch bedrijf met intensieve veehouderij als neventak richt zich voor een volwaardige agrarische bedrijfsvoering ook op andere agrarische activiteiten. De economische bedrijfsomvang van een hoofdtak of neventak kan worden uitgedrukt in Standaardopbrengsten (SO).

Geitenhouderij

Ten aanzien van de geitenhouderij vindt de provincie een 'pas op zijn plaats' wenselijk. Uit onderzoek van de RIVM is gebleken dat omwonenden van geitenhouderijen een verhoogd risico hebben op longontsteking. Nader onderzoek is nodig om te achterhalen wat hiervan de oorzaak is. Zolang hierover nog onduidelijkheid bestaat is nieuwvestiging van geitenhouderijen en uitbreiding van bestaande geitenhouderijen ongewenst. De verordening bevat daarom regels die dit uitsluiten. Het gaat om instructieregels voor bestemmingsplannen (op grond van artikel 4.1, eerste lid van de Wet ruimtelijke ordening) en om rechtstreekse regels (op grond van artikel 4.1, derde lid van de Wet ruimtelijke ordening). Deze laatste regels gelden als toetsingsgrond naast het bestemmingsplan en blijven van toepassing totdat een onherroepelijk bestemmingsplan in overeenstemming is (gebracht) met de verordening.

Concentratiebeleid glastuinbouw, bollen, boom- en sierteelt

Voor de bollen-, boom- en sierteelt en de glastuinbouw zijn gebieden aangewezen. Binnen deze gebieden zijn ruime bebouwingmogelijkheden voor de landbouwsector beschikbaar, zodat deze zich goed kan ontwikkelen. Vanwege de grote landschappelijke effecten zijn deze mogelijkheden voor bestaande bedrijven buiten de concentratiegebieden beperkt. Nieuwvestiging van bedrijven met glastuinbouw of boom- en sierteelt buiten de concentratiegebieden is niet mogelijk. Bollenteelt is niet uitgesloten buiten de daarvoor aangewezen concentratiegebieden, maar het oprichten van ondersteunend glas is alleen mogelijk binnen de aangewezen concentratiegebieden.

Glas voor glas

De regeling 'glas voor glas' biedt een afwijkingmogelijkheid op het concentratiebeleid voor glastuinbouw van de provincie. De regeling maakt uitbreiding van een bestaand glastuinbouwbedrijf tot meer dan 2 hectare kassen mogelijk, mits elders fysiek glas wordt gesaneerd en de ruimtelijke kwaliteit per saldo wordt verbeterd.

Het glas dat wordt gesaneerd ligt buiten de gebieden voor glastuinbouw. Het kan zowel gaan om kassen van een volwaardig glastuinbouwbedrijf als om ondersteunend glas bij andere agrarische bedrijven.

De uitbreiding van het glasoppervlak komt bovenop de bestaande oppervlakte aan fysiek glas, mits dat laatste past in het geldende bestemmingsplan. Dus als nu al meer dan 2 hectare glas aanwezig is, kan dat al uitgangspunt worden gehanteerd. Een voorbeeld: thans is 3 hectare glas aanwezig overeenkomstig het geldende bestemmingsplan. Elders wordt 1 hectare gesloopt. De toegestane oppervlakte in het nieuwe bestemmingsplan is 4 hectare.

Het is ook mogelijk om te volstaan met de sloop van ten minste de helft van de oppervlakte en voor de resterende oppervlakte financiële compensatie te regelen, door storting van een bedrag ter grootte van de ontbrekende oppervlakte in m² x een normbedrag in een (inter)gemeentelijk kwaliteitsfonds. Voor ten hoogste 1 hectare mag sanering worden vervangen door een bijdrage in het kwaliteitsfonds. De hoogte van het normbedrag wordt bepaald bij de instelling van het fonds.

Op gemeentelijk niveau moet een goede afweging over concrete toepassingen van 'glas voor glas' worden gemaakt, waarbij alle belangen worden afgewogen. Bij deze afweging moet ook de saneringslocatie worden betrokken, om te waarborgen dat per saldo de ruimtelijke kwaliteit duurzaam wordt verbeterd. De saneringslocatie kan ook in een andere gemeente liggen. Het woord "duurzaam" geeft aan dat voorkomen moet worden dat op de gesaneerde locatie opnieuw een kas wordt opgericht. Het glas moet dus in ieder geval worden wegbestemd en de gronden moeten een passende nieuwe bestemming krijgen (bij voorkeur agrarisch, recreatie of natuur). Een peildatum is opgenomen om misbruik van de regeling te voorkomen.

Verbreidingsactiviteiten bij agrarische bedrijven

In bestemmingsplannen kan ruimte worden geboden aan het verder verbreden van de agrarische sector door het toelaten van verbredingsactiviteiten bij agrarische bedrijven. Beperkte toevoeging van bebouwing of verharding is mogelijk, maar alleen binnen het bouwperceel. Het bouwperceel kan hiervoor zo nodig ook vergroot worden tot maximaal 2,5 hectare. In de toelichting van het bestemmingsplan wordt de noodzaak voor die uitbreiding onderbouwd. Het is aan de gemeente om te bepalen hoeveel bebouwing of verharding redelijk is. De verbredingsactiviteit zelf mag ook buiten het bouwperceel plaatsvinden, bijvoorbeeld kamperen.

Artikel 6.19 Vrijwaringszone provinciale vaarwegen

Belang van vlotte en veilige doorvaart

Om een vlotte en veilige doorvaart van de scheepvaart te waarborgen, moet worden gegarandeerd, dat nieuwe ontwikkelingen langs de provinciale vaarwegen de doorvaart van de scheepvaart niet belemmeren, de zichtlijnen voor de scheepvaart en voor bedienings- en begeleidingsobjecten niet hinderen en de toegankelijkheid voor hulpdiensten vanaf de wal niet hinderen.

Het komt incidenteel voor dat gemeenten onvoldoende belang hechten aan de veiligheid op de vaarweg. Vaker gebeurt het dat initiatiefnemers voor ruimtelijke plannen die mogelijk conflicteren met een vlotte en veilige doorvaart op de vaarweg, per abuis niet tijdig in overleg treden met de vaarwegbeheerder. Dit risico neemt toe door de inwerkingtreding van de Wabo, waardoor gemeenten vaker binnen korte tijd een ruimtelijke onderbouwing moeten opstellen voor een omgevingsvergunning, indien wordt afgeweken van het bestemmingsplan. Gezien deze omstandigheden is er onvoldoende zekerheid dat bovenstaand beleid omtrent vlotte en veilige doorvaart in voldoende mate wordt nageleefd zonder nadere regelgeving. Vanwege de provinciale verantwoordelijkheid voor de veiligheid op de provinciale vaarwegen wordt daarom ook de ruimte langs die vaarwegen in deze verordening proactief geregeld.

Relatie met vaarwegen

Op grond van afdeling 3.3 van deze verordening mag—kort gezegd—het uitvoeren van bepaalde daar genoemde activiteiten in, op, boven, over of onder de vaarweg de scheepvaartfunctie niet belemmeren. Het is echter met het oog op de veiligheid op de vaarweg noodzakelijk om een zone te beschermen die verder reikt dan de vaarweg en de bruggen, sluisen en remmingwerken. Zichtlijnen voor de scheepvaart bijvoorbeeld lopen soms buiten het gebied van de vaarwegen (bijvoorbeeld bij bochten) en ook de toegankelijkheid vanaf de wal voor hulpdiensten vergt veelal ruimte buiten de vaarwegen. Om deze reden is in deze verordening een regeling opgenomen voor het reguleren van bebouwing en functies langs de vaarweg. De strook waarbinnen rekening moet worden gehouden met het vaarwegbelang heeft een breedte van 10 meter aan weerszijden van een recht vaarwegvak, 15 meter aan een buitenbocht en 25 meter aan een binnenbocht.

Artikel 6.20 Bescherming recreatietoervaartnet

De provincie streeft naar handhaving van de hoofdstructuur van de recreatieve vaarwegen. Ruimtelijke ingrepen op en langs deze vaarwegen zijn toegestaan voor zover deze geen afbreuk doen aan de huidige recreatieve bevaarbaarheid. Dit betekent bijvoorbeeld dat bij de aanpassing van bestaande bruggen en viaducten ten minste bestaande doorvaarhoogten en breedtes gehandhaafd blijven en dat bij nieuwe kunstwerken rekening wordt gehouden met de aard van het recreatieverkeer (huidig gebruik) op de betreffende vaarweg.

De vaarwegen waar deze regeling betrekking op heeft zijn aangeduid op kaart 12. Het totale netwerk dat van provinciaal belang is, bestaat uit recreatieve vaarwegen die onderdeel uitmaken van het BRTN (Basis Recreatie Toervaart Netwerk- categorie I) en overige vaarwegen (categorie II). Dit artikel heeft alleen betrekking op de 'overige vaarwegen'. Op het BRTN Netwerk is namelijk al (krachtens de Waterwet) afdeling 3.3 van deze verordening over activiteiten op vaarwegen van toepassing die ingrepen op en aan de vaarweg regelt.

Van de gemeenten wordt verwacht dat zij de recreatieve bevaarbaarheid van het netwerk ruimtelijk borgen in het bestemmingsplan, door alleen bestemmingen op te nemen die geen afbreuk doen aan de recreatieve bevaarbaarheid. In de toelichting bij het plan kan worden aangegeven welke afwegingen hierbij gemaakt zijn.

Artikel 6.21 Veiligheidszoning oevers Nieuwe Waterweg en Nieuwe Maas*Bouwverbod*

Het Beleidskader gedifferentieerde veiligheidszoning oevers Nieuwe Waterweg en Nieuwe Maas is in januari 2003 vastgesteld door Provinciale Staten. Deze regeling is overgenomen in deze verordening, met enkele kleine aanpassingen. De regeling is van toepassing in het gebied tussen Hoek van Holland en de splitsing Nieuwe Maas en Hollandsche IJssel. Voor dit gebied geldt een bebouwingsvrije zone van 25 meter vanaf de kade en een zone tussen 25 en 40 meter waarin bebouwing alleen is toegestaan nadat een nadere afweging is gemaakt.

Het artikel is ook van toepassing voor zover een nieuw bestemmingsplan erin voorziet om in afwijking van het vigerende bestemmingsplan aan een bestaand pand een andere functie toe te kennen (eventueel in samenhang met bouwactiviteiten die de bebouwde oppervlakte of het bouwvolume niet vergroten). Daarvan is bijvoorbeeld sprake als het gaat om een leegstaand kantoorpand waaraan een woonfunctie wordt toegekend.

Uitzonderingen

Uitzondering op de bouwbeperkingen zijn onder voorwaarden mogelijk voor enkele in de regeling benoemde ontwikkelingen. Daarbij moet advies worden gevraagd aan de Veiligheidsregio Rotterdam, de vaarwegbeheerder en/of de havenbeheerder. Ter ondersteuning van het recreatieve karakter van de oever zijn incidentele kleinschalige recreatieve voorzieningen toelaatbaar, zoals restaurants, cafés en kiosken. Het gaat om incidentele voorzieningen, dus het volbouwen van de oever is uitgesloten. Daarnaast zijn voorzieningen toegestaan die noodzakelijk zijn voor het functioneren van de vaarweg of haven, zoals radarposten en kranen. Op het haven- en industrieel complex op de linkeroever is bebouwing binnen de zone toegestaan ten behoeve van bedrijven die bij uitstek thuishoren in het havengebied.

Andere afwijkingen zijn alleen mogelijk met toepassing van de algemene ontheffingsbevoegdheid van Gedeputeerde Staten. Daarbij kan gedacht worden aan het incidenteel toelaten van andere functies in de bebouwingsvrije zone langs de oever, mits een gelijkwaardige veiligheid wordt geboden als voor verder terugliggende bebouwing (bijvoorbeeld door het treffen van maatregelen aan de gevel).

Artikel 6.22 Regionale waterkeringen

Waterveiligheid is een provinciaal belang. In deze verordening zijn daarom regels opgenomen voor de bescherming van regionale waterkeringen. Voor bestemmingsplannen zijn randvoorwaarden opgenomen die een onbelemmerde werking, instandhouding en onderhoud van de regionale waterkeringen mogelijk maken. In het bestemmingsplan wordt de waterkering als zodanig bestemd, eventueel met een dubbelbestemming. De daarbij behorende beschermingszone, als bedoeld in artikel 1.1 van de Waterwet en als zodanig opgenomen in de vastgestelde legger

van de watersysteembeheerder, wordt in het bestemmingsplan als zodanig bestemd of aangeduid (bijvoorbeeld de gebiedsaanduiding "vrijwaringszone – bescherming waterkering" of de dubbelbestemming "waterstaat – beschermingszone waterkering"). De bescherming van de primaire waterkeringen en de bescherming van het kustfundament zijn nationale belangen. Daarom zijn hierover regels opgenomen in het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro).

Artikel 6.23 Buitendijks bouwen

In buitendijkse gebieden van de grote rivieren neemt de druk op de ruimte toe. De provincie ziet het als haar rol om te zorgen dat gemeenten bij ruimtelijke ontwikkelingen in deze gebieden, ook gezien de klimaatverandering, een goede afweging maken van de hoogwater risico's. Gemeenten worden gevraagd om bij nieuwe ontwikkelingen en herstructureringen in buitendijkse gebieden een inschatting te maken van het slachtoffer risico bij overstromingen en te verantwoorden hoe zij daarmee zijn omgegaan. In de toelichting van het bestemmingsplan wordt hierover een paragraaf opgenomen. De provincie heeft een Risico Applicatie Buitendijks Bouwen (RAB) ontwikkeld, die gemeenten hierbij kunnen gebruiken. Het staat de gemeenten vrij ook de risico's op economische schade, milieuschade en het aantal getroffen door functie-uitval bij overstromingen in beeld te brengen.

Artikel 6.24 Natuurnetwerk Nederland en strategische reservering natuur

Begrenzing NNN

Het Natuurnetwerk Nederland (NNN), voorheen Ecologische Hoofdstructuur (EHS), bestaat uit de bestaande bos- en natuurgebieden, nieuwe natuurgebieden, bestaande en nieuwe landgoederen, ecologische verbindingen, de grote wateren en de Noordzee. De realisatie van het NNN is aangemerkt als een nationaal en provinciaal belang met als doel de bescherming, instandhouding en verdere ontwikkeling van de biodiversiteit. Op de kaartbijlage is het NNN in Zuid-Holland begrensd. Dit artikel geeft mede invulling aan de verplichting uit het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) om de bescherming van het NNN vorm te geven bij provinciale verordening.

In principe behoren bestaande bebouwing, erven, tuinen en wegen met een gesloten verharding (inclusief bermen) niet tot het NNN. Deze verordening heeft uitsluitend betrekking op het deel van het NNN dat is gelegen op het land en in de regionale wateren. De grote wateren en de Noordzee zijn door het rijk begrensd in de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte.

Wijziging van begrenzing

De begrenzing van het NNN kan op grond van artikel 2.10.5 van het Barro alleen worden gewijzigd bij provinciale verordening. Dit vergt dus een besluit van Provinciale Staten. Voor de gebieden Krimpenerwaard en Bodegraven-Noord heeft de begrenzing van het NNN door Provinciale Staten een voorlopig karakter. In de verordening is bepaald dat Gedeputeerde Staten de definitieve begrenzing van het NNN in deze gebieden vaststellen.

Wijziging van de begrenzing is mogelijk ten behoeve van een verbetering van de samenhang of een betere planologische inpassing van het Natuurnetwerk Nederland of ten behoeve van een kleinschalige ontwikkeling. De toepassing is gebonden aan de voorwaarden die zijn genoemd in het Barro en toegelicht in de 'Spelregels EHS, beleidskader voor compensatiebeginsel, EHS-saldobenadering en herbegrenzing EHS (Kamerstukken II 2006/07, 30825, nr. 6).

Bestemming

Het NNN dient in 2027 gerealiseerd te zijn. Voor de gebieden die op kaart 7 deze verordening zijn verbeeld als 'bestaande en nieuwe natuur', 'waternatuurgebied' of 'ecologische verbinding' geldt dat er geen nieuwe ontwikkelingen mogen worden toegelaten die de uiteindelijke realisatie van het NNN onmogelijk maken. Bij nog niet gerealiseerde nieuwe natuur is een bestemming met wijzigingsbevoegdheid naar natuur in veel gevallen gewenst. Bij realisatie van nieuwe natuur door middel van agrarisch natuurbeheer ligt dat minder voor de hand. Voor zover er nog sprake is van bestaande bebouwing, erven, tuinen of wegen, kunnen deze bestemd worden overeenkomstig het huidige gebruik.

Bescherming NNN

Het ruimtelijk beleid voor het NNN is gericht op het behoud, het herstel en de ontwikkeling van de wezenlijke kenmerken en waarden van een gebied. De bescherming van deze waarden vindt plaats door toepassing van een specifiek afwegingskader: het zogenaamde 'nee, tenzij'-regime. Dat betekent dat nieuwe plannen en projecten niet zijn toegestaan als deze een significant negatief effect hebben op de wezenlijke kenmerken en waarden van het gebied, tenzij daarmee een groot openbaar belang gediend is en er geen reële alternatieven voorhanden zijn. In dat geval moet de schade zoveel mogelijk beperkt worden door het treffen van mitigerende maatregelen en moet de

resterende schade gecompenseerd worden. Hiervoor is een ontheffing van deze verordening van Gedeputeerde Staten vereist. Een verzoek om ontheffing op basis van het 'nee, tenzij'-regime dient vergezeld te gaan van een compensatieplan waaruit blijkt hoe, waar en wanneer de mitigerende en compenserende maatregelen zullen worden getroffen, wat de begrenzing van het compensatiegebied is en op welke wijze de compensatie duurzaam verzekerd is. De besluiten over een bestemmingsplan dat een ingreep in de EHS mogelijk maakt en over de uitvoering van het daarmee samenhangende compensatieplan dienen gelijktijdig genomen te worden.

De wezenlijke kenmerken en waarden van het NNN zijn gekoppeld aan de natuurdoelen voor een gebied. Deze zijn te vinden in het 'Natuurbeheerplan Zuid-Holland', het 'portaal natuur en landschap' (<http://www.portaalnatuurenlandschap.nl/themas/overzicht-typen-natuur-en-landschap>) en de aanwijzingsbesluiten voor de Natura2000-gebieden. In bestemmingsplannen moet worden aangegeven op welke gebieden het 'nee, tenzij'-regime van toepassing is en moet deze bescherming worden doorvertaald in de voorschriften.

De wijze waarop het compensatiebeginsel bij (ruimtelijke ingrepen) moet worden toegepast en de stappen die in een compensatieprocedure moeten worden doorlopen zijn uitgewerkt en toegelicht in de herziene provinciale beleidsregel 'Compensatie Natuur, Recreatie en Landschap Zuid-Holland (2013)'. Aangezien voor ruimtelijke ingrepen in het NNN meestal een bestemmingsplanprocedure moet worden doorlopen zal de gemeente doorgaans het bevoegd gezag zijn in de compensatieprocedure en centraal staan in de borging van de compensatieverplichting. De gemeente dient er op toe te zien dat er een goed compensatieplan komt en dat dit volledig en tijdig wordt uitgevoerd. Daartoe sluit de gemeente een compensatieovereenkomst met de initiatiefnemer, in ieder geval als de initiatiefnemer geen medeoverheid is. De gemeente rapporteert jaarlijks aan GS over de voortgang van de uitvoering van de compensatieprojecten. Deze verplichtingen zullen GS ook opnemen in de benodigde ontheffingen.

Het compensatiebeginsel is niet van toepassing op ontwikkelingen binnen het huidige agrarische grondgebruik. Bij deze ontwikkelingen kan bijvoorbeeld worden gedacht aan intensivering van het graslandgebruik, de aanleg van kavelpaden, slootdempingen, ruwvoederteelt, de uitbreiding van boerderijen of de bouw van een installatie voor biovergisting. Dit geldt ook voor nieuwbouw van boerderijen in belangrijke weidevogelgebieden en - voor zover nodig voor het natuurbeheer of het agrarisch natuurbeheer - in het Natuurnetwerk Nederland. Het compensatiebeginsel is evenmin van toepassing op de vestiging of uitbreiding van (zeer) intensieve vormen van dagrecreatie in recreatiegebieden en op de aantasting van karakteristieke landschapselementen voor zover gelegen binnen de bebouwingscontouren of agrarische bouwpercelen. De ontwikkelingen binnen het agrarische grondgebruik en in recreatiegebieden dienen wel te passen in de algemene ruimtelijke kaders.

Strategische reservering natuur

De strategische reservering natuur betreft de nog te realiseren nieuwe natuur die substantieel bijdraagt aan de Natura2000- en/of Kaderrichtlijn Water-doelen, maar waarvoor tot 2027 onvoldoende zekerheid van realisatie is. Daarom maakt de strategische reservering natuur (nog) geen deel uit van het NNN. Deze gebieden zijn volledig voor de agrarische functie te gebruiken, maar er moet worden voorkomen dat andere functies kunnen worden gerealiseerd die leiden tot waardevermeerdering ten opzichte van de agrarische functie. Op verschillende evaluatiemomenten, waarvan de eerste in 2021 is (evaluatie van de KRW-doelen) zal bepaald worden in hoeverre de strategische reservering natuur nog nodig is voor het behalen van de internationale doelen, of dat deze aan het NNN kan worden toegevoegd omdat de financiën beschikbaar zijn.

De strategische reservering natuur brengt geen beperkingen met zich mee voor ontwikkelingen binnen het huidige agrarische grondgebruik. Ontwikkelingen zoals intensivering van het graslandgebruik, de aanleg van kavelpaden, slootdempingen, ruwvoederteelt en de uitbreiding van boerderijen, blijven dus mogelijk.

De wezenlijke kenmerken en waarden van de strategische reservering natuur zijn, als deze is gericht op Natura2000-doelen, gekoppeld aan de natuurdoelen voor een gebied. Deze zijn te vinden in het 'Natuurbeheerplan Zuid-Holland', het 'portaal natuur en landschap' (<http://www.portaalnatuurenlandschap.nl/themas/overzicht-typen-natuur-en-landschap>) en de aanwijzingsbesluiten voor de Natura2000-gebieden. Als de strategische reservering (ook) bedoeld is voor het bereiken van Kaderrichtlijn Water-doelen, dan zijn de wezenlijke kenmerken en waarden (ook) gelegen in het bereiken van de vereiste kwaliteit van de desbetreffende waterlichamen.

Bij significante aantasting van de wezenlijke kenmerken en waarden van de 'strategische reservering natuur' is compensatie nodig (behalve bij aantasting door ontwikkelingen binnen het huidige agrarische grondgebruik). Bij significante aantasting van waarden, in een gebied met de aanduiding 'strategische reservering natuur', die alleen gericht zijn op Kaderrichtlijn Water-doelen, hoeft de compensatie niet per se in areaal (kwantitatief) plaats te vinden.

Artikel 6.25 Bescherming molenbiotoop

In de provincie Zuid-Holland is een groot aantal cultuurhistorische en archeologische waarden aanwezig. Deze zijn beschreven in de Cultuurhistorische Hoofdstructuur (CHS). Het behoud van de cultuurhistorische hoofdstructuur is van provinciaal belang. Molens en de daarbij behorende molenbiotopen zijn onderdeel van de CHS.

In deze verordening is voor de omgeving van traditionele molens regelgeving opgenomen. Het gaat in dit kader om het garanderen van de vrije windvang en het zicht op de molen. Dit betekent dat beperkingen moeten worden gesteld aan de hoogte van bebouwing en beplanting. De molenbiotop heeft een omvang van 400 meter, gerekend vanuit het middelpunt van de molen.

In de verordening is bepaald waaraan bestemmingsplannen moeten voldaan voor wat betreft de maximale hoogte van nieuwe bebouwing en beplanting. Voor het bepalen van de maximale bouwhoogte is onderscheid gemaakt in molens die binnen bestaand stads- en dorpsgebied zijn gelegen en molens die daarbuiten zijn gelegen. Voor molens buiten bestaand stads- en dorpsgebied is de zogenaamde 1:100 regel van toepassing. Voor molen binnen bestaand stads- en dorpsgebied is de zogenaamde 1:30 regel van toepassing. Dit onderscheid is gemaakt omdat het binnen het bestaand stads- en dorpsgebied moeilijker is de vrije windvang en het zicht op de molen te garanderen, gelet op de vele andere –soms conflicterende– belangen die daar een rol spelen.

De 1:100 regel houdt in dat per 100 meter de toegestane hoogte voor bebouwing en beplanting met 1 meter toeneemt. De 1:30 regel houdt in dat per 30 meter de toegestane hoogte met 1 meter toeneemt.

Voor zover de molenbiotop deels binnen en deels buiten bestaand stads- en dorpsgebied is gelegen, kan vanaf de grens van het bestaand stads- en dorpsgebied worden gerekend met de andere regel. Dus als de molen binnen bestaand stads- en dorpsgebied staat, stijgt de toegestane bouwhoogte tot de grens van het bestaand stads- en dorpsgebied met 1 meter per 30 meter en vanaf die grens met 1 meter per 100 meter. Als de molen buiten het bestaand stads- en dorpsgebied staat, stijgt de toegestane bouwhoogte eerst met 1 meter per 100 meter en vanaf de grens van het bestaand stads- en dorpsgebied met 1 meter per 30 meter.

In het tweede lid is een afwijkingsmogelijkheid opgenomen die de gemeente de ruimte geeft om in bijzondere gevallen af te wijken van de molenbiotop. Deze afwijkingsmogelijkheid is onder andere van toepassing als sprake is van een ontwikkeling binnen een molenbiotop waarbij in de huidige situatie de vrije windvang en het zicht op de molen al zijn beperkt en deze beperkingen niet groter worden of elders binnen de molenbiotop worden gecompenseerd.

De categorie 'molens met een bijzondere molenbiotop' omvat enkele incomplete molens, opnieuw opgebouwde molens en verplaatste molens. De afwijkingsmogelijkheid in het tweede lid biedt de gemeente de ruimte om bij uitzondering af te wijken van deze bijzondere molenbiotop.

Artikel 6.26 Bescherming landgoed- en kasteelbiotop

De historische landgoederen in Zuid-Holland bepalen in sterke mate de identiteit en unieke kwaliteit van een gebied en daarmee ook de leefbaarheid en het welbevinden van bewoners en bezoekers. Het provinciaal beleid is gericht op de bescherming en versterking van de historische landgoederen en hun ontsluiting voor een breed publiek). De provincie wil de waarden van de historische landgoederen integraal meewegen in ruimtelijke ordenings- en ontwikkelingsprocessen. Dit provinciaal belang wordt geborgd aan de hand van een 'landgoed- en kasteelbiotop' in deze verordening. Het instellen van een landgoed- en kasteelbiotop is niet bedoeld om de exploitatie van het landgoed te bemoeilijken. Ontwikkelingen op het landgoed zelf zijn met het oog op de exploitatie van het landgoed nadrukkelijk niet uitgesloten. Het gaat immers om behoud door ontwikkeling. De grootste bedreiging van het landgoed komt in de meeste gevallen namelijk niet van binnen uit, maar van buiten af.

Onder een kasteel- en landgoedbiotop wordt een beschermingszone verstaan, die als contour om respectievelijk een kasteel/kasteellocatie of historische buitenplaats heen getrokken kan worden en waarvoor bij planvorming dezelfde uitgangspunten gelden. De term 'landgoed- en kasteelbiotop' heeft in dit geval dus betrekking op de bescherming van respectievelijk de historische buitenplaats of het kasteel/de kasteellocatie.

Kastelen waren in de eerste plaats gericht op verdediging. De kenmerken van het individuele kasteel hangen sterk af van de (bouw)geschiedenis ervan en de functie waarvoor het gebruikt werd. Een kasteel was enerzijds verdedigbaar, anderzijds bewoonbaar. De verdedigbaarheid vereiste sterke muren, weinig ramen, schootsgaten en dergelijke, al dan niet staand op een verhoging, een slotgracht, en een omliggend terrein al dan niet open. De bewoonbaarheid vereiste een zekere zelfvoorziening, vooral in moeilijke tijden. Veel functies van gebouwen en terreinen rondom de centrale heuvel (motte) of het centrale gebouw zelf waren daar op gericht.

Als kastelen in een later stadium zich niet ontwikkeld hebben tot buitenplaats, hebben ze soms geen duidelijke, ontworpen relatie met hun omgeving en meestal geen tuin of park. In een aantal gevallen zijn de kastelen bovengronds geheel of grotendeels verdwenen; er zijn wel resten van over in het landschap en in het bodemarchief.

Met elkaar betreft de groep kastelen en de kasteellocaties (zie lijst van het rapport Ruimtelijke kwaliteit kastelen en historische buitenplaatsen Zuid-Holland, OKRA/PHB, 2007) dus terreinen waar een kasteel staat of heeft gestaan, maar waar geen buitenplaats-aanleg aanwezig is of niet meer aanwezig is.

Voor wat betreft de definitie van een buitenplaats gaan we uit van de definitie van een historische buitenplaats zoals die in 1988 werd vastgesteld (zie rapport Ruimtelijke kwaliteit kastelen en historische buitenplaatsen Zuid-Holland, OKRA/PHB, 2007):

"Een historische buitenplaats is aangelegd. Zij kan deel vormen van een landgoed. Het geheel wordt met name gevormd door een, eventueel thans verdwenen, in oorsprong versterkt huis, kasteel, buitenhuis of landhuis, met bijgebouwen, omgeven door tuinen en/of park met één of meer van de volgende onderdelen, zoals grachten, waterpartijen, lanen, boomgroepen, parkbossen, (sier) weiden, moestuinen, ornamenten. De samenstellende onderdelen, een ensemble vormend, van terreinen (met beplanting), lanen, waterpartijen en -lopen, gebouwen, bouwwerken en ornamenten zijn door opzet of ontwerp van tuin en park en het (utilitair) gebruik historisch en architectonisch met elkaar verbonden en vormen zo een onlosmakelijk geheel. Onderdeel van de historische buitenplaats vormen die gebouwen, bouwwerken en tuinornamenten, die compositorisch deel uitmaken van het ontwerp of opzet en inrichting van de tuin en/of parkaanleg dan wel dienen voor gebruik in samenhang met de oorspronkelijke bestemming."

De in de verordening geregelde landgoedbiotoop is dus tevens een buitenplaatsbiotoop. De term landgoedbiotoop blijven we gebruiken omdat deze in het populaire spraakgebruik duidelijker overkomt en daardoor ook is ingeburgerd.

Op grond van de kenmerken van een buitenplaats of een kasteel/kasteellocatie is vervolgens gekeken welke gemeenschappelijke ruimtelijke kenmerken van een buitenplaats en kasteel zo algemeen zijn en zo kenmerkend, dat op grond hiervan een beschermingszone rond een buitenplaats en kasteel getrokken zou kunnen worden.

Op grond hiervan kan een landgoed- en kasteelbiotoop bestaan uit:

- de buitenplaats of het kasteel/kasteelterrein zelf en de ruimte daaromheen;
- de koppeling van het landgoed c.q. het kasteel/kasteelterrein aan een structuur;
- het blikveld.

Daarnaast kunnen er voor zowel de landgoed- en kasteelbiotoop naast deze gemeenschappelijke kenmerken en waarden afzonderlijke kenmerken en waarden aan de orde zijn, die zijn opgenomen in deze toelichting en waarvoor ook de verordening geldt.

Op grond hiervan kan een landgoedbiotoop ook bestaan uit:

- het panorama;
- de zichtlijn;

en een kasteelbiotoop ook uit:

- het koppelstuk tussen de kasteellocatie en de basisstructuur;
- de hoofdlijnen van de oorspronkelijke landschappelijke context;
- de (grotendeels) open ruimte tussen het kasteel/kasteelterrein en de basisstructuur, de ruimte tussen het kasteel/kasteelterrein en het koppelstuk;
- de restanten van een eventuele buitenplaatsperiode.

Begrippen buitenplaatsbiotoop:

- De buitenplaats zelf, bestaand uit verschillende onderdelen en de interne relaties daartussen. Het gaat daarbij om de relaties tussen landhuis, (over)tuin, park, bijgebouwen en overige onderdelen. Deze relaties zijn zowel functioneel en ruimtelijk (paden, beplanting en dergelijke) als visueel (zichtrelaties). Dit onderdeel wordt samengevat onder de noemer huis met tuin/park.
- De (basis)structuur waar de buitenplaats bewust aan gekoppeld is: waterloop, weg, of beide. Het kan gaan om een enkelvoudige structuur (weg) of een meervoudige (weg en water). Ook kan de buitenplaats gekoppeld zijn aan twee lijnen (achterzijde aan weg, voorzijde aan water). De basisstructuur is vaak gerelateerd aan de landschappelijke onderlegger; bijvoorbeeld de Rijksstraatweg in Wassenaar aan de onderliggende strandwallen. Een buitenplaats kan direct aan de basisstructuur grenzen, maar daaraan ook verbonden zijn via zichtlijnen (al dan niet gecombineerd met lanen).
- Het panorama. Een panorama is een zichtrelatie tussen het hoofdhuis en de openbare ruimte buiten het complex. Het gaat vaak om een op enige afstand gelegen weg vanwaar het zicht door bomen in een trechtervorm wordt 'geleid' naar het huis. Een panorama waaiert uit en is geen nauw ingekaderde lijn.
- De zichtlijn. Een zichtlijn is een nauw ingekaderde, ontworpen lijn, die van buiten de buitenplaats zicht geeft op het hoofdhuis en vice versa.
- Het blikveld, de vrije ruimte die nodig is om de buitenplaats van buiten af als geheel (dus vooral het park) te kunnen herkennen en ervaren. Het gaat om buitenplaatsen met hoog opgaande beplanting in een vlak en

grotendeels open, groen, al dan niet agrarisch gebied. Het blikveld heeft een straal die overeenkomt met respectievelijk voorkant, achterkant en zijkant van de buitenplaats, plus het grotendeels open gebied tot de grens van de dichtstbijzijnde openbare ruimte (weg, meer, water en dergelijke). Indien een servituut van kracht is dat voorziet in een ruimer blikveld, dan wordt dat servituut aangehouden. De minimale landgoedbiotoop bestaat uit landhuis met tuin/park en de basisstructuur waar het huis aan gekoppeld is. De maximale biotoop bestaat uit een relatief groot gebied met landhuis, tuin/park, basisstructuur, zichtlijnen, panorama en blikveld. Een minimale biotoop doet zich voor waar buitenplaatsen zijn verkleind, meestal door uitbreiding van het omringend stedelijk gebied. De ooit aanwezige maximale biotoop is dan verstoord of verdwenen en daarom niet op de kaart gezet.

Er zijn momenteel in totaal 110 landgoedbiotopen in Zuid-Holland vastgesteld en opgenomen in de verordening. Op kaart 15 van de verordening zijn de 110 landgoedbiotopen met hun buitengrenzen weergegeven.

Begrippen kasteelbiotoop

- Het kasteel/kasteelterrein zelf, in de vorm van ruïne, muurrestanten, een of meer bijgebouwen,
- omgracht terrein.
- De basisstructuur waar het kasteel/kasteelterrein bewust aan gekoppeld is: waterloop, weg, of beide.
- Het eventuele koppelstuk tussen de kasteellocatie en de basisstructuur (bv. laan); - de (grotendeels) open ruimte tussen het kasteel/kasteelterrein en de basisstructuur, de ruimte tussen het kasteel/kasteelterrein en het koppelstuk (voor zo ver al geen onderdeel van het blikveld).
- De hoofdlijnen van de oorspronkelijke landschappelijke context in de vorm van de kavelstructuur waarbinnen de locatie ligt. De kavelstructuur is aangegeven binnen het blikveld. Als er geen blikveld is, maar wel een oorspronkelijke kavelstructuur is deze aangegeven tot de dichtstbijzijnde openbare ruimte. In geval die op grote afstand ligt, is de eerstvolgende perceelgrens aangehouden.
- De restanten van een eventuele buitenplaatsperiode, voor zo ver ruimtelijk gerelateerd aan de kasteellocatie.
- Het blikveld, de benodigde ruimte om het kasteel/kasteelterrein te kunnen ervaren. Het blikveld heeft een straal die overeenkomt met respectievelijk voorkant, achterkant en zijkant van het kasteelterrein, plus het aansluitende gebied (open, groen, al dan niet agrarisch) tot de dichtstbijzijnde openbare ruimte. Indien deze openbare ruimte op onevenredig grote afstand ligt loopt het blikveld door tot de eerstvolgende perceelgrens.

In de minimale vorm bestaat de kasteelbiotoop uit het kasteelterrein met de basisstructuur, maximaal is een situatie met basisstructuur, koppelstuk, kasteelterrein plus de omringende middeleeuwse kavel, inclusief kavelgrenzen of een situatie waarin nog een aantal buitenplaats-elementen binnen de biotoop vallen. Blikveld en landschappelijke context (kavelstructuur) kunnen elkaar overlappen.

Er zijn momenteel in totaal 30 kasteelbiotopen in Zuid-Holland vastgesteld en opgenomen in de verordening. Op kaart 15 van de verordening zijn de 30 kasteelbiotopen met hun buitengrenzen verbeeld.

De kenmerken en waarden van de vastgestelde landgoed- en kasteelbiotopen per individuele buitenplaats respectievelijk kasteel/kasteellocatie en buitenplaats zijn weergegeven middels de kaarten van de Cultuurhistorische Hoofdstructuur. Deze kaarten zijn te downloaden via de website van de provincie.

Uitgangspunt bij de bescherming van de biotoopwaarden is een 'nee, tenzij'-beleid: dat wil zeggen er zijn geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk, tenzij gericht op de verbetering en versterking van de kwaliteit van het landgoed, de kasteel/de kasteellocatie en de biotoop. Daarbij gaat het met het oog op de exploitatie van het landgoed of het kasteel/de kasteellocatie ook om behoud door ontwikkeling. Nieuwe ontwikkelingen zijn ontwikkelingen die (nog) niet mogelijk waren in het tot dan toe vigerende bestemmingsplan.

In het kader van het 'nee, tenzij'-beleid zijn er geen bouwwerken toegestaan die de biotoopwaarden aantasten en wordt de ruimte vrij en open gehouden. Ook andere nieuwe ontwikkelingen, zoals de aanleg van groen/vijvers, infrastructuur en dergelijke dienen de waarden van de biotoop niet aan te tasten en dienen gericht te zijn op behoud, verbetering en/of versterking van de kwaliteit van die waarden. Voorts dient, voor zover van toepassing, rekening te worden gehouden met eisen vanuit de wettelijke bescherming van specifieke onderdelen van de biotoop op grond van de Monumentenwet, Wet op de Archeologische Monumentenzorg, Natuurbeschermingswet en dergelijke.

Tweede lid (Beeldkwaliteitsparagraaf)

In lid 2 is bepaald dat gemeenten in hun bestemmingsplannen voor nieuwe ontwikkelingen voor gronden gelegen binnen de biotoop een beeldkwaliteitsparagraaf dienen op te nemen, waarin het effect/de invloed van deze ontwikkeling op de biotoop wordt beschreven.

Naast de wijze waarop omgegaan wordt met de cultuurhistorische kwaliteiten en waarden van het landgoed of het kasteel/de kasteellocatie gaat deze paragraaf in op de wijze waarop de kenmerken en waarden van de landgoed- of kasteelbiotoop beschermd en waar mogelijk verbeterd worden.

Ten minste dient daarbij aandacht besteed te worden aan de vanuit het provinciaal belang onderscheiden kenmerken van de kasteelbiotoop als de ruïne met omgrachting, de koppeling van het landgoed aan de structuur, de hoofdlijnen van de oorspronkelijke landschappelijke context, de (grotendeels) open ruimte tussen het kasteel/kasteelterrein en de basisstructuur/de ruimte tussen het kasteel/kasteelterrein en het koppelstuk, de restanten van een eventuele buitenplaatsperiode en het blikveld en van de landgoedbiotoop als het huis met park, de koppeling van het landgoed aan de structuur, het panorama, de zichtlijn en het blikveld.

Specifieke kenmerken van de kasteelbiotoop zelf zoals de ruïne, muurrestanten, een of meer bijgebouwen, omgracht terrein e.d. en van de landgoedbiotoop zelf, zoals interne relaties met zichtlijnen, objecten als koetshuizen, vijvers, en dergelijke, kunnen daarbij in relatie tot de cultuurhistorische kwaliteiten en waarden van het specifieke landgoed en de specifieke biotoop beschreven worden.

Derde lid (Afwijkingsmogelijkheid)

De gemeente kan gemotiveerd afwijken van het bepaalde in het eerste lid indien sprake is van een ontwikkeling van groot openbaar belang of ten behoeve van het herbestemmen van onbenutte bouwmogelijkheden uit het voorgaande bestemmingsplan. In de toelichting bij het bestemmingsplan moet hierover een verantwoording worden opgenomen, waarbij wordt onderbouwd dat er geen reële andere mogelijkheden zijn. Bij een ontwikkeling van groot openbaar belang kan gedacht worden aan de aanleg van infrastructuur zoals railinfrastructuur, verkeerswegen, hoogspannings- en buisleidingen.

Artikel 6.27 Archeologie en Romeinse Limes

Een groot deel van de cultuurhistorische waarden bevindt zich in de bodem en onttrekt zich aan het oog. Archeologische waarden kunnen zowel binnen als buiten bestaand stads- en dorpsgebied worden aangetroffen. De bekende en te verwachten archeologische vindplaatsen zijn benoemd in de Cultuurhistorische Hoofdstructuur (CHS) en dienen beschermd te worden. Uitgangspunt van Europees, landelijk en provinciaal beleid is behoud 'in situ' van archeologische waarden; dat wil zeggen dat het archeologisch erfgoed in principe niet verstoord mag worden.

Op basis van artikel 38a van de Monumentenwet zijn overheden gehouden om bij vaststelling van een bestemmingsplan rekening te houden met de in de grond aanwezige, dan wel te verwachten monumenten. De CHS is daarbij uitgangspunt.

Bekende archeologische waarden

Voor de in de CHS opgenomen terreinen met hoge en zeer hoge bekende archeologische waarden geldt dat dat bescherming van groot provinciaal belang is. Deze gebieden, die minder dan 1% van het grondoppervlak van de provincie Zuid-Holland beslaan, zijn daarom ook beschermd via deze verordening. Een deel van de gebieden is gelegen binnen de Romeinse Limes.

Verwachte archeologische waarden

Voor de in de CHS opgenomen terreinen met een redelijk tot hoge archeologische verwachtingswaarde en zeer hoge archeologische verwachtingswaarde legt de provincie de verantwoordelijkheid voor bescherming van deze waarden bij de gemeenten. Voorwaarde is wel dat de gemeente archeologiebeleid heeft vastgesteld, met een archeologische waardenkaart die is gestoeld op archeologisch onderzoek. Deze gebieden, die ongeveer 45% van de provincie Zuid-Holland beslaan, zijn daarom niet opgenomen in deze verordening. Een uitzondering hierop vormen terreinen met een archeologische verwachtingswaarde binnen de Romeinse Limes.

Als een gemeente geen eigen archeologiebeleid heeft vastgesteld, geldt het beleid zoals opgenomen in de CHS. Dit houdt onder meer in dat archeologisch onderzoek nodig is bij het uitvoeren van werken of werkzaamheden met een oppervlakte van meer dan 100 m² en waarbij de grond dieper wordt geroerd dan 30 centimeter onder het maaiveld.

Indien de provincie zelf de verstoorder is (bijvoorbeeld bij de aanleg of reconstructie van provinciale wegen) of in het geval van verstoring bij gemeentegrens overschrijdende ontwikkelingen (bijvoorbeeld in geval van aanleg van leidingen voor aardgas of elektriciteit) dan is de provincie in plaats van de gemeente het bevoegd gezag.

Bekende en verwachte waarden binnen de Romeinse Limes

De Romeinse Limes, de noordgrens van het voormalige Romeinse Rijk, houdt zich verborgen in het landschap. In Nederland vormt de Rijn de noordgrens. In Zuid-Holland wordt de Romeinse Limes gevormd door een zone langs de Oude Rijn, van de grens van Zuid-Holland met Utrecht tot aan de kust bij Katwijk en door een zone langs het Rijn-Schiekanaal, vanaf Leiden naar Voorburg. Deze hele zone is rijk aan archeologische vindplaatsen en is beschreven in de CHS. De archeologische waarden hier betreffen: forten, burgerlijke nederzettingen, grafvelden, militaire infrastructuur, bestaande uit wegen, waterwerken en wachttorens en scheepswrakken. De Romeinse Limes is opgenomen op de voorlopige lijst van de Werelderfgoedlijst van Unesco.

De provincie vindt bescherming van de Romeinse Limes van groot belang. Daarom is de bescherming ervan in deze verordening opgenomen. Het gaat om bescherming van zowel hoge als zeer hoge bekende archeologische waarden als van hoge en zeer hoge verwachte archeologische waarden. Bescherming is ook nodig op grond van het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro).

Regeling in bestemmingsplan voor gebieden met bekende waarden

Een bestemmingsplan voor gronden met hoge en zeer hoge bekende archeologische waarden bevat bestemmingen die deze waarden beschermen. Dit houdt in ieder geval een verbod in op het uitvoeren van werken of werkzaamheden waarbij de grond dieper dan 30 centimeter onder het maaiveld wordt geroerd. Afwijking van dit verbod is mogelijk als door middel van archeologisch onderzoek is aangetoond dat de archeologische waarden niet worden aangetast. Bijvoorbeeld als uit onderzoek blijkt dat de archeologische waarden dieper liggen dan 30 centimeter of geclusterd op een ander deel van het terrein. Voorts geldt dit verbod niet voor werken of werkzaamheden die de archeologische waarden niet aantasten. Dit geldt voor werken of werkzaamheden die naar hun aard de archeologische waarden niet kunnen aantasten zoals archeologisch onderzoek en het normaal gebruik, beheer en onderhoud.

Deze verordening gaat uit van behoud 'in situ' van de archeologische waarden. In bijzondere gevallen kan het noodzakelijk blijken hiervan af te wijken. Als andere belangen prevaleren, kan de gemeente daarom overgaan tot behoud 'ex situ'.

Regeling in bestemmingsplan voor gebieden met verwachte waarden

De regeling in deze verordening voor de gebieden binnen de Romeinse Limeszone met hoge en zeer hoge archeologische verwachtingswaarde, houdt in dat deze waarden beschermd moeten worden in het bestemmingsplan. Dit houdt in ieder geval in dat archeologisch onderzoek nodig is bij het uitvoeren van werken of werkzaamheden met een oppervlakte van meer dan 100 m² en waarbij de grond dieper wordt geroerd dan 30 centimeter onder het maaiveld. Afwijking hiervan is mogelijk in die gevallen waarbij de gemeente een strengere bescherming hanteert. Daarbij geldt de voorwaarde, dat gehandeld wordt in overeenstemming met de uitkomsten van dat onderzoek.

Artikel 6.28 Windenergie

Voor de duurzame energievoorziening is het bieden van ruimtelijke mogelijkheden voor windenergie van groot belang. Met het oog op de verwachte klimaatveranderingen en energieschaarste is het voorzien in een groter aandeel duurzame energie urgenter geworden. Anderzijds zijn landschappelijke kwaliteiten centraler komen te staan in het ruimtelijk beleid en is de nieuwe generatie windturbines (en daarmee de invloed op het landschap) aanzienlijk groter dan circa tien jaar geleden. De huidige generatie windturbines heeft een ashoogte van meer dan 100 meter.

De provincie biedt ruimtelijke mogelijkheden voor windenergie. Met het Rijk zijn afspraken gemaakt om in 2020 te voorzien in 735,5 MW opgesteld vermogen op land. Hiervoor zijn door de Provincie 'locaties windenergie' aangewezen. Deze locaties zijn opgenomen op kaart 16 van deze verordening. De locaties zijn het resultaat van een afweging tussen eisen vanuit windenergie en voorwaarden vanuit landschap en ruimtelijke kwaliteit. De locaties combineren windenergie met technische infrastructuur, grootschalige bedrijvigheid of grootschalige scheidslijnen tussen land en water. Mede door de grote omvang en ruimtelijke invloed van moderne windturbines is het van belang om deze geconcentreerd te plaatsen in daarvoor geschikte gebieden en versnippering over de hele provincie te voorkomen. Daarbij wordt voorkeur gegeven aan enkelvoudige lijnopstellingen en clusters, in samenhang met en evenwijdig aan de betreffende infrastructuur en scheidslijnen. Bestaande opstellingen kunnen ter plaatse vervangen en opgeschaald worden.

De provincie verwacht van de betrokken gemeenten dat het plaatsen van windturbines binnen deze locaties windenergie mogelijk wordt gemaakt. Indien nodig zal de provincie toepassing geven aan haar bevoegdheden die de Elektriciteitswet biedt om de locaties windenergie mogelijk te maken.

Bij de plaatsing van windturbines dienen op projectniveau effecten ten aanzien van onder meer natuur, flora en fauna, bescherming van waardevol cultureel erfgoed, geluid, externe veiligheid, slagschaduw, lichtschittering, vaarwegen en waterstaatswerken, landschappelijke inpassing, watertoets en archeologie te worden onderzocht. Het voorgaande dient in een MER en/of een ruimtelijke onderbouwing te worden vastgelegd.

Het plaatsen van windturbines buiten de locaties voor windenergie moet in het bestemmingsplan worden uitgesloten. Buiten de locaties voor windenergie kan wel ruimte worden geboden voor kleine en middelgrote windturbines, met een hoogte van maximaal 15 meter buiten bestaand stads- en dorpsgebied en 45 meter binnen bestaand stads- en dorpsgebied of binnen het glastuinbouwgebied. Het is ter beoordeling van de gemeente of plaatsing in een concrete situatie mogelijk is. Dit hangt af van de lokale omstandigheden. Bij de afweging moet de gemeente rekening houden met provinciale beleid voor ruimtelijke kwaliteit. De provincie kan dus zo nodig een zienswijze indienen als onvoldoende rekening is gehouden met de landschappelijke, ecologische, recreatieve en cultuurhistorische kwaliteiten van het gebied.

Vervanging van bestaande grote windturbines buiten de aangewezen locaties voor windenergie is mogelijk. Indien de ashoogte toeneemt, dient een studie te worden gedaan naar de landschappelijke inpasbaarheid ervan. In Zuid-Holland komen slechts op enkele plaatsen grote windturbines voor buiten de aangewezen locaties voor windenergie. Het gaat om Papeneer Zoeterwoude (langs de A4), Spookverlaat in Alphen aan den Rijn (langs de N11) en Giessenlanden (langs de A15).

Artikel 6.33 Afwijkingmogelijkheden voor bestaande bouw- en gebruiksrechten

Voor zover in een geldend bestemmingsplan ongebruikte bouw- of gebruiksrechten zijn opgenomen die in strijd zijn met de bepalingen van de verordening, moeten deze bij een planherziening wegbestemd worden. In uitzonderlijke situaties kan de eigenaar of gebruiker hierdoor in onevenredige mate in zijn belangen worden getroffen, bijvoorbeeld als sprake is van een toezegging en concrete plannen zijn ontwikkeld voor gebruikmaking van het betreffende bouw- of gebruiksrecht. Omdat de afweging voor het toekennen van een tegemoetkoming voor planschade een verantwoordelijkheid is van de gemeente, is het logisch de gemeente ook de ruimte te laten om een afweging te kunnen maken over het al dan niet positief bestemmen van het betreffende bouw- of gebruiksrecht. De opgenomen afwijkingmogelijkheid biedt hiervoor de mogelijkheid. De afwijkingmogelijkheid is bedoeld voor uitzonderlijke situaties. De provincie verwacht van de gemeenten, dat terughoudend wordt omgegaan met de afwijkingmogelijkheid.

Artikel 6.34 Afwijkingmogelijkheid voor maatwerk

Een gemeente kan gebruik maken van de mogelijkheid om in relatief beperkte mate af te wijken van de regels in deze verordening, mits geen onevenredige afbreuk wordt gedaan aan de doelstelling van de desbetreffende bepaling.

Deze afwijkingmogelijkheid biedt gemeenten enige nadere afwegingsruimte, omdat het in concrete gevallen onredelijk kan zijn functies geheel op slot te zetten of verplaatsing van functies of gebouwen onmogelijk te maken. Een beperkte uitbreiding van bestaande bebouwing en bestaand gebruik van gronden die niet in overeenstemming zijn met deze verordening kan bijvoorbeeld een reden zijn om deze afwijkingmogelijkheid te hanteren.

De gemeente moet het gebruik van deze afwijkingmogelijkheid voldoende motiveren en de provincie vertrouwt erop dat de toepassing geschiedt in goed overleg.

Een gemeente kan gebruik maken van de mogelijkheid om in beperkte mate af te wijken van de maten en normen die zijn voorgeschreven in deze verordening en kan beperkte uitbreiding mogelijk maken van bestaande bebouwing en bestaand gebruik van gronden die niet in overeenstemming zijn met deze verordening, mits geen onevenredige afbreuk wordt gedaan aan de doelstelling van de desbetreffende bepaling.

Deze mogelijkheid wordt geboden omdat het onredelijk kan zijn deze functies geheel op slot te zetten. Omdat het gaat om een beperkte uitbreiding zal eventuele aantasting van de in het geding zijnde provinciale belangen in het algemeen nihil zijn. De gemeente moet dit wel motiveren bij de toepassing van de afwijkingmogelijkheid.

De bepaling biedt bovendien de ruimte om tot een beter eindresultaat te komen, voor zowel de betrokken provinciale belangen als de betrokken gemeentelijke belangen.

Artikel 6.35 Afwijkingmogelijkheid Crisis- en herstelwet

Wanneer het rijk, teneinde ontwikkelingen te ondersteunen, op basis van de Crisis- en herstelwet gronden aanwijst waar bepaalde regels niet meer van toepassing zijn, is het denkbaar dat provinciale regels alsnog een belemmering vormen. Voor zover provinciale belangen niet onevenredig benadeeld worden biedt de afwijkingmogelijkheid van lid 3 in die gevallen nadere afwegingsruimte. In de aanwijzing door het rijk wordt aangegeven van welke rijksregels mag worden afgeweken. Voor zover ook afwijking van provinciale regels nodig is, moet dat wel verband houden met de rijksregels waarvan mag worden afgeweken.

De gemeente moet het toepassen van deze afwijkingmogelijkheid voldoende motiveren en de provincie vertrouwt erop dat de toepassing geschiedt in goed overleg.

Artikel 6.36 Vergunningplicht grondwateronttrekking

In dit artikel wordt in aanvulling op de registratieplicht van artikel 11.3 voorgeschreven dat de waterschappen de permanente onttrekkingen en infiltraties in de milieubeschermings-gebieden voor grondwater dienen te reguleren via een verbodstelsel in de keur met de mogelijkheid van vergunningverlening. Een vergunningplicht stelt het waterschap in staat om een afweging te maken en bepaalde regels te stellen.

Hierdoor is het mogelijk om bepaalde onttrekkingen toe te staan en andere onttrekkingen te weigeren. Zo kan in combinatie met een registratieplicht het overzicht worden behouden en kunnen beperkingen worden opgelegd en kan "wildgroei" worden voorkomen.

Artikel 6.37 Beperking vrijstelling grondwateronttrekking

In het eerste lid is bepaald dat het algemeen bestuur de vrijstellings-mogelijkheid die artikel 6.11, vijfde lid, van het Waterbesluit biedt, niet kan toepassen voor onttrekkingen of infiltraties van meer dan 12.000 m³ per jaar en voor tijdelijke onttrekkingen of infiltraties van in totaal meer dan 12.000 m³. Door middel van dit artikel wordt de vrijstellingsmogelijkheid van het waterschap beperkt.

Een registratieplicht voor alle onttrekkingen (inclusief de relatief kleine en nauwelijks fluctuerende onttrekkingen) is niet altijd noodzakelijk. Dit artikel geeft aan dat het waterschap onttrekkingen van minder dan 12.000 m³ van de registratieplicht kan uitzonderen.

Het dagelijks bestuur van het waterschap verstrekt onder andere de gegevens die op grond van artikel 6.11 van het Waterbesluit worden verkregen aan gedeputeerde staten. Artikel 6.11, eerste lid, van het Waterbesluit bepaalt dat degene die grondwater onttrekt of water infiltreert, waarvoor geen vergunning is vereist krachtens artikel 6.4 van de Waterwet of een verordening van het waterschap, dit bij het bevoegd gezag meldt. De gegevens die bij een dergelijke melding moeten worden verstrekt zijn opgenomen in de artikelen 6.27 en 6.28 van de Waterregeling.

Deze instructiebepaling hangt samen met het grondwaterregister (artikel 11.3 van deze verordening) en is opgenomen vanwege het grote provinciale belang bij registratie. Een betrouwbaar grondwaterregister is belangrijk, zowel voor beleidsinhoudelijke beslissingen door provincie en waterschap (zoals belangenafweging bij vergunningen) als voor de provinciale grondwaterheffing. Een betrouwbaar register heeft met name waarde indien de grondwateronttrekkingen waarvoor de provincie en die waarvoor de waterschappen bevoegd zijn onder de registratieplicht vallen. Hierdoor ontstaat er een dekkend beeld van de belangrijkste grondwateronttrekkingen.

In het licht van de doelen van de Kaderrichtlijn Water en in verband met de bijzondere bodemstructuur in de provincie Zuid-Holland is het noodzakelijk rond winningen ten behoeve van de openbare drinkwatervoorziening een beschermingszone in te stellen. In de Provinciale milieuverordening Zuid-Holland zijn daar om gebieden aangewezen waarvoor regels zijn gesteld ter bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning (de milieubeschermingsgebieden voor grondwater). Ter bescherming van de openbare drinkwatervoorziening is het van belang dat er een dekkend beeld is van alle permanente grondwateronttrekkingen en infiltraties in deze gebieden. Daarom is in het tweede lid van dit artikel bepaald dat in deze gebieden alle permanente onttrekkingen en infiltraties moeten worden geregistreerd.

Artikel 6.38 Legger

In artikel 5.1 van de Waterwet is bepaald dat de beheerder zorg draagt voor de vaststelling van een legger waarin is omschreven waaraan waterstaatswerken naar richting, vorm, afmeting en constructie moeten voldoen. In artikel 1.1 van de Waterwet is bepaald welke beheersobjecten onder waterstaatswerken zijn begrepen. De Waterwet vermeldt de basisgegevens die van de legger deel moeten uitmaken. De ligging van de waterstaatswerken en daaraan grenzende beschermingszones wordt aangegeven op overzichtskaarten. Onder beschermingszone verstaat artikel 1.1 van de Waterwet: aan een waterstaatswerk grenzende zone waarin ter bescherming van dat werk voorschriften en beperkingen kunnen gelden.

In de Waterwet is bepaald dat bij provinciale verordening ten aanzien van inhoud, vorm en periodieke herziening van de legger voor daarbij te onderscheiden categorieën van waterstaatswerken nadere voorschriften kunnen worden gegeven. In dit artikel wordt daaraan uitvoering gegeven.

Voor de vast te leggen gegevens in de legger van de primaire en regionale waterkering zijn de gestelde veiligheidsnorm, de technische leidraad en de voorschriften, bedoeld in artikel 4.1 van deze verordening, maatgevend. Met behulp van situatietekeningen en dwarsprofielen wordt in de legger aangegeven wat de vereiste en de te handhaven afmetingen van de primaire en regionale waterkering en de daaraan grenzende beschermingszones zijn. Tevens dient ten aanzien van de primaire en regionale waterkeringen het profiel van de vrije ruimte te worden aangegeven. Met dit profiel wordt aangegeven welke ruimte door een toekomstige dijkverzwaring in beslag zal worden genomen. Dit kan een extra ruimte binnendijks, buitendijks of aan beide kanten van de dijk zijn. Het profiel van de vrije ruimte dient, evenals de beschermingszones, als toetsingskader voor de beheerder bij het verlenen van vergunningen.

Voor de vast te leggen gegevens in de legger van de oppervlaktewaterlichamen en bergingsgebieden zijn de gestelde normen en de technische leidraad, bedoeld in artikel 4.2 van deze verordening, met het oog op de

bergings- en afvoercapaciteit waarop de regionale wateren moeten zijn ingericht (het voorkomen en tegengaan van wateroverlast), maatgevend. Met behulp van situatietekeningen en, waar mogelijk, overige gegevens met betrekking tot de bergings- en afvoercapaciteit, wordt in de legger aangegeven wat de vereiste en de te handhaven afmetingen van de te onderscheiden oppervlaktewaterlichamen of categorieën van oppervlaktewaterlichamen en daaraan grenzende beschermingszones, alsmede van de bergingsgebieden, zijn.

Gebleken is dat de ondersteunende kunstwerken en bijzondere constructies voor oppervlaktewateren en bergingsgebieden niet altijd in de legger zijn opgenomen. Daarom wordt in het tweede lid van dit artikel geregeld dat om redenen van praktische aard deze verplichting pas geldt met ingang van een door gedeputeerde staten in onderling overleg met het dagelijks bestuur te bepalen datum.

Vanwege het samenvoegen van de verschillende waterverordeningen en het streven om daarbij geen extra verplichtingen te creëren, is in de leden 3 en 4 voor een aantal waterschappen een uitzondering opgenomen conform hetgeen voorheen in hun waterverordening was opgenomen.

Artikel 6.39 Peilbesluit

Eerste lid

Op grond van artikel 5.2 van de Waterwet moeten bij of krachtens provinciale verordening de oppervlaktewaterlichamen worden aangewezen waarvoor de beheerder peilbesluiten dient vast te stellen. In dit artikel is daarin voorzien. In het peilbesluit worden op een voor de beheerder bindende wijze waterstanden opgenomen of bandbreedten waarbinnen de waterstanden onder reguliere omstandigheden kunnen variëren. Bij het nemen van een peilbesluit is de functie van de betrokken oppervlaktewateren van groot belang. In het licht van die functie moet een afweging plaatsvinden van alle bij de waterhuishouding betrokken belangen. Bij de afweging kunnen belangen betrokken zijn die niet primair door de waterbeheerder worden behartigd.

De verplichting tot het vaststellen van een peilbesluit is in deze verordening alleen opgelegd voor die gebieden waar het waterschap onder normale omstandigheden de wateraanvoer en waterafvoer kan beheersen. De desbetreffende gebieden zijn aangegeven op kaart 17 bij deze verordening. Deze kaarten kennen een globale begrenzing. De exacte begrenzing zal door het waterschap bij de vaststelling van het peilbesluit worden bepaald.

Tweede lid

In het verleden hadden waterschappen de verplichting om iedere 10 jaar hun peilbesluiten te herzien. De provincie Zuid-Holland heeft in 2012 besloten vooral op doelen te willen sturen (het "wat") en minder op werkwijzen (het "hoe"). Volgens deze sturingsfilosofie is het aan het waterschap om te zorgen voor een 'actueel' peilbesluit. De beheerder toetst periodiek (ambtelijk) of het peilbesluit nog actueel is. De provincie ziet toe op de actualiteit van de peilbesluiten via de jaarlijkse voortgangsrapportages en voortgangsgesprekken.

In het verleden waren in de waterverordeningen bepalingen opgenomen over de inhoud en de toelichting van het peilbesluit. Die bepalingen zijn nu weggelaten.

Artikel 6.43 Projectplan

Artikel 5.5 van de Waterwet bevat voor de aanleg, verlegging en versterking van primaire waterkeringen een specifieke coördinatieregeling, de projectprocedure voor waterstaatswerken genoemd. Daarmee worden de besluitvormingsprocedures bespoedigd en vereenvoudigd. De wet beperkt deze coördinatieregeling niet tot primaire waterkeringen, maar geeft de provincies de mogelijkheid deze regeling ook open te stellen voor andere projecten. In dit artikel is van deze mogelijkheid gebruik gemaakt.

Ten behoeve van de flexibiliteit is de besluitvorming over de inzet van de projectprocedure neergelegd bij gedeputeerde staten. Dat biedt het voordeel dat per project kan worden overwogen of de inzet van de projectprocedure noodzakelijk is gelet op de te realiseren doelstellingen. Het wel of niet van toepassing verklaren van de projectprocedure wordt hiermee maatwerk.

Een terughoudend gebruik van de coördinatieregeling wordt voorgestaan vanwege de ingrijpende gevolgen die de projectprocedure heeft. Projectplannen worden onder de goedkeuring van gedeputeerde staten gebracht en bij het vaststellen van de bijbehorende uitvoeringsbesluiten kunnen gedeputeerde staten, indien nodig, in de plaats treden van de medeoverheden.

De wetgever heeft de inzet van de projectprocedure geclausuleerd. De procedure is bedoeld voor projecten die voldoen aan de criteria:

- van bovenlokale betekenis, die

- met spoed en
- op gecoördineerde wijze tot stand moeten worden gebracht.

Het van toepassing verklaren van de projectprocedure op een projectplan door gedeputeerde staten zal in de meeste gevallen gebeuren op verzoek van het waterschap. Als voorbeelden van situaties waarbij het gewenst kan zijn om gebruik te maken van de inzet van de projectprocedure kan worden gedacht aan werken aan regionale waterkeringen, de aanleg van waterbergingsgebieden en de aanleg of wijziging van grote oppervlakte-waterlichamen. Bij deze laatste categorie gaan de gedachten uit naar oppervlaktewateren met een oppervlakte van ten minste een hectare of met een lengte van ten minste vijfhonderd meter.

Artikel 6.46 Regionale verdringingsreeks

Van watertekort is sprake indien de vraag naar water vanuit de verschillende maatschappelijke en economische behoeften groter is dan het aanbod, waarbij het gaat om de beschikbaarheid van voldoende water van die kwaliteit die voor bepaalde behoeften nodig is. Het beheer van de regionale watersystemen is er, onder andere, op gericht alle watervragers zoveel mogelijk van het benodigde water te voorzien. In tijden van watertekort is dit echter niet meer mogelijk. De gevolgen voor waterverbruikers kunnen aanzienlijk zijn. De regionale verdringingsreeks biedt helderheid over welke behoeften in een situatie van watertekort voorgaan boven de anderen en draagt bij aan een slagvaardig en eenduidig optreden van de waterbeheerder in situaties van watertekorten.

Artikel 2.1 van het Waterbesluit legt de landelijke verdringingsreeks vast, welke bindend is. De landelijke verdringingsreeks bepaalt de prioriteitsrangorde van de waterbehoeften waarvoor water mag worden benut in geval van watertekort. De landelijke verdringingsreeks is opgebouwd in vier categorieën van gebruikers, welke onderling zijn geprioriteerd. Binnen categorie 1 (het waarborgen van de veiligheid tegen overstroming en het voorkomen van onomkeerbare schade) en categorie 2 (nutsvoorzieningen) is in de landelijke verdringingsreeks nog een nadere prioritering aangebracht. Binnen categorie 3 (kleinschalig hoogwaardig gebruik) en categorie 4 (overige behoeften) is in de landelijke verdringingsreeks ook een nadere prioritering aangegeven, maar daarnaast biedt artikel 2.2 van het Waterbesluit de provincie de mogelijkheid om in de provinciale verordening de nadere prioritering binnen categorie 3 en categorie 4 vast te leggen. In artikel 2.3 is van deze mogelijkheid gebruik gemaakt.

Artikel 6.47 Sanering door gedeputeerde staten

Voor de gevallen dat de Wet bodembecherming niet voorziet in een meer specifieke regeling voor sanering zijn gedeputeerde staten belast met het oriënterend onderzoek, het nader onderzoek, het saneringsonderzoek en de sanering van de in de provincie gelegen van gevallen van ernstige verontreiniging (overheidssanering).⁶⁶ Ter uitvoering van deze verplichting zijn regels gegeven. Deze zijn ongewijzigd overgenomen in deze verordening.⁶⁷ Wel is met zoveel woorden aangegeven dat de betreffende regels alleen betrekking hebben op gevallen van sanering door of vanwege gedeputeerde staten.

Artikel 6.48 Beoordeling kwaliteit uitvoering en handhaving

Artikel 7.2, eerste lid, van het Besluit omgevingsrecht verplicht het bevoegd gezag (lees: Gedeputeerde Staten) om beleid te formuleren voor de kwaliteit van de uitvoering van de VTH-taken. De grondslag van deze bepaling (art. 5.3 Wabo) zag voorheen op een doelmatige en programmatische handhaving, maar zal op grond van de wijziging van de Wabo en het Bor door het wetsvoorstel VTH, ook gaan gelden voor uitvoering (vergunningverlening). Er is dan sprake van een uitvoeringsbeleid en handavingsbeleid, waarover onderlinge afstemming plaats dient te vinden tussen de bevoegde gezagen op het niveau van de omgevingsdienst. Welk beleid moet worden geformuleerd laat het Bor inhoudelijk open. Dit artikel strekt ertoe een inhoudelijke ambitie te geven aan de procesverplichting om kwaliteitsbeleid te vormen.

Ten eerste door voor te schrijven dat Gedeputeerde Staten naar de kwaliteit van de uitvoering en handhaving kijken in het licht van het geformuleerde (regionale) beleid, waarbij de doelen van dat beleid betrekking moeten hebben op een aantal voorgeschreven inhoudelijke thema's. Het gaat er daarbij telkens om die doelen te zien, niet vanuit elke mogelijke factor die daaraan kan bijdragen, maar vanuit het perspectief van de prestaties en kwaliteit van de uitvoering van de eigen organisaties. Het gaat dan in ieder geval om dienstverlening, uitvoeringskwaliteit van producten en diensten en om financiën. Andere mogelijke onderwerpen zijn veiligheid en duurzaamheid. Er is voor gekozen in deze verordening geen voorschriften te geven over de te gebruiken indicatoren. Dat is in de eerste plaats een taak voor de bevoegde gezagen, die daarmee in de praktijk al ruime ervaring hebben.

Artikel 6.49 Kwaliteitscriteria uitvoering en handhaving

Dit artikel geeft een verankering aan de kwaliteitscriteria 2.1 en de opvolgers daarvan (zie ook de begripsbepaling voor kwaliteitscriteria in bijlage I), zoals dat voorheen was geregeld in artikel 5 van de verordening VTH 2016. De kwaliteitscriteria waar het hier omgaat zijn - thans - de alom bekende Kwaliteitscriteria 2.1 voor VTH, die in brede samenwerking door de bevoegde gezagen zijn ontwikkeld en beschikbaar gesteld voor de kwaliteit van vergunningverlening, toezicht en handhaving, op het gebied van de beschikbaarheid en de deskundigheid van de daarmee belaste organisaties. Deze liggen aan de basis van het VTH-stelsel. Het ligt in de rede dat van deze kwaliteitscriteria in de loop van de jaren verbeterde en geactualiseerde versies beschikbaar zullen worden gemaakt

om de versie 2.1 op te volgen. Vanwege deze verdere ontwikkeling van de kwaliteitscriteria is in de begripsbepaling een dynamische verwijzing opgenomen, zodat bij de ontwikkeling en beschikbaarstelling van een volgende versie van de kwaliteitscriteria niet tot aanpassing van de verordening hoeft te worden overgegaan. Met deze begripsbepaling en de verankering in artikel 6.48 van de

verordening liggen de Kwaliteitscriteria 2.1 aan de basis van deze verordening. Verder is in dit artikel de mogelijkheid opgenomen dat gedeputeerde staten de kwaliteitscriteria vaststellen, zodat aan de kwaliteitscriteria niet slechts een verwijzing, maar ook een formeel besluit ten grondslag ligt.

Het strekt ertoe te regelen dat van die kwaliteitscriteria voor de uitvoering van VTH-taken in de praktijk gebruik gemaakt wordt. Het gaat immers om criteria waaraan zorgvuldig en met grote deskundigheid is gewerkt door de betrokken bevoegde gezagen. Van belang is dat deze criteria relevante input leveren voor de kwaliteit. Dat geeft vanzelfsprekend geen garantie dat de doelen in alle gevallen worden gehaald. Het bereiken van deze doelen zal immers niet alleen afhankelijk zijn van de goede verrichtingen van de uitvoerende organisaties. Van de naleving van de kwaliteitscriteria zal daarom jaarlijks mededeling gedaan moeten worden aan provinciale staten. Het gaat hier om een belangrijke inhoudelijke mededelingsplicht die kan worden meegenomen in bestaande jaarlijkse rapportages, in de op grond van het Besluit omgevingsrecht op te stellen documenten.

Omgekeerd wil het evenmin zeggen dat, als de criteria (nog) niet in alle relevante taken worden toegepast, dat de kwaliteit per definitie te wensen zal overlaten. In dit geval zal echter wel gemotiveerd moeten worden waarom de criteria niet toegepast zijn of konden worden en hoe wel voor de getelde kwaliteit wordt gezorgd. De kwaliteitscriteria 2.1 zijn derhalve een cruciaal richtsnoer waarvoor geldt: pas toe of leg uit, "comply or explain".

Om een deugdelijke en kenbare juridische basis te leggen voor de vaststelling van (gewijzigde) kwaliteitscriteria, is het wenselijk om de kwaliteitscriteria in deze verordening te borgen. Vanwege de gewenste flexibiliteit van dit instrumentarium, en de wijze waarop het invulling geeft aan de kwaliteit van de uit te voeren taken, is er in afwijking van de modelverordening voor gekozen gedeputeerde staten de mogelijkheid te geven de set van kwaliteitscriteria vast te stellen.

De kwaliteitscriteria worden in samenspraak met IPO en VNG opgesteld en zien op alle uitvoeringstaken. Omdat er ook nog uitvoeringskaders uit de kwaliteitscriteria kunnen voortvloeien, is er in afwijking van de modelverordening voor gekozen gedeputeerde staten de mogelijkheid te geven uitvoeringskaders vast te stellen. Daarbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan werkstandaarden.

Artikel 7.13 Grondwaterheffing, grondslag en belastbaar feit

In het eerste lid is invulling gegeven aan artikel 7.7 van de Waterwet. Volgens het tweede lid is het onttrekken van grondwater heffingsplichtig. De heffingsplicht is dus verbonden aan feitelijke onttrekking van grondwater en is uitdrukkelijk niet afhankelijk van inschrijving in het grondwaterregister of van het hebben van een vergunning.

Uitdrukkelijk is bepaald dat de heffing per belastingjaar (lees: kalenderjaar) plaatsvindt en dat deze gerekend wordt over de totale hoeveelheid gemeten kubieke meters in dat jaar. Deze hoeveelheid wordt (veelal) bepaald aan de hand van de gegevens uit het grondwaterregister zoals dat in artikel 5.1 van de Waterverordening Zuid-Holland is beschreven.

Het derde lid van dit artikel bepaalt dat een derde van het in een belastingjaar geïnfilterde of geretourneerde aantal kubieke meters water in mindering mag worden gebracht op de hoeveelheid onttrokken water.

Zoals eerder is opgemerkt moet er bij geretourneerd water wel uitdrukkelijk sprake zijn van retournering indien en voor zover voorgeschreven door het bevoegd gezag.

Artikel 7.14 Vrijstelling

In dit artikel worden een aantal vrijstellingen vastgesteld in relatie tot de grondwaterheffing. De eerste groep van vrijstellingen op grond van dit artikel betreft de grondwateronttrekkingen zoals die zijn genoemd in artikel 7.1 van het Waterbesluit. Dit zijn grondwateronttrekkingen in verband met bodemenergiesystemen, sanering van grondwater en ten behoeve van landijsbanen. Ook is daarmee een vrijstelling opgenomen voor onttrekkingen door of vanwege overheidslichamen in het kader van de uitoefening van hun wettelijke taken.

De andere vrijstelling bepaalt dat grondwateronttrekkingen onder de 12.000 kubieke meter per jaar zijn vrijgesteld van de heffing.

De vrijgestelde 12.000 kubieke meters zoals deze in letter b zijn opgenomen zijn een zogeheten drempelwaarde.

Onttrekkingen tot die hoeveelheid kubieke meters zijn geheel vrijgesteld, maar voor onttrekkingen vanaf 12.000 kubieke meter wordt over elke kubieke meter geheven.

Artikel 7.15 Heffingsplicht

Bepaald is dat de houder van een inrichting de heffingsplichtige is. Alleen een houder van een inrichting die valt onder de vrijstelling uit artikel 3 van deze verordening is niet heffingsplichtig.

Artikel 7.16 Tarief

Provinciale staten zijn bevoegd bij wijze van belasting een heffing in te stellen wegens onttrekken van grondwater (artikel 7.7 Waterwet). In de Grondwaterheffingsverordening Zuid-Holland hebben provinciale staten de grondwaterheffing ingesteld. De heffing geschiedt naar de onttrokken hoeveelheid grondwater per belastingjaar en wordt gemeten in kubieke meters. Het tarief van de grondwaterheffing bedroeg € 0,0113 per kubieke meter onttrokken grondwater. Op 9 november 2016 hebben provinciale staten besloten de heffing met ingang van 1 januari 2017 te verlagen naar € 0,005 per kubieke meter.

De overgangsbepaling is uitgewerkt en wordt met dit besluit vervangen door een overgangsbepaling in verband met de wijziging van het tarief per 1 januari 2017. De nieuwe overgangsbepaling voorziet in het van toepassing blijven van het tarief zoals dit luidt op 31 december 2016 op heffingen wegens het onttrekken van grondwater over belastingjaren gelegen tussen 2009 en 2017. Dat betekent onder andere dat in 2017 bij de heffingen over het belastingjaar 2016 het tarief zoals dit luidt op 31 december 2016 (het 'oude' tarief) wordt toegepast.

Artikel 7.17 Wijze van heffing en tijdstip van betalen

In deze bepaling is vastgelegd dat het bij de grondwaterheffing gaat om een provinciale belasting bij wege van aanslag.

Om vast te kunnen stellen hoe hoog de aanslag moet zijn, zal de ambtenaar van de provincie die is belast met de uitvoering van de grondwaterheffingsverordening, aan heffingsplichtigen op verzoek, of in sommige gevallen uit eigen beweging een aangiftebiljet verstrekken.

Aan heffingsplichtigen die het aangiftebiljet niet (tijdig) ingevuld retour sturen aan de genoemde ambtenaar, kan een ambtshalve aanslag worden opgelegd. Deze bevoegdheid staat niet zozeer hier omschreven, maar vloeit voort uit de toepasselijkheid van artikel 11 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen.

Artikel 7.18 Kwijtschelding

De provincie heeft er uitdrukkelijk voor gekozen om geen kwijtschelding te verlenen bij de invordering van de heffing.

Van belang is om hier op te merken dat de belastingplicht dus altijd blijft bestaan. Wel kan de provincie in voorkomende gevallen de vordering oninbaar verklaren.

Artikel 8.1 Procedure ontheffing stedelijk afvalwater

Dit artikel bevat een aantal bepalingen van overwegende procedurele aard in verband met de ontheffingverlening voor huishoudelijk afwater. Deze herziening bevat wat betreft die bepalingen een beperkt aantal wijzigingen. Een verandering is aangebracht in de structuur van die bepalingen. De bevoegdheid tot vaststelling van voorschriften is in sterkere mate dan in de Pmv gedelegeerd aan gedeputeerde staten. Met deze structuurverandering wordt uitvoering gegeven aan het in de inleiding van de toelichting beschreven beleidsuitgangspunt voor de omgevingsverordening.

In de uitvoeringsregels van gedeputeerde staten zal zijn aangegeven dat de aanvraag niet meer schriftelijk en in vijfvoud aan gedeputeerde staten hoeft te worden gedaan. Een enkelvoudige digitale aanvraag zal volstaan, mits wordt voldaan aan een aantal voorwaarden.

De door gedeputeerde staten te stellen regels zullen worden opgenomen in een bijlage behorende bij hoofdstuk 7 van de herziene Pmv, getiteld "afvalwater". Daarmee wordt eveneens vooruitgelopen op de Omgevingswet. Op grond daarvan zullen de door gedeputeerde staten te geven uitvoeringsvoorschriften een integraal deel uitmaken van de omgevingsverordening.

Artikel 8.2 Beheerplan van waterschappen

Eerste lid

Dit artikel bepaalt dat het dagelijks bestuur gehouden is om bij de voorbereiding van het beheerplan tenminste de dagelijkse besturen van de aangrenzende waterbeheerders, gedeputeerde staten en de colleges van burgemeesters en wethouders van de binnen het plangebied liggende gemeenten te raadplegen. Deze opsomming is niet limitatief.

Het staat het dagelijks bestuur vrij bijvoorbeeld andere overheden dan wel bedrijven en instanties te raadplegen. Daarbij kan worden gedacht aan waterleidingbedrijven en belangenorganisaties, zoals LTO, natuur- en milieuorganisaties en de Kamer van Koophandel.

Tweede en derde lid

Het waterschap stuurt het beheerplan en de in het artikel genoemde bijlagen naar gedeputeerde staten. Bij wijziging van de Waterwet (Stb. 2014, 21) is de goedkeuring door gedeputeerde staten van het beheerplan komen te vervallen. Gehandhaafd blijft de bepaling in het eerste lid dat het beheerplan wordt toegezonden aan gedeputeerde staten en aan de Minister (verplicht op grond van artikel 4.7 Waterwet). In het tweede lid is de aanduiding van de desbetreffende minister geactualiseerd.

Artikel 8.3 Projectplan van waterschappen

In artikel 5.7, eerste lid, van de Waterwet is bepaald dat het projectplan de goedkeuring behoeft van de provincie op wier grondgebied het wordt uitgevoerd.

Vanwege het belang dat de uitvoering van een projectplan tot de aanleg, verlegging of versterking van een primaire waterkering heeft voor de veiligheid in het totale dijktraject, is in dit artikel aanvullend bepaald dat als die primaire waterkering deel uitmaakt van een dijktraject dat op het grondgebied van een andere provincie ligt, het projectplan tevens ter kennisneming wordt toegezonden aan die andere provincie.

Artikel 8.4 Voorbereiding regionaal waterplan door gedeputeerde staten

Het tweede lid verplicht gedeputeerde staten tot het voeren van overleg met tenminste het dagelijks bestuur van de geheel of gedeeltelijk binnen Zuid- Holland gelegen waterschappen, Rijkswaterstaat en burgemeesters en wethouders van de binnen het plangebied gelegen gemeenten.

De in het derde lid neergelegde verplichting tot raadplegen heeft een wat lichter karakter. Dit lid bepaalt namelijk dat gedeputeerde staten, in plaats van te overleggen, gehouden zijn om tenminste de minister en gedeputeerde staten van de aangrenzende provincies te raadplegen.

De opsomming in het tweede en derde lid is niet limitatief. Het staat gedeputeerde staten vrij bijvoorbeeld andere overheden, bedrijven en instanties te raadplegen. Daarbij kan worden gedacht aan waterleiding-bedrijven en belangenorganisaties, zoals LTO, natuur- en milieuorganisaties en de Kamer van Koophandel.

Artikel 8.6 Ontgrondingen van eenvoudige aard

Artikel 10 eerste lid van de Ontgrondingenwet bepaalt dat afdeling 3.4 Awb van toepassing is op het verlenen, weigeren, wijzigen en intrekken van vergunningen. Deze afdeling omvat echter de meest zware inspraakprocedure en is niet ten aanzien van alle ontgrondingen echt noodzakelijk. Daarom biedt de Ontgrondingenwet in artikel 10 vierde lid, de mogelijkheid dat in de provinciale verordening ontgrondingen van eenvoudige aard worden aangewezen die niet onderhevig zijn aan afdeling 3.4 Awb, maar die een lichtere procedure volgen. In artikel 8.6 is een bepaling dienaangaande opgenomen. Ten aanzien van de ontgrondingen van eenvoudige aard is hoofdstuk 4 Awb van toepassing. Dit hoofdstuk geeft regels over de eisen die aan de aanvraag kunnen worden gesteld, over de voorbereiding van de beschikking, over de beslistermijn en over de motivering van de beschikking. In het derde lid van artikel 8.6 van de verordening, is een termijn opgenomen waarbinnen op een aanvraag voor een eenvoudige ontgroning moet worden beschikt. De ervaring in de praktijk is dat deze termijn realiseerbaar is. Vandaar dat niet is gekozen voor de redelijke termijn zoals bedoeld in artikel 4:13 Awb, die in iedere concrete situatie opnieuw moet worden bepaald. In artikel 8.6, tweede lid, onder a. en b. is sprake van een ondergeschikte wijziging van een reeds verleende vergunning. Met een ondergeschikte wijziging wordt een geringe verandering bedoeld die weinig betekenis heeft ten opzichte van datgene wat reeds is vergund en de daarbij afgewogen belangen. Indien bijvoorbeeld door seizoensinvloeden een bepaalde ontgroning niet binnen de looptijd van de vergunning kan worden uitgevoerd, wordt het verlengen van die looptijd met een redelijke termijn waarbinnen de werkzaamheden wel kunnen worden afgerond, aangemerkt als een wijziging van ondergeschikte aard. Een wijziging die niet van ondergeschikte aard is, is bijvoorbeeld een verandering van de vergunning waardoor een aanmerkelijk grotere hoeveelheid specie kan worden gewonnen.

Artikel 8.7 Aanvraag (luchthavenbesluit of luchthavenregeling)

De provinciale regels voor burgerluchthavens van regionale betekenis bevat een aantal wijzigingen ten opzichte van de voorgaande situatie. Deze zijn beleidsneutraal van inhoud (zie ook paragraaf 4.11 van deze toelichting over de verhouding met de Wet luchtvaart).

Ten aanzien van overige burgerluchthavens van regionale betekenis wordt uitvoering gegeven aan het in de inleiding van de toelichting beschreven uitgangspunt om regulering van beleidsarme onderwerpen (technische uitwerking) zoveel mogelijk over te laten aan gedeputeerde staten. Provinciale staten zullen vooral beleidsrijke onderwerpen reguleren.

Ter uitvoering van voornoemd uitgangspunt zullen gedeputeerde staten in een regeling vastleggen welke gegevens voor de beslissing op een aanvraag om een luchthavenbesluit en luchthavenregeling vereist zijn. Deze gegevens zullen worden opgenomen in een door gedeputeerde staten vast te stellen formulier.

Een aantal onderdelen van de luchthavenverordening Zuid-Holland is overbodig en komt dus te vervallen. Zo zal niet langer zijn bepaald dat gedeputeerde staten een ontwerp van een luchthavenbesluit vaststellen. Deze bevoegdheid komt het college al toe op grond van de Provinciewet.⁶⁸ Dit geldt ook voor de bevoegdheid tot het doen van een aanvraag om een verklaring van veilig gebruik van het luchtruim.⁶⁹

Artikel 9.1 Intrekken vergunning of ontheffing als sanctie

Dit artikel heeft, evenals artikel 3.6, betrekking op de intrekking van een vergunning of ontheffing op basis van deze verordening. Het onderscheidt zich evenwel van dat artikel door het feit dat het specifiek betrekking heeft op de intrekking als sanctie in het kader van de bestuursrechtelijke handhaving, terwijl artikel 3.6 betrekking heeft op de reguliere intrekking (en wijziging) van vergunningen.

Artikel 9.2 Strafbaarstelling infrastructuur

Voor de bepaling van de strafmaat van een overtreding is de provincie gebonden aan het daaromtrent bepaalde in de Provinciewet. Strafbaar zijn onder andere het uitvoeren van een activiteit zonder vergunning welke op grond van afdeling 3.3 vergunningplichtig is en gedragingen in strijd met de aan de vergunning (of ontheffing) verbonden voorschriften. Ook zijn strafbaar gedragingen in strijd met de onderhoudsplicht van oevers als bedoeld in artikel 5,15 en gedragingen in strijd met nadere regels van gedeputeerde staten over de omvang en inhoud van de onderhoudsplicht als bedoeld in het tweede lid.

Artikel 9.5 Toezicht en opsporing infrastructuur

Toezicht is te onderscheiden van opsporing. Weliswaar hebben toezichhouders soms ook opsporingsbevoegdheid, maar met het oog zowel op de rechten van de belanghebbende, respectievelijk verdachte, als op de verhouding tot het openbaar ministerie, moet zoveel mogelijk duidelijk zijn wanneer sprake is van toezicht en wanneer van opsporing. Het Wetboek van Strafvordering biedt in artikel 142 de mogelijkheid om buitengewone opsporingsambtenaren aan te wijzen ten behoeve van de handhaving of naleving van de bepalingen van bijzondere wetten of verordeningen. De toezichhouders die door gedeputeerde staten zijn aangewezen en die tevens buitengewoon opsporing ambtenaar zijn, zijn op grond van artikel 142 eer te lid onder c Wetboek van strafvordering met de opsporing van de in de verordening strafbaar gestelde feiten belast.

Artikel 9.8 Toezichthouders interprovinciale regionale waterkeringen

Indien een waterkering in meer dan één provincie is gelegen, kan het doelmatig zijn als het toezicht daarop wordt uitgeoefend door het college van gedeputeerde staten van de provincie waarin de waterkering in hoofdzaak is gelegen. Dit artikel voorziet daarin.

Artikel 10.1 Gegevens aanvraag (schadevergoeding bij ontgrondingen)

Artikel 26 van de Ontgrondingenwet beoogt het toekennen van een schadevergoeding indien een belanghebbend schade lijdt ten gevolge van een ontgrondingsvergunning. In deze artikelen is een schadevergoedingsprocedure vastgelegd, waaraan in de praktijk behoefte bestaat. De regeling geeft aan:

- wat iemand moet doen om de aanvraag tot schadevergoeding behandeld te krijgen,
- dat Gedeputeerde Staten deskundigen kunnen aanwijzen die hen adviseren bij deze problematiek,
- wie er kunnen worden geraadpleegd als er een aanvraag tot schadevergoeding wordt ingediend,
- waarover de deskundigen adviseren,
- binnen welke termijn een advies moet worden uitgebracht,
- dat de aanvrager moet worden gehoord als geen gebruik wordt gemaakt van de deskundigen.

De aanvrager dient zelf aan te geven op grond van welke vergunning hij in aanmerking meent te komen voor schadevergoeding. Tevens dient de aanvraag te worden onderbouwd ten aanzien van de aard en omvang van de schade en de wijze van schadevergoeding. Een dergelijke benadering is gekozen onwillekeurige schadeaanvragen te voorkomen terwijl de oorzaak van de gestelde schade niet is gelegen in de ontgroning op zich, maar in (meer) algemene ontwikkelingen zoals de droge zomers van de laatste jaren. De gehele procedure is in artikel 10.1 beschreven.

Artikel 10.2 Aanwijzen deskundigen

De rol van de deskundigen blijkt duidelijk uit hetgeen onder het vierde lid is vermeld. Tevens is de termijn vermeld waarbinnen de eventueel ingeschakelde deskundigen een advies moeten uitbrengen: binnen twaalf weken. Het staat Gedeputeerde Staten vrij om wel of niet deskundigen in te schakelen. Wanneer de deskundigen worden ingeschakeld stellen de deskundigen de aanvrager in de gelegenheid zijn zienswijze kenbaar te maken. Een dergelijk horen is in dit artikel ook verplicht gesteld wanneer de deskundigen niet worden ingeschakeld.

Artikel 10.3 Aanvraag tegemoetkoming

De Wnb legt aan gedeputeerde staten de verplichting op om bij landbouwschade die door beschermde dieren is veroorzaakt een tegemoetkoming te verlenen. De Wnb heeft als uitgangspunt dat een tegemoetkoming slechts wordt verleend voor zover een belanghebbende schade lijdt aangericht door beschermde diersoorten, waarbij die schade redelijkerwijs niet of niet geheel te zijnen laste behoort te blijven. Een tegemoetkoming wordt naar billijkheid bepaald. Provinciale staten stellen in deze verordening regels vast met betrekking tot het indienen van een verzoek om tegemoetkoming en de bepaling van de omvang van de schade.

De door gedeputeerde staten vast te stellen beleidsregels ten aanzien van het verlenen van tegemoetkomingen geven aan dat er geen sprake zal zijn van het verlenen van tegemoetkomingen in het geval er sprake is van een algemene vrijstelling voor het bestrijden van de desbetreffende soort. Met andere woorden: indien een bepaalde soort zonder restricties bestreden kan worden, zal er door gedeputeerde staten geen tegemoetkoming verleend worden in de door deze soort veroorzaakte schade.

Artikel 10.5 Aanvraag

Een tegemoetkoming in planschade wordt verleend op aanvraag via het invullen van een door GS vastgesteld formulier. Op grond van artikel 6.6, lid 4 van de Wro wordt moet de aanvraag worden ingediend bij burgemeester en wethouders van de gemeente waar de aanvrager woont. De aanvrager ontvangt een ontvangstbevestiging en de mededeling welk bestuursorgaan uiteindelijk op de aanvraag zal beslissen. De aanvraag wordt onverwijld doorgezonden aan het beslissende bestuursorgaan. De verdere afhandeling van de aanvraag gebeurt door GS. De ontvangstbevestiging en het recht van € 300,- voor het in behandeling nemen is in lid 2 geregeld. De grondslag voor de heffing van dit recht staat in artikel 6.4, lid 3 Wro.

Artikel 10.6 Adviseur

De aanwijzing van een adviseur is niet vrijblijvend maar een verplichting op grond van artikel 6.1.3.2 Bro. In artikel 3 van de verordening is artikel 6.1.3.3 Bro uitgewerkt voor wat betreft de deskundigheid en onafhankelijkheid van de aan te wijzen adviseur(s). Bij complexe zaken wordt een adviescommissie gevormd die uit hun midden een voorzitter aanwijst.

Artikel 10.7 Achterwege blijven inschakeling adviseur

Bij een aanvraag die kennelijk ongegrond is of niet in behandeling wordt genomen op grond van artikel 6.1.3.1 van het Bro is de inschakeling van een adviseur niet nodig. In de overige gevallen moet een adviseur worden aangewezen.

Artikel 10.8 Opdrachtverstrekking aan adviseur

Opdrachtverlening aan de adviseur(s) geschiedt binnen 8 weken na de in artikel 6.1.3.1 van het besluit opgenomen termijn van maximaal 12 weken.

Artikel 10.9 Betrokkenheid aanvrager en andere belanghebbenden bij aanwijzing adviseur of adviescommissie

Alle betrokkenen worden schriftelijk op de hoogte gesteld van de aanwijzing van een adviseur of een commissie. Binnen twee weken na deze mededeling kunnen zij schriftelijk en voldoende gemotiveerd bij gedeputeerde staten een verzoek tot wraking indienen. Gedeputeerde staten stellen hiervoor afzonderlijke procedureregels op.

Artikel 10.10 Werkwijze adviseur of adviescommissie

Vanwege gedeputeerde staten worden alle relevante stukken ter beschikking gesteld aan de adviseur. De adviseur hoort partijen en betreft partijen bij de opstelling van het advies (artikel 6.1.3.3 Bro, lid 2 onder e). Tevens wordt een verslag gemaakt. Daarnaast bevat artikel 7 een aantal procedurele bepalingen, zoals de bezichtiging ter plaatse, de verslaglegging en de termijnen waarbinnen de adviseur zijn advies dient uit te brengen. Van de bezichtiging ter plaatse kan de adviseur afzien als naar zijn mening uit de inhoud van de aanvraag aanstonds blijkt dat deze behoort te worden afgewezen. De wet biedt niet de mogelijkheid om af te zien van het houden van een hoorzitting. Hoorzitting en bezichtiging ter plaatse kunnen worden gecombineerd. De adviseur zorgt zelf voor personele bijstand voor de verzending van stukken, de planning van hoorzitting en van bezichtiging van de situatie ter plaatse, opstelling van verslagen en eventuele opstelling van het conceptadvies. Op die manier wordt de onafhankelijkheid van het advies het meest gewaarborgd.

Artikel 11.1 Verslag toetsing watersysteem

Uit artikel 2.14 van de Waterwet volgt dat bij of krachtens provinciale verordening regels kunnen worden gesteld ten aanzien van het periodiek door de beheerder meten van daarbij aan te geven grootheden en het aan de hand van de meetresultaten beoordelen van de mate van verwezenlijking van de in deze verordening neergelegde normen met betrekking tot de waterkering en de waterkwantiteit. Het is gelet op de Memorie van Toelichting bij artikel 2.14

van de Waterwet gewenst dat de beheerder "de vinger aan de pols van het watersysteem houdt" en periodiek nagaat in hoeverre de normen verwezenlijkt zijn.

De resultaten van de beoordeling van het watersysteem en de bevindingen bij de beoordeling worden door de beheerder vastgelegd in een verslag, dat wordt toegezonden aan gedeputeerde staten. Het verslag heeft een ander karakter en wordt met een andere frequentie opgesteld dan de algemene voortgangsrapportage bedoeld in artikel 11.2 van deze verordening. Om die reden maken de verslagen, bedoeld in dit artikel geen onderdeel uit van de algemene voortgangsrapportage.

De beheerder draagt zorg voor de periodieke beoordeling van het watersysteem, meer specifiek de beoordeling van de primaire en regionale waterkering, de regionale wateren en de ondersteunende kunstwerken.

Daarbij wordt beoordeeld in hoeverre de waterstaatwerken voldoen aan de gestelde normen met betrekking tot de veiligheid van de regionale waterkering respectievelijk het tegengaan van wateroverlast. De beheerder rapporteert de uitkomsten van deze beoordeling periodiek aan gedeputeerde staten zodat gedeputeerde staten kunnen nagaan of aan de normen is voldaan.

In de toelichting bij de artikel 4.1 en 4.2 van deze verordening is het belang aangegeven dat de beoordeling van de veiligheid van regionale waterkeringen en de beoordeling van de bergings- en afvoercapaciteit van regionale wateren op uniforme wijze worden uitgevoerd, zodat eenduidig kan worden bepaald wanneer het watersysteem kan worden gekwalificeerd als 'op orde'. In verband hiermee is in het vijfde lid van dit artikel bepaald dat gedeputeerde staten voorschriften kunnen stellen met betrekking tot de vorm en inhoud van de toetsingsverslagen.

In deze verordening is geen rapportageverplichting opgenomen voor de in artikel 2.10 van de Waterwet genoemde normen voor de chemische en ecologische kwaliteit van de watersystemen. Artikel 2.10 van de Waterwet geeft aan dat deze normen worden vastgesteld op de voet van hoofdstuk 5 van de Wet milieubeheer. In het op deze wet gebaseerde Besluit kwaliteitseisen en monitoring water is vastgelegd dat voor elk stroomgebieddistrict een monitoringsprogramma wordt vastgesteld teneinde representatieve monitoringsgegevens te verkrijgen die een samenhangend totaalbeeld van de toestand van de waterlichamen binnen het stroomgebieddistrict geven. Een aparte rapportageverplichting aan gedeputeerde staten op dit punt is dan ook overbodig.

Overigens is in het Besluit kwaliteitseisen en monitoring water de koppeling gemaakt met het planstelsel uit de Waterwet. Dit betekent dat in de algemene voortgangsrapportage zoals bedoeld in artikel 11.2 van deze verordening ook zal worden gerapporteerd door het waterschap over voortgang van de maatregelen die in het beheerplan zijn opgenomen om te voldoen aan een goede chemische en ecologische kwaliteit van het watersysteem.

Artikel 11.2 Voortgangsrapportage uitvoering beheerplan

In artikel 3.10 van de Waterwet is bepaald dat bij provinciale verordening met het oog op een samenhangend en doelmatig regionaal waterbeheer regels kunnen worden gesteld omtrent de door de besturen van waterschappen te vertrekken informatie. Voor het kunnen uitoefenen van toezicht is het van belang dat gedeputeerde staten over adequate en voldoende actuele informatie beschikken.

In dit artikel is geregeld dat de beheerder, ten minste eenmaal per jaar, aan gedeputeerde staten rapporteert over de voortgang van de uitvoering van het beheerplan en de mate waarin de in het beheerplan gestelde doelen worden bereikt. Deze voortgangsrapportage vormt de basis voor het periodiek bestuurlijk overleg in de beleidscyclus tussen de provincie en het waterschap. In dit verband kan worden gewezen op de afspraken die het IPO en de Unie van Waterschappen hebben neergelegd in de rapportage 'Afstemming van taken in het regionaal waterbeheer' (2005).

Uitgangspunt is dat de samenwerking tussen provincie en waterschap zich toespitst op de gezamenlijke beleidsvorming (met ieder een eigen rol hierin), de uitvoering en het toezicht op de uitvoering.

In het periodiek overleg kunnen alle onderwerpen betreffende het regionaal waterbeheer, het regionaal waterplan en het beheerplan aan de orde worden gesteld. Ook de wijze waarop het toezicht wordt ingevuld en het maken van afspraken ter evaluatie in het eerstvolgende overleg kunnen hiervan deel uitmaken. In de voortgangsrapportage en het overleg daaromtrent kan onder meer worden ingegaan op de aspecten en planonderdelen, genoemd in artikel 4.6, tweede lid, van de Waterwet. Hierbij kan worden gedacht aan de uitvoering van het programma van maatregelen en voorzieningen, de planning van de uitvoering, de daarvoor beschikbare en/of benodigde financiële middelen, de gekwantificeerde opgaven en de condities (zoals de mogelijkheden voor de ruimtelijke inpassing van waterhuishoudkundige voorzieningen, het draagvlak bij belanghebbenden, de acceptatie van de financiële gevolgen die nodig zijn om de strategische doelen te kunnen realiseren en overige, voor de realisatie, relevante omstandigheden).

Het verslag en het periodiek overleg daarover stellen de provincie in staat te beoordelen of de gestelde strategische doelen worden gehaald. In voorkomende gevallen, wanneer blijkt dat de strategische doelen niet worden gehaald, kunnen specifieke nadere afspraken worden gemaakt.

Artikel 11.3 Grondwaterregister gedeputeerde staten & artikel 11.4

De inrichting van het grondwaterregister is niet expliciet geregeld in de Waterwet, maar er wordt naar verwezen in artikel 7.7, eerste lid, onder c van de Waterwet. Dit houdt in dat de provincie bevoegd is daarin zelf bij of krachtens verordening te voorzien. Het grondwaterregister is gekoppeld aan de grondwaterheffing. Deze grondwaterheffing kan van toepassing zijn op onttrekkingen die onder het bevoegd gezag van provincie en waterschap vallen. Dit brengt met zich mee dat het grondwaterregister moet worden gevuld met gegevens die door de provincie en het waterschap afzonderlijk worden verkregen. Artikel 11.3 geeft hier invulling aan door te bepalen dat de gegevens die door provincie en waterschap worden verkregen in het register moeten worden opgenomen. In samenhang hiermee is in artikel 11.4 van deze verordening en in de waterverordeningen voor de interprovinciale waterschappen de verplichting opgenomen om de benodigde gegevens te verstrekken.

Het beheer van het grondwaterregister is expliciet neergelegd bij gedeputeerde staten. In overleg tussen IPO en de Unie van Waterschappen wordt gewerkt aan het opzetten van een landelijk register. Ook bij een landelijk register is het noodzakelijk de verantwoordelijkheid voor het grondwaterregister bij een daar toe aangewezen bestuursorgaan, in casu gedeputeerde staten, neer te leggen. De aangewezen bestuursorganen kunnen gezamenlijk besluiten een landelijk register in te richten en te vullen.

De ambtshalve inschrijving in het openbaar register met terugwerkende kracht tot de datum, waarop de onttrekking is aangevangen, is noodzakelijk in verband met de grondwaterheffing.

Artikel 13.1 Toepassingsbereik (overgangsrecht algemeen) e.v.

Het overgangsrecht van deze verordening sluit zo veel mogelijk aan bij het overgangsrecht van het voorstel van de Invoeringswet Omgevingswet. In beginsel is vanaf inwerkingtreding deze verordening van toepassing op alle gevallen, tenzij dit hoofdstuk een bijzondere regel daarvoor geeft. Zo blijft het oude recht van toepassing op een aanvraag die voor inwerkingtreding is ingediend, totdat het daarop genomen besluit onherroepelijk wordt of – als er geen beroep openstaat – het van kracht wordt (artikel 13.2). Een vergelijkbare regel geldt voor ambtshalve besluiten (artikelen 13.3 en 13.4). Voor het overige worden bestaande ontheffingen of vergunningen gelijkgesteld met een ontheffing of vergunning voor die activiteit op basis van deze verordening (artikel 13.5). Dit geldt ook voor ontheffingen als bedoeld in artikel 4.1a van de Wro. Verder is rekening gehouden met de theoretische mogelijkheid dat een activiteit vergunning- of ontheffingsplichtig wordt, waar dat voorheen niet het geval was. Hoewel dit niet is beoogd, is voor de zekerheid een voorziening getroffen die inhoudt dat een vergunning of ontheffing van rechtswege geldt voor een termijn van twee jaar (artikel 13.6). Die termijn wordt voldoende geacht om aan te passen aan de nieuwe situatie en belemmerd dat personen plotseling met handhaving worden geconfronteerd. Waar specifieke onderwerpen of verordeningen in aanvulling op deze algemene regels nog overgangsrecht vereisten, is dat opgenomen in Afdeling 13.2.7 en verder.

Artikel 14.2 Aanpassingstermijn geldend bestemmingsplan

In artikel 4.1, tweede lid van de Wet ruimtelijke ordening is bepaald dat de gemeenteraad binnen een jaar na inwerkingtreding van de verordening een bestemmingsplan of een beheersplan vaststelt in overeenstemming met de verordening, tenzij bij de verordening een andere termijn wordt vastgesteld. In de verordening is de aanpassingstermijn op drie jaar gesteld. Deze aanpassingstermijn heeft alleen betrekking op geldende bestemmingsplannen die niet in overeenstemming zijn met de verordening. Voor een nieuw bestemmingsplan geldt dat deze bij de vaststelling in overeenstemming moet zijn met de verordening.

Voor een aantal artikelen in de verordening is een uitzondering gemaakt. Een bestemmingsplan dat afwijkt van deze artikelen hoeft dus niet tussentijds te worden aangepast. De bestemming hoeft dan pas te worden aangepast wanneer een nieuw bestemmingsplan wordt vastgesteld, bijvoorbeeld in het kader van de reguliere tienjaarlijkse actualisering. Op deze wijze wordt voorkomen dat vaststelling van de Verordening ruimte 2014 leidt tot herziening van grote aantallen bestemmingsplannen, terwijl dat uit een oogpunt van provinciaal beleid niet in die mate nodig is.

Bijlage III A

Van de in Bijlage IIIA genoemde soorten mogen de eieren en nesten worden vernield of beschadigd. Het gaat om de soorten grauwe gans, brandgans, kolgans, knobbelzwaan, kleine mantelmeeuw, zilvermeeuw.

De grauwe gans, brandgans, kolgans en knobbelzwaan veroorzaken belangrijke schade aan gewassen. Ook kunnen genoemde ganzen de veiligheid van het luchtverkeer in gevaar brengen wanneer zij de weg van vliegtuigen kruisen. Knobbelzwanen en ganzen kunnen daarnaast een risico vormen voor het wegverkeer. De drie genoemde ganzensoorten kunnen in grote dichtheden ook leiden tot een ernstige aantasting van de waterkwaliteit als gevolg van uitwerpselen.

De kleine mantelmeeuw en de zilvermeeuw veroorzaken risicovolle situaties in het Rotterdamse havengebied. Broedende meeuwen verdedigen hun nest en –jongen en vertonen daarbij agressief gedrag richting mensen. Ook

zijn de uitwerpselen van meeuwen sterk corrosief waardoor installaties beschadigd raken, kunnen de meeuwen besmettelijke ziekten verspreiden en vormen ze een risico bij helikopterlandingsplaatsen.

De risico's die veroorzaakt worden door grauwe gans, brandgans, kolgans, knobbelzwaan, kleine mantelmeeuw en zilvermeeuw zijn nader uitgewerkt en toegelicht in de desbetreffende faunabeheerplannen welke zijn goedgekeurd door gedeputeerde staten van Zuid-Holland. Dat geldt ook voor een beschouwing van de staat van instandhouding. Voor alle genoemde soorten geldt dat het bewerken van eieren of nesten, overeenkomstig het faunabeheerplan, de gunstige staat van instandhouding niet in gevaar brengt.

Bijlage III B en E

De in bijlage III onder B en E genoemde soorten mogen door de grondgebruiker bestreden worden, waarbij de grondgebruiker de bestrijding dient te laten uitvoeren door de wildbeheereenheid. De in de bijlage genoemde soorten veroorzaken schade aan met name gewassen. Uit het eerder genoemde onderzoek van CLM blijkt dat, wanneer deze soorten niet bestreden zouden worden door middel van afschot of vangst, de schade zou oplopen tot een bedrag boven de € 10.000 per jaar in de gehele provincie Zuid-Holland, per soort. Een nadere onderbouwing en uitwerking van de schade is terug te vinden in het desbetreffende faunabeheerplan, evenals de onderbouwing van het feit dat de gunstige staat van instandhouding niet in gevaar komt wanneer de vrijstelling wordt gebruikt in overeenstemming met het faunabeheerplan.

1

Voor de definitie van kwetsbaar gewas wordt verwezen naar de Beleidsregel uitvoering Wet natuurbescherming Zuid-Holland

2

De grens tussen de regio Noordelijke Delta en de overige regio's wordt gevormd door de Nieuwe Waterweg, de Nieuwe Maas, de Noord en de Beneden-Merwede (van west naar oost).

1

Artikel 13 Wet bodembescherming.

2

Artikel 88, eerste lid, Wet bodemgescherming.

3

Op grond van artikel 1 Besluit aanwijzing bevoegd gezag gemeenten Wet bodembescherming.

4

Artikel 52 Wet bodembescherming jo. artikel 147 Provinciewet.

5

Artikel 4:8 Algemene wet bestuursrecht.

6

TK 2011–2012, 33 150, nr. 3, 21.

7

Artikel 6.9 en 6.10 Pmv.

8

Artikel 1.1, eerste lid, Wet luchtvaart

9

Artikel 8.1, eerste lid, Wet luchtvaart.

10

Artikel 8.1, derde lid, Wet luchtvaart.

11

Artikel 8.1a, eerste lid, Wet luchtvaart.

12

Artikel 8.1a, derde lid, eerste volzin, Wet luchtvaart.

13

Artikel 8.1a, derde lid, tweede volzin, Wet luchtvaart.

14

Artikel 8.44, derde lid, Wet luchtvaart.

15

Artikel 8.43 Wet luchtvaart.

16

Stb. 2017, 320.

17

Artikel 8.64 Wet luchtvaart.

18

Artikel 8.44, eerste lid, onder a, en 8.64, tweede lid, Wlv.

19

TK 2005-2006, 30452, nr. 3, p. 18 en 19.

20

Artikel 8.44, vijfde lid, jo. 8.19 tot en met 8.21 Wet luchtvaart.

21

Artikel 8.64, zesde lid, jo. 8.19 Wet luchtvaart.

22

Artikel 11.23 Wet luchtvaart.

23

In het Besluit burgerluchthavens.

24

Artikel 8.45 en 8.64, zesde lid, jo. 8.45 Wet luchtvaart.

25

Artikel 8.64, derde lid, jo. 8.1a, derde lid, Wet luchtvaart.

26

Artikel 8.47, eerste lid en 8.64, vierde lid, Wet luchtvaart.

27

Artikel 8.47, tweede lid, jo. 8.6 Wet luchtvaart.

28

Artikel 8.47, tweede lid, jo. 8.5, derde lid, Wet luchtvaart.

29

Artikel 9, eerste lid, onder f en g, Besluit burgerluchthavens.

30

Artikel 14 en 15 Besluit burgerluchthavens.

31

Artikel 8.49 en artikel 8.64, zesde lid, juncto 8.49 Wet luchtvaart.

32

TK 2005-2006, 30452, nr. 3, p. 82.

33

Artikel 11.1, eerste lid, onder b, Wet luchtvaart.

34

'Advies toezicht Wet luchtvaart', door mevrouw Aletta B. Blomberg van NGNB Advocaten.

35

Artikel 9 Luchthavenverordening Zuid-Holland.

36

Inclusief het zo veel mogelijk waarborgen van de vrijheid van het verkeer.

37

GS is bevoegd gezag op grond van artikel 12 Wvw'94

38

GS is bevoegd gezag op grond van artikel 2 Svw

40

Voor zover het gaat om activiteiten als bedoeld in artikel 2.2, eerste of tweede lid, Wabo

40

Op grond van artikel 1.2, tweede lid, onder b, van de Wet milieubeheer.

41

42

Artikel 1.2, zesde lid, Wet milieubeheer.

43

Artikel 1.3, eerste lid, Wet milieubeheer.

44

Artikel 2.4 Wet geluidhinder.

45

Artikel 2.5 onder e, jo. artikel 1 Wet geluidhinder.

46

Artikel 1 Wet geluidhinder

47

Artikel 2.6 Wet geluidhinder.

48

Artikel 2.10, eerste lid, onder b, Wet geluidhinder.

49

Artikel 2.7 Wet geluidhinder.

50

Artikel 28, eerste lid, Wet bodembescherming.

51

Artikel 29 en 39, eerste lid, van de Wet bodembescherming.

52

Artikel 39, eerste lid, en 63c, eerste lid, Wet bodembescherming.

53

Artikel 39, vierde lid, van de Wet bodembescherming.

54

Artikel 39c Wet bodembescherming.

55

Artikel 39d, vijfde lid, Wet bodembescherming.

56

Artikel 8.47, eerste lid, onder a, Wet milieubeheer.

57

Artikel 2.1 juncto bijlage, onderdeel C, categorie 28, Besluit omgevingsrecht.

58

Artikel 10.2 Wet bodembescherming.

59

Artikel 1.1, eerste lid, Wet milieubeheer.

60

Artikel 2.33, eerste lid, onder f, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.

61

Artikel 8.47, eerste lid, onder b, en derde lid, Wet milieubeheer jo. artikel 3.4 van het Besluit omgevingsrecht.

62

Artikel 8.48, eerste lid, Wet milieubeheer.

63

Artikel 8.50 van de Wet milieubeheer. Zie hiervoor ook TK 2006-2007, 31 139, nr. 3, p. 12.

64

Artikel 8.49 van de Wet milieubeheer.

65

Artikel 2.1, eerste lid en 1.1, derde lid, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, juncto artikel 2.1 juncto bijlage I, onderdeel B, onder 1, onder c, van het Besluit omgevingsrecht.

66

Artikel 48 Wet bodembescherming.

67

Artikel 6.5.

68

Artikel 158, eerste lid, onder b, Provinciewet.

69

Artikel 158, eerste lid, onder a, Provinciewet.

Ziet u een fout in deze regeling?

Bent u van mening dat de inhoud niet juist is? Neem dan contact op met de organisatie die de regelgeving heeft gepubliceerd. Deze organisatie is namelijk zelf verantwoordelijk voor de inhoud van de regelgeving. De naam van de organisatie ziet u bovenaan de regelgeving. De contactgegevens van de organisatie kunt u hier opzoeken: almanak.overheid.nl

Werkt de website of een link niet goed? Stuur dan een e-mail naar regelgeving@overheid.nl